

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII PROGRESUL SILVICULTURII

REVISTA PADURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 55, Nr. 1—2

IANUARIE—FEBRUARIE 1943

SUMARUL:

Studii:

I. Vlad: O nouă metodă de conversiune — — — — — 1

Comentarii — Insemnări:

N. Nascu: Plutăritul lemnelor de foc pe Mureș — — — — — 16

J. Filipovici: Plutăritul lemnelor de foc pe Mureș — — — — — 20

N. Pașcovici: Contribuțiuni la studiul stejarului din Bucovina — — — — — 24

Eugen Vintilă: Umiditatea lemnului uscat în aer liber — — — — — 28

Vânătoare — Pescuit:

Vlad Macedoneanul: Primele lucrări de organizare la un teren de vânătoare 40

Cronica internă (pag. 44); *Cronica externă* (pag. 54); *Cronica cinegetică* (pag. 58);
Cercul de Studii (pag. 64); *Cărți* (pag. 73); *Reviste* (pag. 75); *Informațiuni* (pag. 93);
Necrologie (pag. 98); *Societatea „Progresul Silvic”* (pag. 103); *Publicații* (pag. 113).

SOMMAIRE:

Études:

Une nouvelle méthode de conversion — I. Vlad

Commentaires:

Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la rivière Mureș — — — N. Nascu

Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la rivière Mureș — — — J. Filipovici

Contributions à l'étude du chêne en Bucovine — — — N. Pașcovici

L'humidité du bois séché en pleine air — Eug. Vintilă

Chasse et Pisciculture:

Les premiers travaux en vue de l'organisation d'un terrain de chasse — V. Macedoneanul

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic”.

INHALT:

Abhandlungen:

Eine neues Umformungsverfahren — I. Vlad

Mitteilungen:

Die Flößerei des Brennholzes auf dem Mureșfluss — N. Nascu

Die Flößerei des Brennholzes auf dem Mureșfluss — J. Filipovici

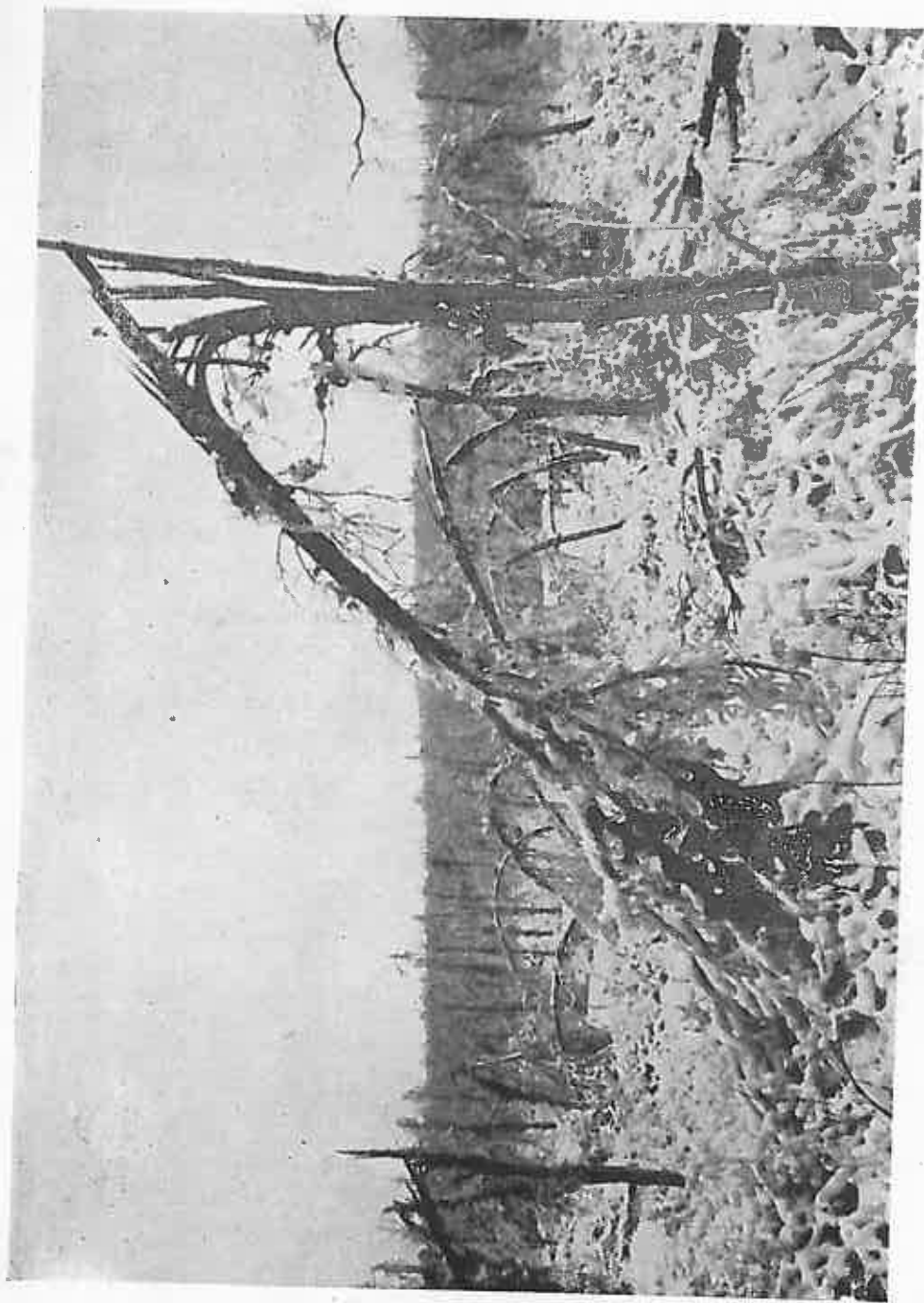
Beiträge zum Studium des Eiche von der Bucovina — N. Pașcovici

Der Feuchtigkeitsgehalt des luftgetrockneten Holz — — Eug. Vintilă

Jagd und Fischerei:

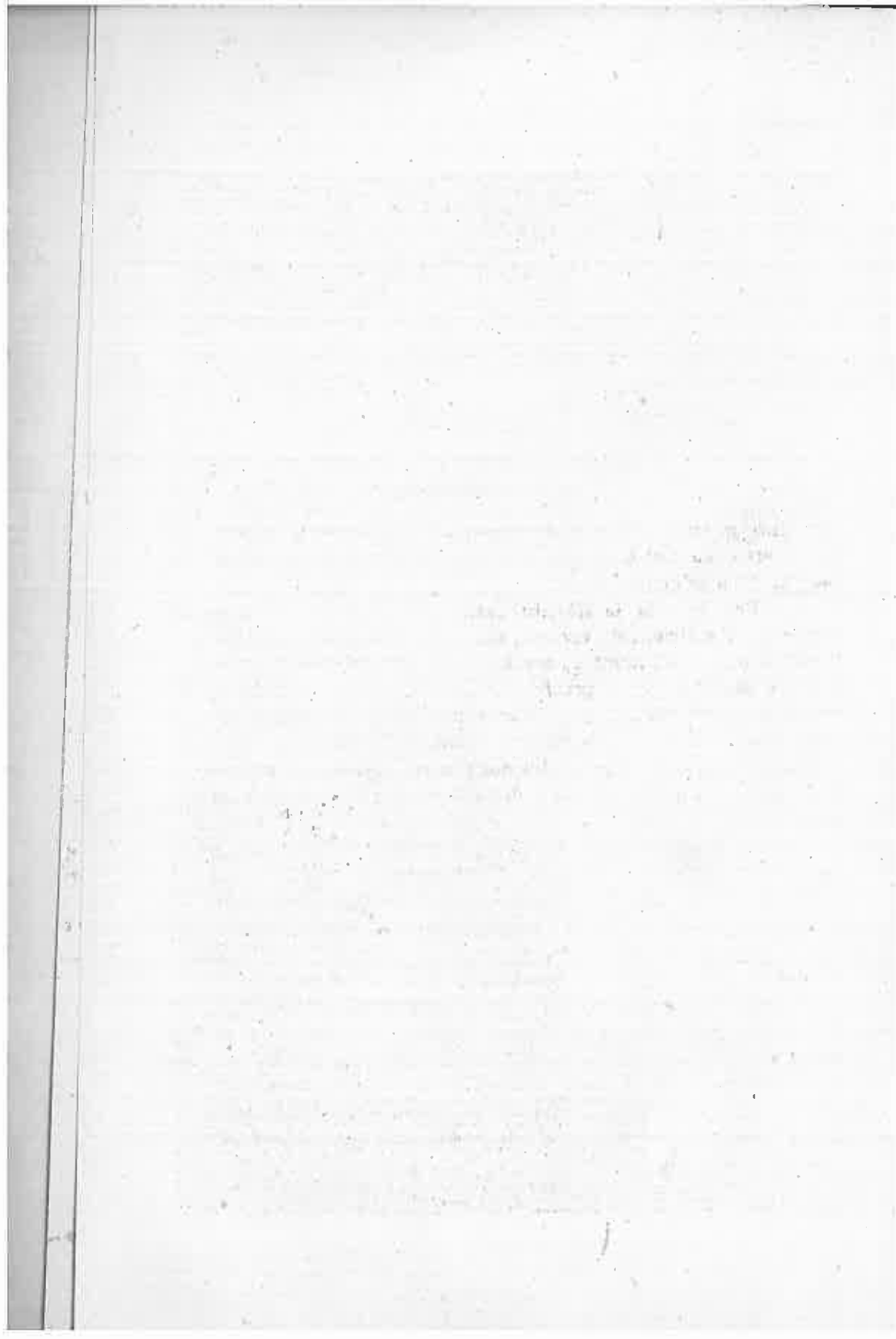
Die ersten Organisationsarbeiten eines Jagdrevieres — — V. Macedoneanul

Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-schau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic”

Efectele poleiului din Noembrie 1942: rezerve de stejar doborâte.
Réserves de chêne hrisées par la tempête de novembre 1942.

Clișeu V. Negulescu

S T U D I I

O NOUĂ METODĂ DE CONVERSIUNE

de Ing. Dr. I. VLAD

de la Lab. de Silvicultură I. C. E. F.

Intr'un studiu asupra conversiunii¹⁾ arătam în încheiere, că trecerea cea mai obișnuită dela crângul simplu la codru se face în două feluri:

1. Prin lăsarea, la sfârșitul fiecărei revoluții de crâng, a unui număr suficient de rezerve, potrivit repartizate; după câteva revoluții, când numărul acestora este destul de mare și vor produce sămânță, se va proceda, după ce s'au făcut operațiile preparatorii necesare, la regenerarea arboretului. (Folosirea într'un stadiu intermediar a regimului crângului compus).

2. Prin lăsarea arboretului din întreaga serie, sau dintr'o parte a seriei, să îmbătrânească, după care urmează regenerarea acestuia.

Bineînțeles, că aplicarea ambelor metode, dar mai ales a ultimei metode, presupune existența, în compunerea arboretului respectiv, a unui număr suficient de mare de indivizi din speciile dorite. Dacă avem de convertit o pădure degradată, trebuie să se procedeze, într'un prim stadiu, la înobilarea masivului și abia pe urmă la operațiunea propriu zisă a conversiunii.

În același studiu arătam, că prima metodă este extrem de dificilă, din cauza intensității culturii, reclamate de un crâng compus bine aplicat și că metoda a doua a trecerii directe dela crâng la codru, deși mai simplu de aplicat, presupune sacrificii mai mari pentru proprietarul respectiv. Aceasta mai ales, în cazul, când se întrerup, dela început, exploatarea pe

1) Vlad I.: Câteva aspecte ale problemei conversiunii II, P. Nr. 5—6, 1942.

întreaga suprafață a seriei, realizându-se venituri numai din operațiunile culturale.

În tot cazul, cele arătate mai sus, lăsau să se întrevadă posibilitatea aplicării atât a uneia din cele două metode, cât și a celeilalte, când anumite condițiuni prealabile — în primul caz, personal suficient și bine instruit, în al doilea caz, consimțirea sacrificiilor — erau îndeplinite. Aceste condițiuni depind, cel puțin în aparență, când se lucrează în arborete a căror stare permite dela început convertirea, exclusiv de dorința și voința factorului antropic.

Foto I. Vlad.

Ocolul silvic Lucieni, Jud. Dâmbovița, Pădurea Teiș.
Crâng în conversiune. Rezerve acoperite cu crăci lacome.

Iată însă că alte fenomene în legătură cu evoluția arboretului și cu factorii staționali contrazic această părere.

Într'adevăr, este cunoscut faptul, că prin izolarea bruscă a rezervelor, nu numai că forma trunchiului acestora devine conică din cilindrică, dar se produce și o stagnare a creșterii în înălțime și, ceea ce este mai grav, rezervele unor specii dintre cele mai de valoare se îmbracă în crăci lacome, iar după câțva timp li se usucă vârful.

Fenomenul apariției crăcilor lacome și a uscării vârfului a fost explicat de L. Fabricius²⁾, ca fiind urmarea unui dese-

2) Fabricius L.: Ursachen der Wasserreiserbildung an Eiche. Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1932

chilibru între mărimea aparatului foliaceu și a organelor subterane, dezechilibru care se creiază, cu ocazia trecerii arboretului din starea de masiv strâns în starea de libertate și este cu atât mai evident, cu cât diferența între aceste două stări este mai accentuată. Deci dezechilibrul este de natură fiziologică, aducând cu sine o perturbare a funcțiunilor arborelui.

Cum se explică această perturbare?

Foto I. Vlad, 1939.

Fădurea Colmar (Alsacia). O parte din apropiere de lunca Rinului. Sol fertil, umiditate suficientă. Rezerve cu coroana bine dezvoltată, fără crăci lacome, având înălțimi comparabile cu o arborilor crescuți în masiv.

Prin exploatarea arboretului din jurul rezervei, dispărând concurența acestuia, atât în spațiul aerian, cât și în cel subteran, rădăcina rezervei poate să absoarbă o cantitate mai mare de lichide, încărcate cu substanțe minerale. În același timp, mugurii proventivi sunt expuși acțiunii de stimulare a luminii. Din cauza dezvoltării rezervei în masiv, coroana acesteia rămâne puțin dezvoltată. Totuși, atâta timp cât concurența în sol persistă, aparatul foliaceu poate să facă față, elaborând, prin procesul asimilării, seva ascendentă. Când însă curentul de sevă ascendentă devine, prin dispariția concurenței, mai abundent, aparatul foliaceu devine neîndestulător, producându-se dezechilibrul urmat de perturbarea amintită.

Sub influența plusului de sevă ascendentă și a luminii încep mugurii proventivi să se desvolte luând astfel naștere

crăcile lacome. Acestea cresc și la un moment dat, echilibrul între rădăcină și coroană se restabilește. Crăcile însă nu-și încetează creșterea și, după câțva timp, seva ascendentă nu mai ajunge, pentru ca să alimenteze întreaga coroană. Partea superioară a coroanei începe să lăncezească, iar mai târziu se usucă.

Intrarea stării de echilibru între coroană și rădăcină, urmată de uscarea vârfului rezervei, este grăbită de faptul, că prin creșterea din nou a masivului din jurul rezervei, rădăcina absoarbe din ce în ce mai puțin intens, fiind concuroasă de rădăcinile arboretului tânăr, coroana rămânând însă la aceeași mărime.

Am spus mai sus, că dezechilibrul între aparatul foliaceu și cel radicular este cu atât mai evident, cu cât masivul din care a făcut parte rezerva a fost mai strâns, deci, cu cât coroana acesteia a fost mai puțin dezvoltată.

Dar dezechilibrul mai este influențat în mod nefavorabil și de lipsa de umiditate și săruri din sol și de intensitatea fenomenului transpirației, care fac mult mai simțită concurența între arbori.

De fapt, dacă în timpul, cât viitoarea rezervă crește în masiv, dispune de spațiu suficient, pentru ca să-și dezvolte coroana, se înțelege că o eventuală activare a absorbției din sol — rezultat al izolării brusce — nu mai găsește arborele atât de nepregătit, pentru a prelucra seva. Această susținere este cu atât mai valabilă, cu cât solul pe care crește arboretul respectiv este mai fertil, în acest caz arborele putându-se hrăni chiar înainte de a fi rezervat, fără să simtă prea mult concurența vecinilor.

Pentru ce influențează intensificarea transpirației, în mod nefavorabil, dezvoltarea rezervei după izolare?

Se înțelege că arborele ales ca rezervă, atâta timp cât crește în masiv, își stabilește o stare de echilibru între funcțiunile sale, această stare persistând tot timpul, cât nu se schimbă nimic în condițiile de vegetație.

Când se taie arboretul din jur, coroana fiind expusă din plin influenței căldurii și curenților atmosferici, transpirația devine mai activă.

Prin urmare se poate presupune că, pe lângă faptul dispariției concurenței din sol, contribuie la intensificarea absorb-

ției de lichide și substanțe minerale și fenomenul transpirației.

Când prin dezvoltarea arboretului înconjurător apare din nou concurența între rădăcini, coroana are, cel puțin la început, aceeași mărime. Deci, transpirația ar trebui să rămână, cu aproximație, constantă. Absorbția rădăcinii reducându-se, înseamnă că arborele nu mai poate face față unei transpirații, socotită normală după mărimea coroanei sale.

Foto I. Vlad, 1933.

Pădurea Burgbernheim (în apropiere de Würzburg). Arboret de crâng compus în stadiu înaintat de degradare. Rezerve bătrâne cu tunchiul aproape în întregime acoperit în crăci lacome. Rezerve tinere de mesteacăn. Într'un parchet alăturat s'a procedat la conversiune, defrișându-se arboretul și plantându-se molid.

După cum se vede, transpirația intensifică deci și accelerează apariția perturbărilor în funcțiunile arborelui, cu toate urmările de care ne-am ocupat.

Fertilitatea solului și izolarea treptată a rezervei anihilează sau atenuază și în acest caz efectele.

Din cele de mai sus ar rezulta, că plecând dintr'o regiune de luncă, recrudescența fenomenului amintit devine cu atât mai evidentă, cu cât suntem spre stepă mai aproape de stațiunile improprie pentru cultura pădurilor.

ției de lichide și substanțe minerale și fenomenul transpirației.

Când prin dezvoltarea arboretului înconjurător apare din nou concurența între rădăcini, coroana are, cel puțin la început, aceeași mărime. Deci, transpirația ar trebui să rămână, cu aproximație, constantă. Absorbția rădăcinii reducându-se, înseamnă că arborele nu mai poate face față unei transpirații, socotită normală după mărimea coroanei sale.

Foto I. Vlad, 1938.

Pădurea Burgbernheim (în apropiere de Würzburg). Arboret de crâng compus în stadiu înaintat de degradare. Rezerve bătrâne cu tunchiul aproape în întregime acoperit în crăci lacome. Rezerve tinere de mesteacăn. Într'un parchet alăturat s'a procedat la conversiune, defrișându-se arboretul și plantându-se molid.

După cum se vede, transpirația intensifică deci și accelerează apariția perturbărilor în funcțiunile arborelui, cu toate urmările de care ne-am ocupat.

Fertilitatea solului și izolarea treptată a rezervei anihilează sau atenuează și în acest caz efectele.

Din cele de mai sus ar rezulta, că plecând dintr'o regiune de luncă, recrudescența fenomenului amintit devine cu atât mai evidentă, cu cât suntem spre stepă mai aproape de stațiunile improprii pentru cultura pădurilor.

Dacă cercetăm însă mai de aproape fenomenul și facem o reprezentare a frecvenței, cazurilor de rezerve cu crăci lacome și cu vârful uscat, pentru fiecare tip stațional în parte, vedem că numărul cazurilor după ce crește și atinge un maximum, începe să scadă dela un timp, devenind tot mai mic până când ajungem la limita de vegetație a pădurii.

Fenomenul este ușor de explicat, dacă ne gândim că în apropierea limitei de vegetație spre stepă, pădurea devine, în

Foto I. Vlad.

Pădurea Silistea. Ocolul silvic Nucet. Rezerve acoperite cu crăci lacome. Arboret în conversiune.

mod natural, din ce în ce mai rară, ajungând, în anumite condițiuni de vegetație, să nu mai formeze stare de masiv. Deci, în mod practic, chiar dacă se taie câțiva arbori, nu se mai poate vorbi de o izolare propriu zisă.

Dar în atari cazuri, nu se mai pune problema aplicării crângului compus și mai puțin a conversiunii.

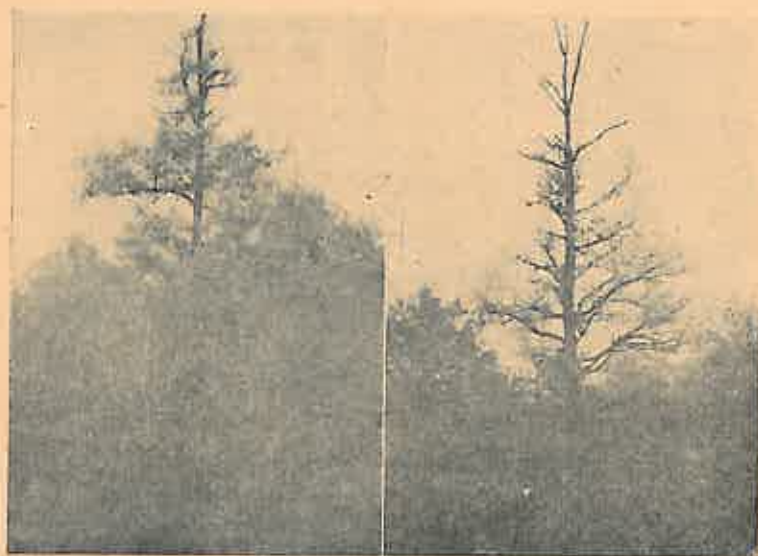
În viața rezervei, cu ocazia izolării brusce, se mai produce și un dezechilibru din punct de vedere static.

Intr'adevăr, prin analogie, se poate spune, că un arbore se comportă ca o grindă încastrată, de rezistență egală față de acțiunea orizontală a vântului³⁾.

3) Metzger, Studien über den Aufbau der Bäume nach statischen Gesetzen. Mündener forstl. Hefte. 1894 und 1895.

Dr. Ing. Kurt Fritsche: Physiologische Windwirkung auf Bäume, Allg. Forst- und Jagdzeitung. 1929.

Atâta timp cât rezerva crește în masiv strâns, este puțin solicitată de forțele din afară, așa că nu trebuie să reziste decât presiunii proprii, care crește dinspre vârf spre bază. Pentru ca să reziste acestei forțe, trunchiul se lăbărțează puțin spre bază. În momentul izolării trunchiul trebuie să reziste în plus forței vântului, care izbește arborele în plin. Reacțiunea acestuia se manifestă printr'o lățire a inelelor anuale spre bază și o îngustare a acestora, care merge până la completa încetare a creș-

1. Pădurea Bucșani-Rătoaia din jud. Dâmbovița. Rezervă acoperită cu crăci lăcome.
2. Același pădure. Rezervă cu vârful uscat.

terii spre vârf, urmată de o micșorare evidentă a creșterii în înălțime. Totul revine la normal prin restabilirea stării de masiv, creșterea în înălțime reluându-și mersul anterior izolării, iar inelele anuale lățindu-se mult sub coroană și îngustându-se până la dispariția completă spre bază (atenție la stabilirea vârstei rezervei prin numărarea inelelor).

Se știe însă, că înălțimea elementului crâng numai în cazuri rare ajunge să egaleze pe aceea a rezervei, așa că, în mod practic, trunchiurile acestora pierd mult din înălțimea arborelui crescut în masiv, rămân la bază foarte lăbărțate și de formă conică, lemnul având o constituție foarte puțin omogenă și

fiind, în general, din cauza crăcilor lacome, foarte noduros. Toate acestea contribuie la o declasare a lemnului din punct de vedere tehnologic.

Rezervele izolate brusc mai sunt amenințate să fie rupte de vânt, mai ales când acesta este ajutat de chiciură.

Cum s'ar putea evita perturbările amintite, fără să se renunțe, într'un stadiu intermediar, la aplicarea crângului compus, cu ocazia conversiunii?

Două sunt procedeele care s'ar putea presupune, că pot să dea un rezultat mai mult sau mai puțin favorabil:

a) Procedeu după care rezervele vor fi ca și până acum, cât mai uniform repartizate, izolarea acestora fiind urmată, ori de câte ori este necesar, de operațiunea curățirii crăcilor lacome.

b) Procedeu rezervării arborilor, aparținând speciilor ce formează crăci lacome, în grupe de diferite mărimi.

Primul procedeu ne ajută să evităm, în parte, perturbările fiziologice ale rezervei, căutându-se în mod artificial să se oprească, cel puțin la început, dezvoltarea coroanei.

Am spus în parte, pentru că deși rămâne coroana rezervei la mărimea inițială, prin izolare se intensifică totuși la maximum procesul transpirației, care, cel puțin în regiunea unde factorul minim este umiditatea, poate să provoace uscarea vârfului rezervei.

Rămâne însă valabilă afirmația asupra dezechilibrului static, cu toate urmările, care nu sunt deloc de neglijat.

La aceasta se adaugă și dificultatea de a se menține în elementul crâng speciile de valoare, care suportă greu umbra, această dificultate devenind din ce în ce mai mare, pe măsura înmulțirii rezervelor. Nu este apoi de neglijat nici faptul, că aplicându-se această metodă, nu scăpăm complect, cu ocazia regenerării, de lupta cu lăstarii, deoarece o mare parte din rezervele aparținând claselor tinere, nu au pierdut facultatea de a lăstări, această susținere fiind valabilă și pentru elementul crâng, care s'a mai putut eventual menține, pe locurile unde rezervele sunt, din diferite motive, mai rare.

Pe lângă cele arătate mai sus, trebuie să se accentueze în mod deosebit, asupra faptului, că operațiunea curățirii crăcilor, în mod artificial, presupune o intensificare deosebită a gospodăriei forestiere respective, reclamând personal numeros și priceput, care să execute lucrarea cu o deosebită grijă și la timp, dar mai reclamând și cheltueli mari, condițiuni care sunt extrem

de greu de îndeplinit în majoritatea pădurilor, care trebuie să fie convertite.

Tocmai acestor dificultăți se datorește eșuarea, în Franța, a lucrărilor de conversiune pe mii și mii de hectare, trebuind să se revină, când numărul de rezerve rămase sănătoase a permis acest lucru, la crângul compus, sau în cazul cel mai rău, chiar la crângul simplu⁴).

Rezolvă al doilea mod de procedare mai bine și mai ușor problema?

Foto I. Vlad, 1933,
Pădurea Colmar (Alsacia) Trunchiu de stejar exploatat în crând compus.
Coroana ocupă 2/3 din lungimea fusului. Efectele izolării brusce foarte
vizibile.

Prin rezervarea arborilor, aparținând speciilor care formează crâci lacome, în grupe, se înlătură, cu excepția rezervelor de pe marginea grupelor, atât perturbările datorite dezechilibrului fiziologic, cât și celui static. Prin urmare s'ar putea susține, că pe această cale s'ar ajunge la un rezultat bun.

Să ne imaginăm ce se întâmplă cu un parchet de crâng simplu în timpul revoluției de conversiune și cum se prezintă acest parchet la începutul perioadei de regenerare.

La sfârșitul primei revoluții de crâng, pe care să o presupunem de 25 ani, se lasă primul lot de rezerve, mare parte

4) Roger Blais: La conversion. Une grande querelle forestière. Paris, 1936

în grupe, iar o parte din cele ce aparțin speciilor, ce nu se acoperă cu crăci lacome, putând să fie uniform repartizate pe suprafașa parchetului. La sfârșitul fiecărei revoluții se procedează la fel, exploatându-se numai elementul crâng.

Presupunând revoluția de conversiune de 75 ani, înseamnă că primul lot de rezerve vor avea, după trecerea acestei revoluții, vârsta de 100 ani, al doilea lot 75 ani, al treilea 50 ani și al patrulea, vârsta crângului exploatabil, adică 25 ani.

În acest moment parchetul este considerat, ca fiind apt pentru a intra în perioada de regenerare.

Foto I. Vlad, 1938.

Pădurea Răsboeni, Ocolul Silvic Blăgești (Epitropia Sf. Spiridon din Iași).
Rezerva acoperită cu crăci lacome.

Care este forma arboretului pe suprafața acestui parchet?

Evident că se vor găsi printre grupele mai mult sau mai puțin numeroase, și cât mai uniform posibil repartizate, având vârsta de 100 ani, altele cu vârsta de 75 ani și în sfârșit cele mai tinere cu vârsta de 50 ani. Pe anumite porțiuni, unde rezervele s'au repartizat mai regulat și apar izolate, forma arboretului va fi aceea a unui crâng compus clasic. În rest, vom avea arboret de crâng ajuns la sfârșitul revoluției de 25 ani.

Din cele de mai sus rezultă, că într'un astfel de arboret, acesta nefiind omogen, nu poate fi vorba de o regenerare naturală, decât pe anumite porțiuni, unde grupele au vârstă mai înaintată. Nu am scăpat apoi complet nici de concurența lăstarilor și nici de perturbările amintite.

Dacă se poate spune deci, că procedeul, în ceea ce privește lăsarea rezervelor, poate să fie socotit ca fiind foarte indicat pentru crângurile compuse, destinate a rămâne și pe mai departe ca atare, prezintă totuși unele inconveniente, când acest regim este folosit numai ca auxiliar pentru o conversiune.

Nu putem lăsa nerelevat nici faptul, că în grupele noastre nu se mai poate desvolta elementul crâng, acestea fiind tratate ca porțiuni, cărora li se aplică regimul codrului, așa încât rezultatul exploatărilor va fi, pe măsură ce crește numărul grupelor, din ce în ce mai puțin satisfăcător pentru proprietar.

Concluzia: sacrificiile sunt în multe cazuri insuportabile, deși prin aplicarea acestui procedeu nu se poate ajunge niciodată la un punct mort, ca în cazul aplicării generale a crângului compus clasic.

În rezumat, se poate afirma, că deși unele din variantele primei metode — folosirea într'un stadiu intermediar a crângului compus — ar putea să ducă la rezultatele scontate, aplicarea acestora este însoțită de atâtea dificultăți și sacrificii, încât se impune găsirea altei soluții a problemei.

Metoda originală, pe care ne propunem să o descriem în cele ce urmează, este o metodă mixtă, combinând „lăsarea unei părți a arboretului să îmbătrânească” cu aplicarea în restul seriei a regimului crângului.

Să presupunem că avem o serie de crâng simplu, cu o revoluție de 30 ani. Vom găsi deci, în această serie, arborete cu vârste dela 1—30 ani.

Dacă împărțim seria respectivă, de ex. în 5 afecțiuni revocabile sau permanente, vârsta arboretelor în fiecare afecțiune va fi:

I	II	III	IV	V
30—25	24—19	18—13	12—7	6—1

În perioada I-a din revoluția de conversiune, perioadă pe care o putem considera egală cu revoluția de crâng, lăsăm arboretul din prima afecțiune să îmbătrânească, executând pe porțiunea respectivă numai tăieri preparatorii. Din restul afecțiilor presupunem că am format o serie de crâng simplu cu revoluția de 30 de ani, pe care facem tăierile rase obișnuite.

La sfârșitul acestei perioade de conversiune, sau revoluții de crâng, arboretul se prezintă astfel ca vârstă:

I	II	III	IV	V
60—55	30—23	22—16	15—8	7—1

Numărul de parchete de crâng încadrate în afecțiunile II—V, nu este egal. Această inegalitate nu influențează cu nimic mersul exploatării, care se petrece după prevederi în cei 30 ani, trăindu-se anual câte un parchet.

Când arboretul din prima perioadă a atins vrâsta de 55—60 ani, oricare ar fi speciile, lupta cu lăstarii a devenit foarte puțin periculoasă.

În acest moment, putem să procedăm, în afecția I-a, la însămânțare sub masiv și tăieri succesive, adaptate exigențelor speciilor de regenerat.

În timpul de 30 ani din perioada a 2-a, cât facem regenerarea arboretului din afecția I-a, lăsăm să îmbătrânească arboretul în afecția II-a și aplicăm crângul simplu, considerând celelalte trei afecții ca formând o serie. La sfârșitul acestei perioade, arboretul se prezintă, ca vârstă, după cum urmează:

I	II	III	IV	V
30—1	60—53	30—21	20—11	10—1

În perioada a 3-a lăsăm să îmbătrânească arboretul din afecția a III-a și regenerăm afecția a II-a. În afecțiile IV și V, aplicăm crângul simplu, formând o serie și executăm operațiuni culturale în afecția I-a.

La sfârșitul perioadei găsim:

I	II	III	IV	V
60—31	30—1	60—41	30—16	15—1

Procedând mai departe, în acest fel, avem la sfârșitul perioadei a 4-a, următoarea gradație de vârstă:

I	II	III	IV	V
90—61	60—31	30—1	60—46	30—1

iar la sfârșitul perioadei a 5-a:

I	II	III	IV	V
120—91	90—61	60—31	30—1	60—30

În momentul, când după trecerea revoluției de conversiune gradația de vârstă se prezintă ca mai sus, deși nu chiar normală, putem spune că problema a fost rezolvată.

Intocmind un tabel sinoptic, referitor la evoluția claselor de vârstă și a operațiunilor de executat în timpul revoluției de conversiune, acesta se prezintă sub forma:

La sfârșitul perioadei de conversiune	A f e c t a ț i a				
	I	II	III	IV	V
	ani	ani	ani	ani	ani
1	60—55	37—23	22—16	15—8	7—1
2	30—1	60—53	30—21	20—11	10—1
3	60—31	30—1	60—41	30—16	15—1
4	90—61	60—31	30—1	60—46	30—1
5	120—91	90—61	60—31	30—1	60—30

sau după lucrările ce se execută:

La sfârșitul perioadei de conversiune	A f e c t a ț i a				
	I	II	III	IV	V
	Operațiuni de executat				
1	Tăieri preparatorii	Crâng simplu	Crâng simplu	Crâng simplu	Crâng simplu
2	Tăieri de regenerare	Tăieri prep.	Crâng	Crâng	Crâng
3	Operațiuni culturale	Tăieri de regen.	Tăieri prep.	Crâng	Crâng
4	Operațiuni culturale	Operațiuni culturale	Tăieri de regen.	Tăieri prep.	Crâng
5	Operațiuni culturale sau tăieri regen	Operațiuni culturale	Operațiuni culturale	Tăieri regen.	Tăieri prep.

Examinând tabelul de mai sus, iese clar în evidență, că sacrificiul impus proprietarului de pădure este redus la minimum:

— că acest sacrificiu nu întrece cu nimic pe acela al lăsării

unui fond de rezervă, atât de des întâlnit în Franța și atât de necesar, mai ales pentru un proprietar particular;

— că sacrificiul nu întrece pe cel cu ocazia de lăsarea a 150—200 rezerve pe ha și pe întreaga suprafață a pădurii și este departe de cel impus, când după 2—3 revoluții de crâng numărul rezervelor devine foarte mare și elementul crâng dispare aproape complet;

— că veniturile scad numai în perioada I-a, în perioada 2-a pierderea fiind compensată, în mare parte, prin exploatarea arboretului din afectajia I-a, care are o vârstă dublă față de cea a arboretului din crâng;

— că dela un timp, dacă se execută operațiunile culturale în mod rațional, veniturile merg crescând;

— că inconvenientele, ce grevau metodele de care ne-am ocupat, dispar aproape în întregime, arborii crescând în masiv mai mult sau mai puțin strâns;

— că metoda este aplicabilă, indiferent de starea și compoziția inițială a arboretului de convertit, dacă în timpul perioadei de preparație i se dă acestuia cel puțin liniștea necesară. Se exceptează bine înțeles pădurile complet împoienite;

— că dacă voim să regenerăm pădurea pe cale naturală, nu avem decât să adoptăm o perioadă de conversiune (revoluție de crâng) mai mare, pentru ca arborii să producă, la sfârșitul acesteia, sămânță. Se știe însă, că arborii proveniți din lăstari dobândesc această facultate la vârste destul de mici. În cazul acesta, se impune ca în arboret să existe speciile de valoare, care merită să fie menținute în codru.

Mai departe, adăugăm, că dacă mărim numărul afectajilor, conversiunea seriei reclamă timp mai îndelungat, însă sacrificiile sunt mai mici și invers, dacă micșorăm numărul acestora, se petrece totul într'un tempo mai repede, dar cu sacrificii mai mari.

Lungimea perioadelor are ca limită superioară numărul de ani la care arboretul, rezultat din lăstari, atinge vârsta fizică, iar ca limită inferioară, momentul în care facultatea de a lăstari pierde din intensitate.

Având în vedere apoi ușurința aplicării acestei metode și siguranța ajungerii scopului propus, credem că metoda poate să fie aplicată cu succes în împrejurările staționale, la care se adaugă și intensivitatea culturii forestiere, dela noi.

*Une nouvelle méthode de conversion,**Ein neues Umformungsverfahren.*

In einem früheren Aufsatz, der in *Revista Pădurilor* Nr. 5—6/1942 erschienen ist, kam der Verfasser zum Schluss, dass man vom Niederwald ausgehend, je nach den Umständen, entweder mittelbar, durch eine Mittelwaldzwischenstufe zum Hochwald überführen kann, oder unmittelbar, durch Altwachsenlassen der Stockausalage denselben Zweck erreicht. Im ersten Falle muss man die technischen Schwierigkeiten, die mit diesem Verfahren verbunden sind, mit in den Kauf nehmen; im zweiten Fall, kann man diese Schwierigkeiten vermeiden, dafür aber nimmt das Stossen auf Hindernissen wirtschaftlicher Natur erheblich zu.

Wenn man die ganze Angelegenheit etwas näher betrachtet, tritt in Erscheinung, dass die Störung des Gleichgewichtes vom physiologischen und statischen Standpunkt, nebst anderen Nachteilen, die die Anwendung der ersten Methode, in allen ihrer Formen, mit sich bringt, so schwer in die Schalle fällt, dass die Methode, besonders für die Standorte in der Nähe von der Steppe, als unbrauchbar zu bezeichnen ist.

Die zweite Methode in der alten Form verlangt vom Besitzer, wie gesagt, zu grosse Opfer.

Um diese Nachteile und Hindernisse zu beseitigen, schlägt der Verfasser die Anwendung eines neuen kombinierten Verfahrens vor.

Dieses Verfahren vereinigt, zur selben Zeit das „Altwerdenlassen“ eines Teils der Betriebsklasse mit dem Abtrieb des Bestandes nach dem Muster des Niederwaldes, auf den anderen Teilen derselben.

Man kann das Verfahren, für unsere Vegetationsbedingungen, als angebracht erklären.

OMENTARII—INSEMNAȚII

PLUTĂRITUL LEMNELOR DE FOC PE MUREȘ

de Ing. N. NASCU

Până acum literatura noastră forestieră cunoștea numai 2 forme de transport pe apă la lemnul de foc și anume: plutitul liber și transportul pe șleपुरi.

De câțiva ani se practică pe Mureș, deși pe scară mică, transportul lemnului de foc legat în plute și condus de oameni, la fel ca și plutele de trunchi de brad de pe valea Bistriței.

Dacă în timp normal acest mod de transport avea numai un interes local, față de greutățile actuale de transport, cred că este cazul a se examina mai deaproape și a se vedea în ce măsură se poate practica și pe alte râuri plutibile.

În trecut, pe Mureș plutitul trunchilor de rășinoase s'a făcut pe o scară întinsă începând dela Reghinul Săsesc până la Seghedin și chiar mai departe pe râul Tisa și după cum afirmă unii, chiar pe Dunăre. După unirea Ardealului începând din 1919 transportul s'a făcut pe scară mai mică și de regulă numai până la Arad. Conducătorii plutei se recrutau de regulă dintre locuitorii comunei Tisa județul Hunedoara sau din comunele Sălciva, Pojoga și Căprioara din județul Severin, toate fiind în apropiere de Zam, unde pe vremuri era vama Ardealului și târg de lemne plutite.

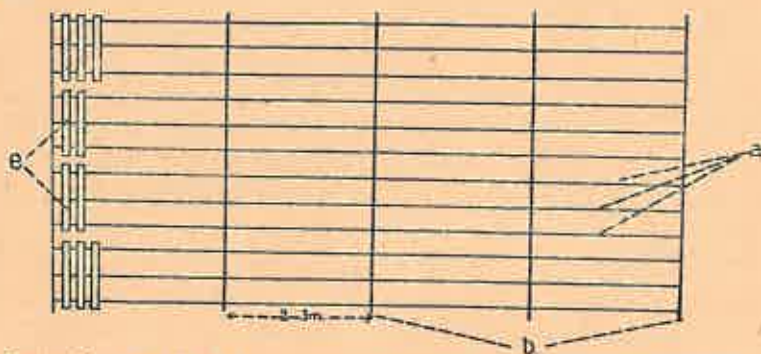
Plutașii transportau pe lângă plutele propriu zise și alte mărfuri, pe cari le încăreau pe plutele formate din trunchi de rășinoase, în special mere. Pe o plută se încăreau 2—3 vagoane de mere. Se obținea o mare economie de cheltuieli la transport. Pe aceste plute se încărca uneori și lemn de foc, însă volumul lemnului de foc astfel transportat este atât de mic încât nu prezintă nici un interes.

Acestor plutași le-a venit idea de a forma plute din lemn de foc și a-l transporta astfel pe apă. Întâia oară au apărut aceste plute prin 1928 și se transporta anual prin acest sistem numai de către locuitorii din Tisa între 100—200 vagoane lemne de foc, iar celelalte comune asemenea cel puțin tot atâtea de fiecare.

Pe C. F. R. distanța Tisa—Arad este de 111 Km, iar pe Mureș circa 160 Km.

Această distanță este străbătută cu plutele, când apa este mare, în 3 zile, iar când apa este mică între 5—6 zile.

De regulă se leagă 2 sau 3 plute una de alta, pentru conducerea lor fiind necesari 2 oameni, unul înainte și altul dinapoi.

Legendă: a=prăjini longitudinale; b=rigle transversale; e=stiva de lemne de foc.

Plutele sunt construite în modul următor:

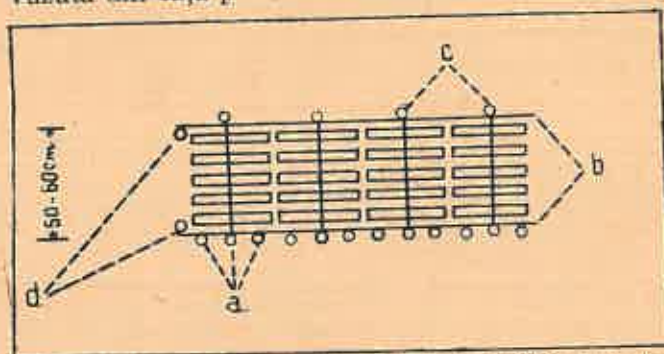
Se face un grătar de prăjini (stinghii) cari se prind între ele cu cuie și peste acest grătar se așează lemnul de foc. Grătarul este făcut din lemne rotunde groase de 10—15 cm diametru și lungi de 8 până la 12 m de orice esență, cari se extrag din păduri cu consistența plină, unde se găsesc prăjini drepte și lungi. Lungimea plutei variază după lungimea prăjinei, iar lățimea ei este de 4 la 6 m după numărul stivelor clădite.

Fiecare stivă este clădită pe 3 prăjini longitudinale iar 4 până la 6 astfel de stive puse alături sunt legate între ele prin rigle transversale formând o plută, după cum se poate vedea din schema de mai sus.

Înălțimea stivelor este de 50—60 cm și sunt acoperite tot de un grătar care este însă mai rar. La 3 prăjini longitudinale dedesubt îi corespunde deasupra numai una prăjină longitudi-

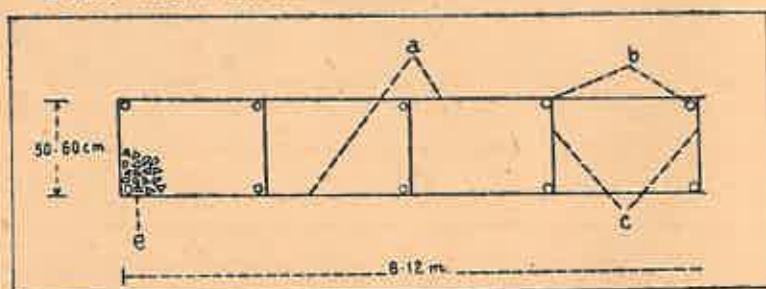
nală. Grătarul de jos cu cel de sus, sunt legate între ele cu pari verticali.

Văzută din față pluta are următoarea schemă:

Legendă: a=prăjini longitudinale; b=rigle transversale; c=pari verticali; d=prăjini laterale.

Pluta văzută lateral are următoarea schemă:

Legendă: a=prăjină longitudinală; b=rigle transversale; c=pari verticali; e=stive de lemn de foc.

Pe fețele laterale ale plutei deasemenea sunt prinse prăjini longitudinale pentru a se evita pierderi în timpul transportului.

Dacă prăjina are 10 m lungime și sunt alăturate 5 stive de 60 cm înălțime vom avea $(10 \times 5 \times 0,6)$ 30 steri într'o astfel de plută. De regulă se transportă 2 plute legate cap la cap, astfel că un transport condus de 2 oameni duce 3 vagoane lemn de foc.

Dacă apa este mare și lină se pot face plute mai mari. Dacă apa este repede, plutele trebuie să fie mici. Pluta mare are viteză mai mare și este mai greu de condus.

O plută de 20—25 steri se construiește într'o singură zi, de 2 lucrători, necesitând următorul material:

22—24 buc. prăjini longitudinale de 8—12 m;

4—5 buc. rigle transversale;

20—25 pari verticali de 0,80 m;

5 Kg cuie de sârmă;

5 Kg sârmă arsă de 2,8—3 mm pentru cuplarea plutelor între ele; 1 funie de ancorat; 1 scândură de cârmă.

Pluta se construiește pe țârm, pe niște prăjini fixate în pământ înclinate și perpendicular pe firul apei, cari servesc drept șine, lansându-se pe apă după ce este complet terminată.

Pentruca să se poată pluti, un râu nu trebuie să aibă bolovani sau alte piedeci cari să izbească pluta.

Plutitul în regiunile bătute de vânturi este anevoios.

Pentru utilizarea apei se plătește Serviciului Apelor o taxă de 180—190 lei de vagon.

În comuna Tisa se pot găsi în prezent circa 30 de locuitori cari știu să plutească lemnul de foc, iar în comuna Sălciva vreo 50 de plutași.

Plutașii sunt dispuși a pleca în orice parte a țării pentru a face plutitul dacă li se crează condițiuni favorabile de câștig.

Deși prin acest sistem de transport nu se poate rezolva problema aprovizionării cu lemne de foc, totuși credem că ar putea contribui într-o măsură destul de însemnată și ar merita să se încerce organizarea acestui sistem pe o scară cât mai înfrântă.

Pentru a se putea experimenta sistemul pe cât mai multe râuri, ar trebui pe fiecare râu plutibil să fie angajată o singură echipă de 2 plutași experimentați cari ar iniția pe locuitorii satelor de unde se poate face transportul și acei localnici cari au aptitudini ar putea apoi să-l practice.

Pentru încurajare, la început, cred că ar trebui să li se plătească după tariful C. F. R.-ului corespunzător distanței parcurse, urmând ca după ce se vor iniția lucrătorii localnici cu acest sistem, fiecare proprietar de pădure să-și organizeze echipe după împrejurările și condițiile locale.

Die Flösserei des Brennholzes auf dem Muresfluss.

Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la rivière Mureș.

La rivière Mureș est la seule en Roumanie sur laquelle on pratique le flottage du bois de feu sous forme de radeaux.

L'auteur expose la manière dont on construit les radeaux.

*) Datele de mai sus sunt luate dela Furdul Iosif Serezan locuitor în comuna Tisa jud. Hunedoara.

PLUTĂRITUL LEMNELOR DE FOC PE MUREȘ

de Ing. silv. J. FILIPOVICI

Plutăritul buștenilor de brad sau molift este un mijloc de transport destul de cunoscut în tehnica exploatărilor de păduri. Nu se poate spune același lucru despre lemnele de foc; plutăritul acestora este o raritate. Totuși, felul acesta de a transporta lemnele de foc, se practică de multă vreme în Nordul jud. Severin și parte din jud. Hunedoara, prin plutăritul pe Mureș.

Dela Ilia (jud. Hunedoara) până la Lalașinți (jud. Severin) pornesc aproape în tot timpul verii, plute cu lemne de foc, care merg până la Arad. Voiu descrie, în cele ce urmează, cum se construiește o plută din lemne de foc, precum și rentabilitatea acestui mijloc de transport.

În regiunile despre care vorbim, Mureșul are curs neregulat; formează coturi (meandre), în unele locuri este lin, în altele are repezișuri, ceea ce determină formarea prundurilor, astfel că, coborîrea unei plute până la Arad, pe distanță de 60—70 km cere foarte multă îndemănare, îndrăzneală și oarecare risc. De exemplu, dela Căprioara sau Pojoga, până la Arad se plutește 3 zile, zi și noapte, pe distanță de 70 km; aceasta când nu se întâmplă vre-o împotmolire sau, ceea ce este dezastruos pentru plutaș, o destrămare a plutei; atunci se pierde tot materialul, toată truda și investiția, căci de obicei plutașul este și proprietarul materialului.

Pluta o formează de fapt 4 plute sau cum li se spune prin părțile locului 4 „sferturi”, care se leagă cu „coarde” de sârmă, la distanță de 20 m sfert de sfert. În ultimul timp pluta se formează numai din 2 sferturi, fiind mult mai ușoară de manevrat; aceasta și pentru că albia Mureșului nu s'a curățat de multă vreme de banchizele de nisip ce s'au format.

Construirea plutei, adică a unui „sfert“ se face pe țărmul apei. Malul trebuie să fie inclinat cca 30° ca să formeze plan inclinat, pe care pluta alunecă în Mureș; iar apa la mal trebuie să aibe adâncimea de cel puțin 1 m ca pluta să se poată afunda până la linia de plutire.

Întâi se formează cadrul plutei:

Se așează perpendicular pe firul apei, la interval de $1-1\frac{1}{2}$ m așa numitele „arsig-uri“, niște lemne de tei, sau alt material moale, în grosime dela 12—15 cm și lungime de 7—10 m, astfel ca un capăt să intre cca 2 m în apă. Pe aceste arsiguri se așează cadrul propriu zis al plutei, ele ajutând numai la alunecarea plutei în apă.

Cadrul propriu zis constă din „rude“ ce se așează de-a-curmezișul, peste arsiguri, adică paralel cu firul apei. Rudele au lungimea de 9 sau 10 m, grosimea de 10—12 cm și trebuie să fie drepte. Materialul folosit este de fag sau frasin. Intervalul la care se așează rudă de rudă este 0,5 m. Fiindcă pluta se construiește din 5 rânduri de blăni (țâpligi), înseamnă că se așează 15 rude, la 0,5 m una de alta. Peste 3 rude se pune un rând de lemne, astfel că fiecare rând are 2 rude extreme și una la mijloc; de cea din mijloc se prind „copci“ de sârmă la interval de 50—60 cm copcie de copcie. Vom vedea mai departe la ce servesc aceste copci. Prima rudă (ruda mărginașe) se așează chiar lângă apă, iar celelalte urmează la intervale, după cum am arătat mai sus.

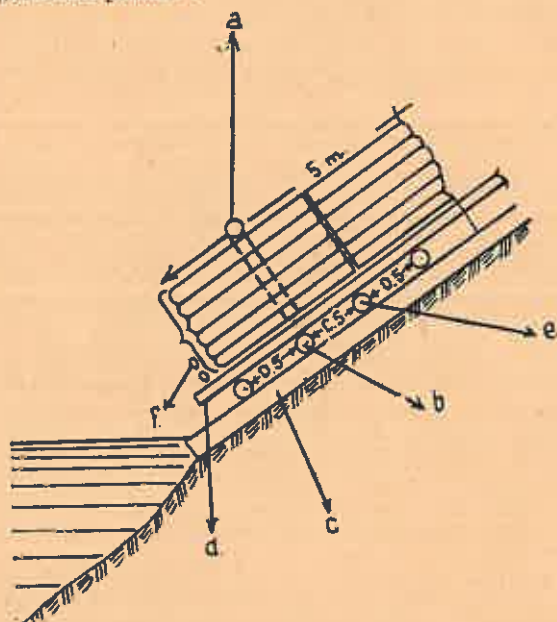
De-a-curmezișul rudelor se pun așa numitele „motorogi“, groase de 4—7 cm și de $5-5\frac{1}{2}$ m de lungi. Materialul poate să fie din mesteacăn sau anin. Intervalul la care se așează aceste „motorogi“ este de $1\frac{1}{2}-2$ m; ele se prind cu cue de fiecare rudă, pentru a le ține astfel paralelismul.

Față de ruda dela marginea apei, motoroagele sunt cu cca 15 cm mai lungi, unde se prind 2 „mărginașe“ adică alte 2 rude suprapuse, care fixează lemnele până ce se construiește pluta.

Odată ce cadrul se formează, după cum am arătat mai sus, începe clăditul lemnelor. Se așează 5 rânduri de lemne iar clăditul se face cât se poate de bine; aproape se împachetează. În timpul clăditului, copcile de sârmă, de pe ruda din mijlocul fiecărui rând, se strecoară în sus. După ce se clădesc toate cele 5 rânduri de lemne, fiecare rând se strânge la mijloc cu câte o pârghie, la fel ca un car cu fân. Strângerea se face astfel, că

pârghia se fixează de „copcia“ extremă (oricare extremitate) din lungimea unui rând, iar celălalt capăt al pârghiei se apleacă în timp ce lemnele se îndeasă cu ajutorul unui maiu; după expresia locală se „găvozdesc“. Când pârghia este strânsă se leagă cu copciile despre cari am vorbit, astfel că lemnele sunt presate între ruda din mijlocul rândului și pârghia de strâns.

În felul acesta se formează fiecare din cele 5 rânduri care alcătuiesc „sfertul plutei“.

Legendă: a=rudă de strâns; b=rudă; c=arsig; d=motorog; e=copciile de strâns; f=mărgineanțe.

Ca pluta (sfertul) să nu alunece în timpul lucrului în apă, rudele dela marginea apei se ancorează cu ajutorul unor coarde de sârmă.

După ce pluta (sfertul) este terminată, coardele se desleagă de parii care o ancorează, iar alunecarea în apă se face cu viteză, ajutată de „arsiguri“ de care am vorbit la început. Inerția primită prin alunecare, de multe ori este așa de mare, încât pluta poate să fie luată de curentul apei; ca aceasta să nu se întâmple, oprirea se face cu ajutorul unui par mare legat cu sârmă de plută, numit „biseu“, adică un fel de ancoră a plutei. Acest biseu servește la oprirea plutei și în timpul mer-sului, oridecâteori este nevoie de aceasta.

În schița de față se poate urmări descrierea de mai sus.

Pe un „strat” se încarcă 30—35 st. de pădure (1/1/1,5 m) sau 45—50 st. comerciali, astfel că pe 4 sferturi (o plută) merg cca 10 vagoane; cum însă pluta se formează numai de 2 sferturi, merg numai cca 5 vagoane.

După cum am arătat, distanța de 70 km este parcursă în timp de 3 zile. Conducerea plutei se face cu o cârmă înainte, alta îndărăt, mânuite de un cârmaci și un ajutor. Cârna este obișnuită ca la oricare altă plută. Cârmaciul stă pe sfertul din urmă și comandă ajutorului cu vocea în care parte trebuie să cârmească. Cârmaciul trebuie să cunoască perfect tot traseul pe care conduce pluta. Totuși și la cel mai bun plutaș se întâmplă ca la 10 plute una să i se risipească, așa că sunt pierderi cca 7% sau cca 6 st. la 2 „sferturi”. Dacă considerăm că unui om i se cuvine un câștig pe zi de 500 lei și dacă socotim pe lângă cele 3 zile de plutire încă o zi desfăcutul plutei, o zi pentru înapoiere cu trenul, înseamnă că numai personalul costă 5000 lei, la care se adăugăm timpul pentru construirea plutei încă 5000 lei și pierderile cca 6000 lei, se poate trage concluzia că mijlocul nu este rentabil din punct de vedere bănesc, față de transportul pe C. F. R.; însă devine economic dacă nu există linie ferată.

Cu transportul acesta se îndeletnicesc micii negustori care cumpără lemne dela țărani, își formează pluta și o vând la Arad. Când se întâmplă ca pluta să se risipească, sunt ruinați, de unde și zicala că „s’au dus boii pe Mureș”, fiindcă negustoria aceasta mulți o încep din banii realizați din vânzarea unei perechi de boi.

Pe lângă tot meșteșugul și iscusința cu care își construiesc și conduc plutele, acești negustori din Nordul jud. Severin sunt în același timp și marii susținători ai delictelor silvice, fiindcă cumpără lemnele fără să întrebe de proveniența lor.

Die Flösserei des Brennholzes auf dem Mureșfluss.

Le flottage du bois de chauffage en radeaux sur la rivière Mureș.

On donne quelques détails sur la manière dont on construit les radeaux pour le transport du bois de chauffage sur la rivière Mureș.

CONTRIBUȚIUNI LA STUDIUL STEJARULUI DIN BUCOVINA

de Ing. N. PAȘCOVICI

1. **Generalități.** Această specie prețioasă fiind aici prea puțin reprezentată, aproape că nu e în măsură să acopere necesitățile locale. Bucovina, o provincie a colinelor mici și mari, cu o largă deschidere spre Est, de unde vânturile geroase în cursul iernii aproape că nu mai încetează, prezintă un climat mai puțin favorabil pentru cultura stejarului, ca Sudul țării. În genere se poate afirma că solul fiind băhnos, e rece, bruma și gerurile timpurii și târzii sunt frecvente, cauzându-i însemnate daune, ca și poleiul și zăpezile moi.

În întreaga Bucovină avem circa 7.000 ha de pădure de stejar la consistență plină, din care particularii dețin circa 2.700 ha, statul circa 1.000 ha, iar Fondul bisericesc 4.000 ha.

Această specie numai rareori se întâlnește în stare pură, de obicei fiind în amestec cu fagul, în care caz stejarul ocupă 30—40%.

Creșterea stejarului în Bucovina e mai puțin viguroasă ca în restul Țării, inelele anuale sunt mai dese, iar dacă masivul nu se îngrijește cu precauțiune în timpul creșterii, prezintă trunchiuri crăcoase, scurte și conice. Fagul din jurul stejarului îi servă drept specie de scut și creștere (Treibholz), fără de care stejarul nu prosperă bine în această regiune.

În această provincie, suprafețele de teren de largă întindere, unde odinioară se așterneau codrii neîntreruși de stejar, astăzi sunt ocupate de așezămintele omenești și de agricultură. Pădurile au fost împinse spre vest și nord-vestul provinciei, la coline și munți, unde bradul în asociație cu fagul ține locul stejarului iar la multe molidul.

Totuși, valoarea necontestată a acestei specii, a făcut ca generații întregi de silvicultori, încă din timpul dominației austriace, să cultive mult stejar pedunculat, atât la șes, cât și la coline, iar rezultatul acestor străduințe, ne poate servi astăzi ca o prețioasă lecție.

2. Localitățile ocupate de stejar. În pădurile Fondului Bisericesc, stejarul se repartizează astfel pe ocoale: Cuciurul Mare cu circa 1.200 ha, Codrul Cosminului cu 800 ha, Revna cu 700 ha, Jucica cu 800 ha, Frătăuți cu 200 ha și Pătrăuți cu 300 ha. La acestea se mai adaugă mici pălcuri plantate la ocolul silvic Ilășești, Vicov și Ciudei.

Peste tot se întâlnește numai stejarul pedunculat, deși s'ar fi impus de stațiune să se facă încercări masive și cu gorun. Pedunculatul e endemic în Bucovina.

3. Calitatea stejarului din Bucovina. Stejarul din această provincie prezintă creșteri fine; e un lemn mlădios, ușor la lucrări de tâmplărie, frumos la culoare, cu alburn îngust, iar în special stejarul din Valea Cosminului trece ca cel mai prețios lemn, cu calități superioare, asemănate cu cele ale stejarului de Spessart. Mobilierul Palatului Mitropolitan din Cernăuți e o vie dovadă a calităților arătate. Încă nu s'a studiat dacă acest stejar prețios e o varietate de pedunculat, sau mai curând un produs special al stațiunii în care vegetează.

4. Cultura stejarului și încercările făcute de a-l introduce în Bucovina pe o scară întinsă.

La ocoalele Fondului Bisericesc, specia de care ne preocupăm se cultivă prin regenerări naturale, în amestec cu fag, în grupe, sau prin plantațiuni, cu introducerea fagului în submasiv, la starea de pârș-prăjiniș a stejarului. Aceste metode de cultură au dat rezultate bune. S'au mai pus în aplicare și alte metode, cultivând stejarul în amestec individual cu molidul, stejar cu brad, apoi plantațiuni pure de stejar la o altitudine însemnată, de peste 700 m, la Ocolul silvic Ilășești. Aceste încercări n'au dat rezultate însemnate, fie că molidul a înghesuit din lături stejarul și l-a exterminat (la Frătăuți), fie că asprimea climatului la altitudini nu l-a favorizat și astfel stejarul a ajuns să devină un prăjiniș crăcos, cu trunchiuri scunde și slabe, care pare că și-a pierdut în parte energia de creștere.

Silvicultorul înainte și după războiul mondial a lucrat din rășputeri la răspândirea acestei specii, pe cale de plantațiuni. Fondul Bisericesc a cheltuit mult pentru cultura lui. La insistența continuă și persistentă a Serviciului Slivic, s'a încercat și introducerea speciei sub masive de brad, în cursul tăierilor de regenerare. S'a lucrat cu dragoste și cu avânt, deși se poate afirma că uneori a lipsit metoda bună și instrucțiuni clare, care să evite unele greșeli, ca: menținerea prea îndelungată a pueților de stejar sub scutul continuu și umbra persistentă a bradului, sau întârziata introducere a fagului sub masivul pur de stejar provenit din plantațiuni.

5. Greutățile cu care luptă stejarul în Bucovina în cursul creșterii, din prima tinerețe.

În afară de buruienirea solului, semințișurile de stejar în prima tinerețe mai sunt supuse pericolului îndoirii din cauza zăpezilor moi și a poleiului din timpul iernii. Această specie aparține celor cu creșterea repede, iar în lipsa unui ajutor din lături prin o altă specie ajutătoare, prezintă adesea o tulpină aplecată la pământ, care dacă se mai îngreunează cu zăpadă și polei, se lasă cu totul în jos și abia după mulți ani, cu multă greutate și consum de energie își revine la starea ei normală. La starea de nueliș — păriș pericolul îndoirii de zăpadă e și mai mare, iar vârfurile se rup la primul vânt, din cauza greutății zăpezilor moi ce s'au depus pe ele. Deasemenea și crăcile lacome dau multă grijă și ocupație silviculturerii, iar la starea de nueliș-păriș se caută să se preîntâmpine acest neajuns prin introducerea fagului sub masivul de stejar, care bine introdus, oprește desvoltarea inutilă a crăcilor în lături și umbrește cu folos trunchiurile stejarului.

În această provincie stejarul se cultivă în amestec cu fagul, cam 30—40%, cu vârfurile degajate și în plină lumină; receperea plantațiunilor rău conformate, la starea de nueliș-păriș, n'a dat rezultate favorabile, fiindcă lujerii anuali din cauza gerurilor timpurii nu au timpul necesar să se lemnifice îndeajuns. Aceștia adesea degeră partial, deși stejarul trece ca o specie rezistentă la gerurile din cursul iernii.

6. Concluziuni. Străduințele silviculturerii bucovinane au dat rezultate favorabile la cultura stejarului, deși stațiunea e puțin favorabilă;

S'a înțeles pe deplin însemnătatea culturii stejarului, s'a stăruit mult, deși rezultatele nu puteau corespunde pe deplin sacrificiilor făcute;

Pe viitor se recomandă a da preferință gorunului, căruia îi corespunde mai bine climatul local;

Stejarul pur nu se poate cultiva, cu succes, întrucât prezintă un trunchiu nodoros, scund și rău conformat, iar solul se degradează;

În regenerările naturale cel mai preferabil amestec e cel intim, unde fagul rămâne în subetaj, iar stejarul ocupă cam 30—40% din suprafață și compoziție;

Pe viitor se impune a se afecta și alte suprafețe corespunzătoare culturii stejarului, care în prezent sunt ocupate de brad și fag.

Beiträge zum Studium der Eiche von der Bukovina.

Contributions à l'étude du chêne en Bucovine.

En Bucovine, la région la plus septentrionale de la Roumanie, le chêne est très peu représenté; il n'y en a que 7000 ha, en peuplements purs ou surtout associé au hêtre et au sapin.

L'administration des forêts appartenant à l'Eglise orthodoxe a fait de grands efforts pour augmenter le taux du chêne pédonculé dans ses forêts.

On donne quelques indications sur les méthodes de culture et sur les résultats qui se montrent satisfaisants. Pourtant, à l'avenir il faut donner la préférence au chêne rouvre.

UMIDITATEA LEMNULUI USCAT IN AER LIBER

*In legătură cu lucrarea d-lui Ing. George P. Antonescu, despre:
„Umiditatea normală a lemnului în România”¹⁾.*

de Ing. Dr. EUGEN VINTILĂ

În general aproape toate însușirile fizice și mecanice ale lemnului, ca: densitatea, contragerea și rezistența la diferite solicitări, sunt strâns legate de umiditatea lui. Aceasta variază, din cauza higroscopicității lemnului, după mediul în care este pus, cei doi factori de care depinde fiind temperatura și umiditatea relativă a aerului înconjurător. Higroscopicitatea este, ca să spunem așa, trăsătura caracteristică a acestui material și este în același timp cauza unora din dificultățile pe care le întâmpinăm în întrebuințarea lemnului.

Deoarece aproape toate însușirile lemnului depind de umiditatea lui, nu se poate concepe o cercetare cu privire la acest material fără să se determine în prealabil umiditatea conținută în momentul cercetării.

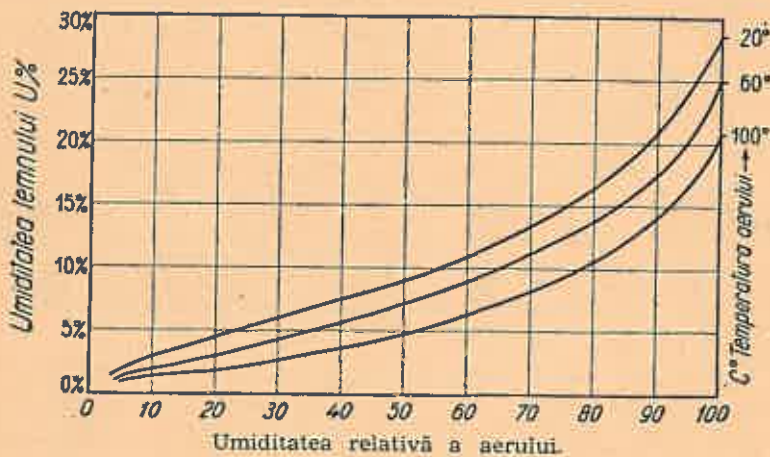
Legile echilibrului higrometric al lemnului au fost studiate, ele fiind redată în diagrama Nr. 1, din care se poate vedea cum variază umiditatea lemnului în funcție de cei doi factori arătați mai sus.

În aer liber, adică depozitat afară în plină circulație a aerului, ferit însă de precipitațiuni cu ajutorul unui acoperământ, lemnul se usucă treptat până ajunge la o stare de echilibru cu mediul ambiant. Cu toate acestea, umiditatea lui nu rămâne constantă, ci variază în anumite limite, după schimbările de umiditate și temperatură în cursul unui an. Influența mediului se face mai ușor simțită cu cât aceste schimbări du-

1) Lucrarea a fost publicată în Buletinul Facultății de Agronomie Cluj-Timișoara, vol. IX, 1941—1942. Cu același titlu ea a fost expusă și în ședința din 14 Decembrie 1942, la Academia de Științe din București.

rează mai mult, sau materialul lemnos are dimensiuni mai reduse (în special joacă un rol mare grosimea).

Cunoașterea gradului de uscare, care se poate realiza cu un lemn în aer liber în țara noastră și a timpului necesar pentru aceasta, prezintă o deosebită importanță practică. Umiditatea lemnului uscat în aer liber poate varia după regiuni, după cum sunt mai uscate sau mai umede. Cercetări în acest domeniu în trecut n'au fost făcute la noi.

Diagr. I. Echilibrul higrometric al lemnului.

Tema pe care și-o pune d-l Antonescu este să stabilească pe cale de determinări directe umiditatea normală a lemnului în țara noastră, înțelegând prin aceasta umiditatea lemnului uscat în aer liber. Motivul acestor cercetări este justificat astfel: „In construcția aparatelor de sbor de către fabricile actuale din țară: IAR, SET, ICAR, ASAM....., precum și diverși cercetători asupra calității lemnelor cu ocazia determinării proprietăților fizice și mecanice, fac corecțiunea datelor obținute la umezeala normală a Franței de 15% iar nu aceea a lemnelor din România”. Aceasta este cu totul alta, spune D-sa, și din această cauză, „s'a putut astfel să se cumpere de către fabricile care întrebuințează lemnul în construcția aparatelor de sbor....., lemne ce nu au calitățile cerute prin caietul de sarcini, sau să

se refuze pe acelea cu însușiri mai bune decât cele impuse¹⁾. De aci ajunge d-l Antonescu, la necesitatea imperioasă de a se stabili umiditatea așa zisă normală a lemnului în țara noastră.

Aceste constatări făcute de d-l Antonescu, nu corespund însă realității, situând întreaga problemă, chiar dela început, pe un fundament greșit. Astfel, fabricile de avioane din țara noastră n'au refuzat niciodată, și nici nu pot să refuze un material de bună calitate, din cauză că rezultatele încercărilor mecanice ale lemnului sunt raportate la 15% umiditate iar nu la umiditatea normală — oricare ar fi ea — a țării noastre! La fel nu se poate concepe ca o fabrică de avioane să fi primit — din aceleași motive — un material care nu are calitățile impuse de caietele de sarcini, cum susține d-l Antonescu! Să explicăm aceasta.

În încercările mecanice ale lemnului rezultatele se corectază pentru umiditatea, așa zisă normală, stabilită de norme și caiete de sarcini pentru ca valorile să fie comparabile. Această umiditate are, am putea spune, un caracter convențional în încercările din domeniul lemnului și poate fi modificată pe bază de norme, de către cercetători. Este drept că nu a fost luată la întâmplare, ci s'a căutat să fie apropiată, pe cât posibil, de uscarea în aer liber și să fie în același timp ușor de realizat la un material în momentul încercării. Aceasta nu înseamnă însă, că ea trebuie să reprezinte strict umiditatea lemnului uscat în aer liber în fiecare țară. Astfel, umiditatea de 15%, la care se raportează rezultatele încercărilor lemnului, a fost adoptată cu titlul provizoriu, și de Germania (DIN, DVM, Vornormen Nr. C 3003), care, după mai mulți ani de experimentare a redus-o în noile norme la 12%, deși în această țară umiditatea lemnului în aer liber nu este 12% ci cca. 16% (Graf și Egner, 1937). Așa dar, în Germania, umiditatea la care se raportează

1) O idee asemănătoare a desvoltat d-l Antonescu cu prilejul unei conferințe ținută la Cluj în 1935, intitulată: „Lemnul ca materie primă în construcția avioanelor”. Cităm din recenzia apărută în Buletinul AGIR, 1935, Nr. 3: „Deoarece valorile absolute ale rezistențelor unitare au fost reduse de fabrica de avioane dela Brașov, care este avizată a cumpăra materialul lemnos din Franța, la umiditatea normală care este 15% în această țară, s'a întâmplat că a refuzat materialul lemnos standardizat pe baza caietelor de sarcini, când în realitate era de foarte bună calitate, dovadă că fabricile de avioane, după înapoierea lor în Franța, le-au cumpărat”.

rezultatele încercărilor fizico-mecanice nu este cea corespunzătoare uscării naturale a lemnului, așa cum am mai arătat. Dar, greșala cea mai mare o face d-l Antonescu afirmând că, s'a refuzat în trecut mult material lemnos din cauza umidității de 15% la care au fost calculate rezultatele încercărilor la noi în țară. Pentru a face deplină lumină în această chestiune, să explic cum se face corectarea rezultatelor în funcție de umiditatea avută în momentul încercărilor.

În încercările lemnului, caietele de sarcini impun anumite rezistențe minime, în Kg/cm², de exemplu pentru compresiune, la umiditatea de 15% a lemnului. Dacă în momentul încercărilor, probele de lemn au de exemplu 13% umiditate, la valoarea obținută de noi prin încercare, se face o corecțiune în funcție de diferența dintre 15% și 13% — cu ajutorul unei formule — obținând astfel rezistența lemnului la 15%. Această rezistență se compară apoi cu cea impusă de caietul de sarcini și se refuză dacă este mai mică sau se acceptă dacă este egală sau mai mare. De aci se vede clar că un lemn de bună calitate nu poate fi refuzat, pe motivul că valorile au fost comparate la un alt procent de umiditate decât 15%. Un lemn de bună calitate, rămâne de bună calitate, oricare ar fi umiditatea la care ne-am referi. Dacă totuși în trecut s'a refuzat mult material lemnos de aviație, care mai târziu a fost primit, aceasta se explică prin reducerea pretențiilor impuse de caietele de sarcini, fapt petrecut și la noi.

Am insistat mai mult asupra acestor afirmațiuni necorespunzătoare ale d-lui Antonescu, întrucât am constatat că ele au fost susținute și în alte împrejurări ¹⁾.

Înainte de a trece mai departe la discutarea rezultatelor obținute de d-l Antonescu cu privire la umiditatea lemnului, trebuie să dau o explicațiune cu privire la modul cum se face această corecțiune de umiditate. Ea nu se face prin „scăderea sau adăugirea umidității“ probelor la „greutatea de ruptură pe cm²“, cum zice d-l Antonescu (prin „greutatea“ la ruptura pe cm², probabil a înțeles d-l Antonescu efortul la rupere, adică kg/cm²). De altfel, o scădere sau o adăugire de umiditate la un efort în Kg/cm² nici nu poate fi posibilă. Această corecțiune se

1) Antonescu P. G.: „Lemnul ca materie primă în construcția avioanelor“, conferință ținută la Societatea Politehnica în ziua de 1 Mai 1929.

face cu ajutorul unui coeficient de corecțiune pentru o variațiune a rezistenței de 1% umiditate, care, multiplicat cu diferența de umiditate până la umiditatea normală, se scade sau se adună la efortul obținut¹⁾.

Trecând mai departe la cercetările propriu zise ale d-lui Antonescu, constatăm că s'au comis greșeli în luarea probelor și cu prilejul determinărilor, care fac ca rezultatele să nu mai fie în concordanță cu realitatea.

Lemnul fiind un material higroscopic, luarea probelor pentru determinarea umidității se face întotdeauna cu precauțiuni, pentru a elimina variațiunile cauzate de mediu. Deosemena este știut că o scândură, chiar după o lungă depozitare în aer liber, nu are aceiași umiditate la capete sau în părțile dela suprafață și la mijlocul ei. De aceea, la luarea probelor de umiditate se ține seama de aceasta. Normele de determinat umiditatea lemnului prevăd că se va lua, în măsura în care este posibil, întreaga secțiune transversală, care trebuie să fie la o distanță oarecare dela capete (de preferință 40—50 cm) și se va întrebuița pentru tăiere un fierăstrău bine ascuțit.

Proba de umiditate nu este necesar să aibă forme geometrice perfecte, deoarece umiditatea se raportează la greutate. Mai mult, așa putea spune că este chiar interzis aceasta, deoarece prin fasonare se produce în mod inevitabil o schimbare a conținutului de umiditate al probelor.

Ce constatăm însă? Determinarea umidității în cercetările d-lui Antonescu s'au făcut la probe de formă cubică cu latura de 2 cm, deci în general probe mici, care au fost fasonate în fiecare lună din materialele lemnoase depozitate. Aceasta constituie o greșeală fundamentală care a falsificat rezultatele, așa cum vom vedea mai departe²⁾. Pe de altă parte, nu se vede nici un fel de precauțiune cu privire la poziția probei din scân-

1) Cota statică după Monnin [6] este $\frac{C_{15}}{100 \times D}$ nu $\frac{C_{15}}{100}$, cum probabil

dintr-o greșeală de tipar s'a trecut în lucrarea d-lui Antonescu, în care C_{15} este compresiunea la 15% umiditate și D , densitatea.

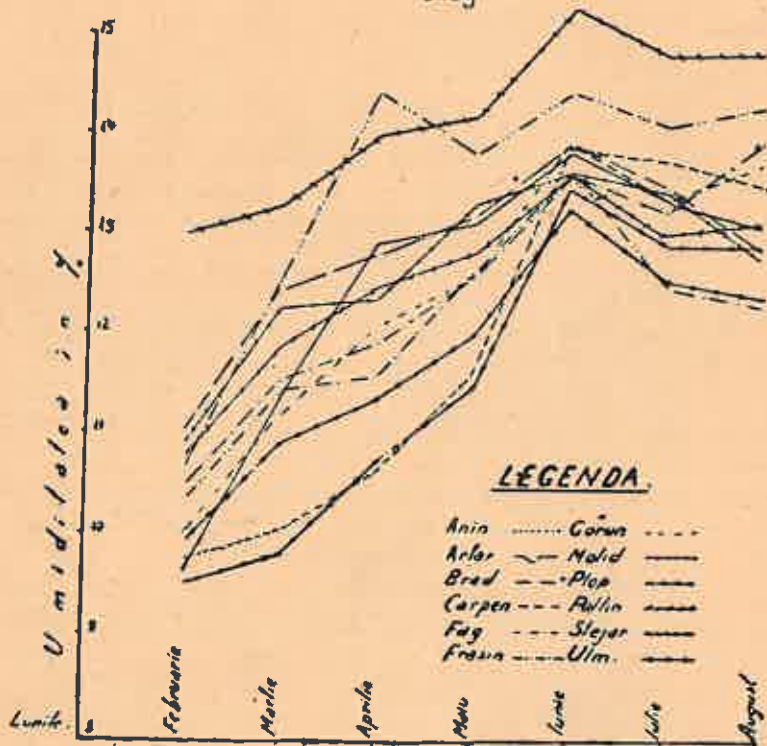
2) În încercările mecanice ale lemnului de aviație se fac totuș determinări de umiditate pe cuburi de $2 \times 2 \times 2$ cm. Acestea se taie de pe o probă cu aceeași secțiune (2×2 cm) fasonată la fel și din care în același mod se scoate și proba care se supune la compresiune. Deci, este cu totul altă situație decât în cazul de față.

dură și care are, așa cum am arătat, o importanță mare în determinarea umidității.

Faptul că s'au fasonat probe sub formă de cubulețe, înseamnă că această operațiune s'a petrecut într'un atelier unde probele au stat un timp mai mult sau mai puțin îndelungat, atelier care a fost desigur încălzit în timpul lunilor de iarnă, toamnă și primăvară. Deci aceste probe de dimensiuni așa de

Umiditatea lemnelor diferitelor esențe.

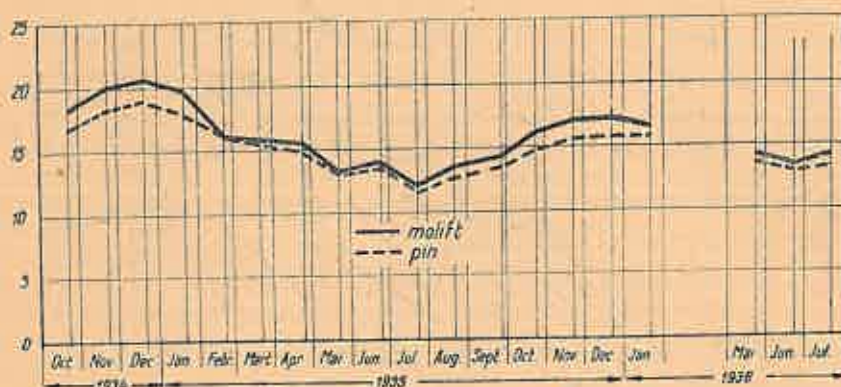
Diagr. 2

mici au avut posibilitatea de a se usca din cauza mediului care era cu totul altul decât cel de afară. Chiar simpla fasonare, făcută să zicem afară, poate modifica prin încălzirea probei la tăiere, rindeluire, șlefuire, etc., umiditatea lemnului. Suntem siguri, așa dar, că umiditatea probelor obținute astfel nu mai corespunde realității și este și cauza pentru care ea a fost în lunile de iarnă mai mică decât în lunile de vară. Mai departe, o sursă de greșeală o constituie și faptul că probele n'au fost

cântărite pe loc, ci au fost trimise prin poștă din diferite puncte ale țării până la Cluj, în care timp acestea au avut posibilitatea să-și schimbe umiditatea după împrejurări ¹⁾. Toate acestea s'au produs din cauză că s'a neglijat tocmai trăsătura caracteristică a lemnului, higroscopicitatea.

În adevăr, din mersul diagramelor întocmite de d-l Antonescu, din care reproducem una (diagrama Nr. 2), se vede că umiditatea lemnului depozitat în aer liber atinge valoarea maximă în luna Iunie, lucru pe care-l justifică d-l Antonescu prin cantitatea de precipitațiuni care atinge deasemenea valoarea maximă în luna Iunie.

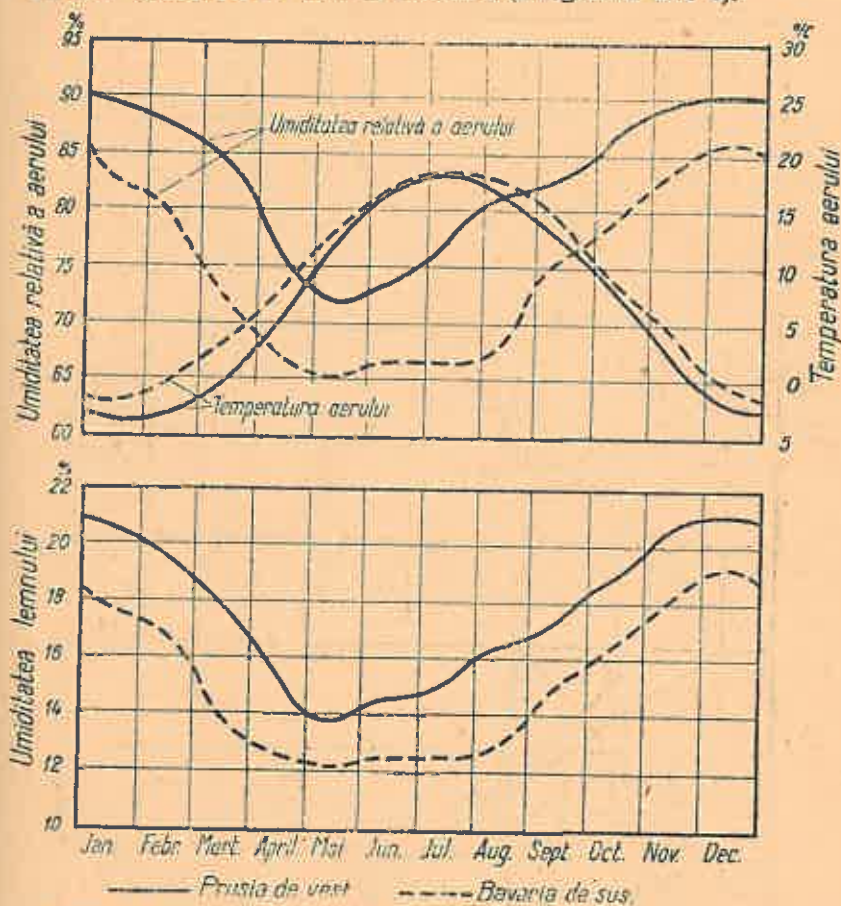

Diagr. 3. Variația umidității lemnului de molift și pin sub acoperământ la Stuttgart [4].

În realitate, fenomenul se petrece tocmai invers. Lunile de vară sunt lunile cele mai calde și cu umiditatea relativă cea mai scăzută, deci sunt îndeplinite ambele condițiuni pentru ca umiditatea lemnului să aibă valoarea cea mai mică. Cercetări similare făcute în alte țări confirmă acest lucru. Astfel Graf și Egner [4] au găsit la Stuttgart că umiditatea lemnului sub șopron a atins valoarea cea mai scăzută vara și mai ridicată în celelalte anotimpuri. (Diagrama Nr. 3). Kollmann [5] a stabilit în funcție de datele climatologice: temperatura și umiditatea rela-

1) La Laboratorul de Tehnologie a Lemnului din Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră, unde se fac asemenea determinări de umiditate, luarea probelor, chiar în interiorul orașului, se face cu ajutorul unor vase speciale de cântărire perfect închise, cu care se transportă la laborator și cu care se cântărește.

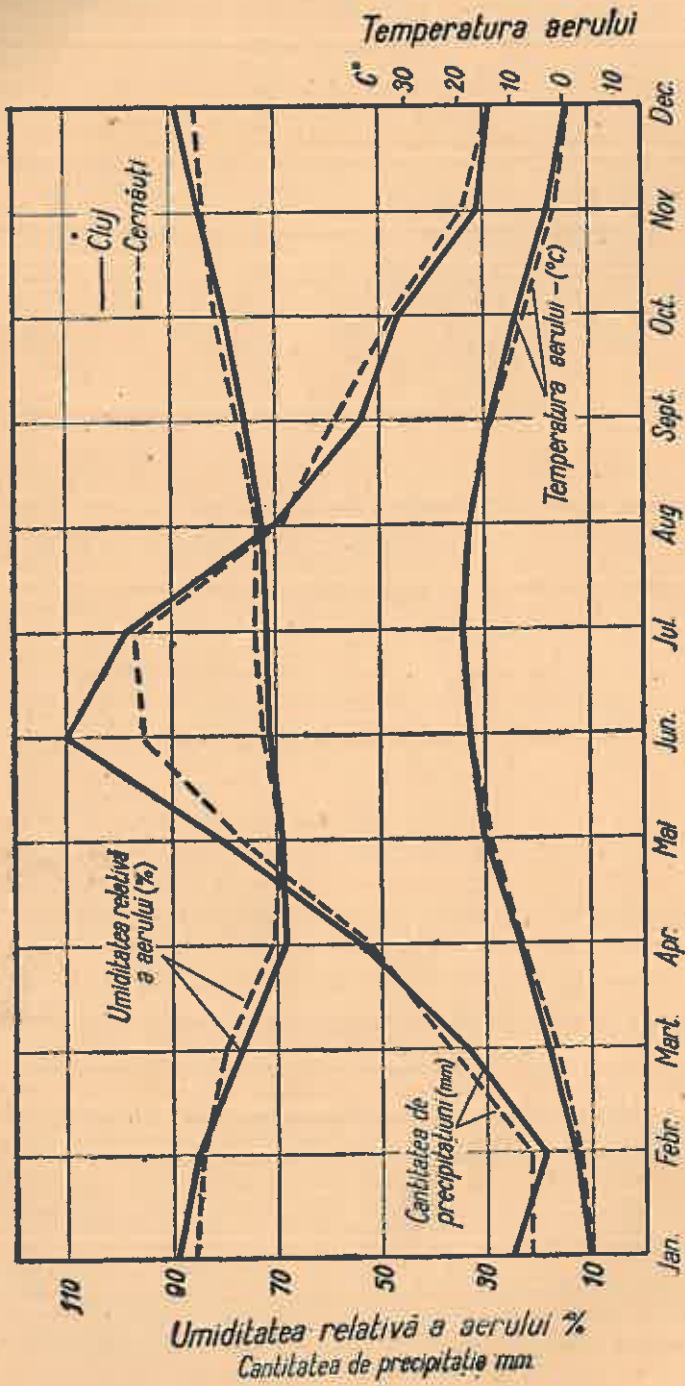
tivă a aerului, pentru două regiuni din Germania (Prusia de Vest și Bavaria), cum variază umiditatea lemnului în decurs de un an, ajungând la același rezultat (Diagrama Nr. 4).

Diagr. 4. Variația umidității lemnului în funcție de temperatură și umiditatea aerului în Germania [5].

Un calcul asemănător a fost făcut și de subsemnatul [8] pentru București, în funcție de datele meteorologice din anul 1935 și 1936, rezultând că în adevăr, umiditatea lemnului în timpul verii este mai scoborită (cca. 10—12%), iarna putând ajunge până la 22%.

Așa dar toate aceste cercetări contrazic rezultatele d-lui Antonescu. De altfel, chiar fără a face vreo cercetare se poate afirma că vara fiind mai cald și aerul mai uscat, lemnul ferit

Diagr. 5. Variația temperaturii, umidității relative a aerului și a cantității de precipitațiuni căzute lunar.

de ploaie este mai uscat decât iarna, toamna sau primăvara.

Între umiditatea lemnului și precipitațiunile căzute într-o lună — atât timp cât lemnul se află sub acoperământ — nu poate fi nici o legătură, contrar celor susținute de D-l Antonescu. Pentru umiditatea lemnului joacă un deosebit rol umiditatea relativă a aerului. Pentru a nu exista totuși nici un dubiu că între umiditățile lemnului și precipitațiuni nu există absolut nici o legătură (cineva ar putea crede că există vreo legătură indirectă) am întocmit cu ajutorul datelor meteorologice din epoca 1881—1915 și 1896—1915 [3], o diagramă cu variația temperaturii, umidității relative a aerului și a precipitațiunilor (diagrama Nr. 5). Din această diagramă se vede clar că în timp ce precipitațiunile ating valoarea maximă în luna Iunie, umiditatea aerului este mai mare toamna și iarna. Așa dar nici în mod indirect nu se poate stabili vreo legătură. Dacă privim în această diagramă și mersul temperaturii, lucrurile devin cu totul clare: în lunile de vară temperatura fiind mai mare iar umiditatea aerului mai scoborită, conform legilor echilibrului higrometric, umiditatea lemnului este mai mică.

Cum s'ar explica totuși rezultatul tocmai invers obținut de d-l Antonescu? Așa cum am arătat, greșeala constă în modul de luare a probelor la care nu s'a ținut seamă de higroscopitatea lemnului. În lunile de iarnă, toamnă și primăvară, în care atelierele de tâmplărie sunt încălzite, probele care în mod inevitabil au fost confecționate acolo, s'au uscat mai mult decât în celelalte luni în care acestea n'au fost încălzite. Aceasta este cred, singura explicație ce se poate da, în afara faptului că aceste probe au fost trimise la distanță mare fără nici o măsură de protecție contra influenței mediului.

Trecând mai departe, constatăm că autorul ajunge la concluzia că se pot face deosebiri de umiditate chiar după proveniența speciei lemnoase. Astfel citez: „...umiditatea cea mai mare a scândurilor se află în cele provenite din esențele ce cresc în pădurile Domeniului Gurghiu, apoi în ordine descrescândă în cele ce cresc în pădurile ocoalelor Gilău, Vatra Dornei, Valea Răului și Ronișoara”. În primul rând trebuie știut că până astăzi știința lemnului nu a putut stabili asemenea deosebiri după proveniența unei specii forestiere și în al doilea rând că nici din rezultatele obținute de d-l Antonescu — chiar

dacă ar fi fost corect determinate — nu se poate trage această concluzie. Deosebirile constatate între valorile medii ale umidității lemnului în cele 5 regiuni sunt cauzate de deosebirile de depozitare iar nu de proveniență. Dacă scândurile depozitate la Gurghiu au fost mai umede decât cele dela Gilău sau Vatra Dornei, asta înseamnă că la Gurghiu a fost mediul ambiant mai umed decât în celelalte localități, iar nu fiindcă lemnul a fost crescut la Gurghiu și nu la Gilău sau Vatra Dornei.

În ceea ce privește specia lemnoasă găsim că se atribuie deosebirile de umiditate constatate și speciei, ca și cum ar fi constituit aceasta o trăsătură caracteristică a unora dintre speciile lemnoase. Astfel, în luna Februarie de exemplu, autorul constată între ulm și stejar o deosebire de umiditate de peste 5% iar între valorile medii la plop și stejar de peste 3%. În luna Martie deosebirile sunt tot așa de mari: între plop și stejar de aproape 5% iar între valorile medii la aceleași specii de cca. 3,5% și așa mai departe și în restul lunilor. Ceea ce trebuie remarcat este că deosebirile așa de mari dintre specii constatate nu se găsesc pentru aceleași localități ci între umiditatea de exemplu a ulmului care se afla depozitat la Ocolul silvic Valea Râului și stejarul dela Isticeu și așa mai departe. Așa dar și aceste deosebiri nu sunt deosebiri de umiditate între specii ci între mediile în care au fost depozitate. Până în prezent, practic nu se face nici o deosebire, în ceea ce privește echilibrul higrometric al lemnului, între speciile lemnoase. Asemenea deosebiri au putut totuși fi observate cu prilejul diferitelor cercetări, ele sunt însă foarte mici [7, 8].

În concluzie, rezultatele obținute cu privire la stațiune și specie, nu au o bază științifică și sunt deduse în mod eronat.

Înainte de a încheia mai fac următoarea observație cu caracter general asupra lucrării.

Spre a ne pronunța asupra așa numitei „umidități normale a lemnului din România“, nu pot fi suficiente 5 stațiuni de observație, mai ales când nu sunt cuprinse printre ele regiunile cu un climat mai deosebit cum ar fi de pildă Bărăganul, Litoralul Mării Negre sau chiar provincii, cum este Banatul, cu clima deosebită de restul țării, etc. În aceeași ordine de idei, trebuie să adaug că pentru a obține o valoare mijlocie valabilă, nu sunt suficiente 7 luni de observații, ci cel puțin un an încheiat.

B I B L I O G R A F I E

1. *Antonescu George*: Lemnul în construcția avioanelor. Recenzia conferinței în Bulet. AGIR, 1935, Nr. 3, pag. 112—113.
2. *Antonescu George*: Umiditatea normală a lemnului din România. Buletinul Facultății de Agronomie din Cluj-Timișoara, vol. IX, 1941—1942.
3. *Dissescu Const.*: Date climatologice. Publicație oficială a Institutului Meteorologic Central al României, 1931, vol. I, Nr. 1.
4. *Graf și Egner K.*: Versuche über die Änderung des Feuchtigkeitsgehaltes verschiedener Hölzer in bewohnten Häusern während langer Zeit. Beton und Eisen, 1937, H. 23, 24.
5. *Kollmann, F.*: Technologie des Holzes, 1936, pag. 401.
6. *Monnin Marcel*: Bulletin de la section technique de l'aéronautique militaire, 1919, Fascicule 29, 30.
7. *Mörath, E.*: Studien über die hygroskopischen Eigenschaften und die Härte der Hölzer. Mitteilungen der Holzforschungsstelle an der Technischen Hochschule Darmstadt, 1932, Heft 1.
8. *Vintilă, E.*: Cercetări cu privire la umiditatea relativă a lemnului în întrebuințările lui curente (în curs de apariție). Analele Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră 1942, vol. VIII.

L'umidité du bois séché en pleine air.

Der Feuchtigkeitsgehalt des luftgetrockneten Holzes.

Es wird die von G. Antonescu gefundenen Werten über den Feuchtigkeitsgehalt des luftgetrockneten Holzes in Rumänien besprochen und die nichtzustimmenden Ergebnisse hervorgehoben.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

PRIMELE LUCRĂRI DE ORGANIZARE LA UN TEREN DE VÂNĂTOARE

de VLAD MACEDONEANU

În revistele noastre de vânătoare citim, adeseori, articole cu caracter științific; se discută astfel de laturi ale îndeletnicirii de vânător, care presupun cunoscute elementele de bază; se scrie, deci, în acest caz, pentru cei având cunoștințe înaintate în acest domeniu, nu pentru începători.

Fără îndoială, articolele, studiile de o înaltă ținută științifică sunt necesare. Ele contribuie la îmbogățirea literaturii noastre cynegetice, ridică nivelul unei reviste și constituie o adevărată hrană sufletească pentru cititorii dornici de noi cunoștințe.

Să recunoaștem însă, că numărul cititorilor de reviste vânătorești care urmăresc și adâncesc articolele de acest gen este mic. Marea majoritate a abonaților, ori se mărginesc să citească titlul, ori citesc câteva fraze și văzând că este vorba de o lectură mai grea, întorc foaia, — căutând altceva mai potrivit cu gradul lor de cultură cynegetică. Nu este nici o mirare: și noi cari ne pretindem vânători instruiți, am trecut prin această fază. Cu gândul la acești numeroși cititori începători, care din cunoștințele adunate prin citit sau din auzite, caută să aleagă ceea ce le este necesar pentru a face primii pași în organizarea unui teren de vânătoare și păstrând toată stima față de lucrările care îmbogățesc patrimoniul nostru științific să-mi fie îngăduit, ca în cele ce urmează să înșir câteva lucruri elementare pe care trebuie să le știe acela care vrea să-și formeze un bun teren de vânătoare.

Nu discut, acum, care trebuie să fie condițiunile naturale pe care trebuie să le îndeplinească un bun teren de vânătoare. Chestiunea aceasta este așa de vastă, încât ea însăși ar putea constitui subiect pentru câteva articole. Presupun, că avem un

teren și vrem să-l organizăm. Să vedem ce trebuie să facem mai întâiu.

1. A parcurge terenul, a face ceea ce se numește „recunoașterea terenului” este prima măsură. Trebuie să ne cunoaștem obiectul preocupărilor noastre. Nu trebuie cruțată o zi sau mai multe (după întinderea terenului), când însoțit de un om cunoscător a situației locale, să parcurgem terenul cu deamănuntul. Un plan, o hartă ne fac, în astfel de ocaziune, servicii neprețuite. După urme și alte semne, putem constata ce fel și cam cât vânat avem. Apoi, ceea ce este mai important, vom afla cu acest prilej pentru ce specii de vânat este apt terenul nostru. Nu vom încerca să înființăm o fașanerie într'o pădure fără arborete tinere și nici teren de cerbi într'un loc lipsit de liniște.

2. Cheea succesului în gospodăria noastră vânătoarească va fi paznicul. Arendașul care angajează paznic numai pentru a executa o clauză contractuală, pornește dela început pe o cale greșită. Prin faptul că nu poate fi ușor controlat de stăpân, de oarece, de obicei, trăește în regiuni depărtate de centrele populate, prima însușire a paznicului trebuie să fie conștiințozitatea. Fizicul robust, curajul și dragostea de natură și de sălbăticiuni sunt alte calități ale unui bun paznic. Vânatul trebuie păzit cu deosebire dimineața și seara. Atunci iese în căutarea hranei; atunci poate fi observat, studiat; atunci este pândit și distrus de braconieri. De aceea, nu este bun paznic acela care pleacă din sat numai după ce a răsărit soarele și se înapoiază înainte de asfințit. Faptul de a avea locuința chiar în cantonul pe care-l păzește, contribuie la sporirea randamentului, cu sută la sută.

Pentru a-l stimula, să i-se permită să împuște răpitoarele și să rețină blănurile celor cu păr, iar pentru cele cu pene, sau animale dăunătoare (câini, pisici, ciori, cotofene) să i-se plătească un premiu pe piesă. Alergând după răpitoare, deci după un izvor de câștig, paznicul va fi mai mult timp pe teren, încât pe deoparte va combate braconajul, iar pe de altă parte va contribui la reducerea dușmanilor vânatului util. Este o veche tradiție, ca răpitoarele să constituie recolta paznicului; nu-și cunoaște interesele acel arendaș, care nu lasă paznicului său blănurile răpitoarelor împușcate.

3. Nu totdeauna realizarea liniștei pe terenul nostru depinde de noi. Sunt, uneori, considerente de natură economică

și socială care se opun. Totuși, înlăturând braconajul, făcând un control al trecătorilor prin pădure, reducând numărul de câini și pisici vagabonde, reușim să ne apropiem de ținta propusă.

Pentru combaterea răpitoarelor, împușcarea constituie cel mai cavaleresc mijloc și cel mai compatibil cu etica vânătorească. Ca o complectare, putem recurge și la capcane, utilizând însă numai acele sisteme, care sau prind vânatul nevătămat (capcana-ladă), sau ucid pe loc fără a cauza suferințe îndelungate. Otrăvirea este un mijloc extrem, de care ne folosim numai atunci când primele două metode s'au dovedit insuficiente. Dar și în acest caz, otrăvirea nu trebuie întrebuințată la oricare specii.

4. Dacă pe terenul nostru avem și cervidee, construirea câtorva sărării, în locuri potrivite (liniștite, dar aproape de apă) și ferite de braconieri, va avea darul să țină vânatul „legat” de terenul nostru.

Să nu uităm, însă, nici o clipă că sarea pe un teren de vânătoare este un cuțit cu două tăișuri: bine plasată și păzită este un exclent mijloc de a ademeni și a menține cervideele pe terenul nostru; dacă însă terenul este slab păzit, braconierul va împușca mult mai ușor vânatul tocmai atunci când se găsește la sare.

5. Dar oricâtă încredere am avea în paznicul nostru, să nu uităm că și cel mai bun angajat este ispitit să devină neglijent dacă nu este controlat. De aceea, inspecțiunile neanunțate sunt folositoare. Paznicul trebuie să poarte, în permanență, la el o condică de serviciu în care să nu treacă numai întrebuințarea zilnică a timpului, ci și observațiunile pe care le face în cursul patrulărilor: vânat văzut, urme, focuri de pușcă auzite, epoca pasajului de păsări etc. Un asemenea carnet bine condus cuprinde un prețios material nu numai pentru proprietarul de teren, ci și pentru cei care fac cercetări științifice.

Nu am amintit nimic despre potecile de vânătoare, hrana în timpul iernii, case etc. Cauza este că, în ce privește hrana, cât timp vânatul este puțin abundent, de obicei găsește hrană îmbelșugată în natură. Numai în timpul zăpezii mari și în pădurile pure de rășinoase, problema hranei se pune mai acut. Instalațiile pentru recoltarea vânatului vor fi necesare numai mai târziu. Deocamdată trebuie să ne îngrijim de a produce vânat și abia mai târziu despre recoltarea lui. Deaseme-

nea, nu am amintit nimic despre selecționarea cu arma, deoarece și acest procedeu intră în categoria măsurilor cu caracter intensiv.

Nivelul la care se găsește gospodăria noastră vânătoarească nu cere introducerea unor măsuri intensive. Ne trebuie — deocamdată — numai o serie de lucruri elementare, deci o gospodărie extensivă, după cum am văzut.

În trecut amintesc, că interesul nostru este să menținem aspectul, în oarecare măsură virgin, al munților noștri, deoarece numai în acest loc se mai poate menține calitatea superioară a vânatului. Iată, deci, încă un motiv pentru a ne mărgini la câteva măsuri elementare de gospodărie.

În materie de vânătoare, cași în multe alte domenii, nu numai cu sacrificii materiale mari se pot produce rezultate, ci cu deosebire prin pricepere și grijă. Aplicând măsurile amintite mai sus, chiar și arendașii cu mijloace materiale mai modeste vor reuși să-și înființeze terenuri de vânătoare bune.

Les premiers travaux en vue de l'organisation d'un terrain de chasse.

Die ersten Organisationsarbeiten eines Jagdrevieres.

C R O N I C A

I N T E R N Ă

● Anul forestier 1942.

Dacă anul precedent a stat numai în jumătatea a doua sub acțiunea directă a uriașei înclăștări din răsărit, 1942 a fost, din prima până în ultima zi, un an închinat zeului Marte. Din această cauză întreaga activitate de producție economică a țării a fost dominată de preocuparea, de a susține cât mai complet efortul trupelor combatante române și aliate, aflate acum departe, în inima țării vrăjmașului.

După lichidarea ultimelor centre de rezistență rămase înapoia frontului la Sevastopol și Kerci și după zdrobirea încercării de ofensivă bolșevice din primăvară, la care bravele noastre divizii s'au acoperit de o nepieritoare glorie, alături de marii noștri aliați, ostașii Europei au trecut, la începutul verii la atac. Până la sosirea anotimpului frigos ei ei atinseseră Voronejul pe Don, Stalingradul pe Volga, clinele apusene ale depresiunii mării Caspice, crestele Caucazului și țărmul mării Negre, la Novorosiisk. Cu tot reculul necesitat ulterior de scurtarea frontului sudic de luptă, sub presiunea maselor de tancuri și de trupe bolșevice, din impetuoasa lor ofensivă de iarnă, armatele aliate se mulgăseau, către sfârșitul anului, încă departe de lina de plecare din primăvară.

La aceste lupte, ne mai pomenit de dărze, au participat, ca și anul trecut, numeroși camarazi de ai noștri, unii din ei cucerind prin bravură, cele mai înalte distincțiuni militare (D-l Ing. Eug. Turnibuca a fost decoorat cu ordinul „Mihai Viteazu“, ca și eroul R. Berențan, mort la Odessa).

Activitatea marilor administrații silvice s'a desfășurat în 1942 în condiții deosebit de grele, cum era de altfel și de așteptat; și dacă s'a reușit a se împlini cele mai urgente din necesitățile armatei și ale țării, aceasta a reclamat străduința continuă a tuturor și o abnegație desăvârșită în împlinirea datoriei.

Trebuie însă să recunoaștem, că în acest an, mai mult de cât oricând până acum, conducerea superioară a treburilor publice a fost deosebit de atentă la nevoile gospodăriei silvice și prin legi și dispozițiuni administrative, a intervenit ori de câte ori producția forestieră s'a găsit în impas.

Cea mai importantă hotărâre pentru activarea și raționalizarea producției forestiere, în timpul cât vor dura ostilitățile, este fără îndoială aceea luată prin legea din 14 Iunie 1942, care obligă pe toți proprietarii de păduri, să pună în tăiere posibilitățile curente ale pădurilor lor. Prin această măsură s'a urmărit ca supra-exploatările nece-

sitate de starea de război să greveze în mod cât mai uniform, toate pădurile țării, combătându-se dorința de evaziune a acelor proprietari de păduri (în special particulari), care intenționau să păstreze lemnul pădurilor lor, pentru conjuncturile mai avantajoase, care desigur se vor ivi după război.

Legea stabilește norme de exploatare, atât pentru pădurile amenajate, cât și pentru cele fără amenajamente, la care fixează anumite cote minime de tăiat, așa încât să nu se depășească eventualele posibilități normale. În sfârșit legea prevede puțința de a tăia, când se socotește necesar, și unele parchete cu anticipație și prelungeste cu o lună durata perioadei anuale de tăieri. Anumite dispozițiuni ale ei prescriu crearea unor serii de plantațiuni, ce urmează a se exploata pentru brazi de Crăciun, spre a pune capăt jefuirii de puieți, ce se practică azi; prevăd pentru industriile de prelucrare chimică a lemnului posibilitatea de a înființa plantațiuni speciale de arbori pentru celuloză; recomandă măsuri pentru aprovizionarea industriei siderurgice cu mangal și a celei extractive cu stâlpi de mină etc.

În legătură cu nevoile diverselor industrii ale țării, trebuie amintite și măsurile luate de Ministerul Economiei Naționale, pentru blocarea unor cote din producția de lemn brut de rășinoase, la dispoziția fabricilor de celuloză și a exploatărilor de cărbuni (câte 10% din volumul realizat de oricare întreprindere forestieră). Aceste reduceri ale disponibilului de materie primă la fabricile de cherestea au avut de efect o diminuare a cantităților de material lemnos necesare acoperirii nevoilor orașelor și satelor, unde cherestea nu s'a mai putut găsi decât cu mare greutate.

Noile construcții de linii ca și lucrările de întreținere ale rețelei de căi ferate au reclamat o sporire considerabilă a producției de traverse, de stâlpi, grinzi etc., cerând și ele o nouă sfortare a organelor ce dirijează exploatările de păduri.

Lipsa brațelor de muncă din exploatările forestiere a dus la necesitatea de a se lua printr'un jurnal al C. M., la 30 Mai, a măsurilor necesare pentru scutirea de concentrare și mobilizarea pentru lucru a muncitorilor și personalului de specialitate. Datorită acestor dispozițiuni, majoritatea personalului silvic și o bună parte din lucrătorii de pădure (în vârstă de peste 30 ani) a putut rămâne la dispoziția producătorilor de lemne. S'au creat și detașamente forestiere, din oameni concentrați, care să poată interveni pentru intensificarea exploatărilor, acolo unde cu mijloace obișnuite nu se putea împlini programul de lucru stabilit.

Problema transportului lemnului din pădure la gări sau la centrele de consumație a fost și ea rezolvată, tot prin rechiziții de vehicule, cu ajutorul organelor militare teritoriale.

Grație acestor dispoziții legale și prin efortul susținut, depus de toate organele administrațiilor silvice de Stat și particulare, s'a reușit a se satisface majoritatea necesităților de material lemnos.

În afara acoperirii complete a nevoilor militare, exploatările de păduri ale anului 1942 au putut asigura aprovizionarea cu lemne de foc a Capitalei în proporție de 80% din consumul total, încă din Octombrie

1942, urmând ca restul să fie acoperit în următoarele luni de iarnă sau să fie împlinit prin alți combustibili, în special prin cărbuni, brichete, petrol lampant etc.

Deosebit de interesant pentru gospodăria silvică a viitorului, este faptul că în plin război, s'au pus în acest an bazele înlocuirii prin gaz metan a consumului exagerat de lemne de foc al Bucureștilor. În acest scop s'a semnat un Decret Lege pentru construirea unei conducte de 60 km din regiunea petroliferă Mănești-Vlădeni, care să aprovizioneze deocamdată marile uzine și întreprinderi industriale din București, economisind circa 12.000 vag. păcură arsă anual. După terminarea războiului, rețeaua conductelor va fi prelungită până la câmpurile de gaz natural din Ardeal (300 km), urmând ca acest combustibil ideal să fie pus succesiv și la dispoziția consumului menajer al Capitalei.

Tot între măsurile cu caracter general, menite a proteja economia forestieră, trebuie menționată legea pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor, care obligă pe proprietari să semnaleze atacurile ivite în proprietățile lor și pune la dispoziția Ministerului anumite fonduri pentru stăvilirea atacurilor.

În această ordine de idei e demnă de relevat activitatea desfășurată de CAFS pentru strângerea ouălor de Lymantria, în anul 1942, când s'au adunat 32.000 kg ouă și s'au omorât prin petrolizare cantități colosale de cuiburi ale acestei insecte, pe o suprafață de peste 60.000 ha din pădurile Statului.

Aceeași administrație, pentru sprijinirea operei de reimpădurire, a acordat puiet și semințe, cu reducere sau gratuit, pentru 1 $\frac{1}{2}$ milioane lei.

E locul să amintim aici în cursul anului expirat conducerea diverselor organe superioare ale administrației silvice a rămas în mâinile aceluiaș persoane, ca și în trecut. Numai la Casa Pădurilor Statului, prin D. M. din 12 Mai s'a reînnoit delegația de administrator a D-lui Ing. cons. silvic At. Nedelcovici, în locul D-lui N. Teodorescu. În postul de Secretar general al Ministerului, lucrând la păduri, loc deținut în trecut de D-l Horia Lazăr, n'a fost chemat un coleg al nostru, dezideratul legitim exprimat în atâtea rânduri de Corpul silvic și Societatea noastră, de a avea un inginer silvic în conducerea superioară a Ministerului, rămânând deocamdată neimplinit.

În legătură cu reprezentarea precară a economiei forestiere în cadrele conducerii acestui Minister trebuie relevat că printr'o lege apărută la începutul anului 1943 s'a reînființat Consiliul permanent al Agriculturii, compus din 25 persoane. În acest consiliu, care trebuie să-și spună părerea în toate problemele ce interesează acest Minister, se găsesc numai 2 silvicultori: directorul Direcției Silvice și acela al ICEF-ului, alături de 12 mari agricultori și de toți directorii numeroaselor servicii agricole ale acestui departament.

Revenind la examinarea activității marilor unități administrative silvice vom aminti în prima linie Casa Pădurilor Statului, marea producătoare de fonduri a Ministerului de Agricultură și Domenii. În 1942/43 această administrație totalizează un buget de aproape 5 miliarde de lei și dă Statului o redevență de peste 1 miliard. Trecându-i-se pe umeri aprovizionarea cu lemne de foc a tuturor instituțiilor Statului și a Ar-

matei, ca și acoperirea nevoilor de traverse ale CFR., de stâpi de telegraf a PTT, etc. și având de luptat cu greutatea de tot felul și lipsuri, înire care trebuiesc menționate și prețurile insuficiente stabilite de organele de resort și lipsa brațelor de muncă, această serioasă organizație economică a țării a reușit să constituie o puternică stavilă în tendința de urcare a prețurilor și să dea un frumos exemplu de muncă, pusă fără preocupare în slujba țării și a neamului.

Și celelalte mari administrații și instituții silvice: Direcțiile Regimului silvic și a Persoanelor juridice din Minister, Consiliul tehnic al pădurilor, Eforia Spitalelor Civile, Fondul bisericesc din Bucovina etc. și-au împlinit cu cea mai mare conștiințiozitate partea din sarcina colectivă, ce le-a revenit — pentru aducerea la îndeplinire a programului de muncă, din sectorul forestier.

Nu trebuie trecut sub tăcere nici efortul depus de funcționarii de toate gradele, din administrația silvică. Dacă tineretul aflat sub arme a putut țintul pe dușman departe de granițele țării, cei rămași acasă, luptând cu greutatea unor salarii rămase în deficiență față de puterea de cumpărare scăzută a banului, cu mari restricții în domeniul aprovizionării și cu griji pentru cei plecați la datorie, și-au dat prinosele muncii lor, cu același devotament, ca și ostașii de pe front.

Un spor de salarii acordat către sfârșitul anului și înființarea de consumuri pentru aprovizionarea cu alimente din Transnistria, au adus o oarecare ușurare celor împovărați cu familiile grele. Institutul de asigurare obligatorie a tuturor funcționarilor publici, care a început să lucreze tot în cursul acestui an, va contribui de asemenea la îmbunătățirea situației materiale a acestora, în special în vremurile de restricție care lovesc totdeauna pe cei cu mijloace modeste.

Examenul de subinspector silvic s'a ținut în mod normal, deși cu oarecare întârziere. S'au prezentat 50 candidați, față de 48 în anul precedent și au fost declarați reușiți 49 din ei.

Bătrâna noastră Societate „Progresul silvic” și-a chemat membrii săi la adunarea generală din București, în zilele de 24 și 25 Mai, fiind onorată, ca și în alți ani, prin prezența D-lui Aurelian Pană, ministrul Agriculturii și Domeniilor, ca și a altor înalte personalități ale țării.

Din cauza greutatea de deplasare și a numeroaselor treburi, care-i rețineau la reședințele lor, mulți colegi n'au putut veni, astfel că numărul participanților a fost mai restrâns ca în alți ani. S'a remarcat în special lipsa camarazilor mai tineri, chemați la datorie, sub steagul oștirii, pe fronturile îndepărtate din răsărit.

Chestiunile dezbătute în acest an, în strictă legătură cu preocupările actuale, au fost următoarele:

1. Problema combustibilului în raport cu criza lemnului de foc, având ca raportori pe D-nii: Al. Butoi, I. D. Popescu și N. Ghelmezii.
2. Regenerarea pădurilor, în urma exploatărilor forțate din timpul războiului, raportori fiind D-nii: D. Grozescu, I. Zelcu și M. Rădulescu.

Problemele discutate au găsit un mare răsădit în presa zilnică, iar moțiunile adunării au fost prezentate D-ilor Miniștri de resort, având de efect unele din măsurile legislative menționate.

În cadrul acestei adunări generale s'a reinosit, pentru a 3-a oară, mandatul de președinte al D-lui Prof. M. Drăcea, s'au reales în consiliu D-nii: Al. Butoi, A. Comșia, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Haralamb și G. Minescu și au fost aleși pentru prima dată D-nii: I. Dăscălescu și G. Ionescu.

Consiliul de Administrație al Societății „Progresul silvic” a ținut în 1942 numeroase ședințe, în care au fost dezbătute toate faptele mai de seamă, în legătură cu activitatea și profesiunea forestieră. O atenție specială a fost acordată planului de organizare economică și socială a țării, propus de CAPIR, problemei încadrării serviciului silvic în administrația țării, proiectului de lege al organizării corpului tehnic etc. Printr'o ordonanță a guvernământului Basarabiei, subdirectoratele silvic și zootehnic din acea provincie au fost înglobate în Directoratul Agriculturii, suprimându-se autonomia acestor servicii, care au o organizație și preocupări cu totul distincte de cele agricole. Consiliul Societății noastre a luat poziție și în contra acestei noi încercări, pornite acum de la periferie, de dominare a unora din serviciile Ministerului, asupra celorlalte, obligate a conviețui și a colabora armonios în cadrele aceleiași unități administrative.

Revista Pădurilor a apărut în 1942 în al 54-lea an de la înființare. Ea a avut o existență destul de grea, din cauza dificultăților tot mai mari, cu care luptă tipărițiile în general. Spre a înlesni apariția ei regulată, a fost nevoie să se recurgă la o restrângere a volumului, astfel că n'au apărut de cât 6 caete duble, cu un total de 532 pagini față de 651 pag. în 1941, de peste 1000 pagini în anii anteriori războiului. Dacă ținem seama însă, că publicațiile similare din străinătate au suferit și ele mari restrângeri și că unele au trebuit chiar să-și suspende apariția, găsim că tipărirea regulată a revistei noastre înseamnă totuși un succes demn de relevat.

Dintre celelalte reviste de specialitate din țară a mai apărut numai „Viața forestieră” în 2 caete (114 pag.).

Casa Pădurilor Statului a continuat și în 1942 publicarea foarte utilei și documentatei sale „Foi oficiale”.

Literatura forestieră s'a îmbogățit în 1942 cu trei lucrări, din care 2 publicate de Societatea „Progresul Silvic” și anume:

„Elemente de știința solului”, Vol. I, de D-nii: Em. Protopopescu-Pache și C. Chiriță (360 pag.) și

„Temeiuri de economie forestieră generală”, de D-l I. C. Demetrescu (338 pag.).

Cea de a treia: „Pădurea și Omul” de D-l D. A. Sburian, Ilie C. Demetrescu și At. Haralamb, (172 pagini) a fost editată de Fundația Culturală Regală Regele Mihai I. Acesta este al doilea volum despre păduri pe care-l publică Fundația, fiind destinat și el pentru lumea satelor.

Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră a continuat să depună și în cursul anului 1942, cu aceeași ardoare, munca pentru pregătirea unor baze de acțiune mai raționale pentru silvicultura noastră.

Printr'o decizie ministerială, pe data de 1 Oct. 1942 au fost trecute în administrația acestui Institut, o parte din pădurile Statului aflate în raza ocoalelor Sinaia, Mihăești, Țigănești și Murfatlar, cu scopul de a

le îndruma către o gestiune mai avansată și de a face în ele experiențe cu caracter științific. Aceste păduri vor servi și Facultății de Silvicultură pentru lucrări didactice.

ICEF a publicat în 1942 caetul al șaptelea al Analelor sale.

Facultatea de Silvicultură, grație solicitudinii deosebite acordate de guvern învățământului superior, a putut funcționa în mod normal, în ciuda dificultăților create de starea de război. Au fost admiși în anul 1942 peste 70 studenți și au absolvit cursurile 65 ingineri. Din aceștia n'au putut intra însă în serviciile silvice ale Statului decât puțini, cei mai mulți fiind reținuți sub drapel, în diversele unități ale armatei.

În Iunie, absolvenții acestei Facultăți au făcut sub conducerea D-lui Prof. Drăcea și cu concursul organelor silvice exterioare, o interesantă excursie de studii în regiunea Vrancea-Cășin-Căluți. Cu acest prilej s'a inaugurat și troița de pe Muntele Sboina, ridicată de Soc. „AVIS" în amintirea eroului ing. Filip Vespasian, sublt. de rezervă, mort în acel loc în 1916, în războiul pentru întregirea neamului.

În cursul anului 1942 au plecat dintre noi următorii ingineri, membri ai Societății „Progresul silvic": Balu-Crăciun, Bucur Dionisie, Georgescu Romulus, Moldovan Ioan, Negoescu Em., Tămășanu T. Mih. Drăgan, P. Niculescu, G. Novac, N. Carpov, Eug. Popica, Vinzanti Murgu.

Dintre cei decedați trebuie remarcată figura lui Ion Moldovan, fost administrator al CAPS-ului, un distins fiu al Ardealului și un vrednic slujbaş al breslei noastre.

Colegii noștri P. Niculescu și Georgescu Romulus, au murit eroic pe câmpul de luptă, ca și studentul din an, IV Bay Boris, fiu de silvicultor din Basarabia. Ei și-au vărsat sângele pe frontul îndepărtat din răsărit, pentru apărarea drepturilor neamului nostru și pentru mărirea patriei.

Tuturor acestora, să le închinăm un gând pios și să le păstrăm o dutoasă amintire.

D. A. Sburian

● Lupta contra degradării terenurilor.

În cadrul conferințelor ogranizate de Ministerul de Agricultură și Domenii pentru inspectorii agricoli regionali și conducătorii Camerelor de Agricultură, D-l Dr. At. Haralamb inginer inspector silvic la Icef a ținut, în după amiaza zilei de 18 Decembrie 1942, o conferință tratând despre lupta contra terenurilor degradate.

În prima parte s'a arătat cât este de actuală această chestiune prin sustragerea de la folosință a unor mari suprafețe de pământ și prin pagubele cauzate de inundații, alunecări de teren, etc.

D-se a arătat că pentru a se lupta cu eficacitate trebuie să se acționeze în două direcțiuni:

1. Pe deoparte, să se lucreze la stăvilirea și vindecarea râului;
2. Pe de altă parte, trebuie să se acționeze preventiv căutând să se împiedice producerea altor degradări.

În privința stăvilirii și vindecării râului, se lucrează de mult timp. Serviciile silvice sunt angajate deja, având mijloacele să poată

duce lupta cu succes. Rezultate îmbucurătoare se pot vedea de acum. Mai este însă mult de lucru.

La fel de importantă este cea de a doua direcțiune pe care trebuie să se activeze: lupta preventivă. Degeaba se lucrează la vindecarea râului, dacă continuăm să folosim pământul în așa fel încât se degradează.

Conferențiarul a arătat că degradările se produc în special pe islazuri, cauza fiind pășunatul irațional și abuziv. Harta terenurilor degradate se confundă cu aceea a locurilor de pășune.

Cele mai multe alunecări de pământ se produc în primul rând în terenurile arabile, fiind urmate, în ordine, de islazuri, vii, vetre de casă; foarte rar se produc în fânețe și extrem de rar în regiunile păduroase. În anul 1942 au alunecat în cuprinsul țării noastre 16.000 ha. Din acestea, 631 ha s'au produs în cuprinsul vetrelor de sat, 2624 ha în livezi și fânețe, 3410 ha în terenuri agricole, 5648 ha în islazuri, 3 ha la șosele, 169 ha în vii și 868 ha în pădurile rău tratate și pășunate. Terenul păduros reprezintă deci numai 5,43% din alunecări, restul de 94,57% fiind agricol.

Conferențiarul arată că pământul țării trebuie repartizat judicios pe categorii de culturi potrivit cu natura lui. În al doilea rând, exploatarea lui trebuie să se facă în mod rațional, cătând în același timp să se educe îmbunătățiri atât la mijloacele de exploatare, cât și la puterea de producție a solului. Acționând în acest sens se evită degradările și alunecările.

În încheiere, conferențiarul arată că în această a doua direcțiune de luptă — cea preventivă — organele agricole au un vast câmp de activitate.

C. Cristea

● Din Buletinul Ministerului de Interne.

Scos sub îngrijirea Oficiului de studii, documentare și statistică, voluminosul calet (344 pagini) din Sept. și Oct. 1943, cuprinde și o seamă de îndrumări gospodărești, grupate pe ministere. Trei dintre acestea ne-a reținut în mod deosebit atențiunea.

1. Lămuriri despre felul cum se recoltează și se păstrează frunzarele. Nu cuprinde însă nimic în plus în afară de ceea ce s'a citit prin ziare.

2. Se atrage atențiunea asupra ghindei de stejar, ca nutreț pentru vițe, în vremuri de lipsă de nutreț. Se arată că la îngrășatul porcilor 1 kg ghindă poate înlocui aceiași cantitate de orz. Se indică apoi cantități de dat zilnic la animale, făcându-se deosebire între ghinda proaspătă (verde) și cea uscată: la cal și vaci 4,5 kg proaspătă sau 2,5 kg uscată; la boi 6 kg sau 3,7 kg; la oi 0,7 kg sau 0,5 kg; la porci 1,3—1,8 kg sau 0,8—1 kg; de fiecare cap. Se arată că trebuie să fie amestecată cu nutrețuri zemoase (sfecă, morcovi, porumb murat) pentru a nu produce constipări. Să se dea la animale de preferță uruită. Până se întrebuințează, trebuie ținută la loc uscat și bine aerisit, pentru a nu mucezi; de aceea trebuie să fie vânturată din când în când.

3. În sfârșit, se dau o seamă de îndrumări privind măsurile de apărare contra apelor, care pot fi luate cu mijloacele locale, fără a se aștepta intervenția serviciilor publice de specialitate:

a) Apele trebuiesc protejate contra infectărilor și încercării albiilor.

b) Se pot executa lucrări de apărarea malurilor și scurgerea normală a apei (lese de nuiele, garduri, căsoaie sau plantațiuni).

c) Să se oprească formarea și adâncirea ogașelor pe dealuri, făcându-se gardulețe și plantațiuni. Se arată că întârziindu-se, oprirea lor nu se va putea face decât prin lucrări importante și costisitoare.

d) Să se dea scurgere bălților ce se formează în vatra satelor și pe terenurile agricole.

e) Să se construiască diguri de apărare, la distanțe potrivite de maluri.

Nu mai când măsurile necesare depășesc posibilitățile locale, să se facă apel la Serviciul Apelor.

Statul poate acorda și ajutoare bănești la executarea unor asemenea lucrări lipsite de rentabilitate suficientă, dând preferință cazurilor când contribuțiile celor interesați ating limita foloaselor ce se vor obține.

● Marea și Pădurea.

Este titlul conferinței pe care a ținut-o d-l Ing. Cezar Cristea, în sala Dalles, în cadrul ciclului de conferințe organizat de Liga Navală Română.

D-sa a prezentat pădurea și marea sub variate aspecte:

1. Ca izvoare de inspirație pentru literatură și arte. S'a citat spre exemplificare numeroase nume de autori și opere de seamă.

2. Ca dătătoare de sănătate.

3. S'a arătat cum poate arborele să completeze peisajul marin, făcându-l mai plăcut, mai variat și mai atractiv.

4. În sfârșit, conferențiarul a folosit acest prilej pentru a face o pledoarie în favoarea pădurii înfățișând-o ca regulator al circulației apei în natură și ca pavăză a pământului.

● Revista presei.

Pătrunderea scrisului despre păduri în cât mai variate publicații din întreg cuprinsul țării, este una din țintele urmărite de corpul nostru pentru creșterea a ceea ce s'a numit conștiință forestieră. De aceea am semnalat la această rubrică orice manifestare în acest sens, bine înțeles atât cât ne-a fost cu putință să le aflăm cu propriile noastre mijloace de investigațiune.

Ne-a căzut în mână, cu întârziere, Almanahul pe anul 1942, al ziarului „Tribuna” organul societății ardeleni „Târnava Mare” din Capitală. În acest volum de 462 pagini aflăm și două articole despre păduri.

Unul este scris de d-l Ing. Cons. silvic I. Zeicu directorul Direcției Pădurilor Personelor juridice, din Ministerul de Domenii. Este intitulat „Pădurile, cea mai de seamă bogăție a Transilvaniei”. În cele 14 pagini se tratează: Relieful solului; Așezarea pădurilor; Situația pădurilor; Originea pădurilor administrate de Stat; Pădurile particulare; Schimbările provocate în domeniul forestier prin legea de reformă agrară; Aportul pădurilor în Transilvania.

Cel de al doilea, numai de trei pagini, se datorește d-lui Ing. Cons. silvic Anton Atanasescu din Caps, în care se dau o serie de date statistice asupra pădurilor noastre în hotarele de azi, fără a scăpa din vedere să arate și pierderile de păduri suferite prin cedările făcute în 1939.

Ziarele la rândul lor, în special cele din Capitală, au debătut uneri în mod amplu problemele în legătură cu pădurea și economia forestieră.

Și de astă dată relevăm articolul d-lui Pamfil Șeicarău directorul ziarului Curentul, publicat la 29 Ianuarie, fiind intitulat „O problemă și soluția ei”. Este vorba de problema reimpăduririlor despre care s'a mai ocupat și în alte rânduri. De data aceasta, luând ca punct de plecare articolul d-lui Marin Rădulescu despre Delta Dunării, publicat în Revista Pădurilor (Nr. 11—12/942), d-l P. Șeicarău, după ce arată cât de mult trebuie stăruit în direcția reimpăduririlor, propune o colaborare între Stat și fabricile de hârtie, cărora să li se pună la dispoziție suprafețele necesare de teren pe care să le planteze singure, cu plop de Canada, pentru a-și asigura lemnul necesar pentru celuloză. Impădurirea unui milion de ha, spune d-sa, ar avea și o influență în bine asupra climatului țării și asupra regimului apelor.

D-l Șeicarău nu scapă din vedere și de astă dată, să elogieze munca Corpului Silvic „așa de bine organizat, așa de străbătut de interesul național al problemelor reimpăduririlor”... a căror puțință de înfăptuire însă, „este condiționată de limita mijloacelor ce le stau la dispoziție oricât de mare ar fi entuziasmul realizărilor”

Problemele economice ale Deltei Dunării au continuat să stârnească interes în cotidienele Capitalei.

Latura forestieră a problemei a fost înfățișată de d-l Marin Rădulescu în Gazeta Comerțului cu data de 1 Februarie a. c. într'un articol intitulat „Delta Dunării din punct de vedere forestier”.

Problema exploatării și transformării stufului în celuloză — care, se pare că se apropie de realizare — a fost mult debătută. D-l T. Busniță Directorul Pescărilor Statului, după ce a publicat o serie de articole în ziarul Argus, a ținut, în cadrul Academiei de Științe, o conferință intitulată „Problemele biologice și economice ale stufului în România”. D-sa se arată partizan al exploatării, astăzi existând modalitatea de a se împăca interesul piscicol cu cel al valorificării stufului. Arată că cele 300.000 ha stuf au o producție anuală de 3 miliarde kg stuf uscat sau 1,3 miliarde kg celuloză, ceea ce înseamnă că s'ar depăși cu mult nevoile noastre actuale în fibre textile cari se cifrează la 120 milioane kg.

La rândul său d-l Alex. Daia a publicat în ziarul Excelsior o serie de articole tratând despre: însemnătatea stufului pentru industria celulozei, alte industrii ce pot lua naștere și posibilitățile de organizarea exploatării.

Ținem să adăogăm că problema folosirii stufului pentru celuloză a preocupat și pe inginerii silvici. Reamintim aci doar articolele publicate cu mulți ani în urmă de d-l ing. cons. silvic M. P. Florescu.

Trebue să subliniem că exploatarea stufului nu poate avea o rezolvare unilaterală. Dacă din punct de vedere psihic nu mai prezintă azi niciun inconvenient, o exploatare care ar avea în vedere întreaga regiune de stuf, ar duce la grele situații de viață faunei din deltă. Se știe că în această regiune trăesc nenumărate pasări, unele din ele foarte rare, care au stârnit interesul oamenilor de știință din lumea întreagă.

Deasemenea din punct de vedere vânătoresc fauna deltei prezintă mult interes. Direcția Economiei Vânătorului duce de mai mulți ani o acțiune de protejirea acestei faune.

În sfârșit, Comisia Monumentelor Naturii urmărește creierea unor rezervații în Delta Dunării, în vederea protejării păsărilor rare asupra cărora sunt indicii că sunt amenințate cu dispariția.

Problemele specifice economiei pădurărești au mai fost expuse în presa Capitalei și de d-l Ing. V. V. Vasiliu. D-sa a publicat până acum în ziarul Excelsior, șapte articole ale căror titluri și date când au apărut sunt următoarele: 1. Renta pădurii (14.IX.1942); 2. Sporirea rentabilității forestiere (18.X.1942); 3. Impozitele asupra producției forestiere (25.X.1942); 4. Creditul forestier (8.XI.1942); 5. Norme și uzanțe în comerțul lemnului (29.XI.1942); 6. Munca în exploatările forestiere (25.XII.1942); 7. Munca forestieră (31.I.1943).

Mai semnalăm:

Articolul d-lui Ing. I. M. Pavelescu, despre „Preocupări în jurul problemei valorificării pădurilor noastre” publicat în ziarul „Viața” cu data de 11.II.1943;

Articolul d-lui Dr. Iosif Jivan, din Excelsior (20.IX.1942), unde se tratează despre „apărarea pădurilor compozesorale din Ardeal;

Articolul d-lui Florin Andrei, publicat în ziarul Argus (14 Febr. 1943), intitulat: „O nouă politică forestieră în Transnistria”.

Ne oprim aci, fără să pomenim nenumăratele articole nesemnate unde preocupările de aprovizionare cu lemn sunt precumpănitoare.

At. Haralamb

PĂDUREA NU ESTE OGOR.
SILVICULTURA NU ESTE AGRICULTURĂ.

● Dela Centrul Internațional de Silvicultură.

Comisiunea internațională pentru folosirea lemnului, înființată pe lângă C. I. S., în Sept. 1942, a și ținut prima sa întrunire, la Berlin și Eberswalde, în zilele de 23 și 24 Noembrie 1942. Au fost reprezentate următoarele state: Bulgaria, Croația, Elveția, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Norvegia, Olanda, România, Slovacia, Spania, Suedia și Ungaria. Din partea României a luat parte D-l Prof Drăcea.

După discursurile de rigoare ținute de către Baronul Waldbott (Ungaria), președintele C. I. S.-ului, de Generalforstmeister Alpers, Secretar de Stat al Reich-ului și Prof. Dr. Levon, președintele Comisiunii, au fost dezvoltate următoarele teme: 1. Prof. Köstler: Însemnătatea conlucrării internaționale în domeniul folosirii lemnului; 2. Prof. Levon: Cercetările asupra lemnului făcute în Finlanda. A doua ședință a fost consacrată unor întrebări de organizare a Comisiunii (statute, instalarea Comisiunii, țelurile mai urgente, constituirea grupelor de experți ș. a.). În cursul celei de a treia ședință, care a avut loc la Eberswalde, Prof. Kollmann, Vice-președintele Comisiunii a ținut o conferință despre organizarea și rezultatele cercetării lemnului în Germania. Același lucru l-au făcut Prof. Hägglung, Prof. Sola, Prof. Campredon și Director Winkelmann în ceea ce privește Suedia, Italia, Franța și Elveția. După aceea, participanții au vizitat Oficiul Reich-ului de Cercetări ale lemnului dela Eberswalde, de sub conducerea Prof. Kollmann.

(După comunicări oficiale).

(245)

● Dela vecinii unguri.**— Preocupări de intensificare a producției forestiere.**

Nevoile de lemn ale Ungariei mărite au fost prețuite la 14 milioane m³. O astfel de cantitate n'ar putea fi obținută din pădurile naționale decât pe temelul unei culturi și gospodării mai intensive decât până acuma. În legătură cu acest lucru, se preconizează o serie de măsuri de ordinul politicii forestiere. Mai întâi, se vorbește de întocmirea unei amănunțite statistici forestiere. Apoi, ar fi să se împiedice prin toate mijloacele degradarea arboretelor; gospodărirea pădurilor comunale trebuie reformată; locurile goale, împădurite; dispozițiunile forestiere ale reformei agrare din părțile transilvănene, revăzute; o cultură forestieră modernă pentru diferitele proprietăți, impusă; linii unitare pentru prelucrarea recoltelor de lemn, prescrise. Deosebit de urgent s'ar impune: Reforma învățământului forestier; întemeierea unui minister al pădu-

rilor; introducerea unei contabilități deplin separate a pădurilor, erariale (Statului).

(După Z. f. Wfw., IX, 467).

(246)

— *Pădurile grănicerești Năsăudene.*

Sunt privite drept cele mai prețioase ale Ungariei, pentru însemnatele lor rezerve de lemn exploatabil. Din suprafața de cca. 147.000 ha, cam 75.000 ha, deci peste jumătate, sunt păduri mai mult sau mai puțin virgine. Direcțiunea lor, cu sediul în Bistrița, are de condus 8 ocoale silvice, cu o întindere mijlocie de 18.000 ha. Suprafața aceasta urmează a fi micșorată în viitor. În pădurile virgine, se poate conta pe o recoltă de cca 350 m³ lemn rotund la hectar, ceea ce ar face peste tot o respectabilă rezervă de 25 milioane m³. Din aceasta, cam 8 milioane m³ ar fi lemn de fag și restul lemn de molid. Pentru punerea în valoare a acestor păduri, este plănuită o cale ferată forestieră de 100 km, ca și o rețea de drumuri de pădure în lungime de 2 până la 3 ori cât cea existentă. Se vorbește, deasemenea despre construirea uneia sau a două fabrici de cherestea. Pentru aducerea la îndeplinire a acestui program, va fi nevoie, pe semne, de concursul capitalului străin.

(După Z. f. Wfw., IX/468).

(247)

● **Economia forestieră elvețiană în războiu.**

Imprejurările noi, determinate de războiu și în Elveția cea neutră, au impus o altă orientare a politicii forestiere. Astfel, pentru cel de al doilea an de războiu, proprietarii de păduri au fost îndatorati să îndoiască tăerile față de posibilitatea normală, prețuită la 3 milioane de m³. La fel s'a făcut și în cel de al treilea an de războiu. După părerea Profesorului Leibundgut, pădurile Elveției în situația lor de față, pot suporta o forțare a tăerilor până la 10—11 milioane m³ peste posibilitățile normale. Așa dar, la încheierea celui de al treilea an de războiu, jumătate din cantitatea aceasta a și fost tăiată. Deoarece este greu de prevăzut cât timp importul de lemn străin nu va fi cu puțință, din pricina războiului și a stărilor următoare acestuia, o anumită îngrijorare stăpânește cercurile conducătoare ale țării. Se fac propuneri ca lumea să se obișnuască cu idea unei îndelungate stări de izolare economică a țării și să se procedeze ca atare. Tăerile urmează a fi lăsate la aprecierea proprietarilor. Greutăți serioase ridică aflarea muncitorilor de pădure, dată fiind pornirea de emigrare către centrele industriale. Pentru îmbunătățirea lucrurilor, sunt plănuite mai multe măsuri, precum: instruirea profesională a muncitorilor, creierea unor împrejurări sociale și de viață mai bune pentru acești muncitori. În ce privește sortarea lemnului, s'a adoptat o anumită unificare. Lemnul de construcție, de pildă, se împarte, mai întâi în trei sortimente: Langholz, Mittellangholz și Trämel (Stammholzabschnitte). Fiecare dintre acestea se subîmparte în câte 5 clase după dimensiuni. Prețurile sunt mărginite, în sus, și pe anumite ținuturi unificate. La statornicirea lor, s'a plecat dela creșterea mijlocie a costului în părțile muntoase. În 1940/41, prețurile lemnului rotund au alins ni-

velul celor din 1929, iar în ce privește lemnul de foc, acesta a și fost depășit cu 10-15%. Cu toate acestea produsul net rămâne mai scăzut.
(După Z. f. Wfw. IX/465-6). (248)

● Industria celulozei în Germania.

S'a îndoit din 1933 până astăzi (1941), atingând o producțiune de 1.600.000 t. Consumul de celuloză chimică a crescut deasemenea dela 4,5% la 22,5% din totalul producțiunii. Punctul de greutate al producțiunii de fibre artificiale a trecut, dela molid, asupra fagului. Pinul a fost luat, deasemenea, în considerare în mare măsură. Pentru viitor ar veni la rând o întreagă serie de rămășițe agricole, precum: pae, vreji, de cartofi, de in și cânepă. Arundo donax, care a dat atât de bune rezultate în Italia, ca și câțiva arbori și arbuști, crescuți după metode agricole (hibridi și specii de plop repede crescător), au o mare însemnătate pentru industria celulozei într'un apropiat viitor.

(După Z. f. Wfw., IX/498).

(249)

● Stejar de plută în California.

Încercările făcute de Facultatea de Silvicultură a Universității California cu plantațiuni de stejar de plută (*Quercus suber*) au dovedit că în California poate fi produsă plută de aceeași calitate ca și în Spania și Portugalia. În legătură cu aceste statorniciri au fost luate măsuri să se împartă gratuit cam 10.000 pueți de stejar de plută la fermieri, care s'ar îndatora să planteze cel puțin câte 50 de bucăți, chiar în toamna și iarna următoare.

(După Z. f. Wfw., IX/469).

(250)

● Serbia are greutăți cu aprovizionarea cu lemn.

În cursul unor tratative comerciale duse la Belgrad între Serbia și Croația, s'a ajuns la înțelegerea ca Croația să pună la dispoziția Serbiei 7.500 vagoane de lemn de foc și construcție, în schimbul unei anumite cantități de grâu.

Pentru ușurarea aprovizionării cu lemn, a luat ființă, potrivit unei dispoziții a Consiliului de Miniștri, o organizație pentru distribuția și folosirea rațională a lemnului brut, semifabricat, a resturilor, ș. a. Din această Centrală a lemnului, fac parte: proprietari de păduri, comercianți de lemn, fabricanți de cherestea și de alte produse lemnoase.

(După Z. f. Wfw., IX/506, 511).

(251)

● Și Suedia are greutăți cu aprovizionarea cu lemn.

Prețurile ridicate obținute la licitațiile pentru vânzarea lemnului de către Administrația Pădurilor Coroanei sunt semnificative pentru greutățile pe care le întâmpină industria pentru procurarea lemnului. Față de împrejurările normale, numai puține contracte pentru furnituri de lemn au putut fi încheiate. Industria fierului care folosește cărbune

de lemn își împlinește nevoile numai într-o proporție de 75%. Industria celulozei stă și mai rău, din pricina creșterii consumului de lemn de foc și de cărbune de lemn. Această industrie este orientată în mare parte către producțiunea de celuloză pentru hrana vitelor și pentru fabricația spiritului cerut de către apărarea națională. Pentru anul forestier 1 Iulie 1941—1 Iulie 1942, s'a prevăzut tăierea unei cantități de 45 milioane m³ lemn, fără coaje. Din aceasta, 30 milioane m³ este lemn de foc și pentru cărbuni, iar 12—13 milioane m³, lemn pentru industria de cherestea și celuloză. Creșterea pădurilor suedeze este socotită la 47,7 milioane m³. Date fiind, însă, greutatea mare cu lucrul și transportul lemnului din părțile nordice ale țării, este de temut o suprațiere în pădurile mai bine situate din Sud.

(După Z. f. Wfw., IX, 508/9).

(252)

● Adunarea anuală a Societății forestiere elvețiene.

S'a ținut în zilele de 30 Aug.—1 Sept. 1942, în minunata stațiune balneară Baden. După deslegarea întrebărilor administrative (dărea de seamă, bugetul, ș. a.), a urmat dezbaterile a două probleme: 1. Linii directoare pentru o eventuală revedere a legii forestiere federale; 2. Despre împăduriri. Pentru prima întrebare a întocmit raportul D-1 Bavier, Inspector forestier cantonal; iar pentru cea de a doua, D-1 Winkelmann, Directorul Oficiului forestier central dela Soleur. Interesul pentru pădure și natură este așa de stăpânitor asupra silvicultorilor elvețieni, încât pentru dezbaterile acelor probleme — altfel foarte aprinse — nu au fost folosite decât orele unei singure dimineți. După masa celei de a doua zi și întreaga a treia zi au fost rezervate pentru două vizite în pădurile comunale Wettingen, Schneisingen și Lengnau. Face să menționăm că dezbaterile în continuare a celor de mai sus s'a făcut în timpul unui popas al vizitei în pădurea Wettingen. N-au lipsit, bine înțeles, nici manifestațiunile gastronomice, care au făcut „să fie uitată, pentru o clipă, era restricțiilor“.

(După Journal forestier suisse, 1942/209).

(253)

Ilie C. Demetrescu

A APĂRUT:

ILIE C. DEMETRESCU:

TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ

Editată de Soc. „Progresul Silvic“

1942; 338 pagini, cu 134 figuri în text
500 lei.

(A se adresa la librării sau la Societate).

● Anul vânătoresc 1942.

Mulțumită bravei noastre Armate, în anul 1942 războiul a fost purtat departe de granițele Țării, încât luptătorii de pe frontul intern au avut posibilitatea să lucreze mai puțin stânjențiți de evenimente, decât ne-am fi putut aștepta. Ca și în alte ramuri de activitate, așa și în cea a vânătoarei, eforturile au fost dublate pentru a face tot mai puțin simțit efectul războiului. Trebuie să recunoaștem, că s'a reușit: în anul 1942, deși multe din acțiunile în materie de vânătoare poartă pecetea vremurilor excepționale, totuși înfăptuirile și programele de viitor sunt semne ale unei mari voinți de creație.

În domeniul legiuirilor, după o jumătate de an dela apariția legii, a văzut lumina zilei mult așteptatul regulament al legii asupra prețului și vânzării armelor, care aducând amănunte asupra procedurii de urmat, a făcut posibilă acordarea noilor permise de port armă. Cu toate lipsurile lui, regulamentul a făcut să înceteze situația neplăcută din trecutul apropiat când nu se putea obține nici un permis nou. Numai de autoritățile militare și administrative mai depinde acum acordarea la timp și fără prea multe alergături, a permiselor.

Trecând în sectorul administrației, constatăm că oficialitatea noastră vânătoarească nu se lasă învinsă de greutatea vremurilor, dimpotrivă pornește hotărât la organizarea pe baze noi a serviciului său. Astfel: întocmește și pune în aplicare regulamentul de funcționare al organelor onorifice (inspectori regionali, de județ și de plasă, comisiunea de vânătoare județeană). Drept consecință a acestui fapt, revizuește numirile de inspectori județeni și numește restul organelor sale. În ordinea urgenței, fără îndoială aceasta era cea dintâi problemă de rezolvat: alegerea elementului om.

Acordul intervenit între Direcțiunea Economiei Vănatului și U. G. V. R. cu privire la administrarea fondului contribuției benevole a vânătorilor (cca 50) lei la fiecare permis), a pus Direcțiunea Economiei Vănatului în situația de a dispune și de un fond de cca 14 milioane lei, având astfel și mijlocul material pentru realizarea programului său.

Noul an financiar ne-a adus și un nou model de permis de vânătoare, ușor de obținut dacă posedăm prealabil permisul de port armă.

În afară de organele onorifice, Direcția Economiei Vănatului a numit 6 inspectori de îndrumare și control, funcționari ai Statului repartizând fiecareuia câte 8-10 județe. Rolul acestora este să controleze și să îndrumeze organele onorifice din exterior.

Reorganizarea societăților de vânătoare este o altă măsură, demnă de subliniat. Prin instrucțiunile date, se cere: reducerea numărului so-

ciefărilor la cel mult două într-o plasă, întocmirea de noi statute și obținerea calității de persoană juridică.

Majorarea premiilor pentru combaterea lupilor și a braconajului la câteva specii de vânat rar, reglementarea întrebuițării copoiului, măsurile noi în ce privește otrăvirea răpitoarelor, sunt alte înfăpturi ale oficialității noastre vânătoarești.

De mult nu ne-a fost dat să putem înregistra în domeniul vânătoarei o operă constructivă așa de intensă cum constatăm azi la Dir. Ec. Vân. deși ne găsim în plin război. Singurul nostru regret este acela că împrejurările excepționale de azi reduc mult din efectul practic al măsurilor de organizare luate.

Cooperativa vânătorilor înființată cu scop de aprovizionare și desfacere, a trecut la fapte, aducând, până acum, două mari stocuri de cartușe din Germania, pe care le-a distribuit membrilor săi pe un preț mult sub acela al pieții. Toată lauda conducerii care a dovedit prin fapte utilitatea unei astfel de organizațiuni.

Recoltarea intensivă a iepurilor, proiectată pentru acest sezon pare a nu fi dus la rezultatele așteptate de inițiatori. Se constată acum, că deși cei neinițiați, vorbeau de o înmulțire peste măsură a iepurelui de pagube enorme și de „dușmanul Nr. 1... al pomiculturii”, totuși realitatea este că numărul de iepuri este foarte scăzut, poate nici 50% cât a fost în anul trecut.

Expoziția de vânătoare proiectată a se face de România în Germania, a fost contramandată, deși s'au făcut pregătiri intense adunându-se material din întreaga țară. Cauzele trebuie căutate în vremurile grele de azi.

Tablourile de vânat impușcat au fost, în anul expirat, foarte slabe. Și la noi, ca și în alte țări de altfel, s'a înregistrat o scădere catastrofală a contingentului de vânat: pasajul de primăvară la sitari slab; sezonul de perpelite de nerecunoscut; stocul de cervidee diminuat cu cca 40% din cauza iernii grele și din pricina lupilor; iepuri puțini, foarte puțini chiar, iar de potârnichei aproape nici nu se mai vorbește. Acest frumos vânat așa de simțitor față de iarna grea a căzut victimă zăpezii mari din ultimii doi ani și lipsei de interes a vânătorului ocrotitor. Doar, la vânatul aquatic stocul pare a fi același. În schimb, din toate părțile ne vin vești despre o înmulțire a vulpilor și a lupilor. Dacă simpatia noastră cumătră ne face bucurie ori de câte ori își plimbă silueta prin desișul din fața liniei trăgătorilor, nu putem spune că ne bucurăm de înmulțirea excepțională a lupilor. O campanie de combaterea generalizată a acestui pericol răpitor este urgent necesară.

La lipsa de vânat util s'a adăugat scumpirea excesivă a cartușelor în comerțul liber și, mai ales, greutatea de transport. Toate acestea au făcut să avem un an vânătoarec mai slab decât înainte.

În sectorul silvic, vânătoarea a făcut în anul 1942 remarcabile progrese.

La *Facultatea de Silvicultură*, cursurile teoretice de vânătoare, au fost completate cu aplicațiuni practice; evaluările de trofee de vânătoare, înzestrarea muzeului de vânătoare al Facultății cu nou material didactic, lucrările practice pe terenul dela Brănești, excursiunea de studii

dela sfârșitul anului pe terenul dela Soveja-Cașin, improvizarea unui poligon de tragere la Brănești, cumpărarea de arme și munițiuni, sedanțele de trageri la ținte fixe și mobile sunt lucruri menite să fixeze în memoria viitorilor ingineri silvici, cunoștințele de vânatoare.

Pentru prima oară de douăzeci de ani încoace, studenții au primit permise de vânatoare cu taxe foarte reduse, au luat parte la vânatori organizate exclusiv pentru ei și s'a căutat a li se înlesni practicarea vânatoarei și în timpul practicei de vară.

Printr'o largă înțelegere din partea Direcțiunii Economiei Vânătorului, s'au acordat opt premii constând din câte o armă de vânatoare studenților care s'au distins la cursul de vânatoare și la practica din cursul verii.

Dar, terenul Brănești s'a dovedit insuficient ca întindere pentru nevoile celor două școli: Facultatea de silvicultură și Școala de brigadieri. Este imperios necesar să fie lărgit, chiar dacă ar fi să se ceară sacrificii societăților de vânatoare vecine, deoarece interesele învățământului trebuie să primeze.

Suntem informați, că Direcțiunea Econ. Vân. este pe cale să înființeze un teren didactic și pentru Școala de pădurari dela Curtea de Argeș. Noi l-am face rugămintea să nu uite nici de Școala de brigadieri Gurghiu, care — după refugiu — își are sediul de surghiun în Târgoviște, și care în lipsă de teren nu poate face nici o aplicațiune de vânatoare.

Dar nici administrația silvică n'a rămas mai pe jos în materie de înfăptuiri vânătorești. Casa Pădurilor Statului își crează cadre vânătorești în serviciul său exterior, pornește o acțiune pentru înzestrarea bibliotecilor ocoalelor silvice cu cărți de vânatoare, întocmește o situație a arendării dreptului de vânatoare din păduri, dă dispozițiuni să se efectueze un control asupra modului cum se execută contractele de arendare a dreptului de vânatoare din păduri și dă organelor sale exterioare ordine pentru a sprijini ideea vânătorească în general și sforțările Direcțiunii Economiei Vânătorului în special.

Pentru o pregătire practică și mai complectă, 12 elevi brigadieri au fost trimiși la patru ocoale silvice cu gospodărie vânătorească intensivă, unde timp de 3—4 luni au lucrat efectiv, fie în fasanerii, fie la ocrotirea vânatului mare. Rezultatele obținute sunt excelente. Păcat însă că, din cauza serviciului militar ce-i așteaptă, acești elevi nu vor putea fi utilizați în administrație decât după război.

Casa Pădurilor Statului a obținut, din terenurile nearendate, adică cele fără stăpân, șase terenuri pentru înființarea unor centre de cultură a vânatului. În anul 1941 nu avea decât unul; în anul 1942 are 7. Este un progres. Scopul urmărit este crearea unor terenuri model de fasanii (la câmpie) și de cerbi (la munte). Deși condițiunile naturale ale acestor terenuri nu sunt decât mediocre, dovadă că de ani de zile n'au fost cerute de nimeni în arendă, totuși Administrația C. A. P. S. va introduce o gospodărie rațională, căutând să producă tot ceea ce ele pot da.

Mulți văd în constituirea acestor terenuri model o tendință de „acaparare” de terenuri, motiv pentru care au fost obținute cu destulă

greutate. Acești zeloși să fie liniștiți: terenurile pe care vânatul este ocrotit și recoltat de C. A. P. S. în regie vor fi centre de gospodărie rațională, unde generațiile de viitor slujitori ai pădurilor vor face practică; vor fi centre pentru producerea materialului de colonizare în alte regiuni, sărace în vânat, în fine, recoltarea vânatului ce va prisosi se va face tot prin mijlocirea vânătorimii, fiindcă aceasta înseamnă teren gospodărit în regie.

În fine, un ultim sector, acela al administrației vânătoarești, ne aduce vestea că în Bucovina și Basarabia provincii cu administrație autonomă și în Transnistria, teritorii cu administrație specială, valorificarea vânatului din păduri este încredințată Direcțiilor pădurilor din acele provincii. Organele silvice au rol hotărâtor chiar în conducerea vânătoarei în sectorul străin de păduri. Este un semn bun, că în sfârșit s'a făcut un început pentru punerea organelor noastre în drepturile și înzătoririle lor firești.

În rezumat, cu toate împrejurările grele de azi, oficialitatea noastră vânătoarească, organele silvice și particularii, au muncit din răspuneri în anul 1942 nu numai pentru a face cât mai puțin simțite efectele create de război, ci și pentru a trage brazde adânci în ogorul încă înțelenit al gospodăriei noastre cinegetice. (51)

● Noui măsuri de organizare în serviciul exterior al Direcțiunii Economiei vânatului.

Oficialitatea noastră vânătoarească, după ce a reorganizat aparatul său exterior numind inspectori de vânătoare regionali, județeni și de plasă, a luat — prin mai multe ordine circulare — o serie de măsuri cu caracter general, stabilind norme de lucru, introducând registre și formulare și dând instrucțiuni pentru a lucra în mod unitar în toată Țara.

Cu ord. circ. Nr. 65.397 din 12 Nov. 1942 trimis tuturor insp. de vânătoare județeni a luat o nouă serie de măsuri:

a) A trimis cărți de recunoaștere tuturor inspectorilor de vânătoare regionali, județeni și de plasă, precum și pentru paznicii de vânătoare particulari. Cărțile de recunoaștere vechi ale inspectorilor județeni și ale paznicilor își pierd valabilitatea.

b) Autorizațiile de combaterea răpitoarelor prin otrăvă se vor elibera de aci înainte de inspectorii de vânătoare județeni. Se trimite și formulare de cereri și de autorizațiuni.

c) Repetă dispozițiunea de a se termina reorganizarea Societăților de vânătoare, întocmindu-se noul statute și transformându-se în persoane juridice. (52)

● Estimația terenurilor de vânătoare în vederea arendării.

În vederea arendării dreptului de vânătoare de pe terenurile comune și din păduri, Direcțiunea Economiei vânatului are nevoie de anumite date: suprafața terenului, felul vânatului și estimația, pe care le cere dela primării, ocoale silvice, etc.

Deoarece multe autorități chemate să dea asemenea relațiuni întârziu cu răspunsurile, prin deciziunea Ministerului de Agricultură și Domenii din 12 Nov. 1942 s'a hotărât că dacă în termen de 30 zile Dir. Econ. Vânător., nu primește răspunsul cerut, evaluarea terenului în vederea arendării să se poată face de această din urmă autoritate. (53)

● Formulare de autorizațiuni de împușcare.

Pentru împușcarea unor anumite specii de vânat erau necesare și în trecut și sunt necesare și azi autorizațiuni. În trecut, asemenea autorizațiuni se eliberau de către Direcțiunea Economiei Vânătorului din București.

Prin ord. circ. Nr. 93.957 din 22 Dec. 1942 Direcțiunea Econ. Vânător., face un nou pas în direcțiunea descentralizării, autorizând Inspectoratele de vânătoare județene să elibereze autorizațiile de împușcare pentru: cerb, urs, capră neagră, căprior, dropioi și pentru vânătoarea în bălțile Statului cu dreptul de vânătoare nearendat. Circulara este însoțită de formularele respective, care vor înlesni mult lucrările. (54)

● Vânătoarea în Transnistria.

Publicul dela noi a luat cunoștință, din ziare, despre multe din realizările administrației românești în Transnistria, dar despre vânătoare nu știm să se fi scris ceva.

Din relațiunile scrise și documentate pe care Direcțiunea pădurilor de pe lângă guvernământul civil al Transnistriei a binevoit să ni le trimită, împărtășim cititorilor noștri câteva date asupra vânătorului și regimului vânătoare din această provincie.

Vânatul mare cu păr este reprezentat numai prin căpriori, mistreți și lupi; stațiunea nu este aptă pentru alte specii. Vânatul mic și cel de pasaj este același ca și în Basarabia. Densitatea vânatului mare cu păr este mai mare în Centrul și Nordul provinciei, cu deosebire în județul Balta și Moghilău; cel mic se găsește din abundență în toate județele.

Parcuri de vânătoare (închise) au existat numai pe timpul regimului țarist; Sovietele n'au mai menținut parcurile, însă în șase păduri situate în diferite părți ale provinciei, a căror întindere totală era de cca 18.400 ha, au interzis complet vânătoarea, constituind un fel de parcuri naturale, pentru conservarea faunei.

N'am putut afla, din actele ce ni s'au trimis, cine și în ce condițiuni putea vâna sub regimul sovietic.

Regimul de astăzi al vânătoarei este stabilit prin ordonanța Nr. 81 din 9 Sept. 1942 dată de Guvernământul civil. În general, această ordonanță cuprinde aceleași principii ca și legiurile din Țară.

Administrația vânătoarească se face — la centru — printr'un serviciu subordonat Direcției pădurilor, — care poate numi un inspector general al vânătoarei; în exterior, din câte un inspector pe județ și câte un subinspector pentru fiecare raion. Toate aceste organe exterioare sunt onorifice

Vănatul este proprietatea Guvernământului. Ca și la noi, moșile cu întindere de cel puțin 100 ha constituie fonduri aparte; cele mai mici, prin asociație, vor forma fonduri comune.

Permisul de vânătoare este în același timp și permis de port armă. Formalitățile de eliberare sunt foarte simple: toate permisele de vânătoare — port armă se eliberează numai de Serviciul vânătoarei de pe lângă Direcțiunea pădurilor. Funcționarii români veniți din Țară și militarii obțin permisele fără altă formalitate de cât avizul inspectorului de vânătoare județean; ceilalți mai au nevoie de aprobarea Corpului de armată și a Inspectoratului de jandarmi.

Vânătorii sunt obligați să participe la vânătoarea oficială organizată de Serviciul Vânătoarei. Vănatul împușcat cu această ocaziune trece în proprietatea Guvernământului, iar vânătorii primesc o despăgubire pentru cartușele trase.

Sunt scutiți de plata taxei permisului de vânătoare: Comandanții de mari unități, șeful Serv. vânătoarei, Inspectorul general, Inspectorii de județe, Subinspectorii de raion, Prefecții și Subprefecții de județe.

Ordonanța prevede, apoi, epocile când vânătoarea este oprită, modalitatea arendării terenurilor de vânătoare, constituirea Societăților de vânătoare, pedepsele ce se aplică în caz de contravențiuni și constituirea unui *fond special* pentru amenajarea terenurilor de vânătoare.

(55)

Vasile Cota

NOU:

D. A. SBURLAN, ILIE C. DEMETRESCU, AT. HARALAMB:
PĂDUREA ȘI OMUL

Scoasă de Fundația culturală regală „Regele Mihai I”,
în colecția Cartea Satului (Nr. 41)

1942; 172 pagini, cu numeroase figuri și planșe; 60 lei.

(A se adresa la librării sau la Fundație în Str. Latină Nr. 8,
București.

CERCUL DE STUDII

După o intrerupere de un an, Cercul de studii forestiere și-a reluat anul acesta ședințele sale de comunicări.

Prima comunicare a avut loc la 3 Februarie 1943 când a vorbit însuși președintele Societății „Progresul Silvic” d-l prof. M. Drăcea.

Această primă ședință, care s'a bucurat de o numeroasă asistență, a fost onorată cu prezența d-lui Aurelian Pană Ministrul Agriculturii și Domeniilor, numeroși foști miniștri și multe alte personalități din lumea noastră științifică.

Înainte de a-și face comunicarea, d-l prof. M. Drăcea a ținut următoarea cuvântare introductivă:

„Socotesc util și chiar necesar, ca la deschiderea sesiunii de comunicări din acest an a Societății Inginerilor silvici, să dau câteva lămuriri, mai cu seamă pentru acei dintre Dvs. cari ne onorați acum — și sperăm și în viitor, cu prezența Dvs. — dar de cari diferite împrejurări ne-au ținut mai mult sau mai puțin departe.

Societatea „Progresul Silvic”, care ființează din 1886, împlinește în acest an 56 de ani din viața sa. Scopul principal pe care l-au urmărit înaintașii noștri mai de demult prin înființarea acestei Societăți, a fost să creeze un nucleu în jurul căruia să se strângă apoi treptat toate bunele intențiuni și toate eforturile pentru apărarea pădurii și pentru promovarea științei și practicei silvice, într'o țară căreia trecutul îi dăduse păduri frumoase, dar nici o tradiție de bună gospodărie silvică și de înțelegere a pădurilor.

Înaintașii noștri și-au făcut pe deplin datoria, în condițiuni foarte grele, cu sacrificii mari — adeseori necunoscute.

Vremurile de astăzi ne cer nouă să ne încordăm încă odată toate puterile spre a atinge ținta nobilă și frumoasă pe care ne-au fixat-o cei dinaintea noastră.

Socotim — azi mai mult ca ori când — că una din căile pentru atingerea acestui scop este să lărgim câmpul nostru de activitate și să mărim astfel numărul punctelor de contact cu toți acei cari, cât de puțin se simt legați într'un fel sau altul cu pădurea.

Societatea înțelege astfel ca subiectele comunicărilor pe care obișnuim până acum a le face într'un cerc restrâns, să fie alese astfel, și astfel tratate, ca să poată fi de folos nu numai specialiștilor, dar și tuturor acelor cari, într'un fel sau altul, — ca proprietari de păduri, ca giranți de mari domenii forestiere, ca proprietari de terenuri apte a fi puse în valoare sau ferite de o degradare ulterioară, în primul rând prin împădurire, ca exploatați de păduri, ca conducători de

industrii, cari prelucreză lemnul sau alte produse ale pădurii, etc., — au o contingentă mai mare sau mai mică cu arborele, care ne dă lemn și adăpost, cu pădurea și cu industrializarea și folosirea produselor acesteia.

Noi am colaborat și vom colabora cu toate instituțiile și cu toate persoanele cari vor să contribuie la propășirea economiei forestiere și înainte de toate la sporirea creditului de care are nevoie și pe care noi suntem toți convingși că îl merită ideea forestieră și odată cu aceasta, Societatea noastră.

Societatea se crede în drept a voi ferm și hotărât să grupeze în jurul său, ca în locul cel mai firesc și mai indicat, și apoi să strângă rândurile și să intensifice o colaborare rodnică între toți acei pe cari chemarea sau rosturile de familie sau iubirea de țară, îi leagă de arbori, de pădure, de apărarea pământului țării și a Neamului și de foloasele materiale și imateriale ale pădurilor.

Apropiindu-vă de noi și de vechiul nostru cămin, Dvs. veți contribui la consolidarea Societății „Progresul Silvic”, care a fost și rămâne unul din punctele solide de sprijin ale propășirii silvice din România.

Pentru această apropiere și colaborare noi vă mulțumim; și mai mult decât noi vă vor mulțumi urmașii nostri”.

● I. D-l Prof. M. Drăcea: „Cultura și folosirea rațională a plopilor și în special a hibridilor ziși de Canada”.

(Comunicare făcută în ziua de 3 Februarie 1943).

În timpul din urmă se simte atât în țară, cât mai cu seamă în străinătate, o foarte puternică mișcare în favoarea intensificării culturii și folosirii plopului. Mișcarea se explică prin împușinarea pădurilor, înnulțirea populației și ridicarea standardului de viață al acesteia, cum și prin revoluția din tehnica folosirii lemnului, revoluție care scoate în primul plan lemnele moi, până acum puțin luate în considerare. Lemne moi, în cantități din ce în ce mai mari, cer în deosebi, industria celulozei și a numeroaselor sale derivate, cum și industria furniturii, placajului și a panzelor, etc. Multe țări creiază organizațiuni speciale pentru studiul plopilor, pentru alegerea și chiar creșterea de sorturi noi prin hibridare artificială, pentru studiul oozelor și dușmanilor acestei specii, pentru raționalizarea și intensificarea culturii sale și pentru studiul însușirilor și prelucrării lemnului. O asemenea mișcare începe a se desvolta și la noi. Organismele noastre silvice de Stat sunt puternic angajate în intensificarea culturii plopului, iar Oficiul pentru vânzarea hârtiei dovedește că intenționează să susțină puternic cercetările privitoare la această specie, chemată a suplea în viitor lipsa din ce în ce mai simțită a molidului. Casa Pădurilor, de exemplu, este pregătită ca chiar în această primăvară să împădurească în delta Dunării o suprafață de cca. 400 ha cu plop din hibridi ziși de Canada. Diferitele cercuri de la noi însă, nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește problema discutată. Pentru unii plopul este încă un arbore fără impor-

tanță și chiar o burulană; alții, de un optimism exagerat, socot că ne putem anagaja de pe acum la cultura pe o scară foarte mare a plopului, ceea ce nu este posibil decât cu anumite garanții privitoare la tehnica culturii.

Este, ca atare, de tot interesul să stabilim obiectiv care este adevărata poziție a plopului în cadrul economiei noastre forestiere, cari sunt aptitudinile, resursele și rizicurile acestei specii și, mai cu seamă, cari sunt directivele tehnice de urmat, pentru ca arborele nostru să nu ne creieze în viitor deziluzii — ceea ce se poate foarte ușor întâmpla și se și întâmplă deja — ci, din contra, să fie și la noi ceea ce este în alte părți, ca de exemplu în lunca Rinului, unul dintre arborii de cea mai rentabilă cultură ce se poate concepe.

Una din greutățile principale în cultura plopului este cunoașterea și alegerea sorturilor; în această privință nu numai în practică, dar chiar în știință a existat până acum o mare confuzie. Conferențiarul analizează prețioasele lucrări ale olandezului Houtzagers (1937—1941) care face ordine în această privință. Sorturile cele mai de seamă, cari pot avea importanță și pentru noi sunt următorii hibrizi: *Populus serotina* cu formele sale ameliorate: *Raverdeau blanc* și *Sarcé blanc*; *Populus repens* cu formele sale ameliorate: *Raverdeau rouge*, *Sarcé rouge*; *Populus marilandica*; eventual *Populus Eugenioi* și *Populus robusta* (angulata cordata robusta), cum și alte sorturi mai noi, încă puțin experimentate ca *Populus generosa*, *Populus Bachelierii* și *Populus Verni-rubens*. Se expun apoi lucrările de hibridare artificială făcute de o mare Societate din U. S. A. pentru industria hârtiei, prin D-nii Stout și Schreiner, cum și de lucrările de aceeași natură efectuate în Germania, după alte principii, în Institutul de selecționarea plantelor de la Münchenberg (acum mutat la Karlsruhe în lunca Rinului) de către D-l von Wettstein junior.

Conferențiarul arată confuzia gravă pe care a provocat-o în știință și practica silvică termenii de *Populus Canadensis*, peuplier de Canada, *Kanadische Pappel*, plopul de Canada. Acești termeni trebuie să dispară curând din vorbirea curentă.

Lemnul plopilor este moale, ușor și ca atare nu contează pentru întrebuințările care cer rezistență, tărie, trăinicie, putere calorică. În schimb, lemnul dat de trunchiuri drepte, cilindrice fără defecte, așa cum se poate obține într-un timp scurt printr-o cultură rațională, este excelent pentru fabricarea celulozei, a pastei de hârtie, pentru lăna de lemn, pentru anumite industrii casnice, dar mai cu seamă pentru industria furniturii, a placajelor, a contra placajelor și a panzelor, cari în timpul din urmă cer cantități considerabile din acest lemn, căci plopul de bună calitate poate suroga cele mai valoroase lemne moi — fie europene, fie din pădurile tropicale (okumă și abahii). Pentru aceste motive, lemnul de plop — de bună calitate — este foarte scump plătit. Se înțelege acolo unde și industriile respective sunt dezvoltate. Marele preț al sortimentelor de plop de Canada, unit cu excepționala vigoare de creștere a acestui arbore, face ca cultura sa rațională în stațiuni judicioase alese și cu o tehnică specială — de altfel ușoară, odată ce este cunoscută — să fie de o rentabilitate cu totul excepțională. Conferen-

tiarul ilustrează această afirmație cu date și cu fotografii de arborete din lunca Rinului și din alte părți.

Cultura plopului poate fi însă și foarte riscată sau, în orice caz, să ne aducă deziluzii, dacă nu se face cum trebuie.

Unele sorturi sunt puternic atacate de boli criptogamice și ca atare, trebuie cunoscute și evitate în cultură. Deasemeni, plopii sunt expuși a fi atacați foarte tare de multe insecte ale căror atacuri pot fi însă înlăturate prin asidui lucrări de apărarea arborilor. Plopii pot suporta inundații și mari și îndelunge, dar atunci când sunt tineri sau acolo unde vin sloi de gheață, arborete întregi pot fi distruse sau cel puțin aplecate și ca atare, considerabil deteriorate. Vânturile, de asemenea, pot face pagube mari, din care pricină arborii trebuiesc plantați rari, bine mușuroiți și întotdeauna cu tutori în partea din care bate vântul. O grijă deosebită trebuie să avem în ceea ce privește cultura plopilor, pentru alegerea stațiilor optime: terenuri de luncă, cu sol fertil, neutru, reavăn, nelipsit de calcar și în care cel puțin câteva luni pe an, în timpul sezonului de vegetație, nivelul apelor freatice rămâne în medie la 60—100 cm sub suprafața solului. Plopul nu merge bine nici în terenuri secetoase — unde de altfel poate crește dacă terenul este regulat prașit, dar niciodată nu produce ceea ce poate produce în luncă, nici în terenuri nisipoase, sărace, nici în pământuri acide sau în soluri sărcoase cu apă stagnantă, neprimentă. Aceste din urmă soluri trebuiesc drenate înainte de a începe o cultură de plopi. Terenurile din lunca Dunării, unde pe întinderi mari predomină aproape exclusiv pădurea de salcie tăiată în scaun înalt, ne par deocamdată prea joase pentru plop, care aici ar putea suferi din pricina inundațiilor prea mult prelungite din pricina aplecării de către ape a arboretelor tinere și din pricina ghețurilor. În luncile marilor noastre fluviu, în deosebi după ce ies din munți, în lunca Dunării, în deltă, uneori chiar pe nisipurile calcare, reavene și fertile după malul mării, se pot găsi — bine înțeles nu peste tot — întinse suprafețe pe care s'ar putea crea, cu o anumită tehnică silvică, arborete de o mare productivitate și rentabilitate cari în curând ar putea suplea lipsa din ce în ce mai puternic simțită de lemne moi și în deosebi de mol'd.

În partea finală, conferențiarul expune tehnica specială a culturii plopului, tehnică ce diferă după sortimentele și dimensiunile ce urmărim (de exemplu, pe de o parte, lemn pentru celuloză, pe de altă parte, în trunchiuri groase pentru plăcaje). Tehnica culturii plopului se deosebește în unele puncte esențiale de practica obișnuită din silvicultură. Tratatamentul special al butașilor, eventual producerea de pueți din sămânță (pentru popul tremurător, pentru popul alb și pentru hibridii acestora, cum și pentru lucrările de hibridare artificială, pentru crearea de sortimente noi) întrebuițarea de plante mari (de 2—3 ani), pentru lucrările de împădurire, plantarea în gropi mari (de cel puțin 60/60 cm), întrebuițarea — aproape generalizată — a tuturorilor absolut necesari în terenuri inundabile și în locuri bătute de vânt, plantarea foarte rară (uneori la 7—12 m între arbori), întemeierea arboretelor de umplutură între plopi prin plantarea, după stațiune, de frasin, anin, salcie, paltin,

rărituri timpurii, curățarea arborilor de crăci, etc., sunt capitolele esențiale ale unei culturi raționale de plop.

În încheiere, conferențiarul ilustrează afirmațiile sale cu tablouri și proiecțiuni, indică principalele izvoare de folosit de către cel ce vrea să se documente prealabil asupra popului și schițează un program pentru propășirea culturii în bune condițiuni a acestui minunat arbore.

● II. D-l Ing. Dr. I. Vlad: Regenerarea stejarului în pădurile de șleau.

(Comunicare făcută în ziua de 10 Februarie 1943).

În comunicarea cu titlul arătat mai sus, D-l Ing. Dr. I. Vlad a expus rezultatele obținute în lucrările făcute în acest scop în ocoalele Caps Țigănești, Gruiu și Căscioarele și a tras, ca urmare, o seamă de concluziuni asupra cărora vom insista mai jos.

În cadrul comunicării sale, conferențiarul a făcut mai întâiu o succintă expunere asupra exigențelor și proprietăților caracteristice speciilor mai importante, care intră în compoziția arboretelor din șleaul de câmpie și a stăruit în deosebi asupra:

— puterii acestor esențe de a rezista adăpostului în primii ani ai existenței și

— capacității de dezvoltare în înălțime, în aceeași epocă.

După rezultatele pe care le-a găsit înregistrate în literatura străină, în lipsa datelor din țară, autorul comunicării evidențiază faptul că stejarul suportă destul de bine și de lung timp (25 luni la pedunculat) o ușoară umbră.

Asupra acelei de a doua caracteristică — dezvoltarea în prima tinerețe — autorul dă o seamă de date și cifre culese atât din literatura străină, cât și din lucrările făcute în această direcție de unii din colegii noștri care au activat la ocoalele arătate mai sus.

Ajunge, astfel, să constate că pueții de stejar, crescuți liber în pădurile din Ocolul Gruiu, sunt tot așa de bine dezvoltați ca și cei îngrijiți într-o pepinieră din Belgia (Gembloux).

Se desprinde, în general, din cele arătate de autor că pueții de stejar crescuți liber au o dezvoltare destul de egală cu acei din pepiniere, ceea ce înseamnă o dezvoltare maximă dacă socotim faptul că într-o pepinieră un puet are condițiuni bune de vegetație.

Concluzia trasă este că puetul de stejar se dezvoltă în pădure destul de bine. Grija pentru el începe însă din momentul în care este pus să conviețuiască cu alte esențe, cu care în mod obișnuit se găsește în amestec în șleaurile noastre: frasin, teiu, carpin, ulm, arțar, paltin.

Dintr-o serie de date, culese din literatura străină, tot din lipsa celor locale, autorul scoate în evidență că stejarul se menține bine printre celelalte esențe în primii ani, dar rămâne în urmă, după aceea, lăsându-se depășit de toate celelalte esențe arătate mai sus. De aceea, încă din primele începuturi stejarul are nevoie de protecția omului.

După aceste elemente introductive autorul comunicării intră în studiul metodelor de regenerare, aplicate în cele 3 ocoale menționate mai sus.

Propunându-și să se ocupe numai de lucrările executate după 1920, D-sa începe cu Ocolul Țigănești.

Indicând prima operație de regenerare cu ochiuri făcută în acest ocol, la pădurea Snagov, D-l Ing. I. Vlad, socotește acest început ca fiind nu numai metoda de regenerare introdusă, dar marcând și un curent nou în lumea forestieră.

Detaliind modalitatea de a croi „ochiul”, întrebuințată de D-l Marin Rădulescu, inspirat la rândul său dintr-un memoriu întocmit de D-l Prof. M. Drăcea, D-l Ing. I. Vlad arată că, mersul lucrărilor din metoda dela Țigănești nu se aseamănă cu acelea folosite de Kelheim în Germania, după metoda Gayer, deși se pare că ar fi o copie a acesteia. Astfel, la Snagov se folosește, odată cu dezvoltarea ochiurilor și păcurile de semințisuri naturale, pe când la Kelheim se racordează buchete cu buchete. Modalitatea Snagov are avantajul de a concentra lucrările de exploatare pe suprafețe mai mici și evită înerbarea solului pe spațiile dintre ochiuri.

Văzute prin prismă teoretică, lucrările dela Țigănești, ar fi trebuit să se soldeze cu un fiasco, pentru că se aplicase o metodă concepută și aplicată în Germania, pentru arborete de molift cu brad și cu fag, în câmpia română și în păduri cu arborete de pedunculat, carpin, tei, frasin, etc.

Totuși, D-l Ing. Dr. Vlad verifică la fața locului că rezultatele obținute sunt remarcabile, ceea ce l-a determinat, desigur, să evedențieze acest fapt ca fiind de importanță apreciabilă și deschizător de epocă nouă în regenerarea stejarului la noi.

Autorul mai remarcă apoi felul cum D-nii Ing. Vasile Petrescu, Eftimie Petrescu și Ion Mateescu, care s-au succedat la ocol după D-l M. Rădulescu, au continuat lucrările arătând inovațiile introduse de fiecare în aplicarea metodei, cu rezultatele lor, bune sau mai puțin bune.

Trecând la ocolul Gruiu și anume la pădurea Balta Neagră, autorul arată că și aici primele începuturi de regenerarea stejarului au fost tot în preajma anului 1920, dar fără continuare și deci fără rezultat favorabil.

Ele s-au reluat în 1931 de D-l Ing. I. Dăscălescu, care obține rezultate peste așteptări, și au fost continuate de D-l Ing. Gh. Ceacăreanu. Se arată apoi detaliat felul cum au fost conduse operațiunile în următorii șase ani după însămânțarea artificială și după constatările sale pe teren, autorul comunicării socotește că față de condițiunile în care s'a lucrat, s'a realizat la Gruiu „mai mult decât se putea spera”, ceea ce este o bine meritată recunoaștere a străduinței depusă în acest scop, de cei ce au lucrat.

D-l Ing. I. Vlad menționează și la acest ocol încercările făcute de cei doi șefi de ocoale, citați mai sus, de a aplica variante pe care le-au socotit adaptabile localității.

Ca și în ocolul Țigănești, și la Gruiu s'au făcut însămânțări artificiale. D-l Ing. Vlad menționează însă că metoda s'ar putea aplica și în cazul regenerării naturale.

În ultimul ocol, de care se ocupă D-l Ing. I. Vlad — Căscioarele — lucrările nu au avut succesul arătat la celelalte două.

De aceea a socotit necesar să arate la descrierea lucrărilor dela acest ocol că ar fi potrivit următorul motto „Arta silviculturului când are mână liberă în executarea lucrărilor, constă a se și stăpâni orientându-și acțiunile după posibilitățile și mijloacele de realizare ce-i stau la dispoziție”.

În continuare d-l Ing. Vlad arată că lucrările de regenerare dintre anii 1925 și 1932, executate pe baza principiilor metodei dela Țigănești au fost reușite.

După acest interval de timp ele n'au mai avut același rezultat. Și totuși anul 1932 a coincis cu un an bogat în ghindă și cu aplicarea unui amenajament nou, care avea posibilitatea calculată pe volum și prevedea libertatea pentru executor de a scoate această posibilitate de ori unde, din cuprinsul afecției I-a pusă în regenerare.

Amăgit de bogăția în ghindă a celui an și de teama că un nou an de fructificare ar putea să revină târziu, șeful ocolului D-l Ing. Al. Ștefanopol, a esilns însămânțarea pe aproape întreaga suprafață a afecției I-a, semănând acolo unde nu se însămânțase pe cale naturală.

În anul următor — 1933 — s'au făcut puternice tăeri de punere în lumină pe 641 Ha din cele 800 Ha ale afecției I-a, precum și pe 117 Ha din afecția II-a.

Rezultatul la care s'a ajuns prin aceste tăeri forte, se poate ușor întrevedea.

Deși s'au depășit posibilitățile anuale ale următorilor 5 ani, descoperirea stejarului tot nu s'a putut face în timp util, pe toată suprafața însămânțată, așa că pueții care apăruseră „ca peria” au dispărut în masă, pe suprafață destul de intensă, iar acolo unde se extrăsese subetajul cu plugul și târnăcopul, în vederea însămânțării, s'au instalat esențele copleșitoare și gramineele.

D-l Ing. I. Vlad socotește că și la acest Ocol rezultatele regenerării ar fi fost tot așa de satisfăcătoare ca și la celelalte două ocoale dacă se evitau greșelile remarcate mai sus.

Concluziunile observațiilor și studiilor făcute asupra acestei probleme sunt puse de D-l Ing. I. Vlad în 13 reguli pe care le recomandă în asemenea lucrări și pe care le vom concentra în următoarele mai principale:

1. Stejarul se poate regenera sub masiv.
2. Numai cu ajutorul omului el poate să iasă biruitor în lupta cu celelalte specii.
3. Introducerea stejarului sub masiv se poate face în ochiuri și culoare sau prin tăeri succesive
4. Din metodele expuse să se prefere metoda, care cere mai puțin intervenția omului și asigură concentrarea tăerilor.
5. Este necesar să se fixeze dela început proporția stejarului într'un arboret ce se regenerează.

6. Să se prefere regenerarea naturală.

7. Să se folosească rezultatele încercărilor reușite, aplicându-le acolo unde sunt condiții de lucru similare și să se facă coordonarea acestor lucrări la Direcția și Administrația Centrală, dând o mai mare dezvoltare actualului serviciu al Culturii pădurilor.

Comunicarea D-lui Ing. I. Vlad, a îmbrăcat o formă pe care am putea-o socoti nouă, D-sa nu s'a mulțumit să arate auditorului o serie de date culese din destul de numeroasele lucrări de specialitate, citând doctoral și superior pe cutare sau cutare autor străin.

Cu ceea ce a învățat din practicarea profesiei și cu ceea ce și-a îmbogățit cunoștințele prin studii de specializare, a pășit din nou în laboratorul naturii, unde numai experimentarea și lucrul efectiv făcută da cuiva posibilitatea cunoștințelor definitive în profesia noastră.

De aceea observațiile făcute și concretizate în comunicarea sa au pecetea unor lucrări trainice.

Dar comunicarea D-lui Ing. I. Vlad mai are o caracteristică.

Colegial și elegant, D-sa a expus lucrările executate de o seamă de camarazi, arătând pe lângă rezultatele bune și pe acelea mai puțin bune sau chiar nefavorabile.

Lucrările studiate au căpătat, ca urmare a criticii la care au fost supuse, puterea unei opere definitiv judecate. Ele pot servi ca normă în viitor pentru începătorii în asemenea lucrări, spre a nu mai repeta greșelile făcute odată de predecesorii lor.

De aceea, comunicarea D-lui Ing. I. Vlad a interesat și s'a bucurat de o atenție deosebită a auditorului.

C. Emanoil

● III. D-l prof. C. C. Georgescu: Considerațiuni asupra tipurilor de pădure.

(Comunicare făcută în ziua de 17 Februarie 1943).

Vegetațiunea este distribuită în raport cu factorii climă și sol în zone de vegetație. Aceste zone nu au limite regulate datorită influențelor reliefului masivității continentelor și factorilor locali foarte variați. Ca urmare a reliefului se produc zonele de vegetație altitudinale; în interiorul continentelor au o dezvoltare mare stepetele până la pustii, iar spre oceanele pădurile și pajistele umede.

În interiorul zonelor, în locuri cu aceiași factori de vegetație, se întâlnesc tovarășii de plante, cu o compoziție floristică asemănătoare. Mai multe tovarășii asemănătoare alcătuiesc o asociație vegetală, iar totalitatea locurilor de vegetație ale tovarășilor asemănătoare stațiunea. Tipurile de păduri sunt echivalente asociațiilor vegetale, dar la împărțirea lor nu se au în vedere numai caracteristicile istorico-naturale, ci și anumite cerințe impuse de economia forestieră. Asociațiile vegetale, ca și tipurile de pădure prezintă o serie de caracteristici generale, din care unele de natură cantitativă, altele de natură calitativă.

Caracteristicile de natură cantitativă se măsoară în locuri de încercare, unde se alcătuiește lista speciilor componente și se notează nu-

mărul indivizilor, producția în masă vegetală, gradul de acoperire, dominanța, fidelitatea, sociabilitatea, etc.

Caracteristicile de natură calitativă sunt: 1) Stratificarea, adică dispunerea în etaje a vegetației, care permite coexistența mai multor tipuri oecologice, pe același spațiu și folosirea la maximum a spațiului disponibil. 2) Succesiunea în timp, care se manifestă în cursul unui același an vegetativ sub forma de aspecte sau în decursul mai multor ani vegetativi sub influența tuturor factorilor de vegetație. Ordinea în spațiu și succesiunea în timp permite vegetației să folosească la maximum forțele de producție a locului în raport cu factorii staționali climă și sol. 3) Dinamismul, care condiționează evoluția și deci variabilitatea asociației și în fine 4) Constanța, adică o anumită compoziție și structură, care se păstrează în variabilitate și care determină menținerea asociației.

Cu exemple de tipuri de pădure se demonstrează prin proiecțiuni gorunetele și arboretele de stejar brumăriu (*Quercus pedunculiflora*).

Referitor la gorunete se arată importanța lor pentru producțiunea forestieră română. Proiecțiunile evidențiază anumite fapte de importanță ecologică din gorunete cum sunt: Starea de consistență, origina din sămânță sau lăstari, conformația tulpinilor în raport cu origina și desimea arboretelor, subarboretul, arborete pure și amestecate, etc.

Pădurile de antestepă formate de *Quercus pedunculiflora* prezintă două fizionomii ca arborete încheiate și ca arborete împoenite. Interesante sunt aspectele arboretelor de stejar brumăriu din Delta, care concordă cu acelea din antestepa Munteniei. Apoi se arată diferența de conformație a tulpinilor comparativ între stejar (*Qu. robur*) și stejarul brumăriu (*Qu. pedunculiflora*). Dintre asociațiile de stejar brumăriu sunt de interes pentru regiunea de la Sud de Călmățui cele cu *Hereochloa odorata*.

NOU:

D. A. SBURLAN, I. C. DEMETRESCU, AT. HARALAMB

PĂDUREA ȘI OMUL

Scoasă de Fundația Culturală regală „Regele Mihai I”
în colecția Cartea Satului (Nr. 41)

1942; 172 pagini, cu numeroase figuri și planșe.

(A se adresa la Fundație în Str. Latină Nr. 8 București).

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

KEMAL SAVAŞ, Diplomforstwirt, Dr.: *Die Waldweide in der Türkei. Ihr gegenwärtiger Umfang und ihre künftige wirtschaftliche, sowie rechtliche Regelung.* (Pășunatul pădurii în Turcia, întinderea sa de față și viitoarea sa reglementare economică și juridică), Dresden: Dittert, 1941, 124.

Multă lume cunoaște neînfrânta voință de învoire care însuflețește Turcia lui Kemal Atatürk, ca și minunatele înfăptuiri de până acuma. Mai puțin știu, însă, de câtă prețuire se bucură știința în ochii generației de guvernanți republicani și de câte efortări se fac pentru așezarea feluritelor reforme pe temeiuri științifice. O mulțime de instituții de învățământ și de cercetare științifică au fost întemeliate în această perioadă republicană. În legătură cu aceasta, s'a făcut apel, pentru început, la mulți bărbați de știință din afară, angajați cu contract limitat. Apoi, s'au trimis mulți tineri la studii în străinătate. Lucrarea de față ne oferă un caz, ca să zicem așa, forestier. Este vorba de un tânăr, care în mediul foarte prielnic dela Școala superioară de Silvicultură Tarandt, a pregătit, sub conducerea D-lui Profesor Dr. Mantel, această foarte interesantă lucrare, ca teză de doctorat.

Publicarea ei s'a făcut în anslele Institutului de Politică forestieră din Tharandt, de sub Direcția Prof.

Mantel (Mitteilungen des Institutes für Forstpolitik), ceea ce este, de asemenea un semn de prețuire.

Tema lucrării privește o întrebare foarte acută și de temel în Turcia, atât pentru economia forestieră, cât și pentru economia rurală, în general. Deslegarea ei este cu atât mai anevoioasă, cu cât pășunatul pădurilor, în această Țară, este adânc intrat în obișnuințele și rosturile populațiunii, ca în puține alte părți, cu cât climatul este mai neprielnic pentru un alt pășunat; cu cât pădurile — primate prea multă vreme drept un fel de res nullius — sunt într-o stare mai proastă și de mică întindere.

Materia lucrării este dispusă astfel: I. Creșterea vitelor în Turcia; II. Pășunatul pădurilor în Turcia; III. Vătămările pricinuite pădurii prin pășunat; IV. Însemnătatea pădurii și a creșterii vitelor pentru țară și popor; V. Încercările de împăcare a lucrurilor, prin reglementarea legală a pășunatului; VI. Posibilitățile și mijloacele de înlăturare a pășunatului din pădure.

Din această simplă enumerare, se vede că lucrarea este crotită pe temeiuri foarte largi. Autorul s'a și folosit de o bogată literatură. Față de întinderea restrânsă a lucrării (teză de doctorat), a trebuit să se oprească numai asupra celor mai esențiale lucruri. Într'adevăr, secundarul a fost ciuruit cu îngrijire.

Autorul este adeptul înlăturării

vitelor din pădure. Deslegarea întrebării nu se poate face, însă, decât pe cale evolutivă. În sprijinul acesteia, autorul stăruie, în partea ultimă a lucrării, asupra măsurilor din câmpul agricol, al apelor, comunicațiilor, proprietății pământului, al economiei forestiere și legislației. Toate acestea ar fi să ducă convergent la o deslegare multumitoare, atât pentru economia forestieră, cât și pentru populațiunile țărănești, atât de mult legate de creșterea vitelor.

Lucrarea se remarcă printr-o deosebită limpezime. Fiind ușor de citit, o recomandăm cu căldură și cetitorilor noștri și cu atât mai mult, cu cât o problemă asemănătoare ne preocupă, încă, și pe noi.

Hie C. Demetrescu

D. M. TEODORU și HORIA GROZA: *Calendarul Plugarilor*, 1943.

Societatea Inginerilor agronomi, ale cărei scopuri sunt susținerea intereselor profesionale ale inginerilor agronomi, și lupta pentru ridicarea prin ei a agriculturii, — editează următoarele publicațiuni periodice.

1. *Viața agricolă*, revistă lunară de știință și practică agricolă, aflându-se în al 33-a an de apariție;

2. *Buletinul profesional al Societății inginerilor agronomi*, cu apariție lunară, care se trimite numai membrilor Societății;

3. *Calendarul plugarilor*.

Acesta din urmă are de scop să popularizeze cunoștințele agricole, fiind folosit și de Ministerul de agricultură și domenii, de Camerele Agricole, precum și de Direcția tehnică agricolă a C. A. M.

Calendarul se găsește în al 23-a an de apariție, volumul pe 1943 având 216 pagini.

În afară de datele calendaristice obișnuite oricărui calendar, acesta mai cuprinde informațiuni privitoare la data târgurilor din țară, oboarele de cereale și epocile de vânatoare și pescuit.

Cea mai mare parte din acest volum o ocupă articolele de popularizarea științei agricole, acestea fiind grupate în 6 mari capitole și anume: câmpul și pădurea; cultura tutunului; livada, via și grădina; gospodăria agricolă; gospodăria casnică; Statul și agricultura.

Ținem să subliniem că deși primul despărțământ este intitulat „câmpul și pădurea”, nu cuprinde nimic despre pădure. De altfel, nici în rest, cum este și natural, nu se tratează nimic despre păduri.

Cele circa 45 articole cuprind date și învățăminte prețioase din toate ramurile agriculturii, fiind scrise cu competență, într'un stil cât mai apropiat de înțelegerea păturii noastre rurale.

Cei care știu cu câtă greutate se găsește în vremurile de azi hârtia și cât de scump este tiparul, își dau perfect de bine seama de sacrificiile făcute de Societatea Inginerilor agronomi pentru editarea acestui calendar, cu scopul înalt de „a da agricultorilor îndrumări bune și mereu proaspete”.

Noi am dori ca masa celor mai mulți dintre agricultori să se găsească acest calendar, folosind din plin îndrumările cuprinse în el, dând prin aceasta satisfacția meritată atât Societății Inginerilor agronomi, cât și autorilor.

T. H. Crivăț

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.**

Caietul 3-4, Martie 1942.

Dr. K. Vanselow:

Einfluss des Pflanzverbandes auf die Entwicklung reiner Fichtenbestände.

Influența distanței de plantare asupra dezvoltării arboretelor pure de molid.

Distanța de plantare influențează dezvoltarea arboretului, cantitatea și calitatea materialului lemnos și cheltuielile de cultură.

Plantarea la distanțe mari, conduce la o mărire a diametrului mediu al arboretului și la un mai mare procent de arbori groși, în ceia ce privește numărul și masa acestora, necesită cheltuieli de cultură mai mici; însă produce lemn mai crăcânos și expune solul la înierbare, în prima tinerețe a arboretului. Dacă se depășesc anumite limite, masa scade simțitor, deoarece forțele staționale nu pot fi folosite din plin, din cauza închiderii târzii a masivului.

Plantarea la distanțe mici, produce mai mult lemn plin și curățit de crăci. Cu toate că necesită cheltuieli de cultură mai mari, acestea sunt acoperite însă de diferența de volum și calitatea lemnului.

Rudolf Hoffmann:

Untersuchungen über die Kei-

mung und das Jugendwachstum der Schwarz- und Walnuss.

Cercetări asupra germinăției și creșterii în tinerețe a nukului negru și comun. (Continuare).

Nucul ne apare într'o mare varietate de forme; cultura lui e foarte ușor modificată de condițiunile în care aceasta se execută.

Pe soluri rele și la lumină insuficientă, direcția de creștere a ramurilor e foarte diferită; în stațiune bună poate, în unele cazuri, un lujer provenit dintr'un mugure de tulpină sau ramură, să înlocuiască lujerul principal, când acesta a fost distrus. Acest fapt prezintă o mare însemnătate în cultura nukului și de el trebuie să se țină bine seamă, căci altfel nucul ia repede forme nedorite, cari se corectează foarte anevoie.

Caietul 5, Maiu 1942.

Horst-Günther Koch:

Der Waldwind, Eine forstmeteorologische Eigenart von Waldgebieten.

Vântul pădurei O particularitate silvo-meteorologică a teritoriilor păduroase.

Prin observații și cercetări științifice, s'a constatat că, în apropierea pădurilor se naște, în special în nopțile clare, un vânt de mică intensitate, datorit diferențelor de temperatură dintre pădure și spațiile libere inconjurătoare.

Studiul arată condițiile în care se dezvoltă acest vânt, cu schimbările de curenți de aer datorite temperaturii din diferite straturi ale atmosferei pădurei, deasupra acesteia și în câmpul deschis din imediata apropiere a ei, până la înălțimea de 50 m, pentru arborete de pin și molid.

Pentru a se naște acest vânt, nu are importanță decisivă situația termică din interiorul coroanei, ci formarea zonei reci deasupra coronamentelor și contrastul de temperatură, la aceeași înălțime, deasupra câmpiei.

Adil Göskin:

Altersermittlung beim Saatgut der Fichte und Kiefer.

Determinarea vechimei la sămânța de molid și pin.

Autorul reia și completează cercetările lui G. Vincent din Brunn.

Scăderea vitezei germinative, cu vechimea seminței, este mult mai accentuată decât cea a facultății germinative, astfel că aceasta nedă un indiciu de vechimea seminței.

Un alt indiciu ni-l dă și umflarea semințelor puse în apă, prin faptul că semințele proaspete absorb, într'un interval de timp, mai multă apă decât cele vechi.

Al treilea indiciu, de vechimea seminței, rezultat din transformările uleiurilor din sămânță, este mai puțin precis, deoarece acestea variază și dela un arbore la altul.

Chestiunea nu e definitiv rezolvată, deoarece oscilațiile în mersul germinatiei, nu depind numai de vechimea seminței, ci și de manipulare la recoltat, uscare și păstrare.

Caietul 6, Iunie 1942.

E. Rohmeder:

Keimversuche mit Ulmus montana (With).

Cercetări de germinatie cu *Ulmus montana* (With).

Cercetările făcute cu semințe de *Ulmus montana* recoltate înainte de coacerea completă și cu semințe complet coapte, au dus la concluzia că: primele germinează mai înțel la început, dar își păstrează facultatea germinativă până în anul următor, iar celelalte au cea mai mare facultate germinativă în momentul recoltei, după care aceasta scade simțitor.

Față de acestea, pentru semănarea imediat după recoltă, se recomandă recoltarea semințelor complet coapte, iar pentru păstrare, semințe recoltate incomplet coapte.

Prescripțiunile tehnice pentru examinarea semințelor, se modifică în sensul că: la semințele de ulm se vor folosi ca pat de germinatie; capsule de pământ, hârtie de filtru, nisip și aparatul Jakobsen; ca temperatură de germinatie: 20° C., 25° C., variabilă, sau temperatura camerei. Viteza germinativă se va socoti după 7 zile, iar facultatea germinativă, după 35 zile.

W. Wettstein:

Saatgut und Züchtung.
Sămânță și cultură.

Pentru cultura forestieră, este deosebită importanța alegerea arborilor mame.

Sortarea seminței, după greutate și volum, poate folosi pentru a da o mai bună sămânță pepinierelor forestiere; nu va putea însă constitui niciodată o măsură culturală. In-

grijirea arboretelor condusă de silviculilor, îl pune în măsură să-și aleagă arborii de sămânță. Pentru foioase și în special pentru arborii cu sămânța greu de sortat ca: meșteacăn, plop, anin, alegerea individuală este, în toate cazurile, unica posibilitate de a obține un material mai bun.

Caietul 7, Iulie 1942.

Antonin Nemeč.

Zur Kenntnis der Kali- und Magnesiummangelerscheinungen bei Sämlingen und Kulturen der Kiefer.

Contribuțiunii la cunoașterea aparițiilor datorite lipsei de potasiu și magneziu la plantule și culturi de pin.

În unele peninere se observă, uneori, la rămășițele de pin o colorare în galben a vârfurilor acelor tinere. Analiza solului a arătat: în astfel de cazuri o insuficiență a potasiului, calciului și magneziului.

Cercetările au arătat că, îngălbenirea vârfurilor acelor, nu se dovedește numai insuficienței în magneziu și potasiu, ci și unei intoxicații a organelor de asimilație cu mangan. Îngălbenirea are loc și la puieții de strob și culturile lăncede de pin comun.

Din experiențele făcute rezultă că, prin o adăugare de calciu, unită cu o îngrășare cu potasiu și magneziu, se pot crea condiții favorabile pentru o hrănire normală și o dezvoltare îmbucurătoare a acestor culturi lăncede.

Ing. I. Lupe

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 5 (1942), Caietul 9 (Sept.).

R. Gran Olsson:

Über die mit der statischen Stabilität verträgliche Höhe eines Baumes.

Asupra înălțimii unui arbore corespunzătoare stabilității statice.

Se arată întâi stadiul teoriei stabilității coloanelor de diferite forme geometrice sub influența greutatei proprii. Autorul a studiat cazurile coloanelor cu secțiune după o curbă exponențială și le-a aplicat arborilor.

La sfârșit se discută influența greutateii coronamentului și a neomogenității materialului lemnos.

Arvo Ylinen:

Über den Einfluss der Probekörpergröße auf die Biegefestigkeit des Holzes.

Asupra influenței mărimii pieselor de probă asupra rezistenței la încovoiere a lemnului.

După examinarea teoretică a solicitării lemnului la încovoiere, ținându-se seama de neomogenitatea acestuia, se studiază influența dimensiunilor și formei secțiunii piesei asupra rezistenței la încovoiere.

Autorul deduce formule de calcul practice pentru dimensionarea grinzilor.

R. Runkel:

Wesen, Ziele und Aufgaben der Zellwandforschung.

Caracterul, scopurile și problemele cercetării peretelui celular.

Cunoașterea structurii și naturii pereților celulari are o deosebită va-

Ioare pentru tehnica întrebuințării lemnului. Studiul pereților celulari cu metode de cercetare biologică a adus un însemnat progres în cunoașterea lemnului. Numărul mare de arbori dela tropice prezintă un foarte variat material de studiu, care va lărgi mult bazele studiului lemnului.

E. Irshick:

Das Stehvermögen von Sperrholzplatten.

Posibilitatea de păstrare a formei și fețelor plane la foile de placaj.

Insușirea foilor de placaj de a nu se îndoi și strâmba și a nu se ondula fețele sub influența umidității, califică placajul împreună cu rezistența înclăirii.

Autorul studiază raporturile acestor deformații cu variația umidității și ajunge la concluzia că plăcile trebuiesc confecționate la 6.. 7% umiditate a lemnului, iar paneele trebuiesc șlefuite la 9.. 10% umiditate, pentru a avea cele mai mici îndoiri, strâmbări sau ondulațiuni ale fețelor.

E. Gaber:

Sparsamer Holzbau.

Construcția economică în lemn.

După ce es analizează însușirile lemnului în comparație cu ale fierului, și se arată noile sisteme de construcție în lemn, cu care s'a ajuns la o parțială înlocuire a fierului, dar și la o economicoasă întrebuințare a lemnului, se prezintă câteva exemple de construcții de hale, transportoare și poduri din lemn.

Autorul arată rezultatele studiilor făcute în această direcție, rezultatele obținute în practică și indică

măsurile de întreținere a unor astfel de construcțiuni.

Mici comunicări:

Numărul muncitorilor în economia forestieră

Industria europeană de plăci de fibră din lemn.

Fabricarea cărbunelui de lemn în Franța.

Fabricarea hârtiei în Elveția.

Instalații de usacre a lemnului pentru generatoare de gaz instalate pe vehicul.

Vehicule cu generatoare de gaz din lemn în Suedia.

Industria de celuloză în Suedia.

Norme noi (Steinholz-Normen).

Lemnul de mină din salcâmi în comparație cu alte specii.

Proiectul de normă pentru plăcile din rumeguș de lemn.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 59 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Anul 5 (1942), Caietul 10 (Oct.).

Arvo Ylinen:

Dehnungsmessungen in der Umgebung von Ästen beim Kiefernholz.

Măsurători de alungire în jurul nodurilor la lemnul de pin.

Deoarece rezistența lemnului este mult redusă de noduri și influența acestora nu se poate decât cu foarte mare greutate stabili teoretic, din cauza diversității naturii nodurilor și repartiției eforturilor în jurul lor,

autorul a făcut câteva încercări de determinare a alungirilor în jurul nodurilor, folosind piese de probă din pin solicitate la întindere. Rezultatele obținute se aproprie în mare măsură de acelea ale încercărilor cu piese găurite.

Max Lüdtké:

Über die Pektinstoffe des Holzes.
Asupra materiilor pectice din lemn.

Asupra materiilor pectice care se găsesc în lemn, e drept în cantitate mică, s'au făcut prea puține cercetări. Articolul cuprinde o privire generală asupra studiilor făcute până acum și rezultatele ultimelor cercetări ale autorului.

Bruno Schulze:

Mykologische Prüfung der Tropeneignung organischer Werkstoffe, insbesondere von Holz.

Încercări micologice ale materialelor organice, în special ale lemnului, pentru a se vedea dacă corespund condițiilor de întrebuințare dela tropice.

Pentru încercarea micologică a lemnului în vederea stabilirii trăinicieii în condițiile dela tropice, a fost necesar să se creieze un mediu de laborator asemănător celui dela tropice și să se folosească la încercări ciupercile corespunzătoare.

Se arată modul cum această problemă a fost rezolvată de autor și rezultatele obținute.

Hans Müll:

Holz als Baustoff für Rohrbrunnenfilter.

Lemnul ca material de construcție pentru țevile de filtrare a isvoarelor.

Se arată noile sisteme de construcție a filtrelor din lemn pentru isvoare de suprafață și de adâncime. În ultimul timp s'au înregistrat foarte multe patente pentru asemenea filtre.

E. Stolz:

Neuzeitliche Herstellung von Gewehrschäften.

Fabricarea modernă a paturilor de armă.

Din cauza numărului mare de arme necesare în special în timp de război, s'a simțit nevoia să se înlocuiască lemnul de nuc la fabricarea paturilor de armă.

Articolul cuprinde foarte interesante date cu privire la fabricarea paturilor de armă din lemn stratificat (Schichtholz) de fag.

Mici comunicări:

Exploatarea de lemn și de coaje pentru tăbăcit în anul forestier 1943. A 6-a ședință a comitetului CIS-ului. Aoperirea nevoilor de vanilină în Europa cu vanilină fabricată din leștile sulfit.

Suedia fabrică săpunuri de uns, cleiuri și uleiuri din rășină.

Fabricarea celulozei pentru nutreț în Finlanda.

Producția mondială de mătase și lână vegetală în 1941.

Mărirea producției de fibre artificiale în Franța.

1942.

Al 11-lea congres al lemnului 1942.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 57 referate asupra litera-

turii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Anul 5 (1942), Caietul 11 (Nov.).

W. von Wettstein:

Züchtungsmöglichkeiten auf höheren Zellulosegehalt.

Posibilități de culturi cu conținut ridicat de celuloză.

Larga folosire a lemnului pe cale chimică, în special prin multipla valorificare a celulozei, pune problema găsirii unor specii forestiere și a modului lor de cultură prin care să se obțină o producție mare de lemn la hectar cu un conținut mare de celuloză.

Autorul dă câteva exemple din încercările de selecționare a unor astfel de specii de plop.

Arvo Ylänen:

Ein neues Messverfahren für die Bestimmung der Schubmoduln des Holzes.

Un nou procedeu nou de măsurare a modului de alunecare al lemnului.

Se descrie un procedeu nou de măsurare a modului de alunecare al lemnului și se dau rezultatele primelor încercări.

G. Jayme și E. Lochmüller-Kerler:
Über die Wechselbeziehungen zwischen Hemizellulosegehalt und Festigkeit von Zellstoffen aus Buchenholz.

Asupra relațiilor dintre conținutul în hemiceluloze și rezistența materiilor celulozice din lemnul de fag.

Pe baza unei serii de încercări comparative, autorul ajunge la concluzia că la o producție de 50-52% de celuloză din lemn se obțin cele mai bune rezultate în ceea ce privește rezistența materiei celulozice.

Josef Svorec:

Die künstliche Trocknung von Rohteilen für Holzschuhe.

Uscarea artificială a bucăților brute pentru încălțăminte din lemn.

Din cauza lipsei unei rezerve suficiente de material lemnos uscat natural, în special la stărșitul ternei se lucrează aproape numai cu lemn verde, care trebuie uscat artificial.

Modul cum trebuie condusă uscarea materialelor necesare confecționării tălpilor de lemn pentru încălțăminte este amănunțit expus de autor, pe baza experienței câștigată într-o fabrică de încălțăminte. Este un articol foarte interesant.

Oscar Biermann:

Betriebserfahrungen mit dem Vollgatter und ihre Auswertung.

Experiințe din practică cu gaterul vertical și valorificarea lor.

Pentru economisirea lemnului trebuie luate măsuri și la debitarea acestuia în gater. O micșorare a pierderilor de numai 2% la 25 milioane m³, cât se debitează anual, reprezintă 500.000 m³ material debitat sau 700.000 m³ lemn rotund, fără a mai socoti pierderile în muncă inutilă. Micșorarea tăieturii la 1...2,5 mm este un optimum spre care trebuie să se tindă, pentru a realiza o simțitoare economie.

Friedrich Merkel:

Lüftung von Spritzräumen.

Aerisirea camerilor de stropit cu vopsea.

În ultimul timp s'a răspândit foarte mult vopsirea prin stropire. Executarea lucrării necesită unele măsuri de protecție a lucrătorului, deoarece vopseaua este foarte fin pulverizată în atmosferă. Autorul arată diverse instalații de aerisire, subliniind faptul că o schimbare de 30 ori a aerului la o temp. de 18—20° C. asigură o atmosferă bună pentru lucru.

Mici comunicări:

Constituirea Comitetului internațional pentru valorificarea lemnului.
Greutăți de aprovizionare cu lemn în Elveția.

Norme noi (DIN 8870).

Condițiuni tehnice de livrare pentru materiale necesare armatei

Dispozițiuni pentru cultivarea plo-pului.

Economia forestieră bulgară.

Automobile cu generatoare de gaz în Elveția.

Industria de hârtie a Suediei.

Îndrumări pentru întrebuințarea plăcilor ușoare de construcție din lână de lemn.

Apărarea lemnului contra putrezirii în construcții.

Piese de probă pentru încercarea straturilor groase de clei.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 60 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1943.

A. Bourquin:

L'économie forestière aura-t-elle son plan de grands travaux? (4 pag.).

Din cauza stării de războiu care a pus Elveția în situație dificilă din punct de vedere al satisfacerii nevoilor sale, de multe ori prin mijloace proprii, s'a propus defrișarea unor apreciable întinderi de pădure — unele din ele foarte rentabile — pentru a se lucra de agricultură.

Din anumite declarații oficiale rezultă că aceste defrișări au fost cerute pentru a se evita șomajul.

Autorul articolului arată că în acest caz nu era nevoie de o operă distructivă. Chiar în domeniul forestier se puteau face lucrări pozitive care să folosească mâna de lucru disponibilă. Se propune întocmirea unui plan de lucrări în domeniul forestier, în sensul celor exprimate.

• • •

Lignes directrices pour une révision de la législation forestière suisse. (7 pag.). (urmare).

Se tratează: III. Organizarea serviciului forestier. (Articolul va urma într'un număr viitor).

J. P. C.:

Voyage d'étude du mélèze. (5 pag.).

Inspekția federală a pădurilor a organizat o excursie pentru studierea meluzului în afară de aria sa naturală de vegetație.

S'a cercetat: 1. Studiul meluzului în aria sa naturală în Valais (im-

prejurimile localității Martigny).

2. La poalele Jurei (împrejurimile lacului Neuchâtel).

3. În Prealpii Bernei (Burgdorf-Näpf).

4. Platoul argovian (Leuzburg) Valea Aar (Döttingen).

5. Valea Rinului (Weiach) și malul lacului Zürich.

Se dau observațiunile făcute în locurile prevăzute sub numerile 1-2. În Valais este vorba de introducerea laricelui în pășuni împădurite.

(Va urma).

William Borel:

Résultats obtenus par l'allongement à 40 ans de la révolution d'un taillis. (3 pag.).

Autorul a prelungit printr'un nou amenajament, revoluția unei păduri de crâng, de la 25 ani la 40. Dă cifre comparabile din care rezultă avantajele revoluției mai lungi. Când revoluția era de 26 ani, pădurea avea o producție de 3,36 m³ pe an la ha, la 36 ani, producția s'a urcat la 4,61 m³ pe an la ha.

At. Har.

SCHWEIZERISCHE ZEIT-SCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

1942, September, Nr. 9.

Forst- und Holzwirtschaft im Kriegsjahr 1942.

Economia forestieră și a lemnului în anul de războiu 1942.

Articolul este un rezumat al cuvântării d-lui M. Petitmermet cu prilejul Conferinței silvicultorilor de cantoane din 27 Mai 1942.

În anul de războiu 1942, din cauza lipsei exoticelor, industria placa-

jelor a folosit pe o scară mai mare speciile indigene ca: fagul, plopul, carpenul, pinul strob și altele. Lemnul a fost folosit în general într-o cantitate mult mai mare la construcția barăcilor, caselor, podurilor etc., în care a înlocuit uneori fierul și betonul. Din cauza iernei aspre, și consumul de lemn de foc a sporit. Armata și industria de războiu au cerut deasemenea o cantitate mai mare de lemn de lucru. Importul a mers deasemenea mai greu.

Problema muncitorilor este deasemenea amplu descrisă.

M. Grüter:

Die Witterung im Jahre 1941.
Starea vremii în anul 1941.

Articolul cuprinde o descriere a vremii în anul 1941 după datele institutului meteorologic elvețian.

În general anul 1941 se caracterizează în Elveția deasemenea printr-o temperatură foarte scăzută.

H. Eter:

Pflanzensoziologische Überlegungen zur Kriegswirtschaftlichen Übernutzung des Schweizer Waldes.

Considerațiuni de sociologie vegetală cu privire la folosirea peste măsură în economia de războiu a pădurilor Elveției.

Autorul examinează problema folosirii peste măsură a pădurilor în epoca de războiu cu consecințele ei: micșorarea capitalului lemnos, rărirărea prea puternică a avoarețelor, tăieri rase, etc.

Cu primă măsură sunt preconizate: o aprofundare pe cale de cercetări a relațiunii dintre natură și pădure (cercetarea pădurilor catzrale) și o folosire curajoasă însă fi-

nă, a cunoștințelor de practică silvică.

Bericht über die im Winter 1941/42 an der E. T. H. durchgeführten forstlichen Diskussionsabende.

Dare de seamă asupra serilor de discuții forestiere ținute în iarna 1941/42 la E. T. H.

Subiectele discutate sunt: Răspândirea laricelui în Elveția; Cercetări asupra regenerării laricelui la Institutul de cercetări forestiere din Savognin și Bevers.

1942, Oktober, Nr. 10.

H. G. Winkelmann:

Zur Frage der Sortierung des Nadelrundholzes nach Qualitätsmerkmalen.

Relativ la problema sortării lemnului rotund de rășinoase după criteriul de calitate.

Autorul ia poziție față de un articol al D-lui Ch. Gonet în „Journal forestier suisse”, privind sortarea lemnului rotund de rășinoase, chestiune întâmpinată cu mult interes de cercurile elvețiene interesate.

E. Müller:

Die Beschaffung von forstlichem Saatgut bekannter Herkunft.

Procurarea semințelor forestiere de proveniență cunoscută.

Autorul examinează problema procurării semințelor forestiere de proveniență cunoscută arătând pentru diferite specii greutatea ce se întâmpină, condițiunile ce trebuie să îndeplinească și cum trebuie organizate în diferitele cazuri.

Bericht über die im Winter 1941/42 an der E. T. H. durchgeführten forstlichen Diskussionsabende.

Dare de seamă asupra serilor de discuții forestiere ținute în iarna 1941/42 la E. T. H.

În continuare sunt redate scurte dări de seamă asupra comunicărilor următoare:

— Speciile de lumină în pădurea elvețiană, altădată și acum.

— Despre pinul din câteva stațiuni ale cantonului Schaffhausen.

— Impăduririle dela periferia orașului Schaffhausen.

— Răspândirea naturală și asociațiile stejarului în Elveția de nord-est.

— Unele rezultate ale studiilor asupra regenerării și culturii stejarului pe muntele Bucheg.

— Despre compoziția pădurilor particulare.

— Despre funiculare în economia forestieră.

Verzeichnis der Seit dem Jahre 1929 von der Abteilung für Forstwirtschaft an der E. T. H. veranstalteten öffentlichen Vorträge.

Indicator de conferințele publice ținute dela 1929 de secțiunea de economie silvică dela E. T. H.

1942, November, Nr. 11.

E. Bisler:

Jahresversammlung des Schweizerischen Forstvereins in Baden 1942.

Adunarea anuală a societății forestiere în Baden 1942.

Jahresbericht des Ständigen Komitees für das Jahr 1941/42.

Dare de seamă anuală a consiliului permanent pentru anul 1941/42.

G. Winkelmann:
Zur Rodungsfrage,
Problema defrișărilor.

Intr'o conferință ținută în fața silvicultorilor, Winkelmann înfățișează problema defrișărilor din Elveția devenită de actualitate, discutând cauzele, arătând nevoia unei mișcări și a luării de poziție în aceasta chestiune.

H. Pallmann și F. Richard:
Bodenkundliche Bemerkungen zur Rodungsfrage mit besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse im schweizerischen Mittelland.

Considerațiuni de sol cu privire la defrișări cu o deosebită considerare a condițiilor din crângul compus elvețian.

Autorii examinează problema defrișărilor în crângul compus din punct de vedere al solului. Ei discută pe larg următoarele teme în această ordine de idei: „Folosirea intermediară agricolă sau de durată a solului forestier de bază?“, „Solul forestier și solul terenurilor libere“, „Ce arborete să fie eventual defrișate în crângul compus?“. Cu privire la această din urmă temă, sunt redate pe larg diferitele tipuri de arborete cari ar putea intra în această categorie.

H. Leibungut,
Waldbauliches zur Rodungsfrage.
Impăduririle și problema defrișărilor.

Cu prilejul congresului anual al asociației forestierilor elvețieni H. Leibungut a ținut o conferință în ziua de 31 Aug. 1942, în care discută pe larg problema defrișărilor din punct de vedere al urmărilor avute asupra culturii forestiere. Sunt exa-

minate pe rând următoarele chestiuni: Distribuția actuală a pădurilor și terenurilor libere și influența defrișărilor asupra culturii forestiere

1942, Dezember, Nr. 12.

H. Oberli:

Bericht über die Reise zum Studium des Anbaus der Lärche ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebietes.

Dare de seamă asupra excursiei pentru studierea plantării laricelui în afara zonei sale naturale de răspândire.

În diverse regiuni sunt vizitate plantațiuni de larice cu care prilej se face o amplă descriere a stațiunii, modului de plantare și a rezultatelor obținute. Articolul prezintă un deosebit interes pentru cunoașterea condițiilor de vegetație ale laricelui în diferite asociațiuni vegetale.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

Caietul 1-2, Ianuarie-Februarie, 1942.

W. Wittich:

Natur und Ertragsfähigkeit der Sanaböden im Gebiete des norddeutschen Diluviums.

Natura și productivitatea solurilor pe nisip din regiunea diluviului din nordul Germaniei.

Copien:

Über die Nutzbarmachung der Abraunkippen auf Braunkohlenwerken und die dabei gewonnenen

Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni și experiența dobândită în această privință cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Studiul continuă).

Caietul 3, Martie 1942.

Über die Nutzbarmachung der Abraumkippen auf Braunkohlewerken und die dabei gewonnenen Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni și experiența dobândită în această privință cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Continuarea și sfârșitul studiului început în n-rul 1—2 al revistei).

Caietul 4-5, Aprilie-Mai 1942.

H. J. Loyke:

Harzung und Landschaftsgestaltung. (Gedanken zu dem Buche des Dr. habil. Frhn von Vietinghoff-Riesch: „Forstliche Landschaftsgestaltung“).

Resinaj și peisaj. (Gânduri pe marginea cărții D-rului Baron de Vietinghoff-Riesch: „Peisaj forstlicher“).

Prof. Dr. Alfred Dengler:

Ein Lärchenherkunftsversuch in Eberswalde.

O experiență cu larice de diferite proveniențe în Eberswalde

Experiența s'a făcut cu larice provenit din 7 regiuni diferite cultivate pe teren nisipos. Creșterea puieților

și fost urmărită până acum timp de 9 ani. Creșterea cea mai mare în înălțime a avut laricele provenit din Munții Sudeților.

Friedrich Kügler:

Beobachtungen über die natürliche Zusammensetzung von Althölzern und die Verteilung der Stammzahlen und des Vorrates auf die Stärkegruppen in Lettland.

Observațiuni asupra structurii naturale a arboretelor bătrâne și asupra repartiției numărului de arbori și a volumului pe grupe de diametre în Letonia.

Folosind rezultatul inventarierilor și cubajelor din carnetele de teren pentru circa 4000 ha pin și moliz tăiate ras într'un interval mai lung de timp, autorul studiază structura arboretelor și constată, între altele, că tablele de sortimente întocmite de Mitscherlich (Eberswalde) se potrivesc foarte bine acestor arborete

Caietul 6, Iunie 1942.

W. Erzd:

Die Birkenwurzel auf armen Sandböden. Mit vergleichweisen Beobachtungen an der Kiefernwurzel.

Rădăcina de mesteacăn pe nisipuri sărace. Cu observațiuni comparative asupra rădăcinii de pin.

Prof. Dr. Reinhard Strecker:

Wissenschaftliche Objektivität, Objektivitate științifică.

J. Schubert:

Die Witterung in Eberswalde im Jahrzehnt 1931—40.

Mersul vremii în Eberswalde în deceniul 1931—40

Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni și experiența dobândită în această privință cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Studiul continuă).

Caietul 3, Martie 1942.

Über die Nutzbarmachung der Abraumkippen auf Braunkohlewerken und die dabei gewonnenen Erfahrungen insbesondere bei Forstkulturen in der Niederlausitz.

Aducerea în stare de productivitate a solurilor formate pe mine de cărbuni și experiența dobândită în această privință cu deosebire la culturi forestiere în Niederlausitz.

(Continuarea și sfârșitul studiului început în n-rul 1—2 al revistei)

Caietul 4-5, Aprilie-Mai 1942.

H. J. Loyke:

Harzung und Landschaftsgestaltung. (Gedanken zu dem Buche des Dr. habil. Frhn von Vietinghoff-Riesch: „Forstliche Landschaftsgestaltung“).

Resinaj și peisaj, (Gânduri pe marginea cărții D-rului Baron de Vietinghoff-Riesch: „Peisaj forestier“).

Prof. Dr. Alfred Dengler:

Ein Lärchenherkunftsversuch in Eberswalde.

O experiență cu larice de diferite proveniențe în Eberswalde

Experiența s'a făcut cu larice provenit din 7 regiuni diferite cultivate pe teren nisipos. Creșterea puieților

a fost urmărită până acum timp de 9 ani. Creșterea cea mai mare în înălțime a avut laricele provenit din Munții Sudeților.

Friedrich Kügler:

Beobachtungen über die natürliche Zusammensetzung von Althölzern und die Verteilung der Stammzahlen und des Vorrates auf die Stärkegruppen in Lettland.

Observațiuni asupra structurii naturale a arboretelor bătrâne și asupra repartiției numărului de arbori și a volumului pe grupe de diametre în Letonia.

Folosind rezultatul inventariierilor și cubajelor din carnetele de teren pentru circa 4000 ha pin și molîd tăiate ras într'un interval mai lung de timp, autorul studiază structura arboretelor și constată, între altele, că tabelele de sortimente întocmite de Mitscherlich (Eberswalde) se potrivesc foarte bine acestor arborete

Caietul 6, Iunie 1942.

W. Erde:

Die Birkenwurzel auf armen Sandböden. Mit vergleichweisen Beobachtungen an der Kiefernwurzel.

Rădăcina de mestecăn pe nisipuri sărace. Cu observațiuni comparative asupra rădăcinii de pin.

Prof. Dr. Reinhard Strecker:

Wissenschaftliche Objektivität. Objektivitate științifică.

J. Schubert:

Die Witterung in Eberswalde im Jahrzehnt 1931—40.

Mersul vremii în Eberswalde în deceniul 1931—40

**Caietul 7-8, Iulie-August
1942.**

W. Wittich:

*Die Aktivierung von Rohhumus
extrem ungünstiger Beschaffenheit.*

Activarea humusului brut cu însu-
șiri extrem de nefavorabile.

Dr. Mitscherlich:

*Die Hohe Heide im Forstamt Pei-
sterwitz.*

**Caietul 7-8, Iulie-August
1941.**

Walter Thalenhorst:

*Zur Prognose des Schadaufte-
tens der Kiefernbuschhornblattwespe
(Diprion pini).*

Prognostica vătămării pricinuite la
pin de viespea *Diprion pini* L.

Dr. E. Hausendorf:

*Wirtschaftsgeschichtliche und pflan-
zensoziologische Untersuchungen als
Grundlage für den Waldbau im ost-
deutschen Kieferngebiet.*

Cercetări economico-istorice și de
sociologia plantelor ca bază a sil-
viculturii în regiunea de pin din răs-
ăritul Germaniei.

Este continuarea și sfârșitul stu-
diului publicat în n-rele 1-2, 4-5 și
6 ale revistei. În caietul de față se
publică capitolul IV intitulat „Pro-
bleme ale prezentului”. Autorul a-
rată rezultatele obținute în ocolul
silvic Grimnitz în ultimii 20 ani cu
tratamentul aplicat în spiritul ideilor
de „Dauerwald” (amestec de spe-
cii, amestec de vârste) și constată că
gorunul și mesteacănul merg în a-
mestec cu pinul mai bine decât fa-
gul.

Caietul 9, Septembrie 1941.

Hans-Otto Stöck:

*Über Verfahren und Ziel der Um-
wandlung eines märkischen Kiefern-
Reviere.*

Despre procedeul și țelul transfor-
mării unui ocol de pin din județul
Mark (Brandenburg).

Este vorba de transformarea unor
păduri de pin pur echien în codru
cu tratament grădărit după con-
cepția noțiunii de „Dauerwald” (a-
mestec de specii, amestec de vârste),

Graumann:

*Frostwirkung an ostpreussischen
Eichen von verschiedener Herkunft.*
Influența gerului în Prusia Orien-
tală la stejari de origine diferită.

IV. Insemnări.

125 ani dela înflințarea Academiei
de Silvicultură din Tharandt.

**Caietul 10-11, Octombrie-
Noembrie 1941.**

I. Studii.

Egon Wagenknecht:

*Über den Einfluss verschiedener
Bodenbearbeitungsverfahren auf das
das Wachstum von Kiefernulturen.*

Influența diferitelor procedee de
prelucrarea solului asupra creșterii
culturilor de pin.

(Studiul continuă).

Dr. Joachim Krahl-Urban:

*Die Eiche im „Fürstentum Kroto-
schin” (Wartheland).*

Stejarul în „Principatul Kroto-
schin” (Wartheland).

Autorul, care din Noemvrie 1939 conduce ocolul silvic Schönfeld (Glisnica) din guvernământul Poloniei, descrie în articolul de față răspândirea și condițiunile de vegetație ale stejarului din regiunea Krotoşin.

Caietul 12, Decemvrie 1941.

I. Studii.

Egon Wagenknecht:

Über den Einfluss verschiedener Bodenbearbeitungsverfahren auf das Wachstum von Kiefernkulturen.

Influența diferitelor procedee de prelucrare a solului asupra creșterii culturilor de pin.

Este continuarea și sfârșitul studiului început în n-rul 10—11 al revistei.

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR ORGANISATION.

Anunț 16 Caietul 5/942.

Dr. Hermann Böhrs:

Die sechs Wege zu rationeller Arbeitsgestaltung der Büros.

Cele șase căi pentru organizarea rațională în birou.

Autorul analizează și documentează căile anunțate în titlu și anume:

1. Clarificarea și delimitarea atribuțiilor care se pun birourilor.
2. Analiza (descompunerea) și coordonarea întregii activități după legile și principiile muncii și capacității forțelor disponibile.
3. Organizarea (desfășurarea) curgătoare a muncii.
4. Organizarea părților componente a activității prin cea mai bună orân-

duire a locurilor de lucru și introducerea celor mai proprii mijloace de lucru. 5. Introducerea fișelor de randament și răsplata randamentului. 6. Pregătirea și conducerea metodică a activității, inclusiv inițierea și instruirea sistematică a lucrului.

Dr. Reinhardt Blottner:

Die Fototechnik in der Betriebsarbeit.

Technica fotografică în activitatea întreprinderilor.

Pornind dela modeste întrebări ale fotografiei s'a ajuns azi la o foarte mare dezvoltare a folosirii acesteia în toate ramurile de activitate. Autorul se ocupă de fotocopiare și multiplicare; fotocopiarea și documentație, procedee de fotocopii și diverse aparate, diversele probleme ridicate de tehnica fotografică, etc., selecționarea aparatelor și perspectivele de dezvoltare.

Franz Götzfried:

Leistungssteigerung durch Verbesserung der einzelbetrieblichen Arbeitsverteilung. (I).

Ridicarea randamentului prin îmbunătățirea operațiunilor de muncă. (I).

Helmut Norden:

Zeitbedingte Sparmassnahmen.
Măsuri de economie condiționate de timp.

Josef Eimermann:

Die statische Verwaltungs-Organisation der Gemeinden.

Organizarea (statică) a administrației comunelor.

Caietul 6/942.

Ernest Klenke:

Der Leistungsweg der Kriegsverkehrten im Betrieb.

Calea randamentului pentru folosirea vătămărilor de război în întreprinderi.

Se arată metode de triere și de instruire conform însușirilor personale și posibilităților de reeducare.

Erich Möckel:
Arbeitsplanung.
Planificarea activității.

Ori de câte ori dorim să muncim economic trebuie să ne studiem muncă și să o organizăm, să prevedem ceea ce avem de efectuat, eliminând tot ceea ce ar însemna întâmplare. Mijloacele cunoscute sunt: planul de lucru, instrucțiunile de lucru și de control. Autorul arată modele de fișe pentru urmărirea lucrului într'un atelier industrial.

Franz Götzfried:
Leistungssteigerung durch Verbesserung der einzelbetrieblichen Arbeitsverteilung. (II).

Ridicarea randamentului prin îmbunătățirea operațiunilor individuale de muncă. (II).

Caetul 7/942.

Kurt Rummel:
Leistung und Anstrengung in ihrer Auswirkung auf die Lohnfunktion.

Productie și efort în influența lor asupra funcțiunii salariului.

Autorul, după ce definește noțiunea de producție (randament) și efort, arată apoi valoarea muncii ca funcțiune a străduinței, acordul (sistem de plată) ca funcțiune a randamentului, importanța efortului ca măsură de influență a ambelor funcțiuni, încercând apoi să stabilească elementele funcționale ale acordului.

W. Moede:
Deutsche Psychotechnik.
Psihotehnica germană.

O succintă prezentare a noii științe, care aparține, ca ramură de învățământ, școlilor politehnice. Arată origina, cuprinsul și câmpul de acțiune al științei, stabilind legătura între inginer, medic și psiholog.

Hermann Böhrs:
Vorgehen und Methodik einer Betriebsstelle für Rationalisierung der Büroarbeit.

Procedeu și metoda unui serviciu pentru raționalizarea muncii în birou.

Autorul analizează câteva momente importante în susținerea temei: cercetarea tuturor celor care iau parte la desfășurarea lucrului; observațiunea asupra lucrului; studiul imprimatelor, studiul timpului diverselor operațiuni, etc.

Emil Glücklick:
Organisationsarbeit.
Opera organizării.

Autorul continuându-și ideile sale dintr'un alt articol (Caetul 2/941) insistă asupra necesității unui serviciu al organizării în fiecare întreprindere care, în linii mari, are a se ocupa cu: planificarea și urmărirea activității cu mijloacele de organizare și cu strângerea modelelor de organizare.

Caetul 8/942.

Carl Fluhme:
Spezialisierung und Betriebsgröße.

Sozializare și mărirea întreprinderii.

Autorul arată importanța, condițiile și limitele specializării producției.

Extenziunea întreprinderii față de problema specializării producției este de neînsemnată importanță.

Kurt Rummel:

Leistung und Anstrengung in ihrer Auswirkung auf die Lohnfunktion.

Randament și efort, în influența lor asupra funcționii salariului.

Autorul continuă studiul său din caietul No. 7/942 ajungând la concluzia că o mărire a randamentului este influențată de: exercițiu, îmbunătățirea metodelor de lucru (măsurile de raționalizare); mărirea efortului sub imboldul salariului până la limita unde nu se păgubește sănătatea; micșorarea sau evitarea oricăror motive de întreruperi sau tulburări în lucru.

H. W. Griesbauer:

Das Betriebs-Archiv.

Arhiva întreprinderii.

După ce arată importanța arhivei în orice organizație, arată un plan de clasare pentru o întreprindere comercială: generalități; documente; terenuri și clădiri; ateliere; colaboratorii; patente; modele; marca fabricii; produsele; tehnica; expoziții; târguri; chestiuni sociale; festivitățile întreprinderii; diverse.

Thomas Schwarz:

Kontzplan-leicht gemacht!

Un plan de conturi practic.

Propune un model de plan al conturilor într-o întreprindere industrială, folosind clasificarea zecimală.

Caetul 9/942.

Ferdinand Martin:

Die organisatorische Einheit zwischen Einkauf und Wareneingang.

Unitate de organizare între procurarea și intrarea mărfurilor.

Autorul face câteva recomandări, însoțite de imprimare model privitoare la mersul lucrărilor, dela comandă până la intrarea și înregistrarea mărfurilor.

Hans-Otto Karl:

Sicherung der Materialprüfung.

Siguranța încercării materialelor.

Arătând importanța calității materialelor întrebuințate, autorul arată un sistem care asigură executarea tuturor probelor de încercare înaintea plății materialelor.

Hermann Hagen:

Gefolgschaftskartei und Hängeablage gekuppelt.

Kartoteca personalului și mape suspendate anexe.

Autorul arată importanța unei cartotechi, care trebuie să fie totdeauna completă și evidentă, prezentând mai multe sisteme de mape. Cele mai bune sunt cele suspendate. Insistă asupra ordinii actelor dinăuntrul acestora.

Josef Eimermann:

Der Organisationsdienst der Gewerkeverwaltung.

Serviciul organizării Administrației comunelor.

Caetul 10/942.

Hermann Böhrs:

Betriebliche Lohnordnung.

Regulament pentru salariu

Autorul prezintă un proiect de regulament la îndemâna oricărui patron care trebuie să plătească salariatul său și să aibă toate elementele necesare pentru a stabili prețul muncii.

Kurt Naumann:

Soldaten arbeiten für ihren Zivilberuf.

Soldații lucrează pentru profesia lor civilă.

Se arată nevoia instruirii soldaților prin școli sau cursuri prin corespondență astfel ca să se perfecționeze continuu în specialitatea lor. Câștigă armata și economia țării!

Ferdinand Pristl:

Betriebsunterweisung als Hilfsmittel bei Einführung neuzeitlicher Betriebsorganisation.

Instrucțiunile, mijloace pentru introducerea organizării moderne a întreprinderii.

Unificarea și producția în masă cere o pretențioasă pregătire. Autorul insistă asupra: instrucția lucrătorului (verbală și scrisă), pregătirea lucrului, desfășurarea rațională a muncii etc.

Emil Glücklich:

Mangel an Schreibkräften ausgeglichen!

Compensați lipsa dactilografelor.

Câteva recomandări în vederea scrisului: centralizarea serviciului de scris, schematizarea corespondenței, introducerea mijloacelor mecanice, calitatea funcționarului etc.

Z. F. O.:

Schreibmaschinen für Einarmige.
Mașina de scris pentru o mână

Keine betriebsfremden Rechnungsordrucke mehr!

A nu se mai întrebuința alte formulare de facturi! Se indică noul formular DIN, E. 4991.

Caetul 11/942.

Peter Irlacher:

25 Jahre deutsche Normungsarbeit.

25 ani de existență a operei germane de normalizare.

Se face istoricul „Normalizării” arătându-se gradul de dezvoltare în această perioadă, folosul pentru producător, comerțant și consumator, organizarea pe plan național și internațional, etc.

Franz Götzfried:

Organisierte Menschenführung im Betriebe.

Conducerea organizată a oamenilor în întreprindere.

Autorul arată concepția nouă a tratamentului oamenilor conducându-se de principiile național-socialiste. Din concepția asupra muncii și asupra omului se nasc în mod firesc toate măsurile care conduc la sporirea forțelor creatoare și la stimularea subalternilor. Credința, încrederea, camaraderia sunt atitudini spirituale de prim rang.

Fritz von Bunyadi:

Die wertmässige Erfassung der geleisteten Arbeit als Grundlage des Leistungslohnes.

Aprecierea muncii produse, ca fundament al salariului.

Un salariu just presupune o măsurare a cantității și calității muncii produse. O diferențiere a salariului după randamentul fiecărui lucrător înlătură posibilitățile de desbinare. Autorul analizează puțința de apreciere a exigențelor fiecărei munci, de notare a lucrătorilor după munca depusă, respectiv de încadrarea în anumite clase de salariu.

Rudolf Bertram:

Gefolgschaftskartei als Kranken- und Fehlstatistik.

Cartoteca personalului în slujba statisticii boalelor și absențelor.

Arată un model de imprimat cu ajutorul căruia se poate urmări notarea diverselor absențe. Considerațiuni pentru îndreptare.

Caetul 12/942.

H. Stein:

Erfahrungen mit unserer neuen Lohnordnung.

Experiențe cu noul nostru regulament al salariului.

Arată experiența făcută cu salarizarea lucrătorului după gradul de greutate al muncii, și suplimentare după calitatea și cantitatea rezultatelor. Articolul este documentat cu 11 tabele și grafice.

Franz Götzfried:

Organisierte Menschenführung im Betriebe.

Conducerea organizată a oamenilor în întreprindere.

Continuă idelle din articolul anterior (Caetul Nr. 11/942) insistând

asupra educației personalului în scopul de a-l atașa sufletește la opera întreprinderii și a-și da contribuția la progresul și prosperitatea acesteia.

Werner Rusch:

Die Gemeinkostenstatistik.

Statistica cheltuelilor obișnuite.

Cheltuelile trebuiesc urmărite nu numai în totalitatea lor, ci pe secțiuni (ateliere) pentru a găsi cauzele eventualelor pagube și a dispune măsurile de îndreptare. Articolul este documentat cu 5 tabele și grafice.

Franz Götzfried:

Leistungssteigerung durch Verbesserung der einzeibetrieblichen Arbeitsverteilung.

Ridicarea randamentului prin îmbunătățirea operațiunilor de muncă.

Completează articolele anterioare. Ideea generală este: să se studieze fiecare mișcare din munca ce o provoacă o operațiune, eliminându-se inutilul și găsindu-se timpul normal pentru operațiunile necesare. (Este vorba aici desigur, și de îmbunătățirea mijloacelor de lucru, N. Rec.).

ZEITSCHRIFT FÜR WELT-FORSTWIRTSCHAFT.

Vol. IX, Caetul 5/6 (Martie 1942, apărut în Iulie 1942).

*Alfred Dengler, Prof., Dr. Dr.:
Forstliche Studienreise nach Südwestfrankreich.*

Călătorie de studii forestiere în Franța de Sud-est.

Este vorba de Landele de pe coasta Atlanticului, plantate cu pin maritim. Din punct de vedere forestier, ținutul acesta reprezintă o bine definită unitate. Autorul a făcut acolo, o călătorie de studii foarte amănunțită, în 1941. Rezultatele și remarcile sale sunt înfățișate în articolul acesta. Pădurile din Lande^a reprezintă cea mai întinsă plantație din Europa și unul dintre cele mai mari complexe păduroase de pin maritim curat. În cuprinsul acestui complex se deosebește: o tivitură îngustă de păduri de Stat dealungul litoralului, care se datorește celor dintâi împăduriri conduse de Brémontier, către sfârșitul secolului al 12-lea. Adevăratele împăduriri întinse dinăuntrul Landelor s'au făcut mai târziu, după ce Chambrelent, inginer de poduri și șosele, le-a premers cu lucrări de îmbunătățire a condițiilor de umiditate în pământ (drenaje). Intinderea acestor păduri este cca 840.000 ha, fiind în proprietatea comunelor și a particularilor. Cu cele cca 160.000 ha de păduri din părțile de litoral și dune, întregul complex atinge cam 1.000.000 ha. Produsul de căpetenie al gospodăriei lor este rășina. Lemnul a fost lăsat cu totul pe planul al doilea. Cuitura pădurilor are mare nevoie de îmbunătățiri: Indesirea arborete-

lor, amestecarea pinului cu foioase (stejar pedunculat) ș. a.

D. Stejanoff, inspector silvic, Dr.: Forstwirtschaftliche Resultate in Bulgarien.

Rezultate în gospodăria forestieră a Bulgariei.

Ni se dau oarecari date asupra progreselor mari pe care le înregistrează economia forestieră bulgară în acești din urmă ani: Creșterea suprafeței pădurilor, cu cele 100.000 ha din Cadrilaterul nostru și 900.000 ha din Tracia și Macedonia; Introducerea principiului continuității și a exploatarei în regie proprie în pădurile de Stat; Organizarea unei administrații deosebite pentru pădurile comunale, care dețin 62,5% din totalul pădurilor țării; Deschiderea masivelor naturale, prin construirea unor potrivite mijloace de transport; Intensificarea plantațiilor, ș. a.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ca de obicei, ni se pun la îndemână multe date și știri despre stările și faptele din felurite țări ale lumii.

Ilie C. Dem.

A V I Z

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în românește în materie forestieră, ca și în ori și care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze și mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

I N F O R M A Ț I U N I

— Prin deciziunea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, comitetul de înaintări al Inginerilor silvici, propozabili la avansare pe 1 Ianuarie 1943 a fost alcătuit în felul următor:

Membri de drept: prof. dr. Marin Drăcea directorul I. C. E. F., D. Grozescu directorul Dir. silvice, A. Nedelcovici, ad-torul Casei Pădurilor Statului, M. Subățeanu președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor, I. Zeicu directorul Direcției Păd. Pers. Juridice.

Membri numiți de Minister: Stinche N. Vintilă inginer cons. silvic; Bunescu M. Const., inginer cons. silvic; Emanoil C. C. ing. inspector general silv., Demetrescu C. Ilie, inspector general silv., Burculeț Mihail, inginer inspector silvic; Ciobanu St. Gh., inginer inspector silvic.

Comisia va lucra sub președinția d-lui inginer consilier silvic Drăcea Marin.

— D-l Inginer șef silvic M. Ene de la ICEF., și-a trecut doctoratul la Facultatea de Silvicultură din Eberswalde (Germania), cu lucrarea Experimental-Untersuchungen über das Verhalten des Maikäferengerlings (Cercetări experimentale asupra vieții larvei de cărăbuș). D-sa a făcut studii de specializare la Institutul de Protecția Pădurilor din Eberswalde.

— *Diracțiunea Economiei Vânătu-lui*, din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, angajează paznici în Corpul Special pentru Poliția Vână-tului și Pescuitului în Apele de Munte, retribuiți cu o diurnă de netto 10000 lei lunar Șefii de post și netto 8000 lei paznicii, plus plata chiriei pentru locuință și ecupa-mentul necesar

Diritorii a ocupa aceste posturi trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

1. Să fie originari din comunele situate în ținuturile muntoase (iar cei pentru Delta Dunărei, originari din regiuni de baltă).

2. Să aibă înălțimea de cel puțin 1,65 m.

3. Să fie de naționalitate și cetățenie română.

4. Să fi absolvit cel puțin 4 clase primare.

5. Să fi satisfăcut Serviciul milit-ar.

6. Să aibă vârsta de cel puțin 25 ani și cel mult 45.

7. Să dovedească cu certificat me-dical că este sănătos și rezistent.

8. Să dovedească cu certificat el-berat de Primărie, că se bucură de bună purtare.

Cererea legal timbrată, însoțită de actele doveditoare a îndeplinirii con-dițiunilor sus arătate, se va prezenta numai prin *Inspectoratul de Vână-toare al județului respectiv*, care va cerceta și aviza.

— D-nii Cilibia N. și Blascov I. Boris au fost numiți în serviciul Casei Pădurilor Statului cu gradul de Ing. silv. stagiați, pe data de 1 Ianuarie 1943. (Mon. Of. 308/942).

— Au mai fost decorați cu ordinul „Meritul Agricol” în grad de cavaler următorii ingineri silvici (Mon. Of. 8/943):

D-l Gh. Luțescu director regional Bacău, D-l Gh. Minescu director g-l I. N. Coop, d-l Ionel Marinescu, d-l Cezar Cristea, d-l Iulian Niculescu, d-l Moșandrei, d-l G. Bădescu (Argeș) și d-l Vlaicu A. (Mehedinți).

— D-l Ing. șef silvic Constantinescu Aurel Fălcu a fost detașat de la ICEF la Caps fiind repartizat ca șef al Ocolului silvic Sinești din Direcția silvică Iași.

— Adunarea generală a Secției I-a (Funcționari Publici) din cuprinsul A.G.I.R.-ului, care a avut loc la 30 Dec. 1942, a desemnat din partea inginerilor silvici, în Consiliul general al A.G.I.R.-ului, pentru anul 1943, pe d-nii: Cezar Cristea și At. Haralamb.

— D-l Ing. șef silvic Popovici Iosif a fost transferat, în interes de serviciu, de la ocolul silvic Călățele (jud. Cluj-Turda) la ocolul silvic Hălmașiu (Aroș). În locul d-lui Ing. șef silvic Andrei Logofătu care trece la ocolul Călățele, (Mon. Of. 45 din 20.II.1943).

— În Mon. Or. Nr. 19 X.942 a apărut Modificarea legii Colegiului Inginerilor.

— D-nii Przemieschi Z. ing. cons. silvic din Adm. Casei Păd. Statului și G. Mihăilescu ing. insp. g-l silvic de la Direcția Silvică se pun în retragere din oficiu pentru a-și aranja

drepturile la pensie, pe data de 1.IV. 1943.

— S'a primit dimisia din Serv. Caps a d-lui Ing. silv. stagiar Cristian Emil fost ajutor al Ocolului silvic Berzeasca.

— În Mon. Of. Nr. 266 din 13.XI. 1942 a apărut legea Nr. 820 pentru organizarea și funcționarea regiei Autonome a asigurărilor de stat.

— În Mon. Of. Nr. 247 din 22 X. 1942 a apărut legea Nr. 780 pentru obligativitatea inginerilor înscriși în Colegiu de a presta serviciu la Stat.

— Potrivit Deciziei Ministerială Nr. 19391/943, toate societățile de vânătoare sunt obligate a adapta în întregime, Statutul Tip aprobat de Minister și a îndeplini formalitățile pentru recunoașterea lor ca persoană juridică.

Societățile de vânătoare, cari până la 31 Martie 1942, nu se vor conforma acestor dispozițiuni, nu vor mai primi terenuri de vânătoare în arendă, iar dovezile eliberate membrilor nu vor mai putea servi la eliberarea permiselor de vânătoare.

— Marele Stat Major a aprobat pentru prima oară, prelungirea valabilității vechilor permise de port-armă pentru armele de vânătoare, până la 31 Ianuarie 1943, fără nici o altă formalitate sau viză.

Cererea pentru preschimbarea acestor permise se primesc până la data de 20 Ianuarie 1943.

Până la această dată — 31 Ianuarie 1943 — urmează a se preschimba toate aceste vechi permise, cu noile formulare de permise de port-armă de vânătoare.

Pentru cei mobilizați această preschimbare se va putea face în termen de 30 zile după eliberare.

— Prin decizia ministerială Nr. 92299 publicată în Mon. Of. 12/1453 s'au înființat noi ocoale de regim silvic și anume:

a) In jud. Mehedinți, ocolul silvic Baia de Aramă cu reședința în Baia de Aramă;

b) In jud. Gorj, ocolul silvic Ghor-tul cu reședința în comuna Novaci și ocolul silvic Bumbesti cu reședința în comuna Bumbesti;

c) In jud. Vâlcea, ocolul silvic Brezoiu cu reședința în comuna Brezoiu;

d) In jud. Argeș, ocolul silvic Topolog cu reședința în comuna Tigveni și ocolul silvic C. Argeș cu reședința în C. Argeș;

e) In jud. Muscel, ocolul silvic Dragoslavele cu reședința în comuna Dragoslavele;

f) In jud. Putna, ocolul silvic Negilești cu reședința în comuna Negriștea și ocolul silvic Năruja cu reședința în comuna Năruja;

g) In jud. Neamț, ocolul silvic Bicaz cu reședința în comuna Bicaz.

— S'a reinot pe încă 6 ani mandatul de membru în Comisia Monumentelor Naturii al d-lui prof. M. Drăcea, (Decret Nr. 3574, Mon. Of. 15/243).

— D-l Ing. silvic Petre Enescu a fost reprimis în Serv. Casei Pădurilor Statului pe data de 1 Februarie 1943 cu gradul de ing. silv. stagiar, fiind repartizat ca ajutor la fabrica Areva din București.

— D-l Ing. subinsp. silvic N. Rucăreanu a fost numit șef al ocolului silvic experimental Sinaia, în lo-

cul d-lui Ing. silv. C. Achimescu, numit șef al ocolului nou înființat pentru pădurile de pe valea Doftanei, care nu mai aparțin de ocolul Sinaia.

— D-l Ing. silvic Beldie Alex, de la Laboratorul de botanică al I. C. E. F.-ului a fost numit șef al Grădinei Dendrologice din ocolul experimental Țigănești (Ilfov).

— In Mon. Of. 9 din 12.1.1943 au apărut: „Instrucțiunile relative la recoltarea coajei de stejar (tufan), gorun și molid, prevăzute de art. XIII al legii Nr. 459 din 1942, publicată în Mon. Of. 140 din 12.VI.1942”

— D-l Ing. silv. stag. Blascov I. Boris a fost numit șef al ocolului silvic Scorțeni (Caps). (Mon. Of. 10/942).

— D-l Ing. silv. stag C'libia Niculae a fost numit ajutor la fabrica Caps Măcărescu din Dir. silv. Bacău. (Mon. Of. 10/242).

— D-l Georgescu Gh. Stelian Ing. insp. silvic, dela Inspectoratul de regim silvic București, a fost repartizat în centrul Direcției silvice Biroul lemnului.

— D-l Ing. Marin Radulescu asls. tent definitiv la catedra de silvicultură a Facultății de Silvicultură din București a fost înaintat șef de lucrări la aceeași catedră, pe data de 1.II.1943. (Mon. Of. 17/943).

— D-l Ing. C. Chiriță a fost numit, pe data de 1 Februarie 1943, conferențiar definitiv la Conferința de Pedologie generală și forestieră de la Facultatea de Silvicultură a

Politehnicei din București. (Mon. Of 10/943).

— In ziarul Curentul cu data de 9.I.1943 s'a publicat tabloul privind clasificarea și salarizarea lucrătorilor din Industria forestieră.

— In cadrul Casei Pădurilor Statului s'au făcut următoarele repar-tizări în serviciu. (Mon. Of. 25/943).

1. D-1 Ing. șef silvic Vlad Ion din centrala ICEF ca șef al ocolului silvic Hârtiești (Caps) din Jud. Muscel;

2. D-1 Ing. șef silvic Pavelescu Ion dela Caps la ICEF ca șef al ocolului experimental Mihăești (Muscel);

— In Mon. Of. n. 23 din 28 Ianuarie a. c. s'a publicat Tabloul mănăstirilor inzestrate și suprafețe de pădure atribuită fiecăreia. In total s'a acordat la 82 mănăstiri și schituri 20.000 ha.

— D-1 Ing. insp. g-1 silvic Costea Gh. din regionala silvică București a fost pus în retragere din oficiu pe ziua de 1 Mai 1943 spre a-și aranja drepturile la pensie.

— D-nii Pocol I. Eugen și Carpov N. D. ingineri silvici stagiați, au fost primiți în Corpul tehnic silvic pe data de 9 Iulie și 1 Sept. 1942.

— S'a primit dimisia din serviciul silvic al Statului a d-lui Ion Hontor inginer inspector silvic, d-sa ne mai fiind cetățean român. (Mon. Of. 26/943).

— D-1 Ing. insp. silvic Alboteanu C. din regionala silvică Pitești, a fost detașat cu începere de la 1.II. 1943 până la 31.III.1943 în Centrala Casei Pădurilor Statului.

— Următorii ingineri silvici din cadrul de Stat, detașat și particular au fost înaintați, la alegere, pe data de 1.I.1942 (Mon. Of. 26 din 31.I. 1943 pag. 915):

I. Cadrul de Stat.

1. La gradul de inginer șef silvic: Mutică Constantin, Ionescu I. Ștefan, Brețu C. Anton, Antonescu P. Ion, Agavriloaei Teodor, Vlaicu D-tru, Leon C. Gh., Mărășescu Teodor, Crischi D. D., Filipovici Jiva, Fosti P. Ion.

2. La gradul de ing. subinspector silvic:

Băncilă Mircea, Rusu D. Alexandru, Pașcovschi Serghie, Fedorovici Constantin, Popescu D. Ion.

3. La gradul de ing. inspector silvic:

Dragu C. Const., Podeanu D., Pușcașu Gh., Poclitaru Iancu, Mircea Ion.

4. La gradul de ing. insp. g-1 silvic:

Vasilescu Iosif, Popescu I. Ion-Salcia, Nicolae C. Ion, Nițescu D. Ion, Georgescu Vencu, Cristea Cezar, Dumitrescu St.-Gârbovi, Nicoară Titus, Iliescu V. Ion, Predescu G. Ștef., Negulescu P. Vasile.

5. La gradul de ing. cons. silvic:

Pandrea Matei, Georgescu G. Marin, Bratu Alex.

II. Cadrul detașat și particular.

1. La gradul de ing. șef silvic: Strătescu Liviu, Panaitescu B. F. Gh., Dodon I. Ion, Constantinescu I. Alexandru.

2. La gradul de ing. subinspector silvic:

Mihăescu R. Lazăr.

3. La gradul de ing. insp. silvic: Dragomir K. Ion.

4. La gradul de ing. insp. general silvic:

Mandache Gh. și Iordăchescu Florin.

5. *La gradul de ing. cons. silvic:*
Ciurileanu I. D.

— Următorii ingineri silvici din Cadrul de Stat, detașat și particular au fost avansați la vechime, la datele arătate în dreptul fiecăruia. (Mon. Of. 28 din 31.I.1943, pag. 916):

1. Cadrul de Stat.

1. *La gradul de ing. silvic:*

Constantinescu St. Ionel 15.III.941, Belinschi M. Pavel 27.III.941, Marcu Gh. Ion 1.II.941, Iancov C. Nicolae 13.III.941, Angheliescu V. Aurelian 15.IV.941, Petreanu A. P. Eugen 28.VI.941, Cristescu I. Mircea 3.VII.941, Popica Eugen 15.VII.941, Sava P. Andrei 21.XII.941, Comes I. Titus 3.VII.941.

2. *La gradul de ing. subinsp. silvic:*

Bulanca Alexandru 15.III.941, Cerschi Titus 21.III.941, Drăgulescu Ion 7.VI.941, Popescu C. Sinala, Popovici Iosif, Constantinescu A. Ion, Bordea D., toți pe data de 19.XII.941, Rădulescu V. Ion și Pfaundler Arnold, ambii pe 1.I.942.

3. *La gradul de ing. insp. silvic:*

Despot N. Ion, Nonuță Gh., Lisievici V., Vidinichi T., Paladian V., Dumitriu M. Ion, Petrescu M. Gh., toți pe 1.I.942.

II. Cadrul detașat și particular.

1. *La gradul de ing. silvic.*

Apathy Zoltan 15.III.941, Stoicescu C. D. 15.IV.941, Faust Enric 16.VII.941, Seșan Valeriu 30.XII.941, Ionescu I. Marcel 6.X.941, Simplăceanu G. G. 18.XI.941.

2. *La gradul de ing. șef silvic:*

Decei Ovidiu 20.X.941 și Dumitriu R. Cornel pe 1.VII.940.

3. *La gradul de ing. insp. silvic:*

Bănulescu G. Ion pe 1.I.942.

— Pe data de 1 Dec. 1942 s'a făcut următoarea mișcare de personal

în cadrul Direcției silvice și a Direcției pădurilor persoanelor juridice. (Mon. Of. Nn. 281 din 30.XI.942):

1. D-1 Ing. insp. silvic Negulescu G. Emil directorul școlii de brigadieri silvici Gurghiu-Târgoviște se delegă cu conducerea Inspectoratului de regim silvic Craiova, în locul d-lui Ing. insp. g-1 silvic Stănescu Ion care se delegă ca inspector de control general cu delegații speciale;

2. D-1 Ing. insp. g-1 silvic Chiriteșcu Alexe se delegă la conducerea Inspectoratului de regim silvic Constanța în locul d-lui Ing. insp. g-1 silvic Botescu Ion, care se delegă ca insp. de control general la Inspectoratul Constanța;

3. D-1 Ing. insp. g-1 silvic Dumitrescu Ion gerantul Inspectoratului de regim silvic Sibiu, titular al aceleiași Inspectorat;

4. D-1 Ing. insp. silvic Iacob Marin din Direcția silvică Pitești la conducerea Școlii de brigadieri silvici Gurghiu-Târgoviște;

5. D-1 Ing. insp. g-1 silvic Băleanu Ion din centrala Direcției Silvice ca Insp. de control general pentru Inspectoratul Sibiu;

6. D-1 Ing. insp. g-1 silvic Teodorescu Nicolae din Inspectoratul Focșani, la Subdirectoratul regimului silvic al Bucovinei din Cernăuți;

7. D-1 Ing. subinsp. silvic Martinescu G. Șeful Serv. jud. Sibiu, la Inspectoratul de regim silvic Focșani;

8. D-1 Ing. șef silvic Niculescu Victor șeful ocolului silvic Mediaș, la conducerea Serv. silvic Județean Sibiu și șef al ocolului silvic Valea Sadului din Sibiu;

9. D-1 Ing. silvic Vintilescu Nicolae ca șef al ocolului silvic Mediaș;

10. D-1 Ing. subinsp. silvic Paraschivescu Anibal de la Inspectoratul Constanța la Inspectoratul Sibiu.

N E C R O L O G

† POPICA EUGEN

10 Octombrie 1914—23 Noembrie 1942

A plecat dintre noi, încă unul din tinerile vârstare, în care se puneau îndreptăţite nădejdi.

Moartea sa a îndurerat profund pe toţi acei cari l-au cunoscut.

Pornit de jos dela glia care a dat ţării atâtea elemente de valoare, a luptat cu multe greutăţi trebuind să facă adesea sacrificii neînuite, care l-au sdruncinat sănătatea. E soarta rezervată multora cari ca el îndrăsnesc să se avânte, pornind de jos, spre culmile înalte.

S'a născut din părinţi ţărani, gospodari vrednici din satul Brazi, Comuna Intorsura Buzăului, Judeţul Braşov, la 10 Octombrie 1914.

După ce a terminat cursurile scoalei primare din satul natal a urmat Liceul Militar din Iaşi, pe care l-a absolvit cu un deosebit succes în anul 1934 cu media 9,10.

A urmat cursurile Facultăţii de Silvicultură dela Şcoala Politehnică Bucureşti, luându-şi diploma de inginer în anul 1940.

În tot timpul anilor de studii a fost remarcat şi apreciat de profesorii săi ca un element dotat cu deosebită inteligenţă şi excepţională putere de muncă; a fost şeful promoţiei sale şi a luat diploma cu calificativul „foarte bine”.

Intrat în serviciul Casei Pădurilor, mai întâi în Centrală şi apoi cu ajutor la Ocolul Bărzava s'a făcut repede remarcat de superiori, cari l-au încredinţat în scurt timp conducerea unui Ocol cu mare răspundere: Scorţeni din Direcţia IV-a Reg. Silvică Bacău.

Deşi cu o constituţie şubredă nu a pregetat nici o clipă, îndeplinindu-şi cu devotament şi abnegaţie, aşa cum numai cei aleşi înţeleg acest lucru, întreaga datorie până când o boală nemiloasă l-a doborât.

Cu el Administraţia pierde pe unul dintre cei mai buni din generaţia tânără.

Dar colegul Popica, nu a fost numai un bun şi apreciat specialist, a fost ceva mai mult, un desăvârşit camarad. Toţi acei cari în anii de studenţie şi de serviciu au stat în contact cu acest admirabil camarad, nu vor putea uita niciodată spiritul de camaraderie, dus până la jertfă precum şi firea sa blândă şi înţelegătoare.

Cu aceste calităţi, astăzi mai mult ca ori când trebuitoare, ar fi putut aştepta dela viaţă multe satisfacţii.

Dar voinţa celui Atotputernic a vrut altfel şi în faţa acestei voinţe nu putem decât să ne plecăm.

Inmormântarea a avut loc în cimitirul din satul natal, cortegiul fiind urmat de întreaga intelectualitate și țărănime din regiunea Buzăului Ardelean, care a iubit și respectat pe acest distins tânăr.

Ing. Nicolae Dogaru

† ING. GHEORGHE NOVAC

15.XI.1881—9.XII.1942

În ziua de 9 Decembrie 1942 s'a stins din viață un slujitor de seamă al pădurilor românești: Gh. Novac, inginer inspector general silvic, pensionar. După lungi și grele suferințe și-a dat sfârșitul la vârsta de 61 ani, lăsând în urma sa soția și doi copii.

S'a născut la 15 Noembrie 1881 în Comuna Tievaniul-Mic din județul Caraș. Studiile liceale le-a făcut la Oravița, Biserica-Albă și Beiuș. După aceea, a intrat în Școala Politehnică de la Schemnitz, pe care a absolvit-o în primăvara anului 1908. Tot în acest an a intrat ca inginer silvic în serviciul pădurilor Episcopiei Române Unite din Gradia, unde a funcționat ca șef de ocol până la 1921. La 1 Noembrie 1921 a trecut în serviciul silvic al Statului, ca șef al ocolului Ciala până la 1 August 1926 și apoi ca șef de Serviciu și inspector de control în Direcția Arad. Este pensionat la 1 Decembrie 1941.

Inspectorul silvic Gh. Novac a fost un om cinstit, modest și blând, slujind cu dragoste și conștiinciozitate pădurile românești, timp de 34 ani. Moare sărac.

La inmormântare au luat parte colegii din Direcția Silvică Arad, Societatea Progresul Silvic fiind reprezentată prin d-l Ing. Victor Pascu, care a cuvântat în numele ei.

Să-i fie țărâna ușoară!

V. P.

† NICOLAE CARPOV

5.XII.1881—19.XII.1942

În seara de 19 Decembrie 1942 s'a stins fulgerător din viață la domiciliul său din Iași, colegul inginer șef Nicolae Carпов, răpit de o boală necruțătoare, neîmplinindu-se nici un an de la data scoaterii lui la pensie.

Născut la 5 Decembrie 1881, departe de aceste meleaguri, în corauna Zapolia districtul Ohansek din Rusia, face studiile de specialitate la Petrograd, fiind diplomat al Institutului Imperial forestier din acest oraș în anul 1911.

Incepe cariera la 1 Ianuarie 1913 ca șef al ocolului silvic Nistru din Basarabia, unde îl găsim istoricele evenimente din anul 1918, când

această provincie s'a realipit la patria mamă, devenind prin aceasta cetățean român.

Continuă a funcționa la Administrația Asezămintelor din Basarabia până la 1 Dec. 1922, când demisionează spre a trece la Direcția C.F.R. Chișinău ca specialist la secția traverselor.

Aici însă nu funcționează multă vreme și la data de 14 Mai 1924 reintră în Corpul silvic al Statului, incredințându-i-se pe rând conducerea ocoalelor silvice P. Neamț și Leova.

La 15 Nov. 1925 este transferat ca șef al ocolului silvic Sinești jud. Iași unde stă neîntrerupt în fruntea ocolului până la 1 Ianuarie 1940, deci mai bine de 14 ani, unde s'a putut vedea desăvârșita lui pregătire profesională.

Legăturile lui cu pământul țării românești s'au cimentat și mai temeinic prin căsătoria sa cu o vrednică ieșancă, în anul 1927, D-na Efrosina Carpov, născută Ionescu, iar cu Corpul silvic prin faptul că pe unicul său fiu din prima căsătorie la îndrumat tot

spre cariera silvică, care în prezent funcționează ca șef al ocolului silvic Coșava.

La Sinești, sub conducerea lui s'au efectuat importante lucrări de împădurire pe toată întinderea ocolului, cari astăzi sunt mărturie a operii îndeplinite.

Suflet blajin, distins și înțelegător, în viață n'a avut decât prieteni. Cu firea lui blândă a lăsat numai amintiri de bine, atât în rândul colegilor cât și la subalternii lui.

Deasemenea, în scurtul interval de timp cât a funcționat ca referent la Serviciul Tehnic din centrala Direcției silvice Iași — 1 Ianuarie 1940—1 Ianuarie 1942, dată când a fost scos la pensie din oficiu pentru limită de vârstă, s'a bucurat de cele mai frumoase impresii atât în rândurile colegilor cât și ale personalului administrativ.

Prin moratea lui atât de timpurie lasă fără mângăere soția și cei doi fi, dintre care cel mai mic ar fi avut încă nevoie de sprijinul și îndrumarea lui aflându-se abia în clasa V-a de liceu.

În ziua de 22 Decembrie 1942 a fost înmormântat la cimitirul Eternitatea din Iași, condus la locașul de veci de membrii familiei, colegi și prieteni.

Veșnică să-i fie amintirea.

Ing. N. Căitniuc

† MIHAIL DRĂGAN

26 Martie 1880—21 Decembrie 1942

Abia primisem trista veste a morții colegului ing. șef silvic N. Carpov, când din nou suntem înștiințați că a încetat din viață în ziua de 21 Dec. 1942 și inspectorul general silvic Mihail Drăgan fost director regional și în ultimul timp inspector general de control al Direcției silvice Iași.

Născut în com. Flămânași jud. Botoșani la 26 Martie 1880, dornic de a îmbrățișa cariera silvică, urmează cursurile școlii superioare de silvicultură de la Brănești pe care o absoltește în Aprilie 1904.

La 1 Aprilie 1906 începe cariera ca inginer parcelator la Administrațiile Jemeniale din Dobrogea, iar la 25 Oct. 1906 este numit șeful Ocolului silvic Răchitoasa jud. Tecuci. Trece pe rând la conducerea Ocoalelor silvice Odaia-Bursucani, Roman, Ilteu și Valea Mare până la 1 Mai 1927, când se transferă în centrala Direcției silvice Arad, unde ocupă treptat funcțiunile de Șef al Serviciului Plantațiilor, Ad-tiv, Comercial și Subdirector.

La 1 Martie 1938 i se încredințează conducerea Direcției silvice Arad, unde funcționează până la 23 Mai 1939 când este transferat la Direcția silvică Iași ca inspector general de control, însă numai pe scurtă durată, căci la 1 Aprilie 1940 a fost pus în retragere din oficiu pentru limită de vârstă în vederea regulării drepturilor la pensie.

În timpul celor 34 ani serviți la Stat, pretutindeni a lăsat numai amintiri bune, muncind cu zel pentru aducerea la îndeplinire a lucrărilor ce avea de executat, ceiace l-a îndreptățit să obțină cel mai înalt grad în ierarhia silvică.

Ca distincțiune a primit: Avântul Țării din 1913;

Coroana României în gradul de Cavaler din anul 1929;

Răsplata Muncii pentru 25 ani de serviciu conferită prin I. D. R. Nr. 2.283 din Februarie 1932.

În ziua de 21 Decembrie 1942 a fost înmormântat la cimitirul Eternitatea din Iași, condus la locașul de veci de membrii familiei, colegi, și numeroși prieteni.

Un ultim cuvânt de despărțire a fost rostit de D-l Ing. Al. Ștefănescu, directorul Regionalei II Silvică Iași.

Îi vom păstra o veșnică amintire.

† ING. VIZANTIE MURGU

Inspector silvic

14 XII.1894—24.XII.1942

În ajunul Nașterii Domnului, la ora 1 dimineața, s'a stins din viața colegul nostru de la Comunitatea de Avere din Caransebeș, șeful ocolului silvic din Orșova, Ing. insp. silvic Vizantie Murgu. Cu o zi înainte era în plină sănătate și activitate. O boală năpraznică însă, cu toate stăruințele medicilor, l-a înfrânt în mai puțin de 24 ore.

V. Murgu, nepot al marelui luptător naționalist bănățean. Eftimie Murgu, s'a născut la 14 Decembrie 1894 în comuna grănicerească Rudăria. A urmat școala primară în Orșova, liceul la Măcău (Ungaria), iar Școala Superioară Silvică la Semniț și București. Armata a făcut-o la aviație având gradul de locotenent. Serviciul silvic l-a început ca stagiar la Tarcău, intrând apoi ca inginer silvic la Comunitatea de Avere, unde timp de 22 de ani împliniți, a servit cu pricepere, dragoste și cinste pădurile acestei instituții și interesele „grănicerilor” de la Cerna și Dunăre.

În viața societății românești și-a împlinit cu multă demnitate și bun simț îndatoririle de membru însufletit ce a fost. A iubit cu toată căldura sufletului lui de bun creștin, Biserica noastră strămoșească și ani de-a rândul a fost membru al Adunării Eparhiei din Caransebeș.

Față de cunoscuți, prieteni, colegi și subalterni a dovedit totdeauna înțelegere, iubire, respect și grijă; străine i-au fost firii lui pornirile mărunte omenești, de ură și dușmănie. Pentru familie, Vizantie Murgu a muncit și trăit cu cea mai caldă dragoste și cu mult devotament.

Moartea lui a cernit cu lacrimi și durere sufletul familiei greu încercată și a pricinuit Comunității de Avere, colegilor, subalternilor, populației din orașul Orșova și grănicerilor din comunele din raza Ocolului, adânci păreri de rău.

La mormânt au vorbit: din partea colegilor D-l ing. insp. M. Cloșan, iar pentru subalterni, brig. silvic Gh. Grama.

Din partea noastră regretăm cu sincere simțăminte camaraderesti dispariția prea de vreme a colegului Vizantie Murgu.

Să-i fie țărâna ușoară!

Rev. Păd.

Societatea «Progresul Silvic»

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL Nr. 20.
Ședința din 10 Noembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Comșia Aurel, Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Lazăr Horia, Minescu G., Popescu D. Ioan, Rădulescu M., Rodoteatu Stere, Stinghe V. N., Zeicu Ioan, iar ca invitat d-l Inginer-Inspector General Vasile Cotta.

Ședința se deschide la orele 19.30 sub presidenția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea serviciului silvic în organizația administrativă a țării.
2. Regulamentul pentru administrarea Căminului.
3. Chestiunea vânătoarei în legătură cu aportul Corpului silvic.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Se citește procesul-verbal Nr. 19 al ședinței din 20 Octombrie 1942.

În legătură cu rugămintea făcută tuturor membrilor din consiliu de a participa cât mai regulat la ședințele Consiliului, d-nii: G. Minescu și St. Rodoteatu arată că interese de serviciu îi pun adesea în situația de a nu putea lua parte regulat la ședințele Consiliului. D-l Horia Lazăr arată că în ultimul timp, fiind bolnav, n'a putut veni la Consiliu. După explicațiile date de d-l Președinte, M. Drăcea, procesul-verbal se aprobă.

I. Se repetă d-lor: V. N. Stinghe, D. A. Sburian, Ilie C. Demetrescu, At. Haralamb și Ioan Florescu rugămintea de a depune referatele în chestiunea organizării serviciului silvic.

II. Regulamentul de funcționarea Căminului Societății.

Se constată că nu mai corespunde timpurilor, el urmând să adăpostească un număr important de studenți, rămân foarte puține camere pentru membrii din exterior, veniți în interes de serviciu la București.

Azi avem 12 fii de silvicultori, din care pricină nu mai rămân decât prea puține locuri pentru ingineri silvici.

Consiliul discută puțința rezolvării acestei chestiuni, hootărându-se să se ia măsuri pentru viitor de a se aduce localului transformări ca să se facă locuri mai multe.

Se dă mandat d-lui C. Emanoil, Secretarul General al Societății de a da forma definitivă proiectului de regulament prezentat de D-sa

în Consiliu, prevăzând un regulament de folosire și sancțiuni pentru călcarea lui.

Studentii vor fi obligați să albă lenjeria patului.

III. Vânătoarea și aportul corpului silvic.

D-l Aurel Comșia directorul Direcției Economiei Vânătorului expunând programul d-sale de lucru, arată că are nevoie de un mai mare număr de ingineri silvici în cadrul numitei Direcțiuni.

Solicită, în acest scop, dela celelalte autorități silvice să i se cedeze câțiva ingineri silvici. Altfel D-sa nu va putea face față serviciului cu ceea ce are.

D-l D. Grozescu arată că d-sa înțelege nevoile Direcției Economiei Vânătorului și că a și cedat doi ingineri silvici, (pe d-nii: Otto Witing și Sabin Pelle). În situația actuală nu mai poate ceda nimic. Direcția silvică nu are personal nici măcar să încadreze școlile silvice și sunt apoi unele județe, fără șefi de serviciu județean. Este însă gata oricând să treacă organelor silvice din exterior, ale Direcției Silvice și anumite atribuții de vânătoare.

D-l G. Minescu arată că ar putea și D-sa să cedeze un inginer silvic din Cadrul Cooperației.

D-l Ioan Zeicu acceptă să dea Direcției Economiei Vânătorului, dela Direcția P. P. J, un inginer silvic, pe care-l va alege d-l Comșia, în schimbul inginerului silvic cedat de Institutul Național al Cooperației.

D-l An. Nedelcovici arată că și D-sa poate ceda din Administrația Casei Pădurilor Statului, un inginer silvic specialist în ale vânătoarei, nu însă pe cel solicitat de d-l Comșia, care și în cadrul Casei Pădurilor, are atribuții speciale de vânătoare.

D-l Președinte M. Drăcea constată că solicitarea d-lui Comșia a putut fi rezolvată într'un spirit de largă înțelegere de către șefii de autorități silvice a problemelor și nevoilor vânătoarești. Să fim convinși că pentru vânătoare, dacă nu facem noi, alți nu fac pentru noi.

Comunicări.

D-l Președinte M. Drăcea arată că delegația hotărâtă, în ședința precedentă, s'a prezentat d-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor, solicitându-i să se numească un Secretar General la Sectorul Silvic, din rândurile inginerilor silvici. În principiu ideea este câștigată. D-l Aurel Pană, Ministru Agriculturii și Domeniilor, a arătat delegației că gându-Pană, Ministru Agriculturii și Domeniilor, a arătat delegației că gândește la fel. Așteaptă doar un moment prielnic, ca să poată rezolva favorabil această cerere.

Diverse — Administrative.

D-l C. Emanoil arată că Societatea a pierdut un proces fiscal, în legătură cu vila dela Băile Govora. E vorba de suma de 180.000 lei.

Suntem informați că în stadiul actual, problema s'ar putea rezolva și pe cale administrativă.

Biourul Societății a întocmit un memoriu, însoțit de dovezile necesare, din care rezultă că Societatea noastră este subvenționată și nu comercială. Ca atare s'ar putea obține anularea impunerii.

Consiliul roagă pe d-l G. Minescu să ia asupra-și rezolvarea acestei chestiuni.

Se citește apoi întâmpinarea d-lui Inginer silvic, **Silviu Georgescu**, în legătură cu amenajarea unui loc, într-una din sălile Societății, unde să se expună trofeul de cerb, — record mondial, — **Romeo Stănescu**. Se delegă d-nii: **C. Emanoil** și **Ilie Demetrescu** să refere.

Chestiunea se conexează cu aceea ridicată de mutarea bibliotecii în sala mare de festivități.

Ședința se ridică la orele 22.

Președinte, (ss) **M. DRĂCEA**

Secretar General, (ss) **C. Emanoil**

PROCES-VERBAL Nr. 21.

Ședința din 17 Noembrie 1942.

Prezenți d-nii: **Butoi Al.**, **Chiriță Conostantin**, **Demetrescu C. Ilie**, **Drăcea Marin**, **Emanoil C.**, **Ghelmeziu N.**, **Haralamb At.**, **Lazăr Horia**, **Popescu D. Ioan**, **Rădulescu M.**, **Rodoteatu Stere**, **Sburlan D.**, **Stinghe V. N.**, **Suhățeanu M.**, **Zeicu Ioan**.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizația administrativă a țării.
2. Regulamentul pentru administrarea Căminului.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19.30 sub președenția d-lui **Profesor M. Drăcea**, Președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 20, din 10 Noembrie 1942 și se aprobă.

Se ratifică procesul-verbal, din 10 Noembrie 1942, al Comitetului de direcție.

Se intră în ordinea de zi.

1. D-l **At. Haralamb** depune o notă privitor la folosirea unor areni, provenite din dreptul de vânătoare pe terenurile comunale, de către Camerele de Agricultură și se hotărăște conexasarea ei la celelalte documentări străne.

2. D-l **C. Emanoil** citește proiectul de regulament întocmit de D-sa, pentru admiterea și ținuta studenților în Căminul Societății și Consiliul stabilește forma definitivă a regulamentului, care se aprobă.

El urmează a se pune în aplicare, începând cu acest an școlar.

Se va publica în Revista Pădurilor.

3. *Chestiuni Administrative.*

a) Se respinge cererea d-lui **Eugen Tatomir**, student la Facultatea de Construcții, de-a locui în Cămin, într-o cameră cu fratele său.

b) Se stabilește să se intervină pe lângă colegii ce au fii în cămin, să se pună la curent cu plata cotizațiilor restante.

c) Chestiunea Statutului personalului Societății se va pune la ordinea zilei, în ședința următoare.

Ședința se ridică la orele 21.

Președinte, (ss) **M. DRĂCEA**

p. Secretar General, (ss) **At. Haralamb**.

PROCES-VERBAL Nr. 22.
 Ședința din 24 Noembrie 1942.

Prezenți d-nii: Demetrescu C. Ilie, Ghelmeziu N., Rădulescu M., Redoteatu Stere și Stinghe V. N.

Nefiind prezent numărul legal de membrii, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

p. Secretar General, (ss) At. Haralamb.

PROCES-VERBAL Nr. 23.
 Ședința din 1 Decembrie 1942.

Prezenți d-nii: C. Chiriță, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Florescu M. P., Ghelmeziu N., Haralamb At., Nedelcovici Anastase, Popescu D. Ioan și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizația administrativă a țării.
2. Statutul personalului administrativ al Societății.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19,45, sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 21, al ședinței din 17 Noembrie 1942 și se aprobă.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, d-l Președinte anunță căderea pe front a inginerului silvic, *Georgescu C. Romulus*. În memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

Se amână pentru ședința următoare discutarea chestiunilor dela punctele 1 și 2 din ordinea de zi.

D-l Președinte citește telegrama de răspuns a d-lui Profesor Mihai Antonescu, Vice-Președintele Consiliului de Miniștri, la felicitările societății, cu ocazia zilei numelui său.

Consiliul aprobă referatul d-lui Casier Marin Rădulescu, relativ la plata sporurilor salariilor personalului administrativ al Societății.

Ședința se închide la orele 20,15.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

p. Secretar General, (ss) N. Ghelmeziu.

PROCES-VERBAL Nr. 24.
 Ședința din 15 Decembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Chiriță C., Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Ghelmeziu N., Nedelcovici An., Popescu D. Ioan, Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizația administrativă a țării.

2. Statutul persoanelor administrative al Societății.

3. Diverse — Administrative.

4. Comunicări.

Sedința se deschide la orele 19.45, sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 23 din 1 Decembrie care se aprobă. Trecându-se la ordinea de zi, la punctul 1.

„Incadrarea serviciului silvic”, se delegă D-l Demetrescu Ilie, să prezinte Consiliului un referat general asupra tuturor lucrărilor ce s-au prezentat în ședințele anterioare în această chestiune, arătând totodată care este situația și ce mai este de adăugat în rezolvarea acestor chestiuni.

La punctul No. 2 din ordinea de zi: „Chestiunea asigurării personalului Societății Progresului Silvic, D-l Ilie Demetrescu citește referatul întocmit pentru rezolvarea acestei chestiuni. D-sa opinând că asigurarea D-lui N. Paia (singurul funcționar al Societății a cărei asigurarea este în discuție) să se facă la Societatea noastră.

După discuțiuni s-a hotărât ca asigurarea D-lui N. Paia să se facă la C. E. C., Consiliul aprobând să se constituie un fond de asigurarea bătrâneții D-lui N. Paia, cu începere de la 1 Ianuarie 1942, în condițiunile următoare:

Societatea va vărsa lunar pentru acest fond, o sumă egală cu 10% din salariul brutto atâta timp cât și D-l Paia va vărsa o sumă egală.

Suma se va depune la C. E. C. și la dispoziția D-lui Paia, iar alimentarea acestui fond se va face tot timpul cât D-l Paia va fi salariatul Societății Progresul Silvic.

Statutul funcționarilor administrativi ai Societății, completat cu articolul de mai sus, se va publica în Revista Pădurilor.

La punctul No. 3 „Diverse” se citește referatul D-lui M. Rădulescu, casierul Societății în care se propun diferite viramente la articolele bugetului pe anul în curs. Propunerile se aprobă în întregime.

În legătură cu realizarea bugetului se discută chestiunea cotizațiilor restante și curente.

Se hotărăște a se trimite o adresă tuturor membrilor spre a fi rugați să semneze o declarație prin care se autorizează Casierii Centrale ale Serviciilor de unde primesc salariile sau alte sume ce li se cuvin, ca aceștia să rețină și depună la Soc. Progresul Silvic, cotizațiile restante sau curente ce membrii datorează.

Deasemenea să accepte ca suma ce se va datora din cotizație pe 1943 să fie reținută și depusă la Societate până la 1 Mai 1934.

În continuare se citește și se aprobă referatul D-lui Vicepreședinte V. Stinghe, prin care se propune majorarea cu 60% a drepturilor de autor la cărțile tipărite de Societate.

Se citește apoi referatul D-lui Vicepreședinte V. N. Stinghe, prin care propune ca din lucrarea D-lui Dr. Ilie Demetrescu „Economie Forestieră Generală” să se trimită gratuit 100 exemplare la o parte din intelectualii țării „Societatea având de câștigat de pe urma răspândirii ideii forestiere”.

S'a aprobat a se trimite deocamdată 50 exemplare la diferite personalități din țară.

Se aprobă scutirea de plata cotizației a D-ului Inginer David Marchievici pe timpul cât a lipsit din țară, fiind refugiat în Germania.

Se aprobă primirea în Societate a D-ilor Ingineri Iosif Bedros și Georgescu G. Alexandru.

La „Comunicări” se citește răspunsul Maresalatalui Curții Regale pentru felicitările trimise de Societate cu prilejul onomasticeii Majestății Sale Regelui.

Ședința se ridică la orele 21.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) C. Emanoil

REGULAMENTUL CU NORMELE DE ADMITERE ȘI ȚINUTA STUDENȚILOR ÎN CĂMINUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Cap. I. Admitere în Cămin

Art. 1. — În completarea art. 34 din Regulamentul pentru administrarea Casei Societății „Progresul Silvic”, publicat în Revista Pădurilor Nr. 1—2 din anul 1927, se stabilesc condițiunile de mai jos, pentru primirea în Căminul Societății, a studenților, fii ai personalului silvic, ce urmează Facultatea de Silvicultură, de pe lângă Școala Politehnică din București.

Art. 2. — La începutul fiecărui an școlar, se stabilește de Consiliul de Administrație al Societății, numărul de locuri ce se pot pune la dispoziția studenților ingineri silvici, pe baza cererilor ce trebuie să se facă în fiecare an, de cei interesați, până cel mai târziu, în ziua a cincea, după începerea cursurilor Școlii Politehnice.

Art. 3. — În cazul când studenții din cei 5 ani de studii nu ocupă toate locurile ce li s'au rezervat, Consiliul de Administrație va decide dacă în locurile rămase vacante, se pot admite absolvenții care fac serviciul militar, în cadrul Școlii Politehnice.

Art. 4. — Se pot primi în căminul Societății, solicitanții ce îndeplinesc condițiunile de mai jos:

a) Să fie fii de ingineri, conductori și brigadieri silvici, sau de pădurari, în activitate de serviciu, pensionari sau decedați;

b) Să urmeze Facultatea de Silvicultură a Școlii Politehnice din București.

Art. 5. — Numărul de locuri stabilit la art. 2 se completează mai întâiu cu studenții, cari au locuit și în anul anterior în cămin, în condițiunile art. 3 și 9, și apoi cu studenții admiși în anul I-iu, în ordinea clasificăției, dela examenul de admitere.

Art. 6. — În cazul când cu locurile rămase pentru studenții noi admiși, nu se pot satisface cererile celor reușiți la examenul de admi-

tere, se va reduce, parțial sau total, admiterea în cămin pentru absolvenții cari sunt în curs de a face armata, în cadrul școalei.

Se face excepție dela această măsură, cu șeful sau secundul ultimei promoții, dacă este cazul.

Art. 7. — Când nici cu măsura dela art. precedent nu s'ar putea satisface cererile de admitere, pentru studenții admiși în anul I-iu, Consiliul Societății poate hotărî, dacă este cazul, a se da precădere acestora, în locul studenților din alți ani, cari, din cauza ținutei în școală sau în cămin, se arată a nu corespunde grijilor pe care i le dă Societatea. În acest caz se va lua avizul Decanului Facultății și conducerii Căminului.

Art. 8. — Cererile studenților noui admiși în cămin vor fi însoțite de:

a) Un angajament scris al părinților, prin care se obligă să restituie Societății cheltuelile făcute cu întreținerea fiului respectiv, în cazul când acesta părăsește Facultatea de Silvicultură.

Aceste cheltueli se stabilesc egale cu taxa pe care Societatea a avut-o fixată pentru inginerii silvici, cari au locuit în cămin, temporar cu 30%;

b) Un angajament al părintelui că se obligă să plătească orice stricăciune pe care o va face în averea Societății, fiul respectiv;

c) Un angajament autentificat al studentului, prin care se obligă ca, începând cu anul al șaselea al carierei sale, să înceapă să restituie Societății 50% din cheltuelile făcute cu întreținerea sa, pe timpul cât a fost student.

Suma ce se va restitui urmează să fie egală cu 50% din taxele pe care le-ar plăti, în timpul respectiv, un inginer care ar locui în cămin și se va achita anual, într'un timp egal cu acela locuit ca student în cămin.

În vederea stabilirii acestor sume Secretariatul Societății va întocmi fișe pentru fiecare student cu care se va deconta anual valoarea debitului, astfel ca la sfârșitul școlii să se poată ști debitul pe care îl are fiecare fost locatar al căminului.

d) O declarație că a luat cunoștință de regulamentul Căminului și că se obligă a-l respecta cu punctualitate.

Sunt dispensați de obligația dela punctul a studenții orfani de ambii părinți sau de tată.

Art. 9. — Sumele ce se vor strânge din restituirile făcute de cei ce au locuit ca student în cămin, vor constitui un fond special denumit „Fond de întreținerea și mărirea căminului pentru studenții Facultății de silvicultură” și se va folosi exclusiv în acest scop, după hotărârile Consiliului de Administrație al Societății.

Art. 10. — Acordarea în continuare a locuirii în căminul Societății, pentru studenții anului II, III, IV și V se face numai dacă solicitanții au trecut cel puțin examenele obligatorii, ale anului precedent.

Nu se vor lua în considerație cererile care nu au certificarea Decanatului Facultății de Silvicultură, de satisfacerea obligației de mai sus.

Art. 11. — Pentru studenții care au mai mult de 5 ani de la data înscrierii în anul I-ii, al Școlii Politehnice, se acordă un termen de cel mult 6 luni, de la data începerii anului școlar, pentru lichidarea examenelor restante, numai cu avizul favorabil al Decanatului Facultății de Silvicultură.

Art. 12. — Nu se mai primesc în cămin studenții care repetă un an școlar, din alte cauze decât de boală, și numai cu avizul conform al Decanului Facultății.

Sanctiunea se menține numai pe timpul anului, în care se face repetarea.

Art. 13. — Cererile noi de admitere în unul din anii II—V se iau în considerare după satisfacerea celor ce cad în prevederile art. 4—7 și înaintea celor ce se pot admite în cadrul art. 3.

Cap. II. — Ținuta și disciplina studenților în cămin.

Art. 14. — Disciplina se ține de Secretariatul Societății, iar studenții admiși în cămin au de îndeplinit următoarele obligațiuni:

- a) Să țină în cea mai bună stare de curățenie camera și obiectele de care se folosesc, aparținând fie societății, fie studentului;
- b) Să nu folosească aparate de încălzit, de gătit și nici de radio, în camerele căminului;
- c) Să nu se țină în dulapuri, geamantane, cutii, și mâncări alterabile;
- d) Să nu aducă în cămin băuturi alcoolice de nici un fel;
- e) Să nu umble în camere cu bocanci cu țită, spre a se evita deteriorarea parchetului;
- f) Să păstreze liniște desăvârșită;
- g) Să păstreze în bună stare mobilierul și obiectele cu care sunt inzestrate camerele;
- h) Să nu primească în cămin persoane străine, în afară de membrii familiei studentului respectiv, iar pe aceștia numai, cel mai târziu, până al ora 21.
- i) Să nu rețină în cămin, pe timpul nopții, nici un fel de persoane, nici chiar rudele cele mai apropiate.
- j) Să nu joace cărți, sau orice alte jocuri de noroc;
- k) Să fie în cămin, cel mai târziu la ora 11, în fiecare seară, cu excepția zilelor de Sâmbătă și Duminică, când se poate rămâne în oraș, până la ora 12 și 30 cel mai târziu.
- l) Să aibă cel puțin următoarele efecte personale:
 - două cearșafuri de pat;
 - două cearșafuri de pătură;
 - două fețe de pernă;
 - trei prosoape, toate marcate cu inițialele proprietarului.
- m) Să nu țină în camerele căminului, în afară de cursurile și cărțile de studiu și de literatură și știință, nici un fel de cărți, reviste, broșuri, etc., care sunt interzise de legile și ordonanțele în vigoare.

n) Aprobarea de a locui în cămin nefiind un drept ci o înlesnire, dată pe cale grațioasă de Societate, este de datoria studenților admiși să aibă o ținută corespunzătoare față de Societate și funcționarii ei.

Ca urmare, studenții admiși în cămin trebuie:

- să dea ascultare acestor funcționari și
- să nu facă discuții cu personalul de serviciu.

Nemulțumirile se vor arăta Secretariatului, în scris.

Art. 15. — Studenții admiși în cămin sunt obligați să-l părăsească cel mai târziu, după 10 zile dela începerea vacanței de vară și până la epoca reînceperii examenelor din sesiunea de toamnă.

Cap. III. — Răspunderi și Sancțiuni.

Art. 16. — La începutul fiecărui an, locatarii din fiecare cameră, vor prelua inventarul camerei respective, sub dresarea de proces verbal, în care se va arăta starea obiectelor de mobilier. Acest inventar se va afișa, în camera respectivă.

Art. 17. — Pentru orice stricăciuni sau distrugerii ce s'ar aduce clădirii sau mobilierului, este răspunzător materialicește cel ce a făcut-o.

Reparația sau înlocuirea se va face în cel mult 5 zile, dela data constatării pagubei, de Secretariatul Societății, iar plata ei trebuie suportată de vinovat și achitată la Societate sub eliberare de chitanță, în cel mult 30 zile, sub sancțiunea eliminării din cămin, până la achitare.

Art. 18. — Pentru nerespectarea oricăroră din obligațiunile trecute mai sus, cu excepția aceleia dela art. 13, al. j se aplică următoarele sancțiuni:

a) *La prima abatere*: mustrarea în scris.

b) *La a doua abatere*: Observațiuni cu avertismente de retragerea posibilității de a locui în cămin, fapt ce se va comunica părintelui celui vinovat.

c) *La a treia abatere*: Scoaterea din cămin pentru 1—3 luni.

d) *La a patra abatere*: Eliminarea definitivă, pentru totdeauna. Pentru abaterea dela punctul j. art. 13, la prima abatere se va aplica scoaterea din cămin pentru 1—3 luni și la a doua abatere eliminarea definitivă.

Constatarea abaterii se poate face de orice membru al Consiliului de administrație, precum și de Secretarul administrator al Societății, prin sevizarea în scris a Societății.

Cap. IV. — Aplicarea măsurilor de ordine.

Art. 19. — Pentru ținerea legăturii dintre studenți și Societate, studenții își aleg, în fiecare an, un delegat din ultimul sau penultimul an de studii, prin care se vor aduce la cunoștință în scris Secretariatului, orice doleanțe, pe care aceștia le au pentru remedierea oricăruia neajuns ce s'ar întâmpla, în buna funcționare a Căminului.

Art. 20. — Rezolvarea oricăror chestiuni în legătură cu Căminul Societății, se face de un comitet, denumit **Comitetul Căminului**, compus din unul din Vice-președinți, Secretarul General și un delegat al Societății, care hotărăște cu depline puteri, în vederea aplicării regulamentului de față.

Art. 21. — Aplicarea sancțiunii eliminării definitive se va face de **Consiliul Societății**. Studentul acuzat poate prezenta pentru desvovășirea sa un memoriu scris.

Art. 22. — În vederea verificării aplicării normelor stabilite mai sus, camerele căminului ocupate de studenți, se pot inspecta la orice oră, de oricare din cei trei membri ai **Comitetului Căminului**, precum și de **Secretarul-administrator** al Societății. În urma constatărilor făcute se vor lua măsurile necesare și aplica sancțiunile prescise mai sus.

Cap. V. — Dispozițiuni finale.

Art. 23. — Asupra cazurilor neprevăzute în acest regulament va **notări** **Consiliul de Administrație** al Societății.

Art. 24. — Prezentul regulament s-a aprobat în ședința din 17 **Noembrie 1942**.

A V I Z

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal, restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare a administrației.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

P U B L I C A Ț I I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Strâmba-Neagra, județul Vlașca, proprietatea Eustațiu Eug. A. Paulopol, în suprafață de 181 ha 1940 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 12 ani și o serie de agrement de exploatabilitate fizică. Revizuirea după 12 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mahalagiu, jud. Vaslui, proprietatea moștenit. D. Jornescu, în suprafață de 50 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mărgăriteasca, județul Muscel, proprietatea Nicolae Mare, în suprafață de 31 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare ș. a., județul Alba, proprietatea Biserica Unitariană din Colțești, în suprafață de 22 ha 9400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 18 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 67782/942

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Bencecul de Sus, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Bencecul de Sus, în suprafață de 164 ha 3400 mj. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Dan, județul Dolj, proprietatea Lucreția Coculescu, în suprafață de 20 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 16 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 67783/942

a) Amenajamentul pădurii Ponoriciu, județul Hunedoara, proprietatea Biriș Miron și alții, în suprafață de 524 ha 4200 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumitrești, județul Olt, proprietatea Lucia Petrarian ș. a., în suprafață de 251 ha 5900 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 120 ani și una serie de crâng cu rezerve și revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Filiași, județul Dolj, proprietatea Prefecturii Județului Dolj, în suprafață de 398 ha 8000 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 105 ani și una serie de crâng simplu cu revoluția 5 ani. Revizuirea după 14 ani pentru seria de codru și 5 ani pentru seria de crâng.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojasca lot. D 1, D 2, ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Anastasia Petrescu ș. a., în suprafață de 45 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Ghertălău, județul Dâmbovița, proprietatea A. Andreescu, în suprafață de 19 ha 7300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Marcea, județul Vâlcea, proprietatea moștenitorilor Nistor Marinescu, în suprafață de 15 ha 100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

g) Revizuirea Regulamentului de exploatare al pădurii Ghiocel lot. IV, județul Ilfov, proprietatea Maxim Zănoagă, în suprafață de 15 ha 5673 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Nișcovul Cărlovoia, județul Buzău, proprietatea Alice Chiliman, în suprafață de 89 ha 2100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Data astăzi 16 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 67785/942.

a) Amenajamentul silvic și silvico-pastoral al pădurii Plai și Frunte, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Sălașul de Sus, în suprafață de 467 ha 4400 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția 100 ani; una serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 20 ani și una serie de pășune înmuădurită prevăzând pentru arboretul aflat pe pășune tratamentul grădinarit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Leiculești-Bădeni, județul Buzău, proprietatea Obștei Moșnenilor Leiculești-Bădeni, în suprafață de 99 ha 6400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 16 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 67786/942.

a) Amenajamentul pădurii Maidan, județul Storojinet, proprietatea Vincenta Bohosievici, în suprafață de 199 ha 8500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 16 Noembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 67787/942.

a) Amenajamentul pădurii Manasia, județul Isalomița, proprietatea N. I. Hagienoff, în suprafață de 387 ha 3200 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve și revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii Petrești, județul Ilfov, proprietatea Florian Dumitrescu, în suprafață de 79 ha 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 5 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 20304/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Codrul Voevodesei, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox român din Bucovina, în suprafață de 2773 ha 4400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Băgăcer-La Poeni, județul Alba, proprietatea Virgil Nicoară ș. a., în suprafață de 27 ha 2400 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Chiricuța Lotul 4, județul Ilfov, proprietatea Gh. Mănculescu, în suprafață de 13 ha 2125 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 14 și 6 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 10 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 83789/942.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojasca, județul Dâmbovița, proprietatea Andrei Ghiță, în suprafață de 108 ha 704 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Broasca, județul Prahova, proprietatea D. Stăncescu, în suprafață de 89 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 10 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 83790/942.

a) Amenajamentul pădurii Hârța-Ciuba, județul Sibiu, proprietatea Comunei Chișoasa de Jos, în suprafață de 195 ha 5500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tufeni, județul Prahova, proprietatea Dem. Sfetescu, în suprafață de 49 ha 8850 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

Data astăzi 17 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 83740/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Balta, județul Arad, proprietatea Iris Solymosey, în suprafață de 575 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Perii Rătoși, județul Teleorman, proprietatea Epitropiei Asezămintelor Brâncovenesti, în suprafață de 72 ha 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mirlău, județul Alba, proprietatea Sas Iosif, în suprafață de 30 ha 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Lacului, județul Vâlcea, proprietatea Alexandrina Gh. D. Simion, în suprafață de 30 ha și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mirceașca Stroslavul, județul Muscel, proprietatea Eleonora T. Rădulescu, în suprafață de 22 ha 1200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

f) Amenajamentul pădurii Talpa, județul Botoșani, proprietatea Col. Dr. N. Bărbulescu, în suprafață de 17 ha 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 30 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 96616/942.

a) Amenajamentul pădurii Crovo, județul Dâmbovița, proprietatea Epitropii Așezămintelor Brâncovenesti în suprafață de 136 ha 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu pentru ambele serii. Revoluția 10 și 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Blaj Zăvoiu Curții, județul Ilfov, proprietatea Eufrosina Boerescu, în suprafață de 19 ha 8260 mp. tratată în serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Eforia Plopii, județul Muscel, proprietatea Ecaterina Dragomirescu ș. a., în suprafață de 12 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 31 Decembrie 1942, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 96617/842.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

ANUNȚATI SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ.

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.

Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.
Cenzori supleanți: Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	100 "
Numărul	40 "

Manuscrisurile nepublicate se înapoiază.

„CABLUL ROMĂNESC“ S. A. R.
PLOIEȘTI

B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282 — Telefon: 1429 și 1430

Adresa Telegrafică: „CABLUL“

Fabrică de cabluri speciale pentru:

INDUSTRIA PETROLIFERĂ; INDUSTRIA FORESTIERĂ;
INDUSTRIA MINIERĂ; CĂI FERATE; FRÂNGHII
ȘI ODGOANE DE CÂNEPĂ.

INSTALAȚII DE FUNICULARE.

ATELIER MECANIC.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere

320 pag. cu 287 fig. în text (1943)

Vol. II: Căi ferate înguste, funiculare

301 pag. cu 204 fig. (1940)

GR. ELIESCU:
PROTECȚIA PĂDURILOR

un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
**TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ
GENERALĂ**

un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI

Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri

un volum de 360 pagini

„BUCOVINA“ I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC

MARTIE — APRILIE 1943

ANUL 55 — Nr. 3 —

R E V I S T A P Ă D U R I L O R P R O P R I E T A T E A S O C I E T Ă T I I „P R O G R E S U L S I L V I C”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

Nr. 3—4

MARTIE—APRILIE 1943

S U M A R U L :

Studii:

- D. Ciurileanu: Perfecționări ale calculului azimutelor și distanțelor între două puncte — — — — — 117

Comentarii — Insemnări:

- M. Petcuț: Noile dispozițiuni privind regenerarea pădurilor — — — — — 125
T. Nicoară: Problema Moșilor — — — — — 136

Vânătoare și Pescuit:

- C. Dan: Paznicii de vânătoare — — — — — 141
Cronica internă (p. 145); *Cronica externă* (p. 157); *Cronica cinegetică* (p. 163);
Cercul de studii (p. 167); *Cărți* (p. 177); *Reviste* (p. 180); *Informațiuni* (p. 193);
Necrologie (p. 197); *Societatea „Progresul Silvic”* (p. 200); *Publicații* (p. 207).

SOMMAIRE

Études:

- Perfectionnements dans le calcul des Azimuts et des distances entre deux points — — — — — D. Ciurileanu

Commentaires:

- Les nouvelles dispositions concernant la régénération des forêts — — — — — M. Petcuț
Le problème des „Moși” — — — — — T. Nicoară

Chasse et Pisciculture:

- Les gardes-chasse — — — — — C. Dan
Chronique (intérieure, extérieure, cynétique, cercle d'études), Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. Progresul Silvic, Publications.

INHALT

Abhandlungen:

- Verbesserungen in den Berechnungen der Azimuten und der Abständen zwischen zwei Punkten — — — — — D. Ciurileanu

Mitteilungen:

- Neue Verordnungen betreffend die Waldverjüngung — — — — — M. Petcuț
Die Frage der Bihorgerbirgseinwohner (Moșten) — — — — — T. Nicoară

Jagd und Fischerei:

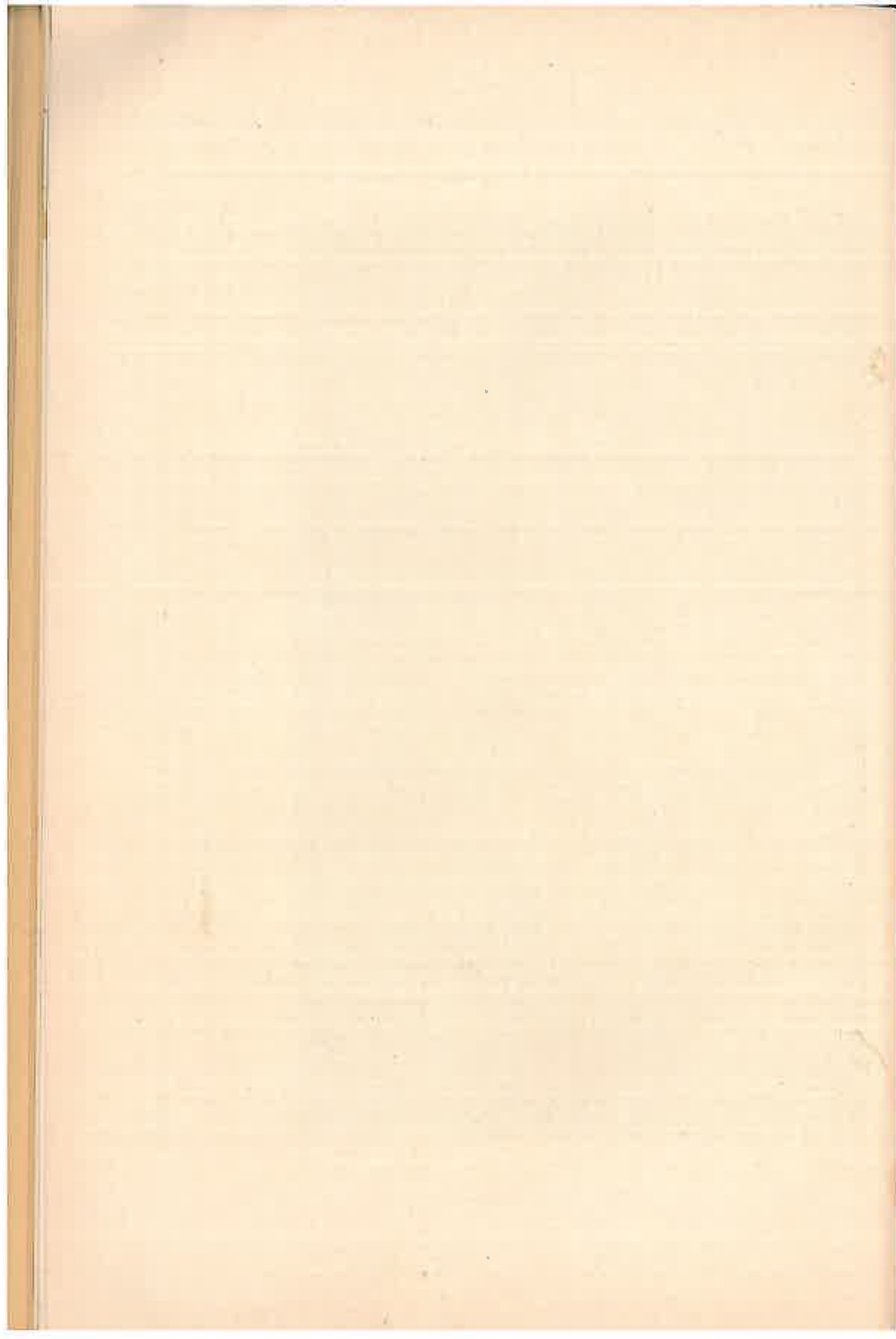
- Die Jagdaufseher — — — — — C. Dan
Chronik, Bücherschau, Zeitschau, Vorschau, Nachrichten, Nachruf, „Progresul Silvic”.

Clișeu C. Dan.

Cerb împușcat la 4 Oct. 1942, la Mănăstirea Cașin, în terenul Soc. de vânătoare Avis—București, de Ing. C. Dan. Lungimea medie a ramurilor este de 119 cm. Cea mai mare deschidere 100 cm. Greutatea coarnelor 9,320 kg (la 6 luni de la doborîre). Puncte Nadler 188.

Kapitaler Hirsch erworben am M-rea Cașin, auf dem Avis Jagdrevier am 4. Okt. 1942. Mittlere Stangenlänge 119 cm. Auslage 126 cm. Gewicht 9,320 kg (6 Monate nach Erlegung). 188 Nadler-punkte. Erleger Forsting. C. Dan. Tag der Erlegung 4. Okt. 1942.

S T U D I I

PERFECTIONĂRI ALE CALCULULUI AZIMUTELOR ȘI DISTANTELOR DINTRE 2 PUNCTE

de Ing. D. CIURILEANU

Vom considera pe rând:

- a) Perfecționarea calculului Azimutului — din coordonate;
- b) Perfecționarea calculului Azimutului și distanțelor — din coordonate;
- c) Perfecționarea calculului distanțelor — din coordonate.

1. Perfecționarea calculului Azimutului din coordonate.

Se știe că pentru aflarea Azimutului dintre 2 puncte se folosește formula:

$$\cotg. Az. = \frac{y_1 - y_2}{x_1 - x_2} = \frac{\Delta y}{\Delta x}$$

Până acum acest azimut se afla, din coordonatele absolute, mai întâi diferențele relative ale lor, și apoi prin împărțire, ținând seama și de semnele fiecărei diferențe — se află cotangenta Azimutului cu semnul ei, dacă se consideră la numărătorul fracției diferența de y , sau invers, tangenta dacă se consideră raportul invers.

Ne propunem a perfecționa acest calcul, prin aceea că aflăm valoarea cotg. sau tg. Azimutale direct din coordonatele absolute, fără a mai face diferențele lor. Ba chiar, fără a mai scri aceste coordonate pe hârtie,

— ci numai înregistrându-le doar în mașina de calcul pe rând în complectul lor și în anumit fel după care, se trece deodreptul la cotangenta Azimutală cu semnul ei, prin calculul acumulat și aproape automat al mașinei de calcul.

Artificii de control. Se folosesc proprietățile mașinei de calcul de a face operațiuni acumulate, așa precum le-am stabilit la toate problemele topometriei, publicate de noi.

De data aceasta este vorba de: proprietatea mașinei de a face câtul diferenței a două numere printr'un număr dat, fără a face în prealabil diferențe, ci numai dregând cifrele unui număr în ale celuiilalt, prin împărțirea așa zisă „sintetică”⁽¹⁾.

Iată operațiunile de mașină în ordinea succesiunii lor aplicate la un exemplu numeric cu două puncte 1 și 2.

Pt.	x.	y.	cotg.	Azimut
1	3452,72	2753,12	— 0,882795	331,13,18
2	1732,91	4271,86		

Utilizăm mașina obișnuită cu 13 cifre.

1) Se înregistrează în căruțul înregistrator al mașinei coordonatele punctului 1, începând cu $y_1 = 2753,12$ cu săgeata la a 7-a cifră (sau după a opta cifră) și apoi $x_1 = 3452,72$ la marginea extremă la dreapta a căruțului adică cu săgeata la cifra 1.

Avem astfel înregistrate în mașină amândouă coordonatele p -tului 1, pe care le putem culege deci din-

1) Această proprietate descoperită de noi încă din 1915, când a fost publicată pentru prima oară în studiul „Parcelarea prin calcul”, constă în a face împărțirea prin înmulțire, adică sintetizând valoarea deîmpărțitului prin înmulțirea împărțitorului cu numărul ce-l transformă în deîmpărțit, număr care este chiar câtul.

Ex. 18) $\frac{18}{4} = 3$ Se înregistrează în mașină termenul cel mic

al numărătorului (6). Se adună apoi la aceasta numărul (4) de atâtea ori cât este necesar a obține în loc de 6 numărul 18 adică celălalt termen al numărătorului. Se adună deja:

$$\begin{array}{l} 6 + 4 = 10 \\ 10 + 4 = 14 \\ 14 + 4 = 18 \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{adică 3 adunări, care reprezintă câtul căutat 3,} \\ \text{fără să fi făcut în prealabil, diferența } 18 - 6. \end{array} \right.$$

tr'un carnet aparte fără a le scrie pe carnetul nostru, decât ca indicație a punctelor introduse în calcul.

2) Se păstrează căruțul la marginea extremității din dreapta și se calculează în aceeași poziție $x_2 = 1732,91$, învârtim negativ pentru a face diferența totdeauna $x_1 - x_2$ și nu $x_2 - x_1$, obținem în exemplul dat această diferență direct în mașină (1719,81). Fără a o mai scrie pe carnet, o clapăm în mașină sus și o anulăm apoi jos, printr'o învârtitură negativă de manivelă. Asta înseamnă că semnul diferenței x -lor este negativ, ca și învârtitura care a produs-o. În cazul când x_2 ar fi fost mai mare ca x_1 — clăpând în acelaș ordine $x_1 - x_2$, am fi obținut complementul diferenței de x , pe care îl clapăm sus, iar printr'o învârtitură pozitivă de manivelă îl anulăm de asemenea jos. Asta înseamnă de data aceasta că numărătorul formulei (x) este pozitiv. Deci semnul + sau — al numărătorului formulei (x) îl va da învârtitura înainte sau înapoi —, cu care înregistrăm în mașină diferența x -lor anulând-o din dreapta jos și trecând-o în dreapta sus a mașinei; gata pentru calculul ce urmează.

3) Memorând pentru o clipă semnul negativ al diferenței de x ce o avem clapată în mașină (sau însemnând în carnet spațiul $x_1 - x_2$) mutăm căruțul înregistrator spre stânga și având curată (cu serii de zeruri) partea stângă a căruțului mașinei unde apar căturile, prin învârtiturile de manivelă necesare, facem să apară y_2 la dreapta jos, în loc de y_1 , mutând căruțul cifră cu cifră dela stânga spre dreapta după ce rând pe rând am dres toate cifrele începând cu cele de ordin mare spre cele mici.

4) În clipa când s'a transformat în dreapta jos cifrele ce erau înainte ale lui y_1 în cele ale lui y_2 , până la unitățile lui decentrimetri, avem la stânga jos gata calculat cătușul căutat, care este chiar cotangenta Azimutului între cele 2 puncte 1 și 2 date ($-0,882795$).

5) Semnul acestei cotangente, se dă algebricește după combinațiile semnelor de la numărătorul și numitorul formulei cotg. Azimutului. Primul semn de la numărătorul dat este negativ cel memorat o clipă la pt. 3. Al doilea de la numitor se socotește după faptul că dregerea y -cilor se face mergând spre

un y mai mare sau mai mic. In exemplul dat dregerea merge spre un y mai mare (4271,36) deci numitorul va fi $+$.

Cătul, adică cotangenta Azimutului căutat va avea deci semnul minus supra plus, adică $-$, după regula cătului algebric, care are semnul negativ, când termenii cătului sunt de semn contrar, și invers pozitiv la acelaș semn, fie chiar negativ.

Aflarea unghiului Azimutal 1—2.

Unghiul Azimutal dela pt. 1 spre 2 corespunzător cotangentei obținute, se află din tabla de valori naturale și se scrie după următoarele norme:

a) Cotangentele subunitare se referă la unghiurile dela 50—150 și anume: cotangentele subunitare pozitive ($+0$, ...) sunt ale Azimutelor dintre 50—100, deci vor fi luate din tabla de valori naturale dela coloana III din cele 4 ale tăblii, iar unghiul se va citi pe partea de jos în sus a tablei (corespunzătoare cotg. 50—100).

$$\begin{aligned} \text{Ex. cotg. Az.} &= + 0.602242 \\ \text{Az.} &= 65. \text{ c. } 49' 10'' \end{aligned}$$

cotg. subunitare negative (-0 , ...) sunt ale Azimutelor dintre 100—150, și vor fi luate tot din coloana III însă cu gradele citite pe partea de sus în jos, la care se va adăoga 100.

$$\begin{aligned} \text{Ex. cotg. Az.} &= - 0.882795 \text{ (cazul numeric dezvoltat mai sus)} \\ \text{Az.} &= 131. \text{ c. } 13' 18'' \end{aligned}$$

b) Cotangente supraunitare (I) se deosebesc și ele în:

cotangente supraunitare pozitive, se referă la unghiuri cuprinse între 0—50, deci se vor căuta în coloana IV a tablelor de valori naturale și se vor scrie cu gradele citite de sus în jos.

$$\text{Ex. cotg. } = 1.326750 \text{ corespunde la unghiul de } 41 \text{ c. } 11' 80''$$

cotangente supraunitare negative se referă la unghiuri cuprinse între 150—200 și se vor căuta în table tot în coloana IV însă cu gradele citite de jos în sus.

$$\text{Ex. cotg. } = - 1.251300. \text{ Az. } = 57 \text{ c. } 07' 70''$$

Observația I. Aceleași cotangente se observă că corespund și la unghiurile mărite sau micșorate cu 200, după sen-

șul direct sau invers al unei direcțiuni 1—2; 2—1. Pentru a defini acest sens se recurge sau la figura din plan a punctelor, sau examinând una din coordonatele punctului 2 față de 1, care indică imediat acest sens. În exemplul luat x-ul punctului 2 fiind mai mic, înseamnă că suntem în cadrul al IV-lea și un al II-lea când mergem dela 1—2 și deci vom lua 331 c. 13' 16" iar nu 131 c. 13' 16".

Observația II. Cazul când trebuie luată nu cotangenta Azimutelor ci tangenta acestuia, din experiențele făcute se referă la o frecvență foarte redusă și anume când valorile naturale ale cotangentei au partea întreagă peste 100 c. adică cu mai mult de 2 cifre semnificative; ceea ce corespunde la un unghi Azimutal de 0 c. 63' 70".

În cazul acesta fiindcă formula Azimutului este cu tangenta în loc de cotangentă: $\text{tg. Az.} = \frac{\Delta X}{\Delta Y}$ înseamnă că procedăm la fel cu calculul acumulat în mașină, însă socotim pe X drept Y și invers.

Recomandăm ca în general să se facă calculele numai cu cotangente cum s'a arătat la început deoarece uniformitatea normelor dă rapiditate în calcul, fără prejudiciu asupra preciziei, deoarece avem valori de cotg. până la 10" date gata din table.

Mai mult, păstrarea cotangentei va uniformiza și calculul intersecțiilor preconizată de noi tot cu aceeași limită de 0,637 sau mai rotund 1 c. până la care socotim tot cu cotg. sub 99 întregi.

Restul cazurilor cu cotg. peste 100 sunt foarte rare.

În concluzie: Perfecționarea adusă calculului Azimutal, prin procedeul automat descris mai sus, se resimte imediat ce am reușit cu puțină voință să ne scuturăm de obișnuința sistemului de până acum al coordonatelor relative și a semnelor lor puse anticipat. Această perfecționare se apreciază însă mai ales, când la verificările Azimutale făcute cu ocazia recepțiilor, când coordonatele punctului vizat se culeg din inventar chiar fără a-le scrie pe carnet, ci numai înregistrându-le în mașină pentru a complecta apoi în câteva secunde calculul cotangentei Azimutului căutat prin combinarea lor în mașină cu coordonatele stației de verificare în felul descris mai sus, fără a scrie în carnet decât datele și apoi rezultatul căutat, adică Azimutul.

2. Perfecționarea calculului Azimutelor și distanțelor din coordonate.

Deși sunt dese cazurile când se cere aflarea pur și simplu numai a Azimutelor dintre două puncte, sunt și cazuri când se cere odată cu Azimutele și distanțele corespunzătoare cum se întâmplă cu deosebire în calculul aplicării parcelelor de orice fel.

De multe ori calculatorii în aflarea distanțelor din coordonate se mulțumesc cu formula clasică a sumei pătratelor diferențelor de x și y . Nu se dă atenție faptului că în cazurile foarte dese, când se calculează și Azimutele, tabla de valori naturale dă imediat posibilitatea ca printr-o împărțire să se afle și distanța, ceea ce reprezintă mai mult ca o dublare a vitezei de calcul, pe lângă controlul pe care cealaltă metodă a patratelor nu-l dă decât repetând calculele sau cel mult verificându-l grafic în mod cu totul neîndestulător.

Se știe că distanța d se poate afla trigonometriceste din oricare din cele două diferențe de coordonate și anume împărțindându-le respectiv cu cosinul, sau sinusul unghiului Azimutal:

$$\begin{aligned} \Delta Y &= d \cdot \sin. Az. \\ \Delta X &= d \cdot \cos. Az. \end{aligned} \quad \text{de unde } d = \frac{\Delta x}{\cos. Az.} = \frac{\Delta y}{\sin. Az.}$$

Practic se recomandă — spre a se exclude orice greșeală — să împărțim diferența de coordonate cea mai mare (dintre cele 2 Δx și Δy) cu valoarea din rubrica II (care este și ea cea mai mare), iar coordonata cea mai mică (dintre cele 2 Δx și Δy) cu valoarea din rubrica I.

De aci verificarea distanței prin cele 2 valori obținute, care pot diferi cel mult prin atâția centimetri, unități sau chiar zeci de unități și unități are cotangenta Azimutală determinată deja, — fără a face media cea mai bună este aceea ce rezultă din cotangenta cea mai mică numeric indiferent de semn.

Calculul distanței cu mașina.

Calculul distanței se face în continuarea celui Azimutal deja descris.

1) Se păstrează tabla de valori deschisă la pagina, linia

și intervalul dintre linii, de unde luasem Azimutul pentru cotangenta dată de calculul ei.

2) Se păstrează și valoarea de y_1 ce s'a înregistrat în dreapta căruțului și se observă cu atenție valoarea cotangentei rămasă la stânga căruțului.

Este supraunitară sau subunitară această cotangentă?

a) Este supraunitară. Atunci se ia din tablă de la linia și intervalul dintre 2 linii de unde s'a scos unghiul corespunzător cotg. Az. valoarea din rubrica II a tablei (cos. sau sin.) care valoare se și clapează în mașină la dreapta sus. Astfel aranjată mașina făcând curat la stânga căruțului imediat se începe dregerea cifrelor aliate în dreapta jos (ale lui y_1) în cele ale lui y_2 .

Imediat la stânga jos a apărut cătușul care este însăși distanța căutată și încă valoarea cea bună care se înscrie în carnet.

b) Este subunitară. Se procedează la fel însă din tablă se ia valoarea din rubrica I și ceea ce se obține prin dregere în y_2 este distanța de verificare, — care se scrie pe carnet. Distanța bună va eși procedând la fel însă, după ce au înregistrat la dreapta căruțului în sec. x, se trece prin dregere la x_2 cu valoarea din tablă tot de la rubrica II (adică valoarea cea mai mare).

3. Perfecționările calculului distanțelor din coordonate.

În afară de cazul precedent, când distanțele se află odată cu Azimutele în acelaș ciclu de operațiuni și de valori din table, — se întâmplă de multe ori să n'avem nevoie de cât de distanțele scoase din coordonate, fără azimutele dintre punctele corespunzătoare.

Se știe formula clasică:

$$d = \sqrt{\Delta x^2 + \Delta y^2}$$

care se calculează cu mașina de calcul acumulându-se în mașină fără a se scri pe carnet patratele pe rând a celor două relative scoase din coordonatele punctelor date.

Urmează apoi extragerea rădăcinii patrute cu mașina care nu se face destul de repede, cu seria nesfârșită de scăderi a tuturor cifrelor nepereche, — operațiune care pe lângă că este întârziătoare s'a dovedit că uzează foarte mult mașina și anume în partea ei cea mai delicată acea a dispozitivului de clapare.

S'a corectat în parte acest inconvenien recurgându-se la tabla de pătrate, care dau primele cifre, iar ultimele se se obțin printr'o complectare de calcule cu mașina.

Propunem o perfecționare a calculului distanțelor din coordonate prin ceea că după ce am făcut acumulat cele două patrate ale diferențelor de coordonate, în loc să extragem rădăcina cu mașina sau să recurgem la tablă, — venim și luăm cu dublu decimetru de pe plan distanța grafică dintre punctele considerate rotunjită la metru, după scara planului.

Aceste valori de obicei numai din trei cifre (999) pentru distanțele obișnuite se socotește a fi bună și se clapează valoarea ei în mașină rezervându-se bine înțeles locul celor 2 zecimale lipsă.

Se împarte apoi cu aceste cifre suma acumulată în mașină acelor 2 pătrate ale diferențelor de coordonate Δx și Δy .

Această împărțire se face ca la orice împărțire cu pârghia de multiplicatie la indicația „Div” din stânga sus.

De sigur că dacă se întâmplă ca valoarea citită grafic să corespundă cu distanța reală dintre puncte atunci câtul ar fi reprodus pe împărțitor până la ultima cifră, (fiind vorba de un pătrat perfect).

Observăm însă că diferă numai fracțiunile de metru.

Considerăm ca bună valoarea medie între graficul rotunzit la metru și între câtul obținut, valoare care o scriem pe carnet, — anulând câtul prin învârtiturile necesare punând pârghia la „multiplu”, după ce am șters tot, în partea dreaptă a căruțului.

S'a refăcut în mașină iarăși suma $\Delta x^2 + \Delta y^2$ și acum punem și refacem împărțirea de data asta cu valoarea grafică adusă la media menționată și dacă câtul diferă numai câțiva centimetri socotind valoarea medie ca bună avem și distanța verificată grafic făcută anticipat și distanța bună.

Se remarcă faptul că distanța tot trebuie controlată grafic. Cu elementul de control am făcut și calculul și l-am și verificat, obținând o importantă economie de timp.

Verbesserungen in den Berechnungen der Azimuten und der Abstände zwischen zwei Punkten.

Perfectionnements dans le calcul des azimuts et des distances entre deux points.

COMENTĂRII—INSEMNAȚII

NOILE DISPOZIȚIUNI PRIVIND REGENERAREA PĂDURILOR

de Ing. M. PETCUȚ

Proprietarii de păduri, ori care ar fi natura lor, potrivit art. 3 al Codului silvic din 1910, completat cu art. 1 al legii modificatoare din 1920, sunt obligați să asigure regenerarea pădurilor sau porțiunilor de păduri pe care le pun în exploatare. Pentru sistematizarea și coordonarea acestor obligațiuni, în lipsa unui regulament al acestor legiuiri, Ministerul de Agricultură și Domenii în sarcina căruia cade tutelarea acestor proprietăți fixează din timp în timp, pe cale de dispoziții, normele de aplicare.

O astfel de decizie a fost dată în 1941 purtând No. 20029; apoi alta în 1942, care poartă Nr. 9105 din 30 Ncv. Fiindcă această nouă decizie cuprinde dispozițiuni deosebite față de cele din trecut, cred că o discuțiune cât mai largă asupra ei nu poate să fie decât de folos.

În anul 1941 Ministerul de Agricultură și Domenii, în dorința de a face un pas mai departe în economia regenerării pădurilor, a dat decizia 20.029, prin care aducea oarecare modificări dispozițiilor anterioare și uzului din trecut în această materie.

În esență, dispozițiile acestei deciziuni erau:

Garanțiile de împădurire pe care trebuie să le depună proprietarul sau exploatatorul pentru asigurarea regenerării suprafețelor exploatate se fixau la sume care variau între 300—750 lei la ha. Constatarea asigurării regenerărilor în vederea liberării garanțiilor depuse se putea face: după 3¹/₂ ani dela tăiere, pentru pădurile de crâng, după 2 ani dela tăerile definitive în pădurile tratate în codru cu tăieri succesive și

în al patrulea an dela împădurire la suprafețele tăiate ras. Regenerarea se consideră reușită și deci garanția se putea elibera atunci când la constatarea regenerării se găseau la ha „10.000 pueți reușiți din care speciile de valoare să ocupe proporția majoră”. În numărul pueților constatați, se consideră și pueții instalați în mod natural, chiar atunci când regenerarea era prevăzută a se face pe cale artificială.

Nou în această deciziune, față de dispozițiile anterioare și uzul din trecut, era clauza „de a se găsi 10.000 pueți reușiți la ha, din care speciile de valoare să ocupe proporția majoră și scurtarea timpului după care se putea face constatarea regenerărilor”.

Prima din aceste dispozițiuni tindea către asigurarea unor arborete mai de valoare — uzul și dispozițiile din trecut se mulțumeau cu 4.000 pueți plantați la ha; cea din urmă constituia o ușurare pentru proprietari întrucât în trecut, constatarea regenerărilor se făcea după 5 ani. Măsura sporirii numărului de pueți la ha, singura cu care se spera să se realizeze un progres față de trecut, a dat prilej la multe nemulțumiri în rândurile proprietarilor și în deosebi, a societăților exploatoare de păduri. S'a obiectat că această sporire constituie o cheltuielă de prisos și mai ales s'a pretins că exploatorii și-au făcut calculele pe baza obligațiunii de a face împădurirea cu 4.000 pueți la ha. N'au lipsit nici lecțiile de silvicultură pe care societățile exploatoare le-au dat Ministerului în domeniul regenerărilor.

Spre a se înlătura prilejul nemulțumirilor (și poate și lipsa de precizie a măsurii criticate), Ministerul a hotărât modificarea acestei decizii.

Pentru ca măsurile care urmau să se ia să fie cât mai judicioase și ca ele să aibă și consensul tuturor organelor silvice din cuprinsul Ministerului, s'a cerut în scris părerea și a altor foruri silvice.

Între autoritățile care au fost consultate, a fost și Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră.

Recomandațiunile acestei instituții — exprimate prin adresa Nr. 64 b din 29 Ianuarie 1942 — au fost:

1. Pentru rășinoase este necesar să se planteze:

a) 4.500—5.000 pueți replicați — dispozitivul 1,50/1,50 m — în vârstă de 4 ani (doi în straturile de semănături și doi în cele de replica);

b) 6.200—7.000 pueți nerepicați — dispozitivul 1,30/1,20 sau 1,20/1,20 m. — în vârstă de 3 ani, bine desvoltați și bine sortați.

2. Pentru plantațiunile de stejar, este bine să se folosească 10.000—11.000 de pueți (dispozițiunile 1,50/0,75 m sau 1,30/0,75 m) din care cel puțin 40% să fie stejar.

Răspunsurile primite dela forurile forestiere din București împreună cu propunerile Direcției Silvice au fost discutate într'o conferință la care semnatarii acestor rânduri a pus în discuție și următoarele probleme:

Constatarea regenerărilor numai o singură dată și anume la epoca la care cauliunea de împădurire poate să devină rambursabilă, în caz de nereușita lucrărilor, nu poate să aibă de cât un caracter sancțional. Prevenirea sau îndreptarea răului nu mai stă însă în puterea acestei constatări, întrucât la 4—5 ani după ce s'au făcut lucrările de împădurire, nu se mai pot face completări.

În pădurile de rășinoase, la numărătoarea pueților, să nu se conteze decât aceia a căror vârstă nu depășește decât cu 1—2 ani numărul anilor care s'au scurs dela exploatare, aceștia fiind singurii pueți care au cele mai multe șanse să rămână nevătămați în urma exploatării.

După aceste consultări, Ministerul de Dăminii a dat decizia Nr. 9105 din 30 Martie 1942.

Iată ce cuprinde, în esență, această decizie:

Art. I. Părețelele ce au fost exploatare în codru se consideră regenerate dacă îndeplinesc condițiunile de mai jos:

A. Pentru pădurile de rășinoase:

a) În cazul tăerilor rase, dacă în momentul constatării se găsesc cel puțin 5.500 pueți de rășinoase la hectar, în vârstă de cel puțin 7 ani sau înălțimea de cel puțin 50 cm, uniform repartizați și în stare de viguroasă vegetație. În acest număr se pot cuprinde și pueții de folioase (frasin, paltin, fag, ulm) în proporție totală de maximum 30% din numărul pueților instalați pe cale naturală sau artificială, având vârstă cel puțin egală cu de 2 ori numărul anilor scurși dela terminarea exploatării.

B. Pentru pădurile de folioase:

a) În cazul arboretelor cu stejar în majoritate, în stare degradată și propusă pentru refacere, regenerarea este asigurată dacă la hectar se găsesc minimum 10.000 pueți din care cel puțin 50% să fie stejar, iar celelalte specii de amestec ca: frasin, paltin, ulm, arțar, tei, fag și carpen diseminate.

Art. V. Regenerarea artificială a fiecărei suprafețe va începe imediat după exploatare (tăierea și scoaterea materialului) și se va termina într'un an până la doi ani următori exploatării, cu excepția ex-

piețării prin tăeri grădinarite, când regenerarea se va termina la jumătatea rotației.

Art. VI. Anual organele silvice competente, vor cerceta pe teren mersul regenerărilor, dând în scris dispozițiuni pentru buna lor executare, completare și întreținere.

Dacă în anul al doilea după exploatare, organul silvic local constată că nu s-au început lucrările de regenerare, va refuza autorizația anuală pentru exploatarea parchetului scadent și va dresa acte pentru confiscarea garanției.

Art. VII. Eliberarea de garanții se va face numai după constatarea regenerării complete a suprafețelor exploatare pentru care aceste garanții au fost depuse precum și a executării lucrărilor de îngrijire și de întreținere a porțiunilor timpului de vegetație, socotită dela 15 Septembrie a anului forestier în care s'a făcut tăierea și care după natura tăerilor va fi:

După un al treilea an dela ultima completare la pădurile tratate în codru cu tăeri rase:

Dacă analizăm cuprinsul acestei decizii în totalul ei, constatăm un progres evident față de trecut. Ea cuprinde însă și unele măsuri necorespunzătoare nevoilor și, în deosebi, condițiunilor din țara noastră, ca și unele lipsuri care slăbesc efectul măsurilor de progres pe care le cuprinde.

A. Progresul acestui mănunchi de măsuri stă în obligațiunea că în momentul constatării regenerărilor să se găsească cel puțin 5.500 pueți de rășinoase la hectar în stare de viguroasă vegetație, pentru pădurile de rășinoase, și cel puțin 10 mii pueți la hectar din care cel puțin 50% să fie de stejar, pentru pădurile de foioase.

Pentru ca să ai certitudinea că la epoca la care se face constatarea regenerării se vor găsi cel puțin 5.500 pueți în cazul pădurilor de rășinoase și 10.000 în cazul celor de foioase este necesar să plantezi cel puțin 6.500 pueți la hectar în primele și 11.200 în cele din urmă; să faci, prin urmare, plantațiunea cu dispozitivul 1,30/1,30 m sau chiar 1,30/1,20 m și respectiv 1,20/0,75 m.

Acestea sunt distanțele și dispozitivele, pe care practica îndelungată și experiențele care s'au făcut în țările cu gospodăria forestieră mai înaintate, le-au indicat ca cele mai bune.

Plantațiunile de rășinoase cu dispozitivul de 1,30/1,20 m dau arboretele care produc lemn de calitate superioară. În plus, în cele mai multe cazuri, ele ne scutesc de a mai face completări cari, uneori sunt mai costisitoare chiar decât plantațiunile

însăși, și cari, în toate cazurile, necesită cheltuieli foarte mari în raport cu rezultatele care se obțin.

Cel mai mare progres însă, îl realizează această decizie prin distincțiunea pe care o face între plantațiunile de rășinoase și cele de foioase. Cu totul alții sunt factorii de care depinde reușita lucrărilor de împădurire în cele două regiuni — de munte și de șes — în care își au aria de vegetație aceste două grupe de specii.

La plantațiunile de rășinoase factorul hotărîtor este pericolul înăbușirii pueților de către vegetația ierboasă.

La acest gen de plantațiuni, ceea ce ne interesează este, prin urmare, calitatea pueților, alegerea unor pueți cu vârsta și vigoarea cerută de natura și starea în care se găsește suprafața ce urmează să fie împădurită, o plantare îngrijită și la timp făcută.

În cazul plantațiunilor în pădurile de foioase din regiunile de șes și chiar din acelea de deal, factorul care guvernează reușita este apa. Întreaga noastră preocupare trebuie să fie deci: să ajutăm pătrunderea apei în pământ în cât mai mare cantitate și odată intrată, să nu se piardă fără folos. La această ajungem prin folosirea unor soluri afânate sau la nevoie, prin mobilizarea solului și prin măsuri care să ducă la închiderea cât mai grabnică a masivului. Închiderea masivului se realizează prin numărul mare de pueți folosiți la hectar și prin amestecul speciei principale cu arbuști și specii de împingere.

Silvicultura rusă, care experimentează de mai bine de un secol și jumătate acest gen de lucrări, a ajuns la concluzia că plantațiuni cu rezultate bune și mult mai economice se obțin cu un amestec între speciile de preț — stejar, frasin, ulm — mai rare și mai scumpe, cu speciile secundare de mărimea II-a și chiar a III-a și cu arbuști ai căror pueți se produc mult mai ușor și mai ieftin. Aceste din urmă specii ajută la acoperirea solului și la închiderea arboretului. Ele anulează în același timp, tendința de lăbărtare a stejarului, fără ca să stea în calea nevoii de lumină a acestei specii. Prin acest amestec și cu acest număr de pueți se realizează lozinea: „stejarul trebuie să stea cu picioarele la umbră și cu capul la lumină”.

Prin obligațiunea de a se planta 10.000—11.500 pueți din care 50% stejar și restul specii secundare pe care decizia mai sus amintită o pune proprietarilor de păduri, silvicultura

românească adoptă practica cea mai înaintată în materie de plantațiuni în pădurile dela câmpie.

B. Dispoziții mai puțin potrivite sunt în deosebi două:

obligatiunea de a se face plantațiunile în toate împrejurările și în toate cazurile — deci și în pădurile de rășinoase — în primul, cel mai târziu al doilea an dela terminarea exploatării;

dispozițiunea ca, în momentul constatării regenerărilor pueții să aibă vârsta de cel puțin 7 ani.

Nu încapē îndoială că obligatiunea de a face plantațiunea imediat după exploatare, are multe avantaje: înlătură degradarea solului pe care o provoacă de cele mai multe ori tăerea rasă, degradare cu atât mai accentuată, cu cât timpul în care suprafața tăiată rămâne desgolită e mai lung; impuținează neajunsurile pe care le provoacă pericolul îmburuenirii solului pentru reușita regenerărilor artificiale și în deosebi, micșorează cheltuelile ocazionate de aceste lucrări.

Pentru ca această măsură să-și dea roadele este necesar însă, să-i preceadă alte două dispozițiuni:

— împrăștierea tăerilor rase anuale în mai multe înșiruiiri de tăeri, cel puțin 4—5 la număr, așa ca tăerile a 2 ani succesivi să nu fie alăturate iar 2 tăeri alăturate dintr'o înșiruire să fie distanțate în timp cu cel puțin 4—5 ani.

Reducerea suprafețelor exploatare anual prin tăeri rase într'un singur loc la 10, maximum 15 ha. Dacă din considerațiuni de altă natură parchetul anual trebuie să fie mai mare, el trebuie fragmentat și înglobat în mai multe înșiruiiri de tăeri.

Fără aceste dispozițiuni premergătoare, obligatiunea plantării imediat după exploatare, pentru condițiunile din țara noastră, unde tăerile rase se fac pe suprafețe mult prea mari și cu continuitate în același loc și unde măsurile cele mai simple de combaterea insectelor sunt încă în faza de organizare, ar putea să fie generatoare de neajunsuri.

Cioatele, rămase în urma exploatării atât în partea lor deasupra pământului, cât și rădăcinile din sol, atâta timp cât încă lăncezesc, constituiesc în primii ani după exploatare mediul cel mai prielnic pentru desvoltarea insectelor și în deosebi a lui *Hylobius abietis* L.

Plantând imediat după exploatare și an de an în continua-

re, alimentăm continuu focarul pe care îl creiem prin operațiunea introducerii pueților tineri de rășinoase tocmai în mediul cel mai prielnic pentru desvoltarea insectelor. Și pericolul este cu atât mai mare, cu cât suprafețele tăiate anual și blocul unitar pe care îl constituiesc aceste tăieri, este mai mare.

Pentru înlăturarea acestor stări de lucruri, tratatele de protecție, între măsurile pe care le prescriu împotriva atacului de *Hylobius*, recomandă ca, după exploatare, să urmeze o pauză ¹⁾ de 1 an pentru semănături și de 2—3 ani pentru plantațiuni, până la împădurire.

Este adevărat, că în ultima vreme, stabilindu-se că viața insectei fiind mai lungă de 2—3 ani, eficacitatea pauzei de 2—3 ani după exploatare este pusă în discuție. Pauza ar trebui lungită — spun unii dintre autori ²⁾ — la 4—5 ani, ori această lungire ar duce la înțelenirea suprafețelor exploatare, din care cauză greutățile de împădurire, plusul de cheltuieli și pierderea creșterilor pe tot acest interval, n'ar fi compensate prin înlăturarea pericolului pe care îl prezintă *Hylobius*.

Trebue să subliniem însă, că această discuție se face în Germania unde tăerile rase, atunci când se mai fac, nu depășesc suprafața de 4—5 ha la un loc, iar divizarea seriei în subserii (*Hiebszüge*) a devenit o regulă tot așa de generală, ca și succesiunea zilelor și a nopților.

Nu tot aceasta este și situația din țara noastră. Știm cu toții, că în ultimii ani, centrele în care atacurile de *Hylobius* ne fac dificultăți, s'au înmulțit. O anchetă asupra cauzelor care au dus la înmulțirea acestor centre nu s'a făcut — de ea se ocupă acum și I.C.E.F.-ul — dar n'ar fi poate prea prezumțios, dacă am face o legătură între faptul că sporirea centrelor de atac coincide cu timpul când, terminând cu împădurirea restanțelor, am pășit la plantarea suprafețelor curente, adică la plantațiuni făcute imediat după exploatare, sau în orice caz, la un timp foarte apropiat după aceasta.

Tot așa de cunoscut este și faptul că, între procedeele folosite pentru combaterea acestor atacuri, acolo unde s'a ivit, acela ale cărui efecte sigure nu se pot contesta, este oprirea exploatărilor și deci și a plantațiilor pentru o anumită perioadă de timp. Apoi sigur știm iarăși, că atâta vreme cât plantațiunile s'au făcut cu oarecare întârziere după exploatare, atacuri remarcabile — care să ne facă cele mai mici dificultăți — n'au fost cunoscute la noi în țară, deși mai toate exploatările în pădurile de rășinoase s'au făcut prin tăeri rase pe suprafețe întinse și continue, într'un singur bloc.

Sprrijinit pe aceste stări de fapt, credem că, în pădurile de rășinoase, a impune executarea plantațiilor imediat după ex-

1) Dr. I. Busse: *Forstlexikon*, dritte Aufl. I Band, S. 496.

Dr. R. Hess: *Der Forstschutz*, I. Band, S. 304.

2) Dr. R. Hess: *op. cit.*

ploatare, fără discuție, în toate locurile și în toate cazurile, atâta timp cât tăerile se vor face pe suprafețe tot așa de mari și într-o singură serie, și câtă vreme nu va fi dovedit că nu există nici un raport de dependență între atacurile masive de *Hyllobius* din ultimii ani și executarea plantațiilor imediat după exploatare, este, cel puțin, prematur.

Dispozițiunea din art. I al. A care statornicește, pentru pădurile de rășinoase, că pueții plantați să aibă în momentul constatării vârsta de cel puțin 7 ani, duce și ea la un alt neajuns. Ea obligă pe proprietarul în cauză, să nu se poată folosi de toate rezultatele practicei și experiențelor care s'au făcut în ultima vreme în materie de împăduriri.

În adevăr, pueții plantați trebuind să aibă la epoca constatării vârsta de cel puțin 7 ani, dat fiind că constatarea regenerărilor trebuie făcută după 3 ani dela împădurire, înseamnă că la epoca plantării, acești pueți trebuie să aibă vârsta de cel puțin 4 ani, deci nu poate fi vorba decât de pueți repicați.

Pentru cazul plantațiilor cu pueți de pin — și cred că va trebui în unele cazuri să facem și astfel de plantațiuni — obligațiunea de a planta în vârstă de cel puțin 4 ani este o greșală capitală. Vârsta cea mai potrivită și în același timp, și cea indicată, atât de practică, cât și de experimentările făcute în această materie, la pin, este de 2 ani. Cu cât vârsta este mai mare cu atât rezultatele lucrărilor sunt mai rele. Dar generalizarea acestui minim de vârstă și pentru plantațiuni cu pueți de molid este o greșală.

Plantațiunile cu pueți repicați oriunde au fost în mare cinstite cu câteva zeci de ani în urmă. Practica și experimentările din ultima vreme au schimbat radical această concepție.

Pueții repicați au fost înlocuiți pretutindeni — acolo unde se mai fac plantațiuni — cu pueți nerepicați în vârstă de 2 și 3 ani — 2 ani pentru pin și 3 pentru molid — bine desvoltați și bine sortați. Aceștia suportă mult mai ușor transplantarea, intră în vegetație, cu toată vigoarea, imediat după plantare și, dacă plantația se face la vreme, cresc normal — chiar în primul an. În plus, în plantațiunile cu astfel de pueți, se economisește costul operațiilor de repicaj și 1—2 ani de întreținere în pepinieră și chiar plantațiunea însăși costă mult mai puțin, prin faptul că gropile se fac mai mici și manipularea pueților necesită mână de lucru mai redusă.

De altfel asemenea plantațiuni s'au făcut și se fac în mod curent și la noi în Ardeal și cu rezultate foarte bune. În ultimii 10—15 ani, chiar în Vechiul Regat s'au făcut plantațiuni cu pueți nerepicați. Observațiunile câtorva ani în șir, ne-au confirmat avantajele care se atribuie acestui gen de plantațiuni.

Dar aceleași observațiuni ne-au dovedit că, în țară la noi, nici folosirea pueților nerepicați nu se poate decreta ca generală. Plantațiunile cu pueți nerepicați au și ele neajunsurile lor: aceștia sunt mai delicați, se îndoiește mai ușor și uneori chiar se frâng. Oricât ar fi compensate aceste neajunsuri prin vigoarea de creștere și numărul mai mare de pueți folosiți la hectar, ele totuși rămân o realitate. Noi avem încă suprafețe tăiate ras, în care plantarea este întârziată; avem regiuni cu soluri foarte bogate, care se acoperă cu vegetația luxuriantă de smeură, ruși și sburătoare. În aceste cazuri, desigur că nu se pot face plantațiuni cu pueți de molid nerepicați. În toate celelalte cazuri și anume în suprafețele tăiate ras din aria de vegetație a molidului, a arboretelor alcătuite din molid cu brad și uneori chiar a aceluia de molid cu brad și fag — în cazul când am fost obligat să facem tăieri rase și în astfel de arborete — situate pe terenuri înclinate și dacă suprafețele se plantează la vreme, plantațiunile cu pueți nerepicați dau rezultate foarte bune — chiar mai bune ca cele în care s'au folosit pueți repicați.

C. Între lipsurile acestei decizii, una care slăbește mult efectele dispozițiilor bune pe care le cuprinde, este dezinteresul pe care îl manifestă pentru intervalul, care se scurge de la efectuarea lucrărilor de împădurire, până la epoca la care urmează să se facă constatarea regenerărilor.

Dispozițiunile art. VI mult promițătoare în primul alineat — „Anual organele silvice competente vor cerceta pe teren mersul regenerărilor, dând în scris dispozițiuni pentru buna lor executare, completare și întreținere” — sunt limitate în aplicarea numai la primul și al doilea an după terminarea lucrărilor — iar sancțiunea este refuzarea autorizației noi de exploatare.

Organul de control, așa dar, se interesează, sau cel puțin are puțința de a sancționa numai începerea lucrărilor și constatarea după 3 ani dela executare, dacă împădurirea împlineste condițiunile cerute spre a se putea elibera garanția.

Așa înțeleasă, această dispozițiune nu are decât un caracter sancțional, am putea spune, fiscal. Dacă cu ocazia acestei constatări se găsește că regenerarea nu s'a făcut în bune condițiuni, nu-i mai rămâne nimic de făcut organului care face controlul, decât să dea un aviz pentru confiscarea garanției, căci o completare a plantației, dacă aceasta n'a fost reușită, practic vorbind, nu se mai poate face. În această situație, Statul se alege cu confiscarea garanției de împădurire și economia țării cu o suprafață neimpădurită sau prost împădurită.

Pentru a înlătura această eventualitate și a spori eficacitatea dispozițiilor acestei decizii, credem că este necesar să fie completată și cu următoarele dispoziții:

— organele în sarcina cărora cade îndrumarea și controlul lucrărilor de regenerare să fie obligate să fac inspecțiuni în timpul când se fac lucrările spre a se controla felul cum se execută aceste lucrări și spre a se da îndrumările necesare. Această măsură să se aplice mai ales la proprietățile la care nu există un serviciu silvic organizat și în deosebi acolo unde nu s'au mai făcut astfel de lucrări. Apoi, în toamna anului în care s'au făcut lucrările de împădurire, să se facă o primă constatare a rezultatelor pe care le-au dat aceste lucrări, cu care ocazie să se avizeze la refacerea sau completarea lor, dacă nevoia o cere, aviz, care trebuie să fie obligatoriu sub sancțiunea refuzului autorizației de exploatare.

Concluziuni și propuneri

1. Deciziunea Nr. 9105/942 privită în total, prezintă un progres însemnat față de trecut. Acesta este realizat prin diferențierea care se face între plantațiunile din aria de vegetație a rășinoaselor și acelea din regiunea foioaselor.

Ea are însă și unele scăderi și lipsuri.

Una dintre scăderi se referă la limitarea vârstei pueților de rășinoase care trebuie plantați, fapt care indirect exclude, din capul locului, practica plantațiunilor cu pueți nerepicati.

În cea de-a doua este vorba de obligația de a se începe și executa plantațiunile de rășinoase imediat după terminarea exploatărilor.

Între lipsurile acestei decizii, subliniem dezinteresul autorității tutelare pentru lucrările de plantațiuni, în interva-

lui care se scurge dela începerea lor și până la epoca la care se face constatarea regenerărilor, adică după al treilea an de vegetație și lipsa putinței de sancțiuni în tot acest interval pentru cazurile când lucrările au fost rău sau incomplet executate.

2. Pentru ca această decizie să constituie un progres total și să poată ridica nivelul practicii noastre silvice pe planul gospodăriilor forestiere cele mai înaintate, socotim necesar:

— ca, în pădurile de rășinoase, obligația de a se începe și executa împădurirea imediat după exploatare, să fie precedată — cel puțin de obligațiunea fragmentării tăerilor în însiruirii de tăeri, seria să fie împărțită în cel puțin 5—6 subserii, așa ca tăerile și ca consecință și plantațiunile, să revină în loc învecinat după 5—6 ani dacă nu și de aceea a reducerii seriilor de exploatare la suprafețe mai rezonabile;

— ca, condiția de vârstă la pueții de rășinoase la epoca constatării regenerărilor să fie înlocuită cu alte condiții: de vi-goare sau dacă se ține la vârstă, să se facă distincție pe de o parte între pueții de pin, care nu se pot planta cu șanse de reușită la vârste mai mari de 2 ani și cei de molid; pe de altă parte între cei repicați și cei nerepicați în cazul plantațiunilor de molid;

— să se prevadă obligațiunea ca lucrările de plantațiuni să fie cercetate atât în timpul executării lor, cât și în toamna anului în care s'au făcut lucrările, când va trebui să se avizeze dacă și în ce măsură este cazul să se facă completări, aviz care să fie obligatoriu sub sancțiune severă.

Neue Verordnungen betreffend die Waldverjüngung.

Les nouvelles dispositions concernant la régénération des forêts.

Les propriétaires sont obligés, par la loi forestière roumaine, d'assurer la régénération des forêts mises en exploitation.

Pour l'application de ces obligations, faute d'un règlement de la dite loi, le Ministère de l'agriculture et des domaines établit de temps en temps, par voie des décisions, des normes concernant la manière d'exécuter ces travaux.

La dernière décision a été donnée en 1942. L'auteur du présent article, constate qu'elle constitue un réel progrès. Quand on la compare à la précédente.

Il s'agit en première ligne de l'augmentation du nombre des plants à utiliser à chaque ha. de forêt exploitée: 5300 pour les résineux (4.000 jusqu'aujourd'hui) et 10.000 pour les feuillus.

Mais la nouvelle décision contient aussi quelques lacunes. En les signalant l'auteur de l'article propose les remèdes nécessaires.

PROBLEMA MOȘILOR

de Ing. TITUS NICGARĂ

Problema drumurilor n'a fost niciodată mai de actualitate în Țara Moșilor ca azi! Și aceasta pentru motivul că prin fixarea graniței vremelnice dinșpre Ardealul de Nord, acestor vrednici urmași ai lui Horia și Iancu, li s'au tăiat drumurile naturale de scurgere de pe văile: Iadului, Drăganului, Someșurilor, etc. către șoseaua și calea ferată Cluj-Oradea — pentru unicul lor produs, care este lemnul prelucrat în diverse sortimente.

Este fapt cunoscut, că lemnul, ca materie primă, cu volum mare și valoare mică, — suportă cheltuelile de exploatare și transport la distanțe mai mari, numai dacă are o scurgere normală, nu prea costisitoare. De aci nevoia, ca o regiune întinsă și curat românească cum este Țara Moșilor să fie redată cât de curând și cu orice sacrificii economiei naționale.

Calea cea mai indicată pentru aceasta, este construcția unei rețele de drumuri și căi ferate, strict necesare pentru valorificarea Munților Apuseni. (Vezi schița).

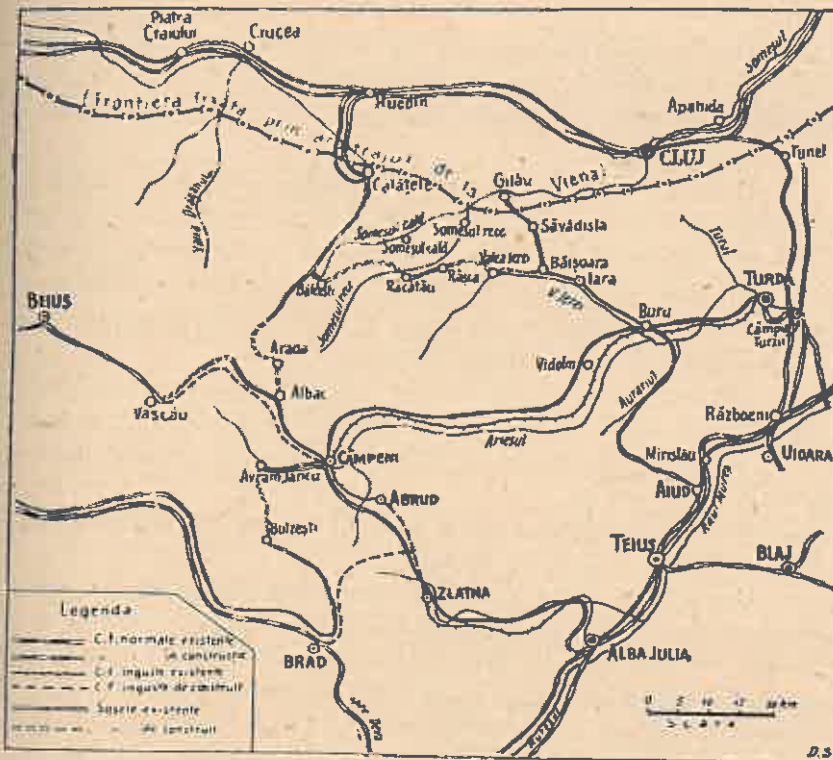
Construirea de căi ferate necesită însă capitaluri însemnate și brațe de muncă numeroase. Ca urmare, pentru situația de azi, când efortarea cea mare a națiunii trebuie îndreptată în altă parte, e necesar să ne străduim mai de aproape pentru construirea de drumuri șoseluite.

Ca să cunoaștem programul de lucru, e necesar să știm mai de aproape, ce avem de tăiat și transportat anual în diversele păduri ale acestei regiuni și ce drumuri ar fi de făcut.

În această ordine de idei, trebuie să se știe că în bazinele văilor Iadului și Drăganului (Ocolul Crișul Repede) în pădurile Statului și cele administrate de Stat se găsește o posibilitate anuală de 120.000 m³ lemn de lucru și foc, în majoritate de rășinoase.

Printr'un drum construit, ce le-ar lega de basinul Crișului Negru, la Sudrigiu, s'ar putea pune în valoare cea mai mare parte din aceste produse lemnoase.

Populațiunea de aci e rară, deoarece noua frontieră a pătruns adânc în munți — mai sus de comuna Remeți — astfel că nouă nu ne-au rămas decât câteva cătune răspândite prin munți. În schimb volumul și valoarea produselor lemnoase sunt foarte mari.

În pădurile Statului și administrate de Stat din basinul Someșului Cald (ocolul Bălcești) se găsește o posibilitate anuală de cca. 50.000 m. c. lemn de lucru rășinos. Prin legarea șoselei Câmpeni-Albac, cu șoseaua Bălcești-Călățele, de la Bălcești până la Albac, s'ar asigura scurgerea în oarecare măsură a produselor lemnoase.

Astăzi se lucrează intens la această șosea și cu toate că distanța Călățele-Câmpeni — prima piață de desfacere, — se

află la circa 100 km. — vom avea totuși — de bine de rău — un drum de schimb al produselor principale: lemnul cu cereale.

În basinal Someșului Rece (ocolul Gilău), din pădurile Statului și cele administrate de Stat rezultă o posibilitate anuală de cca. 50.000 m. c. lemn de lucru și foc, în majoritate rășinos. Prin legarea șoselei Răcătău-Gilău, cu șoseaua Săvădisla-Iara, s'ar asigura într'o oarecare măsură, transportul produselor către Turda.

Dar în afară de bazinele mai sus arătate în regiunea propriu zisă a Moților, mai avem basinal Arieșului (cu ocoalele Albac și Cămpeni, ale căror produse se scurg în mod normal spre Turda.

În acest bazin problema valorificării produselor lemnoase a fost rezolvată de către actuala Direcțiune silvică Cluj a Moților, prin plutitul lemnului pe Arieș, pe o distanță de cca. 55 km. în urma construirii opusturilor dela izvoarele Arieșului și a greblei dela Cămpeni, de unde lemnul se transportă apoi pe linia de cale ferată îngustă Cămpeni-Turda.

Pentru a da posibilități de viață locuitorilor din Munții Apuseni, în afară de drumurile mai sus specificate, ar fi necesar să se lege șoseaua națională Cămpeni-Arieșeni cu șoseaua națională Băița-Beiuș.

Prin construirea acestei șosele s'ar rezolva în mare măsură problema ajutorării Moților.

Aceștia își desfac produsele numai spre Turda și Brad, către care se îndreaptă drumuri șoseluite. Aceste piețe de desfacere nu pot absorbi însă întreaga producție a brațelor lor trudite. Prin construirea șoselei de mai sus, Moții n'ar mai fi constrânși numai la piața Bradului și Turdei, ci li s'ar deschide o piață bogată, a Câmpiei Tisei, — unde lemnul de rășinoase lipsește, iar consumul este mult mai mare. În această regiune agricolă, bogată, Moțul ar găsi apoi avantajos cerealele necesare, după care azi ca și ieri, aleargă mult pentru câștig puțin. Șoseaua în chestiune ar deveni în scurt timp artera principală de circulație din regiunea Moților, înlesnind schimbul între produsele muntenilor și cele ale locuitorilor din Câmpia Tisei.

Repararea, construirea, respectiv legarea drumurilor șoseluite între ele, așa cum s'a arătat mai sus, ar deschide posi-

bilități de circulație din părțile de Est ale Ardealului către cele din Vest și peste Munții Apuseni prin 1—2 trecători, în afara celei actuale, care e singura cale de comunicație: Valea Mureșului.

După terminarea construirii drumurilor șoseluite, de care ne ocupăm, ar trebui să fie legate apoi între ele și căile ferate, care pătrund în interiorul Munților Apuseni; de ex. Turda-Abrud cu linia Alba Iulia-Zlatna. Mai târziu ar urma să se facă și legarea acestora cu linia ferată Arad-Brad, respectiv Beiuș-Vascău.

Cea mai ușoară de construit și mai urgentă ar fi calea ferată Abrud-Zlatna, pe o distanță de cca. 20 km.

Prin această legătură s'ar ridica imediat importanța municipiului Alba-Iulia, care ca oraș românesc, s'a căutat să fie lăsat în umbră de către foștii stăpâni ai Ardealului. Azi Cetatea lui Horia și a lui Mihai Viteazul cere să i se dea cu precădere dreptul la viață românească, ce i se cuvine.

La prima vedere s'ar părea paradoxal, că insist atât de mult asupra drumurilor, întru rezolvarea problemei Moșilor — când chemarea mea de silvicultor este rezolvarea problemei pădurilor moșești. Credința mea nestrămutată însă este, că pentru rezolvarea problemei Moșilor, ne trebuie în primul rând drumuri, drumuri bune, — bune și pentru autovehicule.

Am cutreerat Munții Apuseni în lung și lat — în calitate de reprezentant al Casei Pădurilor Statului și am observat că multiplele probleme, ce se cer a fi rezolvate — fără drept de amânare — din punct de vedere economic, social, național, etc., au rămas în fașă, sau numai sub formă de proiecte, din cauza lipsei de drumuri.

În trecutul apropiat, toată lumea a crezut că problema Moșilor se poate rezolva prin acordarea gratuită de lemn și cereale și prin sacrificarea mândrilor codri din această regiune — prin împroprietărirea comunelor moșești.

Ca român care-și iubește Țara mi-am pus și eu întrebarea, de multe ori, cum se face, că în decurs de 22 de ani de pace, nu s'a făcut în Munții Apuseni, nici o șosea complectă. S'a început șoseaua Bălcești-Arada, dar nu s'a terminat, s'a pornit șoseaua Avram Iancu-Bulzești și nu s'a terminat, s'a început șoseaua Arșeni-Băița și de asemenea nu s'a terminat. Nici un ora politic, din câți au trecut — și mulți au fost

prin Țara Moților — n'a înfăptuit cea mai elementară, dar și cea mai importantă problemă a Moților: drumurile. În schimb toți i-au îndrumat la sângerarea pădurilor.

Abia acum, după atâta sbucium și în timpurile grele de astăzi, când trebuie să facem față unui războiu crâncen, se construiesc drumuri de zor.

Și aceasta datorită spiritului de disciplină și discernământ ce domnește în momentul de față în țara noastră, care permite să se cheltuiască cu socoteală banul public și să se ducă și un războiu greu cu dușmanii în afară.

Azi când se lucrează la construcția șoselelor în Munții Apuseni, după un plan bine chibzuit, socotim că se va rezolva 50% din problema Moților. Când se vor lega între ele și liniile ferate despre care am vorbit mai sus, rezolvarea problemei va atinge 70%.

Acestea fiind spuse, ca silvicultor, socotesc că în urma lucrărilor amintite:

— Moțul nu va mai apela pentru orice nevoie a sa, la pădure,

— Moțul va trece la o economie alpină mai fină prin creșterea animalelor de rasă, producerea derivatelor de lapte, și valorificarea lor rațională;

— Intre Moți vor apare anumiți tehnicieni, care intrând în acțiune fără întârziere, îi vor îndruma pe calea progresului, întrucât astăzi aceste elemente pregătite lipsesc.

— Pădurea cât a mai fi rămas, va fi exploatată atunci rațional și își va îndeplini din plin marele său rol, ca regulator al climei.

Die Frage der Bihörgebirgseinwohner (Moțen).

Le problème des „Moți“.

Les „Moți“ sont des roumains qui habitent une certaine région montagneuse dans l'Ouest du pays.

Pour faciliter la vie si dure de cette population, on a préconisé diverses manières d'actionner. D'après l'auteur du présent article la plus efficace serait l'ouverture d'un système bien articulé de routes et de voies ferrées.

VĂNĂTOARE ȘI PESCUIT

PAZNICII DE VĂNĂTOARE

de Ing. C. DAN

Revin asupra unei probleme care s'a mai desbătut, dar care cred că în situația actuală are o importanță deosebită pentru Corpul Silvic.

Toate manifestările noastre se bazează pe realizările „celulelor exterioare”, realizări proiectate, controlate și susținute bineînțeles de Centru. Aceste „celule” sunt ocoalele silvice, cari sunt singurele cari activează numai în direcția și permanenta legătură cu pădurea.

La aceste celule nu s'a putut concepe, mai înainte chiar, și în special în ultimii ani, aplicarea programelor pe teren fără ajutorul personalului silvic inferior (brigadieri și pădurari).

Înainte de război să zicem că aveam personal inferior suficient, cu toate că nu aceasta era situația la toate Ocoalele.

Din anul 1940 începând majoritatea Ocoalelor au început să se desorganizeze din acest punct de vedere din cauza concentrărilor și mobilizărilor.

Pe câmpul de luptă au căzut deasemeni nenumărați brigadieri și pădurari.

Numărul personalului inferior a scăzut, însă programele s'au amplificat, așa cum n'au mai fost nici odată până acum. După normele în vigoare, mobilizații pentru lucru admiși sunt insuficienți numericeste față de nevoile reale ale serviciului.

Sunt unități cu bugete de 20 până la 80 milioane și mai mult, anual, cari execută programele de lucru cu 1 până la 2 brigadieri și 10—15 pădurari.

La această situație se mai adaugă aceia că din cauza descomplectării personalului de cancelarie și a înmulțirii lu-

crărilor de birou și a numeroaselor situații în termene fixe, inginerul șef al ocolului este obligat tot mai mult a executa lucrări de cancelarie, și a neglija complet terenul.

La majoritatea ocoalelor se lucrează din zori până târziu în noapte, fără răgaz — sărbătoare, concediu, etc.

Este o muncă de sacrificiu pe cari o înțeleg toți acei ce au trăit-o sau au văzut-o de aproape și care ar trebui să fie recunoscută și răsplătită cel puțin moralmente.

Cu toate că regulamentul interzice, s'a ajuns, din cauzele arătate mai sus, ca personalul inferior să execute pe teren lucrări tehnice de mare importanță și răspundere și s'a constatat în majoritatea cazurilor că acest personal a putut face față mulțumitor noii situații. Aceasta se explică în parte prin faptul că aceștia și-au acumulat experiențe suficiente în decursul anilor când aveau numai supravegherea lucrărilor.

În consecință nu mi se pare exagerat când spunem că fără brigadieri și pădurari lucrările de silvicultură ar fi greu de executat.

Am făcut această introducere cam lungă pentru a arăta că, în general vorbind, nu s'ar fi putut face silvicultură numai cu codul silvic, personalul superior și mijloace materiale. A fost nevoie și de acest personal inferior.

Trec acum la organizarea vânătoarei.

În acest domeniu cu toate că avem o lege pentru protecția vânatului care conține principiile unei raționale ocrotiri a vânatului, a cărei aplicare se făcea de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin Direcția Vânătoarei (din anul 1940 numită Direcția Economiei Vânatului) nu s'a putut ajunge la rezultatele scontate.

După unele realizări destul de importante, provocate de Legea Vânatului din 1921, a urmat o perioadă de stagnare și chiar de regres în unele regiuni (vânatul în general s'a împușinat și în unele regiuni speciile importante — cerbul și capra neagră — au dispărut).

Din anul 1937, inspectorul general al vânătoarei, numit atunci (d-l ing. A. Comșia), începe aplicarea unui plan general de redresare a vânătoarei românești.

În anul 1938, tot domnia sa întocmește un program cuprinzând principiile de organizare, care aprobat de forurile su-

perioare, începe să fie aplicat din anul 1940 când i se încredințează conducerea Direcției economiei vânătorului.

Conform acestei politici cinegetice urma printre altele să se dea o deosebită atențiune „creerei de material uman pregătit în arta gospodăriei vânătorului“.

Fără personal pregătit, nici cel mai bun program nu poate da roadele așteptate.

Mă voi ocupa aici numai de personalul inferior adică de brigadierii de vânătoare.

Așa cum nu putem concepe gospodărie silvică fără personalul inferior, tot așa nu se poate concepe o gospodărire și ocrotire rațională a vânătorului, fără paznicii (brigadierii) de vânătoare.

Fosta Școală de brigadieri de vânătoare din Sighet, înființată după stăruința decedatului profesor Gh. Nedici, s'a desființat nefiind suficient susținută și deoarece absolvenților nu li se asigura plasamentul.

Atât legea vânătorului cât și contractele tip obligau pe proprietarii de fonduri și pe arendași de a ocroti vânătorul în care scop trebuiau să angajeze paznici. Aceste bune măsuri n'au ajuns însă a fi aplicate decât parțial, din lipsa de paznici cu școală, (aceștia și așa puțini, s'au pierdut alegând alte meserii).

Proprietarii de fonduri de vânătoare, conștienți, cât și societățile sau chiar vânătorii corecți înțeleg astăzi că nu se mai poate concepe gospodărie cinegetică fără ocrotirea vânătorului. Însă trecerea la realizări se lovește de lipsa de personal de pază specializat.

Această problemă nu se poate nici rezolva definitiv într'un an, dar nici nu poate fi amânată.

A se înființa astăzi o școală specială, nu ar fi potrivit.

Singura și cea mai potrivită soluție este următoarea, arătată de altfel și de d-l Ing. A. Comșia încă din anul 1938, deoarece nu reclamă cheltueli noi: Pregătirea personalului de vânătoare să se facă în școlile de brigadieri silvici, prin amplificarea cursurilor și practicei necesare, de vânătoare. Școala de brigadieri are în prezent durata de 2 ani. Să se înființeze un al treilea an, pentru specializare, care să poată fi urmat numai de elementele ce corespund din toate punctele de vedere acestei specializări și pentru care cer multe aptitudini.

Școala ar putea fi subvenționată din Fondul Vânătoarei, având și teren didactic la dispoziție.

Absolvenții secției cinegetice să aibă aceleași drepturi ca brigadierii silvici, pentru ca în cazul ocupării posturilor de specialitate cinegetică la particulari, aceștia să poată intra în serviciul statului sau particularilor ca brigadieri silvici.

Direcțiunea Economiei Vânatului se va îngriji pentru crearea de posibilități de plasare a acestor brigadieri silvico-cinegetici. Aceste posibilități, le vedem într'un viitor apropiat foarte largi, așa că pentru cel puțin un deceniu vor exista plamente sigure.

La școala de brigadieri dela Brănești s'a luat din anul trecut buna și folositoarea inițiativă de a se da o cât mai largă importanță chestiunilor vânătoarești. În afară de cursurile în legătură cu această știință, cei cu aptitudini au fost trimiși și au executat practica de vară la unități importante din acest punct de vedere (de exemplu ocoalele cu fasanerii, cu terenuri de munte bine amenajate), unde acești elevi au fost puși efectiv la lucru.

Este îără îndoială un mare progres, însă ori câtă bunăvoință ar avea școala și elevii, programul școlii nu permite a se face mai mult.

Prin complectarea școlii de brigadieri în sensul arătat mai sus, s'ar umple un mare gol și s'ar realiza astfel unul din țelurile politice cinegetice.

Orice întârziere în aplicarea unor măsuri, găsite și recunoscute ca necesare, se resfrânge nefavorabil asupra economiei vânatului.

Die Jagdaufseher.

Les gardes-chasse.

Quelques considérations sur les gardes-chasse. L'auteur propose que les élèves des écoles de brigadiers forestiers reçoivent — pendant une année entière — des connaissances approfondies sur les problèmes de chasse et de pisciculture dans les eaux de montagne.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Radio.

În ziua de 10 Febr. a. c. ora 17, la Radio-București, în cadrul orei „Viața noastră culturală” D-l Em. Bucuța, director g-ral în Minist. Culturii Naționale, a ținut o conferință în care are cuvinte de apreciere pentru Societatea noastră, de recunoaștere pentru acțiunea silvicitorilor în general, de idealizare a vieții la pădure.

Pentru ca cetățenii noștri să-și poată de seama cum ne văd pe noi și acțiunile noastre, cei ce ne privesc din afară, dăm în rândurile ce urmează un fragment din conținutul D-lui Bucuța.

Red.

„Poate că n'ați fost cu mine spre Fierbinți și spre Prahova, prin pădurea făcută de sute și sute de mii de stejari, a străvechei Vlășii. Atât s'a mai păstrat din codrul românesc de odinioară, în care ne vine din adânc de vremuri, nu numai amintirea ființei, cu acest nume al altei limbi, pentrucă Vlășia înseamnă Velahia, dar și înfățișarea, mai târziu, cu totul schimbată, de mâna omului sau de călătoria soarelui, a pământului nostru.

Pârții nesfârșite, în linie dreaptă, tăiate de pădurari pentru aer și pentru pază, se deschideau deodată ca niște drumuri împărătești. Când mă apuca noaptea pe ele, cerul se aprindea deasupra cu puzderia lui de stele, tăiat și el într-o părție dreaptă, între coroanele copacilor, ca o cale a laptelui sistematizată. Incepeau privighetorile.

De atunci am umblat prin pădurile de sălcii umflute de apă și într'un veșnic freamăt, ca și cum n'ar sta înfipte în pământ, ci s'ar ridica din fluviu și ar fi purtate de el, de pe malurile Dunării și din Delta. Și m'am strecurat, ferindu-mă de cleiul lor mirositor, prin aleile pitice de jneapăn dela 2000 de metri, am sărit din buștean în buștean, pornite pe râurile de munte către joagăre, și m'am trezit și eu făcând cuiburi pe coaste și sădind puleți pe locuri desgolite. Dar niciăieri n'am simțit pădurea ca în această Vlășie, care parcă este toată Țara românească și a pătruns cu proverbul ei în limbă, ca o pildă de semeție și de libertate. Acolo ar trebui poate cetite cărți, cum este noul volum scos de Societatea „Progresul Silvic” și de Institutul de Cercetări și experimentări forestiere, „Economia forestieră generația”, de d-l Iiie C. Demetrescu, doctor în pădurărie. S'ar simți atunci că nu este vorba în el de o rece prezentare tehnică, plină de termeni respingători și de coloane de cifre, ci de o știință verde și veselă, care vrea să răspândească nu numai dreapta cunoaștere, dar și iubirea pădurii. Cartea aceasta nu este singura, scrisă și tipărită cu acelaș gând. Acești spe-

cialiști ai codrului sunt în același timp oameni de știință și oameni de poezie. Cântecul lor de frunză verde, în lungul și în latul tămii, este apărarea și preamărirea copacului. După ei, pământul ar trebui acoperit numai cu dumbrăvi sfinte, ca în vremurile păgâne ale închinătorilor la acest copac, sau în vremurile mai de dincoace ale împărțitorilor de dreptate sub frunzișul lui și legați printr'un fir nevăzut de cei dinți. Face bine o asemenea râvnă. Foala de hârtie tipărită se încălzește sub degete și se face altfel înțeleasă. Nimeni parcă nu ține mai mult la obiectul cercetării lui decât acești silvici.

„Progresul silvic” este o societate alcătuită din ingineri forestieri, pentru ocrotirea, ca toate cele semănătoare ei, a intereselor profesionale. Spre deosebire însă de alte Societăți, cu acest scop, ea nu se oprește la oamenii care o alcătuiesc, ci pătrunde până la problema care-i face cu putință și-i adună. De aceea la locul întâiu al preocupărilor stă pădurea și abia la locul al doilea tehnicienii ei cu grijile lor, de încadrare, de aprovizionare cu alimente și de petrecere, spirituală sau socială. Am fost și eu, nu odată, la conferințe sau la consfătuiri în sala de adunări a Palatului Societății, cu statuia lui Tache Ionescu în ferestre, a omului care în afară de activitatea advocătească și politică, a iubit într'atât pădurea și muntele încât a lăsat să fie îngropat sub brazil întunecați al Mănăstirii Sinaia și a dat numele lui unei poteci de piatră spre Bucșoiu. Este, fără să se fi gândit, nici el nici ei, omul acestor ingineri și stă în fereastra lor la locul lui. Institutul de Cercetări în schimb și cum îl arată numele, este o prelungire și o creștere a Facultății de Silvicultură, adăpostită acum de Politehnica din București. Eu o știu de când n'avea această titulatură măreață și de cutremur. Ne duceam, ca să ne întâlnim colegii sau prietenii, acum treizeci și mai bine de ani, când eram și noi studenți, în pădurea Brăneștilor, la casa albă cu internat, săli de curs, răzoare de trandafiri și părții luminoase de viășie, numite cu nume de mari silvicultori români; mai văd în amintire o scândurică scrisă verde: Aleia Grunau. Ne duceam uneori pe jos, până intram în răcoarea și umbra copacilor. Lacul dela mănăstirea Pasărea era jumătate în pădure. Ne înfrumusețam viața pentru o clipă cu această sihăstrie de tinerețe și de voie bună. Astăzi locurile s'au mai părgănit și casa de pe vremuri, mai bătrână de toată bătrânețea noastră, adăpostește o școală de brigadieri, pe când școala înaltă de altădată învață între blocurile și asfaltul Bucureștiului. Nu mai miroase în clasele ei a frunză nouă și nu mai intră pe geamurile deschise cântecul de cintizoi și de mierle. Dar Societate și Institut de Cercetări se unesc adeseori, ca în cartea care-mi dă prilejul să le amintesc pe ele și marea lor dragoste, pădurea, pentru o asemenea lucrare de trezire a omului pădurii din noi, Români. Pădurea face parte din istoria noastră mai mult poate decât din istoria oricărui alt popor european și trebuie să ne îndulosem de ea, ca de un leagăn. Cântărețul popular a știut aceasta, când și-a împodobit toate cântecele cu frunză verde și a împins pe Eminescu, în Călin și în alte poezii, să ne înconjure de păduri de aramă și de argint.

Emanoil Bucuța

● Serbarea sădirii arborilor la Brănești.

Între mijloacele folosite pentru ținerea vie în mintea poporului a restului pădurilor, este și Serbarea Arborilor, pe care o putem socoti împământenită la noi.

La București ea a fost organizată anul acesta din inițiativa administrațiilor silvice. Ca și până acum ea s'a desfășurat în pădurea Pusnicul din ocolul silvic Brănești, având loc în ziua de 17.IV. a. c.

Au participat oficialități, diferiți delegați ai Instituțiilor din București, particulari, profesori și studenți ai Facultății de Silvicultură, Școala de brigadieri silvici și elevii Școlii primare din Brănești și parte din populația din împrejurimi.

După oficierea unui serviciu religios de către un sobor de 5 preoți, au cuvântat asupra însemnătății pădurii: d-nii prof. M. Drăcea președintele Societății Progresul Silvic, Ion Antonescu Secretar general la Ministerul de Agricultură și Domenii, Ing. Cezar Cristea și preotul T. Drăghicescu.

Redăm, mai jos, în întregime cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea:

„La venirea primăverii, nici o putere din lume nu poate opri murgii să plesnească și tinerețea să reiasă afară, spre a se înfrăți din nou cu temelul cel mai veșnic al neamului nostru, cu pământul, cu pădurea și cu câmpul. Vremurile de azi, oricât de grele, nu ne-au împiedicat de a ne aduna iarăși aci, din toate părțile și de toate vârstele, pentru sărbătorirea sădirii arborilor, simbolul primăverii și al tinereții.

„Se împlinește curând o jumătate de veac, de când marele Haret a aruncat sămânța acestei serbări. Cum spune și parabola Mântuitorului, multe semințe au așteptat în pământ multă vreme, dar n'au pierit. Căci, se împlinesc azi, 20 și mai bine de ani, de când această serbare a sădirii arborilor se desăvârșește pe fiecare zi ce trece și în întindere și în adâncime. Numai într'acest loc multe zeci de mii din tinerețea capitalei, au venit aci să se încălzească la primele raze ale primăverii, să sădească arbori și să se însufletească de generozitatea firii și pământului românesc. În sufletul tuturor — suntem convinși — a incolțit sămânța aruncată, sămânța iubirii de arbori, de păduri și de pământul țării. Și era nevoie să se samene această sămânță în sufletul fraged al copiilor, fiindcă, trebuie să se știe, poporul român a păcătuit față de pădurile sale.

„Neamul nostru dacă vrea să-și așeze temeinic edificiul culturii sale de viitor, trebuie să se întoarcă curând la rosturile firești ale pământului pe care destinul ne-a chemat spre a ne împlini menirea noastră.

„Acesta este, în ultimă analiză, sensul acestei serbări, care ne înfrățește cu toate popoarele luminate din lume, cari înțeleg în fine, că pădurile trăiesc nu numai cu căldura soarelui, dar și cu roua inimii omenești.

„Sămânța semănată odată a prins.

„Dvs. sunteți azi neofiii acestei mișcări. Ca neofiii și ca oameni cu răspundere față de viitorul acestui neam și de viitorul acestei generații tinere, Dvs. — suntem azi perfect convinși — ne veți depăși pe

noi și în energie și în convingerea și în eficiența cu care veți lua în mână și veți desăvârși această operă de durată, dar monumentală a educației forestiere a poporului român. Aceasta o mărturisiiți și Dvs. astăzi, venind în mijlocul copiilor plantatori de arbori.

„Când fiecare copil din această țară va tresări numai când aude sau vede scris cuvântul de pădure, numai când fiecare copil din această țară va înțelege cât timp trebuie să treacă de când se sădește un arbore și până când vine fireasca vreme a doborîrii lui, numai când fiecare tânăr va înțelege ce înseamnă tăierea peste măsură a pădurilor și urmările despăduririi coastelor, numai atunci poporul nostru își va fi găsit, în stărsit, unul din cele mai adânci temeiuri ale existenței și permanenței sale: înțelegerea pentru păduri și respectul pentru pământul țării. Și numai atunci, părintele va putea să privească cu încredere viitorul copilului său, care îi transmite, mai departe, și numele și tradiția de familie.

„In credința că, prin grele încercări, noi ne găsim drumul cel drept spre un viitor strălucit, să ne îndreptăm azi gândurile spre simbolul neamului întreg, spre Cel ce din rândurile copiilor și plantatorilor de ieri pe aceste locuri, a fost ridicat de destinul cel bun al neamului pe treptele Tronului”.

Luând apoi cuvântul D-l I. Antonescu Secretar general la Ministerul Agriculturii și Domeniilor a spus următoarele:

„Prezența Domniilor Voastre într-un număr atât de impunător, denotă atențiunea tot mai stăruitoare ce se consacră activității silvice a Ministerului de Agricultură și Domenii.

„Această activitate, ținem să subliniem, constituie o preocupare continuă și de față a Departamentului nostru.

„Și este firesc să fie astfel, căci pădurea formează unul din marile rezervoari de bogăție și de vitalitate a țării noastre. Iar menținerea și pentru viitor a acestui neasemuit tezaur, — mai ales în epoca noastră de amplă dezvoltare, când materia primă e tot mai lacom consumată de imperatiunile civilizației, — cere pentru menținerea unui echilibru sănătos, pe lângă o desăvârșită pricepere tehnică, o veghe neobosită și o parte din însăși sufletul nostru: iubirea de natură.

„In această acțiune — al cărei program Ministerul Agriculturii ține să fie cât mai riguros îndeplinit, inginerii silvice au prilejul să se bucure de cea mai înaltă satisfacție: atențiunea continuă pe care însuși Mareșalul Conducător o acordă, într-un mod am putea spune pasionant, acestei activități.

„Aici, la Pustnicul, tradiția sădirii anuale a arborilor s'a înscăunat temeinic. Iar temeinicia ei este dată de un exemplu august pe care cu emoție și mândrie firească ținem să-l pomenim acum. Aici, în această pădure se află arborele tânăr sădit de însăși mâna Aceluia, care ieri Mare Voevod de Alba Iulia, Principe aureolat ca în minunea unui basm, este astăzi Regele glorios al Țării noastre încrâncenate într-o luptă măreață. Dealtfel, Regele nostru tânăr n'a făcut altceva decât să fie pe linia tradițională a bunicului și străbunicului său, care au înțeles întot-

deuna să dea pădurii românești tot largul lor sprijin și să introducă în preocupările lor auguste, dragostea mare pentru codrul nostru național.

„Și pădurea tânără care a prins viață din acest înalt exemplu, își va purta hotărul desigurul ei tot mai departe, cu fiecare generație, cu fiecare rând nou de tulpină, întinzându-se până departe peste munți și văi, până la hotarele românismului etern pe aceste meleaguri.

„Fie deci ca sărbătoarea de astăzi să însemne pentru toți un legământ în fața codrului — acest „frate al românului” cum spune balada poetului — și să fie ca acțiunea destoinică pe care o întreprind silvicultorii noștri să ducă la cele mai bune roade, pentru mulțumirea lor și pentru restaurarea patrimoniului forestier al națiunii”.

După cuvântări, s'a plantat de către participanți o poeniță din numita pădure, după care s'a servit, potrivit obiceiului, o masă la pavilioanele din pădurea Puscicul. La această masă au luat cuvântul d-nii: Prof. M. Drăcea, I. Antonescu și Stelian Popescu directorul ziarului Universul.

Trebuie să adăugăm că desfășurarea serbării a fost redată, uneori destul de amplu, de mai toate ziarele din București. Reținem în plus articolul „Arborii” publicat în Timpul (din 19.IV.1943) de d-l Prof. I. Simionescu președintele Academiei Române, precum și articolul „Serbarea pomilor” din Universul (22.IV.1943) semnat de d-l G. Tăslăoanu.

Serbarea a fost filmată de operatorii Oficiului Național de Turism și redată pe ecranele cinematografice.

Demn de reținut este faptul că această manifestare nu a fost izolată. În seara aceleiași zile, d-l Prof. M. Drăcea a ținut în posturile noastre de radio, o conferință intitulată „Pădurile”. Conferința a făcut parte din ciclul „Permanențele economiei românești”. Și această manifestare a avut un ecou deosebit în presa bucureșteană: semnalăm articolul „Pădurile” publicat de ziarul Universul (8.V.1943) sub inițialele H. I.

O zi mai târziu (18.IV.1943) d-l G. Mugur a ținut tot la radio o foarte frumoasă cuvântare intitulată: „Florile și arborii”, fiind urmată de muzică inspirată de pădure.

Nu putem ști de ce amploare s'a putut bucura această serbare în restul țării. Informațiunile ne-au venit doar de la Craiova, unde s'a desfășurat cu sprijinul organelor Direcției Silvice Cops și ale Inspectoratului de regim silvic din localitate.

● Separarea patrimoniului forestier din zonele inundabile.

În zona inundabilă a Dunării, unde se întâlnesc aproape în același loc interese deosebite, cum sunt cele forestiere, piscicole, agricole, zootehnice, până de curând avea — din punct de vedere administrativ — prioritate Administrația pescăriilor. Administrația silvică, deși avea asupra și pădurile, nu putea — după știința mea — hotări asupra terenului ocupat de păduri. Ceva mai mult, Pescăriile aveau dreptul de a învoi

vitele la pășune și în zona păduroasă. De aici decurgeau pentru păduri o seamă de inconveniente de natură culturală.

Dorința de atâtea ori exprimată de Casa Pădurilor, în vederea separării patrimoniului în această regiune, a avut, în sfârșit, de curând o rezolvare favorabilă. Prin decizia Ministerului de Agricultură și Domenii (Nr. 11929 din 27.II.1943 publicată în Mon. Of. Nr. 74 din 29.III. 1943) s'a hotărât, această separare de patrimoniu. Trebuie să precizăm că decizia a fost precedată de o înțelegere între Casa Pădurilor Statului și Administrația Pescăriilor, consemnată într'un Proces-Verbal cu data de 16 Noembrie 1942.

Prin această decizie, terenurile din zona inundabilă a Dunării și din partea inferioară a afluenților ei, ocupate de pădurile existente, sau cele ce vor lua ființă pe cale naturală și artificială, inclusiv poienile recunoscute ca atare la separarea patrimoniului — separare ce se va executa pentru întreaga zonă inundabilă — trec în patrimoniul, administrarea și exploatarea Casei Pădurilor Statului. Restul terenurilor din aceiași zonă rămâne în patrimoniul, administrarea și exploatarea Direcției Comerciale a Pescăriilor.

Se precizează că prin „zonă inundabilă” se înțelege suprafața ocupată de apele de inundație din 1897, iar prin păduri se înțeleg asociațiile de arbori și nicidecum arborii izolați, răspândiți în această zonă sau șirurile de arbori existenți pe malurile canalelor, privalelor și gârlelor ce brăzdează zona inundabilă.

Renășurile de orice esență, afară de cătină, care vor lua naștere pe viitor pe nisipurile (nisipiștele) de pe malurile joase ale Dunării și ale afluenților ei, deasemenea vor intra de drept în patrimoniul forestier. Renășurile ce vor lua ființă pe alte terenuri interioare mai depărtate de malurile apelor curgătoare, se vor trata de la caz la caz. Renășurile ce ar lua naștere pe vetrele bălților, jecilor și canalelor, privalelor și gârlelor, se pot distruge de către Parid, fără ca Adm. Pădurilor să se opună.

Arborii izolați existenți împrăștiați în zona inundabilă, sau cei ce se vor mai instala, aparțin Casei Pădurilor. Arborii izolați ce se găsesc în restul bălților și jecilor pescuibile se pot tăia sau distruge de Parid. La fel cu arborii izolați din albiile și malurile canalelor, privalelor și gârlelor care împiedică circulația pe maluri sau întinsul instrumentelor de pescuit.

Materialul lemnos din întreaga zonă inundabilă se valorifică de Casa Pădurilor.

Pentru lucrările de împădurire necesitate de apărarea națională, locurile se vor determina de delegații ambelor administrații, porțiunile respective urmând să treacă în patrimoniul Caps.

Casa Pădurilor este obligată să deschidă drumuri de trecere prin păduri pentru vite și vehicule, pentru ca exploatarea piscicolă și agricolă să nu fie stingherită.

Casa Pădurilor poate construi poduri de trecere peste private și gârle, dacă exploatarea forestieră o cere; ele se vor face însă după tipul recomandat de Parid, pentru a evita întreruperea circulației pe ape.

Pescuitul din întreaga zonă inundabilă aparține Paridului.

Exploatarea terenurilor (arături, fânețe, pășuni, stufării și tărle) din întreaga zonă inundabilă, aparțin exclusiv Paridului.

Pășunatul vitelor în zona inundabilă este rezervat exclusiv Paridului, însă numai pe terenurile ce-i aparțin, cu paznici, pentru ca doemeniul păduros să nu fie încălcat. Nu se vor invol capra și porci decât pe porțiuni izolate complet și mult depărtate de păduri.

Paridul poate deschide canale, private și gârle noi, precum și executa orice lucrare de ameliorare pe orice porțiune din zona inundabilă.

Organele ambelor Instituții, pescarii și muncitorii au libertatea să circule peste tot în zona inundabilă, cu piciorul sau cu vehicule.

Executarea întregii decizii se va face de comun acord prin organele locale exterioare ale ambelor părți. Orice neînțelegere se va soluționa de către autoritățile superioare, care vor fi sesizate în acest scop.

Noi socotim această separare de patrimoniu drept un pas important în ce privește cultura și exploatarea pădurilor din zona inundabilă.

● Constatarea executării lucrărilor cerute de unele articole din legile de reformă agrară.

Prin art. 14 din legea de reformă agrară din 1921 pentru vechiul regat și art. 18 din aceea pentru Ardeal s'a prevăzut că pământul des inundabil, mocirlos, neproductiv, râpile, nisipurile, precum și albia râurilor, pot fi expropriate în întregime, fără considerare de întindere, în vederea îmbunătățirii împăduririi lor de către Comună sau Stat.

Dacă proprietarii respectivi se obligau să facă singuri aceste îmbunătățiri timp de 10 ani, Comitetul agrar putea să scutească de la expropriere aceste terenuri, punând și sancțiuni în caz de neîndeplinire.

Legea nu a indicat însă organul chemat să constate executarea acestor lucrări.

Prin prevederile articolelor din legile amintite au fost scutite de la expropriere 68.625 ha, din care au fost îmbunătățite 63.475 ha. Restul de circa 5.150 ha sunt cu lucrările neefectuate.

Printr'un decret lege publicat în Mon. Of. Nr. 78 din 2IV.1943, se acordă o prelungire de cel mult 10 ani proprietarilor cari nu s'au executat până acum. Această prelungire se acordă, la cerere, de o comisie constituită dintr'un membru al Curții de Casație, un membru al Curții de Apel și un agricultor membru al Academiei de agricultură. Aceiași comisie poate hotări asupra rapoartelor organelor tehnice de specialitate în legătură cu scoaterea de sub expropriere a terenurilor unde s'a constatat că s'au executat lucrările.

În cazul când nici în noul interval de timp acordat, proprietarul nu execută lucrările, atunci prin decizie ministerială se vor pune în aplicare sancțiunile prevăzute în hotărârile de expropriere, sau în cazul când nu sunt prevăzute, terenurile să fie expropriate potrivit dispozițiilor legii respective pentru reforma agrară, cu prețul acolo stabilit.

● Consiliul permanent al învățământului silvic mediu și inferior.

De curând a luat ființă (Mon. Of. 95/943) în cadrul Ministerului de agricultură și domeniilor pe lângă Direcția Silvică, un Consiliu permanent al învățământului silvic mediu și inferior, prevăzut de art. 18 din legea pentru organizarea învățământului silvic.

El urmează să avizeze asupra următoarelor chestiuni:

a) Stabilirea principiilor generale, după care trebuie condus învățământul silvic mediu și inferior;

b) Stabilirea, modificarea și armonizarea programelor analitice ale cursurilor și lucrărilor practice;

c) Înființări, grupări, modificări și suprimări de cursuri, de lucrări, de laboratoare, de ateliere, etc.;

d) Aprobarea manualelor didactice;

e) Recomandarea inginerilor silvici propuși ca profesori;

f) Diferite alte chestiuni importante interesând bunul mers al acestui învățământ, propuse de membrii Consiliului permanent și de Direcția Silvică.

Acest consiliu se adună obligatoriu de cel puțin două ori pe an, înaintea începerii anului școlar și la finele acestuia, putând fi convocat ori de câte ori va fi nevoie.

Pentru încheiere, amintim că înființarea acestui Consiliu a determinat pe d-l Pamfil Șelcaru directorul ziarului Curentul să scrie un articol (în zisul de 24.IV.1943) intitulat: „Personal ajutător”, constatând că aceasta „este dovada unei continuități de organizare a elementelor necesare soluționării uneia dintre cele mai grave probleme ale pământului românesc: pădurile”.

Și de data aceasta directorul ziarului Curentul are pentru corpul inginerilor silvici cuvinte elogioase de apreciere, și D-sa adaugă în continuare: „Nu-i suficient să ai un corp ingineresc de elită, străbătut de un rar simț de răspundere, cum este cel silvic; pentru o acțiune de mare și durabilă înfăptuire se simte nevoia unui personal ajutător care asigure condițiile tehnice ale împăduririlor”.

„Este adevărat — spune d-sa în continuare — că spre deosebire de corpul inginerilor agronomi, ale căror silinți se izbesc de absența unui personal ajutător bine pregătit, corpul inginerilor silvici a recrutat din timp brigadieri și pădurari instruiți potrivit chemării lor. Dar în măsura în care problema s'a impus preocupărilor superioare ale Statului, în măsura în care s'a elaborat un vast program de replantări, s'a simțit necesitatea organizării personalului ajutător numeric și tehnic corespunzător acțiunii proiectată. Înființarea consiliului permanent al instrucțiunii silvice, medii și inferioare, premerge pregătirea serioasă a personalului ajutător”.

„Nu multă și variată pospăială de cunoștințe — defect pe care îl întâlnim la învățământul agricol mediu și inferior, defect de care n'au isbutit să se elibereze agronomii — ci cunoștințe restrânse strict la cadrul chemării lor, dar cunoștințe temeinic asimilate”.

În finalul articolului, d-l Șeicaru ține să repete că de problema pădurilor este strâns legată aceea a apelor. Interesele vitale ale țării cer în această privință unitate de comandament: ape și păduri. „Este o singură sforțare, un singur obiectiv, iar despărțirea în două comandamente deosebite reduce din eficacitatea sforțărilor ce se fac”.

● Ape și păduri.

Nu odată, d-l Șeicaru directorul ziarului Curentul a atras atențiunea celor ce trebuie să audă, asupra legăturii ce există între ape și păduri, iar ca urmare asupra necesității ce să se traducă și în ordine administrativă. În paginile acestui caet de revistă, am mai pomenit un articol al directorului ziarului amintit tratând aceleași idei. În cele ce urmează, semnalăm un alt articol al d-lui Șeicaru (Probleme locale, probleme generale) din 1 Mai 1943, în care, se reliefează situația agonizantă a orașului Bărlad, datorită și inundațiilor râului Bârlad, care de la 1920 se țin lanț.

Arătând că Statul nu este nepăsător față de problema apelor, dovada făcând-o fondurile înscrise în acest scop la diferite Departamente și administrații. — d-l Șeicaru constată totuși că rezultatele sunt în disproporție cu cheltuielile. Aceasta — spune D-sa — „verifică mereu lipsa unei unități de comandament, pe care o exeperiență multi-seculară a altor state a impus formula: ape și păduri. Nu separate, ci unite într-o comandă, care să sistematizeze lucrările, să coordoneze sforțările, să limiteze progresul râului, care-și află origina în tăierile nesocotite ale pădurilor. Orice încercare am face nu vom izbuti să realizăm nimic, atâta vreme cât întârziem să încadrăm unitar problema, atât în examinarea ei, cât și în soluții: ape și păduri”.

● Politica de împăduriri.

Anul acesta distribuirea premiilor agricole s'a făcut în prezența d-lui vice-președinte al Consiliului de ministri și a d-lui ministru al agriculturii și domeniilor.

Cu acest prilej, d-l vice-președinte al Consiliului a ținut un discurs privind politica de încurajare a agriculturii de către guvernul actual.

În acest discurs, a pomenit în treacăt și următoarele în legătură cu politica de împăduriri a guvernului: „Cum ași putea să nu menționez în activitatea acestor doi ani și jumătate și politica de împăduriri, care trebuie să restituie țării românești o bogăție pentru care n'am avut destulă conștiință ca s'o apărăm, deși aceste păduri reprezentau nu numai un izvor de bogăție pentru neamul nostru, dar o cetate care ne amintește veacurile în care nimeni nu ne-a putut îndepărta de aici”. (Curentul, Nr. 5442 din 11 Aprilie 1943).

● Ei știu una și bună: pășunatul în păduri.

Pășunatul vitelor în păduri este una din acele probleme care s'a desbătut îndelung, nu numai de noi, dar chiar și de alții, în impre-

jurări diferite. Nu însă zadarnic, căci din partea celor ce poartă răspunderea rostrurilor din țara noastră, s'a putut ajunge în ultimul timp la înțelegerea adevăratei stări de lucruri, care a dus la interzicerea pășunatului, ce an de an se admitea „în mod excepțional”. Acel excepțional devenind regulă.

Cu populația satelor — acea care s'a folosit de păduri în acest scop — lucrurile merg greu. Trebuie să mărturisim că nu s'a cruțat nici un mijloc pentru lămurirea acestei populații asupra pagubelor suferite de păduri din această practică primitivă. Nu s'a scăpat nici odată din vedere de a se arăta și căile de urmat pentru compensarea din beșug a nefolosirii puținului din pădure.

A trebuit să vie acea hotărâre tare a Maresalului Conducător al Statului, care să trezească lumea la realitate. Nu se mai poate. Deci, trebuie să îndreptăm privirile spre ceea ce în mod firesc trebuie să hrănească vitele: pășunea, fânețele, câmpul.

Trebuie să recunoaștem că este mult mai ușor să se trimită vitele la pădure — chiar dacă nu găsec mai nimic de mâncare — decât să se îngrijească de îmbunătățirea pășunii și fâneții. De aceea a fost necesară această hotărâre tare, care să curme odată pentru totdeauna accesul în păduri și să îndrepte lumea să facă ceea ce trebuie făcut.

Ulterior deciziei pomenită, Maresalul Conducător a ordonat pedepsirea locuitorilor unei comune de pe valea Prahovei, care au trimis vitele lor la pășunat în pădurea limitrofă.

Deci, nu este nimic de glumă și nimic trecător cum și-ar fi putut unii închipui.

Cu toate acestea, din anumite părți ale țării se stăruie în a se cere pășunatul în păduri, crezând că doar doar, cum era obiceiul, ceea ce s'a hotărât, n'o fi chiar serios. Iată spre pildă, de curând, s'a putut citi în ziarul „Curentul” din 21.IV.1943, la rubrica „Văzute și Mărturisite”, solicitarea repetată a locuitorilor din comuna Ghimpați (jud. Vlașca) de a li se îngădui pășunatul vitelor în pădurile statului. Și, ca să arate că nu sunt chiar așa de lipsiți de cunoștințe în materie, ei cer să se pășuneze doar „în acele păduri ce au un anumit număr de ani și deci nu au a suferi de pe urma pășunatului”. Ca și când, după credința lor, acele păduri n'ar avea de suferit nimic.

Suntem pentru continuarea campaniei de lămuriri a populației satelor noastre. Aceasta însă trebuie susținută de interdicția accesului vitelor în pădure. Altfel, toată strădania va fi zadarnică.

● Readucerea în patrimoniul comunelor a porțiunelor de islazuri înstrăinate ilegal.

În vederea propășirii ramurei de producție animală a țării, prin legile de reformă agrară din ultimul timp, s'a căutat să se satisfacă pe cât a fost cu putință nevoile tuturor comunelor.

Între timp însă porțiuni de islazuri, cari azi se ridică la o suprafață totală de 5500 ha, au fost înstrăinate de la scopurile pentru care au fost afectate.

Nevoia crescândă de pășuni, a făcut să se îndrepte privirile spre readucerea acelor terenuri înstrăinate ilegal, în patrimoniul pășunilor. În acest scop s'a întocmit un decret-lege (Nr. 397 din 18.II.1943 publicat în Mon. Of. Nr. 43 din 19.II.1943), în care se prevede o procedură rapidă de revizuire a tuturor înstrăinărilor și anularea celor ilegale.

Noi să reținem cifra de 5500 ha islaz înstrăinate ilegal, în afară de înstrăinările legale care s'au făcut pentru cazurile prevăzute de lege.

● Normele de mobilizare agricolă.

Pentru asigurarea aprovizionării armatelor de operațiuni și a populației civile, pentru a se asigura aprovizionarea industriei cu materii prime și a se realiza stocurile de produse agricole și forestiere pentru export și rezerve pentru anii agricoli de producție scăzută, Ministerul de Agricultură și Domenii, Ministerul Economiei Naționale și Ministerul Apărării Naționale sunt autorizate — în condițiunile legii pentru mobilizare agricolă publicată în Mon. Of. Nr. 62 din 15 Martie 1943 — să găsească mijloacele cele mai potrivite de organizarea producțiunii agricole și forestiere în vremuri excepționale, urmând ca pe temeiul dispozițiunilor legii amintite, Ministerul Agriculturii și Domeniilor să alcătuiască planul general agricol.

Organele de aplicare ale legii sunt: a) Comisiunea județeană pentru mobilizare agricolă; b) Camera agricolă; c) Serviciul silvic județean; d) Comitetul agricol comunal; e) Administratorul agricol comunal; f) Șefii de tarlale; g) Șeful postului de jandarmi.

În compunerea Comisiunii județene intră și șeful Serviciului silvic județean, iar în județele unde domeniul forestier ocupă mai mult de 1/3 din domeniul agricol, urmează să mai fie și un delegat al Administrației Casei Pădurilor, precum și un proprietar de pădure care-și exploatează pădurea sa, sau, în lipsa unui asemenea proprietar, un exploatare desemnat de prefect după propunerea șefului Serviciului silvic județean.

În ce privește organizarea muncilor forestiere, Serviciul silvic județean întocmește planul județean de exploatare forestieră, pe baza declarațiilor proprietarilor sau exploatarelor de păduri, obligați a le da, privitoare la suprafețele de exploatat, materialele rezultate, nevoile în oameni, în materiale, instalații de transport și capital.

Șeful Serviciului Silvic județean poate modifica planul de exploatare individual al fiecărei păduri, pusă în exploatare, potrivit planului general de exploatare al Ministerului de Domenii, ținând seamă de condițiile speciale locale.

Dacă proprietarii sau exploatareii nu întocmesc planurile individuale, Serviciul silvic județean va întocmi din oficiu lucrarea.

Legea prevede condițiile de mobilizare pentru lucru și rechiziționarea personalului necesar, precum și sancțiunile ce se aplică în cazul abaterilor dela lege.

● Noi monumente ale naturii.

În Mon. Of. Nr. 57 din 9 Martie a. c. (pag. 2003) s'a publicat Jurnalul Consiliului de Miniștri prin care se declară noi monumente ale naturii și anume:

1. Un molid (*Picea excelsa* Link. f. monstruoza) denumit „molidul minune”. Este situat în comuna Plosca jud. Rădăuți.

2. Un stejar monumental (cu o circ. de peste 10 m) situat la 10 km mai spre Est de comuna Solca (Bucovina).

3. Șasesprezece ha de baltă de lângă Sat Chinez în Banat în care cuibăresc stârci. Această suprafață declarată monument al naturii se găsește în 3 puncte diferite:

a) Opt ha la punctul Cotul Morii, unde cuibăresc speciile *Ardea purpurea*, *Ardeola ralloides* și *Nycticorax nycticorax*.

b) Două ha la punctul Verbuncului.

c) Sase ha la Râtul Mare.

În aceste ultime două puncte cuibărește *Ardea purpurea*.

Se înțelege că toată strădania Comisiei Monumentelor Naturii de a pune la adăpost de împuținare sau pierire diferite specii de arbori, plante sau animale, nu poate fi cu bun rezultat, decât dacă are concursul tuturor și mai ales concursul organelor silvice în care pune multă nădejde.

At. Haralamb

● **Dela Centrul Internațional de Silvicultură.**

Membrii Centrului au întreprins o călătorie de studii în Slovacia, între 6 și 13 Iulie 1942, sub conducerea d-lui prof. dr. dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului. Escursia a fost prilejuită de invitația guvernului slovac, având drept țel cunoașterea câtorva ținuturi păduroase și industrii ale lemnului mai însemnate din țara respectivă.

Călătoria s'a început printr'o primire la Ministerul Economiei la Fressburg, unde li s'a expus programul călătoriei de către d-l Consilier de Secție superior Ing. J. Klučar. Deasemenea li s'a ținut și o conferință bogată în date statistice asupra economiei forestiere și a lemnului slovace de către d-l Consilier de Secție Bednárčik, delegatul Slovaciei în Comitetul C. I. S.-ului. Lămuriri împlinitoare la aceasta au dat d-nii Klučar și Consilier Ministerial Blatný. Călea aceasta a conferințelor explicative a fost urmată tot timpul călătoriei, în răgazul vizitelor, lucru deosebit de prețuit de către excursioniști.

Cercetarea pădurilor s'a început în regenerările naturale din pădurile de fag ale Fundației Pezňok (Bösig și Malacky). Acolo au avut prilejul să vadă o gospodărie intensivă a unor păduri aproape curate de fag (90%), care este îndreptată și către producțiunea lemnului de lucru. Regenerarea are loc pe cale grădinișă într'o perioadă de 20—30 de ani. S'a urmat cu cercetarea în întinsele păduri de pin ale Direcției militare din Malacky. Este vorba de păduri aproape curate de pin (89%), întemeiate pe cale artificială și a căror regenerare are loc în cea mai mare parte tot pe cale artificială. Potrivit originii și structurii lor, pădurile sunt expuse multor pericole; măsurile de apărare lor ocupă un loc însemnat în gospodărie. Aceasta este îndreptată, acuma către forme mai naturale de păduri (arborete amestecate corespunzătoare stațiunii).

În Direcțiunea Zvolen, în care s'a urmat călătoria, au fost cercetate păduri amestecate. Regenerările se fac obișnuit pe cale naturală, ajutându-se formațiunea de arborete amestecate cu specii corespunzătoare stațiunii. În Direcțiunea regională a pădurilor Statului Banská Bystrica au fost cercetate, între altele, exploatările marilor căzături și rupturi de furtună din bazinul Sponga și o fabrică de cherestea admirabil organizată (Stiavnička). A mai fost cercetată, deasemenea o pădure virgină, în suprafață de 50 ha., declarată ca rezervațiune naturală. Alte vizite, având obiective de specialitate sau turistice, au umplut un program deosebit de interesant și elogios prețuit

de către participanți. Amintim, astfel: Ocolul de vânătoare al Mareșalului Göring din Carpații slovaci, Peștera de gheață Dobșan, pădurea orașului Sovača, complexul Tatra Superioară cu păduri ale Statului, comunelor, bisericesti și particulare, ș. a.

(După Intersylva, II/566)

(254)

● Bibliografia forestieră internațională.

Potrivit încheierii Comitetului său, Centrul internațional de Silvicultură a pus în lucru editarea unei sistematice bibliografii forestiere internaționale, cu începere din anul 1941. Aceasta ar privi „literatura forestieră importantă”, publicarea ei urmând a se face după încheierea anului calendaristic. Primul volum, privind literatura anului 1941 a și fost publicat sub titlul „Bibliographia Forestalis”. Constă din 3086 titluri, alese din literatura publicată deocamdată în 21 de limbi. Au fost luate în seamă lucrările independente și articolele mai însemnate din reviste din câmpul economiei forestiere și a lemnului, al protecției naturii și vânătoarei. Au fost lăsate la o parte, în principiu, legile, comunicatele oficiale, știrile din presa silvică și lucrările de însemnătate locală sau trecătoare.

Cu toate marile greutateți ridicate de împrejurările timpului, lucrarea a fost cu puțință în așa de scurt timp, datorită concursului dat de o parte din comitetele bibliografice naționale ale Uniunii internaționale a Institutelor de cercetări forestiere. Fără a se fi ajuns la o înțelegere oficială formală cu Uniunea — din pricina împrejurărilor politice de astăzi — s'a convenit asupra formulei de a se invita oficiile bibliografice naționale, să pună la îndemâna C. I. S.-ului materialul lor bibliografic — în cazul că lucrul este cu puțință. În felul acesta, feluritele țări pot avea extrase din publicația C. I. S.-ului, în ce privește bibliografia fiecăreia, cu care să-și îndeplinească îndatoririle de schimb în cadrul Uniunii.

Partea principală a publicației este împărțită din punct de vedere obiectiv — după natura lucrurilor — având și un registru de autori. În felul acesta, s'a ajuns la o lesnicioasă orientare.

(După Intersylva, II/572)

(255)

● Vizita unor funcționari silvici unguri în Germania.

Dând urmare unei invitațiuni a Ministrului Pădurilor din Reich, doi funcționari silvici superiori unguri și anume, Domnii Consilier ministerial Ing. Rádó și Consilier silvic Ing. Koller au făcut o călătorie de studii forestiere în Germania în decursul lunilor Iunie și Iulie 1942. Parte din timp au fost însoțiți de către D-l Dr. G. Luncz, Șef de Secție în Centrul Internațional de Silvicultură dela Berlin-Wannsee. S'au cercetat: Fabrica de cutii din Aggersdorf, Fabrica de plăci de heraclit, Heraklith-Werke, din Simbach a. Inn. În München au fost vizitate: Administrația Pădurilor Statului, Universitatea, Catedrele forestiere, Institutele de Cercetări forestiere, Fabrica de plăci de fibre lemnoase (Zasafit-

Platten) din Lentkirch, regenerări naturale de molid în Ocolul silvic Leutkirch, instalațiile de impregnat lemnul ale întreprinderii Richtberg & Co. din Neuenburg a. Rh., Ocolul silvic Freiburg. S'au cercetat, apoi, o serie întreagă de industrii ale lemnului în Germania de Nord și Vest. Încheierea călătoriei s'a făcut printr'o vizită la Centrul Internațional de Silvicultură și la Ministerul Pădurilor Reichului.

(După Intersylva II/575)

(256)

● Preocupări de mare spațiu în câmpul economiei forestiere.

Se știe că în ultimul timp, se fac eforturi de a se înlocui sistemul economiei internaționale liberaliste cu acela al economiei dirijate marginite la spații mari. În acest sistem, este vorba de o conducere logică a schimburilor principale dintre țări independente politicește, legate însă între ele prin afinități, și interese reciproce. Campioana acestui gând care ar duce la constituirea unor unități economice încheiate și voluntare, este Germania. În legătură cu aceste străduințe, a și luat naștere la începutul anului 1942 o Comisie pentru deslegare în comun a împlinirii nevoilor de lemn în cadrul de mare spațiu („Kommission zur gemeinsamen Behandlung der grossräumigen Holzbedarfsdeckung“). Înțelegerea aceasta a avut loc între Germania, Danemarca, Finlanda și Suedia. Ea se mărginește, deocamdată, la țări din spațiul Mărilor Nordului și Baltice. Statutele Comisiunii cuprind următoarele puncte:

Instituirea Comisiunii se face pentru înlesnirea unor consfătuiri comune asupra problemelor de economie și știință forestieră și a lemnului, ca și pentru cercetarea premizelor unui schimb ordonat al prisosurilor de lemn. În Comisune, fiecare Stat contractant participă cu câte un delegat, ajutat eventual de experți. Întrunirea Comisiunii se face, la nevoie, în țările ale căror guverne au ajuns la înțelegerea de față, lucru ce se va hotări dela caz la caz. Sediul Comisiunii este la Berlin. Fiecare guvern suportă cheltuielile cerute prin trimiterea delegatului și experților. Propunerile Comisiunii vor fi îndreptate către Comitetele guvernamentale instituite de fiecare țară pentru aplicarea înțelegerilor economice bilaterale. Aceste comitete hotărăsc asupra adoptării unor astfel de propuneri. Pentru ordonarea pe baze cât mai largi a schimbului prisosurilor de lemnărie, este de dorit că și alte țări europene vor adera la înțelegerea de față. Adeziunea va fi comunicată pe cale diplomatică guvernului Reich-ului, care o va împărtăși, la rândul său, și celorlalte guverne participante la înțelegere. Aceiaș cale se va urma și în cazul denunțării înțelegerii din partea vreunei țări contractante. Desfacerea înțelegerii devine fapt împlinit numai după un an dela primirea scrisorii de denunțare de către guvernul Reich-ului.

(După Z. f. Wfw. IX/658)

(257)

— Cu toate greutatele timpului, Comisiunea despre care e vorba în cele de mai sus a și început să lucreze. La 15 și 16 Iulie 1942, a putut să-și țină prima sa ședință, la Königsberg. Au luat parte, reprezentanți ai Germaniei, Danemarcei, Italiei, Slovaciei și Suediei. Obiectul consfă-

tuirilor l-au format, în primul rând, întrebări de organizare proprie și constituirea grupelor de lucru pentru aducerea la îndeplinire practică a soluțiilor adoptate.

Discuțiile au desvăluit marea însemnătate pentru țările europene a problemelor ce se pun spre deslegare.

(După Intersylva II/373—4)

(258)

● Italia inclină către exotice.

Lumea se convinge din ce în ce mai mult și în Italia despre marea însemnătate a lemnului și despre marile perspective ce se deschid acestei materii prime. Pentru aceasta, sunt preocupări stăruitoare la ordinea zilei pentru vaste lucrări de împădurire, imediat ce împrejurările vor îngădui. Specialiști de frunte sunt de părere că cea ce interesează Italia nu este atât calitatea, cât mai ales cantitatea viitoarei producții. Lipsurile calitative vor putea fi înlăturate pe cale industrială (aburire, impregnare ș. a.). Intrucât speciile forestiere autohtone nu dau deplină satisfacție în privința producției, atențiunea se îndreaptă înspre o seamă de specii exotice mai repede crescătoare sub împrejurările staționale din Italia. Până acuma, s'au dovedit ca satisfăcătoare salcâmul și plopul de Canada, precum și duglasul în Italia superioară și laricele și molidul în Apenini. În locul castanului, decimat în timpul din urmă de Phytophthora cambivora și al ulmului, de către Graphium ulmi, se preferă specii exotice imune față de inamicii amintiți, precum sunt Castanea crenata din Japonia și Ulmus pumila L. În locul stejarului atacat de Oidium, se introduce Quercus rubra L. Frumoase rezultate făgăduiesc specii de eucaliptus (Eucalyptus botroydes, E. globulus, E. gomphocephalus, E. Maideni, E. rostrata). În împrejurări prielnice, produc 15—20 m³ pe an și la hectar. Mai interesează speciile australiene de Acacia, ca și Juglans nigra L.

(După Z. f. Wfw., IX/661)

(259)

● Comerțul cu „pomi de Crăciun“ în Canada.

Reprezintă un izvor însemnat de venit pentru economia forestieră canadiană. În ultimii 20 de ani, a luat un avânt deosebit. Astfel, numai către Statele Unite, exportul a crescut, dela 300.000 bucăți în 1918, la 6.000.000 în 1939 și 1940, reprezentând un venit de peste 1/2 milioane de dolari pentru proprietarii de păduri.

(După Z. f. Wfw., IX/705)

(260)

● Coaje de tăbăcit în Elveția.

Recoltarea coajei de tăbăcit a revenit la ordinea zilei și în Elveția, după ce legăturile de îndestulare cu alte produse străine pentru tăbăcit au fost tăiate. Greutățile ivite la începutul anului 1941 în caiea

unei îndestulări naționale, au dus la o conlucrare în materie a producătorilor, negustorilor și autorităților. Telurile pe care și le-a fixat această conlucrare urmăresc: 1. Creșterea producției naționale; 2. Îmbunătățirea calității; Mijloacele folosite pentru atingerea primului (el au fost: a) Mărirea prețului; b) Propagandă stăruitoare; c) Lămuriri ale Administrației. În ce privește ameliorarea calității, s'au pregătit lucrători speciali.

Producțiunea de coaje de molid a crescut, între 1933 și 1941, de la 1380 t la 3526 t; iar cea de stejar, de la 525 t la 804 t.

O grijă deosebită trebuie dată uscării coajei, ceea ce nu e ușor, față de cererile stăruitoare. Atuncea când lucrul acesta este împlinit, calitatea produsului național nu este deloc mai prejos de acela a coajei străine. Oricum, datorită măsurilor luate, nevoile industriei naționale sunt în cea mai mare parte acoperite.

(După Z. f. Wfw., IX/704).

(261)

● Economia lemnului italiană puternic dirijată de Stat.

Și în Italia, ca și în alte țări, Statul intervine în de aproape în producțiunea și distribuția lemnului. În anul trecut, a fost întemeiat un nou organism de Stat: Comitatu Corporativo del Legname (Comitetul Corporativ al Lemnului), care are îndatorirea de a supraveghea producțiunea și consumul lemnului, în afară de lemnul de foc și pentru cărbuni. În ce privește aceste din urmă sortimente, prefectii provinciilor, constituie, la nevoie, organizațiuni speciale pentru inventarierea și distribuția lemnului. Administrația forestieră (Miliția forestieră) fixează cantitățile de lemn și termenul până la care trebuie să fie tăiate. Proprietarii sunt îndatorați să anunțe lunar cantitățile recoltate, predările la consumatori și depozitele Consumatorii industriali trebuie să se înscrisă cu cantitățile ce le sunt trebuitoare, după care li se repartizează după putință. Supravegherea și efectuarea acestor operațiuni se face de Administrația Forestieră.

(După Z. f. Wfw., IX/700)

(263)

● Economia lemnului franceză are mari greutatea de învins.

Cât a crescut de mult consumul lemnului și în Franța, ca urmare a stărilor de războiu, se poate vedea din următoarele cifre. Astfel, producțiunea de mangal a atins cantitatea de 150.000 t. în 1942, față de numai 30.000 t. în 1941. Deosebit de aceasta, se prețuiește cantitatea de lemn trebuitoare pentru alimentarea automotoarelor cu gazogene, în anul 1942, la 350.000 t., față de numai 60.000 t., cât a fost în anul trecut. Așa dar, numai în răstimp de un an, s'a încincit consumul de mangal și lemn pentru gazogene. În decursul anului 1942, erau în proiect instalarea a 43 noi fabrici de mangal.

(După Z. f. Wfw., IX/699).

(264)

● Cărbunele de lemn în economia suedeză.

Chiar și în timpuri normale, mangalul avea o largă întrebuințare în Suedia, la fabricarea oțelurilor (prin procedeul Bessemer și Martin). Sub starea de războiu de față, s'au ivit noi cereri de mangal și anume din partea industriei chimice și mai ales pentru alimentarea gazogenelor vehiculelor automotoare. Lipsa carburanților lichizi, pricinuită de războiu, a impus până la exclusivitate vehiculele acestea cu gazogene. Dintre acestea, mai mult de jumătate folosesc mangal. Fabricarea acestuia este stimulată de cererea stăruitoare a produselor accesorii de distilare, din partea industriei chimice.

Producțiunea de mangal a Suediei era în 1938 — an de pace — cam de 20.000.000 hl., întrebuințată în cea mai mare parte în industria oțelurilor. Noile cereri de mangal au împins această producțiune la 40—45.000.000 ha, în 1941. Numai consumul automotoarelor cu gazogene este prețuit la 29.000.000 ha pe an. Din cele 70.000 de vehicule cu gazogene dela finele anului 1941, cam 60% foloseau mangal.

(După Z. f. Wfv., IX/701)

(265).

Ilie C. Demetrescu

Pentru completarea unor colecțiuni, Societatea „Progresul Silvic” are nevoie de numere dispartate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de numere sunt rugați să le trimită la Societate.

● Școală de paznici de vânătoare particulari.

Direcțiunea Economiei Vânătorului a hotărît înființarea, în acest an, a unei școli pentru pregătirea de paznici de vânătoare particulari. Probabil, înființarea acestei școli este dictată de lipsa unor astfel de paznici bine pregătiți și de cererea proprietarilor și arendașilor de terenuri de vânătoare.

Ne amintim, că în urmă cu câțiva ani, a existat o școală de brigadieri de vânătoare la Sighet (Maramureș), ai cărei elevi n'au putut fi plasați toți în branșa pentru care s'au pregătit. Mulți dintre ei au bătut la porțile Casei Pădurilor și au fost primiți în slujba de pădurari.

De data aceasta, Direcțiunea Economiei Vânătorului ținând cont de experiența din trecut, urmărește să dea o altă orientare acestei școli, transformând-o în școală practică pe teren, a cărei sală de cursuri să fie terenul, iar profesorul, paznicul șef de vânătoare.

Iată programul, pe care l'am extras din circulara No. 33258 din 16 Februarie 1943, pe care Direcțiunea Economiei Vânătorului a trimis-o Inspectorilor de vânătoare județeni:

„— Elevii vor fi băeți de 16 ani (din cauza recrutării pentru armată), primiți pe bază de concurs și acte; sau persoane cu o invaliditate de război acceptabilă;

— Cursul va dura 2 ani pe teren și 30 zile curs teoretic, la sfârșit;

— Elevilor li se va asigura o alocație de hrană în sumă de 3.000 lei lunar, care va fi plătită din Fondul U. G. V. R.;

— Deocamdată se vor recruta 50 elevi, dintre care 25 pentru vânat de șes, iar 25 pentru vânat de munte.

În acest scop trebuie să selecționăm din toată țara 5 terenuri, foarte bine gospodărite, conținând vânat de șes, și la fel 5 terenuri cu vânat de munte, în care vom plasa câte 5 elevi puși sub conducerea paznicului șef, căruia li vom da o programă analitică model, exact după care el va trebui să instruiască elevii în cursul acelor 2 ani.

Terenul respectiv va sta neîntrerupt sub o severă supraveghere a organelor D. E. V., garantând astfel buna întreținere și instruire a elevului.

Elevul care nu se pretează la carieră va fi curând eliminat, iar cel ce va termina cursul practic, plus o lună curs teoretic, va fi examinat de o comisie, care îi eliberează certificatul.

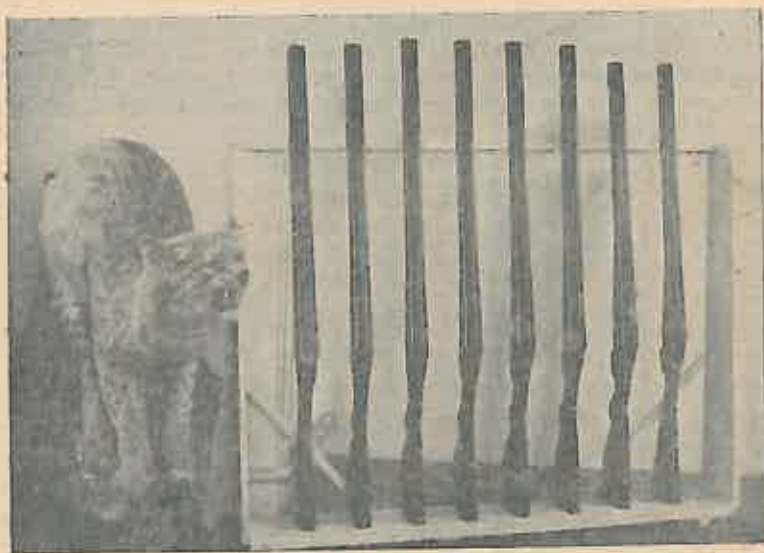
Acest sistem de școală nu numai că reduce considerabil cheltuielile Statului, dar prin el beneficiază însuși proprietarul terenului de vânătoare, căruia i se dă gratuit un număr mare de brațe. Deasemenea

avantajul elevului constă în faptul că, el venind dintr'odată în contact cu natura, are prilejul să-și verifice în scurt timp aptitudinile și eventual să renunțe chiar dela început la o carieră care nu i-ar conveni (tocmai contrar sistemului școlii centrale teoretice, unde această constatare personală vine deabia după 2 ani). Unde mai put, că prin sistemul acesta discipolul este crutat de a învăța istoria naturalei, precum și gama ocrotirii vânatului, de pe planse.

După obținerea certificatului — și aceasta este foarte esențial — elevul nu va fi lăsat niciodată în voia soartei, el dimpotrivă, el va fi luat sub ocrotirea U. G. V. R., care își ia obligația de a se îngriji ca să obțină imediat un contract de muncă, cât se poate de omenesc, prin care să i se garanteze existența. În acest scop U. G. V. R. va ține registre speciale. (56)

● Distribuția premiilor acordate studenților Facultății de Silvicultură.

Am făcut amintire, în altă cronică¹⁾ despre premiile înființate și destinate a fi distribuite studenților cari se vor distinge la cursul teoretic și la lucrările practice de vânătoare. Din suma de 150.000 lei pusă la

dispoziția Facultății, de Direcțiunea Economiei Vânatului, s'au cumpărat 8 arme de vânătoare cu alce, cu câte două țevi. Toate armele sunt sistem Hammerless, marcate pentru pulberes fără fum. În toamna anului 1942 după înapoțerea studenților dela practica de vară, concurenții au depus lucrările. Comisiunea compusă din trei membri ai Corpului didactic al Facultății, instituită conform regulamentului pentru acordarea

1) Revista Pădurilor 1942, pag. 322.

acestor premii, întrunindu-se a examinat lucrările depuse, apoi luând în considerare și media obținută la cursul teoretic de vânatoare, a acordat cele opt premii domnilor: Opreșiu I. Remus, Badea I. C-tin și Voinescu N. Iosif foști studenți în anul IV, care între timp au luat diploma de inginer; apoi domnilor: Suciș E. Eugen, Ștefănescu Al. Emanoil, Chercioaban T. Cornel, Drăgulin I. Nicolae și Iancu N. Nicolae foști studenți în anul III, iar azi pe punctul de a termina studiile.

Consiliul profesoral a avut o bună inspirație atunci când a hotărât acordarea premiilor sub formă de arme de vânatoare. Era cea mai bună întrebuintă care se putea da sumei de 120.000 lei. Bursa acordată în bani nu se știe dacă servește totdeauna scopul urmărit. Dar o armă de vânatoare trecută în deplina proprietate a fericitului premiant, fără îndoială va lega trainic pe viitorul inginer silvic de această nobilă îndetăcitare.

Toate mulțumirile, Direcțiunii Economiei Vânătorului, care și de data aceasta a înțeles să încurajeze învățământul vânătorei din școlile silvice. (57).

● „Broșura permisului de vânatoare” pe anul 1943/44.

Direcțiunea Economiei Vânătorului a luat măsura binevenită de a distribui vânătorilor, odată cu permisul de vânatoare, și o broșură care cuprinde îndrumări, decizii ministeriale și diferite informații care pot interesa pe un vânător. Prima broșură de acest fel, într-o formă mai impunătoare, a fost întocmită și predată vânătorilor odată cu permisul pe anul 1942/43. Măsura aceasta a fost menținută și pe anul 1943/44, broșura fiind tipărită și predată spre distribuție Inspectoratelor de vânatoare județene.

Se atrage atențiunea vânătorilor că materialul publicat în broșura de pe un an nu va mai fi introdus în cele din anul viitor. De aceea, toate broșurile trebuiesc păstrate. Iată conținutul broșurii pe anul 1943/44: o scurtă dare de seamă cu privire la realizările Dir. Econom. Vânat. în anul 1942/43; reguli de respectat cu ocaziunea practicării vânătorei; dispozițiuni cu privire la Societățile și asociațiile vremelnice de vânatoare; decret și statut privind inelarea păsărilor și ornitologia română; diferite alte dispozițiuni referitoare la reglementarea ținerii câinilor, autorizațiile de împușcare, etc. (58).

● Inzestrarea Inspectoratelor de vânatoare județene cu registre și imprimare.

După ce forul conducător vânătorec dela noi și-a numit cadrele onorifice din serviciul exterior (inspectorii onorifici regionali, județeni și de plasă) a început organizarea de amănunt. Din toate manifestările de până acum, rezultă că Dir. Ec. Vânat. vrea să facă din inspectorul de vânatoare județean stâlpul organizației sale. Prin ordinul circular No. 704 din 5 Ianuarie 1943, ordin care cuprinde nu mai puțin de 15 pagini, dă inspectorilor județeni lămuriri asupra conducerii celor 19 formulare de registre (fișe), pe care Direcțiunea Economiei Vânătorului le-a întocmit

și trimis spre complectare Inspectoratelor. Examinând aceste formulare, constatăm că prin întrebuintarea lor se urmărește a se avea, în orice moment o situație limpede a: terenurilor de vânătoare și fondurilor de pescuit (form. 1—3), a societăților de vânătoare și a celor de pescuit (form. 4—7), a paznicilor de vânătoare și celor de pescuit; apoi evidența maștrilor de vânătoare și societăților, a copoilor, a persoanelor cărora li s'a refuzat permisul de vânătoare sau pescuit pe motiv că au călcat legea vânatului; evidența autorizațiilor de împușcare și a celor de otrăvire. În fine, formularele 14—16 urmăresc să ne dea evidența vânatului recoltat în mod legal. Sunt situații foarte importante, dacă vor fi completate conștiincios. Lista formularelor se încheie cu o fișă-inventar și o foaie calificativă care se întocmește anual asupra activității inspectorului de vânătoare județean și a celui de plasă.

La prima vedere, registrele și formularele par prea numeroase și greu de complectat, date fiind numeroasele lor coloane. Examineate însă mai de aproape și ținând cont de faptul că odată introduse, ținerea lor la curent nu necesită decât puțină osteneală, rămânem cu convingerea că introducerea acestor formulare corespunde unei reale necesități și că odată ce vor intra în obișnuință, conducerea lor va fi foarte ușoară. Inspectorii de vânătoare județeni primesc o indemnizație lunară de 7000 lei, încât pot să-și plătească un ajutor în primele luni ale aplicării noului sistem de lucru.

Față de trecut, când nu exista nimic și când datele statistice așa de prețioase când este vorba de a trage concluziuni asupra gospodăriei, se culegeau cu greu și nu aveau decât o valoare discutabilă, — noua organizare reprezintă un real progres. Reforma trebuie privită cu toată încrederea. (59)

● Norme de lucru pentru inspectorii generali de îndrumare și control ai Direcției Economiei Vânatului.

Cu ordinul No. 1392 din 7 Ian. 1943 sunt reglementate inspecțiunile pe care le fac cei 6 inspectorii generali de îndrumare și control.

Un inspector g-ral are în circumscripția sa 6—8 județe pe care este obligat să le inspecteze odată la 4 luni, adică de trei ori pe an. Potrivit ordinului de mai sus, inspectarea unui județ durează cel puțin 3 zile, din care: într-una lucrează cu inspectorul de vânătoare județean, în a doua cu comisiunea județeană, inspectorii de plasă și președintele societăților de vânătoare, iar în a treia zi, însoțit de inspectorul de vânătoare județean, vizitează pe unii șefi de autorități din județ: președintele Tribunalului, șeful Judecătoriei, prefectul Județului, comandantul Garnizoanei, șeful de Ocol silvic. Pentru consemnarea lucrărilor există patru modele de procese-verbale (model A—D) pe care trebuie să le încheie.

Acelaș ordin circular prevede scadența pentru rapoartele inspectorilor de vânătoare județeni și de plasă, pentru întocmirea și aprobarea planului de împușcare anual referitor la toate speciile de vânat pentru care se cer autorizații speciale. (60).

Vasile Cotta

CERCUL DE STUDII

● VI. Prof. M. Drăcea: 100 de ani dela un început de reglementare a „tăerilor pe parchete, cu rezerve“ în România. (10 Martie 1943).

Prin chemare și prin natura preocupărilor, inginerul silvic, proprietarul de pădure — adevăratul proprietar de pădure, cu tradiție forestieră de familie — ca și conducătorii treburilor silvice ale țării sunt înclinați și datori a se preocupa și de istoria pădurilor și, în general, a întregii economii forestiere. Căci, istoria forestieră, cheia de boltă în pregătirea inginerului silvic, este calea pe care se poate ajunge la înțelegerea, interpretarea justă a stărilor de fapt în materie forestieră și, ca atare, izvorul din care pot lua naștere îndrumările temeinice pentru viitor în această privință.

Istoria silvică a ocupat un loc de frunte în preocupările unora din înaintașii noștri în profesiune. Totuși, este necesar să subliniem că generația noastră și cea de mâine sunt datoare să-și intensifice cercetările în această privință. Istoria noastră silvică este element al istoriei poporului și, în special, al culturii românești. La rândul lor, istoricii noștri, sunt și chemați și indicați să se apropie cu mai mult interes de „cele silvice“ pentru cercetarea cărora sunt mai pregătiți decât noi, cei dinăuntrul specialității.

Mai multe preocupări istorice pentru inginerul silvic! Mai multe preocupări de pădure pentru istoric! Mai strânsă înțelegere reciprocă și colaborare între istorie și economia forestieră, între istoric și inginerul silvic trebuie să fie o lozincă a generației noastre.

Pornind dela această puternică și veche convingere suntem îndemnați — aș zice obligați chiar — să comemorăm astăzi și să punem în lumina vie un eveniment, care, pe drept cuvânt, poate fi considerat ca punctul de plecare al administrației, al științei, al practicii, al economiei și al organizației forestiere românești.

Se împlinesc, într'adevăr, în această iarnă 100 de ani de când „Generalnica obștească adunare a Moldovei“ în sesiunea sa din iarna anului 1842/43 vota „Legea pentru acrotirea pădurilor mănăstirești și altele“, publicată un an mai târziu, în anul 1844.

Intrând în subiect, conferențiarul începe prin a arăta starea pădurilor țării pe la începutul secolului trecut. Tăeri neregulate, necontrolate, intermitente, pe suprafețe mari, ca și întinse brăcuiri prin exploatarea primitivă, prin pășunat și prin incendii, făcuseră ca starea pădurilor, deși considerabil mai întinse decât astăzi, cei puțin la câmpie, să fie în multe părți deplorabilă. La anul 1860 de ex. pentru a se construi un pod

peste Ialomița, la Țigănești, trebuiau aduse cca. 70—80 piese de stejar de dimensiuni mari tocmă din pădurile mănăstirii Văleni de pe Topolog (Argeș).

Această stare de lucruri, un născând simț de ordine și de bună gospodărie, ca și ideea, care apărea la orizont, a secularizării averilor mănăstirești hotărâsc cărmuitorii țării de pe acea vreme — și inițiativa vine din Moldova — ca să ia măsuri de ocrotirea pădurilor țării.

Legea, de inspirație pur franceză, constituie un început de cod silvic și reprezintă de fapt, un ecou târziu al celebrei ordonanțe forestiere a lui Colbert (1669), cum și o adaptare, uneori imperfectă, a prescripțiilor codului silvic francez dela anul 1827.

Legea, care pentru acele vremuri era foarte exigentă și își punea ținte greu de atins, prevedea ca pădurile persoanelor juridice și morale să fie măsurate și amenajate, de altfel foarte sumar, într'un interval scurt de numai 4 ani. Tratamentul prescris era fie un „tîre et aire” aplicat încă de mult de silvicultura franceză, adică tăierea rasă pe parchete din aproape în aproape, cu regenerare (exclusiv) naturală, cu numeroase rezerve pe ha (36)*, fie o tăiere de conversiune în crâng compus cu o revoluție excepțional de lungă (40 de ani) și cu același număr de rezerve din categoria I-a (retruți, etatori) pe unitatea de suprafață (ha), tăiere ce urma să se aplice în arborete de vârste foarte inegale și în cele mai multe cazuri chiar în arborete mai bătrâne de fag. Oricare ar fi fost tratamentul adoptat, normalizarea pădurilor trebuia făcută din prima revoluție, fără nici un considerent, la sacrificiile de regenerare și exploatare.

Prescripțiunile privitoare la alegerea arborilor de rezervat erau sumare, am zice chiar imperfecte, intrucât prin aplicarea strictă a legii se putea rezerva și rășinoase, iar arborii rezervați puteau să fie — foioase sau rășinoase — în adevăr, poate, frumoși crescuți, dar dominați, firavi și cu coroana mică; nu se da deasemeni nici o indicație în ceea ce privește riscurile izolării, îngrijirea rezervelor și destinul acestora ocazia unei noi tăieri practică ulterior în același arboret. Exigentele legii puneau categoric și integral problema organizării administrației a exploatărilor, culturii și poliției pădurilor, a învățământului silvic, etc. Se creiau, ca atare funcțiuni silvice pentru îndeplinirea cărora conducătorii Statului trebuiau ulterior să creeze organismele forestiere necesare. Astfel vin, pe rând, prima școală de silvicultură a lui Știrbei (1852—1853), trimiterea primului silvicultor român în Franța pentru studii forestiere (1854), începutul de organizare forestieră a Principatelor Unite (1860), secularizarea averilor mănăstirești (1864), lege rurală (1867), primul regulament al exploatării pădurilor Statului (1868), amenajarea cu contract a pădurilor (1870—1881), chemarea în țară a trei eminente silvicultori francezi: Bouquet de la Grye (1875), Broilliard (1885) și Hüffel (1889), înființarea Ministerului Agriculturii, Domeniilor, Industriei și Comerțului (1881), edictarea primului cod silvic (1881), organizarea in-

* În vechiul „tîre et aire” numărul rezervelor era mic și anume de cca. 20 la ha.

văfământului silvic de grad universitar (1883), înmulțirea „Nancyenilor” adică a inginerilor silvici cu studii forestiere în Franța, la Nancy, apariția „Revistei pădurilor” (1881—82), înființarea Societății Progresul Silvic, etc. etc.

Normele prescrise de legea din 1843 nu s'a putut aplica decât în mică măsură și, în măsura în care s'au aplicat, foarte imperfect, din pricina condițiilor primitive în cari se găsea economia forestieră și organizația administrativă.

Regimele și tratamentele prescrise de litera legii au evoluat treptat. Tăierea pe parchete nu și-a putut păstra exclusivitatea. În multe părți a continuat să se taie și după alte norme, aplicându-se de ex., un grădinărit primitiv sau grădinăritul concentrat, tăierea pe diametru, etc.; revoluțiile, aproape fixe de 40 și 80 ani, au fost părăsite. Aplicarea strictă a acestor revoluțiuni ar fi însemnat că dintr'odată, în pădurile țării, să se admită o revoluție normală, fără nici un considerent privitor la vârsta arboretelor și ca atare, la sacrificiile de regenerare și de exploatabilitate. Numărul de rezerve, deasemeni, a variat mărindu-se început la 80 și apoi la 100, 120 și chiar 150 pe ha. Normele de recrutare au început, bine înțeles, să fie treptat perfecționate în intenție, dar în practică, rezervele au fost, cu mari conflicte între exploatator și proprietar, prea adesea ori rău alese. În pădurile de rășinoase tratamentele prescrise au evoluat, fie spre grădinăritul concentrat, fie spre tăierea rasă; în cele de foioase a început să se definească și să se diferențieze crângul compus, pentru care prescripțiunile rămân însă multă vreme neclare, în special în ce privește părți esențiale ale sale: planul rezervelor și lucrărilor menite a asigura recrutarea, pregătirea, conservarea și îngrijirea ulterioară a rezervelor.

Rezultatele rele pe care le-a dat aplicarea acestor tratamente, uneori în ce privește regenerarea (năvală speciilor moi, eliminarea stejarului și aproape întotdeauna deteriorarea gravă, în marea lor majoritate, a rezervelor) a provocat în lumea puținilor silvicultori, în special în intervalul 1880—1893, o foarte acerbă critică a tratamentelor aplicate, cărora fără nici o îndreptățire li se zicea „crâng compus”. Cu toate acestea, tratamentul incriminat se aplică multă vreme aproape exclusiv, din pricină că părea, cel puțin în aparență, simplu și pentru că altele mai fine, dacă era vorba ca pădurile să se exploateze neapărat, nu se puteau adopta.

Profesorul N. R. Danilescu, în lucrarea sa: „Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar (1893) precizează doctrina crângului compus în lumina concepțiilor timpului și în special a celor atunci la modă în Franța (rezervă foarte numeroasă, revoluții de termiu lungi), sau în Germania (rezerva în grupe). Autorul numit încearcă, deasemeni, a reabilita acest tratament, dar nu mai reușește.

Intr'adevăr, la 1893, cu venirea la putere a marelui guvern conservator Carp, se produce o schimbare de atitudine în opinia forestieră a timpului; influența franceză începe să slăbească, iar tânăra silvicultură română începe să se apropie de cea germană. Astfel, după exact o

jumătate de veac de aplicare a tăerilor, cu rezerve, acestea sunt, cel puțin în teorie, în cea mai mare parte brusc și categoric interzise (cu exceptarea serilor de stejar mai mici de 300 ha) și înlocuite — în intenție — cu altele mai culturale.

În virtutea inerției însă, cum și din pricină că noile tratamente prescrise erau încă prea fine pentru acel timp și pentru resursele administrației forestiere din acea epocă, tăerile cu rezerve, impropriu denumite crâng compus, continuă totuși a mai fi aplicate și ulterior, după 1893, însă într-o măsură care a scăzut neconținut în ultima jumătate de veac. În măsura în care aplicarea așa zisului crâng compus s-a deosebit, în pădure se intensifica *extragera depersanților*, iar acolo unde rezervele anterioare, cel puțin în parte, putuseră trece în bune condițiuni criza de izolare și primejdiile care urmează după aceasta, arboretele erau și sunt și astăzi lăsate în pădurile statului și eventual ale altor proprietari să se convertească tacit în codru pe tulpină, cu toate neajunsurile, pe cari au să le îndure rezervele din pricina cutropirii coronamentului lor de către lăstari cari le ajunge, și le înecă.

Pădurile țării și în special acelea de foioase de la podgorie și câmpie poartă și astăzi pecetea, uneori mai limpede și mai categorică, alteori mai ștearsă, a aplicării pe o scară foarte mare în trecut a tăerilor pe parchete cu rezerve.

Din rezervele de odinioară multe au pierit or s'au scos, adeseori cu pagube, din pădure. Acolo însă unde s'au întâmplat ca marcarea să se facă în bune condițiuni și ca rezervele să fie într'adevăr bine îngrijite, arboretele de astăzi au o foarte mare valoare datorită tocmai acestor rezerve de bună calitate.

Tăierile cu rezerve, mai departe, au adus după sine o schimbare de esență și de structură a pădurilor. În multe părți, stejarul și gorunul s'au menținut din tinereturi preexistente, reperate sau nereperate cu ocazia exploatării lor, dar eliberate tocmai la timp de un acoperiș năbușitor. În alte părți, însă, aceste prețioase specii au fost substituite — trecător sau pentru mult timp, parțial sau total — cu plopișuri din drajoni, cu mestecănișuri, cu mărăcini; în alte părți cu fag și carpin. Înmulțirea teiului și existența teișurilor pure în unele păduri, se datorește tocmai tăierilor *à tire et aire* în arborete de șleau sau în făgeturi de vârstă mijlocie, de 40—70 de ani. Și aceasta, grație faptului că teiul lăstărește bine — în vatră — chiar din tulpini de arbori mai în vârstă. Regenerarea tăieturilor s'a putut face și ulterior — după tăiere — din semințe, dar în cea mai mare parte s'a făcut din semințisuri și tinereturi preexistente sau chiar din lăstari, dați uneori chiar pe tulpini bătrâne. Ca urmare, silvicultura noastră în primul său veac de existență este în multe părți o silvicultură de tinereturi preexistente, în timp ce arboretele noastre de azi, zise de codru, sau cari se convertesc mai mult sau mai puțin tacit în acest regim, sunt arborete pe tulpină, uneori în vârstă chiar mare. Toate cele menționate aci sunt urmări ale tăierilor cu rezerve enunțate numai „calitativ”; asupra aspectului lor „cantitativ” nu putem insista aci; dar stările enunțate merită a fi urmărite cu atenție, întrucât sunt bogate în urmări și menite a determina — azi și mâine — unele linii

ale silviculturii naționale și a ne explica unele fenomene, care se întâmplă sub ochii noștri în pădure.

În istoria silviculturii române din primul său veac de existență s'a vorbit prea adeseori și foarte insistent — mai cu seamă în ultimul deceniu al secolului trecut — de rezultatele rele pe care le-ar fi dat aplicarea crângului compus. De fapt, acest regim era atunci și poate mai este și astăzi prea fin, prea intensiv, prea greu, pentru a fi aplicat în condițiuni perfecte, chiar când voim și reușim a-i cunoaște bine doctrina. Ca atare, regimul incriminat nu se putea aplica în trecut și de fapt nici nu s'a aplicat decât în mod cu totul incidental, imperfect și mai cu seamă nesustținut, fără spirit de continuitate. Rezultatele nemulțumitoare pe care le-au dat tăierile cu rezerve pe parchete, trebuiau deci puse în sarcina altor tratamente și anume în sarcina tratamentului „à tire et aire” și nu în sarcina crângului compus. Are acest regim destule neajunsuri ale sale proprii, pentru ca să mai fie făcut răspunzător și de imperfecțiunile altora. Crângul compus însă, chiar dacă și astăzi este de o aplicare limitată și condiționată, în special din punct de vedere administrativ, merită totuși toată atențiunea; în condițiuni bine definite — de proprietate, staționale, de specii și mai cu seamă de personal — trebuie reluat și aplicat, dar numai acolo unde este indicat și numai atunci când împrejurările și în special cele administrative și de personal permit și garantează aplicarea lui susținută, în strictă conformitate cu doctrina, așa cum o cunoaștem azi.

Incheind, conferențiarul arată că știința și practica silvică română de astăzi sunt datoare, ca la un sfârșit de secol foarte agitat, să-și revizuiască trecutul, să-l judece cu înțelegere și — mai cu seamă să nu uite, să nu arunce pe fereastră o experiență scump — foarte scump! — plătită și de noi și de alții în materie de tăieri pe parchete cu rezerve, să-și cunoască specificul arboretelor — urmare a tăierilor din trecut — și să-și deslușească astfel drumuri sigure pentru viitor.

Tratamentul à tire et aire este astăzi perimat; *tratamentele de centru*, zise accesorii, cu rezervă asupra tăierii definitive, rămân de o aplicare foarte limitată și foarte strict și precis condiționată. Asupra crângului compus însă — care este expresia tipică a tăierilor pe parchete cu rezerve, se poate încă polemiza. Și trebuie polemitizat, spre a ne clarifica definitiv atitudinea în această materie. Oportunitatea, necesitatea chiar în unele împrejurări, puțința și condițiunile de aplicare eficientă a crângului compus, urmează — ca atare — să fie — oricare ar fi încheerea — larg dezbătute în cadrul Societății noastre, care s'a preocupat — a trebuit să se preocupe — de acest greu regim sau de forme învecinate, pe cari le impuneau hotărâri împrejurările. Nu se poate deci trece ușor, în tăcere, peste crângul compus într'o țară în care crângul de șleau, cel puțin în anumite categorii de proprietăți, are o mare extensiune și într'o epocă în care — pe de o parte — discrepanța între valoarea lemnului de foc și de lucru se exagerează — în fine! — în favoarea acestuia din urmă — este vorba în deosebi de stejar — și în care epocă intere-

sul general tinde din ce în ce mai mult a trece înaintea celui particular. Aceasta se va face.

Azi să ne mulțumim — pentru viitor — numai a pune această orolemă, iar în ce privește trecutul, să ne aducem cu pietate aminte că acum o sută de ani se edicta de înaintașii noștri o lege îndrăzneată, din care avea să nască o silvicultură cu o evoluție foarte agitată într-o țară chemată la viață nouă fără tradiții și fără întocmiri forestiere.

Cu greutate și luptă și astăzi economia noastră forestieră. Înțelege-m, așa dar, cât de mari au fost aceste greutăți în trecut și cât de mari sunt pionierii — adeseori necunoscuți — ai silviculturii române din primul său veac de existență.

Puțin, adeseori foarte slab înarmați și mai cu seamă neînțeleși și nesușinuți, ei au luptat din greu singuri, spre a desluși un drum pentru silvicultură românească născândă.

Cu respect și cu pietate trebuie să ne închinăm astăzi în fața lor!

● VII. Const. D. Chiriță: Uscarea în masă a stejarului.

(17 Martie 1943).

În pădurile noastre de foioase din zona stejarului (șleauri, stejărete, Quercete) se constată o uscăre sistematică a unui număr redus până la însemnat de stejari, în uniti ani — în stejărete și Quercete — uscărea luând dimensiuni îngrijorătoare.

În deosebi în primăvara și vara 1942, fenomenul de uscăre a stejarului în unele păduri a adus proporții excepționale sau chiar catastrofale (ex. pădurea Stejăret din Ocolul Nucet, din care în 1942 s'au extras 28.643 arbori uscați, cu un volum total de 4.552 m. c.).

Fenomenul de uscăre atinge în mod sistematic și accentuat pădurile situate pe soluri grele, podzolite puternic, cu orizontul B foarte îndesat, compact, practic impermeabil. Astfel sunt solurile formate pe unele conuri de dejecție ale râurilor, la ieșirea lor în câmpie, pe unele terase, platforme sau pe depresiuni aluvionare lehmno-argiloase din regiuni joase de divagare (ex. regiunea de divagare Titu-Potlogi, dintre Neajlov-Arges-Râstoaca-Suța-Dâmbovița-Ifovul-Ialomîța).

Explicația accentuării fenomenului de uscăre a stejarului treptat cu îmbătrânirea acestor soluri, este evoluția, prin procese de podzolite, către stadiul final de podzol, ceea ce provoacă o degradare fizică, înaintată, prin îndesarea excesivă și înfundarea porilor orizontului B al solului, care, din aceste cauze, devine practic impermeabil pentru apă. În asemenea condițiuni solul ține mult timp apa primăvara, iar vara se usucă în măsură excesivă, uneori formând chiar însemnate crăpături.

Treptat cu evoluția solului către acest stadiu final, condițiunile de viață ale stejarului devin tot mai grele. Această specie, care în solul crud sau brun-roșcat (puțin înaintat în evoluție) creștea mulțumitor sau chiar viguros, în solul accentuat podzolit suferă primăvara de exces de apă, răceală și insuficiență de oxigen în sol, iar vara de uscăciunea excesivă și de compacitatea exagerată a acestui sol.

De aceea, paralel cu evoluția solului, are loc și o succesiune de vegetație forestieră, dela tipul de șleau de luncă, prin tipul șleau de câmpie, șleau sărac în tei și carpin, stejăret, Quercet tot mai bogat în cer (și gărnită uneori), până la stadiul final de ceret sau chiar gărniset.

Uscarea stejarului, în acest proces de dispariție a lui, este treptată din cauza uscăciunii și compacității de vară în sol și mai accentuată, cu dimensiuni de dazastru uneori, în anii cu zăpadă abundentă și apă multă primăvara — din cauza excesului prelungit de apă stagnantă, care nu se poate infiltra sau scurge lateral.

Moartea arborilor poate proveni prin asfizia rădăcinilor, disechilibrul dintre transpirație și absorbția de apă din solul rece primăvara și prea uscat vara și prin atacul violent al ciupercilor *Ceratostomella*.

Condițiile grele de viață ale stejarului în solurile amintite, în special: disechilibrul dintre transpirație și absorbție de apă din sol provoacă lăncizarea curentului de sevă brută în arborete și formarea de bule de aer în vase, adică a unui mediu excelent pentru dezvoltarea *Ceratostomellei*. Atacurile repetate de *Limantria* favorizează ivirea și dănuirea acestor condiții prielnice dezvoltării ciupercilor.

Cercetări asupra solurilor pădurilor atinse sau răpuse de fenomenul de uscare au confirmat crearea de condiții de viață grele pentru plantă, dar prielnice dezvoltării ciupercilor ucigătoare ale stejarului. (O parte din rezultatele acestor cercetări a fost expusă chiar în conferință).

Petru preîntâmpinarea, diminuarea și întârzierea fenomenului de uscare a stejarului ca rezultat-destin al evoluției naturale, conferențiarul vede ca unice și urgente măsuri indicate:

1. Înlăturarea excesului de apă primăvara, prin drenarea superficială a solului sau prin puțuri absorbante;

2. Menținerea și introducerea insistentă a speciilor de amestec și în special a celor de subarboret, pentru ameliorarea stratului inferior al solului, atenuându-se astfel în bună parte efectele rele ale podzolirii.

În afară de această uscare dictată, ca un adevărat destin, de legile evoluției naturale, conferențiarul mai distinge numeroase cazuri de uscare a stejarului în toate pădurile, dar mai ales în cele situate pe soluri grele. Astfel, sunt expuse uscării: rezerve brusc izolate, rezerve din lăstari, arborete puternic rărite, crângurile bătrâne, crângurile pe tulpini îmbătrânite, arboretele pășunate, cele puternic înierbate, des atacate de insecte, *Oidium*, etc. În toate aceste cazuri, se crează în arborete condițiuni favorabile dezvoltării *Ceratostomellei*, care dă întotdeauna lovitură finală stejarului cu vegetație lăncedă.

Conferința a fost încheiată cu formularea măsurilor de ordin tehnic, silvicultural și de protecție a pădurii, indicate în diversele cazuri, pentru evitarea sau diminuarea fenomenului de uscare a stejarului.

Proiecțiuni originale, tabele și grafice cu rezultatele cercetărilor conferențiarului, împreună cu indicarea izvoarelor de literatură, au completat expunerea.

● VIII. D-l Ing. Mircea Ene: Păsările în Protecția Pădurilor.
(24 Martie 1943).

În comunicarea făcută, d-l Ing. M. Ene și-a propus să arate în câteva cuvinte, ajutorul pe care-l dau păsările Protecției Pădurilor precum și mijloacele de protejarea păsărilor pentru a se putea spori ajutorul dat de ele.

Pădurea este o comunitate de vietăți — o biocenoză — de plante și animale, care trăesc în comun într'o interdependență, de multe ori unele pe socoteala altora, sub influența factorilor atmosferici, într'un echilibru dinamic sau labil, echilibrul biocenotic. În pădure se află animale folositoare și animale vătămătoare. Folosirea și protejarea celor dintâi contra celorlalte se numește, în tehnica protecției pădurilor, metodă de combatere biologică. Printre animalele folositoare, din acest punct de vedere, sunt de citat insectele parazite, furnicile și păsările.

Protecția păsărilor s'a dezvoltat relativ repede, deși viața pe care o duc păsările este foarte dificilă. Ea a dat naștere la mici industrii de cuiburi artificiale, hrănitori, adăpători, etc.

Protecția păsărilor cuprinde totalitatea măsurilor ce duc la asigurarea lor într'o regiune și se poate face în următoarele scopuri:

1. Elic și estetic sau ideal; păsările alcătuiesc un element al frumuseții naturii.

2. Științific: păsările alcătuiesc monumente ale naturii, care tind să dispară în urma influențelor nefaste ale civilizației.

3. Practic sau economic, ca mijloc biologic în combaterea animalelor vătămătoare culturilor, în special a insectelor. Aceasta ne interesează pe noi silvicultorii. Sub acest aspect chestiunea a creiat și adepți și adversari deoarece ea a cerut rezolvarea mai multor probleme care au fost diferite privite.

Există o relație strânsă între dezvoltarea (numărul) păsărilor și bonitatea solului, adică condițiile naturale de viață. Dezvoltarea păsărilor crește cu creșterea bonității. Cercetări au fost făcute în Finlanda de către Palmgren,

Pentru scopul urmărit este nevoie de o clasificare a păsărilor. Aceasta s'a făcut avându-se în vedere felul cum fac păsările cuibul (în scorbură, în scorbură deschisă sau liber — pe pământ sau pe arbori), felul hranei (insectivore, graminivore, carnivore).

Părerea și teama apicultorilor și a botaniștilor că păsările insectivore ar distruge și insecte folositoare (albine, insecte ce realizează polinizările etc.) a fost găsită. În baza cercetărilor și observațiilor făcute, neîntemeiată. Mari greutăți au fost întâmpinate în privința criteriului de decretarea păsărilor și mai ales a gradului în care ele sunt folositoare sau vătămătoare. Interesul urmărit a stat la bază totdeauna. În general toate păsările care prin felul lor de viață ajută direct sau indirect la buna dezvoltare a arborilor, sunt păsări folositoare în silvicultură. Viața păsărelelor este legată de existența insectelor, cea a păsărilor răpitoare de existența șoarecilor și a altor mamifere vătămătoare. Drept criteriu de decretare s'a stabilit cercetarea hranei, cantitativă și calita-

tivă, prin diferite metode: observațiuni în natură, analiza conținutului gusei și a stomacului, cercetarea bolului eliminat (hrană nedigerată — păr, fulgi, oase, chitină), experimentațiuni de hrănire. Printre cercetători se citează: Haenel, Rörig, Freiberger. Printre rezultatele obținute se menționează: majoritatea hranei păsărilor de pădure e formată din insecte; acestea sunt devorate sub diferite stadii; păsărelele necesită zilnic hrană în raport de 1/3 din greutatea corpului; o pereche de pițigoi, cu urmașii lor, necesită anual cel puțin 75 kg hrană proaspătă (insecte), ceea ce face cam 120 mil. ouă de insecte sau 150.000 omizi; etc.

Folosirea păsărilor ca factor în combaterea insectelor, cere împlinirea câtorva măsuri de protecție:

a) refacerea condițiilor naturale de viață în pădure, mențineri de arbuști și plante erbacee etc.

b) instalări de cuiburi artificiale, de diferite tipuri și modele, după norme și instrucțiuni precise (timp, loc, distanță, număr, înălțime), cântărindu-se avantajele și dezavantajele ce prezintă fiecare, efectuându-se regulat controlul și curățirea lor.

c) oferirea hranei artificiale în diferite dispozitive (hrănitori), în timpul critic, la începerea iernei, și a apei necesare adăpării și îmbăierii pe timp secetos.

d) protejarea păsărilor indirect prin distrugerea dușmanilor naturali, în special a păsărilor răpitoare și pisicilor vagabonde.

Rezultatele unei combateri prin protecția păsărilor nu se văd imediat, ca de exemplu după o acțiune de prăfuire cu insecticide, tocmai pentru că ea se face latent, dar permanent. Păsările reduc în fiecare an numărul insectelor, țin în frâu dezvoltarea masei de insecte, previn epidemia și prin aceasta, pagubele suferite de un arboret sunt reduse. O calamitate se stinge dela sine și în mod natural, dar după ce arboretul a avut de suferit, după ce ea a imprimat un grad de devalorizare sortimentului. Păsările realizează o combatere cu caracter profilactic. Putem compara acțiunea lor la pădure cu acțiunea celulelor albe din sânge, care combat bacteriile vătămătoare ce pătrund în organism.

Protecția păsărilor trebuie făcută, dar să nu i-se ceară imposibilul. Cine crede că o înmulțire a păsărilor este suficientă a înlătura pentru vecie o calamitate de insecte, înțelege tot atât de puțin din relațiile variațiilor epidemiilor de insecte, ca și cel care susține că păsările nu pot face nimic contra insectelor. Păsările sunt polițaii pădurii, nu militarii ei.

Necesitatea protecției păsărilor ar putea fi contestată de cineva care ar susține că în străinătate, de exemplu în Germania, se duc astăzi acțiuni de combatere de mari proporții, cum sunt cele de prăfuire cu avionul. Este adevărat și totuși protecția păsărilor nu a fost înlăturată ci se face pe scară întinsă. Cunoaștem dragostea ce o poartă poporul german animalelor; în acțiunea de protejarea păsărilor este un grad de sentimentalism, dar astăzi, mai ales, sentimentalismul este permis în măsura în care el devine productiv. Nu suntem împotriva acțiunilor drastice de combateri cu insecticide puternice, din contra, acțiunea de prăfuire cu avionul o dorim realizată cât de curând și la noi, pentru pădu-

rile de câmpie atât de mult atacate de Lymantria. Pentru rezultate optime, diferitele mijloace de combaterea insectelor trebuie să concure.

Prin protecția păsărilor la pădure, gospodăria silvică are numai de câștigat. În măsurile de protejarea păsărilor materia primă este lemnul (cuiburile artificiale), cu ajutorul căreia se obține o mai bună creștere a lemnului.

Pentru o acțiune care să ducă la rezultate pozitive și la noi, sunt necesare în prealabil cercetări și experimentațiuni. Cauze de exterminarea păsărilor din anumite regiuni ca: economie forestieră modernă cu păduri artificiale, vânătoare cu arme perfecționate, combateri cu insecticide puternice, exportul păsărilor cântătoare, instalații tehnice și conducte de curent electric, sunt pe scară redusă la noi. Totuș există la noi multe regiuni aride, în care, prin diferite mijloace de protecție, păsările pot fi favorizate în dezvoltare, ajutate în timpul critic și menținute peste iarnă, pentru a fi prezente primăvara la apariția insectelor.

Lămuriri în masa poporului prin muzee și conferințe experimentale, precum și prevederi în programul școlilor practice silvice, duc deosemeni la rezultat bun.

Realizând protecția păsărilor în scop practic la pădure, realizăm și, implicit, scopul etic. Prin aceasta atragem la păduri, mai ales în cele vecine orașelor, pe toți prietenii păsărilor care devin și prietenii pădurilor. Câștigăm prin aceasta adepți, dezvoltând și conștiința forestieră.

După comunicare a urmat o serie de proiecțiuni care a ilustrat cele expuse, precum și demonstrațiuni sonore. S'au auzit în sală ciripirile păsărilor cântătoare, celor mai frecvente, precum și un concert de păsărele acompaniat de vioară.

CĂRȚI NOI

TRAJANO HEROIU:

LE FORESTE DELLA ROMANIA

1943, București, 35 pagini, cu 1 hartă și 2 planșe.

Apărută în „Biblioteca Informativă” a Asociației Italo-Română.

R E C E N Z I I

CĂRȚI

HANS BURGER: *Holz, Blattmenge und Zuwachs*. Zürich 1942. (Separat din *Mitteilungen d. Eidg. Anstalt f. d. l. Versuchswesen*, Vol. XXII, calet 2).

În discuțiunea care se face spre a se lămurii dacă trebuie să se renunțe la cultura arboretelor echiene și să se treacă la aceia a arboretelor grădinarite, intervine câte odată și argumentul: creșterea e mai activă în aceste din urmă, pentru că coroanele arborilor au nu numai o dezvoltare orizontală ci și una verticală, deci un mai mare aparat foliar și ca consecință o mai puternică asimilare clorofiliană.

Acest argument, pe care îl găsim la toți susținătorii grădinaritului: Balsiger, Biolley, Amon, Knuchel, Favre era sprijinit totuși numai pe un raționament teoretic și avea nevoie să fie confirmat pe calea măsurătorilor exacte.

Dificultatea acestor măsurători în sine, numărul mare de arbori ce trebuiau examinați, (ceia ce nu se putea face decât paralel cu exploatarea lor), cum și alte dificultăți de ordin tehnic au făcut ca cercetările să dureze 25 de ani.

Volumul pe care-l recenzăm dă acum cifre și concluzii.

Astfel se indică unele particularități ale lemnului arborilor crescuți în codru grădinarit, structura coro-

namentului lor, suprafața acoperită și volumul ocupat de aceste coroane, greutatea coronamentului și a frunzelor lui, suprafața lui foliară, creșterea în volum și suprafața de bază, precum și raportul între cantitatea de ace și creștere.

Cu privire la creștere de ex. se stabilește că în pădurea cercetată — Toppwald din cant. Berna — creșterea în lemn mare e de 10 m³ pe an și ha. Din această cantitate 7% o produc arborii între 8 și 15 cm diam. și 83% arborii de peste 15 cm. Toți arborii de peste 37 cm diam. produc 66% din volum, iar dacă se consideră numai arborii cu peste 52 cm diam., ei produc 36% din creșterea totală de 10 m³ pe an și ha.

Concluzia finală însă este că, în comparație cu arboretele echiene, structura grădinarită a arboretelor nu modifică fundamental producția de materie lemnoasă.

V. N. S.

V. A. BODROV: *Lesnaia melioratsia*. (Ameliorațiuni forestiere). Cu 104 figuri în text, 33 tablouri în text, 2 hărți, și o listă de arbori și arbuști, format 16×22 cm, 316 pagini. Moscova, 1940.

Lucrarea cuprinde patru părți: Partea I-a: *Perdelele forestiere pentru protecția agriculturii*. Această

parte e o sinteză a tuturor lucrărilor experimentale, făcute în Rusia, până la apariția cărții, cu privire la perdelele forestiere pentru protecția agriculturii.

După ce dă în capitolul I un istoric al acestui gen de lucrări, din Rusia și din alte părți, autorul trece la influențele perdelelor asupra: factorilor meteorologici, solului și recoltelor agricole. În această parte se arată influențele perdelelor asupra: vitezei vântului, temperaturii aerului, umezelei atmosferice, evaporației, acumulării zăpezii, umezelei solului, proceselor genetice din sol, spulberării acestuia de către vânt și recoltelor culturilor agricole, dovedind cu cifre rezultate din măsurători pe teren, cât de folositoare sunt aceste perdele.

Mai departe, arată situația acestor lucrări pe ținuturi, în URSS, dându-se prețioase indicații asupra: dimensiunilor perdelelor, structurii lor, distanțelor de plantarea puieților și distanțelor dintre perdele.

În capitolul V sunt tratate perdelele forestiere de pe suprafețele irigate, iar în capitolul VI, acelea din jurul: terenurilor plantate, fânețelor, grădinilor de pomi fructiferi, grădinilor de zarzavat și pepinierelor.

În capitolele următoare, se dau indicații asupra: proiectării, organizării și tehnicii culturale, asortimentului speciilor, de arbori și arbuști, modului de pregătire a solului, materialului de plantare, timpului și plantării propriu zise și în fine, asupra complectării și întreținerii acestor perdele.

O deosebită importanță prezintă, pe lângă toate datele tehnice arătate mai sus și lista speciilor de arbori și arbuști, găsite ca cele mai potrivite pentru perdelele forestiere

din Rusia, listă care, ca și celelalte date, este foarte utilă pentru cei ce se ocupă cu astfel de lucrări.

Partea II-a: *Perdelele forestiere de acumularea zăpezii*. În această parte, sunt tratate perdelele forestiere, construite în scopul protejării căilor de comunicație împotriva înzăpezirilor. După ce se arată diferitele forme de depunere a zăpezii pe căile de comunicație, în funcție de așezarea acestora pe teren și de relieful înconjurător, autorul descrie mijloacele de protecție, care poate fi obținută: pe cale naturală, prin garduri vii și perdele forestiere. Arătarea protecției prin garduri vii și perdele forestiere, prezintă un deosebit interes, prin detaliile ce se dau asupra tratării și creșterii arborilor pentru garduri vii și asupra: lățimei, felului de construcție și distanței perdelelor, dela calea de transport. Aceste perdele diferă în ceea ce privește lățimea și modul de construcție, de acelea pentru protecția agriculturii¹⁾.

Partea III-a: *Eroziunea și combaterea ei*. Autorul prezintă la început diferitele aspecte ale eroziunii și timpul de producere al acesteia — eroziunea veche și cea actuală — arătând și cauzele care o produc, prin felul de scurgere al apelor la suprafața solului. După acestea descrie diferiții factori cari influențează dezvoltarea eroziunii, ca: relieful, condițiile climatice, structura solului, constituția geologică a acestuia, pătura vegetală și activitatea omului, arătându-se și ținuturile părții

1) Structura unei astfel de perdele a fost dată de noi, în Rev. Păd. Nr. 31/1941, pag. 567, unde e redată schema unei perdele de protecție c. f. Djankoi-Kolai, din Crimea.

europene a URSS, expuse eroziunii puternice.

În capitolul următor, se arată năgubele pricinuite de eroziune economiei naționale, prin: scăderea fertilității solului, schimbarea regimului apei: curgătoare, modificarea regimului de apă în sol și deteriorarea bunurilor agricole, a drumurilor și construcțiilor.

Mai departe, autorul arată bazele de combatere a eroziunii și lucrările ce trebuie făcute: cercetări, ridicări în plan, studierea suprafețelor degradate prin spălare de ape, cercetări botanico-economice, pentru combaterea și corecțiunea eroziunilor.

Cea mai însemnată parte este cea a capitolelor XVII—XX, unde se arată detaliat, măsurile ce trebuie luate contra eroziunii. Aceste măsuri se împart în: preventive, ca: diguri și șanțuri colectoare de apă, terase înclinate, construcții de dispersiunea apei, mijloace de reținerea apei pentru cultura agricolă, sub formă de irigații, și represive, cum sunt: consolidarea vârfului, fundului și versanților râpelor, etc. Se arată apoi rolul pădurii în combaterea eroziunilor, prin influențele acesteia asupra: scurgerii superficiale a apei, topirii zăpezii, înghețării solului în interiorul ei, protecției solului, dându-se indicații asupra compoziției și asortimentului speciilor la plantarea pădurilor create în acest scop și plantațiilor ce trebuie făcute în diferitele părți ale bazinelor expuse eroziunii.

În continuare se tratează eroziunea din regiunile de deal și munte — torenții — și corectarea acestora prin: baraje, praguri, fascine, gâr-

dulețe, etc., apoi perdelele forestiere ce se fac în regiunile înclinate, de dealuri și coline, pentru reținerea apei ce curge la suprafața pământului și favorizarea pătrunderii acesteia în sol. Se mai arată și asortimentul speciilor forestiere întrebuințate, cum și diferitele lucrări de artă din amonte și aval de perdele, ca: șanțuri și diguri, construite pentru mărirea efectului perdelelor.

Partea IV-a: *Nisipurile, fixarea lor și importanța lor economică.* După o introducere, în care se arată influențele răufăcătoare ale nisipurilor asupra terenurilor cultivabile, localităților și căilor de comunicație, precum și teritoriile cu astfel de nisipuri din URSS., autorul tratează tipurile genetice de nisipuri (marine, fluviale, aluvionare antice, glaciare și eoliene) și mișcarea acestora, arătând formele sub care se prezintă aceste nisipuri pe teren.

Urmează date asupra compoziției și însușirilor nisipurilor și apoi se trece la partea cea mai interesantă, fixarea nisipurilor sburătoare, arătându-se formațiile vegetale recomandate pentru fixare în diferitele cazuri, succesiunea culturilor și modul de fixare a nisipurilor marine.

În partea finală se dau indicații asupra diverselor culturi economice pe aceste nisipuri, în ceea ce privește: cultura forestieră, agricultura, creșterea vitelor, cultura pomilor fructiferi și a viței de vie.

Cartea de față prezintă o importanță deosebită, pentru silvicultura de stepă și antestepă, mai ales în ceea ce privește perdelele forestiere și fixarea nisipurilor.

Ing. J. Lupe

Der Deutsche Forstwirt.

1942 — Nr. 1/2.

Degen:

Gedanken zur Freisaat auf besseren Boden.

Reflecții asupra semănăturii pe soluri bune.

Arboretele provenite din regenerări făcute înainte de jumătatea secolului trecut, din care se mai pot vedea pe ici, pe colo, în Germania, au însușiri superioare însușirilor arboretelor pure de molid de dată mai recentă. Pe când molidul din cele dinlăi este sănătos, lipsit de putregai și nu suferă rupturi de zăpadă, are putere mare de vindecare, celălalt este expus la tot felul de calamități.

Slăbiciunea molidului din arboretele de dată mai recentă s'a pus în special pe socoteala provenienței seminței (trase streine stațiunii). Autorul susține însă că ea s'ar datori și faptului că aceste arborete provin din plantații pe când cele vechi din semănături directe.

Regenerarea arboretelor prin semănături directe se practica înainte vreme pe scară întinsă, fără teamă de copleşire din partea buruienilor. Pericolul acesta este îndepărtat prin aceea că suprafețele ce urma să fie semănate se curățau nu numai de crăci, scoarță și tulpini, ci deodată cu acestea se aduna și litiera în grămezi cărora li se dădea foc. Pe o astfel de suprafață lipsită de substanțe organice buruienile nu se mai

puteau dezvolta. Semințișul creștea și el încet, dar — pe soluri bune — destul de bine și uniform. Pe urma acestor procedee au rezultat arboretele sănătoase, care se mai văd astăzi, mărturii din acele vremuri.

1942. — Nr. 3/4.

Hans Ostwald:

Vorschläge für einheitliche Ertragsklassen.

Propuneri pentru clase de producție (unitare).

În Germania s'a pus problema întocmirii unor table de producție valabile pentru toată țara. Chestiunea este încă în faza de lămurire.

Un articol publicat de autor în „Deutsche Forstzeitung” a provocat unele propuneri din partea profesorului Wiedemann. Wiedemann crede că la astfel de table de producție clasele de fertilitate pot fi stabilite fie după înălțimea medie a arboretului exploatabil, fie mai bine — după producția medie totală (inclusiv produsele intermediare).

Sprrijinindu-se pe niște date publicate în 1924 de E. Ostwald, cu privire la volumul total dat de diferite esențe, la diferite vârste și clase de înălțimi, în mai multe regiuni din Germania și la tratamente deosebite, autorul arată, în acest nou articol, că nici înălțimea arboretului exploatabil, nici producția medie totală în volum, nu pot forma criterii sigure pentru clasele de fertilitate. După el, cel mai bun criteriu l-ar

constitui înălțimea arboretului la 60 de ani.

În raport cu această înălțime autorul schițează o schemă universal valabilă.

În ceea ce privește tablele de producție în bani, Ostwald crede că nu au rost dată fiind diferența mare ce există în forma arborilor.

1942. — Nr. 63/64.

Wiedemann:

Vorschläge für einheitliche Ertragsklassen.

Propuneri pentru clase de producție unitare.

Răspuns la articolul de mai sus al lui Ostwald. Se arată că datele dela care a pornit Ostwald sunt vechi și inexacte.

Propunerile făcute de Wiedemann sunt în concordanță cu rezultatele ultime ale cercetărilor.

Cu privire la tablele de producție în bani autorul precizează că acestea nu pot da decât valori medii și că pot fi întrebuițate cu folos în anumite cazuri.

1942. — Nr. 5/6.

Mahler:

Das Pappelanbauprogramm.

Programul de cultivare a plopului.

Se arată că plopul, datorită creșterii sale rapide și producției mari în volum și calitate, este arborele indicat să acopere în mare măsură lipsa de lemn din Germania.

Recunoscându-se acest lucru s'a pornit la elaborarea unui program de cultivare a plopului în afara pădurii, pe lunci, de-alungul drumurilor, în curți, grădini, etc., fără a se stingheri cultura agricolă.

Articolul este o prezentare a problemei.

Dr. Jaeger:

Anbau von Pappeln ausserhalb des Waldes.

Cultivarea plopului în afara pădurii.

Se schițează principiile pe care se va baza programul de cultivare a plopului și executarea lui.

1942. — Nr. 7/8.

Dr. h. c. Hesse:

Fortbildung im Krieg.

Perfecționare în timp de război.

Instruirea continuă a personalului este recunoscută ca o datorie a superiorilor și o necesitate pentru bunul mers al serviciului.

Posibilitățile de organizare a instrucției, în timp de război, sunt însă limitate și de aceea și domeniul trebuie limitat la lămurirea problemelor de moment.

Metoda recomandată și aplicată în unele părți pentru șefii de ocoale constă în organizarea, după nevoi, a unor ședințe de referate și discuții asupra problemelor la ordinea zilei.

Kurt Jaeger:

Die forstliche Aufbauarbeit der Forstabteilung der LBsch. Niedersachsen.

Munca constructivă pe teren forestier a secției forestiere din organizația țărănească regională din Niedersachsen.

După intronarea regimului Național Socialist, în Germania s'a urmărit cu tărie mărirea producției în toate domeniile. Astfel s'a născut problema organizării gospodăriilor forestiere țărănești în vederea mării producției lemnoase.

Autorul expune cum s'a făcut a-

ceastă organizare în regiunea Hildesheim (Hannovra) — arătând rezultatele pozitive la care s'a ajuns. S'au creat asociații de proprietari grupându-se pădurile în unități silvice încadrate cu personal specialist.

1942. — Nr. 9/10.

W. Parchmann:

Durchbruch zur Völkerverbinden den Wirtschaft.

Inceput spre o economie de unire între popoare.

Se publică, cu câteva cuvinte introductive și finale, textul convenției încheiate în Ianuarie 1942 între Danemarca, Germania, Finlanda și Suedia, prin care se constituie o comisiune mixtă pentru rezolvarea în comun a chestiunilor în legătură cu satisfacerea nevoilor de lemn din țările din jurul mării Nordului și Balticeii.

Convenția este privită ca prima încercare practică de a se ajunge la o economie pe spații mari (Grossraumwirtschaft).

W. Rosenfeld:

Die waldbauliche Planung.

Stabilirea cadrului de cultura pădurilor.

Prin stabilirea acestui cadru se urmărește crearea de păduri (prin cultură) cu o constituție cât mai naturală, în vederea obținerii de cantități de lemn cât mai mari și de cea mai bună calitate. Solul să fie continuu în stare de producție.

Aducându-se un exemplu de pagubele ce se produc în arboretele pure de molid, care au fost create fără stabilirea prealabilă a unui cadru de cultură, se pune în lumină importanța lui.

Forstwissenschaftliches Centralblatt.

Caletul 8, August 1942.

Max Woelfle:

Windverhältnisse im Walde.

Vântul în pădure.

E continuarea lucrării, cu același titlu, apărută în această revistă, în anul 1939, la pag. 65—75 și 461—475. În numărul de față se dau rezultatele măsurării vântului în zona de margine și deasupra coronamentelor pădurii.

Mișcarea aerului în interiorul unui arboret și deasupra coronamentelor acestuia, e condiționată de obstacolul creat de perdeaua dela margine și de însuși arboretul. Vântul e constrâns să urce pe deasupra și numai o parte neînsemnată poate să străbată perdeaua și arboretul.

Neregularitatea suprafeței superioare a coronamentelor, produce o puternică turbulență a aerului. Această suprafață e variabilă din cauza mișcării vârfurilor arborilor. Influența acestei mișcări nu e cunoscută, însă se poate considera ca sigur că, prin aceasta, turbulența aerului e mult mărită.

Asigurarea arboretului contra furtunei, numai atunci va da rezultate bune, când se va păstra în marginea expusă vântului, nu numai o perdea protectoare, ci și o fâșie de arboret lată de 30—50 m.

Dr. Ewald Bauersachs:

Bestandesmassenaufnahme nach dem Mittelstammverfahren des zweitkleinsten Stammabstandes.

Cubajul arboretului cu ajutorul arborelui mediu și distanței dintre arbori.

Autorul dă o metodă expeditivă de aflarea volumului lemnos al ar-

boretului, bazată pe distanța dintre arbori și volumul arboreiului mediu, după formula:

$$M = 0,85 \frac{F}{a^2} \cdot m$$

În care: M = volumul arboretului, F = suprafața ocupată de arboret, m = volumul arboreiului mediu și a = latura patratului corespunzător suprafeței ocupate de un arbore și care se măsoară, într'un anumit fel pe teren.

Metoda e simplă, precisă și cu economie de timp; ea este indicată în special pentru lucrările de amenajament, nu e însă fără interes nici pentru Dendrometrie.

Hertrich:

Natürliche oder künstliche Verjüngung.

Regenerare naturală sau artificială.

Un comentariu asupra cercetărilor lui Hans Oswald la un arboret, cu privire la problema economiei unei perioade lungi sau scurte de regenerare și cu aceasta, asupra regenerării naturale sau artificiale.

I. Lupe

Intersylva (Ediție germană).

Vol. II, Caetul 4 (Octombrie 1942).

Untersuchungen über den statischen Wasserbedarf der Waldbäume.

Cercetări asupra cerinței de apă statică a copacilor.

Limitele optime ale nevoii lor de apă statică sunt cuprinse, în general, între 70—80% saturație a capacității în apă a pământului. Se pot constata adesea deosebiri însem-

nate în reacțiunea feluriților arbori de pădure cercetați până acuma.

Nils Sylben:

Waldbaumzüchtung in Schweden.

Selecțiunea copacilor în Suedia.

Ni se face o dare de seamă asupra rezultatelor lucrărilor în această privință, făcute asupra pinului, molidului, mesteacănului, plopului tremurător ș. a. Aceste lucrări au luat un deosebit avânt prin încurajările „Uniunii pentru selecția plantelor de pădure”, înființată la 23 Ian. 1936.

Wolfgang Laugner:

Die Frage der Baumrassen im europäischen Walde.

Intrebarea raselor de copaci în pădurea europeană.

Autorul stăruie mai întâi asupra însemnătății problemei acesteia, în general. Ne arată apoi cea ce s'a făcut în Germania în această privință. Deslegarea multumitoare a întrebării raselor naturale ale copacilor în Europa nu se va putea face decât printr'o conlucrare pînă de încredere a feluritelor țări. Autorul face o serie de propuneri.

Milan Marinovic:

Aufgaben der Forstwirtschaftspolitik in Kroatien.

Problemele de politică forestieră ale Croației.

După ce dă o orientare destul de bună asupra economiei forestiere și regimul politic sub care a trăit pînă acuma, autorul arată că prima grijă a politicii forestiere croate este de a raționaliza consumul de lemn astfel încât să se înlăture neajunsurile pricinuite de tăerile peste măsură din trecut. Dintre măsurile recente de îndreptare, ni se vorbește despre tendința de statizare a pădurilor, despre desființarea contractelor oneroase, despre conducerea cen-

tralistă a pieții lemnului după plică germană.

Geza Luncz:

Neue Gesetzliche Massnahmen zur Steigerung der Leistungen des Privatwaldes.

Ni se dă o privire de sinteză asupra măsurilor legislative luate în ultima vreme în feluritele țări pentru a se ridica pe cât cu putință capacitatea de producție a pădurilor particulare. În încheiere, autorul stăruie asupra unei colaborări pe calea administrației forestiere și a lemnului între feluritele țări europene.

Reino Kalliola:

Naturschutz in Finnland unter besonderer Berücksichtigung der Wälder.

Protecția naturii în Finlanda cu deosebită privire a pădurilor.

Se infățișează temeiurile legale pentru apărarea naturii ca și jecretele împlinitoare. Locul de frunte îl deține legea din 1923. Se urmează, apoi, cu organizarea lucrului, țelurile și urmările de până acuma. Potrivit împrejurărilor naturale specifice Finlandei, întrebarea apărării naturii este strâns legată de pădure și de cultura acesteia.

I. C. Dem.

Journal forestier suisse.

Nr. 2/1943.

H. Jenny:

Aux membres de la Société forestière suisse et à tous les amis de la forêt. (4 pagini).

Cuvânt de salut și indemn către membrii Societății forestiere elvețiene și către toți amicii pădurilor, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de existență ai Societății, la 27 Mai 1943.

Se arată în scurt luptă dusă într-un secol pentru propășirea economiei forestiere elvețiene și realizările obținute.

1. Elaborarea legilor privind pădurile. Prima lege federală a fost la 10 August 1876. Au urmat modificările din 1902 și 1924. În momentul de față se preconizează o nouă modificare, în sensul ca dintr-o lege polițienească să devie o lege cu vederi economice.

2. Invățământul forestier. S'a creat în 1853 odată cu înființarea Politehnicel din Zürich.

3. Cercetările forestiere. Realizarea în 1885, începând să funcționeze în 1888.

4) Creiarea Oficiului forestier Central, azi „Asociația elvețiană de economie forestieră”. Realizare din 1919.

5. Numeroase publicații, dintre care se citează: 1. „Elveția forestieră” care se adresează marelui public și 2. „Pădurile țării mele” care se adresează tineretului elvețian.

6. Cele 2 reviste ale Societății, în limbile franceză și germană: *Journal forestier suisse* și *Die Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen*. Realizate în 1850.

7. Numeroase „suplimente” ale celor două reviste.

F. Aubert:

La carbonisation et les déchets forestiers dans l'après-guerre. (6 pag.)

Rezumatul unei conferințe, ținută asupra acestui subiect, în Dec. 1942, la Școala forestieră din Zürich.

B. Bavier:

Lignes directrices pour le revision de la législation forestière suisse. (7 pag.). (Suite et fin).

Se referă la: IV. Pădurile publice; V. Pădurile private; VI. Mărirea și

menținerea suprafeței împădurită; VII. Subvențiuni federale; VIII. Exproprieri; IX. Dispozițiuni penale; X. Dispozițiuni tranzitorii și finale.

J. P. C.:

Voyage d'étude du mëlèze (6 pag.).

Ziua III-a a fost rezervată lucrărilor din Prealpii Bernei.

Ziua IV-a în platoul argovian și în valea Aar.

Ziua V-a în Valea Rinului și malul lacului Zürich.

Această călătorie a îngăduit autorului să facă următoarele constatări:

1. A arătat necesitatea, pentru agenții forestieri, de a se pune la curent cu progresele pedologiei și sociologiei vegetale.

2. Laricele, în afară de aria sa naturală de dezvoltare, nu intră nicăieri, în proporție mare, în compunerea arboretelor. Laricio-mânia din secolul trecut a lăsat splendide rămășițe pretutindeni unde condițiunile au permis-o. Nu trebuie să se introducă laricele în afară de aria sa naturală, în așa fel ca să concureze pe cel din Alpi, ar fi o concurență neloială, față de înlesnirile de producție, de exploatare și de transport de aici.

3. Să se introducă speciile locale în pădurile de mică altitudine, în special stejarul, care găsește un sol bun.

Nr. 3/843.

Leibundgut:

Considérations d'ordre cultural au sujet des défrichements (6 pag.).

Conferința ținută la Adunarea generală a Societății forestiere elvețiene, în August 1942.

Se arată că defrișările cerute de

ultimile legiuiri nu se pot face decât în regiunea platoului elvețian, singurul care oferă soluri bune pentru agricultură. În această parte a țării pădurile ocupă o suprafață mică. Ele sunt de un mare randament în bani și materie.

Autorul arată greșala ce se face prin sacrificarea unei părți din aceste păduri rentabile. Indică și o serie de considerațiuni care ar trebui să stea la baza alegerii porțiunilor ce ar trebui sacrificate pentru agricultură.

Karl-Alf. Meyer:

Paysage rhodanien au temps de Haller (10 pag.).

A. de Haller a fost, dela 1758—1764, directorul salinelor din regiunea Roche, Aigle și Bex. Spirit foarte deschis, cel mai universal oiu timpul său, Haller a fost introducătorul Alpilor în literatură și artă. Cunoscător în domeniul botanicii, a găsit timp să se ocupe și de bogăția floristică a regiunii.

W.:

Pour l'utilisation économique du bois dans la construction (2 pag.).

Nr. 4/1943.

M. Petitmermet:

A l'occasion du centenaire de la Société forestière suisse (7 pag.).

Privire asupra câtorva efecte rezultate din colaborarea acestei Societăți cu autoritatea federală.

E. Favre:

Cinquante années d'application de la méthode du contrôle à la forêt de Couvet (Jura neuchâtelois) (6 pag.).

Articol scris în memoria lui Henri Boflley. Era tânăr la 1880 când Biol-

ley a apărut ca forestier al numitelor păduri. Discipol al lui Gurnaud, în această pădure el a început să puie în aplicare și să desvolte ideile lui Gurnaud, astfel că după o viață de muncă și observație (37 ani), pădurea Couvet a ajuns să fie azi un adevărat monument, cel mai frumos care a putut să subsiste memoriei acestui mare forestier.

Biolley a fost toată viața un revoluționar; timpul pe care nu-l folosea în exercitarea profesiei, îl întrebuința pentru dărâmarea prejudecăților și rutinei. A avut de luptat. Dar către stârșitul vieții a avut marea satisfacție să se vadă înconjurat și urmat de o falangă de discipoli, admiratori și amici. Forestieri din toată lumea veniau în pădurea Couvet să ia contact cu acest maestru al gândirii forestiere.

G.-H. Bornand:

Le chêne dans la région de Baulmes. (4 pag.)

În legătură cu două studii publicate de d-l K.-A. Meyer în Analele stațiunii de cercetări elvețiene, privind evoluția repartiției speciilor în pădurile normande, și mai ales a stejarului, autorul articolului de față vrea să apară cu câteva lămuriri în legătură cu soluționarea acestei probleme capitale a istoriei forestiere.

At. Har.

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

1943, Ianuar, Nr. 1.

An die Mitglieder des Schweizerischen Forstvereins und an alle Freunde des Waldes!

Către membrii Uniunii forestiere elvețiene și către toți prietenii pădurii.

Apel cu prilejul sărbătoririi jubileului de o sută de ani dela înființarea Asociației forestiere elvețiene care va avea loc la 27 Mai 1943.

Knuchel:

Vor Hundert Jahren.

Acum o sută de ani.

Se face o scurtă privire istorică asupra silviculturii elvețiene și a publicațiilor apărute și care caracterizează diversele ei etape în acest interval de timp.

Bavier B.:

Richtlinien für eine Revision der Schweizerischen Forstgesetzgebung.

Linii de conducere pentru o revizuire a legislației forestiere elvețiene.

Articolul cuprinde un rezumat al unui referat prezentat de inspectorul de canton Bavier la comisia de lucrări preliminare, cu prilejul congresului forestier din 31 Aug. 1942 la Baden.

Autorul cercetează amănunțit legea forestieră existentă și face propuneri de modificare. În linii generale se vede preocuparea de a trece de la o lege de poliție forestieră la una de economie forestieră care să urmărească și o mărire a producției. Sunt examinate în această ordine de idei următoarele chestiuni: Organizarea serviciului forestier, amenajarea pădurilor, pădurile particulare, păstrarea și mărirea suprafețelor de păduri, etc.

Paul Schaffner:

Zu Gottfried Kellers Baumstudien.

Asupra studiului arborelui la Gottfried Keller.

Articolul cuprinde o privire critică asupra picturilor lui Gottfried Keller înfățișând diferiți arbori.

1943, Febr, Nr. 2.

Knuchel:

Heinrich Zschokke als Forstmann.
Heinrich Zschokke ca silvicultor.

Note biografice asupra unui mare silvicultor elvețian.

În continuare se reproduce un capitol „Silvicultorul” din una din lucrările acestuia.

Gutersohn H.:

Schweizerische Landesplanung.
Plan elvețian de cultură.

Autorul înfățișează în linii generale necesitatea întocmirii unui plan general privind distribuția teritoriului elvețian în terenuri de agricultură, șosele, terenuri industriale, etc. în funcție de nevoile economice și posibilitățile de dezvoltare în viitor. Pentru aceasta este necesară în primul rând o hartă în care să se poată vedea în afara condițiilor naturale de dezvoltare ca: sol, climă, ape și cele rezultate din activitatea omului ca: distribuția populației, repartitia industriilor, căilor de comunicație, etc.

Haus Burger:

Frostschaden und Lärchensterben.
Vătămările de ger și moartea laricelui.

Articolul înfățișează pe larg problema morții laricelui din cauza gerurilor, pe baza cercetărilor specialiștilor și a observațiilor făcute în decursul a mai mulți ani în diferite păduri.

1943, Nr. 3.

Hs. Rudolf Schinz:

Beschreibung der in der welschen Schweiz üblichen Holzgeleiten.

Descrierea podurilor de lemn obișnuite din Elveția.

Articolul este un extras din lucrarea: Contribuții la cunoașterea mai îndeaproape a Elveției, apărută la Zürich în 1783—1787.

Prezintă un deosebit interes asupra denumirilor pieselor de lemn întrebuințate în construcția podurilor ca și asupra metodei de construcție în sine. Este un articol istoric-documentar.

Knuchel H.:

Grundsätzliches zur Rodungsfrage.
Principii de bază în problema defrișărilor.

Se reproduce un articol apărut în „National Zeitung” din 10 Febr. 1943, în care Knuchel ia poziție în problema defrișărilor din Elveția. Este un articol foarte interesant pentru cunoașterea împrejurărilor în care într-o țară așa de avansată ca Elveția s'a hotărât totuși defrișări de păduri.

Knuchel H.:

Ergebnisse eines Versuches mit nicht imprägnierten und imprägnierten Buchenschwellen verschiedener Fällzeit.

Rezultatele unei încercări cu traverse de fag impregnate și neimpregnate din epoci diferite de doborîre.

În continuarea unor cercetări făcute în 1932, s'au desgropat o serie de traverse de fag impregnate și neimpregnate provenite dela diferite epoci de doborîre, constatându-se că cele neimpregnate cu inimă roșie și crăpături s'au menținut mai puțin bine decât cele fără inimă roșie și cu măduvă numai pe o parte. Rezultatele definitive se vor da de abea în anul 1950.

E. Vintilă

Tharandter Forstliches Jahrbuch.

Vol. 93 (1942). Caetul 1/2.

Francke, C. și Whistling, F.:

Vorschläge für die Einteilung des Protektorates Böhmen und Mähren in Wuchsbezirke.

Propuneri pentru împărțirea Protectoratului Boemiei și Moraviei în regiuni de creștere.

Prin luarea Boemiei și Moraviei sub protectoratul german, toată economia forestieră a acestor regiuni trebuia să se integreze economiei forestiere germane. La baza acestor operațiuni de integrare stă împărțirea domeniului păduros al Boemiei și Moraviei în regiuni de creștere. Autorii propun în acest sens 17 regiunii pe care le descriu din punct de vedere geologic, al climei, și al vegetației forestiere.

Francke, C.:

Die Organisation der Forstwirtschaft im Protektorat Böhmen und Mähren.

Organizația economiei forestiere în Protectoratul Boemiei și Moraviei.

Se dau relațiuni despre pădurile Protectoratului: suprafața pădurilor, politica forestieră a administrației cehe și modificările administrative aduse prin noua organizare a Protectoratului.

Krättschmer, F.:

Die tschechoslowakische Bodenreform in der Forstwirtschaft.

Reforma agrară cehoslovacă în economia forestieră.

Autorul arată ce reforme agrare au fost în Cehoslovacia, cum aceste

reforme în special legile exproprierii, a distribuiri pământului și a despăgubirilor au influențat proprietatea forestieră.

Whistling, F.:

Die Forsteinrichtung im Protektorat.

Amenajamentul în Protectorat

Se face un istoric al metodelor de amenajare aplicate pădurilor de stat și particulare ale Protectoratului, atât când acesta aparținea Austriei cât și Cehoslovaciei.

Gutschick:

Das deutsche forstliche Bildungs- und Schulwesen in Böhmen und Mähren.

Scoala și formarea forestieră germană în Boemia și Moravia.

Se face un istoric al învățământului forestier în Protectorat.

Rosenfeld, W. und Helm, F.:

Die goralen Waldbauern in der ehemaligen Herrschaft Friedeck, ein forstpolitisches und waldbauliches Problem.

Muntenii din regiunea Friedeck, o problemă de politică forestieră și de silvicultură.

Autorul se ocupă de așezările de munteni din munții Beschizl, mai exact de enclavele ce aceștia constituiesc în pădurile munților ce aparțin domeniului Friedeck. Aceste populațiuni treceau de origină valahă în sec. 15 și 16, și se credeau a proveni din migrațiuni românești în lungul Carpaților.

Acești munteni fac parte din grupa populațiilor de păstori ce se găsesc peste tot în Carpați până în România.

Se arată felul de viață și se fac propuneri în legătură cu viața acestei populații.

Swoboda, W.:

Wildbachverbanung im Protektorat Böhmen und Mähren.

Lucrări de corectarea torenților în Protectoratul Boemiei și Moraviei.

Se arată organizația, legile și realizările în materie de corectarea torenților în Protectorat.

Caetul 3/4.

Rubner:

Professor Robert Bernhard 80 Jahre.

Ostwald, H.:

Dem Andenken an Forstmeister Prof. h. c. h. c. Eugen Ostwald

O expunere a vieții silvicultorului Eugen Ostwald.

Wach, Al.:

Vergleichende Untersuchungen mit Verschiedenen Färbeverfahren als Ersatz oder Ergänzung der Heimprüfung bei forstlichen Sämereien.

Cercetări comparative cu diferite procedee de colorare ca înlocuire sau completare a probei încoțării la semințele forestiere.

Autorul caută să înlocuiască metoda încercării semințelor prin încoțire prin alte metode mai rapide sau mai precise. Analizează procedeele prin colorare și găsește că pentru rășinoase cea cu selon este mai bună decât cu indigo-carmin și iodo-iodură de potasiu.

Nolte, H.:

Der Sammelfehler beim Probieren zur Nonnen prognose.

Eroarea estimăției ouălor probă în prognosticarea atacului de Lymantria monacha.

În prevederea atacurilor de nonă, metoda cea mai bună a rămas probele de ouă. La luarea probelor se pot face erori. Autorul arată că se pierde mai puțin de 50%, deci la numărare se va adăuga 1/3 sau se va dubla.

Gübler, H.:

Die wichtigsten forstentomologischen Arbeiten aus den Jahren 1939-1941.

Cele mai importante lucrări de entomologie forestieră din anii 1939 și 1941.

Se analizează pe scurt aceste lucrări.

Gr. E.

Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.

Caetul 9, Septembrie 1942.

Prof. Dr. Eilhard Wiedemann:

Der Eichenbestand mit Buchenunterwuchs.

Arboretul de stejar în amestec cu fag

După terminarea studiului creșterilor în arborete pure, Schwappach a purces la studiul arboretelor amestecate înființând încă din 1913 o mulțime de piețe de experiență în arborete amestecate echiene și neechiene. Dela 1927 încoace, numărul acestor piețe a fost mult mărit

de Wiedemann, urmaşul lui Schwappach la Institutul de cercetări forestiere prusian.

În lucrarea de față, Wiedemann expune rezultatul cercetărilor din 54 piețe de experimentație pentru stejar în amestec cu fag. Se remarcă, între altele, că creșterea curentă în volum a arboretului amestecat până la 100 ani nu este mai mare decât a arboretului pur de stejar, la vârste mai mari de 100 ani însă creșterea este mult superioară, ajungând pe la 130 ani aproape dublă. De asemenea se remarcă o sporire a creșterii în valoare.

Gustav Wallenstein:

Anregungen und Versuche zur Verbesserung der Borkenkäferbekämpfung, I. Teil.

Indemnuri și încercări pentru îmbunătățirea combaterii gândacilor de coajă, partea I-a.

Dengler:

Eine forst- und holzwirtschaftliche Pressereise durch das Generalgouvernement.

O călătorie de presă prin Guvernământul general al Poloniei, având ca obiectiv economia silvică și economia lemnului.

În notele sale de călătorie, autorul remarcă între altele că prin trecerea pădurilor Poloniei sub control german, Reichul nu a obținut suplimentul de material lemnos necesar economiei de război, de oarece procentul pădurilor al Poloniei este numai de 19%, exploatarea în trecut au fost excesive (cu deosebire în regiunile de sub fosta ocupație rusească), drumurile au fost prost întreținute, animalele de tracțiune au fost enorm împuținată în urma războiului. Germanii fac eforturi uria-

șe pentru îmbunătățirea acestei stări de lucruri. Serviciul silvic german din Polonia este organizat în 22 inspectorate, care au de supravegheat activitatea a circa 300 școale silvice încadrate cu 11.000 agenți forestieri autohtoni și vreo 120.000 lucrători de pădure.

Caietul 10—11, Octombrie-Noembrie 1942.

B. Schneider:

Die Entwicklung des Wurzelsystems der Kiefer in den dampfgeflügten Heideböden Nordwestdeutschlands und Versuche zur Feststellung der biologischen Verhältnisse dieses Gebietes.

Desvoltarea sistemului radicular la pin în terenurile neproductive arate cu tracotul în Nordvestul Germaniei și încercări pentru stabilirea relațiilor biologice ale acestor terenuri.

În caietul de față se publică numai o parte a lucrării cuprinzând următoarele capitole:

I. Introducere.

II. Descrierea ocoalelor silvice în cari s'au făcut cercetările.

III. Cercetări asupra rădăcinilor

F. Heinrich:

Zur Wirkung intensiver Bodenbearbeitung auf Wasserhaushalt und Bodenzustand forstlich genutzter diluvialer Sandböden Norddeutschlands.

Despre influența unei prelucrări mai intensive a pământului asupra conținutului de apă și asupra stării solului forestier format pe nisipurile diluviale ale Germaniei de Nord.

Rudolf Heuson:

Zu den Kippenaufforstungen in der Niederlausitz.

Erwiderung zur Arbeit Copien: „Nutzbarmachung der Abraumkippen“.

In chestiunea împăduririi terenurilor de pe minele vechi de cărbuni din Niederlausitz.

Răspuns la lucrarea lui Copien: „Aducerea în stare de productivitate a terenurilor de pe minele vechi de cărbuni.“

Copien:

Schlusswort zur Arbeit: Nutzbarmachung der Abraumkippen.

Un ultim cuvânt la lucrarea: Aducerea în stare de productivitate a terenurilor de pe minele vechi de cărbuni.

Caietul 12, Decembrie 1942.

B. Schneider:

Die Entwicklung des Wurzel-systems der Kiefer in den dampfgepflügten Heideböden Nordwestdeutschlands und Versuche zur Feststellung der biologischen Verhältnisse dieses Gebietes.

Desvoltarea sistemului radicular la pin în terenurile neproductive arate cu tractorul în Nordvestul Germaniei și încercări pentru stabilirea relațiilor biologice ale acestor terenuri.

Este continuarea și sfârșitul studiului început în numărul 10—11 al revistei. Se tratează următoarele capitole:

IV. Desvoltarea rădăcinilor în soluri de texturi diferite și la pini de proveniențe diferite.

V. Cercetări de soluri.

VI. Cum au influențat însușirile solului în pământurile arate asupra desvoltării plantelor?

VII. Încercări pentru determinarea relațiilor biologice în regiunea cercetată.

VIII. Concluzii pentru silvicultură.

Caietul 1, Ianuarie 1943.

A. Conrad Allenstein:

Zur Ehrenrettung reiner Kiefernbestände.

Pentru salvarea onoarei arboretelor pure de pin.

Autorul ia poziție în favoarea arboretelor pure de pin aducând ca argumente pe de o parte calitatea superioară a lemnului, pe de alta pretențiile modeste ale pinului fuță de sol.

Dr. Ing. Werner Junghans:

Gedanken zur Stellung der Forstpolitik in der Wissenschaft.

Gânduri despre poziția politicii forestiere în știință.

G. T. Tomă

Zeitschrift für Weltforstwirtschaft.

Vol. IX, caietul 7/9 (Iunie 1942).

Ivo Horvat, Ing.:

Das Forstwesen Kroatiens.

Economia forestieră în Croația.

Din suprafața totală (cca. 150.000 km²), pădurile dețin 39%, ceea ce revine cam 0,55 ha pe cap de locuitor (6,7 milioane locuitori). Pădurile sunt în cea mai mare parte păduri de foioase (77,8%). Proprietatea Statului este precumpănitoare (52,7%), urmată fiind de cea particulară (24,4%) și de cea comunală (18,6%). Creșterea lemnoasă este pretuită la 2,4 m³ pe an și pe hectar; tăerile anuale se urcă, în mijlociu la 3,15 m³. Serviciul forestier ține de Ministerul Pădurilor și Minelor; țara e împărțită în 7 direcții forestiere

regionale. Economia forestieră în cuprinsul economiei naționale și exportul lemnului în comerțul exterior dețin un loc esențial.

Alfred Dengler, Prof., Dr. Dr.:

Über Aufforstungen in Nordspanien.

Despre reimpăduririle din Spania de Nord.

Ținutul vizitat se întinde dealungul Golfului Biscaya și peste munții învecinați. Acolo se fac împăduriri interesante de 20—30 ani cu *Pinus insignis* și *Eucalyptus globulus*, cunoscute ca specii repede crescătoare. Un individ de pin în vârstă de 80 ani, măsoară o înălțime de 30 m și o grosime de 118 cm în diametru. Un arboret de 8 ani arată o creștere mijlocie de 20 m³ pe an și pe hectar. O parte slabă a speciei numite este dezvoltarea unor crăci groase, ceea ce dă naștere la noduri puternice; apoi, apariția lui *Lophodermium pinastri*. Eucaliptul prezintă mai multe avantaje. Un arboret de 20 de ani arată o înălțime mijlocie de 30 m și o grosime mijlocie de 30 cm diametru.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Ne dă multe date și știri asupra stărilor și faptelor forestiere din lume.

Vol. IX, Caetul 10/12 (Iulie-Sept. 1942).

Fritz Reinhold, Ing., Dr., Forstmeister:

Das Waldbild Russlands,
Pădurile Rusiei.

În cadrul acestei reviste, s'a scris mult despre aspectele forestiere ale Rusiei. Studiul de față, — foarte

cuprinzător (76 pag.) are în vedere vegetația păduroasă a Rusiei și prezintă o însemnătate deosebită mai ales pentru silvicultură care au de-a face, într-o formă oarecare, cu ținuturi rusești. Față de nesiguranța datelor statistice și deasa lor schimbare, autorul se fixează asupra celor din spațiul de timp 1934/35. Într-o parte introductivă, se încearcă o oarecare orientare asupra suprafeței pădurilor și păduroase, distribuției speciilor forestiere, părților exploatabile, rezervelor de lemn, creșteri, posibilități ș. a. Suprafața efectiv păduroasă este prețuită la aproape 600 milioane ha; din aceasta, cea mai mare parte (cam 80%) revine rășinoaselor. Creșterea pentru părțile exploatabile este apreciată la 1,4 m³ pe an și ha; iar posibilitatea anuală, la cca 754 milioane m³. Exploatarea în părțile accesibile ar fi fost cam de 180 milioane m³ în mijlociu, pe an în perioada 1925—1935. O atențiune a dat statul rus pădurilor de protecție și, în primul rând celor de protecție hidrografică. Cea mai mare parte a studiului este rezervată zonele de vegetație forestieră, pe regiuni, asociațiuni forestiere naturale și tipuri de păduri. Această parte este precedată de o orientare asupra împrejurărilor staționale și asupra speciilor arborescente ale florei rusești.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ca de obicei, ni se înfățișează un bogat material informativ asupra împrejurărilor forestiere din felurite țări și ținuturi ale lumii.

I. C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— D-1 Dem. Grozescu ing. cons. silvic a fost delegat să îndeplinească funcția de Secretar General al Ministerului de Agricultură și Domenii (Dec. Min. 93817 din 21.IV.1943, Mon. Of. 96 din 23.IV.1943).

— Prin Decretul Nr. 785 din 24. III.1943, D-1 Simu Simeon ing. insp. g-1 silvic din Caps, a fost numit efor pe lângă Administrația Fondului Religionar din Bucovina (Mon. Of. 76 bis din 31.III.1943).

— D-1 Dr. Ing. G. Nicolau-Bârlad a fost numit conferențiar titular al Conferinței de Fotogrametrie de la Școala Politehnică din București.

— Prin decizia min. Nr. 38441 din 22.II.1943 (Mon. Of. 48/943) s'au mai făcut următoarele avansări în Corpul silvic superior:

I. Cadrul de Stat.

La gradul de ing. silvic:

Beldie C. Alex. pe data de 5.I. 1941; Nicolaescu D. Stelian, 1.VII. 1941; Țuțuianu Valeriu, 1.VIII.1941; Micu Nicolae, 1.VIII.1941; Georgescu N. Ovidiu, 18.I.1937.

La gradul de ing. subinsp. silvic:

Ghiorghiu Ion, Nițescu St. Constantin, Constantin I. Ion și Brebenaru Gh., toți pe data de 19.XII.1941.

II. Cadrul detașat și particular.

La gradul de ing. silvic:

Amlacher A., pe 10.VII.1941.

La gradul de ing. subinsp. silvic:
Florescu G. Ilie pe 19.XII.1941.

La gradul de ing. insp. silvic:
Ionescu A. Vasile pe 1.I.1942.

— Prin decizia minist. 38442 din 22.II.1943 (Mon. Of. 48/943) se avansează pe data de 1.I.1942:

La gradul de ing. șef silvic:

Dascălu I. Gh., Georgescu N. Ovidiu.

La gradul de ing. subinsp. silvic:
Fedeleș C.; Vulcan Gh.; Leescu Vasile și Rotaru Cornel.

II. Cadru detașat și particular.

La gradul de ing. șef silvic:

Popescu G. Aurel și Lothar Albricht.

— Prin decizia Nr. 58944 din 13 Martie 1943 (Mon. Of. 67) s'au făcut următoarele avansări în Corpul superior silvic:

a) La vechime.

La gradul de ing. silvic:

1. Băluță M. Ștefan pe data de 15 Aprilie 1941;

2. Ionescu G. Gh. pe data de 13 Aprilie 1941;

3. Popovici St. Savel pe data de 5 Octombrie 1940.

b) La alegere.

La gradul de inginer șef silvic:

4. Golasevski Iosif pe data de 1 Ianuarie 1942.

— Prin dec. min. 78195/943 (Mon. Of. 82/943) s'au făcut următoarele

avansări în Corpul silvic.

La gradul de inginer silvic, la vechime:

Achimescu A. Const. pe data de 4.III.1941 și Albulescu St. pe data de 10.VIII.1941.

— În Mon. Of. Nr. 69 din 23 Martie 1943 (pag. 2535) a apărut o serie de avansări de Brigadieri silvici și pădurari.

— În Mon. Of. 49/943 s'a publicat următoarea mișcare în personalul Casei pădurilor Statului:

D-l Ing. subinsp. silvic Const. Călinescu șeful ocolului silvic Slobozia a fost transferat ca șef al ocolului Hârțiești-Muscel.

D-l Ing. șef silvic I. Vlad șeful ocolului silvic Hârțiești a fost transferat șef al ocolului silvic Slobozia.

D-ra Ing. silv. Ana Maria Modălcă ajutor al ocolului Vălenii de Munte a fost transferată în Centrala Direcției regionale silvice București.

D-l Ing. șef silvic Casan C. dela ocolul silvic C. Lung a fost transferat în Centrala Direcției regionale Pitești.

— D-l Ing. șef silvic D. Mateescu dela ocolul silvic Aninoasa a fost transferat la ocolul silvic C. Lung (Muscel).

— D-l Em. Dumitrescu ing. cons. silvic din Adm. Casei Păd. Statului a fost detașat la Inspectoratul de Control general din Ministerul de Agric. și Demnii. (Mon. Of. 91 din 17.IV.943).

— Prin decizia Min. Nr. 71355 din 26.III.943, D-l Avram Gh. ing. insp. g-l silvic a fost detașat la Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor din Minister. Econ. Naționale. (Mon. Of. 76/943).

— Prin Dec. Min. 71352 din 26. III.943, D-l Nic. Pandrea ing. subinsp. silvic a fost transferat de la Inspectoratul silvic Timișoara la Inspectoratul silvic Craiova. (Mon. Of. 75/30/III/943).

— D-l Ing. silvic Ștefănescu Oprea a fost transferat de la Școala de Brigadieri silvici Gurghiu-Târgoviște, ca director al Școlii de brigadieri silvic de la C. Argeș nou înființată. (Mon. Of. 43/943).

— Prin decizia Min. 71350 din 26. III.1943 încetează detașarea D-lui Ing. șef silvic Rusu Alexandru la Fundația Culturală Regală Regele Mihai I (Mon. Of. 74/943).

— D-l Rădulescu Teodor ing. silvic din Direcția Silvică a fost detașat în interes de serviciu la ocolul silvic Troțuș cu reședința în Bacău. (Mon. Of. 56 din 8.III.1943).

— D-l Ion Nițescu ing. insp. g-l silvic de la Inspectoratul silvic București a fost delegat cu conducerea Inspectoratului de regim silvic Focșani. (Mon. Of. 99 din 30.IV.943).

— D-l Marin Georgescu ing. cons. silvic șeful inspectoratului de regim silvic Focșani, a fost transferat la Direcția Silvică în calitate de Inspector de control general, cu delegații speciale. (Mon. Of. 99/943).

— D-l Ing. silv. Belinschi M. Pavel a fost numit pe data de 1 Martie a. c. la Serviciul silvic județean Argeș, pendinte de Direcția Silvică. (Mon. Of. din 26.II.943).

— Prin Dec. Min. 58345 din 13 Martie 1943 (Mon. Of. 67/943), D-l Ing. Bălăceanu G. G. din Serv. Șc. Politehnice din București, a fost

primit în Corpul silvic pe data de 1 Sept. 1932 în gradul de Ing. silvic stagiar.

— Prin decizia Min. 41727 din 25. II.943 (Mon. Of. 52/943) au fost primiți în Corpul tehnic silvic următorii ingineri cu gradul de ing. silvici stagiaari, pe datele arătate în dreptul fiecăruia (pentru cei în dreptul cărora nu s'a făcut menționare primirea în corp s'a făcut între 8—13.VII.1942):

1. Chiriac D. Vasiliță; 2. Gheiking Anatol; 3. Pop T. Adrian; 4. Dorin G. Tudor; 5. Gogu I. Const.; 6. Ionescu N. P.; 7. Saefer G. Gh.; 8. Temelie Lucia Maria; 9. Hurmuzescu I. Cezar; 10. Oprescu C. Nicolae; 11. Voinescu N. Iosif; 12. Bora I. Laurențiu; 13. Comes I. Viorel; 14. Stoilovschi Alexandru, 18.I.941; 15. Opreșoiu I. Remus; 16. Constantinescu F. Anghel, 12.IX.942; 17. Găină I. Petre, 18.XII.942; 18. Miculescu Mihai, 1.IV.941; 19. Foale N. Petre, 12.XII.942; 20. Andreescu A. Vasile, 23.VII.941; 21. Badea I. Const; 22. Comșa Sotec E. Leon; 23. Costin A. Nicolae; 24. Lazăr I. Ion; 25. Nicolescu St. Mihai; 26. Dinică D., 1.I.942; 27. Munteanu Stelian; 28. Apostol M. Alexandru; 29. Dobrescu S. Ion II; 30. Diaceneo G. Vladimir-Roșca; 31. Cilibia Nicolae, 20.VII.942; 32. Petcu D. Ion, 1.VI.941; 33. Moldovan Corneliu; 34. Popescu Cezar, 15.II.943; 35. Popescu M. Nicolae, 11.II.943; 36. Tănăsescu Gh., 1.XII.942; 37. Ciupercă C. Mihai, 13.VI.942; 38. Păș-nenco P., 10.II.943; 39. Stănescu M. Ion; 40. Ștefănescu G. G. Victor 30. I.943; 41. Părvulescu N. Constantin, 1.VI.941.

— D-l Gh. Agapie ing. insp. g-1 silvic din Caps se pune în retragere din oficiu, pe ziua de 1 Iulie 1943, pentru a-și aranja drepturile la pensie. (Mon. Of. 73/943).

— D-l Ing. Inspector silvic S. I. Silian din Direcția Silvică, a fost detașat la Cabinetul D-lui Secretar General Dimitrie Grozescu, în funcțiunea de Șef de Cabinet. Prin D. M. No. 94777/943.

— Ocolul silvic Dragoslavele din jud. Muscel își va avea reședința în orașul C. Lung (Muscel) ocolul (nou înființat) Tigveni-Argeș, va avea denumirea de ocolul silvic Titești cu reședința în comuna Titești (Argeș).

(Mon. Of. 87/943 pag. 3287).

— În Mon. Of. 89 din 30 Aprilie 1943 (pag. 3780) s'au publicat condițiile de admitere în Școala de Conducători silvici de la Casa Verde Timișoara.

— La Eforia Sf. Spiridon din Iași sunt vacante 3 posturi de brigadieri silvici, din care 1 la Regiunea silvică Slănic-Bacău și 2 la Regiunea silvică Blăgești-Bacău. Salarizarea acestor posturi se face ca la Stat, iar în caz de exploatare în regie, se dă un ajutor peste salariul bugetar. Candidații se vor adresa la Regiunile respective sau la Epitropia din Iași.

— În Mon. Of. Nr. 74 din 29 Martie 1943 s'a publicat decizia ministerială Nr. 11929 privind separarea patrimoniului Caps de acela al Direcției Pescărilor, din zona inundabilă a Dunării.

— În Mon. Of. 74 din 29.III.943 a apărut Decizia Ministerului Economiei Naționale privitoare la Rationalizarea consumului lemnului de foc pe anul 1943.

— În Mon. Of. 87/943 s'a dat publicității decizia Minist. Economiei Naționale privitoare la fasonarea și plata traverselor din stejar și fag.

— In Mon. Of. Nr. 62 din 15 Martie 1943 (pag. 2216) s'a publicat Legea Nr. 154 privind Mobilizarea Agricolă.

— In Mon. Of. Nr. 76 din 31.III. 1943 s'a publicat Tabloul antreprenorilor cadastrali autorizați pentru executarea lucrărilor tehnice de reformă agrară și de măsurătoare cadastrală.

— In Buletinul Agir Nr. /942 s'a publicat tariful de onorariu al muncii ingineresti, întocmit de Agir, în care există și un capitol privitor la expertizele și lucrările forestiere.

— D-l Ing. Cezar Cristea a făcut, la 10 Martie a. c., o comunicare în cadrul Asociației Scriitorilor Militari, despre istoricul epigrafist și arheolog V. Pârvan și filologul clasicist V. Bogrea.

D-sa a mai publicat în revista „Armata” (Nr. 16 din 1.III.1943) un articol intitulat Armata.

— D-l Ing. silvic Foalea Trofin a fost numit inspector de vânătoare pentru județul Soroca. (Mon. Of. 71 din 25.III.1943).

— In atenția vânătorilor și pescarilor sportivi.

Prin Decretul Lege Nr. 200 publicat în Mon. Of. Nr. 77, s'au dublat, cu începerea lunii Aprilie 1943, tăxele de timbru la permisele de vânătoare și cele de pescuit în apele de munte.

Se atrage atențiunea persoanelor ce au scos atari permise pe anul în curs după 1 Aprilie, că sunt obligați a cumpăra și aplica pe permisele de vânătoare timbre fiscale în valoare de lei 210, iar pe cele de pescuit în apele de munte în valoare de lei 40.

Neconformitatea va atrage după sine rigorile legii și implicit anularea permisului respectiv.

— Formularele permiselor de vânătoare și pescuit în apele de munte pe anul vânătoresc 1943/44, au fost expediate depozitelor C. A. M. din capitalele de județ, pentru a le distribui spre vânzare principalelor debite din orașele respective.

Amatorii, pot cumpăra cu începere dela 26 Martie 1943, aceste formulare dela debitații al căror nume și adresă se afișează la Inspectoratul de Vânătoare Județean. Costul este de lei 1.200 pentru permisul de vânătoare și lei 500 pentru cel de pescuit în apele de munte.

Aceste formulare trebuiesc completate și semnate de către Inspectorul de Vânătoare al județului în care solicitatorul are domiciliul său permanent. Este interzis Inspectorului Județean de a elibera permis persoanei domiciliată în alt județ.

Intrucât Inspectorul poate refuza în anumite cazuri, semnarea formularelor susmenționate, solicitantul urmează să se intereseze chiar înainte de a-l cumpăra, dacă eventual va obține aviz favorabil, pentru a evita astfel cheltueli zadarnice, cunoscând că debitanții nu sunt obligați să restituie banii pentru permisul cumpărat.

Permisul de vânătoare nu se poate obține decât numai dacă solicitatorul are permisul de posedat și port-armă de vânătoare în bună regulă.

— Prin Deciziunea Ministerială Jr. Nr. 4901/943 s'a oprit vânarea câprioarelor, câprioarelor și a potârnicilor, pe anul vânătoresc 1943/44, pe întreg cuprinsul județului Botoșani.

N E C R O L O G

Ing. NICULESCU PETRE

(Promoția XXVII — 1923)

**Căzut eroic, luptând pentru țară, departe pe întinsurile
rusești.**

† Ing. Subinsp. **ARMAND GHEORGHIU**
Șeful Ocolului silvic Brăila

A murit blândul, cu-
minte și nefericitul boem
Armand.

Născut pentru altă
viață, crescut pentru alte
orizonturi, a trăit aspri-
mea unei indeletniciri, care
i-a frânt aripele exuberan-
ței sale, a visurilor sale, a
naivității sale.

Dacă aparențele ne
înfățișează profesia noastră,
ca fiind plină de poezie, de
romantism, de fericit huzur
de bine — așa cum însăși
pădurea, această divină
creație a naturii, ne-o în-
fățișează — apoi înșelătoa-
re sunt, ca toate speran-
țele.

Căci sublima fațetă a acestei monezi — profesia silvică — are
un revers atât de aspru, de un realism atât de skuciumat încât nu
mai ai timp să cânti și să visezi, în mijlocul naturii

Și Armand Gheorghiu a fost un visător!

Mai puțin decât noi toți, colegii săi, el a crezut în existența acestui aspru revers.

Pare că-l văd la Școala de la Brănești.

Cu ochii săi neastâmpărați, plini de vesellă și sburdălnicia tineretii — și totuși atât de ascultători.

Cu figura sa marinărească, plină de sănătate rustică, — dar respirând atâta distincțiune.

Cu trupul său înalt și bărbătesc, — totuși mărturisind o suplețea de fecioară.

Cu mișcările sale fine, delicate, aristocratice.

Cu inteligența sa ascuțită și nealterată prin pedanterie.

Cu ironia sa lipsită de răutatea proștilor.

Ce armonios se întrețese sensibilitatea lui de boem, cu căldura prieteniei sale sincere!

Nimic nu era prefăcut în ființa sa; — nimic calculat în gesturile și faptelor sale. Totul spontan și sincer: și gluma și ironia și supărarea și veselia.

Arman Gheorghiu nu știa să urască, de aceea nici nu avea prejudecăți.

O atât de ciudată construcție sufletească, nu este de mirare să nu fi prevăzut reversul sbuciumat al vieții noastre pădurărești.

El a trecut prin Școala de la Brănești, cu iluzia înmiresmată a unei patriarhale vieți la țară.

El vede satul — deci mediul profesiei ce îmbrățișase — plin de Feți-Frumoși și llene Cosânzene, de flori și de ciripit de păsări.

De aceea când sglobiul visător, a trebuit să dea piept cu asprile vieții, cu severitatea uscată a unui biurocratism veșted, mlădița fragedă s'a frânt, boemul s'a văzut un naufragiat.

Tinerețea lui însoțită și plină de idealism, a fost curmată de prozăica viață plină de griji.

Armand Gheorghiu n'a fost clădit pentru brutala viață de funcționar. Lui îi plăcea libertatea, îi plăceau întinsurile mărilor și nesfârșitele unde ale văzduhului.

Era chemarea sângelui ce moștenise de la mama sa de origine engleză și de la tatăl său marinar.

Tradiția marinărească părăsită, se răzbuna față de acest duos descendent.

Supărările au început să fie acum partea sa în viață.

„De aproape doi ani, în afară de nemulțumirile mele și numai de „zile amărite, așteptam ziua când să se pună capăt calvarului meu... cine „mai știe, cât va dura, până va ieși dreptatea la suprafață”, — scrie el, unui intim coleg al său.

Supărările sale s'au dovedit prea mari, ca să poată fi înfruntate, de curata lui blândețe, bunătate și naivitate.

Iar el era prea lipsit de aptitudinile comune ale celor ce — flu-turând false virtuți și inteligențe — se ridică pe răsbătătoarea scară a mediocrităților.

Arman Gheorghiu a fost un înfrânt.

La mijlocul drumului și a vieții, a căzut.

Dacă suișul în erarhia prozaică a gradeilor, a fost pentru dânsul greu și obositor, suișul, în erarhia spiritualității pentru cultivarea bună-tății, sincerității și dragostei de prieteni, cât de ușor a fost, pentru acest suflet ales.

Prin asemeni virtuți reale, Armand Gheorghiu a fost un îndreptar.

Ne-a fost drag la toți și pentru sufletul lui ales i-a fost drag și lui Dumnezeu, și l-a chemat grăbit la dânsul.

Cei ce, într'adevăr, au cunoscut pe acest blând coleg vor legăna duios senina lui imagine, în aducerile aminte de totdeauna.

P. I. Tănăsescu

† ZOLTAN IAVORSKY

1.I.1881—21.IV.1943

În ziua de 21 Aprilie 1943 s'a stins din viața, în Arad, Zoltan Iavorsky, ing. insp. silvic, pensionar, după lungi suferințe, în vârstă de 62 ani.

Flu de silvicultor, născut la 1 Ianuarie 1881, după terminarea cursului liceal, s'a înscris la Academia de silvicultură din Semnît, pe care a terminat-o cu succes.

A funcționat timp îndelungat ca șef al ocolului Bârzava-Arad, pe urmă la ocoalele Târgoviște și Tisău.

A mai funcționat ca inspector de control și ca referent la Serviciul Comercial din Direcția Arad.

În anul 1940, simțind tot mai accentuat simptomele afecțiunii de cord, și-a cerut pensionarea, retrăgându-se în viața particulară, dar fără tihna cuvenită pensionarilor.

A fost un funcționar priceput și cinstit, lăsând în urma sa o familie îndurerată constând din soție și 3 copii.

A murit fără avere.

La înmormântare au luat parte, pe lângă membrii și rudele familiei, colegii și funcționarii din Direcția silvică Arad.

Să-i fie țărâna ușoară.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

În conformitate cu art. 21 din statute, cu onoare vă aducem la cunoștință că sunteți convocat la a 57-a adunare generală ordinară, care se va ține în ziua de 23 Mai 1943, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bd. Tache Ionescu No. 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală se va ține irevocabil în a 8-a zi liberă, adică *Duminică 30 Mai 1943*, la aceeași oră și în acelaș loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare. Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a 30 Mai 1943

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Președinte.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul cenzorilor pe 1942.
4. Aprobarea Bilanțului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1942 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea pe 1942.
5. Aprobarea Bugetului pe 1943.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de administrație pe 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1944, conf. art. 28 alin. 5 din statute, în locul Domnilor: I. Zeicu, St. Rodotestu, C. Chiriță și V. Sabău, — al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1943.
7. Alegerea pentru 1943 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

Ziua II-a 31 Mai 1943.

- Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor.
- I. *Linii fundamentale ale politicii forestiere de mâine în România.*
 - A. Producția forestieră.
 - B. Organizarea proprietății forestiere în vederea consolidării și conservării ei.
- Raportor ing. C. Emanoil.
- II. *Opera instituțiilor forestiere în păstrarea, îmbunătățirea și restaurarea solului fărăi.*

Raportor ing. At. Haralamb.

În cadrul acestor subiecte se indică a fi tratate de către referenți următoarele aspecte de detaliu:

- I. A. a) Capacitatea de producție a pădurilor în raport cu trebuințele țării;
 b) Importanța întrebuințării esențelor valoroase și repede crescătoare;
 c) Nevoia standardizării și raționalizării consumului de lemn;
 d) Lemnul ca materie primă națională;
 e) Selecționarea materialului lemnos pentru cele mai potrivite utilizări în vederea măririi cotei de export;
 f) Mărirea procentului de industrializare a lemnului;
 g) Românizarea industriei forestiere.
- I B. h) Regimul adaptat proprietății forestiere;
 l) Aplicarea sarcinilor fiscale la păduri după norma celorlalte bunuri producătoare de venituri;
 j) Reglementarea exploatărilor pe baza raportului susținut;
 k) Organizarea creditului forestier.
- II. a) Realizări de ordin tehnic-cultural;
 b) Realizări silvo-culturale;
 c) Organizarea administrativă în materie;
 d) Considerațiuni de ordin legislativ.

Ziua III-a 1 Iunie 1943

Excursie de studii — în limita posibilului — cu un program ce se va anunța la timp.

Pentruca debaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul dă următoarele indicațiuni.

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până la cel mai târziu la 20 Mai 1943;
2. Referatele vor trata, de preferință, câte o latură bine definită a problemelor respective, într-o cât mai concisă formă;
3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată;
4. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;
5. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

Nu ne îndoiim, stimate și iubite coleg, că veți participa la debaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte, Prof. M. DRĂCEA

Secretar general, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 2
Sedința din 9 Februarie 1943

Prezenți d-nii: Butoi Al., Chiriță C-tin, Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M., Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh., Lazăr Horia, Nedelcovici At., Popescu D. Ioan, Rădulescu Marin, Sburian D. A., Stinghe V. N.

Ordinea de zi:

1. Budgetul Societății pe 1943.
2. Probleme de discutat la Adunarea generală.
3. Diverse — Administrative.

Sedința se deschide la orele 19 și 40, sub președinția d-lui profesor M. Drăcea, Președinte.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Președinte anunță moartea colegului, Inginer Ștefan Predescu-Craiova, și în memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

1. Luându-se în discuție punctul 1, dela ordinea de zi, Budgetul Societății pe 1943, D-l Președinte arată greutatea în care se găsește azi Societatea, din cauză că veniturile au rămas la același quantum, ba chiar s'au micșorat, din cauza imposibilității de a se deschide vilele Govora și Carment-Sylva, iar cheltuielile s'au urcat necontenit. La clădirea din București se obține chiria de acum câțiva ani, majorată cu o cotă neînsemnată.

S'au făcut o seamă de intervenții, pentru a se putea obține mărirea subvențiilor, dela diferite instituții publice, pentruca în felul acesta să putem să menținem revista, editura și întreținerea clădirilor, în situația de până acum. Nu se poate anticipa asupra rezultatului, pentrucă aceste subvenții trebuie aprobate de Ministerul de Finanțe.

De aceea, programul de lucru pe anul acesta s'a restrâns, în cadrul mijloacelor, pe care le vom putea avea cu siguranță.

D-l Marin Rădulescu, Cassierul Societății, citește proiectul de budget pe 1943, care se aprobă, după cum urmează:

a) Budgetul ordinar cu 4.100.000 lei la venituri și aceeași sumă la cheltuieli.

b) Budgetul extraordinar, cu 2.353.000 lei la venituri și tot aceeași sumă la cheltuieli.

c) Budgetul Fondului Cultural, de 42.340 la venituri și tot aceeași sumă la cheltuieli.

Cu ocazia discuțiilor avute s'a hotărât să se studieze de Comisia Culturală, acordarea premiilor Disescu și Goleșcu, în care scop, această comisie va face propuneri Consiliului.

II. Probleme de discutat la Adunarea Generală, pe anul 1943.

D-nii: Ilie C. Demetrescu și At. Haralamb aduc la cunoștința consiliului că A.G.I.R.-ul șerbează anul acesta 25 ani dela înființare și s'a hotărât să se dea un caracter de festivitate Adunării generale, la care s'ar convoca și invitați străini.

A.G.I.R.-ul va discuta în această adunare generală tema: „Economia forestieră în perioada următoare războiului”.

Secția forestieră din A.G.I.R. a stabilit ca în cadrul acestei probleme să se trateze următoarele subiecte:

- a) Problemele de căptetenie ale politicii forestiere.
- b) Economia lemnului de foc și celelalte materiale de combustibil complementare.
- c) Economia lemnului de lucru, mai ales de industrie și celelalte materiale complementare.
- d) Invățăminte de război, pentru intensificarea industrializării lemnului.
- e) Cultura pădurilor în noile condițiuni de muncă și de cerere a materialelor lemnoase.
- f) Pădurea în rezolvarea problemelor ridicate de fenomenul distrugerii pământului românesc.

De acord, d-nii: Ilie Demetrescu și At. Haralamb socotese că este bine ca în adunarea generală a Societății noastre să nu se repete aceleași probleme.

D-l Președinte M. Drăcea propune pentru adunarea noastră generală, o serie de probleme și după discuții Consiliul rămâne stabilit asupra următoarelor teme:

- a) Linii fundamentale ale politicii forestiere de mâine, în România.
- b) Opera din trecut și viitor a instituțiilor forestiere, în păstarea, îmbunătățirea și restaurarea solului țării.

Se hotărăște apoi ca în ședința următoare a Consiliului să se subdivizeze problemele și să se numească raportorii.

III. *Diverse — Administrative.* Se citește și se ia act de o adresă a C.A.P.I.R.-ului în care se arată că s'a hotărât să se facă admiterea învățătorilor în această asociație.

Ședința se închide la orele 21 și 30.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 3
Ședința din 16 Februarie 1943

Prezenți d-nii: Butoi Al., Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At., Rădulescu M., Rodoteatu Stere, Stinghe V. N., Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Probleme de discutat la Adunarea Generală pe 1943.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 45, sub președinția D-lui Profesor Marin Drăcea, Președinte.

Se citesc procesele-verbale ale ședințelor din 15 Decembrie 1942 și 9 Februarie 1943 și se aprobă.

1. *Probleme de discutat la Adunarea Generală.*

Se hotărăște ca la chestiunea: „Opera instituțiilor forestiere în

păstrarea, îmbunătățirea și restaurarea solului țării” să fie raportor general, D-l At. Haralamb. D-sa va face propuneri de coraportori.

Pentru subdivizarea chestiunii a doua, „Linii fundamentale ale politicii forestiere de mâine în România”, D-l Profesor V. N. Stinghe propune următoarele subiecte:

- a) Participarea pădurii la folosirea pământului țării.
- b) Raționarea exploatărilor pădurilor.
- c) Lemnul, materie primă națională.
- D-l M. Drăcea propune încă următoarele subiecte:
- d) Politica conservării domeniului forestier.
- e) Problema proprietăților forestiere.
- f) Problema românizării.
- g) Problema schimbării de conjuncturi în materie de combustibil.
- h) Politica de propășire a economiei forestiere.

D-l N. Ghelmeziiu propune subiectul:

Adaptarea culturii și exploatării pădurilor la cerințele noilor întreprinderi ale lemnului.

D-l V. N. Stinghe propune încă subiectul:

Ameliorarea fondului forestier.

D-l Rodoteanu St., crede că trebuie aduse multe precizări pentru a se înțelege ce trebuie tratat din problema enunțată, așa de general; altfel se vor produce confuzii. D-sa cere încă un răgas de o săptămână pentru a se preciza ideile.

D-l C. Emanoil este de părere, întrucât problema este vastă, să se facă o comisiune restrânsă, care să precizeze programul tratării ei.

Se hotărăște ca raportori ai acestei probleme să fie D-nii M. Drăcea și C. Emanoil, iar pentru precizarea programului de tratare, comisiunea să fie compusă încă din D-nii: V. N. Stinghe, Ilie Demetrescu, I. Zeicu și D. Grozescu.

Comisia se va convoca pentru Sâmbătă 20 Februarie 1943, ora 8.

Se hotărăște ca Adunarea Generală să se țină la 29, 30 și 31 Mai, prima convocare făcându-se pentru 22 Mai.

Comunicări.

D-l V. N. Stinghe informează Consiliul că D-l Em. Bucuța, într-o conferință la Radio, cu ocazia recenzării cărții D-lui Ilie Demetrescu, a făcut asupra activității inginerilor silvici și a Societății „Progresul Silvic”, aprecieri elogioase.

D-l At. Haralamb anunță că Fundația Culturală Regală, „Regele Mihai I” a editat în colecția „Cartea Satului” două volume cu conținut forestier.

Primul, apărut în 1940, este intitulat: „Arborii și pădurile”. Este semnat de D-nii: M. Petcuț și D. A. Sburlan.

Cel de al doilea, apărut în 1942, se datorește D-lor: D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu și At. Haralamb, fiind intitulat: „Pădurea și Omul”.

Ambele volume însumează 412 pagini, fiind tipărite în condițiuni tipografice excelente.

Au fost scoase în câte 5.000 exemplare și se distribuie, în special, prin Căminele Culturale, sub prețul de cost, numai cu 60 lei exemplarul.

Pentru ideea răspândirii cunoștințelor despre pădure în lumea largă a satelor, urmărită cu deosebit interes de Societatea noastră, socotește aceasta un mare succes.

Tine însă să sublinieze că aceasta n'ar fi fost cu puțină dacă nu s'ar fi găsit, la Fundație, înțelegerea și sprijinul necesar în D-nii Emanoil Bucuță și Apostol Culea, cărora li se datorește astfel recunoștință. Aceeași recunoștință se datorește și Institutului de Cercetări forestiere, care a îngăduit autorilor acestor cărți, ca să se ocupe de redactarea acestor cărți, în timpul serviciului.

Asupra concursului dat de D-l Em. Bucuță, dau relațiuni încă, D-nii: M. Rodoteatu, M. Rădulescu și Ilie Demetrescu.

D-l C. Emanoil cetește adresa Ministerului Lucrărilor Publice și Comunicațiilor prin care se cere părerea Societății noastre, privind chestiunea angajării cu contract a inginerilor dela Stat.

La discutarea acestei chestiuni iau parte D-nii: M. Drăgea, V. N. Stinghe, Ilie Demetrescu, C. Emanoil, I. Zeicu și N. Ghelmeziu.

Se hotărăște ca această chestiune să fie dată cu urgență în studiu comisiunii profesionale, care va prezenta un referat la prima ședință a Consiliului.

D-l N. Ghelmeziu ridică chestiunea înaintării cu precădere a personalului silvic, de toate gradele, aflat pe front.

Consiliul constată că guvernul a dat până acum unele indicațiuni în această chestiune. Comisiunile de înaintări au în vedere și această situație.

Consiliul nu aprobă cererea D-lui Georgescu, de a închiria sala societății pentru ținerea unui curs de cinematografie, de 3 ori pe săptămână, deoarece sala este ocupată cu diverse conferințe, iar cheltuielile de întreținere sunt cu mult mai mari, decât ceea ce oferă să plătească D-l Georgescu.

Ședința se închide la orele 21 și 45.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROECS-VERBAL Nr. 4
Ședința din 23 Februarie 1943.

Prezenți D-nii: Butoi Al., Chiriță Constantin, Comșia Aurel, Dăscălescu Ioan, Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh. și Rodoteatu Stere. Neîntrunindu-se numărul statutar de membrii, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 5
Ședința din 27 Februarie 1943.

Prezenți D-nii: Butoi Al., Chiriță C-tin, Dăscălescu Ioan, Drăcea Marin, Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Ionescu Gh., Popescu

D. Ioan, Rodoteatu Stere, Sburlan D. A., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.
Ordinea de zi:

1. Salarizarea corpului inginerilor.

Ședința se deschide la orlee 17 și 15, sub președinția D-lui Profesor Marin Drăcea, Președinte.

Asupra problemei dela ordinea de zi, în prealabil, D-l C. Emanoil informează Consiliul, cu punctul de vedere arătat de D-l Ministru C. Bușilă în această chestiune, într-o ședință în care s'a discutat organizarea Congresului A.G.I.R. D-sa arată că principiul angajării de ingineri la Stat prin contract, nu este susținut de D-l Ministru C. Bușilă, D-sa semnalându-l ca fiind discutat în Consiliul de Miniștri, așa cum s'a publicat în ziare.

D-l D. Grozescu, ca Președinte al Secției Profesionale, arată că în Secția Profesională s'a luat în considerare, atât adresa Nr. 5835, M.L.P.C. dela Cabinetul D-lui Ministru Bușilă, cât și memoriul întocmit de A.G.I.R. în această chestiune.

D-sa, de acord cu membrii Secției Profesionale, propune ca Societatea noastră să se ralieze la propunerile făcute de A.G.I.R., în memoriul care s'a citit în ședință, cu mențiunea ca angajarea inginerilor publici prin contract să se facă:

a) Pentru lucrări temporare, bine determinate și de mare amploare care cer o excepțională specializare și

b) Cu tehnicieni bine verificați în executarea de lucrări asemenea celor pentru care se angajează.

D-l S. Rodoteatu socotește că obiectivul principal al intervenției trebuie să fie obținerea salariilor și gradațiilor, la nivelul celor mai bine salariați funcționari publici, rămânând pe planul al doilea, dreptul de a executa lucrări particulare și angajarea prin contract, pentru care ne afla în pericolul de a nu câștiga complet prima cerere din cauza celorlalte care sunt de discutat.

Se raliează la această propunere și D-l Inginer Gh. Ionescu.

După discuțiuni, la cari iau parte membrii prezenți se hotărăște:

Ralierea la concluziile puse de A.G.I.R. în memoriul său, cu mențiunea arătată mai usua, asupra chestiunii angajării prin contract.

Ședința se ridică la orele 19 și 45.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

A V I Z

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în românește în materie forestieră, ca și în ori și care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze și mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

P U B L I C A Ț I I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Panca-Vasilco, județul Storojineț, proprietatea Ruxanda de Vasilco și Maria de Zotta, în suprafață de 387 ha 8800 mp. Regimul și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

Data astăzi 14 Ianuarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 6573/943.

a) Amenajamentul pădurii Măgureana Zai, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Brănișca, în suprafață de 229 ha. 9400 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 40 ani și una serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lunca Strehioaia, județul Fălciu, proprietatea Eforiei Spitalului Huși, în suprafață de 37 ha 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Data astăzi 26 Ianuarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 16032/943.

a) Amenajamentul pădurii Turnu, județul Argeș, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Mănăstiri Turnu, în suprafață de 650 ha. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tismana, județul Gorj, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Mănăstiri Tismana, în suprafață de 500 ha. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 16033/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Ciocănești, județul Ilfov, proprietatea Alexandrina Gr. Cantacuzino, în suprafață de 848 ha 7866 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Băscenii de Jos, județul Buzău, proprietatea Ion P. Stanemir, în suprafață de 17 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 26908/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor Podul Heleşteului ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Primăriei Orașului Târgoviște, în suprafață de 398 ha 6725 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pleșa, județul Arad, proprietatea comunei Berindia, în suprafață de 86 ha 7000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 26910/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Mănăstirea Humorului, județul Câmpulung, proprietatea Obștei Mănăstirea Humorului, în suprafață de 807 ha 900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Samarinești, județul Mehedinți, proprietatea Mariana Popescu Calcianu, în suprafață de 11 ha 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Popovăț, județul Dâmbovița, proprietatea Mancu Stoienescu, în suprafață de 13 ha 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 11 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 29788/943.

a) Amenajamentul silvico-pastoral al pășunii împădurite Poiana Căciului ș. a., județul Mușcel, proprietatea comunei Dârmonesti, în suprafață de 131 ha 4000 mp., prevăzând norme pentru reglementarea pășunatului, amenajarea pălcurilor de pădure în o serie de crâng cu revoluția de 30 ani și rezervarea unei zone de protecție. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Straosti Catargioaica, județul Dâmbovița, proprietatea Dumitru Brebenel, în suprafață de 36

ha 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Plop Hurdubaru, județul Prahova, proprietatea Anfuță Peiulescu, în suprafață de 17 ha 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 19 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 36883/943.

a) Amenajamentul pădurii Corbasca, Seria III-a, județul Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 1441 ha 8000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1955, iar revizuirea posibilității în anul 1947.

Data astăzi 23 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 39610/943.

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava ș. a., județul Târnava Mică, proprietatea comunei Domald, în suprafață de 183 ha 5300 mp., tratată în 2 serii de crâng cu rezerve și revoluția 30 și 10 ani. Revizuirea după 30 ani pentru ambele serii.

b) Amenajamentul silvico-pastoral al pășunii împădurite Grădinile Cojocenilor, județul Neamț, proprietatea comunei Vaduri, în suprafață de 90 ha, prevăzând măsuri de curățirea pășunii, conservarea pălcurilor împădurite și reglementarea pășunatului. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pribești, județul Vaslui, proprietatea Nicolae și Ecat. Tapu, în suprafață de 12 ha 700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Prunii lui Vintilă, județul Mușcel, proprietatea Alexandrina Bănățeanu ș. a., în suprafață de 10 ha 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Data astăzi 25 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 41025/943.

a) Amenajamentul pădurii Boldești, județul Prahova, proprietatea Gheorghe Ionescu, în suprafață de 913 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Tărăsăuți, județul Hotin, proprietatea Obștei de exploatare Tărăsăuți, în suprafață de 30 ha 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 25 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 41025/943.

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Olteniței, județul Ifov, proprietatea D. Alimănișteanu, în suprafață de 125 ha 7400 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 5 și 8 ani. Revizuirea la sfârșitul revoluției pentru fiecare serie.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Stărminoasa, județul Mușcel, proprietatea I. N. Proca ș. a., în suprafață de 77 ha 7500 mp.

Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Valea Silei, județul Mușcel, proprietatea Ioan Bănășeanu, în suprafață de 12 ha 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Fața Năii, județul Prahova, proprietatea N. I. Protopopescu, în suprafață de 11 ha 5410 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 25 Februarie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 41027/943.

a) Amenajamentul pădurii Frâna, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Axente Sever, în suprafață de 294 ha 8600 mp, tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 84 ani și una serie de crâng cu revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fiscu, județul Hunedoara, proprietatea comunei București, în suprafață de 86 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Gorganul, județul Dâmbovița, proprietatea Ioana Marin Dumitru, în suprafață de 1 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Foale, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. Croitoru, în suprafață de 2 ha 1610 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Purcăreața, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. I. Brăguță, în suprafață de 2 ha 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crevăzuita ș. a., județul Gorj, proprietatea Ion C. Calotă, în suprafață de 9980 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Radila, județul Gorj, proprietatea N. Hotoboc, în suprafață de 9800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Fântâna Mândiței, județul Gorj, proprietatea Pant. Mitrea, în suprafață de 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 22 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Podului, județul Mușcel, proprietatea V. Donescu, în suprafață de 5040 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Teiș, județul Dâmbovița, proprietatea N. I. Bundă, în suprafață de 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 12 Martie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 57877/943.

a) Amenajamentul pădurii Târsenii-Purcăreni, județul Mușcel, proprietatea Gh. Ștefănescu, în suprafață de 171 ha 6900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fiscu, județul Hunedoara, proprietatea comunei Rovina, în suprafață de 75 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornetul, județul Gorj,

proprietatea Grigore I. Sorop, în suprafață de 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Pleșenilor ș. a., județul Gorj, proprietatea Marian Tamarși ș. a., în suprafață de 2 ha 9600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii La Hotar, județul Mușcel, proprietatea I. Nicolescu ș. a., în suprafață de 2 ha 8250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiuț, județul Mușcel, proprietatea M. Cocioceanu, în suprafață de 10 ha 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 13 ani. Revizuirea după 13 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Fermuria, județul Mușcel, proprietatea C. Matei în suprafață de 2 ha 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Leiceasca, județul Mușcel, proprietatea N. și Elena Diaconu, în suprafață de 7 ha 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Mare, județul Mușcel, proprietatea Gh. Marinescu, în suprafață de 2 ha 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiuț Cotul Preotesei, județul Gorj, proprietatea Pompiliu și Em. Costescu, în suprafață de 1 ha 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 45 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 12 Martie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 57878/943.

a) Amenajamentul pădurii Bekeș, județul Hunedoara, proprietatea comunei Birtin, în suprafață de 346 ha 9400 mp., tratată în o serie de conversiune la codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cocoșul, județul Hunedoara, proprietatea comunei Zdrapți, în suprafață de 150 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Martie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 57876/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Belotinț, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Belotinț, în suprafață de 296 ha 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Finta Lotui I, județul Dâmbovița, proprietatea Virgil Hagi Pantelli, în suprafață de 91 ha 8100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 23 Martie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 68223/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Chelmac, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Chelmac, în suprafață de 322 ha 2600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fiscu, județul Hunedoara, proprietatea comunei Șesuri, în suprafață de 127 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Martie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 68221/943.

a) Amenajamentul pădurii Ileana, județul Ilfov, proprietatea N. D. Gherman, în suprafață de 122 ha 7265 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sfoara Fătuleasca și Vereș, județul Buzău, proprietatea Petre, Ion și C. Catrinou, în suprafață de 90 ha 100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 23 Martie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 68222/943.

a) Amenajamentul pădurilor din bazinul Superior al Ialomiței, proprietatea Statului formând Seriiile II, III, IV, V și VI din Ocolul Silvic Pucioasa, în suprafață de 9755 ha 1400 mp., tratată în o serie de codru cu tineri rase și revoluția 100 ani, una serie de codru grădinarit; două serii de codru cu tineri în margine de masiv și revoluția 90 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 6 ani.

Data astăzi 16 Aprilie 1943, în Cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 90045/943.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în pozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

A V I Z

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal, restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare a administrației.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.

Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.
Cenzori supleanți: Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conducători și brigadieri	100 "
Numărul	40 "

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

Pentru instalațiunile Dvs. de funicularare folosiți cablurile
ideale „VERIFORM INCHIS” fabricate de

„CABLUL ROMÂNESC” S. A. R. din Ploiești
în condițiuni ireproșabile

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE

„CABLUL ROMÂNESC” S. A. R.
Fabrică de cabluri de oțel Ploiești

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Au apărut:

III. Seria C. — Tratatе și Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN:
INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE
un volum de 304 pagini

GR. ELIESCU:
PROTECȚIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ
GENERALĂ
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA” I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETATII „PROGRESUL SILVIC

The background of the cover is a black and white photograph of a forest. The trees are tall and thin, with a dense canopy of leaves. In the lower center of the image, a small figure of a person wearing a hat is walking away from the viewer down a path or clearing. The overall tone is natural and serene.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — București

ANUL 55, Nr. 5—6

MAI—IUNIE 1943

SUMARUL:

Comentarii — Insemnări:

R. Müller: Fierăstraiele cu motor la pădure — — — — —	213
V. P. Negulescu: Poleiul în pădurile Basarabiei — — — — —	222
C. V. Popescu: Regenerarea pădurilor față de exploatările intense făcute în timpul războiului — — — — —	226
I. P. Diaconu: Nu numai metoda, dar și aplicarea ei — — — — —	229
G. P. Antonescu: Răspuns la critica d-lui ing. Dr. E. Vintilă din articolul publicat în Rev. Păd. 1—2/943 — — — — —	231

Vânătoare și Piscicultură:

S. Armășescu: Asupra prezenței lapinului în România — — — — —	238
---	-----

Cronica internă (pag. 243); *Cronica tehnică* (pag. 253); *Cronica cinegetică* (pag. 257); *Cercul de studii forestiere* (pag. 262); *Cărți* (pag. 267); *Reviste* (pag. 271); *Informații* (pag. 278); *Necrolog* (pag. 282); *Soc. „Progresul Silvic”* (pag. 284).

SOMMAIRE

Commentaires:

Les scies mécaniques en forêt — — — R. Müller	
Le verglas dans les forêts de Bessarabie — V. P. Negulescu	
La régénération des forêts exploitées intensivement pendant la guerre — — — C. V. Popescu	
Non seulement la méthode, mais aussi son application — — — I. P. Diaconu	
Reponse à la critique de Mr. le Dr. Eug. Vintilă — — — G. P. Antonescu	

Chasse et pisciculture:

Sur la présence du lapin en Roumanie — S. Armășescu	
<i>Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic”</i> .	

INHALT

Mitteilungen:

Motorsägen im Walde — R. Müller	
Eisanhaug in den Wäldern der Bessarabien V. P. Negulescu	
Die Verjungung der während des Krieges stark genutzten Wälder — — — C. V. Popescu	
Nicht nur die Methode, sondern auch ihre Anwendung — — — I. P. Diaconu	
Stellungnahme zur Kritik vom Herrn Dr. Eug. Vintilă — — G. P. Antonescu	

Jagd und Fischerei:

Ueber das Vorkommen der Lapine in Rumänien — — — S. Armășescu	
<i>Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-schau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic”</i> .	

COMENTĂRII—INSEMNAȚII

FIERĂSTRAIELE CU MOTOR LA PĂDURE

de Dr. R. MÜLLER

Războiul reclamă cea mai mare încordare a întregii producțiuni. Aceasta se aplică și la economia lemnului. Economia germană a lemnului lucrează de 10 ani cu o posibilitate sporită cu 150—180% față de cea normală. Totuși, economia germană a lemnului nu poate face față singură cerințelor uriașe ale războiului. Economia forestieră și aceea a lemnului din întreaga Europă trebuie să conlucreze în această direcție.

Acestui scop își propune a-i servi înființarea comisiei pentru tratarea în comun a acoperirii nevoilor în lemn din țările europene, întrunită la 23 Ianuarie 1942 și convecbirile grupelor mai multor țări europene în privința asigurării procurării lemnului.

Producția lemnului din România are și ea de luptat cu greutatea impuse de război. Cerințele ce apasă asupra acestei ramuri de producție sunt mari. Intre piedecile ce se opun măririi producțiunii joacă un prim rol lipsa de lucrători de pădure, apoi greutatea de a echipa pe acești muncitori și de a-i îngriji. Ambele piedeci pot fi învinse prin folosirea sporită a fierăstraelor cu motor.

Fierăstrăul cu motor a devenit în Germania o uneltă obișnuită în exploatare. Nu mai există azi decât 2 tipuri și anume: acelea al fabricilor „Dolmar“ (Hamburg) și „Stihl“ (Stuttgart-Bad Cannstadt). Aceste fierăstraie constau în principiu din motor, din mâner, din șina care leagă ambele părți și dintr'un fierăstrău formând un lanț nesfârșit, care merge pe această șină. Șinele și lanțurile se pot schimba și se furnizează în diferite lungimi. Durabilitatea fierăstraelor este mare, dacă sunt

tratate cum trebuie. Un lanț bine îngrijit durează un an. Un fierăstrău bine întreținut poate funcționa ani îndelungați **fără** reparațiuni, ca și automobilele și motocicletele îngrijit tratate.

Detalii asupra îngrijirii fierăstraelor **se** pot găsi în prospecte. Aci trebuie numai menționat, că la întrebuințarea fierăstrăului cu motor este necesar un studiu de bază, care poate fi

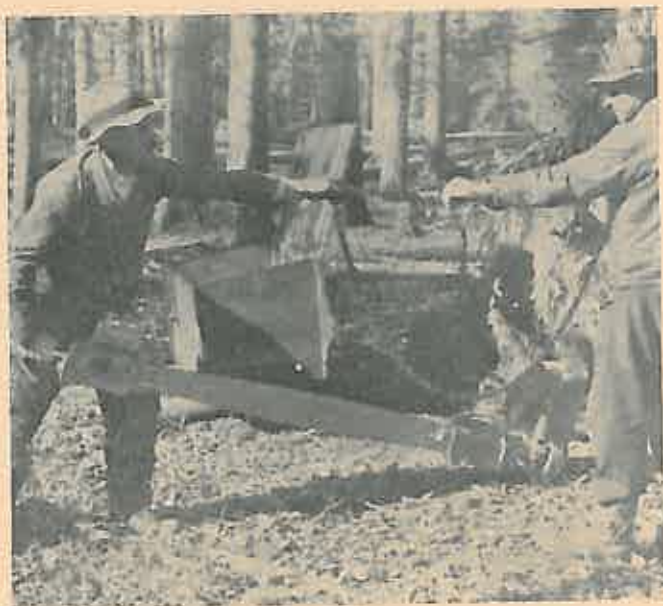

Fig. 1. — Arată așezarea lanțului. În fund se află lada de transportat pentru fierăstrău și accesorii, la care mai aparține și o roabă.

cât de scurt, dar este absolut necesar. Segmentii lanțului **tre-**buesc ascuțiți odată pe zi. O ascuțire corectă este de o importanță hotărâtoare atât pentru durabilitatea lanțului cât și **pen-**tru randamentul și îndelunga funcționare a motorului. Ascuitura și chiar nituirea lanțului — întărirea prin nituire a segmentilor slăbiți — se pot executa în pădure, fără mari pre-gătiri.

Un fierăstrău cu motor este firește mai greu decât unul de mână. De aceea este vădit, că rezultatul economic al întrebuințării acestuia este în strânsă legătură cu așa zisele „tim-puri de deplasare”. Cu cât mai mare este timpul care se pierde de către lucrători, prin transportul fierăstrăului dela trunchi

la trunchi, sau dela o bucată de lemn de foc la alta, cu atât mai mult ne apropiem de limita inferioară a succesului. In această ordine de idei sunt interesante directivele date de Reichsforstmeister în 1941, cu privire la folosirea fierăstraelor cu motor în economia forestieră germană:

Fig. 2. — Se arată transportul fierăstrăului la bușteni.

„1. Rostul folosirii fierăstrăului cu motor este raționalizarea muncii manuale, în sensul că metodele de muncă existente trebuie ameliorate și perfecționate, din punct de vedere tehnic, astfel ca lucrările primitive și grele, să fie lăsate pe seama mașinii, sporind în acelaș timp capacitatea de producțiune și cruțând puterea de muncă a omului.

2. Partea ce revine fierăstrăului trebuie să fie de cel puțin 15% din munca totală de executat, pentru ca folosința fierăstrăului cu motor să fie economică. Și în masivele mai bătrâne de rășinoase, unde partea de muncă a fierăstrăului este mai mică, se poate întrebuița fierăstrăul motorizat, deoarece prin executarea creștăturii și a tăieturii de doborîre cu acest fierăstrău, se realizează o efectuare mai ușoară și mai rapidă a muncii.

3. In cursul muncii, timpul necesar lucrătorului, de a merge dela un arbore la altul, trebuie limitat în interesul sporirii capacității, la minimul strict necesar (timpuri de deplasare).

4. Echipa lucrătorilor la fierăstraele cu motor trebuie să fie cât mai mică posibilă, fiind compusă din cel mult 4 oameni, care trebuiesc puși de acord din punct de vedere fizic și psihologic. La folosirea acestor măsuri în alte centre de lucru, ur-

Fig. 3. — Crestătura este făcută. Fierăstrăul se transportă acum cu lama așezată orizontal, în partea cealaltă a arborelui.

mează să fie delegați — în caz când mașinile aparțin Statului — conducătorul fierăstrăului sau înlocuitorul său; iar în caz când mașinile aparțin lucrătorilor, se vor deplasa toți proprietarii de fierăstrae.

La evenimente deosebite, de exemplu la prelucrarea arborilor doborâte de vânt, mărimea și compunerea echipelor, ca și modul de efectuare a lucrului pot să difere de principiile de față, numai dacă pentru fasonarea maselor lemnoase se întrebuițează, în măsură mai mare, lucrători-ajutori necalificați.

5. Fiecare echipă de fierăstrae cu motor trebuie dotată în afară de unelte și aparatele unei echipe de lucru manual bine

Fig. 4. — In timpul tăierii.

Fig. 5. — Tăierea „bărbii” la tulpină și la trunchi.

înzestrate, cu un fierăstrău cu motor, împreună cu accesoriile și piesele de schimb, un aparat de ascuțit lanțul, o roabă potrivită pentru transportul mașinii și al lemnului și cu pene speciale (din lemn sau din metal ușor). Numărul suficient și buna calitate a aparatelor și uneltelor trebuie supravegiate de funcționari în mod continuu“.

Fig. 6. — Arată tăierea lemnelor subțiri de foc. (Aci sunt 4 oameni în echipă, căci aducerea materialului subțire necesită mai multe brațe).

O echipă de fierăstraie cu motor ce va lucra în arborete bătrâne, se compune mai potrivit, din 3 oameni. Doi deservesc fierăstrăul. Celălalt prepară în mod continuu lucrul celorlalți doi, liberează tulpina arborelui, face eventual crestătura, bate penele în urma fierăstrăului, atât la trunchii aflați în picioare, cât și la cei dela pământ, lucrează cu țapina la lemnul doborât, pentru a așeza lemnul în mod potrivit și a elibera fierăstrăul care, eventual, s'ar fi înțepenit, cară lemnele de foc mărunte la fierăstrău, etc.

Cu cât este mai mare pe unitatea de suprafață cantitatea de material destinat tăierii, cu atât mai economică este folosirea fierăstraelor cu motor. Este de remarcă, că răspândirea

lor în Germania a ajuns atât de mare, cu toate că — ceea ce este desavantajos în sensul constatărilor de mai sus — nu mai puțin de 50% din producțiunea lemnului în Germania se obține pe cale de exploatare preliminară; tăierile rase, tăierile definitive, tăierile de regenerare sunt procentual mult mai reduse acolo decât în România.

Fig. 7. — Ascuierea segmentilor. Discul de ascuțit se învârteste cu mâna. Lanțul se fixează în creștăturile unui cilindru, care sunt astfel tăiate, încât unghiul de ascuțit se menține în mod automat. Se ascute numai partea anterioară a dinților (segmentilor).

Fierăstrăul cu motor se folosește în Germania atât în arboretele de foioase, cât și în cele de rășinoase. Tăieturile mai dese la fasonarea lemnului de foioase stivuit, fac ca în acest caz, lucrul cu fierăstrăul cu motor să aibă un randament deosebit. Rapiditatea tăierii este extraordinară. Astfel, am observat de aproape doborârea unui fag având în punctul de tăiere diametrul de 70 cm. Intreaga operațiune inclusiv creștătura a durat numai 2 minute și $\frac{3}{4}$. În randamentul net de tăiere, raportul lucrului manual față de lucrul cu fierăstrăul cu motor este aproximativ de 30 : 100, iar în producția totală de lucru aproximativ de 44 : 100.

Adese ori se recomandă folosirea echipelor **volante de lucrători**. In acest caz, fierăstrăul **cu motor nu lucrează exclusiv într'un singur parchet**, ci după nevoie, în toate parchetele **unui ocol silvic**, în continuă alternanță.

La plată, care în Germania se **face separat** fiecărei echipe, în proporție **cu cantitatea produsă**, a rezultat de exemplu, în pădurile de fag **dela Viena**, o **participare medie**, ce se **cuvenea**

Fig. 8. — Nituirea unor segmenti slăbiți.
Fierăstraiele **cu motor** la pădure

fierăstrăului **cu motor**, din suma totală a plăților, de **50%**, fără a se calcula lemnul de lucru produs. In afară de aceasta, fierăstrăul **cu motor** mai primește suma totală pentru lemnul de lucru rezultat.

In Germania, se dau ajutoare bănești de către Stat **muncitorilor la pădure**, pentru procurarea fierăstraelor **cu motor**; acestea, cum și avansurile pe leafă pun lucrătorii în situația să poată plăti în scurt timp fierăstraiele. Principiul de bază pentru ajutoare și avansuri este, între altele, ca cel puțin doi oameni din echipă să fie specializați ca **conducători de fierăstraie cu motor**. La retribuirea echipelor care lucrează cu fierăstraie **cu motor proprii**, nu se reduce plata ce revine la exploa-

tarea făcută cu mâna; la fierăstraiele cu motor aparținând Statului se fac scăderi, care corespund amortizării mașinii.

În fotografiile din text se pot vedea, unele faze de lucru ale fierăstrăului cu motor.

Din experiențele făcute în Germania, se pot trage următoarele concluziuni, ce pot servi la utilizarea fierăstrăului cu motor în România:

1. Orice folosire de fierăstrău cu motor necesită înființarea de ateliere de reparațiuni.

2. Comenzile de fierăstrăe cu motor trebuie să prevadă în acelaș timp furnizarea de lanțuri de rezervă și de aparate de ascuțit. Fiecare fierăstrău trebuie înzestrat cu cel puțin 2 șine și 2 lanțuri de lungimi diferite, corespunzând diametrelor ce urmează a se tăia, în special în regiunile de exploatare din munți.

3. Echipele ce conduc fierăstraiele cu motor în pădure trebuie instruite.

4. Folosirea în România a fierăstraelor cu motor promise a avea un succes deosebit, deoarece exploatările ce se fac aci sunt (mult mai des ca în Germania) exploatări rase sau tăieri de regenerare, care dau cantități mari de material, în care fierăstrăul cu motor poate lucra cu randamentul cel mai favorabil.

Motorsägen im Walde.

Les scies mécaniques en forêt.

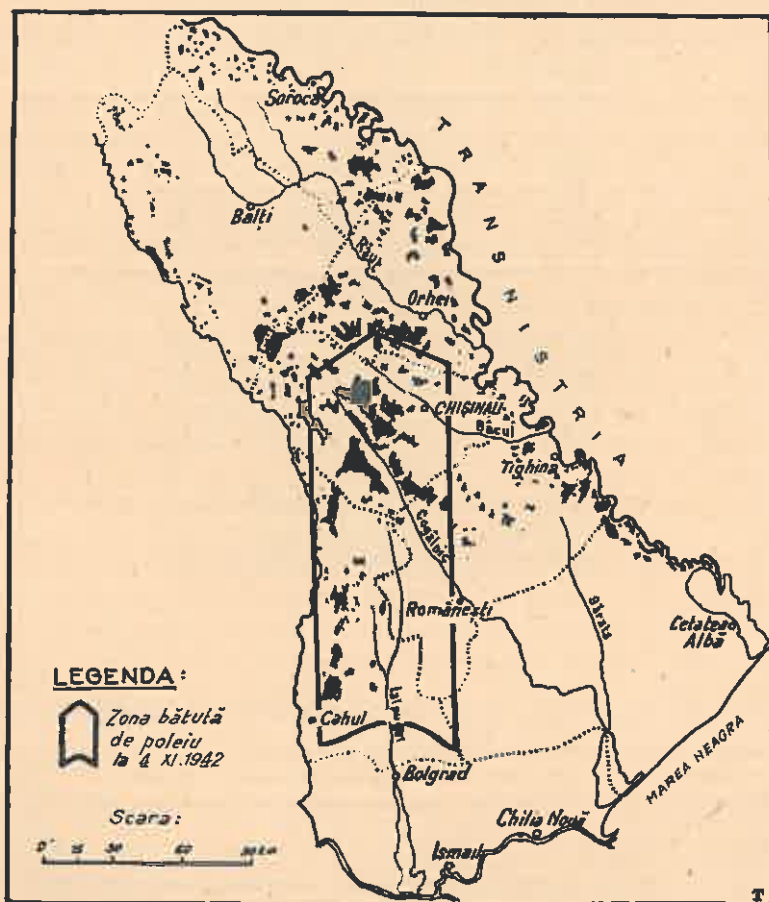
Die Motorsäge ist gerade im Kriege für den Einschlag in der Holzwirtschaft von grösster Bedeutung. Ihre Einsatz bedeutet Ersparnis von Arbeitskräften. Sie arbeitet sowohl im Laub- wie im Nadelholz ausserordentlich schnell. In der reinen Schnittleistung verhält sich die Handarbeit zur Motorsägenarbeit etwa wie 30 : 100, in der Gesamtarbeitsleistung etwa wie 44 : 100. Die einzelnen Arbeitsgänge mit der Motorsäge können aus den Bildern entnommen werden. Der Einsatz von Motorsägen erfordert Einrichtung von Reparaturwerkstätten. Bei der Bestellung der Motorsägen muss auch die Lieferung von Reserveyketten und Schärfapparaten vorgesehen werden.

Der Einsatz von Motorsägen im Rumänien verspricht besonderen Erfolg, weil die hier geführten Schläge, ungleich häufiger als in Deutschland, massenreiche Kahl- oder Verjüngungsschläge sind, in denen die Motorsäge mit günstigstem Wirkungsgrad arbeiten kann.

POLEIUL ÎN PĂDURILE BASARABIEI

de Ing. V. P. NEGULESCU (Chișinău)

În afară de calamitatea omizilor din ultimii trei ani, pădurile Basarabiei au avut de suferit la începutul lunii Noembrie din anul 1942 (4.XI), de pe urma unui polei de proporții neobișnuite (după spusele bătrânilor, nu s'a pomenit un astfel de polei de 60—70 ani).

Din cauza scăderii temperaturii, în timpul unei ploii cu vânt puternic, picăturile de apă așezându-se pe copaci au înghețat și au format depozite de gheață cu grosime de 5—10 cm și mai mult. Sub greutatea mare a acestei gheți, crăcile și trunchiurile arborilor neputând rezista, s'au produs rupturi de

crăci, vârfuri sau trunchiuri la $1/2$ — $1/3$ din lungime, precum și doborâri sau încovieri de arbori.

Zona băntuită puternic de polei a fost pe o lățime de 58 km, începând la Nord de calea ferată Călărași-Chișinău spre Sud, cuprinsă între limitele:

a) La Vest de o linie ce trece în partea vestică a pădurilor Sadova din Ocolul Sadova și Români din Ocolul Leova;

b) La Est de o linie ce mărginește partea estică a pădurii Cărbuna din Ocolul Zloți și trece prin Comuna Românești (jud. Cahul).

Fig. 1. Pădurea Hâncești jud. Lăpușna. Plantație de salcâm sub greutatea poleiului.

Mediana acestei zone trece aproape de masivul Hâncești din Ocolul Hâncești, cel mai mult lovit și prejudiciat de polei.

În harta Basarabiei din text se figurează zona băntuită puternic de polei.

Stricăciunile cele mai importante produse de polei au fost în Ocoalele Silvice (Caps) Hâncești, Sadova, Strășeni, Leova (fost Tigheci) și Zloți.

Poleiul a provocat stricăciuni numai pe platourile și coastele înalte cu expoziție nordică. Coastele joase și văile n'au fost atinse, fiind apărate de dealurile vecine.

În zona arătată, stricăciunile s'au evidențiat cam în tot cuprinsul arboretelor, cu putere mai mare însă către marginea pădurilor (pe hotare, drumuri sau poeni), unde izbitura a fost mai puternică și unde arborii s'au susținut reciproc mai slab.

În restul Basarabiei, poleiul s'a produs numai pe marginea pădurilor cu expoziție nordică.

Stâlpii de telegraf și telefon au suferit prejudicii mari în zona încadrată pe harta Basarabiei, numai pe platouri și coaste înalte și în special pe șoselele: Hâncești—Chișinău, Chișinău—Pereseșina și Căinari—Românești.

C a s p e c i i, salcâmul a suferit stricăciunile cele mai importante.

În zona specificată, toate plantațiunile de salcâm au fost aplecate, unele din ele doborâte. Din cele aplecate, parte s'au

Fig. 2. Pădurea Cărbuna jud. Tighina. Arboret de șleau în urmă poleiului.

ridicat, restul sunt compromise (cam 50—60%) și urmează a fi réceplate.

După salcâm, ca susceptibilitate față de polei, se poate da următoarea ordine descrescândă a speciilor: carpinul, frasinul, acerineele, plopul, stejarul, teiul și ulmul. Dintre toate speciile principale, ulmul a suferit mai puțin.

C a v â r s t ă, pagubele cele mai mari le-au îndurat arboretele cu vârsta de 20—40 ani, cu excepția arboretelor de salcâm, care au pățimit mai mult la vârste mai tinere și anume la vârsta de 5—15 ani.

Arboretele tinere de 5—15 ani (cu excepția menționată a salcâmului) s'au îndoit sub greutatea poleiului, dar majoritatea (70—80%) au recăpătat poziția normală, după topirea poleiului și zăpezii.

Rezervele din zona menționată au fost crunt lovite de polei, suferind stricăciuni în proporție de 60—70%. Ele fiind izolate și fără susținere laterală, sub greutatea poleiului s'au frânt, uneori trunchiurile s'au despiciat în două, cu mențiunea că rezervele tinere de 40—50 ani au pățimit mai mult.

Arboretele cu rezerve au apărut după polei, ca o mulțime supusă și înclinată.

Fig. 3. Pădurea Sadova jud. Lăpușna. Rezerve de stejar doborâte de poleiu.

Rezervele mai groase s'au ales cu vârfurile sau cu crăci rupte.

În general, poleiul a produs stricăciuni importante la plantațiuni de salcâm și la rezerve de stejar și frasin.

Ca consistență, în zona menționată, arboretele de toate consistențele au pățimit.

În restul Basarabiei, arboretele cu consistență de 0,5—0,6 au suferit mai mult, prin susținerea reciprocă slăbită (cele cu consistență peste 0,6 n'au avut prejudicii din cauza poleiului).

Arboretele degradate cu consistența 0,3—0,5, de înălțimi reduse au avut prejudicii neînsemnate (Ocoalele Silvice (Caps) Leova și Zloți).

•

Stricăciunile provocate de polei în pădurile Statului, la începutul lui Noembrie anul 1942 se cifrează astfel:

1. Arborete doborâte — cu excepția rezervelor —

pe o suprafață de 4200 ha, cu un volum de 39.000 m. c. material lemnos doborât.

2. **Rezerve frânțe** sau despicate în număr de 112.000 de pe suprafața de 1525 ha, cu un volum lemnos de 18.500 m. c.

Pentru punerea la punct a prejudiciilor cauzate de polei, s'au luat măsurile ce urmează:

1. Receparea porțiunilor tinere doborâte sau aplecate, care nu se mai pot îndrepta.

2. Extragerea arborilor frânți, doborâți, etc.

3. Toate exploatările accidentale menționate la Nr. 1 și Nr. 2 de mai sus, se vor scădea din posibilitatea pădurilor, ce urmează a se pune în valoare în anul 1934/944.

Pentru viitor, în scop de a se preveni prejudicierea rezervelor, urmează a se opri rezervele în grupe, ca să aibă o susținere reciprocă și să reziste mai bine poleiului.

Eisanhaug in den Wäldern der Bessarabien.

Le verglas dans les forêts de Bessarabie.

Les forêts de Bessarabie ont eu à souffrir beaucoup, au commencement du mois de Novembre de l'année précédente, à la suite d'un verglas de grandes proportions.

Sur la carte, on voit la région la plus endommagée.

Ont eu à souffrir en premier rang le robinier, suivi en ordre par le charme, le frêne, les acerinnées, le peuplier, le chêne, le tilleul. Parmi toutes les essences, l'orme a été atteint le moins.

D'autre part ce sont les peuplements entre 20—40 ans qui ont été les plus endommagés, à l'exception du robinier qui a été ravagé entre 5—15 ans.

REGENERAREA PĂDURILOR FAȚĂ DE EXPLOATĂRILE INTENSE FĂCUTE ÎN TIMPUL RĂZBOIULUI

de Ing. CONST. V. POPESCU

Războiul mondial din 1916—1919 care azi se repetă cu toate urmările lui, trebuie să ne fie un exemplu în gospodărirea bunurilor forestiere.

Și atunci, din cauza necesităților războiului și imediat după terminarea lui, exploatarea pădurilor s'a făcut foarte intens atât pentru acoperirea necesităților cu lemn de foc și construcție pentru armată, cât și după aceea pentru refacerea gospodăriilor și construirea de drumuri, poduri, biserici, școli, etc.

Pădurile și-au dat un tribut prețios și au sângerat adânc.

Această sângere a făcut ca apoi timp de 20 ani Corpul Silvic să lupte din toate puterile pentru a readuce la normal tot ce se stricase în acel timp, regenerând an de an suprafețe intense căci prin desgolirea munților de podoaba păduroasă, efectul dezastruos al tăerilor rase pe suprafețe mari, s'a simțit imediat prin alunecări de terenuri și inundații care au cauzat pagume imense agriculturii românești.

Nici astăzi nu putem afirma că am reparat în întregime greșelile de atunci prin tăeri rase, contra doctrinei silvice.

Acum, când suntem în plin războiu și când o parte din cele mai frumoase regiuni păduroase le-am pierdut prin arbitrajul nedrept dela Viena, trebuie să cumpănim bine tot ceea ce facem, căci apoi după războiu va fi foarte greu sau chiar imposibil să mai refacem masivele păduroase tăiate intens pe suprafețe rase.

Plantarea suprafețelor nu se poate face în acelaș ritm cu acela al tăerilor din lipsă de personal și a mijloacelor bănești.

Trebue luat din timp cele mai judicioase măsuri pentru regenerarea parchetelor exploatare, căci altfel ne vom trezi cu munții desgoliți ce va aduce cu sine apoi o serie întreagă de catastrofe.

Ca o primă măsură se impune sporirea efectivului de elevi în școlile de pădurari, brigadieri, conductori și ingineri silvici, astfel ca în cel mai scurt timp posibil să avem tehnicieni suficienți și bine pregătiți, care să înceapă campania de lucru pentru refacerea masivelor forestiere tăiate atât de intens pentru necesitățile războiului.

Deasemeni întocmirea unui plan de lucru de ansamblu în care să se prevadă anual fondurile necesare. Iar pentru ca proprietarii să obțină acele fonduri, trebuie să existe o perfectă armonie între prețurile maxime de vânzare și cheltuielile de producție, căci dacă nu se respectă acest principiu — o rentă bună pentru proprietari — ne vom vedea siliți să constatăm că programele de lucru rămân numai deziderate ce nu se pot realiza din lipsă de fonduri, căci Statul nu va putea face față

singur acestor cheltueli de regenerare care sunt atât de mari (18—20.000 lei la ha).

Astăzi, cu un personal tehnic extrem de redus ca număr, având în multe cazuri un singur ocol silvic pe întreg județul, (Basarabia, Bucovina, Moldova, Muntenia, Dobrogea și Oltenia), — cu excepția Ardealului care prezintă o organizație mai bună, — cu numai un inginer silvic, 2—3 brigadieri și câțiva pădurari nu se va putea face nimic.

Va trebui să avem — ca și Serviciile Agricole — câte un Ocol Silvic pentru fiecare plasă, încadrat cu tot personalul și utilajul necesar care să fie în stare de a executa complexul de lucrări forestiere.

Deci o organizație a bazei, făcută serios, apoi organe de îndrumare și control capabile care să dea directive și să urmărească cu tot sufletul realizarea problemelor forestiere.

Obligativitatea proprietarilor particulari cu domenii forestiere mai mari de a avea un personal silvic propriu corespunzător, care să execute lucrările tehnice, căci așa cum se practică acum, proprietarii executând singuri lucrările tehnice-silvice, neavând pregătirea necesară, nu se poate ajunge la rezultate bune.

Față de variațiunea atât de amplă a produselor rezultate din lemn, va trebui studiată din timp prin Institutul de Cercetări și Experimentațiuni Forestiere problema esențelor ce trebuie plantate, pentru ca viitor să avem toată materia primă necesară diverselor industrii forestiere.

Die Verjungung der während des Krieges stark genutzten Wälder.

La régénération des forêts exploitées intensivement pendant la guerre.

Pour faire face au travail nécessité par la régénération des forêts exploitées pendant la guerre, dès à présent il faut agir dans le sens d'augmenter le nombre du personnel forestier de diverses catégories.

De même, il faut augmenter le nombre des cantonnements forestiers, qui aujourd'hui se montre insuffisant.

A leur tour, les grands propriétaires forestiers doivent être obligés d'avoir un personnel forestier compétent.

En même temps, les prix de vente des produits forestiers, qui aujourd'hui sont maximalisés, doivent être convenablement fixés, pour que les propriétaires des forêts aient un revenu de nature qu'ils puissent supporter les dépenses nécessitées par les travaux de régénération.

NU NUMAI METODA, DAR ȘI APLICAREA EI

de Ing. I. P. DIACONU (Filiași)

Când s'a studiat în coloanele acestei reviste, problema „metode de amenajare“¹⁾, toată lumea, într'un glas, a recomandat, pentru pădurile de stejar tratate în codru cu tăeri succesive, metoda de amenajare cu posibilitatea pe volum. Justificările îndreptățite au curs cu nemiluita. Un glas răzleț însă, a arătat că nu numai metodei de amenajare cu posibilitatea pe suprafață se datorește dispariția pădurilor de stejar și înlocuirea lor cu păduri de carpin, jugastru, tei etc., ci și aplicării greșite a metodei. Cât adevăr a conținut acest glas, vom avea, din nefericire, ocaziunea să constatăm chiar și după aplicarea metodei noi, pe care Administrația C. A. P. S. și-a însușit-o îndată, însoțind-o cu justificări pe coloane întregi.

Libertatea agentului de execuție de a extrage de ori unde, depe întinsul afectației în rând și oricând, în cursul perioadei de regenerare, constituie esențialul noii metode.

Sfera de acțiune a silvicultorului, de astă dată, s'a mărit mult. Nu mai este obligat a parcurge, cu tăerea, o anume suprafață și într'un anume an, fără să țină seama dacă se creiază condițiuni bune de regenerare a pădurii sau dacă nevoia de creștere normală a semințișurilor impun extragerea arborilor. Acestea sunt deosebirile fundamentale între cele două metode.

Dacă teoretic metoda cea nouă este incomparabil superioară avându-se în vedere greutatea cu care se regenerează stejarul, din cauza fructificației sale foarte rari și a concurenței celorlalte esențe cu care conviețuește, apoi eficacitatea metodei, rezultatele aplicării sale, nu vor fi la înălțimea concepției celui care a inventat-o, dacă agentul de execuție nu va fi mult mai priceput și mai conștiincios ca până acum. Libertatea agentului aproape fără limită, de care se bucură în aplicarea acestei metode, implică pricepere desăvârșită și efort maxim. Cu cât sfera de acțiune a omului se mărește, cu atât greșelile se pot comite cu mai mare ușurință. În cazul nostru, cunoașterea perfectă a afectației, a stadiului regenerării, a anilor de fructificație a stejarului în regiune și a duratei timpului care trebuie să se mai scurgă până la sfârșitul perioadei de regenerare sunt elemente esențiale pentru obținerea de rezultate cu noua metodă.

1) Rev. Păd. 1936, pag. 420—480.

Dacă eșecurile din trecut le-am dat pe seama metodei, de astă dată, numai noi vom fi de vină, dacă rezultatele nu vor fi cele dorite.

Chiar folosind vechea metodă, sunt încă destule cazuri când s'a putut obține regenerarea în stejar, atunci când între cultură și amenajament, agentul de execuție a ales cultura, prevăzând evoluția metodelor de amenajare. Aceasta a îndreptățit pe cineva dintre noi ¹⁾ să scrie că și aplicarea greșită a metodelor poartă vina rezultatelor slabe obținute.

Intr'adevăr, lucrările cele mai fine de cultură, marcarea arborilor de extras într'o tăere de regenerare, nu s'au putut executa și se vor executa, numai de șeful ocolului, ci s'au executat și se vor executa în mare măsură de personalul mediu și inferior, care, cu excepțiuni, nu cunoaște ce înseamnă afecțatie în rând și perioadă de regenerare. Aceasta fiind realitatea, rezultatul aplicării noii metode, va fi mai jalnic decât al celei vechi.

Am putea să revoluționăm complect economia forestieră și să schimbăm total fața pădurilor noastre, însușindu-ne teoretic cele mai perfecte metode de lucru, dar aceasta nu va transforma cu o iotă starea pădurilor noastre, dacă metodele însușite nu vor fi și aplicate în spiritul și la înălțimea celui care le-a creiat.

În silvicultură și amenajament, metodele științifice nu vor avea nici o valoare, dacă nu vor fi încoronate de măestria, de arta silvicultorului executant.

Să ne ridicăm cu toată forța și să ne întoarcem cu hotărâre la preocupările cele mai indicate ale profesiei noastre. Privim cu toată încrederea și cu cele mai bune nădejdi trecerea cârturarilor pe la conducerea ocoalelor. Numai după ce vor simți și dâșii toate lipsurile, imperfecțiunile și necazurile din administrația ocoalelor mai ales în împrejurările actuale, vor aprecia cum se cuvine realizările obținute. Din silvicultor, șeful de ocol a devenit un aprig conștopist, iar ocolul silvic s'a transformat într'un biurou de situații. Se trimit situații: săptămânale, lunare, Vinerea, la 1, 10, 12, 15, 25 ale lunii, la diferite autorități: detașamentului de exploatare, șefului sectorului silvic (subunitatea celei dintâia), oficiului de aprovizionare al Prefecturii, delegatului economic al Statului Major, ca să nu numărăm decât autoritățile nesilvice. Fiecare are unitățile sale de măsură:

1) Andrei Ionescu.

tone, steri, m³, etc. iar când ai norocul să aparții la mai multe județe, apoi diferă și situațiile. Să ferească Dumnezeu să nu concorde datele culese și centralizate, că apoi începe amenințarea cu sabotajul!

După trecerea doctorilor pela ocoale, este sigur că se va pune și problema administrației și nu vor întârzia să apară și cărturarii în administrație.

Numai metodele de lucru altoite pe starea reală a pădurilor și a administrației noastre silvice, vor fi sortite să ne aducă progresul adevărat.

Nicht nur die Methode, sondern auch ihre Anwendung.

Non seulement la méthode, mais aussi son application.

Quelques considérations sur la disposition prise par l'Administration forestière, d'adopter la méthode d'aménagement à possibilité par volume pour les forêts où on applique la futaie à coupes successives.

RĂSPUNS LA CRITICA D-LUI ING. DR. E. VINTILĂ
DIN ARTICOLUL PUBLICAT ÎN REVISTA PĂDURILOR
Nr. 1—2/943

de Ing. Dr. G. P. ANTONESCU

Asupra afirmațiunei făcută de D-l Ing. E. Vintilă că: „fabricile de avioane din țara noastră n'au refuzat niciodată și nici nu pot să refuze un material de bună calitate, din cauză că rezultatele încercărilor mecanice ale lemnului sunt raportate la 15% umiditate, iar nu la umiditatea normală — oricare ar fi ea — a țării noastre“, răspund:

Cu ocazia aflării mele în anul 1923 în Franța, prezentându-mă la Legația română din Paris, mi s'a adus la cunoștință că au fost refuzate de către fabrica I. A. R. din Brașov, 3 vagoane de material lemnos standardizat pe baza caietelor de sarcini întocmite de Serv. Aeronautic din Franța, pe motivul că n'ar fi avut calitățile fizice și mecanice cerute, dar în urma reexaminării lor în Laboratorul Aeronauticei militare, creat în anul 1915 la Stațiune dela Chalais Meudon pentru deeterminarea proprietăților fizice și mecanice ale lemnurilor destinate aparatelor de sbor, au fost găsite bune, fiind cumpărate de diferite fabrici de avioane dela Paris.

Deoarece firma corespunzătoare pretindea să i se plătească toate cheltuielile făcute cu expedierea, transportul pe C. F. R. și reprimirea lor, am fost rugat să răspund: **care sunt cauzele care au făcut ca lemnele să fie refuzate?**

Am comunicat că, spre a putea răspunde judicios trebuie să cunosc metoda de cercetare.

În urma intervenției făcute la Ministerul de resort francez spre a participa la lucrările de încercări ce se fac în Laboratorul aeronauticii militare dela Chalais Meudon, și după răspunsul afirmativ primit, m'am prezentat la laboratorul în chestiune, unde d-l director Marcel Monnin, Ing. conservator de ape și păduri, mi-a enunțat principiile metodei de cercetări, care-i poartă numele, și mi-a arătat manipularea diverselor aparate ce întrebuițează.

A însărcinat apoi pe D-l Tiédrez, ajutorul său, de a mă iniția cu modul practic de procedare în ce privește întreaga serie de operațiuni, al căror scop este determinarea caracterelor tehnologice ale lemnelor și proprietățile lor fizice și mecanice.

În timp de o lună cât am lucrat în menționata Stațiune, am putut să-mi dau seama nu numai de organizarea sa, astfel cum a fost concepută, precum și de modificările ce i s'au adus în urma experienței câștigate, ci prin faptul că luam eu însumi parte ca simplu lucrător, am putut cunoaște condițiunile ce trebuie să îndeplinească lemnele de diferite specii și proveniențe, spre a fi utilizate cu folos la construcția mașinilor de sburat.

Discutând asupra refuzului vagoanelor de către fabrica I. A. R. din Brașov, întrucât și aceasta se folosește de metoda Monnin, mi s'a comunicat că nu poate avea decât o singură explicație și anume: la încercările făcute la noi în țară s'a considerat umiditatea normală a lemnelor uscate la aer de 15%, ca în Franța, când de fapt ar fi trebuit să se facă mai întâiu corecțiunile necesare raportate la umiditatea normală a lemnului proprii climatului nostru, care după cum am văzut este de 12%.

De altfel acestea au fost spuse de mine în conferința ținută la Soc. Politehnică în anul 1929 cu titlul: „Lemnul ca materie primă în construcția avioanelor“.

Determinarea umidității normale a fost făcută după principiile metodei Monnin.

Mai departe D-l Ing. Dr. Vintilă vorbind despre umiditatea normală menționează:

— „E drept că nu a fost luată la întâmplare, ci s'a căutat să fie apropiată, pe cât posibil, de uscarea în aer liber și să fie în acelaș timp ușor de realizat la un material în momentul încercării“.

N. R. Din cauza scumpirii tiparului, suntem nevoiți să publicăm aceste considerente cu caracter informativ, cu un corp mai mic.

Iar ulterior revine:

— „Aceasta nu înseamnă însă că, ea trebuie să reprezinte strict umiditatea lemnului uscat în aer liber în fiecare țară. Astfel umiditatea de 15% la care se raportează rezultatele încercărilor lemnului a fost adoptată cu titlul provizoriu și de Germania (D L N, D V M, Vornomen No. C 3003), care după mai mulți ani de experimentare a redus-o în noile norme la 12%, deși în această țară umiditatea lemnului în aer liber nu este 12%, ci cca 16% (Graf și Egner). Așa dar, în Germania, umiditatea la care se raportează rezultatele fizico-mecanice nu este cea corespunzătoare uscării naturale a lemnului, așa cum am mai arătat“.

Actualmente, aproape în toate țările din Europa, proprietățile fizice și mecanice ale lemnurilor se determină cu ajutorul metodei Monnin. În Franța umiditatea normală de 15% a fost determinată încă din anul 1915 variind între 12—18% și nu a mai fost modificată până în prezent.

Faptul că Germania a redus-o la 12%, nu constituie ceva sfânt. Peste câțiva ani poate să o reducă sub 12%, în funcțiune de alte interese și... imponderabile. D-l Ing. E. Vintilă nu ne arată însă, care au fost motivele pentru care această țară a redus umiditatea normală? Ceia ce desigur nu e lipsit de interes.

Referitor la modul cum se face corecțiunea de umiditate. În Bulletin de la section technique de l'aéronautique militaire fascicule 29 Juin 1919, publicându-se: „Essais physiques, statiques et dynamiques des bois“ la pagina 26 rândul 11 d. s. găsim: „Dans ce but, nous avons calculé, un facteur de correction % pour chaque 1% d'humidité en plus ou en moins de 15% et applicable entre 10 et 20% d'humidité. Ce facteur n'a pu être établi que pour la compression, la flexion donnant des résultats trop irréguliers. Il varie d'ailleurs selon le mode de sollicitation. Il exprime l'aptitude de l'essence à perdre plus ou moins vite ses propriétés mécaniques statiques quand l'humidité croît. Pour la compression, nous l'avons appelé: *t e n u e à l a c o m p r e s s i o n h u m i d e*. Il fixe l'allure générale de la courbe qui lie la résistance à l'humidité; nous avons réunis dans les tableaux ci-dessus quelques-unes de ces courbes“.

„Les bois chargés de résine, normalement ou accidentellement, offrent une *t e n u e* très mauvaise à l'humidité (correction maximum de 8% pour chaque 1% d'humidité)“.

Iar mai departe la aceeași pagină rândul 10 d. j. „Ce coeficient de tennue est en moyenne de 4% pour les bois à la compression c'est-à-dire qu'il faut diminuer (ou augmenter) le chiffre de la résistance à la compression obtenu lors de l'essai de l'échantillon présenté, de 4% pour chaque 1% d'humidité en moins (ou en plus) de 15%”.

Spre a avea un exemplu, dau o parte din tabloul No. 4 dela pagina 17 fascicola 30 de pe luna Iulie a aceleiași Buletin, asupra rezistenței la compresiunea axială.

Longueur	Humidité %	PDS Spécifique		Résistance		Cote C D×100	
		au mo- ment de l'essai	à 15%	au mo- ment de l'essai	à 15%		
L=c		C u b e s					
18 m/m	9.5	„	„	366	285	„	
24 „	13.4	0.402	0.406	333	312	7.7	
30 „	14.2	0.410	0.412	315	305	7.4	
36 „	13.9	0.400	0.403	301	288	7.1	
40 „	14.3	0.409	0.411	326	315	7.6	

După cum vedem este o diferență destul de apreciabilă între rezistența la compresiunea axială în momentul încercării, și aceea redusă la umiditatea normală de 15%.

Referitor la comiterea greșelilor ce se fac la luarea probelor răspund: Forma probelor a fost la fel cu aceea care se întrebuintează la laboratorul dela Chalais Meudon. In Buletinul Secțiunii tehnice a aeronauticei militare, fascicola 30 pag. 10 rândul 9 d. s., vorbind despre forma probelor întrebuintate la determinarea umidității, se spune: „L'éprouvette peut avoir une forme quelconque mais, en principe, elle aura: 2×2×3 cm”.

După cum am arătat în lucrare, probele au fost luate din ambele părți ale scândurii și întrucât au fost extrase din aceeași scândură în timpul determinărilor, au fost luate la diferite distanțe de capete.

Luarea cubulețelor nu a fost făcută în atelier, ci la locul unde erau scândurile depozitate.

Probele dela Ocolul Gilău erau aduse la Cluj în aceeași zi când erau extrase din scânduri, iar câte odată și dela celelalte centre, sau ocoale.

Intrucât lemnele au fost uscate timp de 5 ani, s'a stabilit un echilibru între procentul de apă din lemnul uscat și umezeala din aerul înconjurător.

Deși la orice schimbare higrometrică corespunde o nouă stare a lemnului, totuși cele uscate reacționează mai încet, constituind prin aceasta superioritatea lor.

Exemplu: 1)

„Une éprouvette de 50 cc. desséchée, puis abandonnée à l'air du Laboratoire, a repris environ, 1 décigramme par chaque 5 minutes qui ont suivi sa sortie de l'étuve. Au bout de 4 jours, l'éprouvette avait repris la moitié de son eau, et au bout de 15 jours, la presque totalité de l'eau que comportait l'état dit sec à l'air“.

Umezeala atmosferică se prezintă sub două forme:

a) De precipitate apoase, ca ploaie, zăpadă, rouă, brumă, etc.

b) Sub forma de umezeală absolută, sau relativă a atmosferei.

Nu se poate afirma că ar fi un raport direct între umiditatea relativă a aerului și temperatură.

Ori cât de cald este vara, dacă cantitatea precipitațiilor este mare, umiditatea relativă a aerului nu poate fi decât ridicată, ceea ce influențează la rândul ei umiditatea lemnului.

Aceasta este explicația pentru care am afirmat că umiditatea lemnului este în funcțiune de cantitatea precipitațiilor căzute.

Din datele climatologice puse la dispoziție de Institutul meteorologic central din București, se constată că în anul 1940, când am făcut încercările la umiditate, nu întotdeauna umezeala relativă a aerului a fost mai mare în luna Decembrie decât în luna Iunie și anume: la Stațiunea Vișeu de Sus 490 m. în luna Decembrie umezeala relativă a aerului a fost de 54%, în Ianuarie 48%, în Iulie 66%, iar precipitațiile atmosferice corespunzătoare la 38,9 mm, 20,4 mm, 86,9 mm, 89,4 mm și 62 mm, deasemenea la Stațiunea Rarău 1536 m, umezeala relativă a

1) Bulletin de la Section technique de l'aéronautique militaire, fascicule 30 Juillet 1919, pag. 10, r. 2 d. s.

fost în Decembrie—Iunie de 87⁰/₀, 78⁰/₀, 80⁰/₀, 87⁰/₀, 77⁰/₀, 85⁰/₀, 87⁰/₀; deci afirmațiunea D-lui Ing. Vintilă că: „umiditatea aerului și în consecință a lemnului nu poate fi vara mai ridicată”, cade dela sine.

Țin să amintesc că s'a făcut cântărirea probelor primite cu ferestrele deschise, higrometrele de afară și din Laborator indicau aceeași umiditate.

Credem că afirmațiunea d-lui Ing. Dr. E. Vintilă: „nu poate exista o diferență apreciabilă între umiditatea diferitelor esențe” nu poate fi susținută, deoarece e prea bine cunoscut faptul că structura diferitelor esențe variază și deci e natural să varieze și gradul de umiditate.

De altfel, și D-sa admite diferențe, însă foarte mici. În tabloul centralizator asupra umidității lemnului pe Ocoale, la pag. 51 se văd deosebiri între umiditatea esențelor din aceeași localitate. Astfel ulmul în luna Februarie în Domeniul Giurghiu a avut o umiditate de 12,21⁰/₀, iar stejarul de 14,48⁰/₀. În ocolul Ronșoara în luna Mai, ulmul a avut 11,03⁰/₀, iar stejarul 13,20⁰/₀.

D-l Ing. Tiberiu Cernescu în lucrarea sa: „Contribuțiuni la cunoașterea stejarului din Timiș-Torontal”, prezentată la examenul de subinspector în anul 1934, găsește umiditatea stejarului din diferitele regiuni ale acestui județ de 10,59—13,35⁰/₀, adică o umiditate medie de 12⁰/₀.

Lemnul a fost uscat timp de 2 ani, iar încercările au fost făcute în cursul lunilor Martie—Mai.

Nu s'au luat eşantioane din pădurile aflate în regiunile de pe litoralul mării și din Bărăgan, deoarece în aceste păduri nu se găsesc lemne de construcție.

La pagina 58 din lucrarea mea, am arătat cauza pentru care n'am putut continua cercetările mai mult de 7 luni și anume datorită cedării Ardealului de Nord pe baza dictatului dela Viena; totuși umiditatea normală se poate considera ca exactă, deoarece umiditatea probelor a variat cu cantitățile precipitațiilor căzute în anul 1940.

Pentru a elucida complet această chestiune atât de importantă și pentru că D-l Ing. Dr. Vintilă afirmă că a ajuns la rezultate cu totul deosebite de ale subsemnatului, camarade-rește, în interesul științei și aplicațiilor, propunem de a relua

împreună aceste cercetări cu lemne din toate regiunile unde se află lemn de lucru și pe timp de mai mulți ani.

Stellungnahme zur Kritik vom Herrn Dr. Eug. Vintilă.

Reponse à la critique de Mr. le Dr. Eug. Vintilă.

Dans le cahier pour Janvier-Fevrier 1943 de cette revue, Mr. Eug. Vintilă a discuté les données trouvées par Mr. G. Antonesco sur le contenu d'humidité relative du bois en Roumanie.

Dans la présent cahier, Mr. G. Antonesco donne sa réponse.

Pentru completarea unor colecțiuni, Societatea „Progresul Silvic“ are nevoie de caiete disparate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de exemplare sunt rugați să le trimită la Societate.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

ASUPRA PREZENȚEI LAPINULUI ÎN ROMÂNIA

de ARMĂȘESCU SORIN

Student la Facultatea de Silvicultură
din București

În țările apusului, atât în cele ce se bucură de situația avantajată creiată de clima mediteraneană, cât și în cele ce ocupă întinse regiuni ale Europei Centrale, lapinul (*Lepus cuniculus* L.) este specia de *Leporidae*, răspândită și cunoscută în deosebită măsură. Spania, Franța, Italia, Germania și într'o oarecare măsură și Ungaria sunt țări, în care lapinul se cunoaște tot atât de bine ca și iepurele comun (*Lepus europaeus* Pall.) dându-i-se atenție în toate lucrările și scrierile de specialitate.

De sigur astăzi nu se mai caută să se răspundă întrebării cărei cauze se datorește prezența și răspândirea acestei specii de vânat, atât de cunoscută și apreciată mai ales de crescătorii specializați.

Astăzi, când în Germania sunt regiuni întinse, cari cuprind pe o aceeași suprafață, mai mulți lapini de cât iepurii sălbatici obișnuiți (în Mecklenburg, Rheinland-Nord, Westfalen)¹⁾, cercețătorii asupra faunei regiunilor respective, vânătorii și marii proprietari agricoli, viticoli și pomicoli, își pun adevărate probleme depinzând strâns de numărul și masa ce o constituie iepurii de casă în raport cu preocupările și interesele lor proprii.

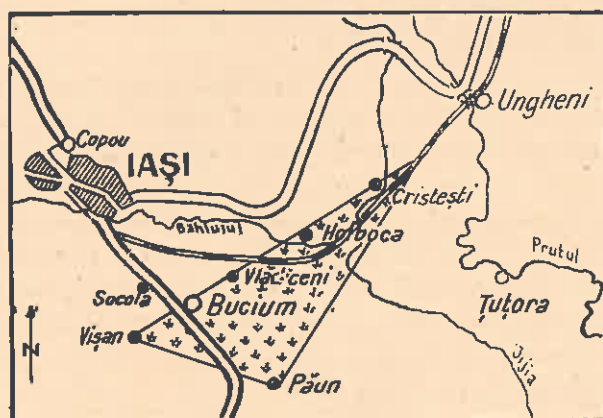
În România nu poate fi vorba de o problemă a lapinului, căci în țara noastră acest animal nu se află răspândit, neprezentând nici o importanță din punct de vedere vânătoresc. **Totuși**

1) Wildlebende Säugetiere II.

în lucrarea: „Die Fauna des Wirbelthiere Siebenburgens“ de Albert Bielz, aflăm că iepurele de casă (lapinul) se întâlnește în unele locuri în Transilvania, pe lângă așezările omenești, fiind o specie colonizată din apus. Nici o altă lămurire în plus, nici o observație asupra importanței lui.

De aceea prezența acestui animal într-o regiune a României, credem că, merită a fi relevată. Vom arăta aici observațiunile făcute în această privință.

Regiunea în care am întâlnit lapinul (*Lepus cuniculus* L.) se cuprinde între localitățile Cristești-Bucium-Vișan-Poeni în Jud. Iași. Suprafața acestui triunghi este destul de mare (cca 100 Ha), însă nu-l întâlnim peste tot în această regiune. Con-

dițiunile speciale de sol, de adăpost, de relief, etc., au contribuit la dezvoltarea și păstrarea lapinului în porțiuni, ce au drept puncte centrale localitățile Cristești și Bucium, aceasta din urmă fiind un renumit centru de podgorie situat la 4 km Sud de Iași.

Istoria iepurelui de casă pe aceste meleaguri trebuie căutată cu vre-o 40—50 de ani în urmă. Prințul M. Sturza, mare proprietar în jud. Iași și vânător pasionat, în dorința de a introduce și pe domeniile sale acest fel de vânat, pe care-l vâna în Franța la vânătorile la care lua parte, fie organizate de maestrul său de vânătoare pe domeniile proprii din Normandia în împrejurimile Dieppului, fie la cele la care era invitat de proprietarii și vânătorii francezi, se hotărăște pe la 1890 să aducă în țară la moșia sa de la Cristești în jud. Iași, câteva perechi de lapini.

Aceștia s'au acclimatizat, găsind condiții prielnice, astfel că în câțiva ani, parcul conacului în care fuseseră instalați devenise neîncăpător.

Cu timpul, lapinii și-au săpat galerii pe sub gardul parcului și au invadat grădinile din jur.

Se pare, că în urma stricăciunilor cauzate pomilor din parc, li s'au dat drumul și intenționat, înmulțindu-se în număr prea mare. În felul acesta s'au răspândit peste tot unde au găsit posibilități de adăpost și hrană.

De atunci, lapinii trăesc în gropile, galeriile și adăposturile din gardurile viilor, fără a mai avea cineva grija lor.

De altfel, toți localnicii deosebesc pe lapin de iepurele comun și-i prețuesc carnea gustoasă și blana, pentru care îl vânează fără cruțare.

Lapinii se recunosc și se deosebesc foarte ușor de iepurele comun, care trăește și el, aici ca și peste tot locul în țara noastră. Este mai mic ca iepurele comun: cam 2/3 din mărimea și dimensiunile acestuia. Ajunge până la 3 kg greutate. Culoarea părului e cenușie sau cenușie albastruie, toamna bătând puțin în galben cărămiziu. Pe piept și pânțece, părul e cenușiu albicios. În jurul ochilor și pe partea inferioară a cozii, părul e alb.

În timpul zilei stă în găuri, adăpost ce și-l face sub pământ, de predilecție în marginea păduricilor, în pereții șanțurilor și sub gardurile de uscături.

În aceste garduri de „râpcă“ late la bază de 2—3 m, lapinii își găsesc un minunat adăpost și contra intemperiilor. Deschiderea găurilor din pământ, au grija s'o ascundă chiar sub aceste garduri ce se află mai pe toate hotarele proprietăților din comuna Bucium și împrejurimi.

Dimineața și pe înserate, lapinii ies spre a-și căuta hrana necesară, fiind foarte atenți la ori ce șgomot ce ar trăda prezența unui pericol prin apropiere.

În regiunile bogate ale viilor, hrana le este asigurată; pe lângă iarbă și plante erbacee ce se găsesc din belșug, ei intră chiar în grădinile de legume ale gospodăriilor, dar cu multă precauțiune.

Se depărtează greu de locașul său, astfel ca să nu aibă de urmat un drum prea lung până la adăpostul din pământ, atunci când e în pericol sau e urmărit. Așa ne putem explica într'o oarecare măsură faptul prezenței lapinului într'o regiune

puțin depărtată de locul unde a fost adus și aclimatizat. Numai datorită marelui număr de reproducători, a fost forțat să părăsească localitatea Cristești, căci dacă ar fi rămas numai în număr mic, l-am fi găsit și azi numai în galeriile parcului moșiei.

Lapinul a găsit în regiunea descrisă mai sus condiții avantajoase vieții și dezvoltării lui. Clima de podgorie cu caracterul ei dominant asupra vegetației și faunei, îi prieste de minune. Pentru cercetarea noastră, această climă este întru totul edificatoare.

Lapinul, deși plătând, suferind de frigurile lunilor Februarie și Martie, totuși prin puterea de înmulțire a sa ce înțepe pe cea a iepurelui comun, reușește să se mențină și să reziste tuturor dușmanilor ce are. Femela naște din primăvară până în toamnă, din 6 în 6 săptămâni, câte 3—5 lapini plăpanzi (orbi la început), pe care îi îngrijește cu mult devotament. Chiar dacă puii din lunile friguroase sunt sacrificați, rămân generațiile următoare, numeroase, care până în toamnă, ajung la o deplină dezvoltare.

Atât mirosul cât și auzul foarte fin, îl pun în situația de a se salva la timp. Totuși păsările de pradă (*Accipiter gentilis* și *Milvus milvus*) precum și — mai ales — vulpile, pricinuesc lapinilor destul de simțite pierderi. Nu trebuie să uităm nici câinii vagabonzi și pisicile, cari fac mult rău puilor de lapini.

Cu toate acestea, în regiunea amintită, gospodăriile bine organizate ale localnicilor, ținând animalele pe lângă casă, pericolul este redus.

Demn de reținut este faptul că lapinii — o specie întru totul diferită de cea a iepurilor comuni — nu dau cu aceștia din urmă nici un hibrid. (Nici o rasă de lapin nu se încrucișează cu iepurele). Credința că „leporizii” ar fi o nouă specie rezultată din încrucișarea lapinului cu iepurele, s'a constatat a fi eronată.

În realitate această pretinsă nouă specie nu e decât o rasă a lapinului de cultură: lapinul „belge” care se aseamănă (după aspectul părului cu iepurele comun²⁾.

Prin studii și cercetări anatomice, s'a constatat că nu avem de a face cu exemplare ce au caractere comune între iepuri și lapini.

2) L'art d'élever les lapins.

Intre aceste două specii — fapt controlat și observat în regiunea amintită de noi, — există chiar un conflict pe care îl simt și-l trăesc, oricând situația apropiată pe lapin de iepuri. In „La vie des animaux“, A. Mengaux ne spune, că din regiunile unde lapinii sunt mai numeroși, iepurii se retrag de obicei spre pădure, unde nu sunt stingheriți de lapini. In regiunea Iașului, în timpul permis de lege, lapinul se vânează atât la sărite cât și la pândă sau cu câinele de aret. Carnea sa albă, de un gust ales, este căutată și prețuită de cunoscători. El mai procură omului și blana sau părul său.

In Franța creșterea și cultura rațională a lapinului a ajuns la o dezvoltare importantă, care pune în valoare calitățile deosebite a acestui animal. Cultura lapinului cu numeroasele-i rase (de o mare varietate de mărime și colorit), constituie acolo o problemă de economie națională. Blana sa se lucrează imitând cele mai scumpe blănuri, iar părul, prelucrat dă feutrul cel mai fin.

In România, legile și dispozițiunile în vigoare, interzic colonizarea lapinului, socotindu-se a fi periculos solului și vegetației prin marea sa înmulțire.

Ueber das Vorkommen der Lapine in Rumänien.

Sur la présence du lapin en Roumanie.

Le lapin ne se trouve pas à l'état sauvage en Roumanie, car la loi de chasse roumaine ne permet pas sa colonisation.

Toutefois il a été élevé dans le parc du prince M. Sturza situé sur sa propriété de Cristești près de Iași, d'où il a évadé dans les environs. En ces endroits il paraît qu'il vit en bonnes conditions.

C R O N I C A

I N T E R N Ă

● A 57-a Adunare Generală a Soc. inginerilor silvici „Progresul Silvic“.

A avut loc în zilele de 30 și 31 Mai a. c. la sediul Societății din București.

Deși în plin războiu, cu o bună parte dintre membri militari, iar altă parte reținută de obligațiile grele și multiple ale serviciului —, Adunarea Generală din anul acesta s'a bucurat de o mare participare a membrilor săi din serviciile exterioare.

Ședința de deschidere a fost onorată de prezența d-lui Aurelian Pană ministrul departamentului de care țin pădurile și de a d-lui Ing. cons. silvic Dem. Grozescu secretar general la același departament pentru sectorul pădurilor. A mai fost onorată de prezența d-lor Const. Argetoianu și Stelian Popescu foști miniștri, primul membru de onoare al Societății noastre, iar cel de al doilea având azi și președinția Secțiunii forestiere a Academiei de agricultură de la noi. Au mai fost apoi de față delegații Societăților profesionale invitate.

D-l prof. M. Drăcea luând cuvântul, propune și Adunarea Generală aclamă ca președinte al ședinței pe d-l ministru Aurelian Pană.

Dându-se apoi cuvântul d-lui prof. M. Drăcea, d-sa relevă în prealabil importanța excepțională a vremurilor prin care trece țara și neamul și greutatea în care se ține adunarea generală. Omagiază apoi pe cei jertliți pentru țară, între care se mai găsesc alți doi ingineri silvici (Niculescu Petre și Georgescu Romulus), căzuți în anul 1942, nenumărați conducători silvici, brigadieri și pădurari.

Analizează după aceea momentul forestier actual de la noi și din alte țări ale Europei, luând ca punct de plecare schimbările mari de concepție și de atitudine față de păduri și de economia lemnului, în timpul scurs de la războiul trecut și până azi.

Pe când în țările cu o slabă tradiție silvică concepțiile mai vechi capitaliste continuau a face ravagii în păduri, în țările întotdeauna conștiente despre rostul pădurilor, cum și cele cari au înțeles să reacționeze la timp în contra greselilor din trecut față de acestea, concepțiile vechi se perimează treptat, în timp ce interesul general, legat atât de strâns de pădure, trece pe primul plan al preocupărilor omului de stat.

În asemenea țări se deslușesc în ultimele decenii, ceea ce într'un singur cuvânt, s'a putut denumi pe drept, o „renaștere forestieră“.

Foloasele materiale și imateriale ale pădurilor pentru sănătatea populației și apărarea națională, capătă o deosebită importanță și for-

mează una din preocupările de seamă ale opiniei publice și ale conducerii popoarelor.

O caracteristică a vremurilor mai noi este dată, între altele de faptul că produsele pădurii și în special lemnul, dobândesc o poziție deosebit de importantă între materiile prime, grație, pe de o parte, împuținării pădurilor, grație, pe de alta, intenselor cercetări și progresului industriei.

Revoluția din industria lemnului are ca consecință o revoluție în toate ramurile economiei forestiere: în silvicultură, în exploatarea pădurilor, în administrație și în organizarea cercetărilor științifice.

Adaptarea la aceste vremuri noi se face, bine înțeles, în fiecare țară într-o măsură deosebită și în linii de detaliu diferențiate, după condițiunile specifice ale țării respective.

România se îndreaptă azi pe calea cea bună, întrucât în cercurile conducătoare, rostul pădurilor se înțelege din ce în ce mai clar. Aceasta o dovedește atitudinile categorice și hotărâte de însemnătate istorică, pe cari d. Mareșal Conducător le ia într-o conjunctură socială foarte grea, față de probleme care au frământat multă vreme economia noastră forestieră și țara, cum este problema pășunatului în păduri, problema conservării solului, a împăduririlor și a protecției și ameliorării pădurilor.

Grație acestei concepțiuni fundamentale și grație, apoi, d-lui ministru, Aurelian Pană, care conduce acum ministerul agriculturii, organismele silvice, cu toată greutatea acestor vremuri excepționale, au putut să-și facă datoria și în unele împrejurări chiar să depășească ceea ce se făcea în timpurile normale dinainte de război.

Pădurile, problemele de economie forestieră și problemele de economie lemnului, și-au găsit în acest minister toată înțelegerea necesară și toată solitudinea de care aveau nevoie, ceea ce a pus corpul silvic în situațiunea de a-și putea împlini datoriile sale.

Acestea sunt dovezi că România înțelege și face dovada că voaște să se angajeze — pe puterile sale — în mișcarea de renaștere forestieră, în care sunt anagajate toate țările civilizate.

Societatea „Progresul Silvic” și-a îndeplinit programul său de activitate, contribuind cu luminile sale la apărarea intereselor economiei forestiere și la promovarea acesteia, prin publicații și printr-o colaborare armonioasă cu administrațiile și cu toate organizațiunile similare cu care are contingente de preocupări și de țeluri.

În încheiere, d. președinte prof. Drăcea a arătat marea importanță pe care o are în deosebi azi organismul constituit de soc. „Progresul Silvic”, al cărui glas începe să fie din ce în ce mai ascultat. Acest fapt pune și mai mult societatea în măsură să-și îndeplinească datoria sa față de concepția nouă și înaltă, pe care, poporul român și conducătorii săi, încep s'o aibă față de păduri.

Un nou val al simțului de răspundere, al credinței în rosturile mari și nobile ale pădurii și ale carierii, trebuie să se abată asupra societății și să însuflețească pentru vremuri noi pe toți membrii societății, ori unde s'ar găsi.

După cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea, a urmat salutul repre-

zentanților asociațiilor invitate și anume: D-l Ing. Stef. Mihăescu președintele Agirului, d-l Ing. prof. Gr. Stratilescu din partea Soc. Politehnica, d-l Ing. I. Bujoi (fost ministru) din partea Colegiului inginerilor, d-l arhitect I. Enescu (fost ministru) din partea Capir-ului, d-l Ing. I. C. Teodorescu din partea Soc. Ing. agronomi, d-l Dr. I. Fălcoianu reprezentând Soc. medicilor veterinari, d-l Rădulescu-Mehedinți președintele Asoc. proprietarilor de păduri. S'a remarcat deasemenea prezența d-lui Dr. Fr. Müller atașatul forestier al Germaniei pe lângă legatia germană de la București, care este și membru corespondent al Societății noastre, d-sa rostind și câteva cuvinte de salut.

Seria cuvântărilor o încheie d-l Aurelian Pană ministrul Agriculturii și Domeniilor. D-sa a spus următoarele:

„Anul trecut, cu prilejul celei de a 56-a adunare generală a soc. d-voastră, am arătat răul imens cauzat economiei țării prin distrugerea necugetată a pădurilor țării. Distrugerea solului vegetal, în urma despăduririlor, însemnează scăderea producției agricole, pustiirea țării și secătuirea celui mai important mijloc de existență.

Ministerul agriculturii urmărește cu stăruință păstrarea domeniului forestier, îmbunătățirea și extinderea lui.

Spre a păstra cece avem, s'a stăvilît pășunatul în păduri și aceasta în primul rând în interesul bine socotit al populației rurale. Cauza cea mai importantă a degradării pădurii, preluđuul desființării ei, a fost astfel înlăturată.

Rezolvarea chestiunii alimentării animalelor stă în extinderea culturii plantelor de nutreț pe care o realizăm treptat, sporind în fiecare an suprafața cultivată cu aceste plante. În locul ierbii sălbatice și puțin hrănitoare din pădure, animalele vor găsi în culturile de plante de nutreț o hrană abundentă și de calitate superioară.

S'au combătut insectele vâfămătoare pădurii, cheltuindu-se 16 milioane lei.

Vom organiza în curând și paza pădurilor particulare și vom prevedea măsurile necesare de sancționare a celor vinovați.

Vom introduce în întinsele noastre păduri de salcie din zona inundabilă a Dunării, plopul de Canada, prețios ca materie primă pentru obținerea celulozei. Înmulțirea este în curs și posedăm de pe acum întinse suprafețe plantate cu acest valoros arbore.

S'au colectat 800.000 kg. semințe de diverși arbori. Aceasta ne permite să facem în anul acesta primul pas mare și hotărît în acțiunea de reimpădurire prin cultivarea unor suprafețe de pepiniere care ne vor da aproximativ 500 milioane pueți în toată țara, inclusiv guvernămintele Basarabiei și Bucovinei. Cu acest număr de pueți se va putea planta o suprafață de peste 50.000 ha.

Va fi cea mai mare suprafață împădurită vreodată în țara noastră.

S'a hotărît recoltarea a 940.000 kg. semințe, cece va permite pentru anul viitor cultivarea unei suprafețe și mai întinse de pepiniere.

Întreg programul de împăduriri va fi împlinit în cel mult 15 ani. Pentru aceasta trebuie să plantăm anual cel puțin 50.000 ha. teren degradat, în afară de regenerările obligatorii și alte plantări.

Nu se poate împăduri terenurile degradate fără ca ele să fie în prealabil consolidate acolo unde este nevoie. S'a prevăzut în programul anului acesta pentru întreaga țară, lucrări de artă și anume: 10.500 m. c. baraje de zidărie, 20.000 m. liniari cleionaje, 69.700 m. liniari gardulețe pentru susținerea coastelor precum și diverse alte lucrări ca împrejmuiri, adăposturi, etc.

Avem la dispoziție din resursele statului, — inclusiv Basarabia și Bucovina, — 500 milioane lei. Mai dispunem și vom pune în mișcare mijloace și fonduri particulare în valoare de circa 308,5 milioane lei. Este vorba de comune, composesorate, obștii de moșneni, patriculari, brațe de muncă, etc.

S'a pregătit în primăvara aceasta cu mijloacele statului 1.244 ha. teren pentru pepiniere, din care s'a însămânțat efectiv 760 ha., programul prevede 1.500 ha.

Cu fondul comunelor, al composesoratelor și altele, s'a pregătit 1.284 ha. pentru pepiniere din 2.000 ha. cât este proiectat și s'a însămânțat efectiv 740 ha.

S'au împădurit 10.700 ha. din totalul de 21.000 ha. prevăzute din care 6.200 ha. terenuri degradate.

Toate aceste date privesc Vechiul Regat și Transilvania.

În Basarabia s'a pregătit pentru pepiniere 2.970 ha. din 3.600 ha. prevăzute în planul de lucru, s'a însămânțat efectiv 770 ha. și s'a împădurit 3.600 ha. din 4.700 ha. prevăzute în planul de lucru. Din cele 3.600 ha. împădurite, 1.565 ha. sunt terenuri degradate.

Suntem pe cale de a pune la punct legislația necesară. Proiectele de lege: al reintregirii forestiere, al refacerii forestiere, al „Oficiului lemnului”, sunt elaborate.

O singură mare dificultate vom întâmpina. Vasta acțiune ce am proiectat cere un numeros personal calificat, care niciodată nu ne-a lipsit mai mult ca astăzi.

S'a exploatat până la 1 Mai, 457.723 vagoane lemn pentru foc din 735.000 vagoane prevăzut a fi tăiate până la 15 Septembrie crt. S'a exploatat 2.133.000 m. c. lemn de lucru și trebuie să mai tăiem până la 15 Septembrie, 675.000 m. c. pentru a împlini programul. S'au tăiat 110.000 m. c. lemn pentru celuloză, adică atât cât era prevăzut și s'a lucrat 325.000 traverse de stejar și 508.000 traverse de fag. Mai trebuiesc lucrate 800.000 traverse fag pentru a împlini programul.

S'au înființat două noi școli de brigadieri — Chișinău și Curtea de Argeș — și s'a mărit numărul elevilor brigadieri și pădurari dela 191 la 297.

Cu anul școlar care va începe va fi sporit de asemenea numărul elevilor destinați să devină conductori silvici.

S'au luat măsuri pentru formarea de lucrători specialiști, necesari românzării elementelor din industria cherestelei, prin țineri de cursuri de specialitate pe lângă centrele industriale.

Corpul silvic îi revine sarcina restabilirii echilibrului natural distrus prin acțiuni nechibzuite. Rolul d-voastră, este imens.

Cu toate marile greutăți și neajunsuri, înbemeiat pe pregătirea științifică și pe patriotismul d-voastră, pe devotamentul întregului per-

sonal silvic și pe înțelegerea tuturor, sunt sigur că marea operă proiectată va fi îndeplinită”.

Ședința de deschidere se termină prin o nouă cuvântare a d-lui președinte M. Drăcea, care a mulțumit d-lui ministru Aurelian Pană pentru că a venit în mijlocul colaboratorilor săi, subliniind în același timp că inginerii silvici sunt astăzi un corp care poate să strângă în jurul lui, personalități marcante din viața publică a României. Este o cinste pentru noi — a adresat d-l președinte — că d-l Ministru și-a făcut cunoscut programul său de îndeplinire forestiere, în această Adunare generală.

D-l președinte a ținut să evidențieze prezența printre inginerii silvici a d-lor C. Argetoianu fost ministru al agriculturii, fost președinte al Consiliului de Miniștri, care a primit cu mulți ani în urmă să fie membru de onoare al Societății; a d-lui Stelian Popescu directorul ziarului „Universul”, fost ministru. Le mulțumește pentru participare.

Mulțumește apoi reprezentanților diferitelor asociații invitate, tuturor celorlalți invitați, precum și presei care întotdeauna a susținut cauza forestieră.

Ședința de după masă a fost consacrată chestiunilor de gospodărie internă a Societății: Darea de Seamă a Consiliului de Administrație pentru anul expirat (1942). Bugetul pe anul în curs (1943) și alegerea membrilor în Consiliu pentru locurile rămase libere prin ieșirile la sorti statutare.

Din Darea de Seamă, care și anul acesta — cu toate greutatea și scumpetea tiparului — a fost tipărită, desprindem următoarele:

Societatea a trebuit să fie prezentă și să stăruie prin acțiuni susținute nu numai pentru progresul economiei forestiere în general, dar chiar pentru apărarea și păstrarea unor poziții, pe care le socotea că fac parte definitiv din cadrul economiei forestiere.

Unul din țelurile de seamă urmărite a fost conturarea și evidențierea câmpului de activitate al inginerului silvic și colaborarea armonioasă cu celelalte organizații profesionale.

Societatea a colaborat, printr'un delegat, în comisiunea de la Ministerul Lucrărilor Publice, la elaborarea anteproiectului de lege al Corpului tehnic, care se speră ca într-o zi să devie lege.

Pe de altă parte, problema salarizării a fost una din cele care a ținut foarte mult atențiunea membrilor din Consiliu. Printr'un memoriu, solicitat s'a preconizat:

a) salarizarea echivalentă cu categoria cea mai ridicată dintre funcționarii publici;

b) dreptul la gradații între grade;

c) principiul primelor de muncă;

d) dreptul de a proiecta și executa lucrări particulare.

Problemele cinegetice au fost și ele pe primul plan de preocupări. Prin publicații și colaborare cu Direcția vânătoarei pe deoparte, și prin subvenționarea organizațiilor cinegetice ale colegilor forestieri pe de

altă parte, **Societatea a înțeles să pună în practică lozincă: „vânătoarea este și trebuie să fie mână în mână cu economia forestieră“.**

Se relevă dorința de colaborare cu Asociația proprietarilor de păduri, și hotărîrea interzicerii pășunatului în păduri.

Se arată apoi opera de asistență întreprinsă și actele de gospodărie întreprinse.

Situația membrilor este următoarea: 818 membri activi, 84 pensionari, 12 de onoare și unul corespondent, cu un total de 915 membri.

Revista, din cauza războiului a apărut în anul 1942 numai în 6 caiete cu 532 pagini. Biblioteca a continuat să-și îmbunătățească colecțiile. Editura a mai dat la iveală două lucrări: 1. Elemente de știința solului de d-nii Em. Protopopescu-Pache și C. Chiriță; 2. Temeiuri de economie forestieră generală de Ilie C. Demetrescu. Deasemenea a început tipărirea volului: Instalații de transport forestiere (partea II-a) de d-l D. A. Sburlan.

Preocuparea creierii conștiinței forestiere în sfere cât mai largi ale populații, prin toate mijloacele posibile, a fost deasemenea pe primul plan.

Averea Societății la finele anului 1942 s'a urcat la 44.487.376 lei, iar bugetul de 3.881.405 lei.

Trecând la completarea Consiliului, Adunarea generală realege prin aclamații, pe o nouă perioadă de 4 ani cu începere de la 1 Ianuarie 1943, pe d-nii: I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriță și V. Sabău. Realege deasemeni cenzorii și cenzorii supleanți: V. Pană, C. Dragu, St. Georgescu și I. Focășăneanu, G. Bădescu și I. Nițescu. Cooptarea în consiliu a d-lui I. Popescu-Radomir se ratifică. D-l prof. M. Drăcea președintele Societății, având 16 ani consecutivi în Consiliu, se declară membru de drept.

•

Cea de a doua zi a desbaterilor a fost rezervată discutării celor două probleme:

1. Liniți fundamentale ale politicii forestiere de mâine, având ca părți componente principale:

a) Producția forestieră;

b) Organizarea proprietății forestiere în vederea consolidării ei.

2. Opera instituțiilor forestiere la conservarea, ameliorarea și refacerea solului fără.

În ședința de dimineață s'a citit și discutat raportul întocmit pentru prima problemă.

Raportor a fost d-l C. Emanoil ing. insp. general silvic în Casa Pădurilor Statului.

În cadrul părții I-a, D-sa a analizat capacitatea producției folosirii lemnului; raționalizarea consumului și selecționarea materialului lemnos în vederea măririi procentului la lemnul de lucru și în vederea măririi cotei de export; întrebuintarea esențelor valoroase și cu creșteri mari; înobilarea arboretelor și refacerea celor degradate; lemnul ca materie primă în industrie și românizarea industriei forestiere.

Deoarece aducerea pădurilor noastre în situația de a avea o producție normală este o chestie de viitor destul de îndepărtat s'a arătat în

raport că paralel cu măsurile ce sunt necesare pentru pregătirea arboritelor viitoare, este neapărată nevoie să se ia o seamă de măsuri care, însemnând o mai intensivă gospodărire a pădurilor ce se exploatează acum să înlăture risipa și neraționala utilizare a lemnului care a devenit o materie primă de excepțională importanță în dezvoltarea economică socială a fiecărui stat.

S'au preconizat așa dar în acest raport norme care să reglementeze utilizarea lemnului, dându-i-se cele mai corespunzătoare folosințe și s'au produs măsuri pentru viitor care să ducă la o producție mai mare.

Integrarea acestor norme într-o dispoziție obligatorie pentru toți producătorii, fabricanții, negustorii și consumatorii de lemne sau mai cuprinzător organizația producției exploatării, industrializării și consumului produselor lemnoase, ar constitui ceea ce în mod obișnuit se numește politica lemnului, a cărui necesitate se simte din ce în ce mai accentuat la noi, mai ales în ultimii 2—3 ani de când problemele care se referă la economia lemnului se discută și se hotărăsc dispart în cadrul a 2—3 Ministere.

Raportul propune apoi ca aceste norme să se întrunească în legea pentru organizarea producției exploatării, industrializării și consumului produselor lemnoase menite să împlinească o mare lipsă a economiei forestiere și să înlocuiască o serie de decizii și dispoziții elaborate în diverse departamente a căror execuție este greu de urmat în situația actuală.

În cadrul acestei legi s'ar crea un Oficiu național al lemnului care să aibă conducerea politicii și economiei lemnului.

D. ing. C. Emanoil dă apoi o schemă generală a acestei legi.

În cadrul acestei probleme s'au depus rapoarte de d-nii ing.: St. Demetrescu-Gârbovi; C. V. Popescu; V. Bădulescu; Teofil Georgian; Mircea Băncilă; Nic. Dogaru; Nic. Ivanov; C. Manoilescu; I. D. Diaconu.

În cadrul celei de a II-a părți a referatului d. ing. C. Emanoil a tratat: regimul proprietății forestiere, aplicarea raportului susținut în exploatarea pădurilor și organizarea creditului forestier.

De acord cu d-nii ing. Tr. Heroiu, St. Demetrescu-Gârbovi și Ioan Dumitriu, care au depus referate asupra acestei chestiuni, raportorul general d. ing. C. Emanoil a tras următoarele concluziuni:

Proprietatea forestieră își găsește cea mai corespunzătoare aplicare sub formă de mare întindere având ca proprietar statul sau cel puțin o instituție publică.

Pentru consolidarea proprietății cel puțin la suprafața actuală este necesar: să se oprească divizarea pădurilor; să se convertească crângurile în codru; să se înlăture pășunatul; să se exproprieze proprietatea prea mică prin cumpărare liberă, să se dea o asistență tehnică mai temeinică proprietarilor; în ceea ce privește impunerea pe venitul din pădure este în afara de orice îndoială că ele fiind puse după categorii care se deosebesc fundamental de cele stabilite pentru produsele agricole, este drept să se pretindă ca ele să se calculeze după același principiu ca și produsele agricole.

Raportul susținut este o necesitate de o importanță capitală pentru

existența pădurilor și de impunerea lui se leagă viitorul pădurilor.

Iar creditul forestier va asigura posibilitatea menținerii români-zării ce s'a produs în proprietatea forestieră mijlocie și mică; va da posibilitatea proprietarilor de păduri și industriilor dornici să facă treabă românească, să activeze pentru a înlocui și înlătura elementele străine și va lega pe proprietarul de pădure de proprietatea sa, pe care până acuma voia s'o lichideze cu primul prilej.

Având ca bază principiile expuse mai sus, raportorul propune creerea unei legi a politicii forestiere românești la care s'ar adăuga și principiile care azi sunt răzlețite în numeroase dispoziții și decizii.

Împreună cu legea despre care s'a vorbit la partea I-a a raportului s'ar constitui cele două legi capitale ale economiei forestiere care ar fi potrivite cu marea importanță pe care o are lemnul în dezvoltarea economică și socială a Țării noastre.

La discutarea raportului întocmit de d-l C. Emanoil, au luat parte d-nii: Prof. M. Drăcea, C. P. Georgescu, I. Zeicu, G. Bădescu și N. Popescu.

*

Sedința de după masă a celei de a 2-a zi, a fost ocupată cu citirea și discutarea raportului d-lui *At. Haralamb* ing. insp. g-l la Icef., privind „Opera instituțiilor forestiere la conservarea, ameliorarea și refacerea solului țării”.

D-sa arată în prealabil că toată legislația silvică din primele ei începuturi și până azi, este dominată de ideea conservării și măririi domeniului păduros dovedit a fi singurul mijloc eficace pentru fixarea terenului pe coaste evitând eroziunile și alunecările și în același timp cu influență asupra regimului apelor.

Insistă apoi asupra luptei dusă de corpul silvic pentru apărarea patrimoniului forestier și pentru luminarea opiniei publice asupra rolului pădurii.

Osebit de această luptă, instituțiile silvice au putut totuși să ducă la bun sfârșit, multe lucrări pozitive în aceste ordine de idei, unele din ele dovedindu-se azi de importanță mondială. D-sa citează împădurirea nisipurilor sburătoare din Oltenia pe o întindere de circa 50.000 ha, împădurirea unor perimetre afectate în acest scop în Dobrogea și în Bărăgan, precum și acțiunea recentă, pentru crearea perdelelor de protecție în stepă. Se arată străduința pusă pentru crearea de izlazuri împădurite în regiunea de deal și de munte, expuse eroziunilor. Însfârșit se vorbește despre opera reluată recent, privind ameliorarea terenurilor erozibile și în alunecare. S'au inventariat până astăzi 250.000 ha terenuri degradate, lucrările fiind în curs; s'au întocmit proiectele pentru 16.000 ha, și se găsesc în curs de întocmire pentru alte 32.000 ha. S'au făcut lucrări de împădurire pe 66.000 ha, construindu-se baraje de toate dimensiunile însumând 84.000 m. cubi, în afară de alte lucrări mai mici de consolidare ca: fascinaje, cleionaje, gârdulete, etc. Mai este însă mult de lucru. Viitorul rezervă corpului silvic, în atribuțiunile cărui intră în mod firesc această problemă, o grea misiune, pe care însă o va duce la bun sfârșit, datorită competenței sale în materie și dragostei ce o poartă pământului românesc.

O altă latură de viitor, în care corpul și administrațiile silvice au un cuvânt de spus alături de alte ramuri ale economiei naționale în afară de perdelele de protecție din stepă și de pășunile împădurite, este și aceea a ameliorării terenurilor din luncile și zonele inundabile ale Dunării și altor râuri din țară.

La această a doua problemă au prezentat comunicări d-nii: Dem. Ionescu din Centrala Direcției Pădurilor persoanelor juridice, I. Dărlău, dela Serv. Ameliorărilor din Direcția Silvică, G. Bădescu Șeful Serviciului Silvic „Argeș”, J. Filipovici Șeful Serviciului Silvic Severin, Nae Constantinescu Șeful Serviciului regenerărilor din Direcția Silvică Craiova, Alex. Rusu din Direcția Silvică, G. Moșandrei de la Inspectoratul de regim silvic București, Tr. Heroiu de la Icef, Fr. Terdic de la Inspectoratul de regim silvic Timișoara.

— La debaterile acestei probleme — care au fost foarte animate — au luat cuvântul d-nii: I. Zeicu, prof. C. C. Georgescu, Marin Rădulescu, Cezar Cristea, C. Dragu, Virgil Frățilă, discuții cari s'au dus în special în jurul noului decret lege privind organizarea și exploatarea pășunilor, din 19 Martie a. c.

Adunarea a discutat și votat apoi moțiunile propuse de Comisiile desemnate, asupra celor două probleme prezentate și discutate, moțiuni care se vor publica în această revistă.

Lucrările fiind încheiate, d-l prof. M. Drăcea președintele Societății a declarat adunarea închisă printr'o cuvântare de mulțumire adresată tuturor participanților și celor care și-au dat contribuția prin lucrări și referate.

Astăzi când suntem în ajunul unor mari prefaceri — a spus d-sa — trebuie să constatăm că noi corespundem vremurilor, găsind soluțiile cele mai bune pentru noile probleme cari ni se pun.

Ridicând ședința, d-sa a rugat pe membrii prezenți să ducă salutul Adunării Generale, colegilor cari n'au putut participa la această adunare cu atât de frumoasă ținută.

T. H. Crivăț

● Lupta contra stepei.

La scurt interval de timp au apărut în ziarul „Universul” două articole intitulate:

1. Invazia stepei (31. V. 43) și
2. Lupta contra stepei (10. VI. 43).

Ambele articole au fost inserate, ca și altele cu subiect forestier publicate în împrejurări diferite, — în fruntea ziarului.

În primul articol se relevă în prealabil că „stăruința corpului nostru silvic de a concentra atenția factorilor în drept asupra întinderii din an în an a terenurilor degradate din cauza despăduririlor abuzive, cum și asupra pagubelor și pericolelor derivând din această situație” ar fi avut ecoul așteptat. Se arată după aceea că s'a stabilit un plan de

lucru pe baza căruia în 10—15 ani să se sfârșească cu degradate. Pentru anul în curs ar urma să se facă împăduriri pe 20.000 ha degradate, fondurile necesare fiind prevăzute. Nu vor fi neglijate zonele de interes militar, zonele liniilor ferate și ale șoselelor.

Se va stăruit la înființare de pepiniere comunale, aceasta și în scopul educării populației în sensul ocrotirii pădurilor.

Împăduririle cu plop de Canada vegetează bine în zona inundabilă a Dunării.

Pentru Basarabia și Bucovina de Nord s'a întocmit un plan aparte. Pentru Basarabia de Sud, ca și pentru Moldova, acțiunea de împădurire este socotită o binefacere, împăduririle „constituind cel mai indicat zăgaz împotriva vânturilor aspre de la Nord, tot atât de răufăcătoare iarna ca și în timpul verii, cum și împotriva pericolului de invazie a stepii rusești prin eroziunea terenurilor de cultură spălate continuu de șuvoaie și prin tendința de formarea nisipurilor sburătoare. Invazia stepii, care amenință deopotriva și Dobrogea și toată regiunea Dunării de Jos, până în prelungirea Bărăganului, va găsi în dispozitivul lucrărilor de împădurire, zidul de împotrivire chemat să ocrotească cele mai bune terenuri de cultură ale țării și să le asigure pentru totdeauna productivitatea“.

În cel de al doilea articol intitulat: „Lupta contra stepii“, se arată concluziile practice la care au ajuns specialiștii din cercetarea actualii situații din ținuturile rusești ocupate de trupele Axei. Articolul încheie astfel „Chiar numai simpla descoperire a genezii râului și a posibilității de combatere constituie un mare câștig pentru liniștea și bună starea de mâine a țărilor continentului nostru“.

● S'o începem azi.

Este titlul articolului publicat de d-l Pamfil Șeicaru directorul ziarului „Curentul“, în ziua de 20 Mai a c.

D-sa începe astfel: „Rămân un călător atent și de fiecare drum prin Țară îmi isbesc privirea aceleași realități pe care, dacă vom continua să le ignorăm sau să nu le dăm atenția cuvenită, să nu le ispășim ca o cruntă pedeapsa a ușurinței noastre de a judeca lucrurile.“

„Nu odată am scris, și nu voi uita să continui să constrâng atențiunea românească asupra problemei fundamentale a economiei naționale: problema terenurilor degradate, strâns legată cu aceea a apelor și a replantării locurilor, unde o grabă nesocotită a pustiit pădurile“.

De data aceasta, d-l Șeicaru scrie articolul în urma unui drum făcut spre Blaj unde a urmărit cu tristețe „semnele agravării întinderii terenurilor degradate“. D-sa crede că acum este momentul să se atace cu putere această problemă. După războiu, vor fi multe alte probleme financiare, economice, sociale, de rezolvat. După războiu se va cere lemn mult, deci tăierile de păduri vor fi accentuate. Propune chiar ca în vremurile de azi să nu se taie decât jumătate „din cât se replantează“.

Cere apoi înmulțirea brigadierilor silvici și a pădurarilor

O întinsă propagandă este apoi necesară printre locuitori ca să fie convinși de răul ce-i amenință, explicându-li-se cauzele și solidari-zându-i cu remediile.

D-să crede că este absolut necesară separațiunea dintre păduri și agricultură. „În cazul acesta, adică al terenurilor degradate, al torenților și al reimpăduririlor, se impune o separație de agricultură, fiindcă agromonii vor cere pășuni prin tăierea pădurilor, adică imasuri iluzorii în locul pășunilor artificiale (frîoi, lucernă, borceag, etc.) care întâmpină adesea rezistența neștiutoare a țăranilor“.

„Un comandament unic independent, care să organizeze aplicarea soluțiilor impuse de problemele strâns legate, ca de la cauză la efect, de terenurile degradate, redând agriculturii sutele de mii de hectare astăzi mâncate de ape“.

„Astăzi când severa disciplină a războiului ține în frâu demagogia, se poate începe o acțiune de proporții tot atât de mari, cât este și imensitatea răului pe care îl avem de îndreptat“.

„S-o încercăm azi cu soluționarea complexului de cauze și efecte: păduri, ape și terenuri degradate“.

At. Haralamb

TECHNICĂ

● Producția traverselor și problema prezervării lor.

După cum se știe, necesități de ordin superior au reclamat construirea, în plină stare de război, a unor linii ferate normale, de multă vreme proiectate și mereu amânate. Lucrările de infrastructură ale multora din ele sunt în bună parte terminate și se speră să fie date în circulație, cel puțin parțial, nu peste mult timp.

Dacă pentru așezarea suprastructurii acestor linii materialul metallic a putut fi adus în bună parte din Germania sau produs de uzinele metalurgice din țară, traversele necesare vor trebui să fie date de exploatarea noastră de păduri. Un import de traverse nu e posibil în condițiile de azi și ar fi condamnat și din punct de vedere economic, câtă vreme posedăm păduri exploatabile, din care le-am putea scoate.

Traversele utilizate de C. F. R. sunt de stejar și de fag. Cele de stejar se utilizează neimpregnate și au fost totdeauna preferate, deoarece nu mai necesită nici o altă manipulare sau preparare, după ce au fost confecționate. Ele durează în linie 10—16 ani. Stejarul crapă puternic și adesea e nevoie să se schimbe locul cramponelor sau tirfoanelor, deoarece prin uscarea și crăparea traversei puterea lor de prindere în lemn scade simțitor.

Traversele de fag nu pot fi utilizate decât impregnate. La c. f.

înguste se folosesc deseori și traverse neimpregnate, în special pe linii cu caracter provizoriu, însă nu au o durată mai mare de 4—5 ani.

Direcția general CFR, în dorința de a achiziționa o cantitate cât mai mare de traverse de fag, a micșorat pretențiile calitative anterioare, privitoare la proporția inimei roșii și face mai puține dificultăți la recepție.

Totuși livrările merg destul de greu, probabil din cauza reducerii rentabilității pentru exploatarea de păduri, ce doresc să producă traverse. Desigur că și lipsa de lucrători specialiști contribuie la această stare de lucruri. Din această cauză, s'a simțit nevoia, de a se impune tuturor exploatarelor de păduri de fag, să predea o cantitate de traverse proporțională cu întinderea pădurilor tăiate anual; să se acorde prime speciale pentru scoaterea traverselor din pădurile depărtate de căile de comunicație ș. a. m. d. Se poate însă, că nici aceste măsuri să nu ducă la rezultatul dorit, din cauza stării de război și a consecințelor sale: lipsă de brațe de muncă, de vehicule, instabilitatea prețurilor etc.

Prevăzând această situație Direcția generală C. F. R. a fost nevoită să-și acomodeze planurile de lucru la disponibilitățile de materiale de construcție, în sensul, că unele din liniile proiectate a avea cale dublă, se vor monta deocamdată cu cale simplă.

Să nu se creadă însă, că problema producției traverselor este legată numai de condițiile dificile, în care se lucrează la pădure. Chiar dacă exploatarea forestieră ar da întreaga cantitate de traverse, reclamată de construcțiile proiectate, mai rămâne de rezolvat chestiunea, tot așa de importantă, a impregnării lor cu substanțe prezervative.

Impregnarea se face la noi în uzinele proprietatea Direcției generale C. F. R. de la Ploești, Aiud și Ițcani (uzina de la Tileagd, lângă Oradea, a căzut în Ardealul de NE, cedat Ungariei). Aceste trei uzine au o capacitate de lucru suficient de mare, pentru a acoperi toate nevoile de traverse impregnate, necesare construirii de noi linii și întreținerii rețelei existente. Unele din ele sunt plasate dezavantajos, față de masivele forestiere, de unde provin traversele. De aceea s'a proiectat și se va pune în curând în lucru, o nouă uzină de impregnare traverse, în regiunea T. Severin. În acest oraș debrușează noua linie ferată forestieră a Soc. „Cloșani“, care după cum se știe a achiziționat dela Stat și de la diverși proprietari de păduri, întinse masive forestiere, în majoritate de fag în munții Mehedinților. Această întreprindere va produce, între altele, și cantități mari de traverse, pe care le va livra Direcției generale C. F. R.

Dificultatea cea mai de seamă, pe care o întâmpină azi impregnarea traverselor este aceea a procurării materialelor prezervante. Se știe, că până la izbucnirea actualului război se consumau în țară 4—5 mii tone creozot de hullă. Acest material se amestecă în diverse proporții cu păcura parafinoasă specială, din care se consumau anual 10—15.000 tone. Pe când aceasta din urmă se produce în țară, la rafinările din Ploești, în orice cantitate dorită, creuzotul se importă în special din fosta Cehoslovacie. Evoluția importului de creuzot, de la 1938 încoace a fost următoarea:

Anii	1938	39	40	41 (6 luni)	42 (6 luni)
Mii lei	828	12.506	21.337	2.642	19.631
Tone	123	5.001	3.604	447	3.342

Variațiile considerabile de la an la an, oglindește atitudinea schimbătoare a conducerii C. F. R. față de problema investițiilor și întreținerea căii. În ultimul an, când s'a pus chestiunea sporirii n-rului de traverse impregnate pentru noile linii, nu s'a mai găsit creuzot de importat și a fost nevoie să se recurgă la alte materiale. Una din soluțiuni a fost următoarea: Se impregnează lemnul cu o sare antiseptică lavabilă (de ex. fluorură de sodiu, sublimat, clorură de zinc, săruri Wolman etc.) și se astupă apoi porii exteriori ai lemnului printr'un dop de păcură parafinoasă, care are menirea de a rupe contactul dintra apa din afară și lemnul traversei.

La început aplicarea procedurii a mers destul de bine. Din străinătate se puteau aduce săruri Wolman cu crom (Thanalit C), care, după experiențele făcute până acum, au o putere fungică bine recunoscută.

Ulterior sărurile de crom fiind cerute în alte industrii (în special în tăbăcării), nu s'a mai putut avea decât Thanalit K, produs de război, despre ale cărui însușiri nu se știe, până acum, prea mult.

Procedeeul utilizat este denumit Bethell economic: se impregnează sarea Wolman, care pătrunde prin osmoză până la mijlocul traversei (chiar și în inima roșie) și se crează apoi la periferia traversei, tot prin impregnare, o manta izolatoare din păcură parafinoasă. Metoda ar fi bună, dacă traversa n'ar dobândi ulterior crăpături, prin care miezul său impregnat cu sarea lavabilă, să vină în contact cu apele din exterior. Cum acest lucru nu se va putea obține, rezultatele vor fi desigur inferioare creuzotării, care după cum se știe, asigură traverselor o durată de 20 ...30 ani.

Așa dar, nu există o soluție mulțumitoare a problemei conservării traverselor, decât aceea de a utiliza numai creuzot. L-am putea produce, în cantități îndestulătoare în țară, dacă am poseda coxării mai numeroase. Actualmente nu există decât o singură uzină de acest fel, la Anina, a Soc. „Reșița“ și producția ei este cumpărată în întregime de C. F. R. Creuzotul produs e de bună calitate, se zice chiar mai bună decât a celui importat, deoarece în străinătate creuzotul este numai un reziduu al industriei coloranților.

S'a încercat să se folosească pentru impregnare și creuzotul rezultat din destilarea lemnului. Avem în țară mai multe uzine de acest fel, din care cea mai importantă este cea de la Marginea (jud. Severin). Rezultatele nu sunt încă bine stabilite dar par a fi favorabile. În literatură, în special în cea germană, se susține că numai creuzotul de huilă asigură conservarea lemnului. Tot acolo se menționează, că orice amestec de creuzot cu alte materiale, în special cu produse petrolifere, nu face decât să-i diminueze calitățile fungicide. La noi însă (ca și în Ungaria) s'au făcut experiențe favorabile cu acest amestec, pe liniile noastre ferate aflându-se de peste 30 ani, traverse impregnate cu creuzot și păcură. Părerile specialiștilor se vor schimba, desigur, când rezultatele pozitive ale experiențelor făcute încă de mult timp, la noi și în alte

parți cu creuzot din lemn, vor fi mai bine cunoscute. Credem deci, că nu greșim, dacă afirmăm, că dezvoltând mai mult industria chimică a lemnului, vom găsi și soluția conservării acestui material, prin producerea în țară a materialelor lungiclife necesare.

În fine e cazul să menționăm că și experiențele făcute cu câțiva ani înainte cu creuzot rezultat din distilarea cărbunelui brun de Petroșani (care e de fapt mai mult huiă), au dus la rezultate demne de a fi luate în considerare, produsul respectiv având un conținut destul de important în acizi naftenici.

Până să avem însă o industrie indigenă mai dezvoltată a creuzotului, va trebui să găsim o rezolvare convenabilă a problemei traverselor ce ne trebuie chiar astăzi. Lemn de stejar nu mai putem sacrifica în acest scop, iar traverse de fag neimpregnate sau rău prezervate (cu materiale necorespunzătoare) nu putem utiliza.

O soluție provizorie, care mai târziu, după verificare, ar putea fi reexaminată mai de aproape, este de a confecționa traverse și din lemn de salcâm. Știm ce obiecțiuni se vor ridica acestei propuneri: că nu avem destule păduri din această specie, că arborii n'au mari dimensiuni, că lemnul de salcâm crapă puternic și se strămbă prin uscare etc.

E de văzut, dacă nu se pot înlătura o parte din aceste impedimente: Dacă, nu sunt păduri multe de salcâm, cum se face că aproape întreaga Oltenie de Sud și orașele de la Dunăre ard lemn de foc de salcâm? Credem că o proporție destul de însemnată din acest material ar putea fi fasonată în traverse. Apoi, nu trebuie să se uite, că satele noastre au adeseori aspecte de adevărate păduri de salcâmi, din bătrânii lor arbori putându-se scoate mii de traverse anual, dacă bineînțeles s'ar plăti convenabil aceste piese. Cine nu știe, că schelăria caselor de paiantă sau de nișele din câmpie se face azi aproape exclusiv din lemn de salcâm, că stâlpii de la porți, de la împrejmuiri, cumpenile de puțuri etc. se confecționează tot din acest pretios lemn?

Socotim deci, că se găsesc destule exemplare bătrâne de salcâm în păduri și prin sate, spre a se putea produce anual câteva zeci de mii de traverse de salcâm. „Bătrân“, adică de dimensiuni proprii pentru traverse, înseamnă la salcâm 30—40 ani, ceea ce e foarte puțin în comparație cu cei 120—150 ani necesari la stejar și fag.

Cât despre defectul crăpării și deci al micșorării adeziunii tirfoanelor de lemnul de salcâm este știut că și stejarul crapă puternic. Dacă traversele de salcâm, confecționate din lemn proaspăt doborât s'ar lega la capete și la mijloc cu balot de fier așa cum se face în alte țări cu traversele de fag, credem că ar crăpa mult mai puțin. În schimb o traversă de duramen de salcâm, așezată în balast curat de piatră spartă, ar putea avea o durabilitate mult superioară celei de stejar; experiențele făcute cu stâlpii de gard credem că pot fi concludente și pentru traversele de salcâm. Aproape că „ne-am obliga“ să garantăm o durabilitate de 30 ani pentru aceste traverse.

Soluția merită a fi cercetată cu bunăvoință și adoptată fără ezitare, cel puțin pentru acele căi ferate în construcție, care străbat regiuni cu însemnate plantațiuni de salcâm. Ne gândim la linia Craiova-Caracal-Roșiori, care ar putea fi montată în întregime pe traverse din acest material.

D. A. Sburian

CINEGETICĂ

● Cărți cu subiect vânătoresc pentru Ocoalele silvice.

Casa Pădurilor se îngrijea să trimită unităților sale din exterior nu numai broșuri cu legi de vânătoare și pescuit, ci și cărți cu subiect vânătoresc. Dar nu totdeauna o carte era distribuită tuturor Ocoalelor silvice, deoarece uneori — în limita fondurilor bănești disponibile — se cumpărau numai un număr limitat de exemplare. Apoi din cauza ocupației rusești, Ocoalele silvice din Basarabia și Bucovina au rămas fără biblioteci.

Constatând aceste lipsuri, în anul 1942 CAPS a încercat să cumpere de pe piață toate cărțile de care se simțea nevoie, dar n'a mai găsit decât unele cărți, deoarece cele mai multe erau epuizate. În această situațiune, i-a venit în ajutor Direcțiunea Economiei Vânătorului, care din stocul său de rezervă, a pus la dispoziția învățământului silvic și a Casei Pădurilor următoarele volume:

Gh. Nedici: Ocrotirea vânătorului mic	198	exemplare
„ : Distrugerea răpitoarelor prin otrăvă	588	„
„ : Clipe de vrajă	80	„
Gh. Scioșteanu: Vedenii din moara părăsită	123	„
C. Moțaș și V. Angelescu: Punerea în valoare a apelor de munte	50	„
Dr. G. D. Vasiliu: Păsările din România	22	„
C. Stoica: Călăuza vânătorului	185	„
C. A. V. Popescu: Despre vânătoare	8	„
Dr. E. Botezat: Vânătoarea ca factor de cultură și civili- zație	448	„
Legea pentru protecția vânătorului și reglementarea vâ- nătoarei	79	„
Legea pescuitului în apele de munte	378	„
Tr. Isbănescu: Noțiuni elementare de creșterea păstrăvului	18	„
Total		2.177 exemplare

Separțitate pe instituțiuni, volumele distribuite sunt următoarele:

Casa Pădurilor Statului	1.486	volume
Facultatea de silvicultură a Politehnicei din București	198	„
Școala de Conducători silvici — Casa Verde	123	„
Școala de Brigadieri silvici — Brănești	111	„
Școala de Brigadieri silvici din Gurghiu-Mureș cu sediul de prăbiegie în Târgoviște	73	„
Școala de brigadieri silvici Chisinau	83	„
Școala de pădurari Curtea de Argeș	103	„
Total		2.177 volume

Și prin această faptă, Direcțiunea Economiei Vânătorului a pus o cărămidă la temelia edificiului nostru vânătoresc.

● **Votarea bugetului fondului U. G. V. R. pe anul 1943/44.**

După cum se știe, art. 98 al legii noastre de vânătoare prevede constituirea unui „fond de vânat“ alimentat — între altele — și cu jumătate din taxele asupra permiselor de port-armă, a permiselor de vânătoare și a taxelor asupra câinilor. Destinația acestui fond este să pună la dispoziția oficialității noastre vânătoarești mijloacele bănești necesare pentru atingerea scopurilor ei. An de an se întocmește de către Direcțiunea Economiei Vânătorului un buget asupra întrebuințării acestui fond, care primește aprobarea Ministerului.

În ultimul timp însă, față de amplificarea programului de lucrări, acest fond s'a dovedit neîndestulător, încât Direcțiunea Economiei Vânătorului s'a văzut nevoită să caute noi izvoare de venituri. Făcând apel la vânătorime, aceasta a consimțit să se majoreze costul permiselor de vânătoare dela 710 lei cât era în 1941/42, la 1.200 lei în 1942/43, constituindu-se așa numitul fond al „contribuției benevole a vânătorilor“, alimentat de diferența de 490 lei între 1.200 și 710 lei. Administrarea acestui fond a fost incredințată Uniunii Generale a Vânătorilor din România (U. G. V. R.).

În ședința comună dela 30 Aprilie a. c., ținută de Consiliul U. G. V. R. și Consiliul Superior al Vânătoarei și Pescuitului în Apele de Munte, s'a discutat și votat bugetul fondului U. G. V. R. pe anul 1943/44:

Bugetul ordinar cuprinde	12.608.000 Lei
Bugetul extraordinar	4.721.084 „

Total 17.329.084 Lei

Cea mai mare parte din aceste sume sunt absorbite de două poziții: indemnizația acordată inspectorilor de vânătoare județeni și Corpul special de poliție de vânătoare.

Există și câteva articole care ne interesează mai deaproape,

- Pentru studenții merituoși în studiul vânătoarei dela Facultatea de Silvicultură, s'au acordat burse în sumă totală de 160.000 Lei
- Pentru inginerii silvici care vor fi trimiși în străinătate pentru specializare în domeniul vânătoarei 240.000 „
- În scopul înzestrării Muzeului de vânătoare al Facultății de Silvicultură de pe lângă Politehnică s'a alocat suma de 200.000 „

● **Modificarea legii de vânătoare.**

Suntem informați că la Direcțiunea Economiei Vânătorului s'au început lucrările pentru modificarea actualei legi pentru protecția vâ-

natului și reglementarea vânătoarei. Era și timpul, deoarece peste câteva luni se implinesc 20 ani de când se aplică actuala lege. Timpul a scos la iveală lipsurile legii; dar chiar dacă la data apariției ei, legea ar fi fost perfectă, — sub durata celor două decenii, vânătoarea românească a evoluat, încât astăzi alte nevoi trebuiesc lecuite și alte soluții trebuiesc găsite. Multe din dispozițiunile luate pe cale de decizii ministeriale vor trebui încadrate în lege; multe din măsurile învechite vor trebui eliminate.

Nădăduim că modificarea de care vorbim va fi un prilej de a se repara și nedreptățile făcute Corpului și Administrațiilor silvice. Nici nu se poate altfel.

Pe primul plan stă administrarea vânatului din păduri. Accesoriul trebuie să urmeze principalul. Nu se poate concepe să nu acorzi șefului de ocol silvic încrederea de a administra vânatul din păduri, care nu aduce decât un venit de 10—20.000 lei anual, atunci când Statul îl crede capabil să execute un buget anual de 20—30.000.000 lei provenit din valorificarea materialelor lemnoase.

Rezervarea pe seama personalului Ocolului a unei suprafețe de 10—20% din întinderea totală a pădurilor Ocolului, în care acest personal să poată vâna, nu este altceva decât revenirea la o situație pe care am moștenit-o în Transilvania în anul 1919. Acolo, personalul silvic, pe lângă dreptul la lemne de foc și teren de hrană avea și terenuri de vânătoare rezervate. Toți adevărații vânători vor înțelege care poate fi starea sufletească a unui șef de ocol pasionat vânător, care nu are nici un petec de pădure unde să poată vâna, și care nu poate purta o pușcă de vânătoare la umăr în cuprinsul ocolului ce conduce.

Noua lege va trebui să țină cont și de nevoile învățământului vânătoresc din școlile silvice. Toate școlile, de ori care grad ar fi ele, trebuiesc înzestrate cu terenuri didactice suficiente ca întindere. Nu avem nevoie de terenuri — laborator, ci de terenuri întinse, pe care elevii să poată vâna efectiv sub toată durata cursurilor. Pasiunea de vânător trebuie să fie inoculată elevilor încă în școală. Acest lucru nu este posibil fără o întindere corespunzătoare de teren. Să judece ori și cine, ce se poate face cu 2.000 ha teren la 300 elevi?

Elevii școlilor silvice de toate gradele trebuie să fie scutiți complet de plata taxelor de permis de port-armă și de vânătoare, atunci când vânează în scop didactic sub conducerea profesorilor de vânătoare, iar pentru vânătoarea în afară de orele de program, să poată obține permise cu o taxă redusă (simbolică). Ceea ce este foarte important de semnalat, este că în noua lege trebuie să se prevadă limpede, că elevilor li se vor acorda permise de vânătoare, fără a li se pretinde să aibă permise de port-armă. Astfel, orice înlesnire în privința permiselor de vânătoare devine inoperantă. Ei vor vâna aproape numai cu arme de împrumut.

Aceste doleanțe sunt bine cunoscute de oficialitatea noastră vânătoarească și avem speranțe că vor primi o soluționare dreaptă.

● Excursiune de studii pe Valea Teleajenului.

În zilele de 21—23 Mai a. c., studenții din anul IV ai Facultății de silvicultură au luat parte la o excursiune de studii în regiunea de Est a județului Prahova, pe valea Teleajenului. Pe lângă instalațiile de transport văzute aici: cale ferată forestieră, plan inclinat, funicular, canal de apă, etc., studenții au avut prilejul de a vizita și o stațiune de salmonicultură.

Pe valea Teleajenului, la o altitudine de cca 800 m., Societatea forestieră „Drajna” a înființat cu cca 6—7 ani în urmă o frumoasă instalație pentru cultura de păstrăvi în afară de repopularea cu păstrăv indigen a fondului de pescuit Teleajenul arendat de Societate, aceasta din urmă dă o mare atențiune creșterii — desigur în scop comercial — a păstrăvului curcubeu. Este o fericită imbinare a laturei sportive cu latura economică, dat fiindcă păstrăvul curcubeu face să se acopere aproape în întregime și cheltuielile de repopularea apei curgătoare.

Studenții au avut prilejul, rar la noi, de a vedea nu numai toate fazele creșterii artificiale a puietilor și a păstrăvilor adulți, ci și o gospodărie piscicolă bine condusă.

Această Societate are și un teren de vânatoare pentru vânat mare și ceea ce este mai important, cerbul se găsește aici într'un număr impresionant de mare. Gospodăria piscicolă și vânătorească a Societății „Drajna” de pe Valea Teleajenului poate servi de model multor societăți de vânatoare și arendași particulari.

● „Bucovina Forestieră”.

Acesta este titlul unei noi reviste care ne vine dela Cernăuți.

În plin război, când cele mai multe reviste își reduc numărul de pagini, sau își suspendă apariția, o nouă revistă, tipărită în condițiuni foarte bune, desigur surprinde. Explicația o găsim însă, îndată ce-i deschidem paginile: „Rostul acestei reviste este de a studia toate problemele forestiere specifice acestei regiuni. Nu vom face prin urmare, concurență revistelor de specialitate care studiază problemele pe întregul cuprins al țării, ci le vom ajuta a le cunoaște mai ușor pe ale noastre”. Revista se tipărește cu concursul material al conducerii Fondului (Bisericesc din Bucovina).

Ceea ce face să ne ocupăm în această rubrică, de noua revistă, sunt preocupările ei de vânatoare și de pescuit. Așa ne vorbește sub-titlul: pădure — vânat — pescuit și așa rezultă și din scopul revistei, enunțat la începutul ei: „fiindcă (Fondul) este o instituție cu o veche tradiție forestieră și vânătorească”. Apoi: „Vânătoarea este în tradiția corpului nostru silvic din Bucovina și va forma a doua noastră îndeletnicire”.

Lăsăm altora sarcina plăcută de a se ocupa de foarte interesantele articole cu subiect forestier, iar noi, la această rubrică, vom reține numai partea privitoare la vânatoare și pescuit. Din cele 96 pagini ale caietului No. 1 (Ianuarie-Martie 1943) sunt rezervate câteva și pentru

vânătoare, D-l Ing. A. Voloşciuc semnează un articol intitulat: „Reflecţiuni asupra necesităţii regiei proprii în valorificarea vânatului din pădurile Fondului Bisericesc”. Cu recunoscuta Domniei Sale competenţă, D-l inginer Voloşciuc ne arată cauzele care au dus la îndrumarea vânătoarei din pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina pe calea regiei. „...pentru a garanta pe deoparte un randament maxim material şi moral, iar pe de altă parte pentru a nivela conflictul biologic dintre pădure şi vânat — care întrevăzut de specialiştii silvici şi vânători, trebuia odată fatal să ducă după o luptă mai lungă sau scurtă la sacrificarea unuia din aceşti componenţi ai avuţiei noastre naţionale”.

„Între pădure şi vânat, silvicultura modernă cunoaşte o adversitate biologică, care nebagată de seamă la timpul oportun, poate să compromită fie vânatul, fie pădurea, în cazul când se accentuează nesocotit unul în dauna celuilalt”.

„Ori, tocmai silvicultura actuală a deslegat în mod fericit această problemă, căci ea recunoscând în orice caz primatul pădurii realizează totuşi un echilibru armonic între aceste două componente vii ale naturii: pădurea şi vânatul”.

„Spre deosebire de administraţia pădurilor Statului, care spre regretul nostru al silvicultorilor — din motive pe care spaţiul acestui articol nu ne îngăduie a le înşira — nu a reuşit să deţină în mâinile ei şi conducerea destinului vânatului, Administraţia Fondului din Bucovina nu a înţeles să cedeze nimic din drepturile ei de mare proprietară, căci pregătită în mod pozitiv în ale vânătoarei — a urmat a aplica programul antebelic de valorificarea vânătoarei, prin care dreptul de a vâna, parte se exercita de Administraţia Fondului prin unităţile sale exterioare, iar parte se arenda vânătorilor cu reputaţie”.

Interesantul articol se termină cu o evaluare în număr de capete şi în bani a capitalului vânat de azi din pădurile Fondului (8.000.000 lei), precum şi cu arătarea „posibilităţii” anuale (788.000 lei).

Aşteptăm articolul despre organizarea şi modul de funcţionare al Serviciului de vânătoare de sub regimul regiei proprii, pe care D-l A. Voloşciuc ni-l anunţă.

Revista cuprinde şi o cronică cinegetică, în care între altele ne arată că ocupaţia bolşevică din Bucovina de Nord a adus grave prejudicii vânatului de tot felul.

În toamna 1941 s'au împuşcat — la Fond — 18 cerbi, dintre care cel al D-lui G. Luţă cu 194 puncte Nadler, şi cel al colegului Ing. Tealeagă 195 puncte Nadler.

Vasile Cotta

Silvicultura nu este agricultură.

CERCUL DE STUDII

● IV. Ing. I. Lungu: Prețuri și amortizări — Aspecte actuale — (24 Februarie 1943).

Din cauza creșterii tuturor prețurilor, din ultimii ani, amortizarea investițiilor după valoarea de cost nu mai poate asigura înlocuirea acestora la expirarea termenului de amortizare. Prin aceasta substanța întreprinderilor și productivitatea lor este amenințată.

Majorarea prețurilor cu 300—700% face ca la calculul anuităților mărirea procentului de fructificare și numărul anilor în care se face amortizarea să treacă pe al doilea plan, toată atenția îndreptându-se în spre valoarea investițiilor.

Amortizarea investițiilor după prețul zilei și nu după prețul de cost, care în vremuri normale și quasi normale prezintă mai mult un interes doctrinar, se impune astăzi ca singura soluție capabilă de a asigura menținerea întreprinderilor.

Organele oficiale economice românești nu au luat încă poziție în această problemă, deși ea prezintă un caracter general și este foarte importantă.

Pentru găsirea soluției celei mai potrivite, conferențiarul analizează pe rând prețurile în economia liberă și dirijată, precum și prețurile la noi în țară în împrejurările excepționale de astăzi, cu consecința lor asupra amortizării investițiilor.

În economia nedirijată prețul curent se formează în locul unde curba cererii și curba ofertei se intersectează.

În ce privește variațiunea prețurilor observăm că ea se datorește următoarelor două cauze:

1. Din cauza variațiunii monedei, provenind din mărirea sau micșorarea cantității monedei, mărirea sau scăderea circulației monedei și din cauza perfecționării sistemului de credit.

2. Din cauza mărfii însăși, datorită mării producției, mării impozitelor, protecționismului, sarcinilor sociale impuse de stat, mărirea gustului de lux și din cauza războiului.

După Charles Gides nu există cauze generale de variația prețurilor, decât acelea care se referă la etalonul de preț.

În economia dirijată (germană) reglementarea prețurilor s'a făcut prin următoarele 3 metode:

1. S'a stabilit prețul existent al pieții;
2. Pentru unele valori s'a lăsat prețul liber, de ex. pentru efecte.
3. S'a format prețul pe baza prețului de cost, pentru bunuri care se produc prima dată.

Pentru prețurile fixate s'a căutat să fie cât mai bine satisfăcute cele 6 proprietăți ale prețului și anume:

- Prețul să fie al tuturor, garantând satisfacerea optimă a pieții.
- Prețul să fie astfel stabilit încât să corespundă punctului de vedere al Statului.

- Să fie un preț al economiei maxime. Să nu trăească producătorul pe contul consumatorului.
- Să dea un câștig limitat.
- Să fie un preț uniform.
- Să fie un preț liber.

La stabilirea prețurilor s'a avut în vedere ca să se stopeze prețul pe data de 17 Oct. 1936, salariile, modul de calcul, dividendele și fixarea elementelor de prețuri la care se referă stoparea.

La prețurile care se formează prima dată, Statul are de luptat cu tendința întreprinzătorilor de a arăta un preț de cost cât mai ridicat.

După ce conferențiarul analizează și situațiunea generală a prețurilor la noi în țară, ajunge la următoarele concluziuni în ce privește prețurile:

- La noi în țară prețurile sunt în continuă creștere, se pare cu o periodicitate de cca. 4 luni;
- că această schimbare a prețurilor își are în bună parte origina în variația valorii monedei;
- că din cauză că nu avem încă o economie dirijată perfectă și pe de altă parte nu avem puterea absolută de a fixa valoarea monedei noastre, în poziția ei pe piața europeană și mondială, nu avem suficientă libertate în reglementarea prețurilor;
- că în Germania elementele care se iau în calcule la stabilirea prețurilor sunt fixate la cote foarte modeste: dobânda 5%, riscul 1,5%, cheltueli de vânzare 1,5%;
- că, față cu mărirea tuturor prețurilor și partea de preț, formată din amortisment, să fie pusă de acord cu situația actuală.

După aceasta conferențiarul expune problema amortizărilor privită prin prisma nevoii de a se calcula anuitatea în vederea străngerii valorii de înlocuire a investițiilor.

Realizarea valorii de înlocuire a investițiilor este impusă de nevoia păstrării substanței întreprinderilor și asigurarea productivității lor.

Se studiază pe rând soluția dată pentru timpuri normale pentru amortizarea investițiilor după prețul de cost al zilei după — *Industrielles Rechnungswesen* editată de V. D. I., plusurile de amortizare acordate de legea pentru unificarea contribuțiilor directe din 1926, reevaluarea investițiilor pe baza indicelui general al prețurilor preconizată de d-l V. V. Protopopescu în *Buletinul Contabililor*, plusurile de amortizare propuse într'un articol nesemnat din ziarul *Universul* din 4 Ianuarie 1943, amortizarea după valoarea de înlocuire urmărind un rezultat perfect exact din punct de vedere matematic susținută de d-l Dr. Purcărete într'un articol din *Buletinul Contabililor*, precum și folosirea coeficienților de amortisment preconizați de Ugir, cu referire specială la investițiile forestiere.

Conferențiarul ajunge la următoarele concluziuni:

- că investițiile să se păstreze în bilanț cu valoarea de cost;
- amortizarea să se facă după valoarea de înlocuire, așa cum se arată în cartea *Industrielles Rechnungswesen* editată de V. D. I.

La această amortizare să se calculeze și dobânzile aferente valorii de înlocuire.

— pentru corectarea amortizărilor să se folosească în contabilitate un cont special, creindu-se și un fond cu afecțiație specială, scutit de impozite;

— să se fixeze cotele suplimentare de amortizare admise pe baza valorii de înlocuire, printr-o lege, după anii în care au fost investite valorile, pentru a se aplica norme generale pe toată țara și pentru a se da posibilitatea stabilirii măsurii până unde are dreptul fiscul la impozite, precum și pentru a se putea susține față de organele Ministerului Economiei Naționale, calculul prețurilor de vânzare după valoarea de înlocuire. — Wiederschaffungswert.

— coeficienți medii la amortizare s'ar putea fixa în ce privește investițiile forestiere numai la fabricile de cherestea.

— pentru investițiile complet amortizate trebuie luat în calcul prețurilor o cotă egală cu uzajul lor.

În vederea unei echitabile soluționări a problemei, este necesar ca toate întreprinderile să sprijine efortul Statului pentru stabilirea prețurilor, păstrându-și substanța lor. De asemenea să se debaraseze pe cât posibil de tendința naturală de a fixa prețuri de vânzare cât mai mari atunci când acestea se sprijină pe prețul de cost.

Adică întreprinderile să gândească în sensul nevoilor economiei generale.

● V. Nae Constantinescu: Particularități forestiere oltene.

(3 Martie 1943)

După știința noastră, problemele forestiere cu caracter local au fost puțin desbătute la Cercul de studii forestiere al Societății noastre. Colegul Nae Constantinescu de la Direcția Silvică Craiova are meritul de a fi adus la tribuna acestui Cerc o problemă regională.

Subiectul ales oferea un deosebit interes, știut fiind că Oltenia prezintă multe particularități de natură geografică, și ca atare forestieră, dacă o comparăm cu restul țării.

Oltean de origine și activând până acum, ca forestier, mai mult în mediul oltean, colegul Nae Constantinescu a pus în observarea fenomenelor naturale: pasiunea iubitorului de pădure și dragostea băștinășului.

D-sa începe prin a arăta deosebirile de climat și de relieft dintre Oltenia (unde influențele mediteraneene se simt și se văd la tot pasul) și restul țării.

Astfel Oltenia prezintă o regiune de coline foarte dezvoltată ocupând 2/3 din totalul provinciei, terasa diluvială fiind din contră mult redusă. Separația dintre ele este greu de făcut. În schimb limita dintre munți și dealuri este precis marcată prin dezvoltarea mare pe care o iau aici depresiunile subcarpatice.

Rețeaua hidrografică la rândul ei se deosebește de rest. Mai toate apele oltene sunt de un tip deosebit având o direcție Nord-Sud.

Și climatul diferă: precipitațiunile sunt mai numeroase, oferind 2 maxime în lunile Mai-Iunie și în Octombrie, precum și 2 minime: Ianuarie-Februarie și August-Septembrie. Însă, cu toate că Oltenia primește mai multe precipitațiuni atmosferice decât Muntenia și Moldova, totuși datorită repartiției lor din cursul anului, seceta este mai des și mai puternic simțită în Oltenia decât în rest.

Deci caracteristicile climatice menționate: ploi abundente de toamnă, secete puternice în timpul verii, număr mare de zile senine în acest anotimp, ierni relativ mai dulci, imprimă Olteniei un climat care dovedește că aici se simte influența climatului mediteranean.

Aceste diferențe climatice sunt suficiente ca să influențeze asupra florei regiunii și într'atât încât unele din speciile ce se găsesc în Oltenia, nu mai există în restul țării.

Repartiția speciilor forestiere nu putea scăpa deci acestor influențe. Starea lor de vegetație este apoi deosebit influențată, impunând în multe cazuri anumite soluțiuni problemelor de cultura pădurilor.

În continuare, autorul trece la analiza câtorva particularități forestiere oltene.

Zona arboretele de rășinoase în Oltenia este mai îngustă decât în Muntenia, în prima, limitele inferorae fiind cu 350—400 m. mai sus, iar cele superioare cu 100—150 m. mai sus. În Oltenia rășinoasele nu se întind la Vest de muntele Bradlea. De aici spre Vest, fagul vine în contact cu zona alpină. Doar bradul se mai strecoară pe funduri de văi și slab pe versanții nordici.

Conferențiarul, în parte în opoziție cu autori de marcă citați, crede că puținătatea rășinoaselor în Oltenia se datorește mai puțin exploatărilor neregulate și mai mult evoluției generale a climatului. În prezent rășinoasele s'ar găsi chiar în progres, față de trecut.

Pentru silvicultura practică, constată că în Oltenia rășinoasele nu pot fi extinse sub actuala lor limită inferioară.

Oltenia prezintă o particularitate deosebită prin prezența laricelui în munții din basinul Latoritei afluent de dreapta al Lotrului.

În privința laricelui, conferențiarul stăruie asupra exigențelor lui în legătură cu atmosfera înconjurătoare, aceea care ar justifica prezența lui în anumite stațiuni. Crede că prezența și repartizarea laricelui în munții Olteniei este determinată în special de măsura în care i se poate satisface necesitatea lui organică de a transpira mult, necesitate care este satisfăcută de continua primenire a aerului.

Drept concluziuni practice privind cultura laricelui, crede că el poate fi coborât cu suficient succes până în partea superioară a zonei fagului, în părțile cu văi orientate dela Est spre Vest unde vântul bate continuu. În celelalte văi, el nu poate fi instalat decât pe culmile înalte către limita superioară a zonei rășinoaselor.

Zona fagului prezintă în Oltenia o foarte mare dezvoltare, întinzându-se în partea superioară a ei în dauna rășinoaselor și în partea inferioară în dauna stejarului.

Deși proporțional el este mai numeros în Oltenia decât în Muntenia, totuși el nu găsește în Oltenia condițiuni optime de dezvoltare.

În adevăr, în climatul cu influențe mediteraneene al Olteniei, fagul — specie medio-europeană — nu se găsește la largul lui. Puține sunt locurile din Oltenia unde fagul să poată atinge înălțimi mari și trunchiuri perfect drepte, cilindrice și elagate pe lungimi importante. Producția la ha este mică. Lemnul de lucru este rar. Multă inimă roșie. Deci material de calitate mediocră.

Climatul oltean influențează în rău și asupra regenerării fagului. Regenerarea lui din sămânță, în locuri descoperite, nu se poate face ca în alte regiuni ale țării cum ar fi de pildă în Transilvania. Pentru a se instala el are nevoie de un înveliș protector. Trebuie să se aplice o modalitate de tratament care să asigure semințiișului, în primii ani de la instalare, un acoperiș protector. Codrul cu tăeri succesive, uniform repartizate pe suprafața de parcurs, este cel mai indicat pentru fag.

Conferențiarul — din lipsă de timp — nu s'a putut ocupa de restul speciilor forestiere: stejar, salcâm, specii din zona inundabilă a Dunării.

În concluzie, constată că în materie de cultura pădurilor nu se pot da rețete tip generale pentru rezolvarea unei anumite probleme, ci fiecare din aceste probleme trebuie studiată cu atențiune în funcție de toate elementele stațiunii din fiecare regiune. Cu atât mai mult nu pot fi adoptate aidoma soluțiile date unor anumite probleme în alte țări, indiferent de progresul realizat în silvicultură de acele țări.

T. H. Crivăț

A APĂRUT ÎN EDITURA SOC. PROGRESUL SILVIC:

D. A. SBURLAN:

**INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI
FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere

320 pagini cu 287 figuri în text.

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

M. PETCUŢ şi D. A. SBURLAN:
Arborii şi pădurile. 244 pag.

D. A. SBURLAN, I. C. DEMETRES-
CU şi AT. HARALAMB: *Pădurea
şi Omul*. pag. 172.

Editura Fundația Culturală Regală
„Regele Mihai“.

În seria de cărți, apărute în editura Fundației Culturale Regale „Regele Mihai“, sub numele „Cartea Satului“, s'au tipărit, în ultimul timp, volumele cu titlurile arătate mai sus, care sub aparența unor cărți de popularizare, reprezintă o mică enciclopedie silvică. În felul cum este concepută această enciclopedie și având în vedere modul sugestiv, în care sunt prezentate cititorului cunoștințele elementare asupra pădurii, cartea poate să fie citită cu folos nu numai de lumea care vine, în mod incidental, în contact cu pădurea, ci și de personalul silvic de toate gradele, fiind, mai ales pentru pădurari și brigadieri, de un real folos practic.

În volumul I (*Arborii şi Pădurile*), se stăruiește, într'un limbaj simplu și atrăgător, asupra rolului arboreului, din punct de vedere al schimbării peisajului. Se trece apoi la rolul arborilor de protecție pentru cultura agricolă. După ce se arată diferența între condițiile de trai ale arboreului crescut izolat și în masiv și lup-

ta, pe viață și pe moarte, precum și ajutorul mutual dintre arborii ce cresc în tovărășie, se face, în mod succint un istoric, arătându-se modul în care a variat, în timp, atitudinea omului față de pădure, la popoarele din Europa din miazăzi și miazănoapte, și rezultatele, la care s'a ajuns prin păstrarea sau distrugerea acestora.

În alți capitole se vorbește despre foloasele materiale și nemateriale ale pădurilor și despre primejdiile despăduririlor.

După partea introductivă, se tratează, în restul volumului I, chestiunile privitoare la cultura pădurilor. Rar ne-a fost dat, să găsim concentrată pe un număr atât de mic de pagini o întreagă silvicultură. Pentru că cine urmărește cu atenție materialul expus în această parte a cărții, observă, că nu lipsește nimic din ceia ce se găsește într'un tratat obișnuit, aici fiind însă totul redus, ținându-se seamă de perspectivă, la proporțiile permise de spațiul impus de editură. Din această reducere, puțin forțată din afară, au rezultat și câteva ciuntiri, care au condus la mici confuzii, întunecând pe alocuri claritatea textului.

În primul capitol, după ce se stăruiește asupra factorilor determinanți în apariția vegetației forestiere, se trece la răspândirea pădurilor pe fața pământului, descriindu-se zonele

de altitudine și latitudine, în general și cu aplicație la țara noastră.

În cap. II, autorii se ocupă cu morfologia, biologia și aria de vegetație a speciilor forestiere dela noi, accentuându-se și asupra întrebuințărilor, la care se pretează lemnul fiecărei specii în parte. Nu putem lăsa aici nerelevată atenția deosebită, pe care au arătat-o autorii, în prezentarea figurilor din text. Ar fi fost de dorit, să se atragă atenția cititorului și asupra prezenței stejarului: brumăriu, la limita dintre antestepă și stepă.

În capitolul despre asociații (fovărășii) de arbori, se face clasificarea obișnuită a arboretelor în: arborete pure și amestecate, pedeparte și arboorete echiene și de vârste multiple, pe de altă parte, în continuare, după ce se ia în discuție proveniența acestora, se analizează, pe scurt, caracteristicile diferitelor regime și tratamente.

În restul vol. I, autorii se ocupă cu regenerarea pădurilor. Este una din cele mai complexe și mai interesante părți, în care se stăruie, cu deosebită grijă, asupra tuturor greșelilor comise, la noi, în trecutul mai îndepărtat și în ultimul timp, greșeli, cari au dus la compromiterea totală a regenerărilor sau la eliminarea speciilor de valoare din masiv. Indicații prețioase sunt date în capitolul despre împăduririle artificiale în care se studiază cazurile, în care se pot face semănături directe și când suntem obligați să facem plantațiuni. În primul caz, autorii se ocupă și cu modul, în care se stabilește calitatea seminței; în al doilea caz, se descriu lucrările necesare pentru producerea pueților în pepinieră, recoltatul acestora și plantarea la locul definitiv.

Capitolul I din vol. II (Pădurea și Omul), cuprinde cunoștințele despre exploatarea pădurilor. Incepe cu arătarea diferențelor între pădurile de raport, pădurile de protecție și cele de agrement. Continuă cu considerațiuni asupra timpului, când se execută operațiunea exploatării, asupra marcării arborilor, doborării acestora, fasonării produselor rezultate, scoaterii lemnului din parchete, descriindu-se și diferitele mijloace de transport.

În Cap. II, se tratează chestiunile referitoare la protecția pădurilor, ca: apărarea pădurei de pagubele pricinuite de om, apărarea împotriva tăerilor neregulate și a furturilor de arbori, apărarea pădurilor de pășunat, de foc, împotriva insectelor și apărarea de dușmanii vegetali.

Ambele capitole se bucură de o sistematizare ideală în expunerea materiei tratate.

Cu Cap. III, intrăm în domeniul refacerii terenurilor degradate. După ce se arată rostul pădurii în fixarea solului, se descriu împrejurările cu caracter special dela noi și insistându-se asupra pagubelor produse de torenți. Se recomandă apoi măsurile potrivite pentru a preveni răul și măsurile de îndreptare, indicându-se, pe lângă lucrările de artă și modul, în care se vor executa plantațiunile cu speciile cele mai indicate, Urmează câteva indicațiuni pentru reglementările și ameliorările silvico-pastorale.

Merită o mențiune specială fotografiile deosebit de sugestive și minunat redată.

Cap. IV este dedicat rosturilor pădurilor în apărarea teritoriului național.

În cap. V, găsim o serie de date statistice, referitoare la: suprafața și răspândirea pădurilor României, spe-

ciile ce intră în compoziția acestora, proprietatea forestieră, împărțirea pe clase de vârstă, creșterea anuală, tăierile anuale, producția pădurilor și comerțul cu lemnărie, industria lemnului, situația României din punct de vedere al procentului de împădurire și a stărei pădurilor în comparație cu alte state.

Se enumără apoi, într'un capitol separat, măsurile de îngrădire a dreptului de proprietate forestieră, de sprijinire a culturai și economiei și de sporire a proprietății forestiere, voiumul încheindu-se cu câteva considerațiuni asupra administrațiilor silvice de Stat.

Incheind, menționăm atenția deosebită, pe care au arătat-o autorii, romanizării termenilor silvici. Trebuie să recunoaștem mai departe faptul, că aceste volume, împreună cu Cartea Pădurarului, apărută în Editura „Viața Forestieră” și cu Economia Forestieră, a D-roi I. C. Demetrescu, scoasă în editura Societății „Progresul Silvic”, au deschis drumul larg apariției unei enciclopedii generale forestiere, drumul fiind încă presărat cu pante și rame de înclinări peste limita admisă, din cauza lipsei studiului specificului românesc în unele din cele mai importante sectoare ale științei silvice.

Având în vedere însă, vigurozitatea condeelor, ce și-au făcut apariția în literatura silvică indigenă, suntem îndreptățiți să credem, că drumul deschis, va fi în curând complet netezit.

I. Vlad

H. EMMERICH: *Der Mann am Gater* (Muncitorul la gater), Parey-Berlin, VIII, 204 pag., 123 figuri, 1942.

Autorul expune o serie de cunoștințe tehnice și de specialitate, ne-

cesare celui ce îmbrățișează cariera de gaterist, apreciată și rară chiar în Germania.

Prima parte a lucrării (152 pag.) cuprinde o descriere detaliată a gaterului, principala mașină din fabrica de cherestea, cu toate părțile ei componente, începând de la fundație, trecând la batiu, la mecanisme etc., până la dispozitivele de protejare a muncitorilor. A fost ales, pentru a fi descris, gaterul de tipul cel mai răspândit, mașinile cu totul moderne fiind destul de reduse ca număr.

Spre a vedea conținutul acestei părți, redăm după tabla de materii titulatura câtorva din capitolele mai de seamă: Elementele fixe ale gaterului (placa de bază, batiul, traversele, șinele). Părțile mișcate cu mână (dispozitivul de avans, frâna, valțurile sau cilindrii, siguranțele etc.); Părțile mișcate de motor (volanții, lagărele, roțile de transmisiune; curelele și întreținerea lor, biețele, ramele cu pânze, ghizii); Ungerea și unscirile; Vagonetele, registrul, șabloanele, sculele; Biglele, penele de întindere a pânzelor; Așezarea și întinderea pânzelor; Viteza de dat pânzelor; Dispozitive de protecție.

Partea a doua (52 pag.) se ocupă de metodele și procedeele de prelucrare a buștenilor în cherestea, cu ajutorul gaterelor. Autorul urmărește să inițieze pe gateristul începător, cum să cunoască lemnul, cum să-i pună în valoare calitățile și să evite anumite defecte, cu un cuvânt, cum să conducă tăierea în gater, așa încât să nu facă risipă de material, iar cheresteaua rezultată să fie de calitate cea mai bună. Capitolele principale ale acestei părți tratează despre: Aprecierea lemnului; Procedee de lucru la gater, când în lemn se găsesc corpuri străine (nisip, pietricele, cuie, sârmă, schije de obuz etc.); Cioplirea și curățarea bușteni-

lor de prelucrat; Tăierea buștenilor strâmți; Tăierea a doi bușteni suprapuși; Tăierea mai multor prisme deodată; Debitarea lemnului de construcție; Mijloace de prevenire a neajunsurilor și de perfecționare a lucrului la gater etc.

Autorul nu revendică manualului său un caracter științific sau pur tehnic. Expunerea este populară, sub formă de sfaturi, spre a fi lesne înțeleasă de oricine. Desenuri schematice însoțesc textul și ușurează priceperea chestiunilor mai dificile. Totul este bazat pe îndelungata practică, pe care autorul însuși a făcut-o. mai mulți ani de-arândul în diverse fabrici de cherestea.

Prin modul cum e prezentată materia, această care amintește lucrarea mai veche a lui *Steinhilber*: „Das Sägewerk und seine Nebenbetriebe“, apărută în a 4-a ediție în 1928, cu diferența că ea îmbrățișa întregul câmp de activitate al fabricii de cherestea, nu numai gaterul.

Din prefața D-lui *Baldweg*, șeful grupei economice a industriei lemnului din Reich, rezultă că D-l *Emmerich* va continua să publice și alte manuale de acest gen, într'o serie intitulată „Fabricantul de cherestea și cercul lui de activitate“.

Desigur că manualul apărut: „Der Mann am Gatter“ se va bucura în lumea specialiștilor de o bună primire, dând un puternic imbold tehnicienilor din alte țări, de a pune la îndemâna gateriștilor de la ei, cărți de genul celei apărute, atât de necesare pentru desăvârșirea pregătirii lor profesionale.

D. A. Sburian

FORSTMEISTER MÜLLER-THOMAS: *Richtige Arbeit im Kiefern-hauungsbetrieb. Richtige Arbeit im Fichten — Tannen — Hauungsbetrieb. Richtige Arbeit im Laubholz-hauungsbetrieb.* (Cum este bine să se lucreze la tăierea pinului, moliftului, bradului și foioaselor). Ed. J. Neumann, Neudamm, 1940.

Broșurile de mai sus sunt primele trei numere din colecția „Arbeitsmerkmale für den deutschen Waldarbeiter“ (Caiete cu însemnări pentru lucrătorul german de pădure). Ele au un format mic, de buzunar, nu depășesc 80 pag. și sunt ieftine, în banii noștri cea 20 lei bucata, încât pot fi la îndemâna lucrătorilor de pădure. Sunt scrise pe înțelesul lucrătorilor, ca o povestire ușoară a felului cum lucrează Anton și Bernhard, doi lucrători specialiști, care știu să facă treabă multă cu muncă puțină. Secretul acestui succes este arătat a fi datorit uneltelor întrebuințate și îngrijirii lor, împărțirii muncii, modului de lucru, felului cum muncesc împreună și vieții pe care știu să o ducă în pădure.

După enumerarea și descrierea formei și dimensiunilor uneltelor necesare diferitelor operațiuni cu ele, se arată modul de împărțire a lucrului. Lucrătorii se schimbă la diversele lucrări, astfel ca să nu se obosească făcând aceeași operațiune toată ziua. Plecând dela constatarea că randamentul muncii scade cu cât echipa de lucru se mărește, lucrul se organizează astfel, ca numai la operațiuni care nu se pot face de un om singur să se ajute reciproc. În rest lucrează fiecare pentru sine. Unelele și le împart și le poartă sau și le așează în jurul locului de lucru astfel ca să fie repede la înde-

mână în timpul lucrului. La lucru nu stau niciodată încovoiați, ci în genunchi când este nevoie, iar pentru curmarea, curățirea, etc. a trunchiurilor subțiri se ajută de capre. În tot timpul lucrului preocuparea de a evita accidentele este permanentă. Deasemenia se subliniază nevoia de pauze în lucru, de mese substanțiale și de îmbrăcăminte proprie vremii și operațiunilor ce se fac.

După expunerea recomandațiunilor generale, din care am citat doar câteva mai sus, se trece la descrierea amănunțită a modului de lucru la tăierea pinului, moliftului, bradului și foioaselor, arătându-se cum se determină direcția de cădere, cum se curăță locul de lucru, cum se face tăierea lăbărtărilor dinspre rădăcini, tăierea cu toporul și joagărul, curățirea de coaje, de crăci, măsurarea și notarea bușteanului, depozitarea materialului, etc.

În afară de operațiunile pentru ar-

borii groși, se descriu și acelea pentru arborii subțiri, insistându-se asupra diferenței de lucru.

Deasemenia se arată modul de lucru și uneltele necesare la recoltarea coajei. Un capitol special îl formează prezentarea echipamentului și modului de lucru al unui singur lucrător.

Prin numărul mare de figuri — aproape nu este pagină fără una sau două poze — textul este foarte ușor înțeles.

Găsim fericit aleasă forma în care se prezintă lucrătorilor de pădure cunoștințele adunate în aceste ocazii, așa că le recomandăm în mod deosebit acelor ce se interesează de instruirea lucrătorului nostru. O prelucrare a lor în românește, adaptându-le condițiilor de lucru și de viață în pădurile noastre ar fi mai binevenită.

N. Ghelmezin

REVISTE

Forstarhiv.

Caetul 1—2. 1942.

H. Mayer-Wegelin:

Waldnutzung und Forstwirtschaft in der Türkei.

Exploatarea și gospodăria forestieră în Turcia.

În urma încheierii tratatului economic între Germania și Turcia în Iunie 1941 s'a pus și chestiunea aportului forestier pe care-l poate

da Turcia în această colaborare. După lucrări ale prof. Bunhard rezultă că încă nici azi nu se poate vorbi de o gospodărie eficientă în pădurile Turciei. Nici suprafața ocupată de păduri nu e exact cunoscută. Ea a fost mai mare în trecut dar prin întinderea așezărilor a fost redusă treptat. Prin legea din 1937 s'a alcătuit o comisie care să stabilească, în timp de 5 ani, suprafața păduroasă. S'a ajuns la rezultatul că ea ocupă 12% din suprafața țării. Dela războiul de independență din 1919—

23 s'a pus regulă și în gospodăria silvică, după modelul țărilor europene, sub influența directă a Statului. Din datele statistice rețese că nevoia de lemn a poporului este mai mare decât creșterea totală anuală. Exploatarea se concentrează adesea la pădurile accesibile și ele dau de multe ori la distrugerea acestora. Se remarcă două feluri de păduri, tinere și bătrâne. Păduri de vârstă mijlocie abia se întâlnesc. Se indică apoi regiunile acoperite cu diferite specii. Statului îi aparține 90% din suprafața păduroasă. Sunt necesare regenerările artificiale și împădurirea unor vaste regiuni. Se simte apoi nevoia personalului specializat. Se remarcă însă clar că silvicultura în Turcia a intrat într-o fază hotărâtoare și merge pe linii bine fresate.

I. Schubert:

Nebel und Niederschlagsmenge im Fichtenbestande und im Freien.

Ceața și precipitațiunile în pădurea de molid și în câmp liber.

După observațiuni de mai mulți ani s'a stabilit că în general sub arbori precipitațiunile însumează 3/4 din cele ce cad în câmp liber. În lunile cu ceață precipitațiunile sunt mai mari ca în cele lipsite de ceață. Cu creșterea frecvenței ceții crește și cantitatea de precipitațiuni, în pădurea de molid mai mult decât în câmp liber.

Caetul 3—4, 1942.

W. Tischendorf:

Die neusten Arbeiten und Aufsätze aus der Holzmassenermittlung. (Kritisches Sammelreferat).

Cele mai noi lucrări și studii de dendrometrie.

Articolul cuprinde o serie de recenzii a lucrărilor și studiilor a 33 autori, în domeniul dendrometriei, publicate în diferite publicațiuni de specialitate. Lucrările tratează despre: un nou dendrometru, volumul arborilor în picioare, al arborelui doborât, exactitatea unei formule de cubaj, tabele de cubaj, tabele de producție, stabilirea creșterii.

I. Lamp:

Das Griessbeil ein Werkzeug zum Setzen von Schichtholz.

O nouă țăpină pentru stivuit lemnul.

Stivuirea lemnului se face de regulă cu mâna. Unealta descrisă și ilustrată în câteva fotografii, este o țăpină ușoară cu doi colți, cu ajutorul căreia se poate ridica, împinge, așeza și întoarce lemnele. Ea înlătură unele inconveniente ale muncii manuale: poziția îndoită a corpului, apucarea stângace a lobdelor mai ales iarna, greutatea de sortare și așezare.

Caetul 5—6, 1942.

O. Lamberts:

Organisation der Forstverwaltung. Organizarea administrației forestiere.

Articolul cuprinde istoricul administrației forestiere în Prusia, începând din anul 1815 până în ziua de azi, alcătuit după legi, decrete, ordonanțe.

E. Pfort:

Schleppereinsatz im Forstbetrieb. Erfahrungsbericht aus dem Schlepverbetrieb des Forstamtes Schänlanke.

Serviciul transportului în exploatarea forestieră. Relatări din experiența transporturilor din ocolul silvic Schönlanke.

Un serviciu propriu de transport prezintă, față de cel în antrepriză, următoarele avantaje: este prezent la timpul necesar, calitatea muncii este ridicată, este mai ieftin, muncitorii pot fi mai ușor găsiți. Un serviciu propriu cere însă o bună organizare. Autorul enumără și descrie apoi tractoarele și diferitele mașini întrebuințate, cu avanteajele și dezavantajele lor, indicând și costul acestora.

Vasile Sabău:

Forststatistik in Rumänien (gekürzte Übersetzung von R. Müller).

Statistica forestieră în România (traducere în rezumat de R. Müller).

Într-o notă introductivă traducătorul justifică publicarea articolului și reducerea lui, mai ales a cifrelor care se găsesc deja publicate în literatura germană. Din lipsa de personal specializat și un serviciu de statistică organizat, nu s'a putut stabili precis suprafața ocupată de păduri. Statisticii forestiere, cu oarecare imprecizie, s'au alcătuit în 1906, 1912, 1917 și în 1922 după alipirea Transilvaniei. Reforma agrară din 1923 a modificat datele abia stabilite. Acestea au fost revizuite în 1928—29 și apoi în 1935 fără să se ajungă însă la date precise. Exploatarea exagerată, tăierile concentrate și puternice și neglijența reimpăduririi au dus la schimbarea suprafețelor păduroase. După statistica din 1929 sunt: 40% păduri de fag, 25% rășinoase, 25% stejar, și 10% diverse foioase. Se dau apoi cifre asupra vârstei, felului speciilor și se descriu

metode de cultură. Importanța actuală a statisticii forestiere cere o continuă elaborare prin strângerea permiselor de exploatare și de extragere a materialului lemnos. Elaborarea trebuie făcută printr-o colaborare între administrația forestieră și oficiul central de statistică.

Caetul 7—8, 1942.

H. Offner:

Bekämpfung von Grosswaldbränden.

Combaterea marilor incendii la pădure.

Literatura relativă la incendiile din pădure este foarte redusă în comparație cu cea care tratează vătămările cauzate de insecte și ciuperci, deși și incendiile produc mari pagube. Într'un articol publicat, v. Varendorff deosebește, după cazuri concrete, incendiile mici de cele mari. Un incendiu este mare dacă acoperă o suprafață de 100 ha. Lucrul are importanță deoarece, după caz, se recurge la deosebite măsuri. Autorul descrie un incendiu într-o regiune arătând greutatea întâmpinate pentru localizarea lui, uneltele folosite, pierderile cauzate și aspectul pădurii arse. Din acest exemplu rezultă reguli practice și recomandări pentru cazuri similare. 80% din incendiile din pădure se datoresc neatenției. Autorul insistă asupra importanței benzilor izolatoare și drumurilor de pădure. Ca măsuri preventive preconizează un plan de alarmă bine organizat, serviciu de observațiune, turnuri de pază, oprirea exercițiilor de incendiere și pregătirea personalului de stingere (echipe volante). Ca măsuri de combatere indică pe cele pe care el le-a întrebuințat cu folos și anume: apa,

mături de cetină, benzi izolatoare și ca „ultima ratio“ contrafocul. O altă metodă este străntarea laterală a focului în formă de cui.

A. Nemeș:

Meliorationsversuche bei kümmernden Kulturen durch Düngung und Mitbanbau der Dauerlupine.

Incercări de ameliorarea culturilor frive prin îngrășăminte și cultură de lupin.

Prin spălarea orizontului superior, în cazul tăierilor rase, solul devine acid și defavorizează cerșterea plantelor lemnoase. Pentru schimbarea acestei stări este necesar un studiu al proprietăților solului și ameliorarea lui prin îngrășăminte chimice sau naturale. Autorul descrie încercările făcute într-o cultură de pin la Pilsen în Boemia și în alta de molid la Trieschel în Wittingau. Intrebuințarea celor două metode mai sus numite a dus la rezultate foarte favorabile.

Caetul 9—10, 1942.

E. Hausendorff:

Zum Dauerwaldgedanken Alfred Möllers.

Relativ la ideea de pădure permanentă a lui Alfred Möller.

Pe lângă aspectul particular pe care-l dă pădurea peisajului țării, ea asigură și existența poporului. Poporul a crescut odată cu pădurea și din mijlocul ei. Comerțul și industria precum și modernizarea. atât a vieții cât și a spiritului poporului, au schimbat aspectul pădurii. În această stare de „urbanizare“ chiar și a ideilor asupra pădurii, apare teoria lui Möller care întoarce gândirea forestieră către pădurea naturală (desvol-

tarea ei naturală). Se dă aci drept exemplu, pe care de altfel și Möller i-a folosit, metoda de cultură și mersul lucrărilor lui Friedrich von Kallitsch în Bärenthoren. Din nefericire, după moartea lui, lucrările nu au fost continuate pentru a se putea vedea rezultatele. Pentru atingerea scopului, Möller a susținut neuniformitatea în pădurea de amestec și regenerarea naturală. Urmează apoi istoricul regenerărilor naturale în pădurile din Bärenthoren. Autorul propune diferite măsuri ce trebuiesc luate aci pentru a conduce cultura după ideea lui Möller. Comentează apoi principiul „Plenterwald“ în ideea lui Möller și a altor autori.

O. Vogdt:

Wiederherstellung standortsgemäßer Mischbestände an Stelle von Kiefernreinbeständen im Forstamt Zollbrücken.

Reintroducerea arboretelor amestecate respective condițiilor staționale în locul arboretelor pure de pin în ocolul silvic Zollbrücken.

Se descrie stațiunea și se justifică necesitatea schimbării caracterului pădurii. Se descrie apoi mersul operațiunilor culturale executate, arătându-se admirabilele rezultate obținute. Acestea sunt ilustrate prin fotografiile foarte reușite.

K. Paschen:

Altersklassenmischung in einem Kiefernreiwier 4 Klasse.

Amestec de clase de vârstă într'un arboret de pin de clasa 4.

În ocolul silvic Kaliss, în regiunea Mecklenburg, pe terenurile nisipoase ale Elbei, s'au făcut încercări de introducerea câtorva specii foioase străine de stațiune, în arboretul de

pin, obținându-se rezultat negativ. Autorul e de părere că acolo unde natura nu permite un amestec de esențe, se realizează însă un amestec de clase de vârstă. Spre o asemenea cultură trebuie să se tindă în regiuni ca cea sus citată, creindu-se prin cultură un cadrilaj ca cel al tablelor de șah. Autorul descrie mersul lucrărilor, de acest gen, executate în câteva regiuni.

M. Ene

Holz als Roh- und Werkstoff.

Anul 5 (1942), Caietul 12 (Dec.).

R. Runkel :

Zellwandforschung unter dem Blickpunkt des technischen Einsatzes Zugleich IV. Mitteilung. Zur Kenntnis der Zellwände tropischer Laubhölzer.

Asupra cunoașterii pereților celulari ai lemnului de foioase.

După ce se arată bazele unei cercetări corespunzătoare a pereților celulari, ținându-se seama de neuniformitatea formării peretelui celular în organismele vegetale, se examinează conținutul și forma pereților celulari în lemnul târziu și timpuriu și în diferite țesuturi. Se arată apoi importanța procedurii fracționării pereților celulari pentru studiul însușirilor fizice, mecanice, coloidale și chimice ale diverselor țesuturi și influența însușirilor morfologice asupra tehnicii prelucrărilor industriale (hârtie, fibre, etc.). Pe baza unei serii de date asupra grosimii și formei pereților celulari ai diferitelor lemne tropicale și a relațiilor dintre însușirile pereților celulari, mersul diverselor operațiuni din tehnica prelucrării și calitatea produselor obținute, se arată im-

portanța pădurilor tropicale ca sursă de lemn pentru hârtie, fibre, etc.

Hugo Marschner:

Die Berechnung der Einspannkraft von Gattersägen.

Calcularea forței de întindere a pânzelor de gater.

Forța de întindere a pânzelor trebuie astfel calculată, ca la încălzirea lor în timpul tăierii să rămână totuși suficient întinse. Se arată procedeele de calculare și de măsurare a forței de întindere a pânzelor și se dau indicațiuni asupra unui procedeu de întindere hidraulic și a unui procedeu elaborat de autor.

E. Doffiné și R. Gemmer:

Die Anwendung der Hochdruck-Heisswasserheizung in Sperrholzbetrieben.

Intrebuințarea încălzirii cu apă fiartă sub presiune în industria placajelor.

Încălzirea preselor pentru fabricarea placajelor se face în ultimul timp din ce în ce mai mult cu apă fiartă în loc de vaporii. Procedeu și-a găsit aplicare destul de avantajoasă și la uscătorie, aburătoare și încălzirea cameralor. Se arată avantajele procedurii și se descrie modul său de aplicare în industria placajelor.

Mici comunicări :

Institut pentru cercetarea lemnului în Suedia.

Un institut de cercetare a plopului în Italia.

Institut pentru cercetarea fibrelor artificiale în München.

Caiet de sarcini pentru mese de restaurant, cantine și camere pentru reuniuni (RAL 430 F).

Industrie pentru zaharificarea lemnului în Elveția.

Fabrică pentru lemnul de genera-
toare în Norvegia.

Producția de celuloză și lână vege-
tală în Spania.

Mărirea producției de fibre artifi-
ciale în Olanda.

Industria fibrelor artificiale în U.
S. S. R.

Desvoltarea industriei plăcajelor în
Germania.

*Revista patentelor anunțate și apro-
bate.*

Referate asupra literaturii. Sunt cu-
prinse 49 referate asupra literaturii
nou apărută în domeniul tehnologiei
lemnului.

N. Ghelmeziu

Journal Forestier Suisse.

Nr. 5/943.

Ch. Gonet :

*Les exigences de l'économie fores-
tière* (8 pag.).

— Textul conferinței ținută de d-l
Gonet, care este profesor de silvicul-
tură la Politehnica din Zürich, cu pri-
lejul „zilelor planului național de ex-
tensiune”.

Arătând că de pădure lumea își a-
duce aminte numai în vremuri grele,
când i se cere surplusuri, autorul
precizează că pentru a face față, pă-
durea are mai întâiu nevoie de spa-
țiu. Această nevoie de spațiu exclude
servitutele și drepturile de folosință
care aduc după ele pășunatul în
păduri așa de vătămător.

Parcelarea pădurilor este un mare
inconvenient. Legea federală din 1902
a prevăzut ideea amenajamentelor în
comun; însă numai 4 ășifuri de amena-
jamente se cunosc. Planul național ar
putea impune aplicarea art. 616 din
Codul civil elvețian de a nu se mai
ingădui parcelările sub 5 sau 10 ha.

Deasemenea, pe viitor se impune
ca transportul energiei electrice pro-
dusă de diferitele instalații, să nu se
mai facă de fiecare individual, ci
prin linii comune.

Se cere apoi unificarea și simpli-
ficarea profilelor și dimensiunilor
lemnului de construcție.

Pe viitor, pădurea trebuie să con-
stitue rezerve în timp de pace, pen-
tru a face față în vremuri grele. Deci
principiul „a produce mult cu capital
puțin” trebuie să devie „a produce
mult cu capital mult”.

E. Favre :

*Cinquante années d'application de
la Méthode du contrôle à la forêt de
Couvet (Jura neuchâtelois)*. (7 pag.).

Urmarea studiului inspectorului fo-
restier al arondismentului Neuchâtel,
în legătură cu aplicarea metodei con-
trolului în pădurea Couvet unde a
aplicat-o îndelung timp Biolley per-
fecționatorul metodei imaginată de
Gurnaud.

Ed. Rieben :

Equipes permanentes de bûcherons
(2 pag.).

În Elveția se simte mult în vremu-
rile de azi lipsa muncitorului specia-
list la pădure. S'a greșit încă din timp
de pace în această privință.

Autorul propune creierea de lucră-
tori permanenți, cărora să li se asi-
gure viața. Se dă în acest sens
exemplul comunei Vallorbe.

Nr. 6/1943.

St. Badoux :

*En souvenir du professeur Arnold
Engler* (6 pag.).

Se împlinește în curând 20 de ani
de la moartea prof. Endres. Autorul,
care a fost coleg de școală specială
cu Endres, semnalează câteva mo-
mente din activitatea acestui mare

forestier elvețian, care a fost timp de 26 ani profesor de silvicultură la Zürich și director al Stațiunii de cercetări începând din 1902 și până la moarte.

E. Favre :

Cinquante années de la Méthode du contrôle à la forêt de Couvet (Jura neuchâtelois). (11 pag.).

Urmarea și sfârșitul studiului privind aplicația metodei de amenajament zisă a controlului, imaginată de elvețianul Biolley în pădurea Couvet.
At. Har.

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

Nr. 4, Aprilie 1943.

A. Janett :

Über die Regelung von Wald und Weide.

Asupra reglementării raporturilor dintre pădure și pășune.

Articolul este un rezumat al unei conferințe ținute de autor la școala silvică din Zürich. El constituie o amplă expunere a problemei pășunatului în pădure în condițiunile specifice din Elveția.

Knuchel :

Vor hundert Jahren.

Acum o sută de ani.

Articolul cuprinde o interesantă expunere cu caractere istoric a silviculturii elvețiene din secolul al 19-lea. În ea se poate urmări evoluția culturii, învățământului, legislației și economiei pădurilor.

Nr. 5 „Mai 1943.

Profesor Dr. u. h. c. Arnold Engler,
1869—1923.

Pentru sărbătorirea memoriei pro-

fesorului A. Engler. Asociația Forestierilor Elvețieni, a hotărât ținerea unui ciclu de conferințe în cadrul unei excursii, prin care să se evidențieze opera mare a acestui silvicultor.

Bericht über die an der Abteilung für Forstwirtschaft der E. T. H. im Wintersemester 1942/43 durchgeführten Vortrags- und Diskussionsabende.

Dare de seamă asupra conferințelor și discuțiilor avute loc la Secția forestieră din E. T. H. în semestrul de iarnă 1942/43.

Au fost ținute următoarele conferințe, redată în rezumat în revistă: F. Aubert: Carbonizarea forestieră în viitor; E. Schönenberger: Pădurea și pășunea în Jura; E. Müller: Despre regenerarea pășunilor împădurite la munte; F. Stoeckle: Despre conversiunea crângului compus; Dr. C. Roth: Despre conversiunea unui arboret de molift.

Eröffnung des Eidg. Institutes für Schnee- und Lawinenforschung auf Weissfluhjoch, 2668 m.

Deschiderea institutului pentru cercetări asupra zăpezii și lavinelor pe muntele Weissfluhjoch, 2668 m.

Articolul cuprinde o dare de seamă asupra solemnității inaugurării institutului de cercetări speciale la zăpezi și lavine, cu care prilej s'a pus în evidență importanța acestor cercetări și s'a trasat planul de lucru.

M. Grütter :

Die Witterung in Jahre 1942.

Starea vremii în anul 1942.

Articolul cuprinde o amplă dare de seamă din partea Institutului central meteorologic al Elveției, asupra mersului vremii: temperaturi, vânturi, ploi, zăpezi, etc. în diferitele zone climatice ale țării.

E. Vintilă

I N F O R M A Ț I U N I

INFORMAȚIUNI

— In Mon. Of. No. 107 din 10 Mai 1943 s'au publicat următoarele avansări la alegere și vechime, făcute în corpul silvic superior, pe data de 1 Ianuarie 1943:

La alegere :

La gradul de inginer șef silvic:
Cârstocea G. Nic., Comanici Dorin, Rădulescu Teodor, Chirculescu Grigore, Lupe Z. Ion, Ionescu I. Aurel și Protopopescu N. Gheorghe.

La gradul de ing. subinsp. silvic:
Nicolescu S. Victor, Vlad I. Ion, Ghelmeziu Nic., Anghelide P. Mihai, Vlad Simion.

La gradul de ing. inspector silvic:
Chiriță D. Const., Colpacci Grig., Silian Samoil, Stănescu C. D., Maior Petre, Ionescu G. Tudor, Urseanu Octavian.

La gradul de ing. insp. g-ral silvic:
Haralamb Atanase, Alboteanu C., Țișcă Sextil G., Popescu V. Const.

La gradul de ing. consilier silvic:
Simu Simion, Butoi Alexandru, Ionescu Traian Heroiu, Caragea Nic., Finichiu G. Vasile, Minescu Gh.

La vechime:

La gradul de ing. silvic:
Cristian I. Emil pe data de 29.X.942, Nepomneasei E. Vasile la 13.XII.1942,

Bălăceanu G. G. 1.IX.1933, Rusu Aurel 1.II.1942, Dumitrăscu D. Nic. 1.XI.1942.

La gradul de Ing. șef silvic:
Bălăceanu G. G. la 1.IX.1939.

La gradul de inginer subinsp. silvic:
Stoian Nicolae 1.I.1943, Lupan C. 11.1943, Constantinescu Mitică 28. XII.1942, Ceacăreanu G. 1.I.1943, Murgu Gh. 1.I.1943, Rimbașiu Alex. 1.I.1943, Bătucă Ion 1.I.1943.

La gradul de Ing. In-p. silvic:
Șuteu Vasile, Nestorescu C., Enescu Șt., Niculescu A. I., Popescu Șt. Mircea, toți pe data de 1.I.1943.

— Prin dec. min. 136.584 din 22. VI.1943 (Mon. Of. 146 din 26.VI.943), au mai fost înaintați în grad, următorii ingineri din cadrul de Stat și particular, la alegere și vechime:

a) *La alegere pe data de 1.I.1943.*

A) Din serviciile Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

1. La gradul de ing. șef silvic:
Minea Ionel Tomiță, Kerschnig Wilfried, Petcu Elpidifor și Florescu Radu.

2. La gradul de ing. subinspector silvic:

Dumitrăscu Aurel, Scarlat D. Ion, Ciolac Daniel și Hristu M.

3. La gradul de ing. insp. silvic:
Ionescu C. Ion și Chițu Alexandru.

B. Din serviciul altor Ministere și Instituțiuni de Stat și particulare.

3. La gradul de ing. insp. silvic:
Ionescu D. Dumitru, Oprescu N. Vasile, Ruscior Ion, Enăchescu S. Nicolae și Schuster Wilhelm

b) *La vechime* :

A. Din serviciul Ministerului de Agricultură și Domenii.

1. La gradul de inginer silvic:

Bedros Iosif (1.VII.1942); Fedorovici E. Teodat (3.VI.1942); Părvulescu N. Const. (1.VI.1942); Iordache I. Mircea (22.XII.1942); Dinică I. Dumitru (1.I.1943); Enescu A. Petre (1.III.1941).

2. La gradul de ing. șef silvic:

Wrona Ladislau (22.VIII.1942).

3. La gradul de ing. subinspector silvic:

Mihalescu Marcel (28.XII.1942); Nicolescu Lucian (1.III.1942); Melenciuc Alex. (1. IV.1942); Gheorghies C. (1.I.1943); Marcu Iosif (1.I.1943).

4. La gradul de ing. inspector silvic:

Mărgineanu Ion, Țurțuman Șt., Bărbulescu R. Șt., Stoica Filoftei, Miulescu Gh., Popescu V. Mihai, Criveanu C., Robeanu T., Corbeanu Teodor, Domusci Gh., toți pe data de 1 Ianuarie 1943.

B. Din serviciul altor ministere și instituțiuni de Stat și particulare:

1. La gradul de ing. silvic:

Săndulescu O. Lucian (25.I.1943); Iacobi Richard (2.III.1942); Bărtoi Valerian (8.III.1942); Miculescu Mih. (1.VI.1942); Bogaci F. Evghenie (1.I.1943); Miron I. Virgil (31.XII.1942).

2. La gradul de ing. subinsp. silvic:

Lucaș Gh. (28.III.1942); Topor D. (28.XII.1942); Teleagă Gh. (1.I.1943).

— Prin dec. min. 132.029 din 16.VI.1943 (Mon. Of. 142 din 22.VI.1943), următorii ingineri silvici din cadrul de Stat au fost înaintați la alegere și vechime, pe data de 1 Ianuarie 1943:

a) *La alegere*:

1. La gradul de ing. subinspector silvic: Cojoc N. Gh.

2. La gradul de Ing. insp. g-ral silvic: Constantinescu Ilie.

b) *La vechime*:

1. La gradul de ing. subinspector silvic: Frățilă Virgil.

2. La gradul de ing. insp. silvic: Boianțiu Emil.

— Prin dec. min. Nr. 98.829 din 4.V.1943 (Mon. Of. 106/1943), d-nii ingineri subinsp. silvici Podeanu D. și Dragu C. au fost avansați, la alegere, la gradul de ing. insp. silvic, pe data de 1 Ianuarie 1941.

— D-l C. Bunescu inginer consilier silvic, subadminstrator al Casei Pădurilor Statului, a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie pe data de 1 August a. c., D-sa împlinind vârsta de 60 ani. (Mon. Of. 102/1943).

— D-l N. G. Teodorescu ing. cons. silvic a fost repartizat ca inspector de control general al Inspectoratului de regim silvic București (Mon. Of. 106/1943).

— Dl. Dr.-ing. N. Ghelmeziu din ICEF a fost delegat a participa la lucrările celei de a 2-a sesiuni a Comitetului Internațional pentru utilizarea lemnului din Cadrul Centrului internațional de silvicultură (CIS), care s'a ținut la Stresa în Italia dela 24 la 28 Mai 1943.

— D-l Ing. Cezar Cristea a conferențiat la postul de Radio-Moldova, în ziua de 16 Iunie a. c., tratând despre: Podoabe naturale — păduri și grădini în Iașul de odinioară.

— D-l Ing. subinsp. silvic Dobrescu Ion inspector de control în Inspectoratul silvic București, a fost transferat la Inspectoratul Craiova.

— D-l Ing. insp. silvic Roșculeț Ion din Inspectoratul București a fost delegat inspector de control și la Serviciului silvic județean Buzău.

— D-l Boeriu Valeriu ing. subinsp. silvic a fost transferat în interes de serviciu pe data de 1 Iulie 1943 la Inspectoratul de regim silvic Sibiu (Mon. Of. 145/943).

— Prin dec. min. 45.195 publicată în Mon. Of. 146 din 26.VI.1943 s'au făcut următoarele transferări în interes de serviciu pe data de 1 Iulie 1943:

1. Ing. șef silvic Bruno Hertog de la conducerea ocolului silvic Vâlsan ca ajutor la Centrul de expl. C. de Argeș;

2. Ing. silvic Angelescu Aurel de la conducerea ocolului Vânjul Mare la conducerea ocolului Vâlsan.

3. Ing. silvic stag. Popescu Stelian ajutor la ocolul silvic Sinaia ca șef al ocolului Vânjul Mare.

— Prin dec. min. 38.421 din 19 Mai 1943 s'au făcut următoarele transferări la CAPS, pe data de 25.V.1943:

1. Ing. insp. silvic Georgescu Petre dela ocolul Focșani în centrala Direcției București;

2. Ing. insp. silvic Mircea Ion dela ocolul Soveja ca șef al Ocolului Focșani;

3. Ing. silv. stag. Ionescu Gheorghe ajutor al ocolului Soveja, ca șef al aceleiași ocol.

— În Mon. Of. 123/942 s'a publicat decizia ministerială prin care se înaintează în grad o seamă de brigadieri și pădurari.

— În Monit. Of. 131/943 s'a publicat o serie de transferări de brigadieri silvici din Casa Pădurilor Statului, făcute în interes de serviciu.

— D-ii Prof. Dr. Werner Schmidt dela Eberswalde (Germania) a ținut în ziua de 25 Mai a. c. în sala de conferințe a Soc. Ing. silvici „Progresul Silvic” o conferință tratând despre: Rasele de pin din Europa centrală sub raportul producției în valori și volum.

Conferința s'a ținut sub auspiciile Soc. Progresul Silvic și a Institutului de cercetări forestiere.

— D-l Prof. Dem. Drămbă a ținut în ziua de 1.VI.1943 în sala Fundației Carol I o conferință tratând despre: „Pădurile Finlandeze în apărarea teritoriului și economia națională”.

Conferința s'a ținut sub auspiciile Asociației Româno-Finlandeză.

— Academia Română a decernat pentru anul 1942, premiul Ing. Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei, D-lui Ing. Ilie C. Demetrescu pentru lucrarea D-sale: „Temejuri de economie forestieră generală” apărută în anul 1942.

— Pe ziua de 1 Aprilie a. c. a luat ființă în Ad-ția Casei Pădurilor Statului, Direcțiunea Contabilității, deosebit de Direcțiunea Financiară. (M. Of. 117/943).

— Din darea de seamă asupra activității din anul trecut a Institutului Național de Cooperație rezultă că la noi în țară există 234 cooperative forestiere și în plus 80 secțiuni forestiere pe lângă cooperative având și alt scop.

— În Mon. Of. 138 din 17 Iunie 1943, a apărut Regulamentul pentru

aplicarea dispozițiilor Jn. Cons. Min. 156 din 13.III.1943 privitor la administrarea și gestionarea veniturilor din pădurea Statului Duboșarii-Vechi din comuna Duboșarii-Vechi, jud. Lăpușna, precum și a bălților și a poienilor din cuprinsul acestei păduri.

— In Mon. Of. 142 din 22 Iunie 1943, s'a publicat Tabloul prețurilor de facturarea lemnelor de foc predate autorităților și instituțiilor publice cu începere de la 6 Mai 1943.

— In Mon. Of. 102/943 s'a publicat un nou tablou de terenuri degradate constituite din perimetre, însumând 2851 ha, situate în județele: R. Sărat (1656 ha), Hunedoara (256 ha), Gorj (598 ha) și Iași (340 ha).

— D-l Ing. subinsp. silvic Ceașu C., delegat subdirector al Direcției Economiei Vânătorului, a fost delegat cu organizarea terenurilor de propagandă, a terenurilor didactice de pe lângă școlile silvice, controlul terenurilor menite a forma paznici speciali de vânătoare, menținerea uni-

țății de vedere între Minister și Guvernăminte în ce privește politica generală vânătoarească.

— Au fost numiți Inspectori de vânătoare onorifici, următorii ingineri:
D-l Ing. Andrei Logofătu pentru plasa Călățele (Cluj-Turda);

D-l Ing. Titus Cerschi la plasa Epureni (Fălciu);

D-l Ing. Murariu la plasa Podul-Turcului (Tecuci);

D-l Ing. I. Fosti la plasa Nicorești (Tecuci).

— In Mon. Of. 141 din 21 Iunie 1943, a apărut decizia ministerială prin care se stabilește condițiile de vânarea vidrelor, nurciilor, lupilor, dihorilor și a herminelor în Delta Dunării. Aceasta se poate face numai pe baza unei „autorizații de prins” eliberată de Inspectoratul de vânătoare Tulcea.

— S'a oprit vânarea potârnicilor pe tot anul vânătoarească 1943/44, în tot cuprinsul județului Neamț. (Mon. Of. 128/943).

A V I Z

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în românește în materie forestieră, ca și în ori și care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze și mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

N E C R O L O G

† MIHAIL ȘERĂNGĂU
ing. inspector silvic
13. V. 1889 — 13. V. 1943

Intr'un cătun din munții grănicerilor, părinți țărani cu fețele brăzdate și multă îngrijorare în sufletul lor, își creșteau fiul. Doar atât aveau. Câte nopți nedormite, câte consfătuiri simple, dar sublime, părintești și câte rugăciuni fierbinți îmbalsamate cu lacrimi de mamă nu s'au scurs în mica casă părintească! Câtă abnegație nu s'a făcut din partea acestor simpli dar iubitori părinți până ce și-au văzut fiul crescut!

Puține cuvinte i-au spus la plecare atunci când la dat vieții și profesunii. Mihai! i-a spus bătrânul său tată, să nu-mi aduci rușine numelui, să fii cinstit. Mihai! i-a spus mama cu ochii scăldați în lacrimi, să nu uiti de Dumnezeu și de biserică, Dumnezeu să te ocrotească!

Și acest Mihai a împlinit cu multă sfințenie, până în ultima sa clipă, aceste sfaturi, aceste îndemnuri părintești.

Vârtejul vieții l'a dus și vijelios la purtat în activitatea sa profesională. A luptat cu multă tărie, dar cu credință fermă de a învinge toate greutățile, și le-a învins, pentru că un caracter ferm cum era decedatul, nu putea să nu le învingă.

Dar ca și fulgerul care trăznește din senin și doboară falnicul brad plin de viață și vigozității, astfel i-a fost moartea: fulgerătoare. La lovit atunci, când, poate, mai mare era nevoie de el, atât pentru familie, cât și pentru profesiunea sa, pentru Soc. U. D. R., a cărui vrednic ostaș a fost.

Parcă nu ne vine a crede că nu-l mai avem, atât de repede l'a răpit nemiloasa moarte din mijlocul nostru.

Il plânge familia, il plâng cunoscuții, prietenii, il plâng falnicii brazi și stejari sădiți cu atâta dragoste de cel dispărut pe aceste meleaguri.

*

Mihail Serengău, Inspector principal în serviciul Soc. U. D. R. s'a născut la 13 Mai 1889 în comuna grănicerească Veredin din județul Severin (Banat).

Școala primară a terminat-o în satul său natal.

Învățătorul comunei, văzând inteligența lui, a intervenit la Episcopia ort. rom. din Caransebeș pentru a-i da o bursă în vederea continuării liceului Episcopal de atunci, unde Șerengău a făcut 5 clase, iar restul și bacalaureatul le-a făcut la liceul din Seghedin.

Părinții doreau să-l facă preot, însă din tinerețe a iubit pădurea și în consecință, obținând bursă dela Fundațiunea Godju, s'a înscris în școala Superioară de Silvicultură din Semnitz terminând-o în anul 1919.

Diploma de inginer silvic a obținut-o la Budapesta în anul 1920.

După terminarea studiilor, a făcut practică la ocolul silvic de Stat din Semnitz, atunci sub suveranitatea Statului Ceho-Slovac.

La data de 3. VIII. 1920 a intrat în serviciul Soc. U. D. R. unde a făcut serviciul ca șef de ocol la Brebul, Văliug și Reșița; din anul 1939 a fost transferat în centrul Direcțiunii la Oravița ca șef al Serviciului de exploatare, unde a servit până la moartea sa în ziua de 13 Mai 1943, în etate de 54 ani.

În timpul activității sale a executat diverse lucrări din bransa silviculturii unde cu priceperea și practica sa îndelungată a adus reale servicii.

A fost un coleg stimat și apreciat.

Înmormântarea a avut loc în Oravița, la care a luat parte, în afară de colegii săi, toată lumea intelectuală din Oravița.

Decedatul a fost parentat de D-nii: ing. Cinghiță Cornel, șeful ocolului din Bocșa-Montană și Dr. Ioan Bolboca, șeful serv. personalului.

După decedat a rămas soția sa cu 2 copii.

Să-i fie țărâna ușoară și amintirea vecinică!

Dr. I. Bolboca

† ȘTEFAN PREDESCU
Inginer inspector general silvic
Pensionar

Fost subdirector al regionalei silvice Craiova
— decedat la 3 Februarie 1943 —

Societatea «Progresul Silvic»

MOȚIUNILE ADUNĂRII GENERALE 1943

A 57-a Adunare Generală a Societății Inginerilor silvici „Progresul Silvic” ținută în zilele de 30 și 31 Mai, luând în desbatere problemele puse pe ordinea de zi, a adus următoarele moțiuni:

I. Asupra problemei: „*Linii fundamentale ale policei forestiere de mîne în România*”.

A. Din comunicările, raportul și desbaterile ce au avut loc se constată că producțiunea pădurilor țării cu greu va mai putea să acopere, în viitor, nevoile consumului intern, care devine din ce în ce mai mare, ca urmare a ridicării treptate a standardului de viață a populației și din cauza cererii tot mai mare de lemn, consecință a folosirii lui în cele mai variate întrebunțări.

Pentru remedierea acestei stări de fapte se impune o urgentă intervenție a Statului, pe de o parte în vederea economiei lemnului care se va putea realiza:

- printr-o exploatare cât mai rațională;
- printr-o sortare mai riguroasă a lemnului;
- printr-o cât mai rațională prelucrare în fabrică;
- printr-un consum cât mai corespunzător și cât mai cruțător.

pe de altă parte în vederea sporirii producției, prin statornicirea celor mai bune norme de cultură forestieră, care să conducă aboretelor viitoare la creșteri cât mai active.

Realizarea acestor deziderate, de importanță vitală pentru economia națională în general și a celei forestiere în particular, nu se poate face decât printr-o lege, care să stabilească „Organizarea producției, exploa-tării, industrializării și consumului produselor lemnoase”.

B. Organizarea proprietății forestiere în vederea consolidării și con-servării se poate face în condițiuni bune într-un regim de proprietate mare.

Pentru această formă de proprietate, cei mai potriviți proprietari sunt: Statul, instituțiile publice și colectivitățile persoane juridice.

De aceea se simte tot mai mult nevoia unei legi care să conțină principiile de bază ale acestui capitol de politică forestieră caracterizată prin:

- stăvillrea divizării și a fărâmițării proprietății forestiere;
- asistența tehnică pentru proprietarii de păduri;

- îmbunătățirea regimului fiscal aplicat produselor pădurii;
- prescrierea continuității în exploatarea forestiere;
- înființarea unui credit forestier pe termen lung, care creind condițiuni favorabile, să asigure muncii românești, prioritatea în exploatarea și industria forestieră;
- asigurarea dreptului de preemțiune al Statului asupra transferului de proprietate forestieră, care să se exercite prin organele silvice și să se susțină printr'un fond larg dotat și anume creat în acest scop.

II. Asupra chestiunii: „Opera Instituțiilor silvice în păstrarea, ameliorarea și refacerea solului românesc“.

Din comunicările, raportul și discuțiunile ce au avut loc, se constată:

— că instituțiile forestiere românești au avut până acum, în opera de păstrare, îmbunătățire și restaurarea solului țării, contribuția cea mai de seamă;

— că lucrările de ameliorarea terenurilor degradate, cele de fixarea perimetrelor torențiale, cele de ocrotire a gurilor de munți cu zona lor înconjurătoare, cele de împădurire a nisipurilor sburătoare, a terenurilor insalubre, a celor neproductive din luncile și zonele inundabile ale râurilor, constituiesc preocupările sectorului de activitate silvică.

În legătură cu cele de mai sus, adunarea a luat cunoștință de cuprinsul decretului-lege din 19 Martie 1943, privind organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor.

Intrucât prin dispozițiunile acestui decret-lege se scoate din cadrul atribuțiunilor silvice, îngrijirea gurilor de munți și a pășunilor împădurite; considerând aceste goluri alpine și pășuni împădurite numai prin prisma veniturilor pe care le produc, ca oricare alt bun agricol, adunarea generală socotește că este de interes general ca și în viitor să se mențină colaborarea inginerilor silvici, în domenii în care activitatea lor s'a manifestat până acum cu rezultate pozitive.

Altfel, se lipsește pământul țării de o tehnică specială și o îndelungată experiență, ceea ce poate avea ca consecință deslănțuirea din nou a fenomenelor naturale, care au produs atâtea dezastre în trecut.

Pentru aceste motive, adunarea generală socotește necesar să se reexamineze dispozițiunile decretului-lege din 19 Martie 1943, redându-se domeniului de activitate silvică problema munților.

III. În afară de ordinea de zi, discutându-se poziția inginerilor silvici mobilizați, Adunarea își exprimă recunoștința față de colegii ingineri silvici, care au luptat și luptă pe front în războiul contra comunismului și solicită lorurilor conducătoare să acorde celor ce s'au distins pe linia de foc avansarea la alegere în termenul prevăzut de lege, fie bugetar în limita locurilor vacante, fie onorific.

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL Nr. 8
Ședința din 23 Martie 1943

Prezenți domnii: Butoiu Al., Emanoil C., Haralamb At., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Neîntrunindu-se numărul legal de membrii ședința nu s'a putut ține.

PREȘEDINTE,
(ss) M. Drăcea

Secretar General,
(ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 9

Ședința din 6 Aprilie 1943

Prezenți D-nii: Butoiu Al., Chiriță Constantin, Comșia Aurel, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh. I, Lazăr Horia, Rădulescu Marin, Rodoteatu Stere, Stinghe V. N., Suhățeanu M., Zeicu Ion.

Ordinea de zi: **1. Problema expropriierilor de păduri, ca urmare a intervenției Uzinelor Statului din Hunedoara;**

2. Diverse administrative;

3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 30, sub președinția D-lui Profesor Marin Drăcea, președinte.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Președinte M. Drăcea aduce la cunoștința Consiliului moartea lui Anton Mocsonyi, care a fost mare Maestru de Vânătoare al Casei noastre Regale și un mare iubitor și susținător al pădurilor.

Se intră în ordinea de zi.

I. Scrisoarea Uzinelor de Fier din Hunedoara, în legătură cu exproprierea a 2.200 Ha, din pădurea Poeni, proprietatea acestei Uzini, în favoarea comunei Poeni, pentru transformare în pășune.

D-l Ing. I. Zeicu, face un amplu istoric, în legătură cu cererea de improprietărire a acestei comune, care datează din 1923. Aprobata de Judecătoria de Ocol, pentru 1263 jugăre, hotărîrea a fost reformată de Comisia județeană. Cererea de revizuire la Comitetul Agrar n'a fost soluționată. Chestiunea este azi pendinte la Curtea de Apel Timișoara care urmează a hotări, după ce va cere opinia silvică, care va trebui avizată în prealabil de Consiliul Tehnic al Pădurilor.

După discuțiuni la care iau parte D-nii: Mih. Suhățeanu, St. Rodoteatu, Horia Lazăr, C. Emanoil, M. Drăcea, Consiliul hotărăște ca,

Înainte de a se pronunța asupra acestei chestiuni, să roage pe D-l Ing. Consilier silvic I. Fozay, care a avut în această chestiune o delegație din partea Minist. Agriculturii și Domeniilor, să fie în Consiliu, pentru a da lămuriri.

2. D-l Ioan Zeicu face apoi o amplă expunere asupra dispozițiilor luate de Statul Maghiar, privind anularea reformei agrare din teritoriul Transilvaniei de Nord, în urma dictatului dela Viena.

Consiliul găsește că este util să se hotărască ca discutarea acestei probleme de mare importanță pentru neamul românesc să se facă amplu atunci când se va putea, spre a pune în evidență metodele actuale ca și cele vechi ale Guvernului Maghiar, care duc la sărăcirea și nimicirea Românilor din Ardealul de Nord, spre deosebire de cele pe care Guvernele românești de după războiul 1916—1919, le-a folosit în Transilvania, când nu s'a făcut deosebire între cetățeni de origină română și maghiară.

II. *Administrative.* 1. Intervenția Primăriei Govora privitoare la consolidarea malului din apropierea vilei „Sylva” se dă spre cercetarea Comisiei Govora.

2. Consiliul luând act de activitatea societății de Vânătoare „Avis” Lugoj, hotărăște să se mărească subvenția aprobată în anul trecut și neplătită, la suma de 15.000 lei.

3. Deasemenea aprobă societății de vânătoare „Avis” Arad suma de 15.000 lei.

4. Acordă 5.000 lei ajutor de boală inginerului silvic Grigoraș Teodor și 2.000 lei văduvei de Inginer silvic Elena Teodorescu.

5. Se aprobă admiterea în Societate a D-lui Inginer silvic Gheorghe Simplăceanu.

III. *Comunicări.* D-l Emanoil C. informează Consiliul că s'a isbitit prin diligența Secretariatului și concursul colegului Gh. Minescu, să se scutească Societatea dela o impunere făcută la vila Govora, pentru suma de lei 438.000.

Dă apoi lămuriri asupra stadiului tratativelor care se duc cu Banca Națională, pentru închirierea unei părți din vila dela Govora.

D-l C. Chiriță, întreabă dacă se știe ceva în legătură cu intervențiile făcute pentru mărirea salariilor inginerilor. Consiliul nu a putut avea informații noi, în această privință.

Ședința se ridică la orele 22, după epuizarea ordinii de zi.

PREȘEDINTE,

(ss) M. Drăcea

Secretar General,

(ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 10

Ședința din 13 Aprilie 1943

Prezenți D-nii: Butoiu Al., Ghelmeziu N., Haralamb At., Ionescu Gh., Popescu I., Rădulescu Marin, Sburlan D. A

Neintrunindu-se numărul legal de membri, ședința nu s'a putut ține, ca urmare a faptului că o parte din membrii consiliului sunt la Comitetul de înaintare.

PREȘEDINTE,

(ss) M. Drăcea

Secretar General,

(ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 11

Ședința din 4 Mai 1943

Prezenți D-nii: Butoi Alex., Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Grozescu D., Ionescu G., Nedelcovici At., Rădulescu M., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi: Problema expropriierilor de păduri, ca urmare a intervenției Uzinelor de Fier ale Statului din Hunedoara.

2. Diverse — Administrative.

3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 30, sub președinția d-lui Prof. M. Drăcea, Președinte.

D-l Președinte M. Drăcea anunță încetarea din viață a inginerului silvic pensionar Al. Angelin și face o scurtă biografie. În memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

D-l Președinte M. Drăcea arată că în restabilirea unei ordine normale în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii, s'a reînființat Secretariatul general pentru economia forestieră, care s'a încredințat d-lui D. Grozescu. D-sa felicită din partea D-sale personal și din partea Consiliului, pe d-l Grozescu și-i urează să ducă la bun sfârșit sarcina grea și plină de răspundere, pe care a primit-o, acum când sunt la ordinea zilei atât de multe și de importante probleme, care privesc economia forestieră și corpul silvic.

D-l D. Grozescu mulțumind pentru cuvintele ce i s'au adresat, a socotit și arată că socotește Societatea noastră ca fiind laboratorul de enunțare și frământare a tuturor problemelor ce interesează propășirea economiei forestiere și ca atare ca și până acum, va căuta să găsească soluțiile cele mai bune dintr'o strânsă și continuă colaborare cu societatea.

Consiliul ia act cu mare plăcere de evenimentul arătat și în unanimitate, asociindu-se la cuvintele d-lui Președinte M. Drăcea se bucură de armonioasa colaborare dintre instituțiile silvice și Societate.

D-l At. Nedelcovici, în asentimentul Consiliului mulțumește d-lui Președinte M. Drăcea pentru energia și stăruitoarele eforturi făcute în câștigarea unei reparații, la care economia forestieră avea dreptul, în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii.

Se intră în ordinea de zi.

1. Intervenția Societății Uzinelor de Fier Hunedoara în legătură cu exproprierea unei păduri.

Se ia act de scrisoarea d-lui Inginer I. Fonay, care invită la

Consiliu a răspuns că nu poate lua parte, din motive independente de voința sa.

După discuții la care iau parte d-nii: V. N. Stînghe, I. Zeicu, D. Grozescu, C. Emanoil, I. Demetrescu, Al. Butoi și Gh. Ionescu se hotărăște în conformitate cu art. 4 al. p din Statut, ca cererea Societății U. F. H. să se trimită Ministerului Agriculturii și Domeniilor, cu rugămintea de a i se da atenția cuvenită, pentru a nu se face încălcarea legilor.

Se va răspunde în acest sens, către Societatea U. F. H.

2. Diverse.

a) Se aprobă paznicului dela Amara arendarea terenului de 1.5 ha. cu 4000 (patru mii) lei ha., plătită în patru rate lunare.

b) Se aprobă un ajutor de 5.000 (cinci mii) lei, D-nei Eufrosina I. Stătescu.

c) Se aprobă referatul depus de Secretariat în chestiunea plății Căminului de către d-nii ingineri C. Moldovanu și Petre Ionescu, cari au locuit în cămin și după ce au absolvit școala.

d) Se aprobă referatul relativ la reparațiile localului din București, începând imediat cu acoperișul și balconul.

e) Propunerea d-lui Inginer Opreșanu, șeful ocolului Vărătic, prin Direcția Silvică Bacău, de a se achiziționa de către Societatea „Progresul Silvic” băile Bălățești, nu se poate realiza, așa că nu se poate reflecta la această achiziționare.

f) Se aprobă suma de 10.000 (zece mii) lei, pentru cele 40 bucăți mărfuroase trimise de Societatea Națională de Cruce Roșie.

D-l C. Emanoil, secretarul general al Societății, face următoarele comunicări, cari interesează bunul mers al societății:

S'a scutit vila Sylva-Govora de impozitul echivalent pe anii 1941—1942 și 1942—1943, în sumă de lei 438.000.

S'au luat măsuri ca lîngeria dela Vila Carmen Sylva să se aducă și să se depoziteze la Ocolul silvic Slobozia-Ialomița și în acest sens se va cere aprobarea Casei Pădurilor.

S'a comunicat dela B. N. R. că vila Sylva-Govora a fost scutită de rechiziție și că arendarea către această instituție se poate socoti ca fapt împlinit. Proiectul de contract s'a depus la B. N. R. pentru a se studia.

Față de constatarea făcută că cei ce împrumută cărți dela Biblioteca Societății, că ori nu le restituie, ori le restituie cu multă întârziere, se hotărăsc următoarele:

— cărțile care nu se mai găsesc în librării, să nu se mai dea în consultare decât în bibliotecă;

— celelalte se pot lăsa cetitorilor acasă, dar nu se va putea decât câte un volum, care dacă nu este restituit în curs de 45 de zile, se va cumpăra în contul celui ce l-a împrumutat. În acest scop la predarea cărții se va lăsa bibliotecii o declarație scrisă în acest sens.

Se ia act de scrisoarea d-lui Inginer Cesar Cristea prin care face cunoscut activitatea d-sale, în afara cercului de specialitate, dar cu subiecte care, de multe ori îmbrățișează și teme forestiere.

Se hotărăște să se răspundă d-lui Inginer Cesar Cristea că s'a luat

act la Consiliu de activitatea D-sale, pe care o cunoaște și o apreciază.

Se discută propunerea d-lui Inginer **Cesar Cristea** de a se organiza un festival artistic, la **Ateneu sau Dalles**, cu prilejul **Adunării** generale din acest an și a unei conferințe, tot la **Ateneu sau Dalles**, pe care **D-sa** s'ar obliga s'o țină cu subiectul: „**Problema evoluției Capitalei, în paralel cu viața pădurilor ei**”.

Consiliul ținând seama de condițiunile **exceptionale în care urmează a se ține** adunarea generală, hotărăște ca realizarea acestei propuneri să se facă în timpuri mai liniștite.

D-l C. Emanoil propune executarea unei hotăriri a Consiliului de a se aduce un cuvânt de mulțumire, d-lui **Emanoil Bucuță**, pentru cuvintele elogioase, pe care **D-sa** le-a avut pentru Societatea noastră și corpul silvic, cu conferința ținută la Radio.

Se hotărăște ca **textul** corespunzător al conferinței să se publice în **Revista Pădurilor**, împreună cu o scrisoare către **d-l Emanoil Bucuță**, în care să se arate satisfacția și mulțumirile Societății noastre, care își vede astfel recunoscute eforturile făcute pentru progresarea unor cauze care nu sunt numai ale corpului silvic.

D-l D. Grozescu propune ca în aceeași ordine de idei să se facă în **Revista Pădurilor** un larg comentariu al numeroaselor articole semnate de **d-l Pamfil Șeicaru**, în legătură cu organizarea administrațiilor care deservesc economia forestieră. Cu acest prilej să se arate și recunoștința pe care noi i-o datorăm pentru cuvintele întotdeauna măgulitoare, pe care le-a avut pentru corpul silvic și strădaniile acestuia în serviciul intereselor obștești, în legătură cu pădurile.

D-l Președinte M. Drăcea face cunoscut că **d-l Profesor Dr. Werner Schmidt**, dela **Academia din Eberswalde**, trecând prin țară s'a oferit să țină două conferințe.

Una se va ține în sala noastră, la **25 Mai a. c.** cu un subiect ce se va anunța.

Se hotărăște să se facă invitații din timp.

Pentru ședința următoare se hotărăște să se pună la ordinea de zi: **Legea pentru organizarea și administrația Țărilor comunale.**

Ședința se ridică la ora 22, după epuizarea ordinii de zi.

Președinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar General, (ss) **C. Emanoil**

PROCES - VERBAL Nr. 12

Ședința din 18 Mai 1943.

Prezenți d-nii: **Butoi Al., Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Ghelmezi N., Horia Lazăr, At. Nedelcovici, Stînghe V. N. și Zeicu Ioan.**

Neîntrunindu-se numărul legal de membrii, ședința nu s'a ținut.

Președinte, (ss) **M. Drăcea.**

Secretar General, (ss) **C. Emanoil**

PROCES - VERBAL Nr. 13

Ședința din 25 Mai 1943.

Prezenți d-nii: **Al. Butoiu, C. Chiriță, A. Comșia, Ilie C. Demetrescu, Drăcea Marin, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb,**

Horia Lazăr, I. Popescu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu și I. Zeicu.

Ședința se deschide la ora 16 și 30, sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 11 din 4 Mai 1943 și se aprobă.

D-l Președinte anunță încetarea din viață a colegului inginer Serengău Mihai, din serviciul Uzinelor Reșița. În memoria lui se păstrează un minut de reculegere.

Se intră în ordinea de zi.

1) *Darea de seamă pentru adunarea generală.*

D-l C. Emanoil, Secretarul General al Societății, dă citire textului dării de seamă a Consiliului pentru activitatea sa din cursul anului 1942.

Cu mici amendări, Consiliul aprobă Darea de seamă, care se va tipări pentru a se putea distribui în ziua deschiderii adunării generale.

Se pun apoi la punct măsurile de organizare, privind adunarea generală. Se constată că excursiunea plănuită după închiderea Adunării generale, nu se va putea face.

Dezbaterile se vor stenografia.

II. *Legea pentru organizarea și administrația pășunilor comunale, se amână pentru ședința următoare.*

III. *Diverse-Administrative.*

1. Consiliul luând cunoștință de demisiile din Consiliu prezentate de către d-nii: Mircea Manoilescu și Traian Heroiu, le respinge.

2. Aprobă Societății de vânatoare A.V.I.S. — Oltenia, o subvenție de 20.000 (douăzeci mii) lei.

3. La propunerea D-lui Ing. At. Haralamb aprobă să se dea gratuit Cercului Inginerilor silvici din Oltenia, câte un exemplar din lucrările editate de Societate și din cele pe care la are în plus, în depozit.

4. D-l At. Haralamb face o comunicare în legătură cu un fond de 100 milioane lei, care s'ar fi acordat pentru a se da prime de muncă inginerilor. După informațiile pe care le are, acest fond s'ar distribui însă numai la inginerii din Ministerul Lucrărilor Publice. Crede că este absolut necesar să se facă intervenții urgente pentru a se acorda prime și inginerilor din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

În legătură cu această comunicare, d-l D. Grozescu dă unele lămuriri, promițând în același timp, că se va interesa. Crede totuși că Societatea va trebui să facă un demers în acest sens.

Se aprobă propunerea.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică la ora 18 și 45. Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) C. Emanoil.

PROCES-VERBAL Nr. 14

Ședința din 22 Iunie 1943

Prezenți d-nii: Butoi Al., Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Grozescu D., Ionescu G., Horia Lazăr, Năstăsescu G., Sabău Vasile, Stinghe V. N.

Ședința se deschide la ora 19 și 30 sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, președinte.

Se citește procesul verbal Nr. 13 care se aprobă.

Se pune în discuție modalitatea de a se face intervențiunea hotărâtă în ședința din Mai 1943, în legătură cu obținerea sporului necesar îmbunătățirii salariilor inginerilor silvici. D-l Consilier D. Grozescu arată că cele 100 milioane ce s'ar fi acordat pentru inginerii M. L. P. nu s'au ordonanțat și socotește că intervențiunea noastră trebuie să se producă după ce această sumă se va plăti efectiv.

Se ratifică procesul verbal din 16 Iunie a. c. al Comitetului de Direcție.

D-l Președinte dă citire scrisorilor primite dela M. S. Regele, Domnul Mareșal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului și D-l Profesor Mihail Antonescu, Vice-Președintele Consiliului de Miniștri, ca răspuns la telegramele date, cu prilejul Adunării Generale.

Se ia act de scrisoarea primită dela Dömeniul Coroanei ca răspuns la invitația la Adunarea Generală.

I. Intrându-se în ordinea de zi se citește încă odată moțiunea votată de Adunarea Generală și se holărăște ca ea să fie prezentată D-lui Ministru de resort, de o comisie formată din Președinte, cei doi Vice-președinți, Secretarul General și d-l Consilier Năstăsescu Gh.

D-l Președinte M. Drăcea relevă atmosfera liniștită și civilizată în care s'au desfășurat desbaterile Adunării Generale și mulțumirea ce trebuie s'o avem la constatarea că invitații, reprezentând celelalte asociații profesionale, răspunzând la chemarea noastră au găsit cuvinte calde și măgulitoare la adresa Societății noastre.

II. Chestiunea a II-a dela ordinea de zi se amână, d-l I. Zeicu, raportor al acestei probleme, nefiind prezent.

III. Diverse — Administrative.

Se aprobă primirea în societate a d-lor ingineri silvici: Opreșiu Remus, Braha Visarion, Seșan Valeriu, Proorocu Dem., Sărbescu Ioan, Bora Laurențiu.

Se aprobă cererea d-lui inginer I. Pisso de-a fi scutit de plata cotizației ca pensionar. Se aprobă suma de 5.000 lei Consiliului de Patronaj. Deasemeni se aprobă 1.000 lei pentru Societatea Culturii Eroilor. Se aprobă cumpărarea volumului: Pe urmele războiului editat de Societatea Culturii Eroilor, cu 1000 lei. Se aprobă 3.000 lei Societății pentru Profilaxia tuberculozei. Lucrarea dela jurnal Nr. 180/1943, referitoare la pușlicarea de material forestier în Revista Fundațiilor Regale, Regele Mihai I, se repartizează Comisiunii Culturale pentru a aduna materialul în fiecare lună. Se ia act și se aprobă proiectul de răspuns către Fundația Culturală Regele Mihai I, formulat de Comisia culturală, în legătură cu lucrarea dela jurnal Nr. 109/1943.

Se deleagă d-l Consilier I. Zeicu ca reprezentant al Societății noastre, la Adunarea Generală a Medicilor Veterinari, pentru Duminică 27 Iunie 1943.

Ședința se ridică la orele 21 și 30.

Președinte, (ss) M. Drăcea

Secretar General, (ss) C. Emanoil

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1943

ARTICOLE

	Pag.
<i>Antonescu P. G.:</i>	Răspuns la critica D-lui Ing. Dr. E. Vintilă din articolul publicat în „Revista Pădurilor” Nr. 1—2/943 — — — — 231
<i>Armăşescu Sorin:</i>	Asupra prezenţei lapinului în România — 238
<i>Bălănică T.:</i>	Legea 418 — — — — — 470
<i>Căurileanu D.:</i>	Perfecţionări ale calculului azimutelor şi distanţelor dintre 2 puncte — — 117
<i>Cotta Vasile:</i>	Asupra ocrotirii şi valorificării în regie a vânatului — — — — — 316
”	Invăţăminte dintr-o călătorie în Germania 485
”	Un răspuns — — — — — 489
<i>Cretzoiu P., Georgescu C. C. şi Morariu Iuliu:</i>	Noi contribuţiuni la sistematica speciei <i>Quercus pedunculiflora</i> K. Koch în România — — — — — 293
<i>Dan C.:</i>	Paznicii de vânătoare — — — — — 141
<i>Diaconu P. I.:</i>	Nu numai metoda, dar şi aplicarea ei — 229
<i>Eliescu Gr.:</i>	Asupra uscării în masă a stejarului — — 451
<i>Filipovici I.:</i>	Plutăritul lemnului de foc pe Mureş — 20
<i>Georgescu C. C., Morariu Iuliu şi Cretzoiu P.:</i>	Noi contribuţiuni la sistematica speciei <i>Quercus pedunculiflora</i> K. Koch în România — — — — — 293
<i>Guran I.:</i>	Relaţia şi corelaţia — — — — — 389
<i>Haralamb At.:</i>	Staţiune importantă de pin cembra la obârşia Latoritei — — — — — 374
<i>Lisievici V.:</i>	Valorificarea lemnului de carpin în Transnistria — — — — — 203
<i>Macedoneanu Vlad:</i>	Primele lucrări de organizare la un teren de vânătoare — — — — — 40
<i>Morariu Iuliu, Cretzoiu P. şi Georgescu C. C.:</i>	Noi contribuţiuni la sistematica speciei <i>Quercus pedunculiflora</i> K. Koch în România — — — — — 293

	Pag.
Müller E.:	Fierăstraiele cu motor la pădure — — — 213
Nascu N.:	Plutăritul lemnelor de foc pe Mureș — 16
Negulescu P. V.:	Poleiul în pădurile Basarabiei — — — 222
Nicoară Titus:	Problema Moșilor — — — — 136
Olteanu Dem. St.:	Executarea planului și parcelarului de gestiune la pădurile de esențe moi din zăvoaie și ostroave — — — — 313
Oprîșan G.:	De ce se înmulțesc delictele silvice — —
Oprîșiu Remus:	Contribuțiuni la monografia vânătoarească a jud. Prahova — — — — 393
Pașcovici N.:	Contribuțiuni la studiul stejarului din Bucovina — — — — 24
"	Dispariția stejarului din parcela 61 D. din ocolul silvic Frătăuții Noi (Bucovina) — — — — 301
Pavelescu I.:	Observațiuni în legătură cu decizia de maximalizarea prețurilor lemnelor de foc — — — — 475
Petcuț M.:	Noile dispozițiuni privind regenerarea pădurilor — — — — 125
Pop Absolon:	Ealonul lungimilor în măsurătorile cadastrale — — — — 479
Popescu V. Const.:	Regenerarea pădurilor față de exploatarele intense făcute în timpul războiului 226
Rădulescu V. Anton:	Câteva observațiuni în legătură cu regenerarea bradului — — — — 462
Rucăreanu N.:	Tăieri succesive — Tăieri progresive — 378
"	Relație și corelație — — — — 382
Toma T. G.:	Comparație între două metode pentru cubajul arboretelor — — — — 365
Vintilă Eugen:	Umiditatea lemnului uscat în aer liber — 28
Vlad I.:	O nouă metodă de conversiune — — — 1

CRONICA INTERNĂ

Bucuța Em.:	Vorbire la posturile române de Radio — 145
Cristea Cezar:	Lupta contra degradării terenurilor — — 49
Crivăț T. H.:	A 57-a Adunare generală a Soc. Ing. silvici „Progresul Silvic” — — — 243
Haralamb At.:	Din Buletinul Ministerului de Interne — 50
"	Marea și pădurea — — — — 51
"	Revista presei — — — — 51
"	Serbarea sădării arborilor la Brănești — 147
"	Separarea patrimoniului forestier din zonele inundabile — — — — 149

	Pag.
<i>Haralamb At.</i>	
Constatarea executării lucrărilor cerute de unele articole din legile de reformă agrară — — — — —	151
„ Consiliul permanent al învățământului silvic mediu și inferior — — — — —	152
„ Ape și păduri — — — — —	153
„ Politica de împăduriri — — — — —	153
„ Ei știu una și bună: pășunatul în păduri — — — — —	153
„ Readucerea în patrimoniul comunelor a porțiunilor de islazuri înstrăinate ilegal — — — — —	154
„ Normele de mobilizare agricolă — — — — —	156
„ Noui monumente ale naturii — — — — —	156
„ Lupta contra stepei — — — — —	251
„ S'o începem de azi — — — — —	252
„ Terenurile degradate și mijloacele de luptă — — — — —	326
„ Văzute și mărturisite — — — — —	327
„ Sesiunea Consiliului permanent al Ministerului de Agricultură și Domenii — — — — —	327
„ Propuneri în legătură cu tezaurizarea țărănească — — — — —	329
„ Economia furageră — — — — —	329
„ Direcțiunea financiară Caps — — — — —	330
„ Prevenirea efectelor marilor viituri de ape — — — — —	404
„ Bogățiile solului românesc — — — — —	407
„ Pădurile, slujitorii ei și progresul turismului — — — — —	408
„ Conferința D-lui Ing. Vintilă despre contragerea și umflarea furnirelor și placajelor de anin întrebuințate în construcțiile aeronautice — — — — —	436
„ Problemele la ordinea zilei — — — — —	492
„ Problemele de viitor ale Bărăganului — — — — —	495
„ Comunicarea D-lui Ing. Vintilă asupra durabilității lemnului — — — — —	496
<i>Păcelescu I. M.</i>	
<i>R. P.</i>	
De la 7 hârtii zilnic la 7 hârtii pe lună — — — — —	324
Conferința profesorului Werner Schmidt asupra „Raselor de pin din Europa Centrală sub raportul producției în valori și volum” — — — — —	323
<i>Săurlan D.</i>	
♦ ♦ ♦	
♦	
Anul forestier 1942 — — — — —	51
Expoziția agricolă și silvică de la Alba-Iulia — — — — —	57

CRONICA EXTERNA

	<u>Pag.</u>
<i>Demetrescu C. Ilie:</i> Dela Centrul Internațional de silvicultură	54
" Dela vecinii Unguri — — — — —	54
" Economia forestieră elvețiană în războiu —	55
" Industria celulozei în Germania — —	56
" Stejar de plută în California — — —	56
" Serbia are greutateți cu aprovizionarea cu lemn — — — — —	56
" Și Suedia are greutateți cu aprovizionarea cu lemn — — — — —	56
" Adunarea anuală a Societății forestiere elvețiene — — — — —	57
" Dela Centrul Internațional de Silvicultură	157
" Bibliografia forestieră internațională —	158
" Vizita unor funcționari silvici unguri în Germania — — — — —	158
" Preocupări de mare spațiu în câmpul eco- nomiei forestiere — — — — —	159
" Italia inclină către exotice — — — — —	160
" Comerțul cu „pomi de Crăciun“ în Canada	160
" Coaje de tăbăcit în Elveția — — — — —	160
" Economia lemnului italiană puternic diri- jată de Stat — — — — —	161
" Economia lemnului franceză are mari greu- tăți de învins — — — — —	161
" Cărbunele de lemn în economia suedeză	162
" f Cajander — — — — —	231
" Dela C. I. S. — — — — —	333
" De la vecinii Bulgari — — — — —	333
" Turcia vrea să se elibereze de importul lemnului moale — — — — —	334
" Fagul din pădurile Slovaciei este restrâns	334
" Tăerile deosebite de războiu și considera- țiunile silviculturale în Germania —	410
" Consumul de lemn de foc crește în Suedia	410
" Vechi obiceiuri finlandeze în slujba ne- voilor de față — — — — —	411
" Noi temeieri pentru impunerea pădurilor în Finlanda — — — — —	411
" Pentru foștii elevi dela Ecole des Eaux et Forêts — — — — —	411

CRONICA TEHNICA

<i>Sburlan A. D.:</i> Producția traverselor și problema pre- zervării lor — — — — —	253
" Iarăși despre gazogene — — — — —	412

CRONICA MERCURIALĂ

	<u>Pag.</u>
<i>Pavelescu I.</i> : Calea ferată nu mai comandă traverse speciale de fag — — — — —	498

CRONICA CINEGETICĂ

<i>Cota Vasile</i> : Anul vânătoresc 1942 — — — — —	58
„ „ Noui măsuri de organizare in serviciul exterior al Direcț. Economiei Vănatului	61
„ „ Estimația terenurilor de vânătoare in vederea arendării — — — — —	61
„ „ Formulare de autorizațiuni de împușcare	62
„ „ Vânătoarea in Transnistria — — — — —	62
„ „ Școală de paznici de vânătoare particulari	102
„ „ Distribuirea premiilor acordate studenților Facultății de Silvicultură — — — — —	164
„ „ „Broșura permisului de vânătoare“ pe anul 1943/44 — — — — —	165
„ „ Inzestrarea Inspectoratelor de vânătoare județene cu registre și imprimare —	165
„ „ Norme de lucru pentru inspectorii generali de îndrumare și control ai Direcției Economiei Vănatului — — — — —	166
„ „ Cărți cu subiect vânătoresc pentru Ocoalele silvice — — — — —	257
„ „ Votarea bugetului fondului U. G. I. R. pe anul 1943/44 — — — — —	256
„ „ Modificarea legii de vânătoare — — — — —	258
„ „ Excursiune de studii pe Valea Teleajenului	260
„ „ Bucovina forestieră — — — — —	260
„ „ Ecouri dela Societatea „Progresul Silvic“	335
„ „ Basarabia vânătoarească — — — — —	336
„ „ Concursul național de tir din anul 1943 —	337
„ „ Altă serie de premii pentru studenții Facultății de Silvicultură — — — — —	336
„ „ Excursiune de studii in Bucovina — — — — —	338
„ „ Reglementarea vânătoarei animalelor răpitoare cu păr din Delta Dunării —	339
„ „ Adunarea generală a protectorilor și vânătorilor de capre negre din România	540
„ „ Refacerea fondului de pescuit Cerna —	499
„ „ Secția vânătoarească și piscicolă la expoziția „Bucovina întregită“ 1942 —	500
„ „ Terenurile de vânătoare în regie și vânătorimea — — — — —	501

	Pag.
Cota V.:	Rezultatele obținute de Caps în materie de vânătoare — — — — — 501
"	Organ comun de pază în Delta Dunării 304
Haralamb At.:	Pășunatul vitelor în păduri și vânatul — 413

CERCUL DE STUDII

Prof. M. Drăcea:	Cultura și folosirea rațională a ploșilor și în special a hibridilor ziși de Canada 65
Ing. I. Vlad:	Regenerarea stejarului în pădurile de șleau (recenzent C. Emanoil) — — — 68
Prof. C. C. Georgescu:	Considerațiuni asupra tipurilor de pădure 71
Ing. I. Lungu:	Prețuri și amortizări — Aspecte actuale — 262
Ing. Nae C-tinescu:	Particularități forestiere oltene (recenzent T. H. Crivăț) — — — — — 264
Prof. M. Drăcea:	100 de ani dela un început de reglementare a „tăcerilor pe parchete, cu rezerve” în România — — — — — 167
Ing. Const. D. Chiriță:	Uscarea în masă a stejarului — — — 172
Ing. Mircea Ene:	Păsările în protecția pădurilor — — — 174
Ing. At. Haralamb:	Pădurea și fenomenul torențial — — — 241
Ing. N. Ghelmeziu:	Noile realizări ale lemnului și tehnica sil- vică (recenzent At. Haralamb) — — 342
Ing. Marinescu I. I.:	Obstacole de păduri ale Olteniei — — — 417

C A R T I

Kemal Saray:	Die Waldweide in der Türkei (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — — 73
D. M. Teodoru și Horia Groza:	Calendarul Plugarilor (recenzent: T. H. Crivăț) — — — — — — — — —
Hans Burger:	Holz, Blattmenge und Zuwachs (recenzent: I. Lupe) 177
V. A. Bodrov:	Lesnala melloratice (Recenzent: I. Lupe) — — — 177
M. Petcuț și D. A. Sburian:	Arborii și pădurile (Recenzent: I. Vlad) 267
D. A. Sburian, I. C. Demetrescu și At. Haralamb:	Pădurea și omul (Recenzent: I. Vlad) — — — — — — — — — 267
H. Emmerich:	Der Mann am Gatter (recenzent D. A. Sburian) — 269
Forstmeister Müller-Thomas:	Richtige Arbeit im Kiefernhaunungs- betrieb. Richtige Arbeit im Fichten — Tannen — Haunungs- betrieb. Richtige Arbeit im Laubholzhauungsbetrieb. (re- cenzent: N. Ghelmeziu) — — — — — — — — — 270
D. A. Sburian:	Instalații de transport pentru exploatarea forestiere (recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — 345
Holzbilanzen — Vorträge,	gehalten am 10. Sept. 1942 anlässlich der VI. Komiteesitzung der Internationalen Forstzentrale zu Wien (recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — — — — 345

	Pag.
<i>H. Novath, V. D. I.: Holzbearbeitungsmaschinen.</i> (recenzent: D. A. Sburian) — — — — —	419
<i>Josef Köstler: Das forstliche Kreditwesen</i> (recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	419
<i>Geiger Rudolf: Das Klima der bodennahen</i> (recenzent: T. Bălănică) — — — — —	505

R E V I S T E

<i>Forstarchiv</i> (recenzent M. Ene) — — — — —	271, 421, 509
<i>Forstwissenschaftliches Centralblatt</i> (recenzent: I. Lupe) — — — — —	75, 182
<i>Der Deutsche Forstwirt</i> (recenzent: I. Lupe) — — — — —	180
<i>Holz als Roh- und Werkstoff</i> (recenzent: N. Gheimeziu) — — — — —	77, 275, 349
<i>Intersylva</i> (recenzent: I. C. Dem.) — — — — —	183, 352, 423, 512
<i>Journal Forestier Suisse</i> (recenzent: At. Haralamb) 81, 184, 27, 6 353, 424, 513	
<i>Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen</i> (recenzent: Vintilă Eugen) — — — — —	82, 186, 277, 425, 514
<i>Tharandt's Vorstliches Jahrbuch</i> (recenzent: Gr. El.) — — — — —	188, 427
<i>Zeitschrift für Forst und Jagdwesen</i> (recenzent: G. T. Toma) 84, 189, 515	
<i>Zeitschrift für das gesamte Forstwesen</i> (recenzent: G. T. Toma) — — — — —	515
<i>Zeitschrift für Organisation</i> (recenzent: Tr. Heroiu) — — — — —	87
<i>Zeitschrift für Weltforstwirtschaft</i> (recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	91, 191, 354

I N F O R M A T I I

Informații — — — — —	83, 193, 278, 355, 429, 517
----------------------	-----------------------------

LEGI-DECRETE

Regulamentul pentru administrarea și contabilizarea fondului de reînnoirea investițiilor, aparținând Administrației Comerciale a Casei Pădurilor Statului — — — — —	359
Decret-Lege Nr. 418 pentru întregirea domeniului forestier — — — — —	432
Decret-Lege Nr. 373 pentru înființarea Oficiului lemnului de lucru — — — — —	440

N E C R O L O C

Popica Eugen — — — — —	98
Carpov Nicolae — — — — —	99
Drăgan Mihali — — — — —	101
Murgu Vizante — — — — —	102
Niculescu Petre — — — — —	197
Ghiorghiu Armand — — — — —	197
Iavorsky Zoltan — — — — —	199

	Pag.
Șerângău Mih. — — — — — — — — — — — — — — — —	282
Cassan Const. — — — — — — — — — — — — — — — —	446
Zegreanu Pavel — — — — — — — — — — — — — — — —	321
Voroneanu Ion — — — — — — — — — — — — — — — —	520
Angelin Alex. — — — — — — — — — — — — — — — —	522
Apostolescu C. V. — — — — — — — — — — — — — — — —	522
Teofănescu Vasile — — — — — — — — — — — — — — — —	522
Mircea Ion — — — — — — — — — — — — — — — —	522

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Sedințele Consiliului de administrație — — — — — — — — — —	103, 286, 524
Regulamentul cu normele de admitere și ținuta studenților în că- minul Soc. „Progresul Silvic” — — — — — — — — — —	108
Convocare — — — — — — — — — — — — — — — —	200
Moțiunile Adunării Generale — — — — — — — — — — — — — —	285
Statut pentru personalul administrativ al Societății „Progresul Silvic” — — — — — — — — — — — — — — — —	448

PUBLICAȚIUNI

Publicațiuni — — — — — — — — — — — — — — — —	113, 207, 360, 451, 534
--	-------------------------

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1943

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Chiriță C.

Comșa Aurel

Dăscălescu I.

Demetrescu Ilie

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Heroiu Tr.

Ionescu Gh.

Popescu D. I.

Lazăr H.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Rodoteatu St.

Sabău V.

Sburlan A. D.

Suhățeanu Mih.

Zeicu Ion

Cenzori: Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.

Cenzori supleanți: Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

„CABLUL ROMÂNESC“ S. A. R.

Ploiești

B-dul Regele Ferdinand I, Nr. 282

Telefon: 1429 și 1430

Adresa telegrafică: „CABLUL“

Fabrică de cabluri speciale pentru:

INDUSTRIA PETROLIFERĂ

„ FORESTIERĂ

MINIERĂ

AGRICULTURA, AVIAȚIE, MARINĂ, CĂI FERATE

FRĂNGHII ȘI ODGOANE DE CÂNEPĂ

INSTALAȚII DE FUNICULARE

ATELIER MECANIC.

Numai calitatea este adevărată economie.

Administrațiile societăților „CABLUL ROMÂNESC“

S. A. R. și „REMECU“ S. A. R. din Ploiești

urează onoratei clientele:

Sărbători fericite!

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Au apărut:

III. Seria C. — Tratatate și Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:

AMENAJAREA PĂDURILOR

un volum de 255 pagini

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere

320 pag. cu 287 fig. în text (1943)

Vol. II: Căi ferate înguste, funiculare

301 pag. cu 204 fig. (1940)

GR. ELIESCU:

PROTECȚIA PĂDURILOR

un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:

**TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ
GENERALĂ**

un volum de 338 pagini

**EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI**

Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri

un volum de 360 pagini

„BUCOVINA“ I. E. TOROȘIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

1943

ANUL 55 - Nr. 7

REVISTA PĂDURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — București

ANUL 55, Nr. 7—8

IULIE—AUGUST, 1943

SUMARUL:

Studii:

- C. C. Georgescu, I. Morariu, P. Cretzoiu: Noi contribuții la sistematica
speciei *Quercus pedunculiflora* în România — — — — — 293

Comentarii — Insemnări:

- N. Pașcovici: Disparația stejarului din parcela 61 d., din ocolul silvic Fră-
tăuții Noi — — — — — 301
V. Lisievici: Valorificarea lemnului de carpin în Transnistria — — — — — 305
G. Opreșan: De ce se înmulțesc delictele silvice — — — — — 313

Vânătoare — Pescuit:

- V. Cotta: Asupra ocrotirii și valorificării în regie a vânătorului — — — — — 316

Cronica internă (p. 323), *Cronica externă* (p. 331), *Cronica cinegetică* (p. 337),
Cercul de studii (p. 343), *Cărți* (p. 347), *Reviste* (p. 351), *Informațiuni* (p. 357),
Legi (p. 351), *Publicații* (p. 362).

SOMMAIRE

Études:

- Nouvelles contributions à
à la systématique de
l'espèce *Qu. pedunculiflora* en Roumanie — C. Georgescu,
I. Morariu,
P. Cretzoiu

Comentaires:

- La disparition du chêne
dans la parcelle 61 d.,
du cantonnement fo-
restier Frătăuții Noi N. Pașcovici
La mise en valeur du
bois de charme en
Transnistrie — — — V. Lisievici
Pourquoi augmente le
nombre de délits fo-
restiers? — — — G. Opreșan

Chasse et Pisciculture:

- Sur la protection et la
mise en valeur du gi-
bier par voie d'exploit-
ation en régie — — V. Cotta

*Chronique, Livres, Revue des revues,
Nouvelles, Lois, Publications.*

INHALT

Abhandlungen:

- Neue Beiträge zur Systematik der *Qu. pedunculiflora* in Rumänien C. Georgescu,
I. Morariu,
P. Cretzoiu

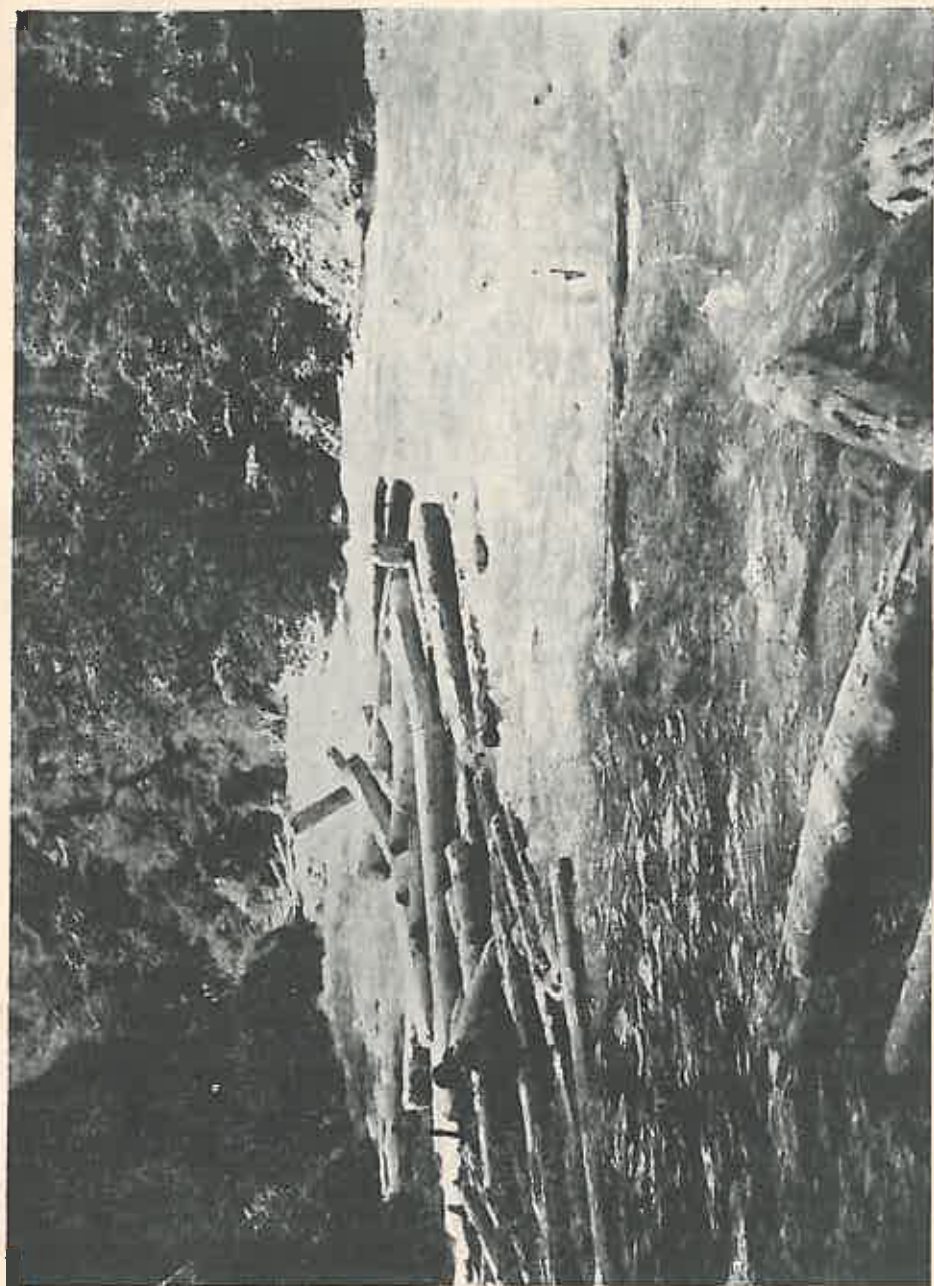
Mitteilungen:

- Das Verschwinden der
Eiche in der Abteilung
61 d. Forstrevier Fră-
tăuții-Noi — — — N. Pașcovici
Die Auswertung des Hei-
buchenholzes in Trans-
nistrien — — — V. Lisievici
Warum vermehren sich
die Forstfrevel? — — G. Opreșan

Jagd u. Fischerei:

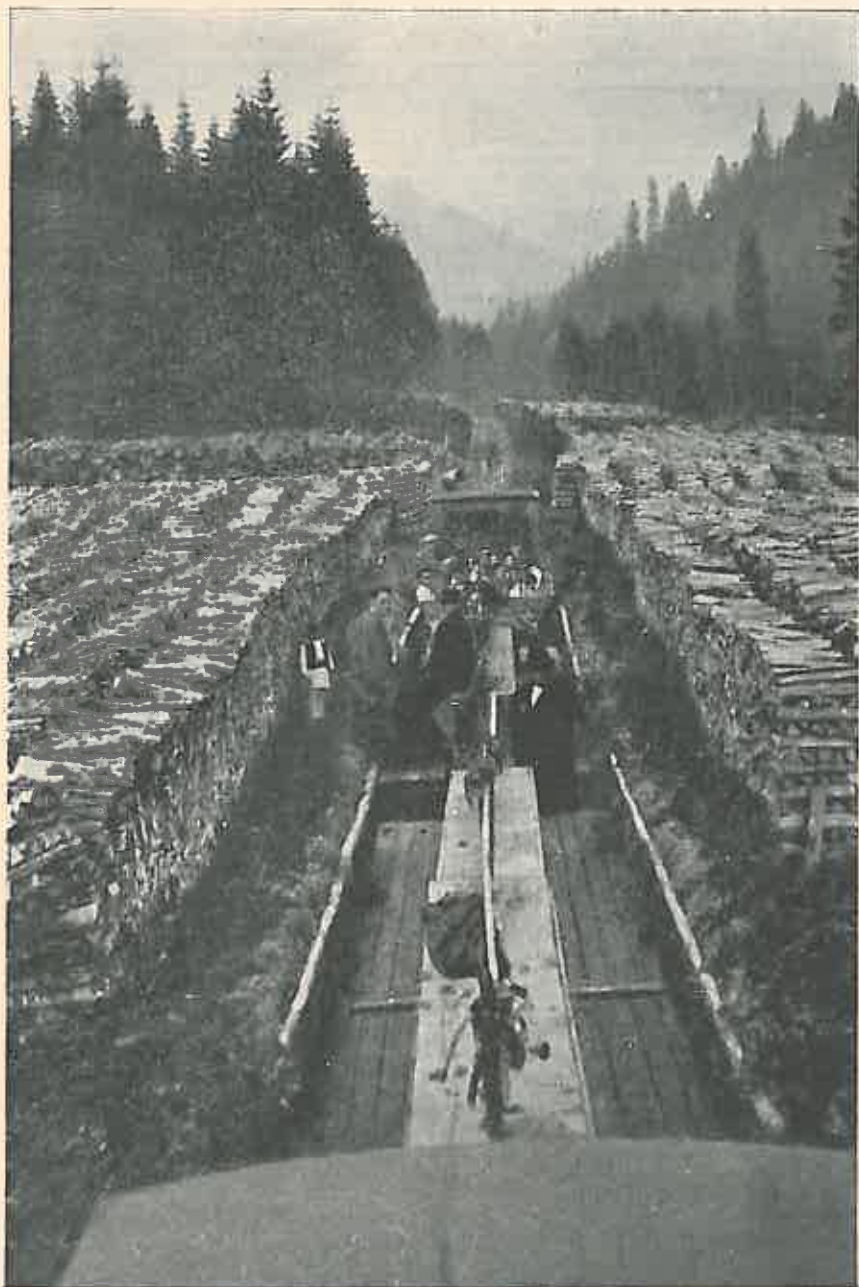
- Ueber den Schutz und die
Auswertung des Wildes
in eigener Regie — — V. Cotta

*Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-
schau, Nachrichten.*

Bușteni de rășinoase plutii liber pe Latorița afluent al Lotrului.
Flottage à buches perdues sur la rivière Latorita dans la Petite-Valachie.

Cliseu Enea Botea.

Cliseu Ing. Comes.

Depozit de lemne de foc în ocolul silvic Putna, al Fondului Religionar
Ortodox din Bucovina.

Bois de chauffage dans le cantonnement forestier Putna, provenant
des forêts de l'Eglise Orthodoxe roumaine de Bucovine.

S T U D I I

NOI CONTRIBUȚIUNI LA SISTEMATICA SPECIEI
QUERCUS PEDUNCULIFLORA K. KOCH
IN ROMÂNIAde C. C. GEORGESCU, IULIU MORARIU
și P. CRETZOIU

Quercus pedunculiflora K. Koch se dovedește a fi în România reprezentată prin numeroase forme¹⁾. În lucrarea de față suntem în măsură a da noi localități de vegetație a formelor cunoscute și a mai descrie câteva forme noi. Materialul, pe care se bazează studiul de față provine din diferite părți ale țării și se află orânduit în următoarele erbarii, pe care le indicăm la enumerarea localităților prin prescurtări: Herbarul Muzăului Botanic al Universității din Cluj azi la Timișoara (HC), Herbarul Muzăului Botanic al Universității din București (HB); cea mai mare parte din material aparține de Herbarul Muzăului Botanic al Facultății de Silvicultură (HP) și o parte din Herbarul I. Morariu (HM).

Înainte de a trece la enumerarea formelor determinate vom menționa că la distingerea speciei de față va trebui să fim cu băgare de seamă spre a nu face confuzii. Caracterul important al speciei este că lujerii anuali sunt glabri; de la acest caracter fac însă excepțiune lujerii târzii și lacomi, care sunt mai mult sau mai puțin păroși. Este cunoscut că la genul

1) C. C. Georgescu și P. Cretzoiu: Considerațiuni sistematice asupra speciei *Quercus pedunculiflora* K. Koch în România. Analele ICEF VII (1941) pg. 3—37.

C. C. Georgescu, P. Cretzoiu și I. Lupe: Zur Kenntnis der Eichenformen des Bezirkes Vlașca in der Walachei. Mitt. d. Techn. Hochsch. Bukarest XII (1942) pg. 91—97.

Quercus apar lujeri târzii sau de a doua generație în a doua jumătate a lunii Iunie; prin lujeri lacomi înțelegem aceia, care se ivesc pe tulpini la un nivel mai jos decât inserția coroanei, în special, din cauza luminărei brusce a tulpinei. Se poate vedea uneori, că partea inferioară a lujerilor anuali este glabră, iar partea terminală, formată în a doua perioadă anuală de creștere în lungime, păroasă. Acest caracter poate avea o însemnătate filogenetică pentru specie, arătându-ne legături de înrudire cu *Quercus Hass*, care are lujerii anuali păroși.

În cele ce urmează dăm materialul determinat de noi din această specie.

var. atrichoclados (Borb. et Bornm.) Schwz.

f. typica Schwz.

sf. obtusiloba Schwz.

Distr. Ilfov: Ciocănești, pădure, leg. Grecescu VI 1881 HB.; 2 VI 1882 HB.; Mănăstirea Căldărușani, pădurea Moara Sâiacă, leg. Z. Pantzu VIII 1905 HB.; Canela, pădurea Brânzeasca, lângă canton forestier, leg. Z. Pantzu, VIII 1902 HB.; pădurea Radu Vodă, spre Fundulea, leg. G. P. Grințescu, 12 II 1923¹⁾ HC.; Mănăstirea Cernica, pădure leg. Z. Pantzu X 1908 HB.; pădurea Brănești, leg. C. C. Georgescu, 8 IX 1935 HP.; Chitila, pădurea Râioasa, leg. I. Morariu IX 1938 HM.

Distr. Vlașca: Comana, pădure, leg. Grecescu, VIII 1897 HB.; Giurgiu, pădurea Guțu, leg. C. Georg. et I. Morariu, VIII 1941 HB.

Distr. Buzău: pădurea Văleanca spre Pogoanele, leg. C. C. Georg. et M. Badea, 11 IX 1937.

Distr. Tulcea: Deltă, pădurea Letea, leg. Pantzu, VII 1920 HB.; VI 1926 HB.; VI 1927 HB.; leg. Al. Borza, 81 VII 1923 HC.

Distr. Caliacra: Cojirli Ghiol, pădure, leg. Pantzu, VI 1914 HB.; VIII 1915 HB.; Pirifaki, pădure, leg. Pantzu, VI 1914 HB.

Distr. Tighina: Pădurea Zloți, leg. C. C. Georg., 29 IX 1935 HP.; pădurea Todirești, leg. C. Georg., 29 IX 1935 HP.; pădurea Lipnic, leg. Z. Przemetchi, 15 VII 1937 HP.; pădurea Manzâr, leg. Al. Borza, 24 VIII 1935 HC.

1) Acest material face tranziția spre *f. maxima* Georg. et Cretzoiu, descrisă la Nr. 2192 Flora Romaniae exiccata. Bulet. Grăd. Bot. și Muz. Bot. din Cluj la Timișoara Vol. XXI, 1941, pg. 22—23.

Distr. Cahul: Silvostepă spre Manta, leg. Al. Borza, 8 IX 1936 HC. 2).

O formă cu frunzele foarte adânc sectate.

Dinstr. Orhei: Oxintea, leg. Al. Borza, 22 VIII 1935 HC.

sf. rotundiloba Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: Periș, pădure, leg. Grecescu, V 1881 HB.

Distr. Vlașca: Giurgiu, pădurea Guțu, leg. Georg. et I. Mor., VIII 1941 HP.

Distr. Buzău: pād. Maximu, leg. Georg. et Badea, IX 1937 HP.

Distr. Bălți: pădurea Petroșani, leg. Z. Przemetchi, VII 1941 HP.

sf. goniolobula (Borb.) Schwz.

Distr. Ilfov: Chitila, pădurea Râioasa, leg. I. Morariu, IX 1938 HM.; Băneasa, pădure leg. Morariu, VI 1938 HM.; IX

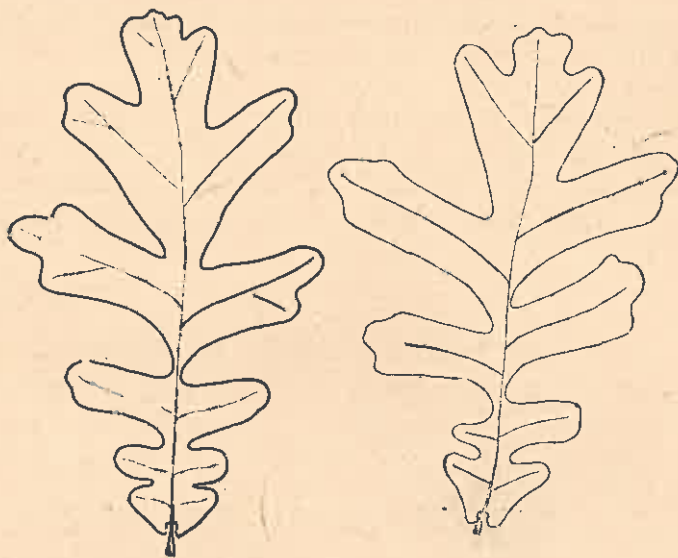

Fig. 1. — *Quercus pedunculiflora* C. Koch var. *atrachocladus* (Borb. et (Bornm.) f. *typica* Schwz. *sf. obtusiloba* Schwz. Tip de frunză foarte adânc sectată (Cahul).

2) Exemplarul are sinurile, mai ales cel dintre lobul 3 și 4, adâncite până la nervura principală (fig. 1).

1938 HM.; Ciocănești lângă gară, leg. Grecescu, VI 1881 HB.³⁾; pădurea Pasărea, leg. Z. Pantzu, V 1901 HB.; Mănăstirea Cernica, pădurea Cernica, leg. Z. Pantzu, 1908 HB.

Distr. Vlașca: Giurgiu, pădurea Guțu, Georg. et Mor., VIII 1941 HP.

Distr. Ialomița: pădurea Lehliu, leg. C. Georgescu, VII 1936 HP.

Distr. Tulcea: pădurea Letea, locuri nisipoase, leg. Al. Borza, 18 VII 1923 HC.; păd. Letea, leg. Pantzu, VII 1920 HB.

f. Borzae Georg. et Cretz.

subf. acutiloba Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: pădurea Băneasa lângă București, leg. I. Morariu, VII 1938 HM.

Distr. Buzău: pădurea Maxemu, leg. C. Georg. et M. Pad., X 1937 HP.

Distr. Durostor: Kalipetrov lângă Silistra, pădure, leg. Pantzu, V 1915 HB.

Distr. Bălți: pădurea Petroșani, leg. Z. Przemetchi, VII 1938 HP.

subf. simplex Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: Pădurea Băneasa lângă București, leg. Pantzu, VI 1914 HB.; VII 1904 HB.; Chitila, păd. Râioasa, leg. I. Morariu, IX 1938 HM.; Mărcuța-Fundeni, pădure, leg. Grecescu, VII 1882 HB.; păd. Tămădău, leg. M. Petcuț și P. Cretzoiu, VII 1934 (H.I.C.E.F.).

Distr. Ialomița: păd. Lehliu, leg. Georgescu, IX 1936 HP.

Distr. Durostor: Kalipetrovo lângă Silistra, în pădure, leg. Z. Pantzu, V 1915 HB.; Srebna, pădurea Papra, leg. Z. Pantzu, V 1914 HP.

Distr. Tulcea: Deltă, pădurea Letea, leg. Z. Pantzu, VI 1911 HP.

Distr. Tighina: pădurea Gârbovăt lângă Tighina, leg. C. C. Georg. IX 1935 HP.

subf. trainettoides Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: păd. Vadul Anei, leg. Georg., VII 1927 HP.; păd. Ciofliceni-Țigănești, leg. M. Petcuț; păd. Brătășanca, leg.

³⁾ Frunzele sunt pe dos alburii tomentoase. Grecescu seamănă: forma frunzelor cu cea de Qu. Toza Bosc.

M. Petcuț et P. Cretzoiu, VII 1934; păd. Vărăști, leg. idem; păd. Valea Roșie, leg. M. Petcuț et P. Cretz., VI 1938; păd. Ciornuleasa-Jiana, leg. M. Petcuț et P. Cretz., VI 1936 Herbar ICEF.

Distr. Durostor: Kalipetrovo lângă Silistra, pădure, leg. Z. Pantzu, V 1915 HB.

Distr. Tulcea: Letea, pădure, leg. Pantzu, VI 1927 HB.; Munții Măcinului, Valea Sulucului, leg. Georg., VII 1927 HP.

f. maxima Georg. et Cretz. in Bul. Grăd. Bot. Cluj. t. XXI (1041) pg. 102.

Distr. Ilfov: Periș, pădure, leg. Grecescu, V 1881⁴⁾.

Distr. Vlașca: Giurgiu, păd. Guțu, leg. Georg. et Morariu, VIII 1941 HP.

Distr. Tighina: păd. Gârbovăț, leg. Georg., IX 1935 HP.

var. virescens C. Koch.

f. normalis Georg. et Cretz.

Distr. Ilfov: Chitila, pădurea Râioasa, leg. I. Morariu, IX 1939 HM.

Distr. Vlașca: Comana pădure, leg. C. Georg., V 1935 HP.; X -937 HP.

Distr. Tighina: Zloți, pădure, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Lăpușna: păd. Căpriană, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Orhei: Păd. Telenеști, leg. Przemetchi VII, 1937 HP.; păd. Tibirica, leg. Z. Przemetchi, VII 1937 HP.; Lipnic, pădure, leg. Z. Przemetchi, 15 VII 1937 HP.

Distr. Vlașca: Comana, Valea Gurbanului, pădure, leg. Grecescu, VIII 1882 HB.

f. lobulosa Georg. et Cretzoiu.

Distr. Buzău: păd. Frasinul, leg. Georg. et Badea, X 1937 HP.; pădurea Maxemu Buzău, leg. Georg. et Badea, X 1937 HP.

Distr. Prahova: Valea Călugărească, leg. M. Petcuț et P. Cretz., 1934 Herbar ICEF.

Distr. Ilfov: Băneasa, pădurea Băneasa, leg. I. Mor., IX 1938; Ghergani, pădure, leg. Grecescu, VI 1881 HB.

4) Acest exemplar a fost determinat de către Grecescu *Qu. malacophylla* (Schur. și în parantez *Qu. macrophylla* Grecescu, formă considerată de autor ca aparținând lui *Qu. robur* L. și pe care nu a descris-o în nici o publicație.

Distr. Tulcea: pădurea Letea (deltă), leg. Z. Pantzu, VII. 1920 HB.

Distr. Durostor: Srebna, păd. Papra, leg. Pantzu, V 1914.

Distr. Tighina: Zloți, pădure, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Bălți: Pădurea Zăbriciu, leg. Z. Przemetchi, VII. 1937 HP.; păd. Petroșani, leg. Z. Przemetchi, VII 1937 HP.; păd. Călinești-Deal, leg. Z. Przemetchi, VII 1935 HP.

Distr. Lăpușna: Păd. Rădeni, leg. C. Georgescu, IX 1935 HP.; păd. Lipnic, leg. Przemetchi, 15 VII 1937 HP.

f. macrophylla Georg. et Morariu. n. form.

Folia majuscula usque ad 25 cm. longa. (fig. 2).

Frunze obovate lungi până la 25 cm și late până la 15-

Fig. 2. — *Qu. pedunculiflora* C. Koch var. *virescens* C. Koch f. *macrophylla* Georg. et Mor.

Tip de frunză din pădurea Rădeni — Distr. Lăpușna.

cm. Lobii frunzelor rotunziți sau obtuzi, lați, rar uneori prezintă o ușoară tendință de sublobare sau emarginare; ca lun-

gime și dispoziție pot fi regulați și simetrici, sau neregulați și asimetrici.

Distr. Buzău: pădurea Dumbrava Meteleu lângă Pogoa-
nele, leg. Georg. et Badea, IX 1937 HP.

Fig. 3. — *Qu. pedunculiflora* C. Koch var. *squamosa* Georg. et Cretz.
pădurea Brădeni — Buzău.

Distr. Tighina: Zloți, pădure, leg. Georg., IX 1935 HP.

Distr. Lăpușna: Păd. Rădeni lângă Străjeni, leg. C. Georg., IX 1938 HP.; păd. Străjeni, leg. C. Georg., IX 1935 HP.; păd. Isovoare, Ocolul Danul, leg. Przemetchi, VII 1936 HP.

var. *squamosa* Georg. et Cretz. n. var.

A var. *atrachocladus* (Borb. et Bornm.) et var. *virescens* C. Koch. *Squamis cupulae distinctae, subpatule imbricatis difert.* (fig. 3).

Distr. Buzău: Pădurea Brădeni, leg. Georg. et Bad., IX 1937 HP.

Distr. Bălți: Pădurea Petroșani, leg. Z. Przemetchi, VII 1937 HP.

Ca urmare a introducerii noilor forme descrise de noi, în cheia de determinare a formelor de *pedunculiflora* publicată anterior (op. cit. pg. 36) se va adăuga următoarele:

I. var. *virescens* C. Koch., frunzele pe dos \pm glabre.

A. Frunze lungi până la 16 (17) cm.

Lobii simpli întregi *f. normalis* Georg. et Cretz.

Lobii cel puțin în parte sublobați *f. lobulosa* Georg. et Cretz.

B. Frunze mai lungi până la 25 cm lungime *f. macrophylla* Georg. et Morariu

II. var. *squamosa* Georg. et Cretz. Solzii cupulei subpatul imbricați și nu adpres imbricați.

Neue Beiträge zur Systematik der Quercus pedunculiflora C. Koch in Rumänien.

Nouvelles contributions à la systématique de l'espèce Qu. pedunculiflora K. Koch en Roumanie.

Es werden zunächst neue Wuchsorten der verschiedenen Formen der *Quercus pedunculiflora* im Rumänien angegeben. Dann sind es zwei neue Sippen dieser Art aus Rumänien beschrieben, nämlich: *Qu. pedunculiflora* C. Koch var. *virescens* C. Koch *f. macrophylla* Georg. et Mor. und *Qu. pedunculiflora* C. Koch var. *squamosa* Georg. et Cretz.

COMENTARII—INSEMNAȚII

DISPARIȚIA STEJARULUI DIN PARCELA 61 D., DIN OCOLUL SILVIC FRĂTĂUȚII NOUI (BUCOVINA)

de Ing. N. PAȘCOVICI

1. Generalități

În ocolul silvic Frătăuții Noi s'a preconizat de către silvicultorii antecesori un amestec de molid cu stejar, fie în mici grupe, fie intim. Acest soi de cultură s'a practicat în numeroase subparcele ce se aflau pe vremuri (înainte de circa 40—60 ani) în curs de regenerare. Peste tot aproape întâlnim același aspect de nereușita stejarului de a persista ca element principal de amestec până la vârsta sa de exploatare (140 ani), fiind chiar până la 60 ani înghesuit din lături și exterminat de molid.

Ocolul silvic Frătăuții Noi e un ocol de șes, cu tendințe de trecere spre coline mici, având un sol argilo-nisipos, reavăn până la ud, profund, de culoare cenușie deschisă, stejarul prezentând o vegetație viguroasă acolo unde e pur sau în grupe mari, cu un subetaj de fag și alte specii proprii climatului local. Totuși, dacă mai considerăm și vigoarea de creștere și de regenerare a bradului, care se află în cuprinsul acestui ocol în optimul său climateric, atunci putem spune că acest ocol prezintă un interesant câmp de studiu asupra creșterii în asociație a stejarului, bradului și fagului, cari toate se întâlnesc, fie în mici grupe, sau formând mici pâlcuri pe versanții vecini. Molidul nu e în stațiunea sa optimă de vegetație și nici nu poate să ocupe suprafețe întinse, ci a fost introdus aci pe vremuri, probabil pentru a-l studia în amestec cu stejarul.

Molidul introdus într'un mediu atât de prielnic, cum se prezintă cazul în stațiunea acestui ocol, a dat rezultate neaș-

teptate. În prima tinerețe prezintă o creștere repede, cu lujerii anuali ce trec de 40 cm., iar la vârsta de 40—50 ani. are diametrul terior de 30—40 cm. și înălțimea de 23—25 m. Astfel că, dacă numai creșterea repede a molidului am considerat-o ca motiv principal, putem afirma că introducerea acestei specii pe cale artificială aici n'a dat greș, întrucât rentabilitatea sa e mare, ne oferă un lemn, deși cam rar în structură, dar căutat pe piață, care devine economic exploatabil chiar la vârsta de 80 ani, fără prejudicii fiziologice. Așa fiind, aflăm justificată introducerea molidului la ocoalele silvice de șes din Bucovina, pe o scară întinsă, căci satisface cerințele timpului.

2. Desavantajele amestecului intim și în mici grupe ale molidului cu stejarul pedunculat.

Dacă încercăm a raporta exigențele conviețuirii molidului și ale stejarului la regulile fundamentale de alcătuirea amestecurilor, se evidențiază următoarele neajunsuri:

Molidul e coborât în mod forțat la șes, într'o stațiune ce corespunde limitei sale inferioare de vegetație, având totuși o creștere viguroasă, după cum am arătat.

Molidul este o specie exclusivistă, care tinde să extermine oricare altă specie de amestec intim, sau în mici grupe;

În cazul de față molidul ține pas aproape egal în privința creșterii în înălțime în prima tinerețe cu stejarul pedunculat. În străduința sa de a-și menține coroana în plin soare, stejarul, prezintă însă o creștere a trunchiului prea sveltă. Aceasta îl face puțin rezistent față de chiciură și zăpezile moi, întrucât îl doboară, îi rupe coroana și uneori chiar trunchiul.

Stejarul dela vârsta de 20 ani în sus, nu mai e în măsură să țină pas la creșterea în înălțime cu molidul, este întrecut de acesta, iar la vârsta de 40 ani devine dominat, cu o coroană firavă și mică, care după câțiva ani prezintă crăci uscate și arborele cade în lupta pentru existență.

Stejarul necesită în prima tinerețe spațiu mai larg în aer, pentru a-și forma o coroană simetrică și plină, ca să poată bine alimenta îndestulător trunchiul, în cât să fie rezistent, cilindric și dela început cu un diametru corespunzător.

Stejarul crescut din prima tinerețe înghesuit din lături și cu puțin spațiu în regiunea coronamentului, va prezenta un trunchiu prea subțire și o coroană nesimetrică, sărăcăcioasă,

care-l duce la peire cu timpul, dominat fiind de molidul co-
pleșitor.

Amestecul de care ne preocupăm, nu ameliorează solul forestier, așa după cum se pretinde la alcătuirea oricărui amestec de durată. Cel mult îl poate degrada și expune la aciditate. Descompunerea foilor de stejar și a acelor de molid se face anevoios, din cauza constituției lor specifice, cât și din cauza solului prea umed, pe cea mai mare parte din suprafața ocupată de aceste specii.

3. Creșterea stejarului în amestec cu molidul până la vârsta de 60 de ani.

În prima tinerețe, până la vârsta de 15 ani, molidul oferă stejarului scut din lături, îl apără de îmburuienire, îi lasă coroana în plin soare, îi menține umiditatea în sol și-l silește să crească repede în înălțime. Stejarul crește astfel repede, fără a se lăți prea mult în crăci laterale, prezintă lujeri anuali puternici, trunchiul drept și promișător.

Dela vârsta de 15 până la 25 ani, molidul caută să se lățească mai mult în lături, cuprinde și umbrește solul pe un diametru prea mare în defavoarea stejarului, care în acest spațiu de timp își pune toate puterile să iasă cu coronamentul deasupra molidului ce-l înghesue prea mult din lături. Trunchiul său se întinde prea tare; ca urmare, chiciura și zăpada moale îl pot îndoi, iar uneori îl rup fără cruțare.

Dela vârsta de 25 ani lupta pentru existență între aceste două specii e și mai grea. Stejarul își consumă întreaga sa energie de creștere pentru a se înălța deasupra molidului, neglijând astfel formarea trunchiului cu mai multă rezistență, coroana sa nu se poate forma în mod normal și cu toată străduința sa, stejarul până la vârsta de 60 ani abia dacă mai rămâne în puține exemplare din etajul codominanților, cu trunchiul neted însă subțire și pe cale de a fi dominat și exterminat de molid.

La o vârstă mai înaintată se observă după buturugile rămase aderente solului, că stejarul s'a extras aproape în întregime sub formă de produse accidentale, iar molidul încheie masivul pretutindeni, fără ca să avem amestecul proiectat de cel puțin 30—40% stejar în etajul superior, până la vârsta de exploatare.

4. Intenţiunea silvicultorului la alcătuirea amestecului de molid cu stejar pedunculat şi rezultatul la care s'a ajuns.

La alcătuirea amestecului arătat, silvicultorul din timpul dominaţiunii austriace a intenţionat să obţine un amestec trecător, unde molidul să formeze lemnul ce urma să se extragă pe cale de rărituri şi extracţiuni de arbori, iar stejarul să ajungă vârsta de exploatare (140 ani). Molidul urma deci să ne dea un lemn de piaţă, cerut la orice timp şi la orice dimensiuni, chiar dela diametrul terier de 7 cm. în sus. Stejarul urma să se cultive ca specie de viitor prin ajutorul molidului.

Cum s'a ajuns la o situaţie inversată, ne-o putem explica numai prin creşterea prea viguroasă a molidului şi poate prin neexecutarea la timp a operaţiunilor culturale, cerute de o bună conducere a amestecului. Nu s'a scos la timpul oportun molidul copleşitor şi s'a lăsat stejarul la discreţia molidului. În viitor vom avea un masiv pur de molid, cu stejar slab, strâmb şi pipernicit în diseminaţie. Exploatabilitatea molidului se va produce mai curând decât în mod normal, din cauza creşterii sale premature şi repede având un lemn rar, moale şi spongios, de o valoare scăzută din punct de vedere tehnologic, totuşi foarte mult cerut pe piaţă.

5. Concluziuni.

Stejarul în amestec cu molidul poate forma numai un amestec trecător, la care urmează să se ţină seamă de pretenţiunile stejarului şi acesta să se îngrijească cu o atenţie deosebită în tot timpul creşterii sale în înălţime (până la 60 ani).

În timpul operaţiunilor culturale, pe măsură ce se extrage molidul, golurile mici, ce se ivesc urmează a se completa cât mai curând cu însămânţări de fag, care să protejeze solul şi să-i ofere o pătură moartă abundantă, cât şi o umbră continuă a trunchiurilor de stejar.

Trecerea dela un semînţiş de stejar şi molid la un masiv pur de molid, la aproximativ 60 ani, cum se prezintă în cazul de faţă, e rentabilă, totuşi nu corespunde unei silviculturi raţionale, care tinde a spori aria stejarului chiar cu însemnate sacrificii.

Molidul introdus la şes, în Nordul Moldovii, prezintă creşteri repezi, volume însemnate la o vârstă prematură, poate servi bine ca lemn de construcţie şi cherestea, e neîntrecut

ca lemn de celuloză, totuși nu se recomandă să ocupe în largă măsură aria stejarului, căci acesta s'ar face în dauna economiei generale a Țării. Pentru lemn de celuloză corespunde mai bine plopul de Canada, care își are o arie destul de largă în lunca râurilor noastre, cruțând astfel suprafețele destinate stejarului.

Amestecul de molid cu stejar nu se poate considera o greșală în silvicultură, ci o lecție de teren, unde putem ușor desprinde învățămintele cele mai de seamă referitor la necesitățile ambelor specii în cursul creșterii și dezvoltării lor. Să fim recunoscători înaintașilor noștri silvicultori, cari au știut să producă asemenea exemple folositoare pe terenul practic.

*Das Verschwinden der Eiche in der Abteilung 61 d., Forstrevier
Frătăuții Noi.*

*La disparition du chêne dans la parcelle 61 d. du cantonnement forestier
Frătăuții-Noi.*

En Bucovine (la région la plus septentrionale de Roumanie), qui dans sa partie orientale offre un relief plane à transition vers de petites collines, ceux sont le chêne pédonculé, le sapin et le hêtre qui sont les espèces dominantes des forêts. L'épicéa y fait défaut.

Toutefois, pour des considérations culturelles, il y a 40—60 ans, les anciens forestiers ont tâché d'associer l'épicéa au chêne. Jusqu'à l'âge d'exploitabilité du chêne, l'épicéa devait être extraite par voie d'éclaircies. En réalité, l'épicéa montrant une très grande vigueur de croissance, jusqu'à l'âge de 60 ans, a presque éliminé le chêne.

Dans le présent article, l'auteur montre les conditions de la station et puis examine, en comparant les exigences des deux espèces, la cause de la disparition du chêne.

VALORIFICAREA LEMNULUI DE CARPIN IN TRANSNISTRIA

de Inginer V. LISIEVICI

Lemnul de carpin cu calitățile lui tehnologice bine cunoscute, și-a găsit în Transnistria o întrebuințare puțin cunoscută la noi. Răspândit în această regiune în cantități apreciable (30%) a fost destul de rar întrebuințat ca lemn de foc, întrucât grosul consumatorilor — populația rurală — folosea în fosta

U. R. S. S., ca atare numai sortimentele mărunte — crăci și diverse deșeuri — iar orașele și în special armata, precum și diverse industrii au folosit combustibil concentrat — cărbuni sau alți carburanți. Trebuind însă să se pună în valoare suprafețele mari de păduri de carpin, atât din Transnistria, cât și din o parte din cele din Podolia de Sud Est și în timpul marilor dumpinguri, s'a găsit soluția de a se întrebuința lemnul de carpin în producția sculelor din industria textilă, înlocuind metalul din unele piese cu lemn de carpin și anume suveicile și biețele cari le acționează. Pentru mărirea durabilității, ele au fost prevăzute cu armătură de metal ușor.

Primele încercări dovedind posibilități de completă adaptare, s'a pornit fabricația în massă a acestor unelte.

În acest scop, în masivele mai întinse de carpin din județele Balta, Iampol și Tulcin s'au instalat mici fabrici demontabile, prevăzute cu 3—4 ferăstrae circulare și mai rar cu câte un gater. Aceste fabrici au prelucrat aproape întreaga producție anuală normală în lemn de carpin a pădurilor. Din cca. 50.000 m³ carpin 40.000 mc se transformau în scule, iar cca. 10.000 mc în deșeuri în brichete pentru automobilele acționate cu gaze de lemn.

Intrucât avem astăzi și în Țară mai multe mașini-unelte de textile de tipul aceloră întrebuințate în U. R. S. S., dăm mai jos condițiunile tehnice pentru lemnul brut și prelucrat admise de U. R. S. S. și reproduse după „instrucțiunile de serviciu ruse și standardt-ul lor din 1940“.

I. Condiționarea trunchiurilor de carpin pentru uneltele din industria textilă.

Dimensiuni. Se fasonează în lungime dela 2 m în sus și din 10 în 10 cm, și cu grosimi dela 13 cm în sus (la capătul subțire).

O b. s. Se tolerează și trunchiuri dela 0,50 m lung. și 0,13 m grosime cu sporuri din 10 în 10 cm la lungimi; acești trunchi însă pot reprezenta numai maximum 10% din cantitatea totală de prelucrat. Aceste scurtături trebuie să corespundă calității 1-a și 2-a a lemnului.

Sporuri de lungimi. Trunchiurile trebuie să aibă sporuri de lungime de 5 cm cu toleranță de 2 cm.

Calitatea. Trunchiurile de carpin se împart în 3 categorii de calitate și trebuie să corespundă următoarelor condițiuni:

Nr. cor.	Denumirea defectelor	T o l e r a n Ț e		
		Calitatea I	Calitatea II	Calitatea III
1	Putregai	<p>a) Putrezirea alburnului se admite în trunchiuri dela 20 cm diam. și adâncime maximă.</p> <p>0,05 0,1 b) Putregai de inimă se tolerează la capete pe maximum. 0,25 0,35</p>		
2	Alburn dublu (caneluri)	<p>din diametrul unui cap. Toate celelalte putregaiuri nu se admit. Se admit pentru tălmea inelului de maximum 1 cm dela suprafața alburnului.</p> <p>Nu se admite.</p>		Se admit. Se admit.
3	Inima dublă (conrescentă)	<p>Se admite cu distanțe de maximum 0,2 din diametrul tăeturii.</p>		Se a d m i t e.
4	Fibra toarsă			N u s e a d m i t e.
5	Roșeață, inima falsă și negreața tare		<p>Se admite deviația fibrei pe 1 metru curent până la 3 cm</p> <p>Se admite contaminarea la capete până la 0,55</p> <p>din diametru tăeturii la capete</p>	6 cm 0,25
6	Strâmbături			<p>a) Se admite într-o singură parte cu săgeata din lung. de maximum 1,5%</p> <p>3%</p>
7	Crăpături interieare radiale		<p>b) Se admite în mai multe părți cu săgeata din lungime de maximum 0,5%</p> <p>1,5%</p> <p>Se admit crăpături simple ce se pot așeza în tăetura cu grosime până la: 60 mm 100 mm</p>	<p>Se admite toate formele.</p> <p>2,5%</p>

Nr. cor.	Denumirea defectelor	T o l e r a n ț e		
		Calitatea I	Calitatea II	Calitatea III
8	Crăpături de ger	Se admite, dacă este singură într'un singur plan.	Se admite crăpătura într'o singură jumătate a trunchiului limitată de planul longitudinal. Se admite până la:	Se admite.
9	Crăpături inelare	0,2	0,3	
10	Concreșterea		N u s e a d m i t e.	
11	Rănile (bouri)	Se admite în jumătatea inferioară a trunchiului: 5 cm	8 cm	Se admite.
12	Cancer	iar în partea superioară cu adâncime de cel mult: 3 cm	5 cm	
13	Canelura	N u s e a d m i t e.		Se admite pentru o jumătate de trunchi limitat în planul longitudinal. Se admite.
14	Crăpături solare	Se admite cu adâncimea de maximum: 0,15	0,25	
15	Culoarea albastră	0,1	0,15	Diam. cap. gros într'un singur plan fără restricții. Se admite.
16	Nodurile (cepurile) sănătoase	Se admite cu adâncime la diam. dela 20 cm.: 2 cm	3 cm	Se admite până la 40 mm răspândite uniform într'o jumătate a trunchiului.
17	Noduri putrede (tabacic)	10 până la 200 mm se admite în cantitate de: 1 buc.	3 buc.	Se admite până la 20 cm cu dimensiunea: 40 mm
18	Carțile	Nu se admite.	35 mm	Diam. cap. gros într'un singur plan fără restricții. Se admite.
			1 buc.	Se admite pentru o jumătate de trunchi limitat în planul longitudinal. Se admite.
			pe 2 m curenți	Se admite.
			N u s e a d m i t	

Prelucrarea. Trunchiurile trebuie curățate de crăci la suprafața coajei fără a vătăma suberul. Capetele trebuie tăiate cu ferestrăul, tăetura capătului subțire urmând să fie perpendiculară pe axa trunchiului.

Crestătura de doborîre și țesiturile, se admit în adâncime până la 0,05 din grosimea trunchiului. Trunchiurile nu se cojesc.

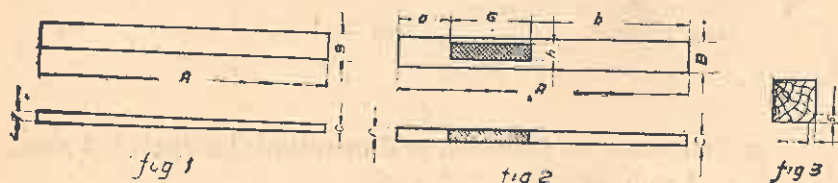
Recepția. Pentru determinarea dimensiunilor și a calităților se verifică fiecare trunchi. Măsurarea grosimei se face fără coajă la capătul superior după diametrul mediu $(\frac{D+d}{2})$ în centimetri întregi. Luarea diametrelor se face cu clupa sau cu metru. Măsurarea adâncimei crăpăturilor se face, — pe suprafața laterală a trunchiului la distanța de la capăt egală cu cel puțin mărimea diametrului capătului respectiv, — cu placa metalică de grosime până la 0,5 mm și lățime până la 1,5 cm; pentru determinarea adâncimei crăpăturilor se fac cel puțin 3 măsurători și apoi se face media.

Volumul se socotește: în m³ după O S T 4552, dar cu considerarea lungimilor admise prin standardul de față.

La cubare, câtimile de cel puțin 0,1 m precum și supra-lungimile, nu se iau în considerare.

II. Piese semifabricate pentru cursoare („pogonealki“) și detalii pentru mașini de țesut.

Definiție. Semifabricatele din lemn pentru cursoare și detalii pentru mașini de țesut, sunt bucăți cuneiforme, tăiate

Regiunea în care se tolerează nodurile.

cu ferestrăul din lemnul esențelor tari, corespunzătoare standardelor de mai jos.

Clasificarea. Semifabricatele, în raport cu dimensiunile cursorilor și a detaliilor pentru cari sunt destinate, se divid în 7 categorii:

Condițiuni tehnice.

a) esența-specia. Se confecționează din lemn de carpin, arțar și salcâm.

Obs. Pentru detalii se admite și lemnul de stejar.

b) dimensiuni în mm.

Categ. (Nr.)	C a t e g o r i a	(A) Lun- gimea	(B) Lățimea	(C) Grosi- mea la capătul superior	Grosi- mea la capătul subțire
1	Pentru cursoare fixe e- conomice — la mașini mecanice de țesut de ti- pul Platt Md. OST 4576	840	55	11	24
2	Pentru cursoare obiș- nuite — idem Md. OST 2623	840	55	9	24
3	Pentru cursoare de ce- lelalte tipuri	980	75	13	26
4	Idem	1050	75	14	32
5	Pentru cursoare la au- tomate rusești „Nortrop“ lățime 4/4" 5/4" OST 3563	900	45	17	26
6	Pentru detalii la mașini mecanice de țesut lățim- e 32" și 40" de tipul Platt — OST 3654 . . .	800	73	25	25
7	Pentru detalii de cele- lalte tipuri	1030	95	35	35

c) Toleranțe. Se tolerează la dimensiuni: lungimi ± 5 mm, lățimi ± 2 mm, grosimi ± 5 mm.

Obs. Dimensiunile semifabricatelor se stabilesc pentru piesele uscate la aer ((sub 20% umiditate în raport cu starea absolută de uscare). Materialul mai umed să aibă adăogiri respective pentru uscare.

2. — Calitatea.

Lemnul pentru semifabricate trebuie să fie sănătos. Se admit însă următoarele toleranțe :

	Denumirea defectelor	Normele toleranțelor admise
1	Fibra torsă	Se admit, dacă fibrele pornite din mijlocul unei din secțiuni nu întretae partea laterală a piesei.
2	Nodurile sănătoase complet crescute	Se admit în dimensiuni până la 10 mm în cantitate până la 3 bucăți la piese de categoria Nr. 1—5 cu condiția ca să fie situate la minimum 130 mm de la capătul gros (A) al piesei și 400 mm de la capătul subțire (C), iar pentru piesele de la punctul Nr. 6 și 7 — minimum 150 mm de la capătul gros (S) și 300 mm de la capătul subțire. A se vedea figura 2.
3	Crăpături	Se admit la capete; adâncime maximă de 10 mm.
4	Colorația	Se admite schimbarea culorii lemnului în forma de pete separate, excluzându-se acelea provenite din putrezire, ce se pot îndepărta în strujituri de 0,5 mm.

d) Prelucrarea

Ca regulă, în piesele semifabricate, inelele trebuie să fie paralele cu partea îngustă a piesei (debitarea radială). Se admite de asemenea și debitarea tangențială cu distribuția inelelor perpendicular pe partea îngustă; aceasta însă în cantitate de maximum 40% din volumul total.

Nu se admit caneluri de inimă.

Rupturile muchilor se admit pe una din ambele laturi ale pieselor; cu adâncimea maximă de 5 mm și fără restricții pentru lungimea ei (vezi fig. 3).

Capetele pieselor trebuie debitate perpendicular pe axă.

e) Umiditatea

La predare nu poate fi mai mare de 25%. Umiditatea se determină după formula $\frac{A-B}{B} \cdot 100$, în care A = greutatea lem-

nului din piesă, B = greutatea aceleiași piese uscată artificial la temperatura de 100—105° C. până la greutatea constantă.

Regulile recepției

Piese semifabricate pentru cursoare și detalii trebuie sortate pe categorii separate.

2. Recepția pieselor se face pe locuri unde au fost debitate sau pe rampele de încărcare, verificându-se calitativ toate piesele, iar pentru exactitatea dimensiunilor se verifică 10% din cantitatea de recepționat.

3. În cazul când se găsesc mai mult de 5% de piese care nu corespund standardului, se resortează toată partida de recepționat.

4. Piesele se numără bucată cu bucată, iar volumul se socotește în m³.

5. Expedierea pieselor se face în vagoane acoperite, în care piesele se încarcă pe dimensiuni, fără balotare.

Die Auswertung des Heimbuchenholzes in Transnistrien.

La mise en valeur du bois de charme en Transnistrie.

Le pays situé entre les fleuves Dniestre et Bug, dénommé Transnistrie, a une étendue forestière de 200.000 ha, les forêts étant constituées par le chêne pendunculé, le chêne rouvre, le charme, le frêne, le peuplier, le bouleau et l'aulne. En ordre d'importance le charme se place comme la deuxième espèce (avec 53.000 ha) après le chêne qui occupe 116.000 ha.

Dans ce pays peu boisé, le bois de charme de certaines dimensions, n'est pas utilisé comme bois de chauffage. Il est employé pour le confectionnement des outils de l'industrie textile en remplaçant quelques pièces métalliques et surtout les navettes et les bielles qui les mettent en action.

L'auteur du présent article montre les conditions techniques qui doivent accomplir le bois de charme pour pouvoir être employé comme bois à outils.

DE CE SE ÎNMULȚESC DELICTELE SILVICE

de Ing. G. OPRÎȘAN (VĂRATIC)

În ultimul timp delictele pentru tăieri de arbori se practică pe o scară întinsă, în toate pădurile, cu toate că de către agenții silvici se dresază acte la timp și urmărirea pentru încasarea valorii materialelor, despăgubirilor și amenzilor se fac aproape regulat.

Cercetând cauza acestor delict, într'o proporție cu adevărat alarmantă, am găsit-o în deprecierea valutei, datorită conjuncturii actuale, care a determinat scăderea simțitoare a monedei, pe când tariful de condamnare din codul silvic, a rămas constant, de la 17 Iunie 1923, când pentru aceleași considerente acest tarif s'a mărit de 10 ori.

Cităm în tabloul de mai jos, câteva exemple luate la întâmplare unde cifrele sunt edificatoare în această privință:

Nr. cureni	Esența	Cl. conferința		Diam. coresp. circumf.		Lung. medie a arborelui		Volumul arborelui tăiat în delict		Pierderi	Lemn de foc steri		Grămezi crăci	Volumul rămas a lemnului de lucru		Valoarea după tariful cod. In. silvic		Valoarea medie actuală de vânzare		Cât. pierde statul la fiecare arbore	Observațiuni	
		dm.	cm.	m.	m ³	dm ³	30%	20%	m ³		dm ³	Lei		Lei	Lei	Lei						
1	Brad	15	46	25	2 057	—	—	—	—	—	—	—	—	1 543	370	500	771	401				
2	"	16	50	26	2 471	25	—	—	—	—	—	—	—	1 853	420	500	926	506				
3	"	23	70	30	5 115	—	—	—	—	—	—	—	—	3 836	880	500	1918	1036				
4	"	25	76	32	6 300	—	—	—	—	—	—	—	—	4 725	1040	500	2362	1322				
5	Stejar	15	46	23	2 125	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
6	"	16	50	24	2 606	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1 062	370	2000	2374	2004			
7	"	23	70	26	5 543	5	—	—	—	—	—	—	—	—	1 303	400	2000	2856	2430			
8	"	25	76	27	6 737	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 771	880	2000	6342	5462			
						—	—	—	—	—	3,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
						—	—	—	—	—	—	—	—	—	3 368	1040	2000	7626	6616			

Diametrii s'au scosolit fără coajă.

Din acest tablou se constată că cine fură din pădure, plătește mai puțin pentru valoarea materialului — în cazul când este condamnat — decât dacă ar cumpăra, cu diferențe apreciable în paguba statului și anume:

După exemplul de la Nrr. crt. 1, cine fură un brad de 15 dm în circumferență, plătește mai puțin — dacă bine înțeles este prins și condamnat cu	401 lei
Idem la Nr. crt. 2	506 „
Idem la Nr. crt. 3	1.036 „
Idem la Nr. crt. 4	1.322 „

Pentru stejar pierderile pentru stat sunt cu adevărat alarmante, variind de la 2.004 lei până la 6.616 lei, numai pentru un singur stejar! (Nr. crt. 5—8).

Tot din acest tablou se constată că pierderile pentru stat se majorează proporțional cu creșterea diametrelor.

Dacă la cele de mai sus luăm în considerație faptul, că delinșenții fură întotdeauna material de calitate cea mai bună, pierderile sunt și mai mari.

Cum valoarea despăgubirilor și amenzilor sunt lăstate la aprecierea instanțelor judecătorești, statul rămâne în majoritatea cazurilor, cu valoarea materialelor din tariful C. S. care, după cum rezultă din tabloul de mai sus, este mai mică decât valoarea reală, cu sume ce variază — după esențe și grosimi — de la 401 (patru sute unu) lei până la 6616 (șase mii șase sute șasesprezece) lei de fiecare arbore furat.

Cu această ocazie remarcăm că prin Legea Nr. 376, pentru majorarea amenzilor judecătorești, publicată în Monitorul Oficial Nr. 139 din 18 Iunie 1943 — F. of. Nr. 13 pag. 458 — s'au mărit de 5 ori quantumul minimului și maximului amenzilor prevăzute în codurile și legile în vigoare la 1 Septembrie 1939, prin care lege se interzice tot odată, reducerea amenzilor sub 250 lei, ceiace va avea drept rezultat, așezarea amenzilor la limita inferioară, pentru toate procesele, ce vor inspira judecătorilor, motive pentru circumstanțe atenuante și cazuri de acestea vor fi foarte numeroase, mai ales acum, când cei ce se reîntorc din concentrare consideră pădurea ca un bun al lor.

În concluzie, delinșenții, cu actualul tarif din C. S., nu mai au nici un interes să mai cumpere materiale lemnoase, întrucât în cazul când este prins și condamnat, plătește valoarea materialului din tarif și o amendă de circa 250 lei, după care, rămâne cu un câștig, rezultat din diferența de valoare, care variază dela

400 lei la 6.616 lei, pentru fiecare arbore furat și aceasta, în cazul cel mai rău pentru delinquent, când a avut ghinionul să fie prins.

Cum însă, mai ales în situația excepțională de astăzi, când personalul este descomplectat, delinquentul fură de multe ori până este prins, revine, pentru acesta, un preț derizoriu, valoarea rezultată din condamnarea instanțelor judecătorești, repartizată la toate delictele pentru care n'a fost prins.

Față cu această situație, se impune a se majora de urgență actualul tarif din C. S., în raport cu valuta de astăzi, apreciind la o majorare de 10 ori, adică valoarea materialelor despăgubirilor și amenzilor din tariful în vigoare, să fie mărite de 20 ori (de 10 ori în 1923 și de 10 ori astăzi).

Warum vermehren sich die Forstfrevel?

Pourquoi augmente le nombre des délits forestiers?

C'est parceque d'après les lois en vigueur, les amendes et les dommages-intérêts prévus dans les tarifs fixés par la loi et accordés par la justice sont beaucoup plus petits que la valeur du bois elle même.

L'auteur du présent article propose d'augmenter au double le chiffre des dommages-intérêts prévus dans les lois forestières roumaines.

Pentru completarea unor colecțiuni, Societatea „Progresul Silvic“ are nevoie de caiete dispartate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de exemplare sunt rugați să le trimită la Societate.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

ASUPRA OCROTIRII ȘI VALORIFICĂRII ÎN REGIE A VÂNATULUI

de Ing. silv. VASILE COTTA

De câțiva ani încoace, în presa noastră cinegetică și în scriptele de administrație apare un termen, care pentru mulți este nou, dacă nu chiar nelămurit: regia proprie la vânat sau ocrotirea și valorificarea în regie a vânatului. Această nouă noțiune interesează atât pe proprietarul unui fond de vânat, cât și pe arendaș. Drept dovadă ne pot servi discuțiunile care au avut loc adeseori în revistele noastre de specialitate, în jurul acestui subiect. Dacă la aceasta mai adăugăm faptul că ne găsim în preajma modificării legii noastre de vânătoare și în pragul acestui eveniment este necesar să fie debătute toate laturile economiei noastre vânătoarești, — vom recunoaște că este bine să rezervăm câteva pagini și acestei chestiuni. Ne propunem deci, să arătăm cum este privită regia proprie în materie de vânătoare, în acele cercuri vânătoarești dela noi din țară, care sunt pe cale sau au și trecut la realizări de acest gen.

În alte două ramuri de cultură ale solului: silvicultura și agricultura, formele de valorificare cele mai obișnuite sunt arendarea (antrepriza) și regia. O pădure poate fi vândută spre exploatare în schimbul unui preț pe suprafață sau pe volum; o moșie agricolă poate fi dată în arendă. Dar atât în silvicultură cât și în agricultură, proprietarul poate renunța la această formă comodă, cu venit sigur dar mai mic, și în schimb să aleagă forma regiei proprii, care dacă necesită mai multă muncă și nu te ferește de riscuri, — în schimb, în majoritatea cazurilor, îți asigură un venit superior, prin faptul că beneficiul cuvenit antreprenorului îți rămâne. Aarendarea este o formă extensivă, la dispoziția oricui; regia însă este o formă intensivă,

pentru a cărei introducere se cer anumite cunoștințe în specialitatea respectivă. Vedem dar, că fiecare din aceste forme își are avantajele și dezavantajele ei.

Referindu-ne acum la vânat, constatăm că terenurile comunelor, posesoriatelor, obștiilor de moșneni, precum și terenurile compuse (comune) sunt valorificate azi exclusiv în arendare; pădurile Statului la fel, cu excepția câtorva terenuri, care pot fi numărate pe degete. Doar câțiva proprietari particulari au înțeles să-și rezerve pentru ei vânatul de pe proprietatea lor. Dar și aceasta este mai mult o rezervare pentru nevoile proprii decât o valorificare în regie, așa cum o vom defini noi mai la vale. După câte știm, numai Fondul Bisericesc din Bucovina și — în ultimul timp — Casa Pădurilor Statului au introdus o gospodărie vânătoarească în regie propriu zisă. În ce constă regia proprie în materie de vânat? Proprietarul fondului ocrotește vânatul pe cheltuiala sa, cu personalul său și sub îndrumarea și controlul său; după ce s'a ajuns la un contingent suficient de mare, valorifică acest vânat în regie, permițând împruscarea în schimbul unei sume de bani, — sumă care variază dela o specie de vânat la alta, și pe care vânătorul — invitat — o plătește integral numai în cazul când vânătoarea a reușit. Altfel taxa se rezumă la o mică sumă „pentru intrarea pe teren“.

Să vedem care sunt avantajele acestui sistem de valorificare, pentru proprietarul fondului și pentru vânătorul — client.

Proprietarul unui teren, de ex. o pădure, își poate întrebuința mai bine personalul de pază, deoarece aceiași angajați păzesc atât pădurea, cât și vânatul; nu același lucru se poate spune despre cazul arendării, când aproape în regulă generală, arendașul își angajează alt personal, care se suprapune celui al proprietarului. În acest din urmă caz avem de a face cu un spor de cheltuială. La fel se petrec lucrurile când este vorba de amenajarea terenului: cabane, cărări de vânătoare, drumuri de acces etc., pe care proprietarul le poate plasa astfel încât cu aceeași cheltuială să servească ambele interese, pe când arendașul ori nu le poate face deloc, ori grevează exclusiv contul vânătoare. În ambele cazuri, rezultatul final este o creștere a prețului de cost, deci sau o sporire a cheltuielilor de vânătoare, sau — în cazul unei cheltuieli totale fixe — o reducere a arenzii pe care o primește proprietarul de pământ. Dar avantajile sunt și mai mari pentru vânătorul — client. Știm că, în general,

societățile de vânătoare posedă terenuri de câmpie sau de dealuri. Rareori de își extind activitatea și la terenuri de munte. Societățile activează acolo unde avem vânat mic numeros (deal și câmpie) și unde este posibilă aplicarea unor metode de vânătoare în grup (asociație); la munte însă, unde în regulă generală se aplică metode individuale, în special paza și dibuțul și unde condițiunile pentru practicarea vânătoarei sunt mai numeroase și mai grele (arme ghintuite, echipament mai complet, eforturi fizice mai mari și cheltuieli mai importante), societățile activează puțin, motiv pentru care terenurile de acest gen sunt luate în arendă sau de particulari, sau se formează asociații vremelnice de vânătoare, compuse din câțiva membrii. Iată prin urmare, cum numărul vânătorilor care vânează la munte și care pot suporta cheltuielile amenajării unui astfel de teren este redus. Aci poate interveni gospodăria în regie înlesnind practicarea vânătoarei și celor cu venituri mai modeste, prin faptul că li se pune la dispoziție un teren bine amenajat, în schimbul unei taxe care, în orice caz, este mult inferioară aceleia pe care ar trebui să o suporte dacă ar avea teren propriu. Vânătorului cu mijloace materiale modeste, îi este accesibilă vânătoarea în acest fel la un câprior, un cocoș de munte, poate un cerb sau o capră neagră. Și fiindcă pescuitul în apele de munte este o îndeletnicire în strânsă legătură cu vânătoarea, trebuie să evidențiem folosul mare pe care un fond de pescuit îndeosebi din apropierea unei stațiuni climaterice sau balneare l-ar aduce colectivității pescărești, dând posibilitatea mai multor pescari sportivi, ca în schimbul unei modeste sume să se distreze, în loc ca întregul fond să fie arendat unei singure persoane. Fondurile de pescuit conținând salmonizi se pretează și mai mult la exploatarea în regie decât fondurile de vânătoare. Terenurile gospodărite în regie mai au darul de a veni în ajutorul acelor care se străduiesc să soluționeze prea spinoasa problemă a arendării fondurilor de vânătoare. Știm cât se leagă de un teren arendașul care timp de 5—10 ani, poate și mai mult, a zidit în acest teren, nu numai bani și sudoare, ci a închis într'insul și o parte din inima sa. Nu se poate deci împăca ușor acest arendaș cu gândul de a se despărți de cuibul său de liniște, de aceea se sbate să-l menție. Contra tendinței de prelungire la infinit a vechilor contracte, se ridică însă, tot mai hotărât, vânătorii din generațiile noi (noui nu ca vârstă, ci ca vechime în vânătoare) care au și ei dreptul la viață, de aceea se opun

prelungirii contractelor și solicită arendarea prin licitație, spre a se putea împărțași și ei de terenuri mai bune. Fapt este că numărul vânătorilor crește și acest lucru va duce, inevitabil, la o reducere a suprafeței care poate fi arendată de o singură persoană. Conflictul acesta de interese va dura multă vreme și va cauza multă bătaie de cap oficialității noastre vânătoarești, fără să poată împăca toate interesele. Terenurile valorificate în regie pot contribui în bună măsură la soluționarea acestui conflict prin faptul că în afară de arendare, vânătorul găsește încă o cale de a practica vânătoarea: apelând la terenurile — regie — fapt care pe mulți îi va face să renunțe la goana după terenuri. Pe lângă acest avantaj, terenurile gospodărite în regie, care — după cum vom vedea în cele ce urmează, nu vor putea fi conduse decât de Stat sau de instituții care urmăresc satisfacerea intereselor generale, — vor fi tot atâtea centre de gospodărie model, de unde se va putea obține material de colonizare și unde viitorii paznici de vânătoare vor putea fi instruiți în mod practic. Dacă la toate aceste avantaje mai adăugăm pe acela că terenurile de regie urmau să ia ființă acolo unde există păduri nearendate, sau acolo unde se putea ajunge la un acord cu arendașul pentru cedarea terenului în total sau în parte, — vedem că înființarea acestor fel de terenuri prezintă numai avantaje și nu aduce nimănui nici un prejudiciu. De aceea, este de neînțeles opoziția pe care unele persoane au făcut-o atunci când, în anul trecut, Casa Pădurilor a solicitat primele terenuri în acest scop. O instituție de Stat vrea să lucreze în favorul colectivității, făcând sacrificii materiale importante; nu cere nici bani, nici personal de specialitate, nici îndrumări de ordin tehnic; nu cere decât un singur lucru: să i se dea terenuri. Și totuși s'au găsit unele persoane din Consiliul Superior al Vânătoarei care să se opună categoric acestei acțiuni. Explicația acestei porniri potrivnice regiei ar putea fi găsită în teama de a nu se generaliza regia în detrimentul sistemului arendării. Teamă este cu totul nejustificată. Cine a administrat — bine — un teren de vânătoare, lucrând intensiv în direcțiunea ocrotirii și amenajării, știe ce sacrificii materiale importante se cer aci, cât de greu este să găsești personalul priceput și conștiincios și câtă cheltuială de energie se cere din partea conducătorului. Față de împrejurările actuale dela noi, este limpede pentru ori și cine că va trece încă multă vreme până când 10—15% din terenurile de munte vor putea fi conduse

bine în regie. Să mai examinăm o temă, de altă natură și anume aceea că terenurile de regie ar putea fi puse, pentru vânatoare, la dispoziția numai a câtorva vânători, din anumite profesii, limitând deci accesul marelui număr de vânători. Cine știe ce înseamnă legea pentru apărarea patrimoniului public, își dă seama că un teren creat și întreținut cu banul public, nu poate fi exploatat după bunul plac al funcționarului respectiv, ci trebuie să existe norme precise de administrare, conforme cu interesul general care a stat la baza unei astfel de înjghebări vânătorești. Alarma este deci, și din acest punct de vedere, cu totul nejustificată.

Care ar putea fi administrațiile ce ar putea să înființeze și să administreze terenuri de vânătoare în regie, deoarece am văzut că acest lucru nu este așa de simplu cum se pare, ci reclamă sacrificii bănești și cunoștințe de specialitate? Dela început trebuie să excludem persoanele particulare, care nu sunt obligate să facă sacrificii în favorul colectivității vânătorești. Știm că există și arendași idealști, dar în calculele noastre nu putem pune temei pe câteva persoane, care constituiesc o excepție și nu o regulă. Către Direcțiunea Economiei Vânatului ar trebui să se îndrepte, în primul rând, gândul nostru. Pentru a putea răspunde acestei însărcinări însă ar trebui să-și creeze un corp de funcționari și să găsească mijloacele materiale pentru acoperirea cheltuielilor. Cunoaștem actualele izvoare de venituri ale D. E. V. și știm câte eforturi trebuie depuse pentru ca din „Fondul cu afecțatiune specială” și din „Fondul U. G. V. R.” să se acopere toate capitolele de cheltuieli pe care le are această instituție. Nu vedem de unde ar mai putea obține noi fonduri bănești. Așa dar, deși oficialitatea noastră vânătorească, în mod firesc, ar trebui să fie cea dintâi care să-și ia o astfel de sarcină de interes general, totuși până când nu are mijloacele materiale necesare, va trebui să se rezume la încurajarea instituțiilor care ar manifesta interes pentru acest fel de lucrări. Cu mai mulți sorți de izbândă poate activa în acest domeniu Casa Pădurilor Statului. Faptul că are personal care nu trebuie decât îndrumat pe această cale, că posedă și mijloacele materiale trebuincioase și în fine, că în ce privește căile de comunicație, cabanele și potecile de vânătoare, este în măsură să armonizeze interesele pădurei cu ale vânătorei, face din CAPS organismul cel mai solid azi, pentru a înființa și conduce terenuri de vânătoare model. De altfel, acțiunea sa a și

inceput și peste câțiva ani se vor vedea rezultatele. Dintre instituțiunile cu caracter nepieritor amintim: Fondul Grăniceresc dela Năsăud, Comunitatea de avere dela Caransebeș, Eforia Spitalelor Civile din București și Sf. Spiridon din Iași, care prin organizarea lor asemănătoare cu a instituțiilor de Stat, ar putea înființa terenuri model.

În mod calculat am lăsat la urmă Administrația Fondului Bisericesc din Bucovina, care ne oferă nu numai un exemplu de admirabilă gospodărie forestieră, ci și una care a înfăptuit de mult ceea ce noi numim teren de vânătoare exploatat în regie. Încă în anul 1936, Administrația Fondului își întocmește un „regulament pentru administrarea și exploatarea vânatului din pădurile Fondului Bisericesc Ort. Rom. al Bucovinei“. După ce în partea I fixează atribuțiunile serviciului central, trece în partea II la stabilirea atribuțiunilor organelor exterioare, și în primul rând ale șefului de Ocol, apoi ale personalului de teren. În fine, partea III cuprinde dispozițiuni referitoare la exercitarea vânătoarei, din care nu lipsește tariful pentru diferitele specii de vânat mare. Toate normele sunt cuprinse în cele 16 articole ale regulamentului. Cei care se îndoesc de reușita unei acțiuni de înființarea terenurilor de regie, să viziteze pădurile Fondului Bisericesc. Vor vedea aci: căi de comunicație, camere de oaspeți la cantoanele de brigadieri silvici, poteci de vânătoare, observatoare și un personal priceput, gata în orice moment să-ți dea o lămurire și să te conducă pe teren.

Pentru cultura în regie se pretează bine terenurile cu vânat mare, iar dintre vânatul mic cele cu fazani. Admirabil pot fi valorificate în acest chip fondurile de pescuit în apele de munte.

Ce ar reprezenta pentru vânătoarea românească 20—30 astfel de terenuri și vre-o 10 fonduri de pescuit repartizate în întreaga țară, ne-ar putea spune numeroșii vânători cu mijloace materiale reduse, care în fiecare primăvară își pun problema unde ar putea împușca un căprior și care vânătoarea cocoșului de munte o cunosc numai din descrieri. Când această categorie de vânători va ști că în schimbul unei sume modeste, va putea vizita un teren bine amenajat; că pentru a ajunge la teren are căi de comunicație ieftine și lesnicioase; că îi stă la dispoziție o cameră confortabilă și un personal de vânătoare bine instruit și în fine, că va achita prețul de tarif numai pentru vânatul împușcat, altfel cheltuiala se va reduce la o sumă mică.

pentru vizitarea terenului, — o va interesa mai puțin arendarea terenurilor de vânat mare, terenuri care nu sunt pentru punga ei, și va felicita pe cei care au realizat ceva pozitiv pentru vânătorimea modestă dela noi.

Ueber den Schutz und die Auswertung des Wildes in eigener Regie.

Sur la protection et la mise en valeur du gibier par voie de l'exploitation en régie.

En Roumanie, le droit de chasse est d'habitude affermé aux chasseur ou aux sociétés de chasse, pour un délai de temps très variable, mais qui en tous les cas dépasse une année.

Dans ce cas, les affermataires sont obligés — et ils ont l'intérêt de le faire — d'entreprendre à leurs frais les travaux de protection et d'amélioration nécessaires pour que le gibier se multiplie et se développe dans les meilleures conditions.

Oposée au système d'affermier au bail, c'est la régie. Dans ce cas, le propriétaire du terrain de chasse entreprend seul tous les travaux de protection et d'aménagement nécessaires. Quant à la récolte, il peut l'obtenir seul — dans le cas où il pratique la chasse — ou il peut accorder le droit de chasse aux chasseurs, par pièce, en échange d'une taxe fixée avec anticipation.

Ce deuxième système n'est usité en Roumanie que sporadiquement, par divers grands propriétaires et surtout par l'Administration des forêts de l'Eglise orthodoxe de Bucovine.

L'auteur du présent article, en exposant les avantages qui résultent de l'exploitation du gibier en régie, propose qu'elle s'étend surtout aux forêts propriété de l'Etat.

PĂDUREA NU ESTE OGOR.

ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

C R O N I C A

I N T E R N Ă

● **Prof. Dr. Werner Schmidt: Rasele de pin din Europa centrală
sub raportul producției în valori și volum.**
(Conferință ținută la Soc. ing. silvici „Progresul Silvic“).

Un mijloc deosebit de concludent în cercetările mai noi asupra rasei arborilor s'a dovedit a fi efectuarea de culturi experimentale în climatele cele mai diferite.

În felul acesta, în cadrul mare internațional, fiecare țară în parte are posibilitatea să stabilească rasele bune, cu capacitate de transplan-tare. Afară de acesta, comportarea unei rase în climă străină pare să reiasă adesea indiciile speciale pentru caracteristica ei, în timp ce într-o climă cu care ea este obișnuită, aceste proprietăți nu se pun în evidență.

Comisiunea semințelor din Uniunea internațională a stațiunilor de experimentație forestieră a studiat de o serie de ani, în multe țări, culturi comparative cu speciile principale. S'a ajuns la concluzia de ex. că pinul din Prusia de răsărit e singura rasă care a dat producție de mare valoare în Italia, depășind astfel cu mult ținutul său de origină, — în timp ce cele mai multe dintre celelalte rase, n'au dat rezultate. Lanțul Alpilor a opus în ultima perioadă glacială a barieră de neînvins migrațiunilor naturale înspre Italia, a raselor răsăritene de pin. Introducerea lor, pe cale artificială prin culturi experimentale, dă de aceia bune rezultate.

Conferința tratează în special rasele de pin, — deși și la celelalte specii lemnoase s'ar putea cita rezultate noi interesante — și folosește ca material documentar culturile experimentale germane, cari de la 1935 se întind pe o regiune vastă,

Producția în volum a arboretelor de pin din răsăritul german, din ținuturile baltice, din munții mijlocii și înalți a fost studiată prin noi procedee de cubaj și pusă în comparație cu aceia a raselor din șesul Rinului și al Main-ului. Arboretele provenite din regiunile de munte, duse în afară de clima stațiunii lor, au vădit o micșorare a creșterilor. Rasele din câmpie se pot transfera mai ușor, fără să-și reducă producția de substanță lemnoasă.

Interesante observațiuni s'au făcut pe diferitele suprafețe de probă, în ce privește influența climatei asupra creșterii. Procedeele de cubaj au fost așa alese ca pe de o parte să permită să se tragă concluziuni chiar în epoca tinereții, iar pe de altă parte să necesite cât mai puțin lucru pe teren, dată fiind lipsa de brațe din cauza războiului.

La o producție în volum egală, producția în valoare este hotărâtoare. Rasele răsăritene germane de pin s'au dovedit a fi de un tip care for-

mează arborete dense. Ele nu se răresc și din această cauză se formează puține crăci. Acest fapt este în legătură cu redusa lor sensibilitate față de atacul ciupercilor. Predispoziția lor de a forma crăci subțiri este însă un factor important pentru producția în valoare. Rasele de pin din răsărit sunt foarte puțin inclinate spre defecte de creștere și posedă o minuțată capacitate de a-și vindeca rănille.

În felul acesta încă din tinerețe se pot trage concluzii practice din cultura lor experimentală.

R. P.

● Dela 7 hârtii zilnic, la 7 hârtii pe lună.

În conformitate cu Decizia Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 1.428/1942, în zilele de 15—22 Decembrie 1942, s'au luat de către ICEF în primire următoarele bunuri:

Nr. curent	Numirea ocoalelor silvice CAPS dela care s'au luat	Păduri și alte terenuri			Construcții și terenuri aferente		Inven- tar viu și mort	T o t a l
		Ha.	a.	Val. după inventar	Nr.	Val. după inventar	Val. după invent.	Val. după inventar
				Lei		Lei		
1	Carol I. . .	4447	99	98185712	21	2578720	166498	100930930
2	Hüffel . . .	3814	79	88090000	15	569585	351200	89010785
3	Sinaia . . .	2245	76	26765720	7	1714000	87994	29567714
4	Murfatlar . .	801	99	2909850	3	311000	—	3220880
	Total . . .	11310	44	215951312	46	5173305	605692	221730309

Începând cu luna Aprilie 1943, în baza Deciziei Nr. 660 din 10 Aprilie 1943, a aceluiași Minister, aceste bunuri, împreună cu cele dobândite anterior la Jigalia-Ialomîța și la Băneasa-Ilfov, alcătuiesc în cadrul ICEF o unitate aparte denumită „Administrația Bucurilor ICEF”.

Sub auspiciile acestei noi administrații, dela 1 Aprilie 1943, ocoalele silvice experimentale au început să trăiască și să trăiască cu adevărat o viață cu totul nouă, al cărei suflu, ne îngăduim a presupune că nu va întârzia să se facă simțit în lumea noastră forestieră.

Programe unitare, bugete pe ocoale, simplificări contabile, operațiuni bănești numai prin CEC, etc., etc., sunt astăzi realități deși suntem numai la începutul funcționării acestor ocoale.

Activitatea însă, care se simte, care se vede liberă, descătuișată și se poate desfășura pe teren, este aceea pe care de mult o așteptăm să apară în interesul pădurii, al culturii acesteia. Fără îndoială că și latura comercială a ocoalelor după urma căreia trebuie și va trăi un buget real al ICEF-ului, nu este neglijată.

Dar înainte de a se putea aduce la cunoștința celor interesați.

principiile de organizare și normele de gospodărire a acestor ocoale silvice, este bine deocamdată să se știe că aceste unități trăesc și că primii pași au fost însoțiți de semne nespuse de îmbucurătoare.

Iată de exemplu, unul din aspectele acestei noi vieti, desprins din primele trei luni de existență proprie a ocolului silvic experimental Carol I, pe care îl conduce semnatarul acestor rânduri: *biurocratismul, pacostea administrațiilor noastre, a fost pur și simplu sugrumat.*

Poate, alte articole vor explica mai pe larg fenomenul.

Datele din tabelul de mai jos sunt edificatoare, atât în ceea ce privește măsura în care devenise sufocant biurocratismul, cât mai ales în ce privește rezultatele la care am ajuns.

Ne referim la lunile Aprilie, Maiu și Iunie din anii menționați.

Nr. curent	Anul	De unde vine și cui se adresează lucrarea (corespondența)						Total hârtii	Media lunară (25 zile lucrătoare) hârtii
		Casa Pădurilor și Dir. Pit.	ICEF și ad- ia lunurilor ICEF	Institutiile		Pers. ocol	Parti- culari		
				In afara jud. Muscel	In jud. Muscel				
1	1940	609	—	36	23	38	3	709	236
2	1941	533	—	28	49	30	8	648	216
3	1942	479	—	37	54	18	17	605	202
4	1943	124	21	22	31	3	36	237	79

Da, dela o medie lunară de 236, în 1940, 216 în 1941 și 202 în 1942 hârtii înregistrate, am ajuns în anul 1943, la o medie lunară de 79 hârtii. Vom observa mai departe că din totalul celor 237 hârtii intrate-șite în Aprilie-Iunie 1943, 124 sunt dela sau către fostele administrații tutelare: CAPS și Direcție, iar dela și către ICEF, noua administrație, nu s'au înregistrat decât 21 hârtii.

Așa dar dela o medie a primelor trei luni din cei trei ani, de 218 hârtii, la o medie 7 hârtii; *dela 7 hârtii pe zi la 7 hârtii pe lună.* Este un fapt, este o realitate care surprinde pe orice începător că s'ar fi putut lupta contra birocratismului.

Și totuși, veniturile ocolului silvic experimental Carol I în primele trei luni ale exercițiului financiar în curs, pentru a nu ne opri decât asupra acestui capitol care pasionează în deosebi vremurile, au atins cifra de 12.000.000 lei. Ocoalele silvice experimentale trăesc și au început cu îmbunătățirea cea mai mult așteptată.

I. M. Pavelescu

Șeful Ocolului Silvic experimental „Carol I”

● Terenurile degradate și mijloacele de luptă.

D-l Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul” a susținut mult — prin nenumărate articole — acțiunea noastră pentru trezirea populației și a celor în măsură să hotărască, dintr'o nepăsare — care s'ar putea socoti vinovată — în marea problemă a terenurilor degradate.

În paginile acestei reviste am remarcat întotdeauna acest sprijin, și nu credem să fi scăpat neșemnalat vreunul din aceste articole.

În numărul din 10 Iulie a. c., d-sa reia problema printr'un articol intitulat „Politica viitorului apropiat” propunând pentru punerea în valoare a acestor terenuri degradate — în afară de împădurire — și plantarea cu pomi roditori.

D-sa crede că foarte multe din terenurile degradate ar putea fi folosite pentru plantații de pomi fructiferi: meri, pruni, nuci.

Pentru a determina pe proprietarii acestor terenuri să le cultive propune să fie scutiți de impozite pe o durată de zece ani, iar în cazul contrar când aceștia continuă să le lase în starea de degradare, să li se aplice o constrângere fiscală printr'un impozit de 5 ori mai mare decât terenurile productive.

Pentru pregătirea puiștilor necesari, propune ca pe lângă fiecare școală primară să se creeze o pepinieră, de circa 2 ha., unde în afară de puiștii forestieri, să se realizeze și puiștii de pomi fructiferi. În felul acesta continuă D-sa, „copiii s'ar deprinde de mici cu creșterea pomilor, ar prinde dragoste ca de orice lucru care a necesitat muncă și mișcăleală. Legătura aceasta dintre copii și pomi s'ar resimți în grija pe care ar purta-o și plantațiilor din marginea șoselelor”.

D-sa nu scapă din vedere să atragă atențiunea asupra structurii economice viitoare a lumii de mâine „care ne va constrânge să ne rezumăm pe industrializarea produselor agricole”. Socotește deci un bine că, pornindu-se dela necesitățile războiului, s'a creiat și amplificat industria produselor agricole. În felul acesta ne vedem îndrumați din timp pe calea viitorului, nerămânându-ne decât perfectarea acestei organizări.

În linia acestor perspective de viitor, d-l Șeicaru cere o activă politică de desființarea degradatelor, prin plantarea lor și cu pomi fructiferi. Socotește că se poate reda astfel agriculturii peste 700.000 ha.

D-sa încheie acest articol astfel: „Când torenții vor putea fi stăpâniți, când dealurile astăzi brăzdate de râpi vor fi acoperite de livezi și de păduri de salcâmi, vom avea imaginea unei țări noi”.

Noi credem însă că folosirea pomilor fructiferi ca mijloc de luptă împotriva terenurilor degradate, adică acelea ce și-au pierdut învelișul vegetal protector, fiind în același timp supuse acțiunii erozive a apei, nu este indicată. O plantație de fructiferi cere să fie rară și în plus îngrijirea ei impune ca solul — cel puțin din jurul pomului — să fie săpat. Împotriva eroziunii nu se poate lupta cu efect bun decât prin instalarea unei vegetații lemnoasă, deasă, evitându-se în același timp mobilizarea solului, care înlesnește pătrunderea apei în adâncime, fapt care dă naștere la fenomenele de alunecare așa de frecvente în regiunea dealurilor noastre. După părerea noastră, folosirea pomilor roditori nu se poate face decât numai în anumite terenuri mai puțin expuse ero-

ziunei sau în cele aflate în stadiul inițial de degradare. În orice caz, întinderea acestor porțiuni este foarte mică, neputând atinge nici pe departe cifra de 700.000 ha pe care o presupune d-l Șeicaru că s'ar putea reda agriculturii prin plantări cu pomi fructiferi.

● Văzute și mărturisite.

La rubrica respectivă a ziarului „Curentul” cu data de 4 Iulie a. c. a apărut următoarea notiță: „Pe islazurile comunei Petroșița din jud. Dâmbovița nu mai pot pătrunde vitele la pășune din cauza desimei mărăcinilor, pe când toată munca de folos obștească s'a depus de săteni, la sădit flori în curtea primăriei.

Vitele au ajuns să cadă de slabe, în mijlocul verii, pentru faptul că autoritatea comunală a învoit și a permis la doi economi de oi să pășuneze pe islazul vacilor sătenilor”.

Din notiță se desprind două laturi ale stării de lucruri privind islazul Petroșiței:

1. Pe deoparte mărăcinii. În această privință rămâne de văzut dacă plângerea ar putea fi justificată. Dacă starea terenului este de natură încât curățirea mărăcinilor s'ar fi putut sau s'ar putea face, atunci autoritatea comunală este de incriminat. Dacă însă terenul, în coastă fiind, este supus eroziunii, atunci mai bine a făcut autoritatea comunală că n'a curățat mărăcinii, cari în cazul acesta exercită acțiunea de fixarea terenului în coastă. Noi am văzut cândva o parte din islazul Petroșiței; ni-l amintim supus acțiunii distrugătoare a unui pășunat abuziv, urmată de aceea a apelor în scurgerea lor pe coaste. Dacă porțiunea incriminată ar fi aceea pe care am văzut-o noi, nu ne declarăm de partea celor ce au dat notița la ziar.

2. Latura a doua a notiței privește nesocotirea de către autoritatea comunală a intereselor obștești, prin favorizarea a doi economi de oi.

Islazurile sunt în special pentru vitele mari ce merg, din sat, zilnic la pășune. Pentru oi și vitele marilor economi, sunt destinate golurile de munți.

Deaceia nu se ajung la noi pășunile — că se fac lucrurile altfel decât cum ar trebui.

● Sesiunea Consiliului permanent al Ministerului de Agricultură și Domenii.

Inițiat prin legea de reorganizare a Ministerului din 6 Aprilie 1939, Consiliul permanent a fost desființat la 18 Septembrie 1940, pentru ca să fie reînființat la 8 Mai 1942.

Prin reînființare acest Consiliu capătă o nouă factură. Modificările au fost esențiale. Sectorul silvic — prin noua compunere — are în Consiliu o participare redusă și anume numai directorul Icef-ului și directorul Direcției silvice.

Cu această compunere nouă, Consiliul permanent al Ministerului din care fac parte și pădurile, a ținut în prima jumătate a lunii Iunie a. c. două ședințe.

Se știe că, potrivit legii sale de ființare, Consiliul permanent al agriculturii are să-și dea avizul asupra politicii agrare și asupra planului de lucru întocmit de Ministerul de Agricultură și Domenii, precum și asupra repartizării fondurilor.

În fața Consiliului, Ministrul prezintă prin reprezentanții diferitelor sectoare, referate, cari constituiesc puncte de plecare pentru debaterile Consiliului, din care se va vedea ce trebuie menținut și ce trebuie schimbat din planul de lucru.

În cadrul ordinii de zi stabilită, D-l I. Antonescu secretar general la acest Minister a expus planul de lucru pentru sectorul agriculturii, iar d-l I. Radulovici pe acela privind sectorul zootehniei și pisciculturii.

Din primul referat reținem că s'a urmărit punerea în valoare a cât mai multe terenuri prin îndiguiri, disecări și irigații. La planul de cultură s'a urmărit: cultivarea întregii suprafețe arabile, alegerea culturilor care reușesc mai bine în regiune, asigurarea consumului intern, îmbunătățirea sistemului de cultură prin trecerea la un asolament de 3 ani, extinderea culturilor de plante textile și plante uleioase. Totalul planului de cultură pe anul 1943/44 este de 11.541.529 ha din care 3.020.000 ha sunt prevăzute pentru însămânțări cu grâu de toamnă.

Din raportul zootehnic și piscicol reținem acțiunea de introducere în hrana vitelor a reziduiilor oleaginoase, acestea constituind o hrană concentrată, cu atât mai necesară cu cât sunt mai mari nevoile de nutreț.

Activitatea silvică a fost expusă de D-nii I. Florescu directorul Direcției Silvice și Anastase Nedelcovici administratorul Casei Pădurilor Statului. Aceasta s'a desfășurat pe două planuri. Primul a fost determinat de satisfacerea nevoilor de lemn ale armatei, autorităților, industriilor și populației. În primele luni ale anului forestier în curs s'a realizat: 457.201 vagoane de lemne de foc și 2.135.125 m³ lemn de lucru. Al doilea plan a fost cel de refacerea domeniului păduros, punerea în valoare a terenurilor degradate și împădurirea suprafețelor cerute de nevoile apărării naționale.

S'a expus apoi de fiecare director în parte activitatea Institutelor de cercetări din cadrul acestui Minister: d-l G. Ionescu-Sișești pe al ICAR-ului, d-l G. K. Constantinescu pe al INZ-ului și M. Drăcea pe al ICEF-ului.

Nevoia creierii și organizării creditului a constituit deasemenea obiect de preocupare în Consiliul permanent al agriculturii. În această privință au referit d-nii I. Antonescu pentru cel agricol și Dem. Grozescu pentru cel forestier.

Problema valorificării recoltelor a fost prezentată de d-l I. Antonescu.

La rândul său, d-l Ministru Aurelian Pană, în expunerea sa, subliniind importanța creditului agricol, arată că în același timp este nevoie de un credit forestier, deoarece prin valorificarea lemnului, pădurile particulare vor fi mai bine îngrijite.

D-sa a evidențiat apoi contribuția Institutelor științifice la propășirea agriculturii, silviculturii și zootehniei.

● O propunere în legătură cu tezurizarea țărănească.

În ziarul „Curentul” cu data de 13 August 1943, d-l Pamfil Șeicaru, arată că în ultimul timp țărănimea a putut strânge bani, fără ca să aibă putința să-i cheltuiască. D-sa crede că este absolut necesar să se facă să circule acești bani, indicând și o soluție. Arătând că în gospodăria țărănească există o mare lipsă de confort — în cuprinsul casei găsindu-se atât de puține lucruri, — d-l Șeicaru propune să se creeze fabrici specializate în mobilă țărănească. Ceea ce nu fac particularii, spune D-sa, să facă Statul. Și inițiativa o găsește potrivită pentru Casa Pădurilor Statului. Arată în continuare că unele încercări industriale (ale acestei instituții) făcute în ultimii doi ani au dat rezultate foarte frumoase. „Firește, timide, fiindcă spiritul de inițiativă al unei organizații de Stat are totdeauna un fel de teamă de risc, de hărțuiala bănuelilor, de răspunderi adesea expresie a unor răsbunări, totul, contribuind la o cât mai restrânsă activitate”.

Intrucât gustul țărănimei diferă după regiuni, propune organizarea unor concursuri de modele de mobile pe regiuni, inspirate din specificul fiecărei regiuni. „Când țăranul ar veni la târg ar găsi, fie pentru gospodăria lui, fie pentru zestrea unei fete, fie pentru gospodăria lui, tot ce-i trebuie, solid lucrat, frumos, efim. O ingenioasă publicitate ar stimula dorința de a avea casa înfrumusețată”.

În felul acesta, continuă autorul articolului, lemnul de iag și-ar afla o prețioasă întrebuințare, iar Caps-ul ar avea o mai bună comercializare a Jemului.

Pentru realizarea ideii adaugă: „Cu atât mai ușor de realizat această operă — și nu mă sfiesc să-i dau atributul de națională — cu cât la conducere, cât și în personalul ingineresc, Caps-ul dispune de elemente tehnice capabile de entuziasm, energie”.

În afară de utilitatea socială a acestei transformări al cuprinsului casei țărănești, economia țării și finanțele ar avea un mare avantaj, prin repunerea în circulație a unei părți din tezaurizarea țărănească. „Sunt capitaluri «moarte», sunt capitaluri improductive care pot fi rechemate la viață”.

Soluției autorului articolului atât de interesantă, se mai pot adăoga și altele la fel de utile țărănimei: gardurile și podelele caselor cari lipsesc în așa de multe gospodării țărănești.

● Economia furageră.

Sporirea capitalului nostru zootehnic (*șeptelul* cum i se mai spune de unii, introducând direct termenul franțuzesc) este socotită nu numai o condiție a ridicării agriculturii românești, a rentabilității ei și ca urmare a standardului de viață a micului plugar, ci și a bunului trai al întregii obști românești atât de la sate cât și dela orașe.

În acest scop au fost sacrificate mari întinderi de teren, dintre care o bună parte provenite din păduri, creindu-se islazuri comunale.

Ele nu au putut însă să-și îndeplinească scopul, întrucât — lăsate în voia soartei, fără nici-o îngrijire și printr'o exploatare neîndrumată și

în general abuzivă, — s'au acoperit de buruieni sau au căzut pradă acțiunii distrugătoare a apei. În regiunile stepice, s'a văzut, în sfârșit, că islazul în forma cunoscută, nu corespunde, în lunile călduroase și secetoase ed vară transformându-se în scrum, cu iarba arsă de soare și vitele gonind flămânde și năvălind (acolo unde există) în pădurile vecine.

S'a ajuns, în sfârșit, la convingerea că trebuie acționat altfel. În regiunile de câmp urmând să se cultive plante furagere, unele indigene, altele străine dar cu puțința de a se desvolta normal și în cuprinsul țării noastre. Printr'o acțiune mai mult sau mai puțin susținută de organele oficiale s'a ajuns ca încet încet parte din islazuri să fie desfundate și cultivate cu plante furagere.

„Universul“ din 22 Iunie 1943 constatând această schimbare de direcție în politica noastră agrară, scrie, în articolul de cap din prima pagină: „Era neexplicabil și de netolerat regimul detestabil de exploatare și de administrare a islazurilor comunale de până mai anii trecuți. Nu se poate concepe o delăsare și o incurie mai mare decât cele pe care ne-a fost dat să le întâlnim în acest domeniu. După ce am desființat păduri întregi, ca să le transformăm în islazuri, am lăsat totul la voia întâmplării, fără să tragem odată cu plugul, fără să rezervăm anumite întinderi pentru culturile furagere sistematice, fără să îngăduim fânețelor naturale chiar răgazul necesar unei dezvoltări normale și al regenerării. N'am plantat un arbore, n'am creiat adăposturi oricât de rudimentare pentru vitele date la păscut, pentru cazuri de ploii torențiale, furtuni, arșiță, n'am săpat o fântână și n'am construit adăpătoare, unde să-și potolească setea nenorocitele animale. N'am făcut, în fine, nimic din cea ce era elementar pentru punerea în valoare a acestor importante întinderi de pământ, reprezentând un potențial de bogăție destul de ridicat pentru obștea locuitorilor, pentru economia noastră zootehnică și pentru administrația comunală respectivă. Din primii ani, ciulinii, mărăcinii și toate buruienile rele au năpădit imășurile, părjolul soarelui distrugea și puțina iarbă bună de păscut ce mai rămânea, iar țăranul tocmindu-și vita la imăș se socotea deslegat de orice obligație de a o mai hrăni acasă, deși ea se întorcea de multe ori dela islaz mai înfometată decât plecase“.

Se dă în felul acesta completă dreptate silvicultorilor cari ani de ani au propovăduit ceea ce azi se socotește natural a se face.

În afară de această dreptate, se peruce de calea care duce la îndepărtarea ochilor ce până acum erau spre pășunatul în pădure, — în direcția normală.

Pădurile, în felul acesta vor scăpa de pacostea cea mai mare care a căzut asupra lor și care le-a adus în bună parte în halul de degradare în care se gădesc.

● Direcțiunea Financiară Caps.

În cursul acestui an, a luat ființă, în cadrul Administrației Casei Pădurilor Statului, Direcțiunea Contabilității, separată de Direcțiunea Financiară.

În vederea regrupării și organizării acesteia din urmă, s'a publicat, în Mon. Of. 193 din 19.VIII. a. c., o decizie dată de șeful numitei instituții.

Această direcțiune va avea 3 Servicii și un Birou independent:

1. Serv. programelor de lucru și al resurselor financiare,
2. Serviciul de studii și evidența rezultatelor,
3. Serv. economatului,
4. Biroul casieriei.

1. Primul serviciu, urmează să se ocupe cu prepararea și studierea programelor de lucru, în vederea întocmirii bugetului general C. A. P. S., și urmărirea acestor programe, precum și cu lucrările referitoare la procurarea mijloacelor financiare și repartizarea fondurilor.

Acest Serviciu va avea trei Birouri:

- a) Biroul preparării programelor de lucru,
- b) Biroul studierii și urmărirea aplicării programelor de lucru,
- c) Biroul resurselor financiare, acorduri și convenții și al repartizării fondurilor.

2. Al doilea Serviciu, se va ocupa cu studiul tuturor chestiunilor economice, forestiere și financiare, al rezultatelor activității C. A. P. S., de coordonarea lucrărilor acestor rezultate și în lucrările privitoare la presă, publicații și foaia oficială C. A. P. S.

Acest Serviciu va avea tot 3 Birouri:

- a) Oficiul de Studii,
- b) Biroul de evidența rezultatelor,
- c) Biroul presei, publicațiilor și redacția foaie oficiale C. A. P. S.

3. Al treilea Serviciu se va ocupa cu lucrările de procurarea materialelor, furniturilor, imprimatelor și alimentelor, precum și cu organizarea consumurilor și cantinelor.

Serviciul are două Birouri:

- a) Biroul furniturilor, imprimatelor și materialelor,
- b) Biroul consumurilor și cantinelor.

4. Biroul (independent) al Casieriei centrale C. A. P. S.

At. Haralamb

EXTERNĂ

● † Cajander.

Multe griji și nevoi ale ceasului de față au făcut ca să treacă nu îndeajuns de luată în seamă știrea întristătoare despre plecarea dintre noi, la 21 Ianuarie 1943, pe calea cea fără de întoarcere, a unui mare silvicultor: *Profesorul Aimo Kaarlo Cajander*.

În lumea forestieră străină, și mai ales la noi, Cajander este cunoscut, înainte de toate, ca autor al vestitei sale teorii asupra tipurilor de păduri. Marea felurime a împrejurărilor noastre staționale cu marile schimbări ale florei pe spații oarecum restrânse, au împiedecat prețuirea practică a teoriei respective. În ținuturile nordice, și mai ales în Finlanda, însă, unde lucrurile se înfățișează sub forme mai simple, teoria aceasta a căpătat o largă aplicație în practica amenajării pădurilor (în determi-

narea bonității solului), ca și în cultura pădurilor, în general¹⁾. Aceasta, în afara altor sugestii de geografie, botanică și, în general, de sociologie botanică.

Lucrarea sa științifică s'a manifestat și în alte privințe, nu atât prin cercetări proprii, cât mai cu seamă printr'un neîntrecut spirit de organizare și însuflețire. Ca tânăr Lector de Silvicultură, a determinat încadrarea, în 1908, a învățământului silvic superior în Universitatea din Helsinki. Prin mâna sa de profesor desăvârșit, au trecut multe generații de silvicultori, în cei peste 28 de ani cât a funcționat ca Profesor de Silvicultură (1906—1911 Lector, 1911—1934 Profesor titular) și ca suplinitor al Catedrei de Amenajament (1913—1927). Elementele cu vocație științifică au fost urmărite și îndrumate mai departe, de el, mai întâi, în sânul Societății finlandeze de Științe forestiere, creiată de el în 1909 și al cărei redactor a fost timp de 9 ani (1909—1918). Tot lui Cajander i se datorește și înființarea în 1917, a Institutului de Cercetări forestiere finlandez. Alte multe societăți și instituții științifice finlandeze i-au folosit sfatul său luminat, chemându-l ca membru sau președinte în conducerea lor. Fructele acestei lucrări sunt bogate: Finlanda dispune astăzi de o întreagă pleiadă de cercetători, în cel mai deplin înțeles al cuvântului. Literatura forestieră de cercetare efectivă este foarte bogată și cât se poate de prețuită în cercurile specialiștilor.

Dar, Cajander n'a fost numai un om de carte. El a știut uni într'o formă armonică spiritul teoretic cu cel practic. Un sfert de veac a funcționat, neînterupt (1918—1943), ca Director general al Administrației forestiere a Statului, cu care persoana sa se identificase aproape. În acelaș timp, era președintele mai multor mari societăți de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului, ca și a altor multor societăți ale Statului. În felul acesta, a putut pune temelurile unei sănătoase economii forestiere, unei înaintașe industriei a lemnului și unui serios comerț de lemnărie, foarte prețuit în străinătate.

Și în viața politică a țării sale, Cajander a jucat un rol de frunte. A fost membru al Parlamentului dela 1929—1933 și dela 1936 până la moarte. De trei ori i s'a încredințat președinția Consiliului de Miniștri (1922, 1924, 1937/38) și apoi Ministeriatul Agriculturii și al Apărării Naționale.

Ca și în patria sa, Cajander a adus servicii de neprețuit și în sânul manifestărilor și străduințelor de lucru internațional, în câmpul forestier și al botanicei. Congresele și organizațiunile internaționale s'au bucurat din plin de contribuția sa științifică și organizatorie.

Prestigiul neobișnuit de care s'a bucurat acest fiu al unei mici țări nordice în ochii lumii științifice, a făcut ca numele său să figureze printre membrii a o mulțime de instituții științifice străine. Astfel, a fost numit membru corespondent sau membru de onoare al: Academiei

1) O bună orientare asupra teoriei tipurilor de păduri aflăm în articolul „Wesen und Bedeutung der Waldtypen“, pe care Cajander l-a pregătit, cu puține zile înainte de moartea sa, pentru „Intersylva“ (Anul III, 1943, pag. 169—209), revista Centrului Internațional de Silvicultură dela Berlin. Doritorii necunoscători ai limbei germane, îl pot citi în ediția franceză a aceleiaș reviste.

ungare de Științe, Societății germane de Botanică, Societății de Botanică și Zoologie din Viena, Societății polone de Botanică, Societății germane de Dendrologie, Academiei de Agricultură din Turin, Academiei cehoslovace de Agricultură, Asociației forestiere din Silezia, Asociației forestiere suedeze, Asociației silvicultorilor Nord-americani ș. a. Mai multe instituții de învățământ superior i-au acordat titlul de doctor honoris causa, precum: Universitatea Helsinki, Școala superioară de Cultura Pământului dela Viena, Școlile superioare de Silvicultură dela Eberswalde, Riga, Sopron. In semn de mare prețuire științifică, mai multe plante și un fluture au fost botezate, de feluriți cercetători, cu numele său.

Moștenirea pe care Cajander o lasă țării sale este imensă. Datorită muncii, clarviziunii și mărinimiile sale, Finlanda se poate mândri, astăzi, cu o știință și gospodăria forestieră deosebit de viguroase, îndrumate, pentru multă vreme, către un frumos viitor. O întâmplare fericită a făcut ca acest om înzestrat cu atâtea daruri, să-și aleagă drept profesiune și să lucreze cu atâta pasiune și cu rezultate atât de prielnice, în ramura de economie națională cu totul de căpetenie a țării sale.

Cu adâncă părere de rău, silvicultorii din România iau parte la doliul confrăților de profesiune din Țara prietenă dela Nord.

(266)

● Dela C. I. S.

In ultimul timp, au fost numiți drept delegați în Comitetul Centrului Internațional de Silvicultură dela Berlin, de către guvernele unor state europene, următoarele personalități:

1. Finlanda: D-1 Profesor N. A. Osaa, Ministru;
2. Norvegia: D-1 K. Sorhuus, Directorul Pădurilor din Ministerul Agriculturii și
3. Spania: D-1 Ing. șef J. Rodriguez Torres, Șeful Statisticii, Cercetărilor și Invățământului, din Direcția Generală a Pădurilor, Vânătoarei și Pescuitului fluvial, din Ministerul Agriculturii.

(După comunicări oficiale).

(267)

● Dela vecinii Bulgari.

— *Infățișarea actuală a economiei forestiere bulgare.*

După ultimile date statistice, suprafața pădurilor este cam de 3.200.000 ha, ceea ce face un procent păduros de 31,7%. Cea mai mare parte a pădurilor se află în proprietatea comunelor (1.800.000 ha), după care vine Statul cu 800.000 ha și restul (bisericile, mănăstirile, cooperativele și particularii) cu 600.000 ha. Pădurile productive au cam 2.800.000 ha. Creșterea anuală este de 4—5 m³ lemn ceea ce face cam 11.200.000—14.000.000 m³ în pădurile productive. Rezerva lemnoasă este prețuită în anul 1937/38, la 163.200.000 m³, în care rășinoasele intră cam cu 25%, foioasele cu 70% și feluriți copaci cu 5%. Tăerile în 1936 au fost de 4.836.569 m³. La acestea, trebuie să adăugăm și micile păduri particulare cu o întindere sub 50 ha. Acestea însumează cam 500.000 ha, având o rezervă lemnoasă cam de 20.000.000 m³.

Din aceste cifre reese că tăerile pot fi încă intensificate fără a se ataca rezerva lemnoasă, adică păstrându-se în limita creșterii anuale.

Producțiunea pădurilor Bulgariei este încă nedeplin folosită industrialicește.

(274)

— *Impăduririle de protecție.*

Lucrarea de împădurire mai ales în scopuri de apărare a pământurilor nestatornicite este urmărită cu statornicie. Astfel, în primăvara 1942, au fost plantați 23.000.000 pueți de copaci feluriți, înlăturându-se pericolul apelor sălbatiche pentru o suprafață de cca. 30.000 ha. Deosebit de aceasta s'au făcut lucrări de construcție împotriva torenților în suprafață de 6.150 m².

(După Z. f. Wfw., X/70—71).

(275)

— *Înțelegere comercială între Bulgaria și Finlanda.*

A fost încheiată la 21 Oct. 1942, pentru anul 1943. Finlanda își ia îndatorirea de a vinde Bulgariei: celuloză, hârtie, carton, chibrituri, moșorele de ață ș. a., pentru suma de 97.500.000 mărci finlandeze. În schimb, primește, mai ales, tutun.

(După Intersylva, III/274).

(276)

● **Turcia vrea să se elibereze de importul lemnului moale.**

Industria chibriturilor consumă cam 10.000 m³ lemn industrial, de plop, în primul rând, și apoi de tei. Din această cantitate, abia un sfert este din țară; restul este importat din România, Lituania și Finlanda, sub formă de bușteni sau de cutii pentru chibrituri. Tendința generală este de a se elibera de străinătate, cât mai cu seamă greutatea pricinuită de războiul de față, ridică preocupări stăruitoare pentru cultura plopului. Și aceasta, cu atât mai mult, cu cât cereri pentru lemn moale vin și din alte părți, decât din partea industriei chibriturilor.

Ecoul unor astfel de preocupări se face articolul D-lui Actay, Gafur: Kavaklikların iktisodî ehemmiyesit ve kurulma teknigi. Orman ve Ar. 13 (6—12) Iunie—Decembrie 1941, 99—103. Acesta pune problema, vrând calitățile tehnologice ale lemnului de plop, însușirile culturale ale plopului de Canada. Se insistă în chip deosebit asupra căilor de înmulțire în pepinieră, de plantare și îngrijire.

Până acuma, Turcia a fost un bun cumpărător al lemnului nostru de tei mai ales din pădurile dobrogene. Preocupările îndreptățite de care a fost vorba, ce se manifestă în Țara prietenă au însemnatate și pentru noi.

(După Z. f. Wfw., X/68).

(277)

● **Fagul din pădurile Slovaciei este restrâns.**

Potrivit împrejurărilor staționale naturale, pădurea slovacă este slăbită, în primul rând, din fag, care lasă cu mult în urmă celelalte specii forestiere ale ținuturilor carpatice. Astfel, după prețuirile din 1920,

fagul deținea cam 75% din rezerva de lemn a Slovaciei. Anumite împrejurări comerciale (prețul scăzut al lemnului de fag) și de gospodărie generală a țării și speciale ale proprietății forestiere (lipsa de mijloace de transport ieftine) făceau ca pădurile de fag să fie rămase foarte în urmă în privința valorificării și mai ales a culturii lor. După 1920, împrejurările de transport, mai ales, au fost îmbunătățite, printr'o viguroasă campanie de îndesire a rețelei de drumuri publice. În felul acesta, multe păduri inaccesibile au putut fi exploatate, într'un ritm foarte viu, prea viu chiar. Acest fapt, cât și măsurile culturale următoare, au făcut ca procentul de participare al fagului la alcătuirea pădurei slovace să scadă neobișnuit de mult. Astăzi, el este socotit a fi de abia de 31,3% din suprafața păduroasă totală. Lumea forestieră începe să fie îngrijată față de prea marea restrângere a acestei specii, altfel, atât de prețioasă din punct de vedere silvicultural, încât au fost luate măsuri pentru înfrânarea unei porniri devenită periculoasă. După vederile cercurilor forestiere slovace, pe viitor, fagul va trebui să dețină cel puțin 20% din suprafața totală păduroasă a țării.

(După Intersylva, III/96).

(278)

Ilie C. Demetrescu

CINEGETICA

● **Ecouri dela Societatea „Progresul Silvic“.**

Venerabila noastră Societate „Progresul Silvic“ și-a ținut la data de 30 Mai a. c. a 57-a adunare generală ordinară. Din darea de seamă pe anul 1942, prezentată spre aprobare cu această ocaziune, extragem următorul alineat privind vânătoria și pescuitul: „Continuând pe linia unei consecvențe de mulți ani arătată, Societatea noastră n'a scăpat nici un prilej de a ține chestiunile cinegetice pe un plan principal în preocupările sale. Deschizând larg paginile revistei noastre pentru aceste probleme și colaborând în deaproape cu conducătorii Direcției Vânatului, pe deoparte și subvenționând cu cea mai mare bunăvoință, organizațiunile cinegetice ale colegilor noștri, pe de altă parte, Societatea a înțeles ca prin fapte și lucrări efectiv realizate. să pună în practică ceea ce s'a anunțat atunci când s'a afirmat că vânătoria este și trebuie să fie mână în mână cu economia forestieră. După cum rezultă și din textul de mai sus, preocupările cinegetice și piscicole ale Societății „Progresul Silvic“ nu sunt ceva accidental, ci ele sunt rezultatul unui program cuprins, de altfel, și în Statutele sale, care la art. 4 alin. c, prevăd că: „Scopul Societății este să stimuleze și să îndrumeze orice acțiune de propășire în domeniul economiei forestiere ca: ameliorarea și înobilarea arboretelor, mărirea producției forestiere lemnoase și nelemnoase, „vânat, pescuit etc.“. Cei cari au urmărit mai deaproape activitatea Societății noastre, știu că interesul manifestat pentru propășirea vânatului și a pescuitului a fost mult mai mare decât rezultă din textul sobru, reprodus mai sus. În ședințele comitetului ei, adeseori s'au rezervat ore

întregi pentru desbaterea problemelor de acest gen; n'au lipsit sfaturile și îndrumările și — cu toată criza financiară din ultimul timp, provocată de nevoi mult sporite față de venituri, Societatea a acordat și ajutoare bănești pentru sprijinirea inițiativelor colegilor noștri. Suntem o țară tânără și sub raportul economiei cinegetice și piscicole și avem mult de făcut. De aceea, sprijinul moral și material al tuturor oamenilor și asociațiilor de bine ne este necesară. Nu ne îndoim, că Societatea „Progresul Silvic” considerând vânătoarea și pescuitul în apele de munte ca făcând parte din cercul de atribuțiuni ale inginerului silvic, va continua să dea și în viitor același sprijin preocupărilor de această natură.

(66)

● „Basarabia Vânătoarească”.

Acesta este titlul unei reviste de vânătoare ce apare la Ismail. Primul număr, anume cel de pe luna Ianuarie 1943 (Anul I, Nr. 1), ne anunță că revista apare lunar, sub îngrijirea unui Comitet.

În vreme de război, când din cauze multiple, revistele de orice fel își reduc numărul de pagini, sau își suspendă apariția, scoaterea unei reviste noi este un act de curaj. Am răsfoit paginile primului număr și am căutat să aflăm care este scopul urmărit de inițiatori și cum se explică apariția ei pe pământul abia desorbit al Basarabiei. Ne-am lămurit repede: după desrobirea din 1941, Basarabia se bucură de o atențiune deosebită din partea conducerii Țării. În afară de opera de reconstrucție a instalațiunilor și lucrărilor de artă căzute pradă războiului, se observă o muncă de învoire în toate domeniile. Nici economia vânătoarească nu putea rămâne în afara acestui curent constructiv.

Răsfoind revista, vedem că urmărește „să refacă sufletul vânătoresc al Basarabiei” și că „fără să fie numai a Basarabiei, revista va oglindi tot ceea ce interesează pe vânătorii din toate părțile, căutând să fie strajă intereselor vânătoarești. O înfrățire între natură și om, vânător și peisaj — aceasta va urmări să fie revista „Basarabia Vânătoarească”. Apoi: „Revista e prima manifestare vânătoarească extrabiurocrațică, pe care am găsit-o necesară”... Cu toată competența și elanul inițiatorilor și colaboratorilor, revista probabil n'ar fi avut existența asigurată fără sprijinul moral și poate material, al Guvernământului Basarabiei. „E bine să se știe, că n'a fost problemă vânătoarească prezentată spre aprobare, care să nu fie aprobată și în care D-1 General Guvernator să nu pună cel puțin un pic din sufletul său mare; propunerea era timidă, aprobarea era întreagă, ea îmbrățișa toate fețele problemei”.

Primul număr, după cuvântul înainte al Domnului General C. Voiculescu, guvernator al Basarabiei, ne aduce un cuvânt lămuritor al domnului inginer E. Răuță, președintele Comitetului de redacție, cu privire la realizările administrației vânătoarești după un an dela desrobirea din 1941. În continuare, anunță desbaterea unor probleme de interes basarabeian, pe care urmează să le înfăptuiască. Aci trebuie să declarăm cu toată obiectivitatea, că nu putem fi de acord cu toate țelurile propuse. În rest, revista ne aduce interesantul articol al domnului

Paul Berezescu: „Gânduri pentru un început”, apoi „Scurtă privire asupra repartiției vânatului în Basarabia”, lucrare de d-l Gh. V. Axinte. Nu lipsesc nici bucăți de literatură, versuri, epigrame, amintiri de vânătoare, folklor basarabean. O rubrică dela „Societățile vânătoarești” și alta pentru comunicări oficiale.

Numărul 2, al revistei de pe luna Februarie a. c. apare cu același variat material. Domnul Paul Berezescu semnează articolul: Vânătoarea și foloasele ei; D-l Am. U. Retta atacă problema pagubelor pe care unele păsări le aduc agriculturii; după trei interesante articole ale harnicului colaborator al revistei D-l Gh. V. Axinte, citim cu plăcere schița plină de spirit, intitulată „Cum se face un vânător” scrisă de colegul inginer Teofil Georgian. Ca și în numărul precedent, din revistă nu lipsesc schițe de amintiri, bucăți de folklor basarabean, epigrame și rubrica știrilor oficiale.

Ambele numere ale revistei ne aduc un parfum basarabean și așa am dori să rămână: o tribună a vânătoarei acestei mult încercate provincii. Să găsească loc în coloanele ei descrierea frumuseților vânătoarești din codrii Orheiului, a malului întortochiat al Nistrului, al stepei din sudul provinciei, și în fine a bălților Ismailului.

Revista are și unele neajunsuri de tehnică tipografică și nu lipsesc nici unele greșeli. Acestea însă trebuie trecute cu vederea dacă ne gândim la lipsurile multe pe care trebuie să le învingă azi o publicație.

Avem credința, că încetul cu încetul, neajunsurile vor fi înlăturate și în cronica următoare ni se va da din nou prilejul de a putea spune lucruri bune. Urâm din toată inima viață lungă „Basarabiei Vânătoarești”.

(67)

● Concursul național de tir din anul 1943.

Cine vrea să vâneze, trebuie să știe nu numai să mânuiască o armă de foc, ci și să tragă cu efect. Sunt necesare prin urmare, exerciții îndelungate la poligon și numai după aceea este îngăduită tragerea asupra animalelor. Dacă pentru vânatul mic, exercițiul cu arma de alice este necesar, apoi acest lucru este și mai important când este vorba de a trage cu glonț asupra vânatului, mare, prețios și rar. Când avem de a face mai ales cu cerb, urs sau capră neagră, glonțul nu trebuie trimis la întâmplare, rănind vânatul fără ca vânatul să poată avea bucuria de a-l și găsi.

La 12—14 Iunie a. c. a avut loc, la poligonul A. N. E. F. concursul național de tir din acest an. Cei mai de seamă trăgători din țară au ținut să ia parte la această manifestare organizată de Federația noastră de tir. Constatăm, că de un an încoace, această secție a sportului românesc se evidențiază printr-o conducere plină de elan. Numeroasele concursuri organizate sunt o dovadă despre aceasta.

Importanța acordată acestei manifestări rezultă nu numai din numărul mare de participanți ca trăgători (peste 30), ci și din faptul că la distribuirea premiilor a ținut să fie de față Șeful sportului românesc, iar Ministerul Propagandei Naționale, pe lângă trimiterea unui reprezentant, a făcut și sacrificii materiale, prin premiile acordate.

Cu toate că este vorba de un tir pur sportiv, totuși am ținut să nu lăsăm nesemnalfată această manifestare, pe deoparte pentru motivul că trecutul sbuciumat al neamului nostru este o dovadă că Românul trebuie să fie totdeauna bun trăgător, iar pe de altă parte un bun trăgător la țintă fixă nu are nevoie decât de un scurt stagiul pentru a trage bine și la vânat.

● Altă serie de premii pentru studenții Facultății de Silvicultură.

În altă cronică ¹⁾ am făcut o dare de seamă asupra premiilor acordate în anul 1942 studenților Facultății de Silvicultură, cari s'au evidențiat la cursul teoretic și la lucrările practice de vânatoare. Avem prilejul fericit de a putea anunța, că și în anul 1943, va fi posibilă acordarea unor premii de acest fel, care probabil vor consta tot din arme de vânatoare. Direcțiunea Economiei Vânătorului a acordat și în acest an o sumă de 90.000 Lei în acest scop. Conform regulamentului privitor la acordarea premiilor de acest gen, concurenții trebuie să prezinte și o lucrare cu subiect de vânatoare și pescuit, pe care o întocmesc ca rezultat al practicei de vară. Pot lua parte la concurs numai studenții cari au urmat cursul de vânatoare, adică studenții cari au terminat anul III. În vederea concursului din acest an, Secretariatul Facultății a trimis fiecărui student care a terminat anul III un exemplar de regulament, cu încunoștințarea că lucrările trebuie depuse la secretariat până la data de 15 Sept. 1943. Vom reveni asupra acestei chestiuni, arătând rezultatul concursului. (68)

● Excursiune de studii în Bucovina.

Conform tradiției, studenții anului ultim dela Facultatea de Silvicultură fac o excursiune de studii, timp de 7—10 zile. În acest an, excursiunea a avut loc în pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina și au luat parte și studenții anului III. Lăsăm altora sarcina de a arăta gospodăria silvică model, pe care o întâlnim în pădurile Fondului: amenajamente moderne, instalațiuni de transport, regenerări naturale și artificiale bine reușite, etc. Nu vom insista nici asupra programului admirabil întocmit și — cu deosebire — asupra primirii mai mult decât camaraderești pe care colegii dela Fondul Bisericesc din Bucovina au făcut-o grupului de profesori și studenților din cei doi ani. În această rubrică vom înșira pe scurt numai foloasele pe care studenții le-au avut din punctul de vedere al pregătirii vânătoarești și piscicole. Dacă este vorba de a prezenta viitorilor ingineri silvici lucrări care să le servească drept model din punct de vedere vânătoresc, atunci nu se putea alege un loc mai potrivit decât Bucovina și pădurile Fondului Bisericesc.

Avem, aci, în primul rând o tradiție vânătoarească. Îndeletnicirea de adept al Sf. Hubertus este nu numai frecventă, ci este și apreciată

1) Revista Pădurilor, 1943, pag. 164.

aşa cum se cuvine şi la tot cazul mai mult decât în multe alte provincii ale Ţării. Este o primă constatare pe care o face imediat acela, care ia contact cu cercurile vânătoreşti de aci. Administraţiile forestiere de aci sunt stăpânite de convingerea, că vânătorearea nu poate fi separată de silvicultură şi că profesioniştii forestieri de toate gradele, trebuie să fie şi vânători. Consecinţele acestor concepţii sunt din cele mai bune: pază bună la terenuri, poteci de vânătoreare, observatoare, sărării, case de adăpost sau camere oficiale la cantoanele de brigadierii, iar urmarea — vânat abondent. În cursul acestei instructive excursiuni, studenţii au putut vedea, pe lângă frumosul Ocol Valea Putnei, bine amenajat din punct de vedere vânătorească şi o staţiune de repopulare cu păstrăv indigen. După cât ni se spunea, Fondul posedă în total şase asemenea staţiuni dintre care una la Ocolul Falcău (Valea Brodinei) şi alta la Ocolul Argel. Ceea ce te impresionează din primul moment când intri în pădurile Fondului, este liniştea desăvârşită şi absenţa totală a păşunatului în păduri, fapt deopotrivă de binefăcător atât pentru gospodăria forestieră cât şi pentru cea vânătorească. O altă caracteristică este pregătirea vânătorească generalizată la personalul subaltern, încât acesta poate fi de un folos nepreţuit şefului de ocol. Acesta constituie unul din secretele reuşitei introducerii regiei proprii la valorificarea vânatului din păduri.

În rezumat: excursiunea de studii din acest an, făcută în pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina, a fost cât se poate de instructivă şi din punct de vedere vânătorească şi piscicol. Ne exprimăm nădejdea că şi la excursiunile din anii viitori se va ţine cont, la întocmirea programului, de această latură a pregătirii profesionale a viitorilor ingineri silvici.

(69)

● Reglementarea vânătoreării animalelor răpitoare cu păr din Delta Dunării.

Dreptul de vânătoreare de pe proprietăţile Statului din Delta Dunării nu este arendat. Valorificarea lui se face de Dir. Ec. Vân. în regie. Într-o altă cronică din anul trecut am arătat că ori care posesor al unui permis de vânătoreare poate să vâneze în Delta, plătind o taxă de 150 lei pe zi. Atunci era vorba de vânătorearea la păsări de balta. Continuând să se ocupe de valorificarea vânatului de aci, Dir. Ec. Vân. obţine deciziunea ministerială No. 123738/1943 pentru reglementarea împuşcării şi prinderii vânatului răpitor cu păr. Iată textul comunicării pe care o face această instituţie: „Vânătorearea vidrelor, nurcilor, lupilor, dihorilor şi a herminelor în Delta Dunării, se poate face numai pe baza unei „Autorizaţii pentru prins“, eliberată de către Inspectorul de vânătoreare al judeţului Tulcea, valabilă dela data de 15 Decembrie până la 15 Februarie inclusiv şi numai în perimetrele proprietatea Statului, în care dreptul de vânătoreare nu este arendat şi care vor fi specificate în autorizaţie.

Solicitorul va exercita vânătorearea cu capcane, sau câini de vânătoreare. Cel care utilizează şi armă de foc este obligat a avea permis de vânătoreare.

Art. 2. — „Autorizaţiile pentru prins“ se eliberează contra unei

taxe de 5.000 lei pentru 30 zile și lei 7.000, pentru întreg sezonul (15 Decembrie—15 Februarie) și este personală și netransmisibilă.

Dacă prinderea se face în grup, fiecare participant, chiar minor, este obligat a avea „Autorizația pentru prins”.

Taxa se depune la Administrația Financiară la art. 75, pe seama Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru „Autorizație pentru prins”, iar autorizațiile se vor elibera numai în baza chitanțelor de depunere a banilor.

Inspectorul de vânatoare al județului Tulcea este obligat a înainta la 30 Aprilie a fiecărui an, — Direcțiunei Economiei Vânătorului, cotoarele autorizațiilor, precum și chitanțele de plată dela Administrația Financiară.

Art. 3. — Pentru controlul circulației blănurilor, fiecare posesor al unei atari autorizații este obligat a prezenta blana spre marcarea. Inspectorul de vânatoare al jud. Tulcea, o va marca și va elibera un „Certificat de proveniență”.

Blănurile găsite nemarcate, sau fără certificate de proveniență se vor confisca și vinde la licitație, iar sumele realizate se vor face venit la Stat”. (70)

● Adunarea generală a protectorilor și vânătorilor de capre negre din România.

La 20 Iunie 1943 a avut loc la Brașov adunarea generală ordinară a Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre din România.

Din darea de seamă asupra realizărilor din anul 1942/43, extragem cele ce urmează, așa cum rezultă din procesul verbal Nr. 7:

— Federația a fost recunoscută ca persoană juridică, având sediul la Brașov;

— Numărul membrilor a crescut dela 101 în anul 1941/42, la 152 în anul 1942/43;

— Se duc tratative cu diferite Societăți și persoane, în scopul de a se coloniza caprele negre în muntele Ciucașul — Brașov. Nădăjduim că adunarea generală din anul 1944 va putea enumera printre realizări și această operă;

— D-l secretar general al Federației, inginer insp. g-1 silvic Otto Witting, expune stadiul în care se găsește întocmirea hărții zoogeografice a caprelor negre din România, — arătând că s'a terminat colectarea datelor și urmează a se întocmi părțile, care vor fi distribuite membrilor contra cost. Ne permitem a adresa conducerii Federației rugămintea, ca să scoată harta în mai multe exemplare, încât în afară de membri, să-și poată procura câte un exemplar și instituțiile care se interesează de problema distribuției faunei noastre vânătoarești.

— „Se aprobă bugetul pe 1943/44 întocmit de Comitet cu suma de Lei 295.731 la încasări și Lei 295.731 la cheltuieli. Din buget rezultă că, cotizația anuală pe 1943/44 s'a stabilit la lei 300, taxa de înscriere la lei 100 și taxa după fiecare autorizație de împușcare la lei 200.

În urma propunerii Comitetului și după ample discuțiuni se stabilește cifra recoltei pe 1943/44, precum urmează:

- a) Jud. Hunedoara: țapi 76, capre 80, total 156.
- b) Jud. Gorj: țapi 3, capre 3, total 6.
- c) Jud. Severin: țapi 7, capre 7, total 14.
- d) Jud. Făgăraș: țapi 50, capre 64, total 114.
- e) Jud. Argeș: țapi 15, capre 12, total 31.
- f) Jur. Muscel: țapi 13, capre 12, total 25.
- g) Jud. Sibiu: țapi 5, capre 6, total 11.
- h) Jud. Brașov: țapi 13, capre 13, total 26.
- i) Jud. Prahova: țapi 7, capre 7, total 14.
- k) Jud. Dâmbovița: țapi 3, capre 3, total 6.
- l) Jud. Vâlcea: țapi 3, capre 3, total 6.
- Total general: țapi 195, capre 214, total 409.

Vasile Cotta

CERCUL DE STUDII

● IX. At. Haralamb: Pădurea și fenomenul torențial. (Cercetări în materie). (31 Martie 1943).

Dacă în ce privește rolul pădurii asupra fixării terenului pe coaste, nimeni nu se mai îndoiește, nu același lucru se poate spune despre influența pădurii asupra regimului apelor. Și astăzi se mai găsesc mulți, din lumea din afară a forestierilor, care să-i tăgăduiască orice influență sau în cazul cel mai bun, să-i limiteze rolul binefăcător.

Este drept că uneori discuțiunile s'au făcut în gol, pentru că preopinienții luau în sprijin fapte rău observate, dacă nu inexate sau susceptibile de interpretări diverse. Un singur mijloc există de a controla cu certitudine influența pădurii asupra regimului apelor: punerea în comparare detaliată și scrupuloasă a două bazine identice ca altitudine, orientare, pluviozitate, sol, dar unul împădurit și celălalt despădurit. Din nefericire astfel de laboratorii naturale sunt rare, sau dacă se întâlnesc, nu este întotdeauna posibil să faci în ele cercetări cari necesită cheltueli serioase și un personal priceput.

Cu toate aceste dificultăți știința forestieră dispune de o serie de cercetări în materie, întreprinse în Elveția, America și Japonia, din care s'au putut trage concluziuni interesante, unele chiar definitive.

Cercetările Elvețiene au fost inițiate în 1900 de prof. Bourgeois și urmate de succesorul său Engler. Acesta din urmă publică în 1919 (deci după 18 ani de observațiuni minuțioase și continui) primele rezultate obținute.

S'a ales în Prealpii Elveției (în apropiere de Berna) două mici bazine, unul de 56 ha aproape complet împădurit, iar celălalt vecin, de 70 ha fiind slab împădurit (numai 35% pădure).

De cealaltă parte a oceanului, Americanii au întreprins și ei o serie de cercetări, în Munții Stâncoși. Bazinele alese au avut 90 ha și

81 ha. Ambele la fel de împădurite. Cercetările au fost începute în 1911 și au ținut (15 ani) până în 1926. În anul 1919 unul din bazine a fost despădurit complet.

Deosebite ca condițiuni geografice, rezultatele nu se contrazic, din contră se întregesc.

Rezultatul cercetărilor elvețiene este fără îndoială favorabil cauzei pădurilor. Numai în cazul ploilor prelungite pădurea ajunge de la un timp să nu mai poată reține și ca urmare să nu mai poată influența simțitor asupra regimului apelor.

Cercetările americane pun în evidență rolul mare al pădurilor în fixarea coastelor. Acestea vorbesc mai puțin în legătură cu influența pădurilor asupra inundațiilor.

Japonezii la rândul lor au întreprins cercetări în trei din insulele arhipelagului, regiuni cu foarte bogate precipitații (chiar 3 m) și destul de bine împădurite (47%).

Observațiunile au început în 1912 și au ținut până în 1919, deci 6 ani. Ele au urmărit mai mult datele meteorologice în vederea stabilirii regimului apelor, dar s'au extins și asupra relațiilor dintre apă și pădure. S'au putut face interesante observațiuni privind cantitatea de apă din ploaie reținută de coronamentele arborilor.

În privința scurgerii apei la suprafață, cercetările japoneze, par a scoate în evidență rolul hotărâtor al naturii solului. Influența naturii arboretului asupra debitului, imediat după ploaie, este net perceptibilă: creșterea apelor este mai puternică în pădurile de foioase decât în cele de rășinoase. Aceleași concluziuni se trag și când este vorba de durata viiturii.

S'au putut trage oarecari concluzii și în cazul debitelor dinainte și după despădurirea unui teren oarecare. Se poate constata o creștere bruscă a coeficienților de scurgere îndată după despădurire. Deci pădurea își manifestă influența ei asupra regimului apelor.

Conferențiarul a ținut să-și informeze auditoriul cu cât mai multe date privind cercetările amintite, făcând uz de tablouri și diagrame comparative.

La sfârșitul conferinței s'a ocupat și de unele comentarii provocate de publicarea acestor prime rezultate, precum și de polemicele provocate de acestea.

În concluzie, conferențiarul arată că influența pădurii asupra regimului apelor nu mai poate fi tăgăduită. Socotește însă că cercetări noi, în condițiuni geografice cât mai felurite, sunt necesare, pentru a se aduce cât mai multă lumină asupra acestei probleme atât de importantă.

● X. N. Ghelmeziu: Noile utilizări ale lemnului și tehnica silvică.

(7 Aprilie 1943)

În ultimii ani s'au realizat în tehnica prelucrării și întrebuințării lemnului progrese foarte mari, datorită cărora lemnul se situează din nou între cele mai importante materii prime.

Multiplele sale întrebuințări au creat situații noi în economia

forestieră și a lemnului. Din mulțimea problemelor ce au rezultat prin schimbarea modului de folosire a lemnului, d-l N. Ghelmeziu a examinat în conferința D-sale următoarele: care sunt metodele noi de prelucrare și de întrebuințare a lemnului, ce au ele specific și ce rezultate au dat până acum, ce specii se pretează acestor prelucrări și ce se cere dela lemn, care ar putea fi repercursiunile acestor cerințe asupra culturii pădurilor noastre și asupra tehnicii recoltării și manipulării lemnului, cum se prezintă pădurile noastre față de cerințele acestor tehnici noi, ce adaptări trebuiesc făcute de tehnica forestieră și de tehnica nouă a folosirii lemnului pentru a se ajunge la rezultate favorabile?

Aceste chestiuni s'au tratat separat pentru fiecare din cele patru grupe mari de întrebuințare a lemnului și anume:

- lemn de lucru și de construcție,
- lemn pentru pastă și fibre textile,
- lemn de foc și combustibil pentru motoare,
- lemn pentru distilării și alte prelucrări chimice.

După ce s'au arătat desavantajele pe care le prezintă lemnul ca material de construcție și de lucru și legătura acestora cu structura sa, au fost expuse tehnicile noi de îmbunătățire a însușirilor lemnului și procedeele de folosire prin care se evită solicitarea tocmai a însușirilor lui slabe.

Au fost arătate pe scurt tehnicile fabricării furnirului, contrapla-cajelor, lemnului lamelat, lemnului blindat cu metale sau asbest, paneelelor, lignostonului, lignofonului, lemnului impregnat cu metale și bakelite, plăcilor de fibră și de lână din lemn, insistându-se asupra rezultatelor obținute și domeniului de întrebuințare a noilor produse.

S'au expus deasemenea tehnicile noi de aburire, uscare și vopsire a lemnului subliniindu-se îmbunătățirile ce rezultă pentru material.

Se remarcă faptul că aproape pentru toate tehnicile noi de îmbunătățire a însușirilor lemnului se pretează cel mai bine fagul, aninul și mesteacănul.

Între procedeele noi de întrebuințare a lemnului în construcție s'au arătat sistemele de imbinare prin buloane, cuie și cleiuri, avantajele lor și realizările practice de până acum.

Aceste procedee se aplică cu deosebire lemnelor de rășinoase.

Lemnul pentru celuloză formează azi un capitol din cele mai importante din economia unei țări, datorită faptului că vechei întrebuințări a sa la fabricarea hârtiei i s'a adăogat folosirea celulozei la fabricarea fibrelor textile.

La fabricarea fibrelor textile este nevoie de o celuloză bogată în alfa-celuloză, însușire care nu mai este în funcție de forma și mărimea fibrei lemnoase, ci mai mult de structura ei moleculară.

Deaceea, fagul, care datorită fibrelor sale scurte și cu pereții groși, nu dă decât o hârtie inferioară, este o foarte bună materie primă pentru industria fibrelor artificiale.

Pentru fabricarea hârtiei, în afară de molift, sunt bune speciile de plop, deoarece au un raport favorabil între lungimea, lățimea și grosimea pereților fibrei.

Avantajul lor cel mai mare este că sunt specii repede crescătoare.

În ceea ce privește lemnul pentru încălzit și combustibil pentru motoare se subliniază faptul că acestui domeniu de folosire a lemnului i se va destina din ce în ce mai mult materialul cu însușiri inferioare și de dimensiuni mici. Din această cauză trebuie să se desvolte o tehnică de recoltare și manipulare a materialului lemnos subțire, a resturilor dela exploatare și a deșeurilor dela diverse prelucrări mecanice și chiar chimice. În paralel este necesară elaborarea unor instalațiuni de ardere, care să permită întrebuițarea cu randament termic bun a noilor forme în care se va prezenta lemnul pentru foc.

Folosirea lemnului drept combustibil pentru motoare nu găsește la noi deocamdată condițiuni de dezvoltare. El poate folosi însă cel puțin la motoarele ce se vor întrebuița în culturile și exploatarea forestieră intensificate din ce în ce mai mult.

Pentru distilarea lemnului și alte prelucrări chimice ale sale se va destina din ce în ce mai mult resturile dela exploatare și deșeurile dela fabricații mecanice. Speciile de bază sunt fagul și stejarul.

Tehnicile noi de utilizarea lemnului au promovat foarte mult lemnul de fag, anin, plop și mesteacăn. Se remarcă însă că în majoritatea cazurilor se folosește lemnul de calitate superioară. Deaceia ele nu au schimbat obiectivul principal al silviculturii, lemnul de calitate superioară, ci din contra cer o silvicultură de specialități.

Fabricile bazate pe tehnicile noi sunt întreprinderi mari, cu mașinism mult și scump, cu consum mare de materie primă. Ele nu pot rămâne funcție de materialul lemnos de calitate descoperit ici sau colo, ci sunt necesare surse bine precizate de materie primă în calitățile cerute. Aceste surse nu pot fi decât în regiunile cu condițiuni optime de vegetație pentru speciile de mai sus. Trebuesc determinate aceste zone și pentru ele dezvoltată tehnica forestieră respectivă.

Măsurile culturale sunt importante pentru asigurarea unui rezultat bun, dar tot atât de valoroase sunt cele de exploatare, manipulare și chiar administrative. Mai mult ca oricând azi ne sunt necesare acele organisme de recoltare și manipulare a lemnului, care să știe să-i păstreze însușirile și să-i livreze cu promptitudine, în momentul când el răspunde cerințelor de fabricație.

Pădurea noastră prin diversitatea speciilor ei ne deschide un câmp foarte mare de lucru. Este nevoie însă nu numai de o adaptare a pădurii la cerințele tehnicilor noi ale lemnului, ci și de o punere în concordanță a acestora cu ceea ce pot da pădurile noastre.

Un număr de 58 proiecțiuni au exemplificat cele expuse de conferențiar.

At. Haralamb

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

D. A. SBURLAN: *Instalații de transport pentru exploatarea forestiere.* (Trasee și terasamente, șosele forestiere). 320 pag., 287 fig., 3 tabele. Publicațiile Soc. „Progresul silvic”, 1943.

Față cu avântul luat în ultima vreme de exploatarea de păduri din regiunile greu accesibile ale țării, se simțea nevoia unor manuale, care să înlesnească studiul și proiectarea căilor de acces.

Societatea „Progresul silvic” a luat asupra sa, sarcina deosebit de grea pentru aceste timpuri, a editării unor asemenea manuale. În acest scop a tipărit în 1940 un prim volum, datorit tot D-lui Prof. Sburlan, care tratează despre construcția și exploatarea căilor ferate înguste și a funicularelor. Neputându-se desvolta în acest volum, într-o măsură satisfăcătoare, toate chestiunile referitoare la alegerea traseului, la studiul infrastructurii etc., D-l Sburlan a prelucrat în cadrul unui nou volum, o sinteză a lucrărilor de proiectare a drumurilor forestiere, în general. În mod normal, ar fi trebuit să se dea la tipar acest volum cel dintâi, însă o anumită conjunctură a necesitat intervertirea ordinei apariției lor.

Manualul de față are materia împărțită pe trei secțiuni: elementele trasării și întocmirea proiectului; execuția infrastructurii și studiul suprastructurii șoselelor forestiere.

Secțiunea I destinată stabilirii bazelor proiectării, studiului proiectului și întocmirii pieselor acestuia, cuprinde următoarele capitole mai de seamă:

În capitolul întâi se dau obișnuitele definiții și clasificări, precum și date istorice și statistice privitoare la rețeaua de drumuri a României.

Capitolul următor studiază elementele proiectării șoselelor. După o scurtă descriere tehnică a vehiculelor, ce circulă pe șosele și a influențelor, pe care dimensiunile lor, modul cum ele sunt construite, le exercită asupra traseelor, se trece la stabilirea rezistențelor la tracțiune pe șosele (cele referitoare la căile ferate înguste fiind date în volumul tipărit în 1940); sunt descrise apoi mijloacele de tracțiune utilizate, pentru a se stabili în fine, din relațiile ce există între dimensiunile și greutatea vehiculelor, pe de o parte, din rezistențele la înaintare și din forța de tracțiune, pe de alta, razele minime ale centrelor de racordare, aliniamentele de redresare, rampele maxime admisibile, lățimea drumurilor în curbă etc. (adică elementele trasării).

Remarcăm în acest capitol, descrierea vehiculelor moderne pentru tracțiunea animală (cu roți pneumatice), atât de apreciate și de răspândite în vestul Europei.

Capitolul al III-lea dă detalii cu privire la alegerea traseului și întocmirea proiectului. După ce mai întâi

se definesc elementele trasării pentru diferitele cazuri întâlnite se dă o descriere a lucrărilor preliminare de birou și pe teren, arătându-se cum se procedează la recunoașterea terenului, la studiul variantelor etc. Autorul face o largă expunere a procedeele de urmat în trasarea rețelelor de drumuri în masivele forestiere de mare întindere (chestiune dezvoltată de D-sa și în broșura tipărită în 1938 de ICEF.: Studiul pădurilor inaccesibile, etc.).

Urmează apoi o serie de detalii, utile în practică, referitoare la măsurătorile și culegerile de date pe teren, în aplicarea diferitelor metode de trasare, și la redactarea anteproiectului. O deosebită amplasare s'a dat studiului directriței, ca și metodelor de calcul ale suprafeței profilurilor transversale, ale cubajului interprofilurilor etc.

Mișcarea pământurilor, cu analiza mijloacelor de transport, cu determinarea distanțelor limite și medii de transport, cu compensarea volumelor etc. formează obiectul unor expuneri deosebit de interesante, pentru cel ce vrea să stabilească trasee, după toate regulile științei constructorului de drumuri.

Intocmirea proiectului de detaliu comportă descrierea metodelor de transpunere a traseului pe teren, pichetarea (trasarea) curbilor, în special a celor în arc de cerc, utilizate aproape exclusiv la instalațiile de transport forestiere ș. a. m. d.

Secțiunea a doua a manualului este rezervată execuției lucrărilor. În primul ei capitol se dau lămuriri utile cu privire la construcția infrastructurii drumurilor. Se face clasificarea rocilor și a săpăturilor, după care urmează o descriere a uneltelor și procedeele de lucru la săpăturile simple și la spargerile de

stânci (explozivi, forajul găurilor, încărcarea și aprinderea).

Urmează o expunere a metodelor de urmat la executarea săpăturilor și umpluturilor, la consolidarea terasamentelor, la calculul și execuția lucrărilor de artă pentru traversarea apelor, la apărarea taluzelor, la construirea zidurilor de sprijin etc. Trebuie remarcat, că autorul s'a mărginit în acest manual numai la descrierea mijloacelor mai simple (manuale), procedeele mecanice (mașini rutiere) neputându-și găsi până azi o utilizare rentabilă în construcția instalațiilor de transport forestiere.

Secțiunea a III-a cuprinde studiul suprastructurii șoselelor forestiere.

După o descriere tehnologică a materialelor de construcție utilizate pentru consolidarea platformei drumurilor, se arată metodele de construcție și de întreținere a părții carosabile ale acestora (drumuri împietruite, pavate, podite cu prăjini, cu ramuri și fascine, etc.).

O anexă de peste 30 pagini cuprinde date practice privitoare la manopera necesară în construcțiile de drumuri, precum și trei tabele pentru pichetarea punctelor principale și intermediare ale curbilor în arc de cerc.

Față cu faptul că în limba română nu se găsesc până acum decât prea puține tratate de specialitate, manualul D-lui Prof. Sburlan umple un gol real în literatura noastră tehnică, el putând fi utilizat pentru studiul orî căror categorii de drumuri de exploatare (agricole, miniere, industriale, militare).

O mențiune specială se cuvine excelentei prezentări tipografice a lucrării, tipărite în atelierele Imprimeriei Naționale.

At. Haralamb

HOLZBILANZEN — *Vorträge, gehalten am 10. Sept. 1942 aulässiglich der VI. Komiteesitzung der Internationalen Forstzentrale zu Wien.* (Bilanțuri ale lemnului — Conferințe ținute la 10 Sept. 1942 cu prilejul celei de a VI-a sesiune a Comitetului Centrului internațional de Silvicultură, dela Viena). Nr. 6 din publicația „*Silvae Orbis*“, îngrijită de Prof. Dr. Dr. Josef Köstler. Berlin-Wannsee: C. I. S., 1942.

Publicația conține următoarele 5 conferințe; care au servit drept teme pentru discuțiunile Comitetului întrunit la Viena. Lucrarea este precedată de un cuvânt înainte (Vorwort) al Domnului Prof. Dr. Dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului. Prin acesta se arată împrejurările care au dus la publicația de față și telurile urmărite.

1. *Die Aufstellung von Holzbilanzen für Waldgebiete, Länder und Kontinenten.* (Alcătuirea de bilanțuri ale lemnului pentru ținuturi păduroase, țări și continente) de Profesor Dr. Dr. Josef Köstler, Director al C. I. S.-ului.

Prin această conferință ni se dă o orientare generală asupra însemnătății bilanțului lemnului, în general.

Neoptrivirile neobișnuite dintre oferta și cererea de lemn din ultimele 2—3 decenii, cu marile și foarte neregulatele schimbări ale prețurilor — foarte neplăcute atât pentru consumatori cât și pentru o producțiune rânduică; însemnătatea din ce în ce mai mare pe care o capătă lemnul în schimbul internațional (140—150 milioane m³ în anii 1927—1928); dinamica și răsturnările manifestate cu atâta tărie în dezvoltarea tehnicii timpului nostru; ne arată cât de folositoare ar fi o lămu-

rită vedere în materie de producțiune și consum a lemnului, ca și în tendințele lor de potrivire, prin întocmirea de bilanțuri ale lemnului.

Un asemenea bilanț al unei țări sau ținut oarecare cuprinde două fețe: intrările (producțiunea proprie și importul) și ieșirile (consumul propriu și exportul) de lemnărie. Suma fiecărei fețe — egală una cu alta — poartă denumirea de nevoia de lemn (Holzbedarf), care este mai mare sau cel puțin egală cu consumul de lemn, în presupunerea că nu avem un export de lemnărie sau mărfuri lemnoase, în principal. Folosind cazul concret al câtorva țări europene, autorul stăruie asupra tipurilor de bilanțuri ale lemnului, care sunt determinate de cele trei situații deosebite în care se poate afla o țară, în materie de economia lemnului, importatoare, exportatoare sau și una și alta.

Din bilanțurile singuraticilor țări se pot alcătui bilanțuri pentru mari spații economice, determinate de împrejurări staționale naturale, economice și politice unitare. În această privință, autorul nostru deosebește în cuprinsul brâului de păduri de rășinoase din emisfera nordică a pământului — ca factor decisiv în comerțul internațional de lemnărie — următoarele mari spații economice unitare: Europa continentală, Marea Britanie, Rusia și America de Nord. Europa continentală înfățișează cea mai complexă situație în materie de bilanțul lemnului, datorită numărului mare de țări alcătuitoare și a situației lor foarte diferită dela caz la caz. Pentru nici-o altă parte a pământului problema aceasta a întocmirii de bilanțuri ale lemnului, pe baze unitare, în țările alcătuitoare, dacă vrem să introducem ordine atât în producțiune cât și într'o

mai bună repartitie și consum a unui material din ce în ce mai rar, mai trebuitor și mai scump. Centrul Internațional de Silvicultură a recunoscut însemnătatea problemei și socotește că sie-și îi vine datoria de a contribui la deslegarea ei, conducând străduințele singuratecelor țări.

2. *Erfahrungen über Höhe und Veränderlichkeit der Holzpreise.* (Învățămintele despre mărimea și schimbările prețului lemnului) de Docent Dr. Geza Luncz, Șef de Secție la C. I. S.

Prețul lemnului înraurește în măsură decisivă atât economia lemnului, cât și economia forestieră. La rândul său, chipul de gospodărire a pădurii, și în deosebi recoltele lemnului determină în anumită măsură prețul lemnului.

În legătură cu aceste fapte, autorul cercetează schimbările sub felurite aspecte ale prețurilor lemnului intervenite în perioada 1925-1938, în câteva țări luate ca model (Finlanda, Germania, Italia).

3. *Statistische Methoden zur Aufstellung von Holzbilanzen.* (Metode statistice pentru alcătuirea de bilanțuri ale lemnului), de Dr. Werner Junghans.

Într-o primă parte a conferinței, sunt expuse sub formă critică și foarte pe scurt problemele cu caracter tehnic pe care le ridică alcătuirea unui bilanț al lemnului și adăme sub semnul străduinței de comparabilitate internațională. Ni se amintesc, astfel, străduințele făcute, până acuma, pe teren internațional pentru a se ajunge la statornicirea unor date statistice comparabile în materie de recoltele de lemn, importul și exportul și consumul lemnului. Rezultatele acestor străduințe rămân

deocamdată în domeniul teoretic. Pentru atingerea țelului urmărit, sunt trebuitoare înțelegeri privind: unitatea de măsură; măsura și felul deosebirii de esențe lemnoase, sortimente și mărfuri de lemn, factorii de conversiune ai cantităților de lemnărie în metri cubi de lemn brut, căile de determinare la recoltelor, consumului și a importului și exportului.

Pentru o mai bună înțelegere a stărilor de fapt, ni se arată, într-o a doua parte a conferinței, căile urmate de câteva țări reprezentative în statornicirea bilanțului lor lemnos (Elveția, Finlanda, Germania și Italia). În această privință, autorul deosebește următoarele trei căi:

1. Recoltele și consumul sunt determinate direct deosebit (Elveția).

2. Consumul este determinat direct, iar recoltele rezultă prin calcul;

3. Recoltele sunt determinate direct, iar consumul rezultă prin calcul.

Problemele tratate foarte pe scurt în cuprinsul acestei conferințe vor fi tratate în chip amănunțit într-o monografie deosebită, care trebuie să fi și apărut, după toate semnele.

4. *Technische Massnahmen zur Entlastung der Holzbilanz.* (Măsuri cu caracter tehnic pentru ușurarea bilanțului lemnului), de Prof. Dr. Ing. Franz Kollmann.

În determinarea bilanțului lemnului intră o mulțime de factori de natură economică, politică și tehnică. Autorul se oprește asupra acestei ultime grupe de factori, dându-ne o lămurită orientare în privința căilor cu caracter tehnic, prin ajutorul cărora lemnul poate fi folosit mai bine și mai cu folos, îmbunătățindu-se astfel, gospodăria lemnului dintr-o

țară oarecare. Aceste căi sunt strânse în trei grupe:

a) Economisirea lemnului, precum sunt: unificarea și tipizarea produselor lemnoase, prezervarea lemnului;

b) Economia resturilor de lemn: Restrângerea procentului de resturi cu prilejul prelucrării lemnului; folosirea acestor resturi tot ca bunuri lemnoase;

e) Inlocuirea lemnului în felurite întrebuințări (construcții, încălzire, producerea energiei mecanice, fabricarea hârtiei, ș. a.).

Măsura în care astfel de căi pot fi urmate se schimbă dela loc la loc, fiind strâns legată și de situația celorlalte materii prime.

5. Die Holzverkohlung unter besonderer Berücksichtigung Italiens. (Fabricarea cărbunelui de lemn, cu deosebire a Italiei), de Dr. Luciano Moser.

Progresul industrial a făcut ca fo-

losirea mangalului să sufere o puternică reducere, mai întâi, în industria siderurgică și apoi și în alte industrii și întrebuințări. Noile folosiri din acești din urmă ani (în gazele automate) nu schimbă prea mult situația. Ori cum, se deosebesc anumite folosiri specifice ale mangalului în diferitele țări: în Suedia în industria siderurgică; iar în țările mediteraniene folosiri domestice; la fel în ce privește chipul de fabricație. O bună orientare asupra economiei mangalului nu putem avea, din pricina lipsei de date statistice. Între țările europene trece drept mare producătoare Italia, alături de Suedia și Franța. Date statistice mulțumitoare, care stau la îndemâna autorului, îi îngăduie să facă considerațiuni interesante într-o mulțime de direcții asupra producerii și folosirii cărbunelui de lemn în această țară.

Ilie C. Demetrescu

REVISTE

Holz als Roh- und Werkstoff. .

An. 6 (1943), Caietul 1 (Ian.).

G. Jayme, K.-G. Hindenburg, M. Harders-Steinhäuser und F. Branscheid:

Über die Eignung ein- und zehnjährigen Pappelholzes zur Zellstoffgewinnung.

Asupra posibilității de a se folosi lemnul de plop de 1 an și 10 ani la fabricarea celulozei.

După ce condițiunile de întrebuințare a fagului la fabricarea celulozei pentru fibre textile sunt azi destul

de bine determinate, se trece acum la studiul esențelor de plop, care au avantajul de a fi repede crescătoare.

Articolul cuprinde o vedere generală asupra literaturii de până acum privitoare la cultura plopilor și întrebuințările lemnului în special în fabricarea celulozei. Se dau apoi rezultatele studiilor morfologice fibrelor lemnului de plop, compoziției chimice a lemnului de 1 an și de 10 ani și produselor de fabricație a celulozei prin procedeele cu sulfat sau sulfit.

Articolul este deosebit de interesant.

Bruno Schulze und G. Theden:
Beobachtungen über das Eindringvermögen von Holzschutzmitteln beim Spritzen und Tauchen.

Observațiuni asupra puterii de pătrundere a substanțelor prezervative ale lemnului prin sprîțuire și îmbăiere.

Rezultatele unor încercări comparative făcute în laboratoarele din Oficiul de încercarea materialelor Berlin-Dahlem.

J. Bittner:

Häufigkeitsuntersuchungen an Flugzeugsperrhölzern.

Cercetări de frecvență cu contraplaaje pentru avioane.

Se dau curbele frecvenței valorilor rezistenței la întindere paralel și perpendicular pe fibre pentru contraplaajul de mesteacăn canadian.

Mici comunicări:

Asociația germană pentru cercetarea lemnului.

Congresul Academiei germane pentru cercetarea construcțiilor.

Dare de seamă asupra celui de al 11-lea congres al lemnului.

Norma DIN 1052.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 81 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

An. 6 (1943), Caietul 2 (Feb.).

F. Kollmann und M. Antonoff:
Beitrag zur Erforschung des submikroskopischen Feinbaus von Holz.

Contribuție la cercetarea structurii fine submicroscopice a lemnului.

După ce se arată importanța cunoașterii structurii fine a lemnului ca bază pentru întreaga tehnologie a acestui material se prezintă rezultatele cercetărilor făcute spre a se vedea influența vârstei asupra inclinației micelilor la pin, precum și legătura dintre inclinație și lemnul timpuriu și târziu.

David Johansson:

Beiträge zur Bestimmung der Astmenge im Holz und des Einflusses der Äste auf die Güte des Sulfitzellstoffholzes.

Contribuții la determinarea cantității de noduri în lemn și influenței nodurilor asupra calității celulozei sulfite din lemn.

Încercări comparative pentru determinarea cantității de noduri prin procedeul măsurării diametrului sau suprafeței lor sau prin descompunere parțială a lemnului cu procedeul sulfite.

Nodurile scad calitatea materiilor celulozice obținute.

Erwin Schmidt:

Vorschläge zu einheitlichen Umrechnungszahlen für die Faserholzverarbeitung.

Propuneri pentru unificarea coeficienților de calculare în prelucrarea lemnului de celuloză.

Pentru întocmirea bilanțelor lemnului cu cifre comparabile sunt necesare noțiuni, măsurări și calcule după aceleaș norme. Autorul face propuneri în această direcție pentru lemnul de celuloză.

Heinrich Pause:

Die Antriebsleistung der Holzhoelmaschinen.

Randamentul la mașina de rindeluit.

După ce se arată formulele propuse până acum pentru calcularea randamentului la mașinile de rindeluit, se examinează formulele autorului și se exemplifică prin câteva calcule.

Mici comunicări:

Exportul de lemn de balsa al Ecuadorului.

Un douglas uriaș.

Comerț liber de plută în Spania.

Exploatarea de lemn în Suedia în 1943.

Fabricarea materiilor tanante în Finlanda.

Industria slovacă de celuloză și carbonizare a lemnului.

Producția de cărbune de lemn în Ungaria.

Gaz de lemn la automotoarele căilor ferate în Protectorat.

Producția de celuloză în Suedia.

Nou procedeu de înălbire în USA.

Consumul de lână vegetală în USA.

Ridicarea producției de mătase vegetală în România.

Industria de case din lemn în Suedia.

Instrucțiuni pentru conservarea podurilor de lemn.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 69 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

An. 6 (1943), Caietul 3 (Mart.).

Caietul este închinat memoriei prof. Reinhard Trendelenburg căzut pe front. Articolele sunt scrise, în afară de acela al redactorului, de elevii lui.

F. Kollmann:

Reinhard Trendelenburg. *Ein Beitrag zur Geschichte der biologischen Holzforschung.*

Reinhard Trendelenburg. O contribuție la istoria cercetării biologice a lemnului.

Date biografice, pregătirea de specialitate, lucrările.

Sunt expuse ideile fundamentale din lucrările prof. R. Trendelenburg, strălucit reprezentant al grupului de cercetători germani ai lemnului.

W. Grössler:

Holztechnologische Untersuchungen an Hochgebirgsbuchen.

Încercări tehnologice la lemnul de fag din munții înalți.

Se dau rezultatele încercărilor fizico-mecanice cu lemnul de fag crescut la înălțimi mari, și se compară cu însușirile lemnului crescut în alte înălțimi.

Paul Michels:

Der Nasskern der Weisstanne.

Înima umedă a bradului.

Bradul prezintă în unele cazuri așa zisa „inimă umedă“, formație ce se crede a fi cauza morții bradului. Întrucât chestiunea nu este clarificată, autorul aduce o contribuție valoroasă prin studiul repartiției umidității în mai multe exemplare de brad. Rezultatele arată că această „inimă umedă“ se găsește și la arborii sănătoși.

Nikola Zankoff:

Untersuchungen über Harzgehalt und einige physikalische Eigenschaften des Holzes der bulgarischen Nadelhölzer Peuce, Kiefer und Schwarzkiefer.

Încercări asupra conținutului de

rășină și asupra câtorva însușiri fizice ale lemnului rășinoaselor bulgare, pinul peuce, pinul comun și pinul negru.

După considerațiuni generale asupra scurgerii rășinii și recoltării ei, se dau rezultatele încercărilor făcute pentru determinarea repartiției rășinii la câteva specii de pin din Bulgaria și relațiilor dintre conținutul în rășină și greutatea, umflarea, contractarea și absorpția de apă a lemnului.

Mici comunicări:

Asupra construcției acoperișurilor la hangarele de avioane în Finlanda.
Industria lemnului în Finlanda.
Producția de celuloză din trestie în Italia.

Economia pădurilor în Croația.

Substanțe prezervative germane pentru lemn.

Vagoane de marfă din contrapla-caj în loc din fier în Canada.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 66 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

N. Ghelmeziu

Intersylva (Ediția germană).

Vol. III, caetul 1.

Suchting Heinrich:

Güteverbesserung der Waldböden und Steigerung der Holzerzeugung durch Kalkung.

Amendarea pământurilor de pădure și creșterea producției lem-nouse prin îngrășământ de calciu.

Acest fel de amendare s'a dovedit cel mai eficace, fiind tot de-odată și cel mai ieftin. Deosebit de îmbunătățirea stării chimice a solului, ceea ce e de însemnătate chiar și pentru esențe socotite până acuma insensibile la stări acide — cum este pinul și molidul — calciul exercită și o înrăurire deosebit de prielnică pentru activitatea biologică a solu-lui. Autorul dă indicațiuni asupra felului în care urmează a se face o bună îngrășare, dat fiind că un ex-ces de calciu poate deveni defavo-rabil.

Vagi Ștefan:

Forschungsprobleme der forstli-chen Bodenkunde in Ungarn.

Probleme de pedologie forestieră proprii Ungariei.

Ni se arată felul în care s'a găsit o deslegare a problemei aflării unui indicator pentru aptitudinile solului pentru cultura salcâmului.

Mazek-Fialla Karl:

Neue Harzungsverfahren.

Noi procedee de rășinare.

Se vorbește, mai întâi, despre în-semnătatea economică a rășinei și apoi despre organizarea recoltării rășinii în arborete de pin austriac din jurul Vienei, ca și despre meto-dele și instrumentele folosite.

Campredon Jean:

Die Normung in Frankreich in Holzerzeugung, — Handel und Ver-brauch.

Normalizarea în metarie de pro-ducțiunea, comerțul și folosirea lem-nului în Franța.

Problema aceasta de normalizare a fost luată în studiu și în Franța cu toată seriozitatea. Autorul ne a-

rată ce s'a făcut până acuma și ce mai este de înfăptuit.

Sirakow Georg:

Das forstliche Grundgesetz Bulgariens.

Legea silvică de temelie a Bulgariei.

Ca și în România, legislația forestieră bulgară este alcătuită dintr-o lege fundamentală, un fel de cod silvic, emis în 1925 și mai multe alte legi complementare. În studiul de față, autorul caracterizează fiecare din cele 9 capitole ale legii fundamentale.

Streyffert Thorsten:

Weltholzhandel und Weltholzwirtschaft.

Comerțul de lemn al lumii și economia forestieră mondială.

Sprrijinindu-se pe date statistice ca și pe observația felului cum se folosește lemnul, autorul ajunge la încheierea că exploatarea pădurilor se orientează mai mult spre cantitate decât spre calitatea lemnului. Bilanțul lemnos al Europei arată un exces anual de cca. 10—11 milioane m³.

Forstlicher Fortschritt.
Fapte forestiere.

Cuprinde știri asupra măsurilor de natură forestieră luate în felurite țări.

Forstliches Schrifttum.
Publicația forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate articole și cărți.

Mitteilungen.
Comunicări.

Ilie C. Dem.

Journal forestier suisse.

Nr. 7/1943.

Arnoldo Arrigoni:

Le nouvel institut fédéral pour l'étude de la neige et des avalanches.

Noul institut federal pentru studiul zăpezii și al avalanșelor. (3 pag.)

Rezultatele diferitelor lucrări contra avalanșelor, foarte scumpe, nu au fost întotdeauna satisfăcătoare. De aceea în 1931, s'a creiat comisia federală pentru studiul zăpezii și al avalanșelor, compusă din reprezentanți ai Adm. forestiere, Șc. politehnice din Zürich, hidrologie și căi ferate. În 1941, această comisiune a hotărât să construiască la Weissfluhjoch un Institut federal pentru studiul zăpezii și al avalanșelor, care a și fost terminat în primăvara anului 1943.

Se face descrierea construcției și laboratoarelor acestui Institut.

H. B.:

Statistique forestière suisse 1941.
Statistica forestieră elvețiană 1941 (4 pag.)

Intinderea totală a pădurilor publice (necuprinzându-se în ea întinderea parcului național) era la 1.1. 1942, de 744.385 ha repartizate astfel: 82,5% suprafață păduroasă (fără pășuni împădurite); 5,4% pășuni împădurite; 3,9% suprafață agricolă și 8,2% improdusive. Crângurile simple și compuse care în 1940 erau de 5,5%, au urcat în 1941 la 5,9%.

Cantitatea de lemn recoltată la ha de suprafață acoperită cu păduri, în pădurile publice, a fost: în pădurile domeniiale 7,2 m³ în 1941; 6 m³ în 1940; 4,8 m³ în 1939; 5 m³ în 1935/39. În pădurile comunale girate de adm.

for., pentru aceiași ani, a fost: 7,1; 6,2; 4,7; 4,7. Alte păduri comunale: 4,8 m³; 4 m³; 3,2; 3,7; Mijlocia totalității pădurilor publice: 5,3; 4,4; 3,5; 3,5.

Randamentul financiar pentru pădurile publice: brut=31,6 fr. pe m³, 166,2 fr. pe ha; cheltueli=14,6 fr. pe m³, 77 fr. pe ha; net=17 fr. pe m³, 89,2 fr. pe ha.

Repartizarea cheltuelilor: personal forestier 8,9%, fasonat și transport 56%, construcții și întreținerile de drumuri 8,6%, pepiniere, reîmpăduriri, 4,9%, asanări și lucrări de apărare 0,6%, asigurări 4,1% și diverse 6,8%.

Suprafața ocupată de pepiniere în 1941 a fost de 165 ha, scăzută cu 50 ha față de 1940. Din contră numărul pueților folosiți în împăduriri a fost cu 35% superior celui din 1940. S'au folosit 17 milioane pueți pentru completarea arboretelor și 1.402.500 plantațiuni noi.

Ed. Rieben:

A propos du bois carburant.

Despre lemnul carburant. (5 pag. cu 4 fig. in text).

At. Haral.

Zeitschrift für Weltforstwirtschaft.

Vol X, Caietul 1-2 (Ianuarie-Februarie 1943).

Franz Cermak:

Die Möglichkeiten der künftigen Holzversorgung Europas aus den äquatorialen Urwäldern Westafrikas.

Putințele viitoare indostulării cu lemn a Europei din pădurile virgine ecuatoriale ale Africei apusene.

Participarea pădurilor acestora la indostularea nevoilor de lemnărie ale lumii a fost foarte modestă, în trecut, față de posibilitățile lor. Intra-odăvr, din mulțimea copacilor care

intră în alcătuirea pădurii ecuatoriale, abia se extrăgeau două, trei specii de „lemn colonial“, al căror preț se ridică mult, datorită răspândirii lor neprielnice, cât și metodelor de lucru coloniale. Noile folosiri ale lemnului în industria chimică și în construcții și cu deosebire descoperirea pastei chimice cu fibre de lemn amestecat, pe de-o parte, și organizarea pe temeiri mecanizate a exploatărilor și transportului pe de alta, pot intensifica folosirea rezervelor de lemn din pădurile respective la proporții nebănuite. După un plan cincinal, s'ar putea exploata, în anul întâi, circa un milion de m³, ajungându-se, în al cincelea, la 15 milioane de m³. Această ultimă cifră ar fi de 30 de ori mai mare decât ceea ce se exploata în 1937. Pe viitor, punctul de greutate va cădea pe lemnul de lucru tare și moale (48%) și pe lemnul pentru pastă. Lemnul colonial, denumit okoume, care deținea patru cincimi din exportul de lemn african, nu va mai putea juca decât un rol neînsemnat, de abia 12% în al cincilea an de aplicare a planului amintit.

Complexele de păduri ecuatoriale din Camerun, Guiana spaniolă, Gabon-ul și Congo Mijlociu, în suprafața imediat exploatabilă de cca 10 milioane ha, sunt în măsură să sufere o exploatare de peste 20 milioane m³ anual, fără să se resimtă. Această cantitate ar reprezenta numai jumătate din creșterea lemnoasă anuală.

Articolul conține, în amănunțime, planul cincinal de așezare a exploatărilor de lemn respective.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ne dă o bună orientare asupra faptelor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Prin decretul Nr. 1854 publicat în Mon. Of. 153 din 5.VII.943, d-l Ion Marian a fost numit ministru secretar de stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, în locul d-lui Aurelian Pană demisionat.

Ca secretari generali ai departamentului au fost delegați d-nii C. Călniceanu și I. Radulovici.

— D-l Ing. cons. silvic Th. Păiș a fost delegat să exercite atribuțiunile de Subadministrator al Casei Pădurilor Statului, cu începere de la 7 Iulie 1943. (Mon. Of. 155/943).

— D-l Ing. cons. silvic Butoi Alexandru a fost delegat să îndeplinească funcțiunea de director al Direcției regionale silvice București. (Mon. Of. 157/943).

— D-l Ing. insp. silvic Ionescu Tudor din Centrala Direcției Silvice București a fost delegat subdirector al acelei direcțiuni. (Mon. Of. 177/943).

— D-l Ing. șef silvic Alex. Georgescu, a fost numit subdirector al Inspectoratului de regim silvic Chișinău. (Mon. Of. 186 din 11.XI.943).

— D-l Ing. subinsp. silvic Vulpe Filip a fost transpferat pe data de 1 Iulie 1943 de la Centrul de exploatare Stâlpeni, la ocolul silvic Căiuți (Bacău).

— D-l Ing. subinsp. silv. Popescu D. Ion a fost detașat pe 1 Iulie a. c. până la 21.III.944 dela Administrația

depozitelor CAPS București ca șef al Centrului de exploatare Stâlpeni.

— D-l Ing. subinsp. silvic Konrad Iosif a fost ransferat în interes de serviciu pe data de 1 Iulie a. c. dela ocolul silvic Căiuți în Centrala Dir. silvice Lugoj.

— D-l Ing. insp. g-l silvic I. Popescu-Salcia din Centrul Ad. Casei Păd. Statului a fost repartizat pe 1 Iulie a. c., ca șef al Administrației depozitelor Caps București.

— D-l Ing. șef silvic Wrona Ladislau a fost detașat pe data de 5.VII.1943, din Centrala Dir. Silvice Pitești, la Ocolul silvic Soveja (Putna) ca girant al ocolului. (Mon. Of. 154/1943).

— D-l Ing. subinsp. silvic Nițescu C. șeful Serv. jud. Făgăraș și d-l Ing. șef silvic Isbășescu Iosif șeful Serv. jud. Olt (Slatina), se transferă în interes de serviciu unul în locul celuilalt. (Mon. Of. 158/943).

— D-l Ing. silv. Ștefănescu Oprea dela Șc. de brigadierii silvici și pădurari Curtea de Argeș se delegează și cu conducerea Ocolului de regim silvic Curtea de Argeș cu reședința la Curtea de Argeș. (Mon. Of. 158/1943).

— D-l Galbenu D. ing. subinsp. silvic a fost detașat de la Caps ca șef al Serv. silvic județean Buzău pe data de 15.VII.943.

— D-1 Cioltan Gh. ing. șef silvic din Dir. reg. silv. Iași a fost detașat, pe 15 Iulie 1943, la Inspectoratul de regim silvic Iași, fiind însărcinat cu conducerea Serviciului silvic județean Vaslui. (Mon. Of. 163/943).

— D-1 Ing. șef silv. Bulauca Ion șeful Serv. silvic județean Buzău a fost transferat la Serv. silvic județean Baia.

— D-1 Ing. silvic Belinschi Pavel dela Serv. silvic județean Buzău se delegă cu conducerea aceluși serviciu.

— D-1 Ing. subinsp. silvic Chiculiță C. din Centrala Direcției silvice Cluj a Moților a fost detașat pe termen de 3 luni, cu începere de la 1 Aug. a. c., la fabrica Valea Ierii. (Mon. Of. 175/943).

— D-1 Ing. insp. silvic Brețcanu Nic. subdirectorul Direcției Bacău a fost detașat, pe timp de o lună, la fabrica Scutaru, cu începere de la 1 Aug. 1943. (Mon. Of. 175/943).

— Prin dec. min. Nr. 49655 din 3.VIII.943 publicată în Mon. Of. 160 din 12.VII.1943 s'au făcut următoarele transferări în interes de serviciu pe data de 15.VIII.943.

1. D-1 Ing. subinsp. silvic Ștefănescu G. Const. de la Ocolul silvic Rusca Montană în Centrala Direcției regionale silvice Cernăuți;

2. D-1 Ing. subinsp. silvic Hristu Nic. a fost delegat cu girarea Ocolului Rusca Montană.

— D-1 Ing. insp. silvic Rachieru I. C. din Adm. Casei Pădurilor Statului și D-1 Ion Stănescu ing. insp. g-1 silvic de la Direcția silvică se detașează pe data de 15 Aug. 1943 unul în locul celuilalt. (Mon. Of. 188 din 13 Aug. 1943).

— D-1 Ing. șef silvic Iulian Popovici șeful Serv. silvic județean Bălți a fost transferat la Serv. ameliorărilor din Inspectoratul de regim silvic Chișinău, iar d-1 Ing. șef silvic Mihai T. Vasile pe lângă atribuțiunea de șef al Serv. ameliorărilor se mai numește și inspector de control al județelor Bălți și Soroca. (Mon. Of. 188 din 13.VIII.943).

— D-1 Ing. subinsp. silvic Cerschi Titus șeful Serviciului silvic Fălciu a fost transferat în centrul Inspectoratului de regim silvic Iași, iar d-1 Ing. insp. silvic Gălcă Const. șeful Serv. silvic Tutova a fost delegat să gireze și Serv. silvic județean Fălciu. (Mon. Of. 192 din 18. VIII.943).

— S'au făcut următoarele transferări în interes de serviciu pe data de 12.VIII.943. (Mon. Of. 194 din 20. VIII.943).

1. Alexandrescu Andrei ing. subinsp. silvic dela Serv. jud. Târnava Mică la Inspectoratul silvic Constanța;

2. Niculescu Iacob ing. șef silvic dela Serv. silv. jud. Arada la Serv. silvic jud. Târnava Mică;

3. Niculescu Victor ing. șef silvic dela Ocolul silvic Medieș la Serv. silvic jud. Sibiu.

— În Adm. Casei Păd. Statului s'au făcut următoarele transferări. (Mon. Of. 197 din 24.VIII.1943):

1. Bârzan D. ing. subinsp. silvic, șef al ocolului silvic Coșula, în centrul Casei Păd. Statului;

2. Rusu P. dela ocolul silvic Florești ca șef al ocolului silvic Coșula;

3. Dincă D. ing. silvic dela Ocolul silvic Strășeni ca șef al Ocolului silvic Florești (Vaslui).

— D-l Ing. șef silvic Coban D. a fost reprimat în Serv. silv. al Statului pe data de 5.VII. a. c. și detașat pe aceeași dată ca să gireze ocolul silvic Călărași. (Mon. Of. 154/1943).

— D-l Ing. șef silvic Strenc Petre a fost reprimat în Serv. silvic al Statului pe data de 1.VIII.943, fiind repartizat ca șef al ocolului silvic Săliște din jud. Sibiu. (Mon. Of. 173/943).

— Prin decizia min. 152407/943 publicată în Mon. Of. 165/943 au fost primiți în Corpul silvic următorii ingineri silvici stagiați pe datele arătate în dreptul fiecăruia.

1. Vintea N. Mihai, pe data de 24 Ianuarie 1942.
2. Puiu I. Sextil (8.VII.942).
3. Roșoagă C. Gh. (11.XI.942).
4. Lazia I. Lazăr (23.XII.942).
5. Trifănescu Chr. Vasile (10.I.943).
6. Popescu N. N. (17.II.943).
7. Nedelcu I. G. (5.III.943).
8. Tătar C. Iuliu (9.III.943).
9. Oprea Tr. C-tin (12.III.943).
10. Cătănescu I. Dan (16.IV.943).

— Au fost primiți în serviciul Casei Pădurilor Statului următorii domni ingineri silvici (Mon. Of. 201/1943):

1. Părvulescu N. Const. cu gradul de ing. silvic.
2. Dinescu St. Gh. — ing. silv. stag.
3. Pășnenco V. Petre — ing. silv. stag.
4. Ștefănescu G. Victor ing. sil. stag.
5. Popescu N. N. ing. silv. stag.

— D-l Botescu A. Ion ing. insp. g-l silvic la Direcția Silvică a fost pus în retragere din Oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie pe

data de 1 Octombrie 1943. (Mon. Of. 143/943).

— D-l Ing. insp. silvic Ștefanopol Alex. dela Direcția P. P. J. a fost pus în retragere din oficiu pe ziua de 1 Oct. 1943 pentru a-și ranja drepturile la pensie pentru caz de boală.

— Din tabloul publicat în Mon. Of. Nr. 202 din 30.VIII.943, rezultă că în anul 1944, vor fi pensionați pentru limită de vârstă (60 ani) următorii ingineri silvici :

1. Caraman Ștefan, ing. insp. g-l silvic,
2. Vasiliu Leon, ing. insp. g-l silv.,
2. Broșteanu Vasile, ing. cons. silv.,
4. Mărza Vasile, ing. insp. g-l silv.,
5. Orosz Zoltan, ing. insp. silvic,
6. Arsenie Gh. ing. cons. silvic.

— D-l Ing. cons. silvic Th. Pășș subadministrator al Casei Pădurilor Statului a fost numit Președinte al Comisiei de propuneri, înaintări și transferări a Casei Pădurilor în locul D-lui Ing. cons. silvic C. M. Bunescu, pensionat. (Mon. Of. 189 din 14.VIII.943).

— Comisia de numiri și înaintări de pe lângă Fondul Bisericesc Ortodox din Bucovina se compune din domnii: Ing. cons. silvic Șimu Șimon, ing. cons. silvic Silviu Dimitrovici și Ing. insp. g-l silvic Ilie Dan. (Mon. Of. 181 din 5 Aug. 1943).

— Prin Dec. Min. 137735/943 (Mon. Of. 143/943), au fost numiți ca șefi de Serviciu la Fondul Religionar din Bucovina d-nii:

1. Victor Pașcovici ing. insp. silv. ca șef al Serv. Administrativ,
2. St. Gârbu ing. insp. g-l silv. ca șef al Serv. silvic și provizoriu ca șef al Serv. minelor și băilor.

3. Ion Bilețchi ca șef al Serv. financiar.

4. Dr. Alex. Isopescu, avocat consilier, ca șef al Serv. Contencioasă.

— În Adunarea generală a Academiei de Științe din România, care a avut loc în cursul lunii Iunie a. c., d-l ing. insp. g-l silvic C. C. Georgescu profesor de botanică la Facultatea de silvicultură din București a fost ales membru titular al acestei Academii la Secția de Botanică, Zoologie, etc.

Deasemenea, a fost ales ca membru corespondent la aceeași secție, d-l Ing. insp. g-l silvic Gr. Eliescu profesor de Zoologie și protecția pădurilor la aceeași Facultate.

— Cercul de Studii al Inginerilor Olteni a ținut o ședință în ziua de 27.VI. a. c., la care a asistat 25 ingineri silvici din Direcția silvică și Inspectoratul de regim silvic, cu care prilej d-l prof. C. C. Georgescu a ținut o conferință despre Speciile de *Quercus* din România, răspândirea lor, tipurile lor de arborete și cultura acestora.

— Guvernul român a aderat de curând de a participa la Comisiunea pentru hotărîrea în comun a necoperirii nevoilor în lemn a țărilor europene (Comisia europeană a lemnului).

La 10—12 Mai a. c. a avut loc la Salzburg o ședință cu care prilej s'a dresat un protocol stabilindu-se o serie de comitete care să se ocupe cu anumite probleme de specialitate.

În acest scop, Ministerul de Agricultură și Domenii a numit următorii delegați:

a) Pentru comitetul de aprovizionare și bilanțul lemnului, d-nii Ilie C. Demetrescu ing. insp. g-l silvic la

Icef și Nicolae Ion ing. insp. g-l silvic dela Direcția Silvică.

b) Pentru Comitetul de industrializare în economia lemnului, d-l ing. Mavrocordat directorul Industriilor Crasna-Ilschi-Bucovina și d-nii ing. Dăniță Roșu și Fedeleș C. de la C. A. P. S.

c) Pentru Comitetul tehnic în economia lemnului, d-l Ing. N. Ghelmezii de la I. C. E. F.

— D-l Ing. insp. g-l silvic Cezar Cristea a ținut la Universitatea Populară din Valenii de Munte două conferințe tratând despre:

1. Ardealul pământ al pătimirii.

2. Culmi basarabene în spiritualitatea românească: B. Hașdeu, C. Stere și Al. Averescu.

— În Mon. Of. 154 din 6.VII.1943 s'au publicat condițiile de admitere în Școlile de brigadieri silvici:

Brănești (Ilfov), Curtea de Argeș și Târgoviște, precum și condițiile de admitere la Școala de pădurari de la Curtea de Argeș.

— În Mon. Of. 173 din 27 Iulie 1943 pag. 6636—6638 au apărut condițiile de admitere în școlile de brigadieri și de pădurari de la Chișinău, iar în Mon. Of. 189 din 4 Aug. 1943 au apărut condițiile de admitere în Școala de brigadieri silvici de la Sebeș, nou înființată.

— În Mon. Of. 180/1943 s'a publicat o serie de avansări de brigadieri silvici din Serviciul CAPS.

— În Mon. Of. 161/1943 s'a publicat un tablou de noi perimetre de degradate constituite de la 11 Iunie la 6 Iulie 1943, însumând 636 ha.

DECRETE - LEGI

REGULAMENTUL

pentru administrarea și contabilizarea fondului de reînnoirea investițiilor, aparținând Administrației Comerciale a Casei Pădurilor Statului (C. A. P. S.) (Mon. Of. Nr. 193 din 19.VIII.1943).

Art. 1. — Fondul de reînnoirea investițiilor, aparținând Administrației Comerciale C. A. P. S., se alimentează din beneficiul net stabilit prin bilanț în baza art. 8 din legea privitoare la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial Nr. 102 din 4 Mai 1934 și art. 25 din Regulamentul de administrare al Casei Pădurilor Statului, publicat în Monitorul Oficial Nr. 45 din 22 Februarie-1935, repus în vigoare prin decretul-lege Nr. 778, publicat în Monitorul Oficial Nr. 64 din 16 Martie 1942.

Art. 2. — Fondul de reînnoirea investițiilor se alimentează din beneficiul arătat în bilanț, prin prelevarea unei cote ce se va stabili anual de către Comitetul de Direcție, la propunerea Administrației, cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor și a Ministerului de Finanțe, în raport cu valoarea inventarului afectat exploataților în regie.

Art. 3. — Intrebuințarea fondului de reînnoire se face pe baza programului de lucru și deșezelor, studiate și verificate de Direcția tehnică, și aprobate de Comitetul de direcție, referitoare la:

a) Reînnoirea sau înlocuirea, din cauza uzurii mari, a mașinilor, instalațiilor și clădirilor aferente;

b) Reparațiunile mari ale inventarului afectat regiilor, reparațiuni care trec peste întreținerea propriu-zisă.

Art. 4. — Pe baza acestor lucrări aprobate de Comitetul de direcție, se prevede suma necesară în buget, atât la venituri, cât și la cheltuieli, la Capitolul „Fonduri cu afectatii speciale”.

Art. 5. — Fondul de reînnoire se păstrează la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, într-un cont separat de unde se ridică în limita prevederilor bugetare.

Fondul de reînnoire se poate întrebuința și ca fond de rulment, atunci când acesta este insuficient și numai până ce va fi atins plafonul de 2 miliarde lei prevăzut în regulamentul respectiv al fondului de rulment și cu condiția ca fondul de reînnoire să fie reconstituit în întregime până la finele exercițiului.

Art. 6. — Fondul de reînnoire se înregistrează în contabilitate la contul respectiv al fondului de reînnoire, creditându-se cu toate sumele ce se alocă acestui fond și debitându-se cu toate sumele plătite potrivit prevederilor acestui regulament.

Art. 7. — Ordonanțarea fondului de reînnoire se face prin buget, ca avans sau pe bază de acte justificative, în condițiunile prevăzute de legea contabilității publice.

Art. 8. — În bilanțul fiecărui an, fondul de reînnoire va figura cu cuantumul rămas disponibil, având ca anexă contul său de gestiune.

Art. 9. — În caz de desființarea Administrației Comerciale C. A. P. S., fondul de reînnoire se va vărsa la tezaur ca venit la Stat.

Dat în București, la 18 August 1943.

Nr. 2250.

P U B L I C A Ț I I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1926.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Negulești, Județul Neamț, proprietatea Statului (C. N. R.) în suprafață de 2745 ha. 4200 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1949.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bârsești, județul Argeș, nuda proprietate a D-lui Romulus I. Veteleanu, în suprafață de 49 ha. 6500 m. p. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani și o serie de crâng compus cu revoluție 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dragomirești, Județul Ilfov, proprietatea Elena I. Bujoiu, în suprafață de 15 ha. 2400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani pentru seria I-a și 14 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 3 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.

No. 98102/943.

a) Amenajamentul pădurii Mihăești și Zăvoaale, Județul Muscel, proprietatea I. C. Iorgulescu, în suprafață de 171 ha. 9800 m. p. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ezărul, Județul Vaslui, proprietatea Nadina Buzdugan, în suprafață de 48 ha. 9000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 3 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.

No. 98105/943.

a) Amenajamentul pădurii Ucea de Jos, Județul Făgăraș, proprietatea comunei Ucea de Jos, în suprafață de 299 ha. 8300 m. p. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Giupa, județul Argeș, proprietatea Maria Zaharescu Caraman, în suprafață de 64 ha. 4125 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Râpa cu Brazi, județul Argeș, proprietatea Ecat. Tănăsescu și T. Popescu, în suprafață de 11 ha. 2400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu*.

No. 98106/943.

a) Amenajamentul pădurilor din Ocolul silvic Broșteni județul Neamț, proprietatea A. S. Regale Principele Nicolae al României, în suprafață de 16407 ha. tratată în 9 serii de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani; o serie de agrement și o serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu*.

No. 103857/943.

a) Amenajamentul pădurii Grădiștea, județul Hunedoara, proprietatea Statului, formând Seriele A 1, A 2, A 3, B 4, și C 5 din Ocolul silvic Orăștie, în suprafață de 199922 ha. 3700 m. p., tratată în trei serii de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani, una serie de codru cu tăeri rase și revoluția 120 ani și una serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoaie Lucieni Chioș ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 59 ha. 3100 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu*.

No. 107421/943.

a) Amenajamentul pădurii Sebeșul de Jos, județul Sibiu, proprietatea comunei Sebeșul de Jos, în suprafață de 980 Ha. 8500 m. p., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani și una serie de protecție tratată în codru grădinărit cu termenul exploatabilității 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Almi ș. a., județul Târnava-Mare, proprietatea Francisc Kabes, în suprafață de 57 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 26 Mai 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu*.

No. 118175/943.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornățel, județul Dâmbovița, proprietatea Alexandru Vișniacov și C. Nanu, în suprafață de 221 ha. 2000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Poiana Râul Alb, județul Argeș, proprietatea Alexandru Băbeanu, în suprafață de 276 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Odaia Manciului, județul Ilfov, proprietatea Alex. Ralescu și Maria Mironescu, în suprafață de 28 ha. 5000 m. p., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani și o serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 4 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.

No. 124970/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Stulpiceni, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 8753 ha. 1400 m. p., tratată în o serie de codru cu tăieri progresive și revoluția 120 ani, una serie de protecție cu tăieri codru grădinar și termenul exploatabilității 120 ani și una serie declarată mnoument al naturii. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Iulie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu.

No. 160381/943.

a) Amenajamentul pădurii Valea Brădetului, județul Făgăraș, proprietatea Composesoriatului din comuna Persani, în suprafață de 723 ha. 1800 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 105 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 14 August 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu.

No. 175705/943.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Vistereaanca, județul Dâmbovița, proprietatea Dr. I. Costinescu, în suprafață de 72 ha. 9378 m. p. Regimul tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cocărești-Colți, județul Prahova, proprietatea N. Butculescu, în suprafață de 12 ha. 5500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojeasca, județul Dâmbovița, proprietatea Stan Gozu, ș. a., în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornetul, județul R. Sărat, proprietatea moștenit. Botescu, în suprafață de 18 ha. 1420 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 14 August 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu.

No. 175706/943.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Domneasca cu trupurile, județul Dâmbovița, proprietatea Elena N. Mușat, în suprafață de 108 ha. 2000 m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Păltinetul, județul Prahova, proprietatea Gh. Boghici ș. a., în suprafață de 57 ha. 1500 m. p.

Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Călinești Bădulești, județul Buzău, proprietatea Gh. Gr. D. Popescu, în suprafață de 26 ha. 3700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Statului ș. a., județul Muscel, proprietatea Maria Gr. V. Alexiu, în suprafață de 13 ha. 1360 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

a) Amenajamentul pădurii Copăceni, județul Prahova, proprietatea Gh. I. Ciresanu și Simona Burcă, în suprafață de 322 ha. 6479 m. p., tratată în două serii de crâng cu revoluția 20 ani și una serie aflată în perioada de așteptare. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stâlpu, județul Buzău, proprietatea Elena Lascăr Catargiu, în suprafață de 173 ha. m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Grădiștea, județul Vlașca, proprietatea Eugeniu Bănescu, în suprafață de 144 ha. 6400 m. p., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 5 și 1 an. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Vlădeni-Mihăești, județul Muscel, proprietatea Varuța Dragomirescu ș. a., în suprafață de 66 ha. 9000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiuł Renea Mare, județul Ilfov, proprietatea Olga Florescu, în suprafață de 31 ha. 3281 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Satului, județul Argeș, proprietatea Moștenit. Petre I. Maria, în suprafață de 17 ha. 4700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Revizuirea de exploatare al pădurii Lungeni, județul Iași, proprietatea D. Pintilie, în suprafață de 13 ha. 710 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Schitului ș. a., județul Putna, proprietatea Moștenit. I. Călugăru, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Iulie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *D. Grozescu*,
No. 146423/943.

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Vărădia de Mureș, proprietatea Statului din județul Arad, în suprafață de 9846 ha. 5800 m. p., tratată în două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1950.

b) Amenajamentul pădurii Chițcani, județul Tighina, proprietatea Statului dată în folosința Mănăstirei Patriarh Miron Cristea, în suprafață de 244 ha. 9500 m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iulie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *I. Florescu*,
No. 154937/943.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Dealul Rusului, județul Târnava Mare, proprietatea Andrei Muller ș. a., în suprafață de 11 ha. 5000 m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 14 August 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu.

No. 175707/943.

Art. II. — Revizuirea amenajamenteor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.

A APĂRUT

în Editura Soc. „Progresul Silvic”:

EM. PROTOPODESCU-PAKE și Ing. C. CHIRIȚĂ:

ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI

Vol. I: Formarea solului. Tipurile genetice de soluri.

1942; 360 pagini cu 94 figuri în text.

350 lei broșată și 410 lei cartonată.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Președinți: { **Stinghe N. V.**
Nedelcovici Anastase

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: { **N. Ghelmeziu**
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Chiriță C.

Comșa Aurel

Dăscălescu I.

Demetrescu Ilie

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Heroiu Tr.

Ionescu Gh.

Popescu D. I.

Lazăr H.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Rodoteatu St.

Sabău V.

Sburlan A. D.

Suhățeanu Mih.

Zeicu Ion

Senzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.**

Senzori supleanți: **Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	100 "
Numărul	40 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

**„CABLUL ROMÂNESC“ S. A. R.
PLOIEȘTI**

B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282 — Telefon: 1429 și 1430
Adresa Telegrafică: „CABLUL“

Fabrică de cabluri speciale pentru:

**INDUSTRIA PETROLIFERĂ; INDUSTRIA FORESTIERĂ,
INDUSTRIA MINIERĂ; AGRICULTURĂ, AVIAȚIE,
MARINA, CĂI FERATE, FRÂNGHII ȘI ODGOANE DE
CÂNEPĂ. INSTALAȚII DE FUNICULARE.
ATELIER MECANIC.**

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

**Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini**

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE
Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943)
Vol. II: Căi ferate înguste, funiculare
301 pag. cu 204 fig. (1940)**

**GR. ELIESCU:
PROTECȚIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini**

**ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ
GENERALĂ
un volum de 338 pagini**

**EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini**

„BUCOVINA“ I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PĂDURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56.938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 55, Nr. 9—10.

SEPTEMBRIE—OCTOMBRIE, 1943

SUMARUL:

Studii:

G. T. Toma: Comparație între două metode pentru cubajul arboretelor —	365
At. Haralamb: Stațiune importantă de pin cembra la obârșia Latoriței —	374

Comentarii — Insemnări:

N. Rucăreanu: Tăieri succesive — Tăieri progresive — — — — —	379
I. Guran: Relația și corelația — — — — —	389
N. Rucăreanu: Relație și corelație — — — — —	392
Șt. Dem. Olteanu: Executarea planului și parcelarului de gestiune la pădurile de esențe moi din zăvoaie și ostroave — — — — —	395

Vânătoare — Pescuit:

Remus Oprîșiu: Contribuțiuni la monografia vânătoarească a județului Prahova — — — — —	398
--	-----

Cronica internă (p. 404), *Cronica externă* (pag. 410), *Cronica tehnică* (pag. 412), *Cronica cinegetică* (pag. 413), *Cercul de studii* (p. 417), *Cărți* (p. 419), *Reviste* (p. 421), *Informațiuni* (p. 426), *Decrete-legi* (p. 432), *Necrolog* (p. 446), *Societatea „Progresul silvic”* (p. 442), *Publicații* (p. 450).

SOMMAIRE

Études:

Comparaison entre deux méthodes de cubage des peuplements — —	G. T. Toma
Station importante de pin cembro à l'origine de la rivière Latorița	At. Haralamb

Commentaires:

Coupes successives - coupes progressives — —	N. Rucăreanu
Relation et corrélation—	I. Guran
Relation et corrélation—	N. Rucăreanu
L'exécution du plan des forêts d'essences à bois tendre des îles du Danube — — — — —	Șt. Olteanu

Chasse et Pisciculture:

Contribution à la monographie cynégétique du département Prahova -	R. Oprîșiu
--	------------

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Lois, Soc. „Progresul Silvic”.

INHALT

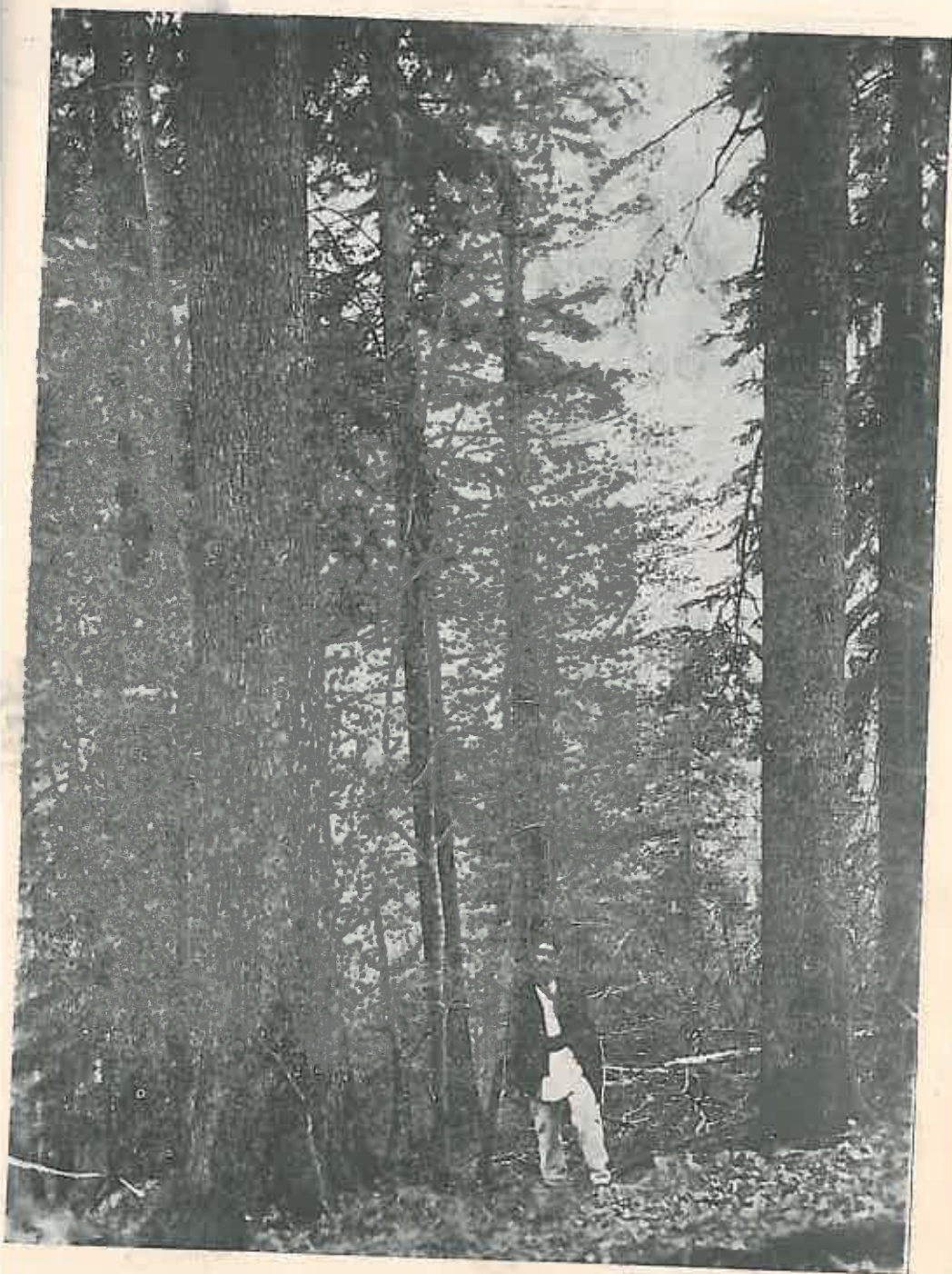
Abhandlungen:

Vergleichende Untersuchung über zwei Verfahren für die Bestandesmassenermittlung -	G. T. Toma
Ein wichtiger Standort von Pinus cembra im Gebiet der Latorița-Quelle — — — — —	At. Haralamb

Mitteilungen:

Ueber zwei rumänische Ausdrücke für die Begriffe Schirm- und Fehmschlag — — —	N. Rucăreanu
Relation und Korrelation	I. Guran
Relation und Korrelation	II. Rucăreanu
Die Ausführung der Waldvermessung in Flussinseln — — —	Șt. Olteanu
<i>Jagd u. Fischerei:</i>	
Beiträge zu einer Monographie der Jagd im Bezirk Prahova — —	R. Oprîșiu

Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-schau, Nachrichten, Nachruf, Gesetzeverein „Progresul Silvic”.

Clîșeu At. Haralamb.
Brad monumental în pădurea virgină Huluzu, din basinul Latoriței,
proprietatea Statului.
Sapin monumental dans la forêt vierge Huluzu, propriété de l'Etat,
située dans les montagnes de la Petite-Valachie.

Clișeu At. Haralamb.

Frumoase exemplare de pin silvestru spontan în pădurea Statului
„Lacul lui Vintilă-Vodă” din ocolul silvic R.-Sărat.
Beaux exemplaires de pin silvestre dans la forêt „Lacul lui Vintilă-
Vodă”, située dans les montagnes de la Valachie.

S T U D I I

COMPARAȚIE ÎNTRE DOUĂ METODE DE PENTRU CUBAJUL ARBORETELOR

de Ing. Dr. G. T. TOMA

În cele ce urmează dăm rezultatul unui studiu comparativ între două metode pentru cubajul arboretelor: metoda Institutului de cercetări forestiere prusian și metoda tarifului de cubaj local. Prima, mai complicată, se întrebunțează mai mult în cercetări științifice (după cum și numele o arată); a doua, mai simplă, se aplică mult în practică. Rândurile de față încearcă să răspundă la întrebarea: nu cumva, folosind același număr de arbori de probă, metoda întâia (greoaie) poate fi înlocuită prin metoda a doua (ușoară)? Problema, așa pusă, vrea să aducă o simplificare în metoda de lucru pentru cercetările exacte; dar concluziile respective pot interesa și practica în egală măsură.

Pentru această lucrare am folosit o suprafață de probă de 0,25 ha de salcâm exploatabil. Acest arboret a fost întâu cubat în picioare prin ambele metode în chestiune, apoi a fost tăiat ras și cubat exact arbore cu arbore.

1. Metoda institutului de cercetări forestiere prusian constă în următoarele. După inventarierea arborilor pe categorii de diametre din centimetru în centimetru, se întocmește un tablou ca cel din tabela Nr. 1, grupându-i în clase de diametre din 5 în 5 cm în ordine crescătoare *). Volumul se calculează pe clase după formula $V = G \cdot H \cdot F$, în care G este suprafața de bază (terieră), H înălțimea medie, iar F coeficientul de formă mediu al clasei. Suprafața de bază (G) se calculează adunând suprafețele respective ale categoriilor de diametre din clasă.

*) În tabela Nr. 1 s'a încadrat în prima clasă și categoria de 6 cm, pentru a cuprinde în această clasă tot lemnul subțire. Deasemenea la clasa a patra (ultima) s'a anexat și categoria de 21 cm, deoarece cuprinde un singur arbore.

T A B E L A N r. 1

Diam. cm.	Nr. arborilor		Supraf. cerci, mp		Diam. Inălț. mediu		Lemn mare		Total		G. H
	pe ca- tegorii	pe clase	pe categorii	pe clase	cm	m	Coef. de formă	Vol. mc	Coef. de formă	Vol. mc	
5	3		0,0059								
6	18	21	539	0,0559	5,8	8,9	—	—	0,585	0,29	0,4975
7	21		80								
8	30		150								
9	42		2672								
10	51	144	3006	0,8994	8,9	11,0	0,287	2,84	0,506	5,01	9,8934
11	31		2946								
12	30		3393								
13	27		3584								
14	16		2463								
15	4	108	707	1,3093	12,4	12,5	0,383	6,27	0,506	8,28	16,3663
16	7		1407								
17	4		908								
18	1		254								
19	2		567								
20			—								
21	1	15	346	0,3482	17,2	14,3	0,452	2,25	0,555	2,76	4,9793
Total	288	288						11,36		16,34	
								11,99		16,65	
								-0,63		-0,31	
								-5,3%		-1,9%	

Volumul exact (cubaj arbore cu arbore):

Diferența în mc:

" în procente:

Înălțimea și coeficientul de formă se iau de pe diagrama înălțimilor compensate (fig. 1) și de pe diagrama coeficienților de formă compensați (fig. 2).

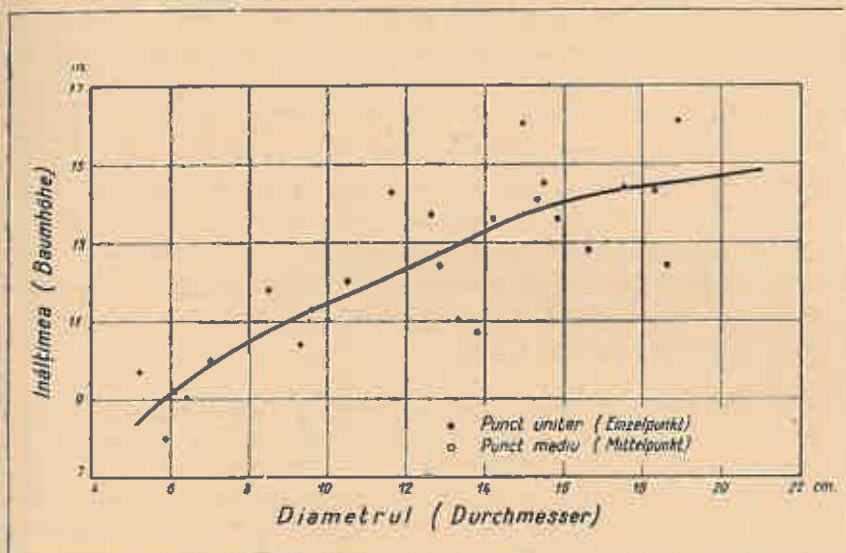

Fig. 1. — Înălțimea în funcție de diametru.

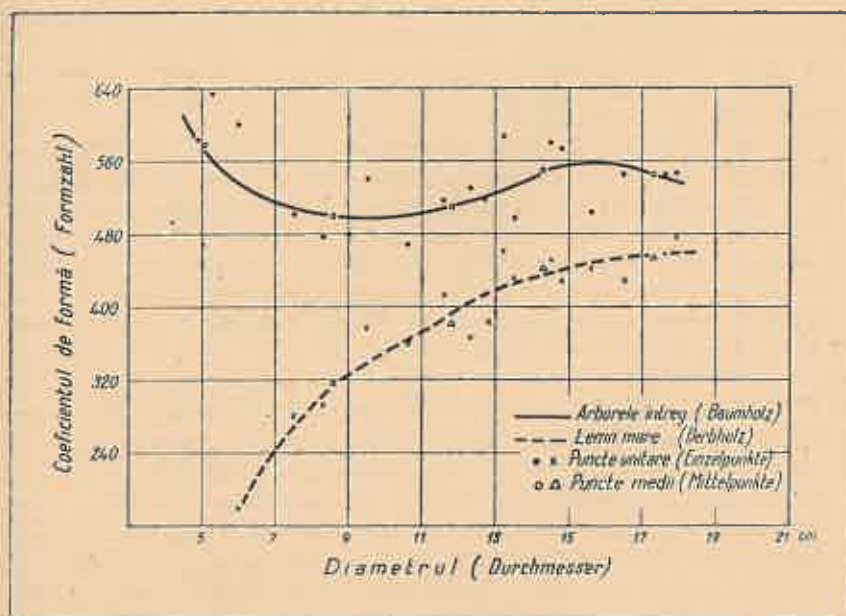

Fig. 2. — Coeficientul de formă în funcție de diametru.

Pentru construirea acestor diagrame, este nevoie să se doboare și să se cubeze exact un număr de arbori de probă, aleși pe cât posibil din toate categoriile de diametre (fără altă restricțiune). Câți arbori de probă trebuie doborâți? Cu cât mai mulți, cu atât mai bine; dar cel puțin 15. Cu mai puțin de 15 arbori de probă nu se poate trasa o curbă compensată sigură. În cazul de față, noi am doborât 20 arbori de probă. Acestor arbori li se măsoară exact diametrul la 1,30 m, înălțimea totală și li se iau datele necesare (diametrele din 2 în 2 m) pentru cubajul trunchiului. Volumul crăcilor se află cu ajutorul xilometrului, sau cu ajutorul unui cântar (aflând greutatea și împărțind-o pe aceasta prin densitate). Coeficienții de formă ai arborilor de probă se află împărțind volumul real prin volumul cilindric (g. h).

Este locul aici să dăm unele amănunte în legătură cu compensarea grafică a diferitelor elemente: înălțimi, coeficienți de formă, etc. Să luăm ca exemplu compensarea grafică a înălțimilor.

După cum se știe, se iau două axe rectangulare și anume diametrul abscisă, înălțimea ordonată. Se raportează toate punctele reprezentând înălțimile arborilor de probă (și eventual și a altor arbori în picioare, cărora li s'a măsurat înălțimea cu un dendrometru). Se obține astfel o zonă de puncte ca în figura 1. Pentru compensarea acestor înălțimi, se trage de obicei cu mâna liberă o curbă prin regiunea mijlocie a acestei zone de puncte sau, mai corect prin regiunea cu cea mai mare densitate de puncte. Dar acest mod de compensare are în el foarte mult arbitrar, deoarece trebuie să apreciezi din ochi mijlocul zonei sau regiunea cu cea mai mare densitate de puncte, lucru care este foarte greu, mai ales când avem puncte puține și mult împrăștiate ca în fig. 1.

Inconvenientul se poate remedia îmbinând compensarea grafică cu o compensare aritmetică. Pentru aceasta, arborii de probă se aranjează în mai multe clase de diametre, așa cum se vede în tabela Nr. 2. În această tabelă s'au făcut cinci clase de câte 3 cm, și anume: cl. I-a până la 8 cm, cl. II-a 8—11 cm, cl. III-a 11—14 cm, cl. IV 14—17 cm și cl. V-a peste 17 cm. Elementele ce vom să compensăm (înălțime, coeficienți de formă, etc.) sunt înscrise în coloanele respective în funcție de diametru. Adunând diametrele tuturor arborilor dintr'o clasă și împărțind suma prin numărul lor, se obține diametrul mediu al clasei. La fel se face media aritmetică a elementului sau elementelor ce vom să compensăm. Pe diagramă, în afară de punctele unitare, se trec și aceste puncte medii, reprezentate distinct (de pildă mici cercuri, patrate sau triunghiuri). Când tragem curba (pe care este bine să o desenăm cu ajutorul unui florar, nu cu mâna liberă), avem grijă ca ea să treacă, dacă nu chiar prin aceste puncte medii, atunci măcar cât mai aproape de ele, așa precum se vede, bunăoară, în figura 1.

TABELA Nr. 2

Nr. arb.	d cm	h m	Coef. de formă		Volumul dmc	
			lemn mare	arborele întreg	lemn mare	arborele întreg
Diametrul până la 8 cm.						
I	5,9	8,0	—	0,585	—	12,8
II	5,2	9,7	—	0,494	—	10,3
III	7,0	10,0	0,179	0,600	6,9	23,1
IV	6,3	9,0	—	0,634	—	17,8
Suma:	24,4	36,7		2,313		64,0
Media:	6,1	9,2		0,578		16,0
Diametrul 8—11 cm.						
V	10,5	12,0	0,377	0,541	39,2	55,2
VI	10,0	11,0	0,318	0,480	28,5	41,5
VII	8,5	11,8	0,280	0,502	18,7	33,6
VIII	9,3	10,4	0,292	0,477	20,6	33,7
Suma:	38,3	45,2	1,267	2,000	107,0	165,0
Media:	9,6	11,3	0,317	0,500	26,8	41,3
Diametrul 11—14 cm.						
IX	12,6	13,7	0,413	0,515	70,5	88,0
X	13,8	10,7	0,383	0,21	61,4	83,5
XI	11,6	14,3	0,362	0,468	54,7	70,7
XII	13,3	11,0	0,366	0,539	55,9	81,0
Suma:	51,3	49,7	1,524	2,034	242,5	323,2
Media:	12,8	12,4	0,381	0,509	60,6	80,8
Diametrul 14—17 cm.						
XIII	15,8	13,6	0,429	0,573	114,4	152,8
XIV	14,5	16,0	0,430	0,496	113,8	131,2
XV	16,6	12,6	0,441	0,503	122,6	139,4
XVI	14,2	13,6	0,461	0,597	99,3	128,6
XVII	15,5	14,5	0,451	0,579	123,3	158,4
Suma:	76,6	70,5	2,212	2,748	573,4	710,4
Media:	15,3	14,1	0,442	0,550	114,7	142,1
Diametrul peste 17 cm.						
XVIII	18,6	12,4	0,458	0,544	154,3	183,0
XIX	18,9	16,1	0,477	0,546	215,9	246,7
XX	17,5	14,4	0,427	0,545	147,7	188,6
Suma:	55,0	42,9	1,362	1,635	517,9	618,3
Media:	18,3	16,3	0,454	0,545	173,0	206,1

Modul acesta de compensare, pe care l-am descris mai sus, a început să fie tot mai mult întrebuințat, mai ales în cercetările științifice.

Reprezentarea punctelor unitare ne dă o imagine de măsură în care un element (cel din ordinea x) funcțiune de alt element (cel din abscisă). Când punctele se înghesuie pe o zonă îngustă, este semn

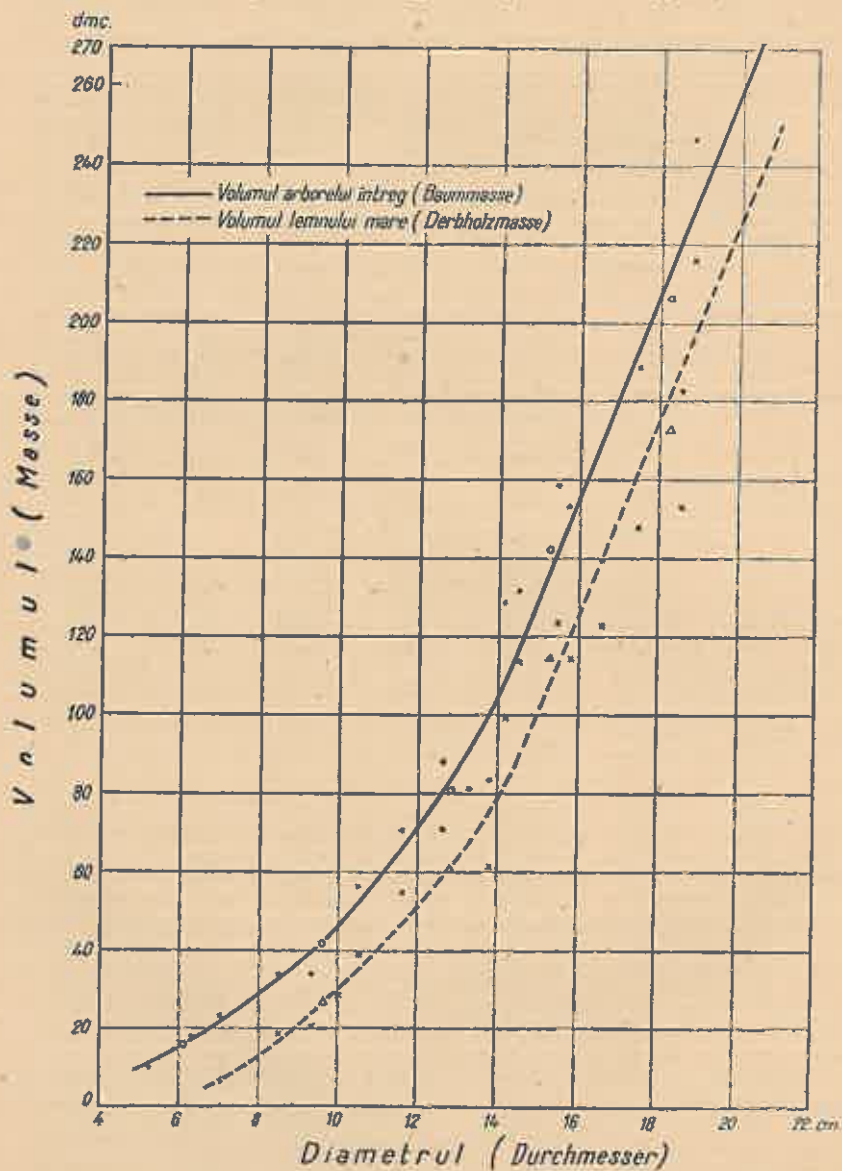

Fig. 3. — Volumul în funcție de diametru.

că între elementul din abscisă și cel din ordonată este o legătură foarte strânsă. Dimpotrivă, când punctele sunt așa de împrăștiate, încât cu ochiul liber nu poți distinge o zonă cu densitate mai mare, este semn că elementul din ordonată nu poate fi reprezentat în funcție de cel din abscisă, cu alte cuvinte că el nu atâră numai de acesta, ci atâră în mare măsură și de alte elemente, lucru care în fenomenele biologice este foarte frecvent.

Reprezentarea punctelor medii are rostul pe care l-am arătat: ajută trasarea corectă a curbei compensatoare.

Revenind acum la descrierea metodei propriu zise a Institutului de cercetări prusian, mai rămâne de spus doar atât: odată aflat volumul pe clase după formula $V = G \cdot H \cdot F$, se trece ușor la volumul întregii suprafețe de probă, adunând volumele tuturor claselor. Mersul calculelor se poate urmări în tabela Nr. 1.

2. **Metoda tarifului de cubaj local.** Este cunoscută, deci nu vom insista mult asupra ei. Procedeu de urmat pentru alcătuirea unui tarif de cubaj local este următorul. Se doboară un număr de arbori de probă, aleși în așa fel încât să cuprindă,

TABELA Nr. 3

Diam. la 1,30 m. cm	N-rul arborilor	Volumul în dmc			
		Lemn mare		Total	
		Unitar	Pe categorii	Unitar	Pe categorii
5	3	—	—	10	30
6	18	—	—	15	270
7	21	7	147	21	441
8	30	13	390	29	870
9	42	21	882	37	1554
10	51	30	1530	46	2346
11	31	40	1240	58	1798
12	39	51	1530	71	2130
13	27	63	1701	86	2322
14	16	78	1248	105	1680
15	4	100	400	129	516
16	7	125	875	155	1085
17	4	149	596	180	720
18	1	174	174	26	206
19	2	199	398	232	464
20	—	224	—	257	—
21	1	249	249	281	281
Suma	288		11360		16713
Vol. exact, mc:			11,99		16,65
Diferența, mc:			-0,63		+0,06
Diferența proc.:			-5,3%		+0,4%

pe cât posibil, toate categoriile de diametre (ca și la metoda precedentă). Numărul arborilor de probă este bine să fie cât mai mare; dar și cu un număr mic de arbori se pot obține rezultate foarte bune, dacă se lucrează conștiincios. În cazul de față, am folosit aceiași arbori de probă ca și la metoda precedentă, în număr de 20. Acești arbori se cubează exact, iar volumul lor se înscrie într'un tablou în funcție de diametru, și anume tot pe clase de grosimi (vezi tabela Nr. 2), în vederea compensării grafice. Trasarea curbei compensatoare se face în modul arătat mai sus, cu ajutorul punctelor medii ale claselor. Tariful de cubaj propriu zis se alcătuește trecând într'o tabelă, în funcție de diametru, volumele unitare citite pe această curbă. Pentru a afla volumul întregii suprafețe de probă, se înmulțește volumul unitar cu numărul arborilor din fiecare categorie de diametre și apoi se adună. Mersul calculului se vede în tabela Nr. 3.

3. **Rezultate și concluzii.** Aplicând metodele descrise mai sus la suprafața noastră de probă, care, după cum am arătat la început, constă dintr'un sfert de hectar de salcâm explozabil, am obținut următoarele rezultate:

a) Volumul real din cubajul după doborire a tuturor arborilor) este:

11,99 mc lemn mare (plin)

16,65 mc volum total

b) După metoda Institutului de cercetări forestiere prusian:

11,36 mc lemn mare

16,34 mc volum total

c) După metoda tarifului de cubaj local:

11,36 mc lemn mare

16,71 mc volum total.

Așa dar metoda Institutului prusian a dat o eroare de $-5,3\%$ pentru lemnul mare și de $-1,9\%$ pentru volumul total, iar metoda tarifului de cubaj local, o eroare tot de $-5,3\%$ pentru lemnul mare și numai de $+0,4\%$ pentru volumul total.

De aici se trage concluzia că metoda tarifului de cubaj local, conștiincios aplicată, dă cel puțin aceeași precizie ca și metoda Institutului de cercetări forestiere prusian, deși este incomparabil mai simplă și mai puțin răpitoare de timp. Ea poate fi întrebuintată, fără nici o rezervă, în lucrările cele mai pretențioase.

Obiceiul înrădăcinat în administrația noastră silvică, de a alcătui, odată cu amenajamentul unei păduri, și un tarif de cubaj local, este cât se poate de bine venit. Cubajul arboretelor cu ajutorul unui astfel de tarif, trebuie preferat oricărui alt procedeu, câtă vreme nu suntem obligați a face acest cubaj pe sortimente.

Comparaison entre deux méthodes de cubage des peuplements.

Vergleichende Untersuchung über zwei Verfahren für die Bestandesmassenermittlung.

Die Untersuchung bezieht sich auf das Verfahren der Preussischen Versuchsanstalt für Waldwirtschaft (Abteilung II) und auf das Verfahren der lokalen Massentafel. Verfasser hat die Masse eines Robinienbestandes von 0,25 ha nach beiden Verfahren ermittelt (und zwar mit Hilfe von 20 Probestämmen), dann alle Stämme der Fläche gefällt und ihre Masse sektionsweise genau festgestellt. Es ergaben sich folgende Unterschiede:

1) Das Verfahren der Preussischen Versuchsanstalt für Waldwirtschaft: — 5,3% für die Derbholzmasse und — 1,9% für die Baummasse.

2) Das Verfahren der lokalen Massentafel wieder — 5,3% für die Derbholzmasse, aber nur +0,4% für die Baummasse.

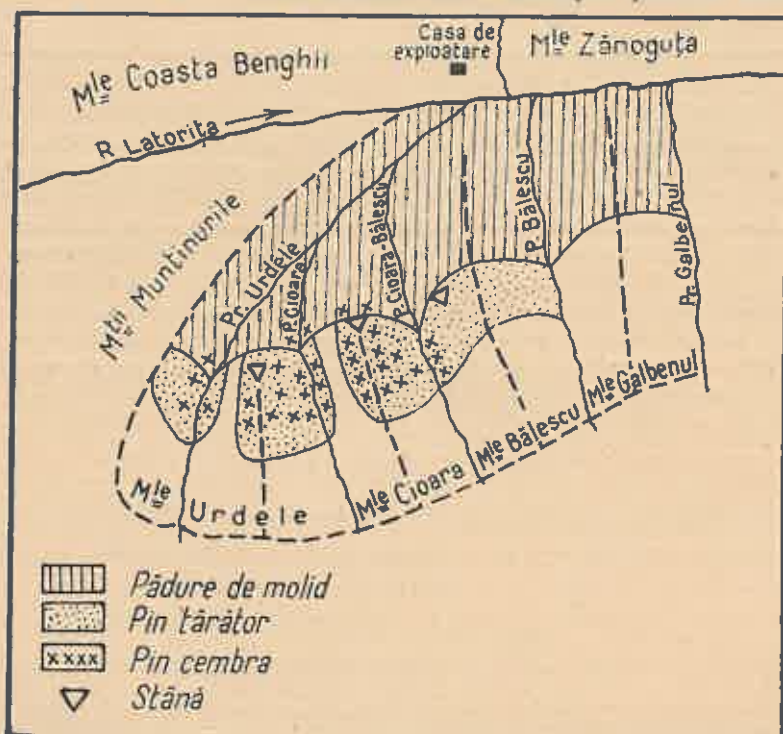
Das Verfahren der lokalen Massentafel gibt also wenigstens dieselbe Genauigkeit wie das Verfahren der Preussischen Versuchsanstalt für Waldwirtschaft, obwohl das erste viel einfacher und zeitersparender ist.

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

STAȚIUNE IMPORTANTĂ DE PIN CEMBRA
LA OBĂRȘIA LATORIȚEI

de AT. HARALAMB

Râul Latorița, dela vărsarea lui în Lotru și până către obârșia sa, prezintă o vale adâncă și îngustă, cu versanți stâncoși și prăpăstioși; doar către creștet stâncăriile se pierd, în fundurile văilor secundare întinzându-se deasupra pădurii coaste

mai prelungi cu pășuni bogate străbătute vara de numeroase turme de oi. Pătrunzând vreo 25 km în interiorul basinului său, către obârșie, cam din dreptul munților Galbenul (pe dreapta) și Zănoğuța (pe stânga), stâncile dispar, iar valea se lărgește și se deschide mult, oferind o priveliște, care egalează pe aceea a văii superioare a Ialomiței.

În acest fund de vale se găsesc următorii munți, începând dela origină: pe stânga, Coasta Benghi și Zănoğuța, iar pe dreapta Muntinul-Mare, Muntinul-Mic, Urdele, Cioara, Bălescu, Galbenul.

Munții din stânga văii — expuși spre Sud — au coastele prelungi, cu o foarte dezvoltată zonă de pășuni alpine. Zona forestieră, dimpotrivă, este restrânsă la poalele coastelor, fiind constituită din arborete pure de molid.

Versantul drept al Latoriței, cu o expoziție generală nordică, este ceva mai accidentat, cu pante mai pronunțate. Pădurea aci, constituită tot din molid, urcă mai sus, fiind continuată în partea superioară de o fâșie lată de pin târîtor, din care pricină zona alpină este mai restrânsă. În plus, zona alpină este mai puțin curată, fiind invadată de ienuper, rododendron și afiniș.

Văile laterale care brăzdează versantul nordic al Latoriței, către origina lor, au încrustate urmele caracteristice ale glaciațiunii de odinioară, cunoscute la noi sub numirea așa de potrivită de căldări.

Este cunoscută legătura care există între prezența pinului cembra și locurile unde au existat sau mai există încă ghetari. Acest fapt ne-a determinat ca, aflându-ne în vara anului acesta prin părțile locului, să întreprindem și investigațiuni în legătură cu existența pinului cembra în văile prezentând urme glaciare.

Am putut astfel să descoperim un mare număr de exemplare de pin cembra în munții Bălescu, Cioara și Urdele, care după știința noastră sunt necunoscute până acum în literatură¹⁾.

Pentru a se ajunge la această stațiune de cembra se pătrunde pe valea pârâului Urdele cunoscut de oamenii aflați la

1) Intr'adevăr, D-l Ing. Dr. George Antonescu în lucrarea „Contribuțiuni la studiul distribuției geografice a coniferelor din România” (București, Tip. Națională, 1926, pag. 95) atunci când se ocupă de prezența acestei specii în munții cuprinși între Jiu și Olt, nu menționează din basinal Latoriței decât câteva exemplare pe culmea dintre Muntinul Mare și Muntinul Mic, la 1750 m altitudine. Acești doi munți se găsesc imediat la Vest de blocul celor 3 munți în care am descoperit stațiunea cu cembra. Nu am trecut și în munții Muntinului, intrucât la data când ne găseam la fața locului, având cu totul alt țel, nu aveam în minte semnalaarea făcută de D-l G. Antonescu asupra prezenței pinului cembra acolo.

Ulterior, atât, D-nii C. Georgescu și C. Ionescu în lucrarea „Asupra stațiunilor de Pinus cembra din Carpații României” Rev. Păd. 1932, pag. 521 și 1933 pag. 320), cât și D-l V. V. Vasiliu în articolul: „Contribuțiuni la stabilirea ariei de vegetație a speciilor de pin din Vâlcea” (Viața Forestieră, 1932, pag. 173) nu aduc nimic în plus în legătura cu prezența pinului cembra în basinal Latoriței și afluenților ei.

exploatările de păduri din partea locului și sub numele de Cioara. Acest pârâu se varsă în Latorița, pe dreapta ei, ceva mai în amonte de actualul opust construit pe Latorița între munții Zănoğuța (pe stânga) și Galbenul (pe dreapta). La confluența pârâului Cioara cu Latorița pe partea stângă se găsește casa de exploatare a Soc. Carpatina, așezată pe teritoriul muntelui Coasta Benghi, însă la hotar cu muntele Zănoğuța.

Mergând în sus pe pârâu Cioara (recte Urdele), nu după multă distanță începe pe dreapta pârâului muntele Bălescu proprietatea Statului, iar pe stânga muntele Urdele. Pătrunzând și mai mult, pârâu se trifurcă, ramurile lui marcând hotarele celor trei munți amintiți. Iată cum se situează fiecare, începând dela Est spre Vest.

1. Muntele Bălescu proprietatea Statului, se mărginește la Est cu muntele Galbenul de care este separat prin pârâu Bălescu, iar spre Vest cu muntele Cioara, de care este separat prin ramura din dreapta a pârâului Cioara. Muntele Bălescu constituie astfel o creastă, cei doi versanți, unul estic și altul vestic, atârând în două ape diferite. Botul muntelui privește spre Nord având scurgerea spre Latorița.

2. Muntele Cioara, proprietate particulară, se întinde din ramura din dreapta a pârâului Cioara, până în ramura dela mijloc cunoscută sub numele de pârâu Cioara, având drept vecin la Est muntele Bălescu, iar la Vest muntele Urdele. Și muntele Cioara este deci constituit dintr'o creastă cu un versant estic și altul sudic. Botul muntelui, care la fel privește spre Nord, se prelungeste între pâraie cu o parte plană pe care se află instalată stâna din acest munte.

3. Muntele Urdele, proprietatea unei obștii de moșneni, se întinde din pârâu Cioarei până la creasta muntelui din stânga celei de a treia ramuri a pârâului, cunoscută sub numele de pârâu Urdelor. Cuprinde deci ambii versanți ai pârâului Urdelor, cât și versantul stâng al pârâului Cioarei (ramura dela mijloc).

Stațiunea de pin cembra, care face obiectul acestui articol, se găsește în sus de locul de trifurcare al pârâului. Pini care sunt în număr de mai bine de 150 exemplare, se găsesc fie împreștiați, fie grupați în cuprinsul celor trei munți.

Muntele Bălescu, a cărei suprafață este numai de 143 ha, este acoperit, pe mai bine de jumătate din întinderea lui, cu pin târîtor, zona de pășune (azi expropriată în favoarea unei comune din Jud. Vâlcea) fiind foarte restrânsă. În acest munte

am aflat cinci exemplare de pin cembra pe versantul vestic care se scurge în pâraul Cioara. Unul din aceste cinci exemplare se găsește la limita pădurii de molid în contact imediat cu aceasta; are 40 cm diametru și 12 m înălțime, fiind infurcit de jos. Celelalte 4 exemplare se găsesc în cuprinsul zonei ocupată de pinul târător. Din aceste patru exemplare, trei sunt la un loc având 10 m înălțime, iar ca diametre: unul cu 3 ramuri formate de jos, cea mai groasă având 45 cm; al doilea are 125 cm măsurat în apropiere de sol prezentând și el trei ramuri formate cam de la 1 m de la sol; cel de al treilea are 5 ramuri formate de jos, dintre care două au un diametru comun de 55 cm. Aceste trei exemplare de cembra se găsesc la 1740 m altitudine¹⁾, aflându-se la cca 25 m mai sus de firul apei. Exemplarul al 5-lea care se găsește cam la aceeași înălțime, tot în masa de pin târător, are cca 14 m înălțime. El este situat între grupul celor trei pini și cel din marginea pădurii.

În muntele Cioara se află pin cembra atât pe versantul estic care privește spre Bălescu, cât și pe cel vestic care privește spre Urdele. Fața estică a muntelui este și ea acoperită cu mult pin târător. În cuprinsul acestui masiv strâns de pin târător, începând din firul apei și până la creasta stâncoasă, sunt presărate circa 15 exemplare de cembra de diametre diferite. Unul din acești pini, situat lângă firul apei, care măsoară numai 4 m înălțime, are în schimb un diametru de 80 cm. Un alt exemplar din apropiere are 10 m înălțime și 50 cm diametru.

Pe celălalt versant (vestic) al muntelui Cioara cu scurgere în ramura de mijloc a râului, se mai află alte 10 exemplare de pin cembra de diferite diametre și înălțimi, toate împrăștiate prin masa deasă de pin târător, care se întinde de la creastă până la mijlocul coastei, unde se întrerupe pentru a lăsa o fâșie curată de pășune, reapărând apoi dealungul firului apei Cioara (ramura de la mijloc).

Toate aceste 25 exemplare de cembra de pe ambii versanți ai muntelui Cioara, se situează la înălțimi mai mari de 1680 m, ajungând până la creasta muntelui.

Pe același munte, odată cu cembra, se mai găsesc împrăștiați, la fel de dominanți față de masa mărunță de pin târător, și multe exemplare de scotuș (*Sorbus aucuparia*).

1) Am pornit cu altimetrul marcând în aceeași zi la satul Ciunget 550 m altitudine, iar la casa de exploatare de la Coasta Benghi 1240 m.

Tot în muntele Cioara, în aval de terenul plan de sub botul muntelui unde se află stabilită stâna (1680 m altitudine), se mai găsesc 2 exemplare de cembra: unul de 50 cm diametru și de 10 m înălțime, iar celălalt cu 5 ramuri formate de jos, având 3 m înălțime. Ambele se găsesc pe buza unei stânci.

Alte circa 60 exemplare de pin cembra se întâlnesc pe o fâșie relativ restrânsă de teren, dealungul pârâului Cioara repartizându-se în mod egal pe dreapta și pe stânga pârâului. Pe stânga apei este muntele Urdele (versant vestic), iar pe dreapta muntele Cioara. Ca și în cazurile precedente, pinul cembra este împrăștiat și uneori grupat în masa deasă de pin târîtor, ce se întinde în continuarea pădurii de molid. Toți acești 60 pini cembra nu sunt însă prea departe de limita pădurii, pinul cembra pătrunzând și amestecându-se cu fâșia de pădure de molid lăsată netăiată în urma exploatării cu rolul de perdea de protecție. Grupul acesta de pin cembra este cel mai frumos din întreaga stațiune, exemplarele fiind înalte de 10—12 m și prezentând un bogat coronament.

În sfârșit, trecând în bazinul pârâului Urdele, având ambii versanți cuprinși în limitele muntelui cu același nume aflăm deasemenea mult cembra, atât pe versantul drept (cu expoziție vestică), cât și pe versantul stâng (expus spre Est). Aici se găsesc alte 60 fire de cembra, care ca și în cazurile precedente, sunt presărate printre pinul târîtor, unele din ele coborînd până la limita superioară a pădurii de molid, cu care se amestecă.

Trebue să adăugăm că pinul târîtor care pornește dela limita superioară a pădurii, nu urcă în acești trei munți până în fundul bazinului de recepție ale amintitelor văi. În aceste funduri de văi, cât și pe părțile cele mai înalte ale creștelor, pășunea, rămasă singură stăpână, este cel mult invadată de afiniș (în special *Vaccinium vitis-idaea* și *Vaccinium myrtillus*) și de rododendrom.

Precizăm că în fiecare din cele trei bazine de recepție ale celor trei ramuri de ape, se găsesc urme glaciare sub forma așa ziselor căldări.

Ein wichtiger Standort von Pinus cembra im Gebiet der Latorița-Quelle
Station importante de pin cembro à l'origine de la rivière Latorița.

L'auteur donne la description d'une nouvelle et importante station de pin cembro jusqu'à présent non mentionnée dans la littérature, se trouvant dans les Carpathes de la Petite Valachie.

Comme partout, le pin cembro se trouve, à la limite supérieure de la forêt, en étroite liaison avec les lieux des anciens glaciers aujourd'hui disparus des montagnes roumaines.

COMENTARII—INSEMNAȚII

TĂIERI SUCCESIVE — TĂIERI PROGRESIVE

de Ing. N. RUCĂREANU

Simpla alăturare a termenilor de mai sus, poate provoca printre silvicultorii pe de o parte nedumerire, iar pe de alta curiozitate. Nedumerire la cei care au învățat că expresiile au același înțeles, și curiozitate la cei care încă nu s'au putut clarifica asupra raportului dintre cele două noțiuni din cauza accepțiunilor diferite pe care le dă unul sau altul, fie în practică, fie în scris. Căci într'adevăr, asupra înțelesului acestor termeni nu este încă toată lumea de acord.

D-l profesor V. Stinghe, dă în cartea sa *Amenajarea Pădurilor*¹⁾ următoarea clasificare a tratamentelor:

1. Tratamente cu tăieri localizate
 - a) tăieri rase.
 - b) tăieri progresive.
2. Tratamente cu tăieri împrăștiate (sau grădinărite)
 - a) grădinăritul propriu zis.
 - b) tratamentul quasigrădinărit.

Prin *tăieri progresive* înțelege tratamentul aplicat în codrul regulat, prin care arborii din arboretele exploatabile se recoltează treptat prin mai multe tăieri, care se succed în decursul unei perioade de timp determinate, întrerupându-se starea de masiv la început în mod uniform și apoi rărindându-se arboretul în mod progresiv, după nevoia de lumină a semințului, până la complecta ridicare a arborilor bătrâni.

Denumirea de *tăieri progresive* pentru acest tratament este de dată mai nouă, — după cum afirmă d-l profesor Stinghe²⁾ — ea înlocuind termenul mai vechiu, *tăieri succesive*, dar cu absolut același înțeles.

Dacă recoltarea arboretului se face tot prin tăieri parțiale, dar fără să se rărească masivul în mod uniform pe suprafață.

1) Ed. „Progresul Silvic”, București, 1939.

2) Op. cit. pag. 56.

ci extrăgându-se arborii pe puncte, din loc în loc, sau creîndu-se ochiuri în masiv, răspândite în mod neregulat, tratamentul se numește cu tăieri împrăștiate sau grădînărite, și anume: *grădînărit propriu zis*, când recoltarea se face pe puncte, tăindu-se din toată pădurea (arborete neregulate) numai arborii exploatabili, și *quasigrădînărit* sau *jardinătoriu*, când, lucrându-se numai pe câte o parte din pădure, se creiază ochiuri, care se largesc sistematic, în raport cu nevoia de lumină a semînțișului ce se instalează în acele ochiuri.

Am dat această clasificare, pentru a fixa ideile, și m'am referit la un tratat, pentru că o astfel de lucrare are și menirea de a preciza și lămuri noțiunile. Cu această clasificare însă nu este toată lumea de acord.

Nu de mult am cetit într'o lucrare de amenajament următoarele rânduri :

„Cum prin amenajamentul de față s'a stabilit ca posibilitatea anuală să se realizeze pe volum și s'a renunțat la modalitatea de tratament a tăierilor succesive, adoptându-se modalitatea de tratament a tăierilor progresive, nu mai este cazul a se delimita pe teren parchetele anuale”.

Prin urmare autorul amenajamentului distinge o modalitate de tratament a tăierilor succesive și alta a tăierilor progresive. Cea dintâi, care ar obliga la delimitarea pe teren a parchetelor anuale, este desigur tratamentul aplicat încă la noi, prin care posibilitatea se recoltează pe suprafață, în fiecare an pe câte un parchet, dar nu prin tăieri rase, ci prin extrageri parțiale, revenindu-se de câteva ori pe același parchet, la intervale egale și tăindu-se de fiecare dată cantități egale de material, într'o repartizare cât mai uniformă pe suprafață.

Făcând abstracție de faptul că se leagă tratamentul de noțiunea de parchet, tratamentul acesta este în esență ceea ce D-l prof. Stînghe numește trăieri progresive sau succesive.

Dar ceea ce înțelege autorul amenajamentului prin tăieri progresive este cu totul altceva: este tratamentul cu tăieri în ochiuri, care, după D-l prof. Stînghe constituie quasigrădînăritul sau tratamentul cu tăieri jardinătorii.

Accepțiunea aceasta nu este izolată. O găsim și în lucrarea D-lui Ing. Popescu-Zeletin, *Proiect de instrucțiuni pentru amenajarea pădurilor Statului*. „Tratamentele aplicabile pădurilor supuse regimului codru — serie D-l Popescu-Zeletin — sunt toate cele cunoscute în literatură și prac-

tica și vică, cu precădere urmând a se aplica tratamentul codru cu tăieri progresive. Eșalonarea în timp nu se face după șablonul tăierilor succesive, intervenția fiind dictată numai de starea semințșului”³⁾. Și am mai găsit-o și într-un proiect de decizie ministerială în care se disting:

„tăieri succesive, când regenerarea se obține prin două sau mai multe tăieri, eșalonate anticipat în timp”, și

„tăieri progresive, când regenerarea se obține prin tăieri aplicate numai în raport cu necesitățile regenerării, fără a cunoaște șablon”.

Iată deci deosebiri, am putea zice, între teorie și practică, cu privire la înțelesul acestor noțiuni.

Dar deosebiri de vederi în această privință apar și în altă parte. Așa, de pildă, D-l Ing. I. Vla d, în lucrarea sa „*Contribuțiuni la sistematica tratamentelor din regimul codrului*”⁴⁾ dă noțiunii de tăieri progresive un sens mai larg decât D-l prof. S t i n g h e.

D-sa distinge ca forme fundamentale de tratament:

- 1) tăierea sub acoperiș (adăpost uniform),
- 2) tăierea rasă (adăpost lateral sau deloc),
- 3) tăierea grădinarită.

Formal, clasificarea nu se deosebește de cea dată de D-l prof. S t i n g h e, numai că în loc de „tăieri progresive” apare aici o expresie nouă: „*tăierea sub acoperiș*”.

Ce înțelege D-l Vla d prin această expresie, se va vedea din următoarea împărțire a tratamentelor cu tăiere „sub acoperiș” dată de D-sa. Citez:

„Aplicând tăierea sub acoperiș pe suprafețele de mai sus obținem:

I. Tăierea sub acoperiș pe suprafețe mari (de ex. afectații) din codru cu tăieri succesive.

II. Tăierea sub acoperiș pe suprafețe mai mici.

a) Tăierea progresivă în fâșii de 5—10 m lățime (esențe cu temperament delicat).

1. Fâșiile se găsesc la margine de masiv.
2. Fâșiile situate în interiorul arboretului (se deschide un ochiu, neridicându-se acoperișul decât în mod progresiv și se lărgeste după aceea prin fâșii pe care se fac tot tăieri progresive. — *Fernelschlag* al lui Gayer).

3) Ing. Dr. I. Popescu-Zeletin: Proiect de instrucțiuni pentru amenajarea pădurilor statului, extras din revista „Viața Forestieră”, 1941, pag. 22.

4) Revista Pădurilor, 1942, Nr. 1—2, pag. 26—33.

b) *Tăiere progresivă* în benzi (esențe care suportă mai greu umbra).

c) *Tăiere progresivă* în culise.

d) Ridicarea acoperișului de pe suprafața ce rămâne constantă ca mărime a ochiului, prin *tăieri progresive*⁵⁾.

Prin urmare D-l Vlad cuprinde sub denumirea de „tăiere sub acoperiș” ceea ce cu alți termeni numește tăieri succesive și tăieri progresive.

Termenii aceștia se pare însă că nici pentru D-l Vlad nu sunt sinonimi. După câte rezultă din împărțirea de mai sus și din cele ce urmează, prin tăieri succesive s'ar denumi tratamentul prin care masivul se rărește în mod uniform pe suprafețe mari și s'ar confunda astfel cu ceea ce D-l prof. Stinghe numește tăieri progresive sau succesive. Căci și D-sa consideră ca notă caracteristică a acestui tratament, aplicarea pe suprafețe mari: „Tăierea prin întreruperea stărilor de masiv, adică tăierea „progresivă” (sau „succesivă”, cum i s'a zis până nu de mult) — scrie D-l prof. Stinghe — se practică totdeauna pe suprafețe mai mult sau mai puțin mari... întreaga afectație sau, în cazul cel mai bun, o parte mare din afectație (1/2, 1/3)...”⁶⁾.

Ca tăieri progresive D-l Vlad consideră orice tăiere „sub acoperiș” pe suprafețe mici, dar în același timp și tăierile succesive (pe suprafețe mari). Căci vorbește în același articol de „tăieri succesive sau progresive de arbori, păstrându-se acoperișul uniform repartizat pe toată suprafața unui arboret, sau a unei părți însemnate a acestuia...”. Așa fiind, noțiunea de tăieri progresive este, după D-l Vlad, mai cuprinzătoare decât cea de tăieri succesive și *identică* cu cea de „tăiere sub acoperiș”. Ea cuprinde și tăierea în ochiuri („Femelschlag al lui Gayer”), care după D-l prof. Stinghe face parte din tratamentul quasigrădinărit. Dar numai în parte, pentru că tratamentul tăierilor în ochiuri ține, după D-l Vlad, când de tăierile progresive (dacă lărgirea ochiurilor se face prin rărirea progresivă a masivului), când de tăierea rasă (dacă lărgirea ochiurilor se face prin fâșii tăiate ras).

Cred că nu e nevoie de alte dovezi. Lipsa de unitate de vederi reiese destul de clar din cele de mai sus. Și pentru înțelegerea lucrurilor aceasta nu poate fi decât păgubitoare.

5) Sublinierile sunt ale noastre.

6) Op. cit., pag. 56.

Clasificările oricât de logice ar fi, oricât de bine ar fi lămurit criteriul pe care se bazează, nu pot constitui un instrument real de înțelegerea lucrurilor, dacă nu sunt bine precizate noțiunile de care se folosesc. Ba, din contra, lipsa de precizie a acestora duce la confuzii în idei și la greșeli în practică.

Aceste gânduri, și faptul că noțiunile de care ne ocupăm sunt destul de des întrebuițate în limbajul forestier, justifică încercarea ce o facem aici, de a le lămuri și a le preciza mai bine înțelesul.

Termenii tăieri succesive și tăieri progresive sunt de origine franceză și au fost desigur împrumutați direct din Franța, de unde ne-au venit și primele idei și metode de gospodărie silvică. De aceea sensul adevărat al lor va trebui să-l căutăm întâi în literatura franceză de specialitate.

În clasificarea franceză tratamentele se grupează întâi după forma arboretelor la care dau naștere în:

1. Tratamente de codru regulat,
2. Tratamente de codru grădinărit.

În fiecare din aceste categorii se disting apoi tratamentele după felul recoltării materialului:

În codru regulat:

- a) tăierea unică (rasă),
- b) tăierile succesive sau progresive,

iar în codru grădinărit:

tratamentul grădinărit.

L. Boppe, în tratatul său de silvicultură ⁷⁾ distinge în codru grădinărit și un tratament quasigrădinărit, prin care înțelege ceea ce Gayér ⁸⁾ numise în tratatul său de silvicultură din 1880 *Femelschlagbetrieb*, tratament aplicat în special în arboretele de brad în Pădurea Neagră (Germania). E vorba de un tratament aplicat pe suprafețe mari din pădure, cu o perioadă de regenerare lungă, de 50—60 ani. Recolectarea materialului se face din loc în loc, ca în grădinărit, iar arboretele care se nasc păstrează pentru multă vreme forma neregulată.

Același tratament însă este denumit de Etienne Visart de Bocarmé, în traducerea tratatului lui Gayer, *Futaie traitée par coupes successives ayant un caractère jar-*

7) L. Boppe. *Traité pratique de sylviculture*, Paris, 1889.

8) K. Gayer, *Waldbau*, 1880.

dinatoire"⁹⁾). Tot astfel, — sau numai *coupès progressives ayant un caractère jardinatoire* — îl numesc și alți autori de mai târziu (A. Fron¹⁰⁾, L. Pardé¹¹⁾, Poskin¹²⁾). Încât orice tratament intermediar între tăierea rasă și grădinărit și aplicat pe porțiuni din pădure, intră în categoria tăierilor succesive sau progresive.

Această metodă de tratament (sau de regenerare) a fost deschisă în toate tratatele de silvicultură franceze, dela Lorentz și Parade încoace. Numai că numele sub care a fost descrisă nu este totdeauna același. Lorentz și Parade¹³⁾, care au introdus-o în Franța, au denumit-o *metoda reînsămânțării naturale și a răriturilor*. Urmașii lor au descris-o apoi sub numele de tăieri succesive și mai târziu ca metoda tăierilor progresive. Acest lucru îl confirmă Poskin în tratatul său de silvicultură, într-o notă la capitolul „Régénération par coupes progressives”¹⁴⁾, fără a arăta motivele care au determinat schimbarea denumirii.

Că nu e vorba decât numai de o înlocuire de nume cu înțeles absolut identic, rezultă și din următorul exemplu:

În tratatul său de silvicultură din 1889, Boppe descrie tratamentul sub numele metoda de regenerare prin tăieri succesive (par coupes successives), despre care în încheiere spune: *Aussi on en a fait avec raison la méthode de régénération par excellence, depuis que M. M. Lorentz et Parade l'ont enseignée en France, sous le nom de Méthode du réensemencement naturel et des éclaircies*”¹⁵⁾.

Boppe a publicat mai târziu, în colaborare cu A. Jolyet un alt tratat de silvicultură¹⁶⁾ în care metoda poartă acelaș nume.

9) K. Gayer, *Traité de sylviculture*, traduit par Etienne Visart de Bocarmé, Bruges, 1901.

10) A. Fron, *Silviculture*, 1923.

11) L. Pardé, *Traité pratique d'aménagement de forêts*, Paris, 1930.

12) Poskin, *Traité de sylviculture*, Gembloux, — Paris, 1926.

13) Lorentz et Parade, *Cours élémentaire de culture des bois*, ed. V, 1887.

14) Poskin, *Traité de sylviculture*, 1928, pag. 280.

15) L. Boppe, op. cit., pag. 171.

16) Boppe et Jolyet, *Les Forêts. Traité pratique de sylviculture*, Paris, 1901.

În 1916, după moartea lui Boppe, Jolyet a publicat singur a doua ediție a tratatului de silvicultură¹⁷⁾ scris de el în colaborare cu cel dintâi, în care însă denumirea de tăieri succesive a dispărut complet, metoda de regenerare descrisă în ediția I sub acest nume devenind acum „*La méthode des coupes progressives*”.

Înlocuirea termenilor nu este totuși un fenomen general din ultima vreme. Căci pe lângă autori care au adoptat definitiv expresia de tăieri progresive (Jolyet, Hüffel, Poskin) sunt alții cari întrebuințează încă exclusiv termenul vechiu (A. Fron), sau pe amândoi la întâmplare (L. Pardé).

În privința raportului dintre termeni rezultă deci limpede, că ei sunt *sinonimi*, așa cum observă și D-l prof. Stinghe.

În ceea ce privește cuprinsul noțiunii, am arătat mai sus, că Francezii înțeleg prin tăieri succesive sau progresive orice tratament cu tăieri parțiale intermediare între tăierea rasă și grădinaritul propriu zis, aplicată pe parte din suprafața pădurii, indiferent dacă prin tăieri se rărește masivul în mod uniform sau se întrerupe din loc în loc prin creiere de ochiuri.

Principial tăierile succesive sunt de trei feluri: tăiere de însămânțare, tăieri secundare și tăierea definitivă. Cea de însămânțare se practică pe suprafața întregului arboret de regenerat, rărindu-l în mod uniform; pe când celelalte se conduc după nevoile regenerării. Francezii însă nu au înțeles să rămână robii unui șablon, ci au făcut din metoda tăierilor succesive sau progresive o metodă mobilă adaptabilă diferitelor cazuri survenite în practică. În acest fel tăierile în ochiuri constituie o formă de aplicare a tăierilor progresive, și nici decum o metodă diferită. „În solurile sărace, superficiale, în climatele aspre — scrie Boppe — tăierile de însămânțare ar trebui să se facă mai puțin închise, din cauza rarității anilor de sămânță, a fertilității mai slabe a arborilor și din cauza încălcării rădăcinilor arborilor bătrâni, care usucă solul la suprafață și nu lasă semințului nici un loc disponibil unde să se poată instala. Dar tăierile prea deschise ar avea inconvenientul de a degrada mai mult suprafața solului; astfel este preferabil să se procedeze prin mici ochiuri dispuse din loc în loc, alegându-se locurile unde există mai dinainte seminț. Sub

17) A. Jolyet, *Traité pratique de sylviculture*, Paris, 1916.

forma tăierilor secundare, se mărește întinderea acestor ochiuri pe măsură ce semințișul se instalează la marginea lor¹⁹⁾.

Doar o prea lungă perioadă de regenerare, care aduce după sine oarecare neregularitate în forma arboretului, a făcut pe Francezi să distingă o formă quasigrădinărită a tăierilor progresive.

Revenim acum la autorii români.

Ca notă comună la toți se distinge diferențierea între procedeul de recoltarea arborilor de pe suprafața unei afecțiuni în mod uniform și procedeul recoltării în ochiuri, considerându-se două tratamente diferite.

Această împărțire o fac și Germanii. Ei deosebesc în cadrul noțiunii de tăieri progresive sau succesive în sens francez două tratamente, corespunzătoare, în parte, noțiunilor franceze de tăieri succesive sau progresive și tăieri quasigrădinărite. Pentru fiecare au însă termenul lor special. Românii au fost, fără îndoială influențați de clasificarea germană, dar nu au tradus și termenii germani, ci s'au folosit de cei cunoscuți, părăsind semnificația lor originală și atribuind fiecare după nevoie și pricepere, termenul care i s'a părut mai potrivit. Numai D-I Ing. V I a d încearcă să concretizeze printr'un termen nou idelle sale. D-sa ia drept criteriu de clasificare nu atât felul intervenției în arboret, ci mai degrabă starea de acoperire a suprafețelor de regenerat. Dacă suprafața, indiferent de mărime, rămâne complect descoperită, deci lipsită de adăpost de deasupra, tratamentul este cu tăieri rase; dacă suprafața rămâne în permanență acoperită de coronamentul arborilor mari, tratamentul este grădinărit, iar dacă suprafața este la început acoperită în mod uniform de coronamentul arborilor rămași în picioare și apoi descoperită în mod progresiv tratamentul este cu tăieri „sub acoperiș”. Clasificarea este logică și se deosebește atât de cea germană cât și de cea franceză. Termenul de „tăiere sub acoperiș” însă mi se pare a fi o nereușită traducere a celui german de *Schirmschlag* sau *Schirnhieb*. Căci dacă *Schirm* însemnează acoperiș, adăpost, în orice caz tăierea nu se face sub acoperiș. Sub acoperiș rămâne suprafața șolului și semințișul care se instalează la început. D-I V I a d însă nu părăsește termenii cunoscuți de tăieri succe-

19) L. Boppe, op. cit., pag. 170.

sive și progresive, ci și-i însușește într-o accepțiune diferită de cea franceză, adaptată ideilor sale.

Clasificarea dată de D-l prof. Stinghe se apropie de aceea a lui Boppe, întrucât distinge un tratament quasi-grădinărit în cadrul tăierilor grădinărite, fără a-l îngloba în categoria tăierilor succesive. Dar pe când Boppe se referă numai la un anumit procedeu german, tăierile în ochiuri cu perioadă scurtă de regenerare încadrându-le în tăierile succesive, D-l prof. Stinghe consecvent clasificării germane atribuie această denumire numai tratamentului prin care se întrerupe starea de masiv în mod uniform pe suprafețe relativ mari de pădure.

La ceilalți întrebuițarea termenilor pare a fi mai mult sau mai puțin arbitrară.

Noțiunile în privința clasificării tratamentelor sunt astăzi atât la Francezi cât și la Germani bine stabilite.

Și va trebui să adoptăm și noi o terminologie cu un înțeles precis și unitar pentru toată lumea. Asta, dacă vrem să ne înțelegem, și cred că nu e nimenea care să nu vrea acest lucru.

Pentru aceasta e bine să nu părăsim termenii vechi, încetățeniți, înlocuindu-i cu alții, decât numai dacă cei vechi nu mai corespund ideilor.

Clasificarea franceză are și ea o logică, luând drept criteriu felul recoltării arborilor în timp și gradul de rărire a masivului:

1. Tăiere într'un singur act = tăiere unică (rasă).

2. Tăieri continue pe aceeași suprafață, întreruperea masivului pe puncte = tăiere grădinărită.

3. Tăieri în mai multe acte succedându-se un timp limitat pe o parte din suprafața pădurii (localizate), cu lichidarea progresivă a arboretului bătrân = tăieri succesive sau progresive.

Pentru clasificare nimic nu ne împiedică să adoptăm criteriul acesta. Și dacă vrem, în cazul tăierilor progresive, să precizăm și procedeul special de recoltare, aceasta se poate face.

Tăierile succesive sau progresive s'ar împărți astfel:

a) tăieri succesive uniforme (cu întreruperea uniformă a stării de masiv).

b) în ochiuri (perioadă scurtă de regenerare).

c) tăieri quasigrădinărite (perioadă lungă de regenerare).

Pentru încadrarea tăierilor quasigrădinărite în categoria

tăierilor succesive pledează, nu atât faptul că așa sunt clasificate în general de Francezi, ci pentru că se practică pe suprafețe parțiale din pădure și, ca și la celelalte, arboretul bătrân se lichidează în mod progresiv într-un timp determinat.

În felul acesta se poate satisface și clasificarea germană, căci tăierile progresive cu întreruperea uniformă a stării de masiv corespund cu ceea ce ei numesc Schirmschlagbetrieb; iar celelalte corespund la două forme de Femelschlagbetrieb.

Se înțelege că dacă se schimbă criteriul de clasificare, trebuie să se creeze termenii potriviți.

*Ueber zwei rumänische Ausdrücke für die Begriffe
Schirm- und Femelschlag.*

Coupes successives — coupes progressives.

Dans la littérature et la pratique forestière roumaine, les termes: coupes successives et coupes progressives n'ont pas encore un sens bien précisé. On les considère parfois synonymes, mais plus souvent encore on les considère comme des notions bien distinctes, dont le contenu varie de l'auteur à l'auteur.

En relevant ce fait, l'auteur du présent article, cherche à classer et à préciser les notions.

Les termes étant empruntés de la langue française, il cherche leur sens dans la littérature forestière respective et il arrive à la conclusion qu'ils y sont synonymes. On observe seulement la tendance de substituer au terme coupes successives, celui de coupes progressives.

Qu'en roumain on considère ces termes comme deux notions distinctes, cela s'expliquerait par l'influence de la classification allemande des traitements qui distingue pour ce que les français appellent avec un terme générique coupes progressives ou successives, deux traitements: Schirmschlag et Femelschlag.

Pour arriver à un accord, l'auteur croit nécessaire de donner aux termes leurs sens originaires que l'on trouve dans la littérature forestière française. Les termes allemands trouveraient en ce cas leurs correspondants en précisant, chaque fois qu'il s'agit du traitement des coupes successives ou progressives, le procédé spécial de récolte. Ainsi le terme Schirmschlag se traduirait par coupes progressives ou successives uniformes et Femelschlag par coupes successives ou progressives par trouées et jardinatoires.

RELAȚIA ȘI CORELAȚIA

de Ing. I. GURAN

În disciplinele meteorologice, economice, forestiere etc. cari sunt bazate pe fenomene neincadrate în legi, se discută întotdeauna legătura dintre o serie de fenomene, de observațiuni, adică se caută a se stabili relația sau corelația, fără a se face uz în mod regulat de formule prin care să se dovedească matematic existența și gradul corelației sau relației. Două fenomene în disciplinele de mai sus sunt influențate adeseori și de alte fenomene, astfel încât corelația nu e tocmai ușor de stabilit matematic, adică nu este perfectă, deși de cele mai multe ori interesează și „tăria“ corelației.

Conducătorii marilor întreprinderi comerciale au, de asemenea, tot interesul ca să cunoască dacă activitatea acestora e în corelație cu un fenomen oarecare, a cărui fluctuație are sau poate să aibă repercusiuni asupra întreprinderii, fără să se confunde corelația veritabilă cu o simplă coincidență, datorită hazardului.

În acest caz se pune întrebarea: La ce criterii trebuie să se recurgă, pentru a se verifica, dacă există o corelație și care e gradul acelei corelații? Metoda specială prin care se caută relația, respectiv corelația, între 2 fenomene când se dispune de un număr mic de observațiuni (30—150) se numește metoda corelației și ea este datorită statisticienilor englezi.

Când numărul de observațiuni este mare, atunci se aplică calculul complicat al probabilităților, cu care se obțin rezultate mult mai precise și mai concludente. În cele ce urmează, vom arăta câteva formule uzitate și vom face aplicația lor în disciplina dendrometriei, cu un caz practic expus în lucrarea subsemnatului: „Metodele de cubajul pădurilor“.

Formule.

Expresia $r = \frac{\sum x y}{\sqrt{\sum x^2 \sum y^2}}$ se numește factorul de corelație al lui Pearson.

$\sum xy$ reprezintă suma produselor coordonatelor observațiilor, în sistemul Cartezian.

$\sum x^2$ reprezintă suma pătratelor absciselor.

$\sum y^2$ reprezintă suma pătratelor ordonatelor.

Dacă:

$r = +1$, corelația e directă și perfectă;

- $r = -1$, corelația e inversă și perfectă;
 r e aproape de $+1$ sau -1 , corelația e strânsă;
 r e aproape de zero, corelația este slabă;
 $r = \text{zero}$, corelația nu există, fenomenele sunt independente.

Pentru control:

- 1) r trebuie să fie mai mare cu cel puțin de 3 ori eroarea probabilă a sa,
- 2) fenomenele să fie în relațiune aproape liniară,
- 3) ecarturile să urmeze legea lui Gauss.

Expresia $r^2 = \frac{(\sum xy)^2}{\sum x^2 \sum y^2}$ se numește factorul de relație al Dr.

R. de Montessu de Ballore.

Când:

$\sum xy$ e pozitiv, relația e directă

$\sum xy$ e negativ, relația e inversă

$r^2 > 0.75$, relația e forte

$r^2 = 0.60$, relația e mijlocie

$r^2 = 0.40$, relația e slabă

$r^2 < 0.30$, relația e inexistentă sau fără interes.

Factorul de relație este mai susceptibil de interpretări certe.

Aplicație:

Există o corelație (relație) între diametrul terier și înălțimea arborelui?

d la 1.30 m. d la sol	a = d - dm	a ²	ln h mca l	b = l - n *	b ²	a b	Observații
22	-11 ²⁷	128 ²⁴	14 ⁷⁰	-6 ³³	46 ³⁰	77 ⁷⁸	Datele sunt culese din lucrarea: „Metodele de cubajul pădurilor”. Ed. 1933 de Ing. Guran, pag. 13.
24	-9 ³³	87 ⁴⁴	17 ⁶⁸	-4 ¹³	16 ²⁴	37 ⁴⁶	
26	-7 ⁴³	53 ⁷²	18 ⁷⁸	-3 ¹³	9 ¹⁴	22 ²⁰	
28	-5 ⁵⁴	28 ¹⁰	19 ⁸⁸	-2 ⁰⁴	4 ¹²	10 ³²	
30	-3 ⁶²	11 ⁷⁵	20 ⁹⁴	-1 ³⁹	1 ⁷⁶	4 ⁴²	
32	-1 ⁷³	1 ⁷⁶	21 ⁹⁸	-0 ⁰³	0	0 ¹⁴	
34	+0 ⁷⁷	0 ⁷⁹	22	0 ⁷⁷	0 ²²	0 ¹⁴	
36	+2 ⁸⁷	7 ¹²	23 ⁰	1 ⁸⁷	3 ⁸⁸	5 ⁸⁸	
38	+4 ⁹⁷	21 ⁹⁰	24	2 ⁹⁷	6 ⁹⁰	11 ⁸⁴	
40	+6 ⁹⁷	44 ¹⁸	25	3 ⁹⁷	12 ⁸⁴	23 ⁸⁴	
44	+10 ⁹⁷	113 ⁸³	26	4 ⁹⁷	19 ⁸⁸	47 ⁸⁰	
46	+12 ⁹⁷	160 ⁷²	26	4 ⁹⁷	19 ⁸⁸	56 ⁸⁸	
400		658 ⁷²	258 ⁷⁰		140 ⁷²	297 ⁶⁸	

$$dm = \frac{400}{12} = 33^{33} \text{ cm.}$$

$$Im = \frac{258^{40}}{12} = 21^{55} \text{ m.}$$

Corelația este:

$$r = \frac{\sum xy}{\sqrt{\sum x^2 \sum y^2}} = \frac{297^{92}}{\sqrt{658^{62} \times 140^{55}}} = 0.978 \text{ deci este directă.}$$

strânsă și aproape perfectă.

Relația este:

$$r^2 = \frac{(\sum xy)^2}{\sum x^2 \sum y^2} = \frac{88226^{82}}{658^{62} \times 140^{55}} = 0.95, \text{ deci relația}$$

e forte și directă.

Coefficientul unghiular e dat de formula:

$$\alpha = \frac{Sab}{a^2} = 0.437.$$

Coefficientul unghiular fiind pozitiv, înseamnă că variațiile se produc în acelaș sens (creșterile diametrului implică și creșterile înălțimilor).

În ultimul timp cercetătorii fenomenelor folosesc deseori această metodă și dacă am expus-o aci, cu un caz bine cunoscut în Dendrometrie, am făcut-o cu dorința de a preciza expresia matematică și modul de calcul al relației și corelației, care poate fi utilizat în observația tuturor fenomenelor bazate pe un număr mai restrâns de observațiuni.

L I T E R A T U R Ă

La méthode de corrélation par Dr. R. de Montessus de Ballore. Paris, 1926.

Initiation aux méthodes de la statistique par A. de Moncetz. Paris, 1935.

Relation und Korrelation.

Relation et corrélation.

Appliquant la formule du facteur de corrélation de Pearson, aux chiffres obtenus dans un peuplement et concernant la distribution des arbres par catégories de diamètre et de hauteur, M. Guran trouve le coefficient 0.978. Cela prouve qu'entre le diamètre des arbres, et leur hauteur existe une corrélation directe, étroite et presque parfaite.

L'auteur veut démontrer qu'en matière de dendrometrie aussi, le facteur de corrélation peut être utilisé avec profit pour élucider les rapports existants entre les divers phénomènes intéressant le développement des arbres.

RELAȚIE ȘI CORELAȚIE

Notă la articolul cu același titlu al D-lui Ing. I. Guran

de Ing. N. RUCĂREANU

Cetind articolul D-lui Ing. Guran „Relație și corelație”, mi s'a părut că pentru o mai bună înțelegere a chestiunii, câteva cuvinte în plus asupra noțiunilor de relație și corelație se impun:

D-l Guran apreciind importanța metodei corelației pentru determinarea gradului de dependență dintre anumite fenomene supuse măsurărilor sau observațiilor, arată care sunt formulele de care se servește metoda pentru relațiile liniare (matematice) și le aplică la un caz concret cu date din dendrometrie.

Aplicația confirmă legea, că înălțimea arborilor crește cu creșterea lor în grosime.

Nimic nou. Dar nici autorul nu urmărește alt scop, decât să arate modul de aplicare a formulelor și cum se interpretează rezultatele.

Articolul are însă o lacună: nu precizează termenii despre care vorbește relație și corelație. După titlu s'ar părea că e vorba de două noțiuni distincte. În partea introductivă a articolului însă se vorbește despre relație sau corelație, ca și când ar fi vorba de unul și același lucru, pentru că apoi să se dea totuși formule diferite: una pentru „factorul de corelație” și alta pentru „factorul de relație”. Încât cineva neinițiat în ale statisticii nu află până la sfârșit dacă relație și corelație reprezintă unul și același lucru, sau nu.

Prin relație, în sens comun, se înțelege un raport între două sau mai multe elemente, de așa natură, încât o schimbare suferită de unul are influență asupra celorlalte.

În acest sens există o relație între variabilele unei funcțiuni matematice, precum există între vegetația unui loc și stațiunea respectivă.

Între variabilele funcțiilor matematice relația este rigidă; la o valoare dată unei variabile, x , corespunde o valoare precisă pentru y . Sunt însă cazuri, în care între două sau mai multe fenomene (variabile) există o dependență mai puțin rigidă; în care la o valoare dată variabilei x corespund pentru y mai

multe valori, și invers, aceste valori ale lui y având o anumită distribuție determinată de x . Acesta e cazul în general al fenomenelor pentru care metoda obișnuită de cercetare este cea statistică. Legătura aceasta mai puțin rigidă dintre fenomene se numește în statistică, spre deosebire de relația funcțională (matematică), **corelație**.

Între diametrul și înălțimea arborilor, de exemplu, există un raport în sensul că înălțimea crește în general cu creșterea diametrului. Totuși într'un arboret nu toți arborii cu același diametru (x) au aceeași înălțime (y). La un diametru dat corespund în arboret mai multe înălțimi, unele mai mari, altele mai mici decât cea medie, cele mai multe grupându-se în jurul acesteia. Între diametrul și înălțimea arborilor există deci o corelație, în sens statistic.

Valorile lui y figurate pe o diagramă în funcție de x , în diferite cazuri, pot fi distribuite într'o ordine sistematică, după o curbă oarecare, sau pot fi distribuite fără nici o regulă.

În primul caz între x și y există o corelație, în al doilea caz nu. Corelația poate fi mai strânsă (forte) sau mai slabă, după cum punctele sunt mai apropiate sau mai răspândite în jurul curbei de compensare.

Legătura mai strânsă sau mai slabă dintre fenomene (gradul de corelație) se exprimă, în statistică, în cazul relațiilor (matematice) liniare (adică atunci când valorile lui y se distribuie pe diagramă după o dreaptă), prin coeficientul de corelație liniară, sau prin indici de corelație, în cazul relațiilor neliniare.

Coeficientul de corelație liniară, care exprimă măsura în care valorile reale ale unei serii statistice se apropie de cele teoretice (reprezentate prin dreapta de compensare), variază între zero și ± 1 . Când se apropie de ± 1 corelația este strânsă (la valoarea 1 se confundă cu relația funcțională, valorile reale se confundă cu cele teoretice); iar când se apropie de zero, corelația este slabă (valoarea zero arată că variabilele sunt independente).

Coeficientul de corelație liniară e dat de formula lui Pearson:

$$r = \sqrt{1 - \frac{(Sy)^2}{(\sigma y)^2}}$$

sau în forma dată de D-1 Guran.

$$r = \frac{\sum xy}{\sqrt{\sum x^2 \sum y^2}}$$

în care x și y reprezintă abaterile valorilor variabilelor X și Y față de valorile lor medii.

Expresia „factorului de relație”, cum îl numește D-l Guran, al lui R. de Montessus de Ballore, este identică cu aceea a „factorului de corelație al lui Pearson”, doar ridicată la pătrat.

Nu-mi stă la îndemână cartea lui Montessus de Ballore, *La méthode de corrélation*, folosită de D-l Guran, pentru a mă verifica, dar nu cred că acesta și-a putut însuși o formulă cunoscută pentru factorul său „de relație”. Poate că Montessus de Ballore folosește pentru interpretarea diferitelor valori ale coeficientului de corelație (pe care el îl numește însă „factor de relație”) expresia acestuia sub forma sa ridicată la patrat, socotind, cred, că sub această formă coeficientul de corelație („factorul de relație”) „este mai susceptibil de interpretări certe”, cum zice D-l Guran.

În exemplul dat de D-l Guran $r=0,978$, iar $r^2=0,95$ adică $0,978^2$.

Că „relația” lui Montessus de Ballore nu este altceva decât corelația lui Pearson, se vede bine și din caracterizarea lor în raport cu valorile obținute pentru r și r^2 , din aplicație.

Corelația este „directă, strânsă și aproape perfectă” iar relația „forte și directă”.

Relation und Korrelation.

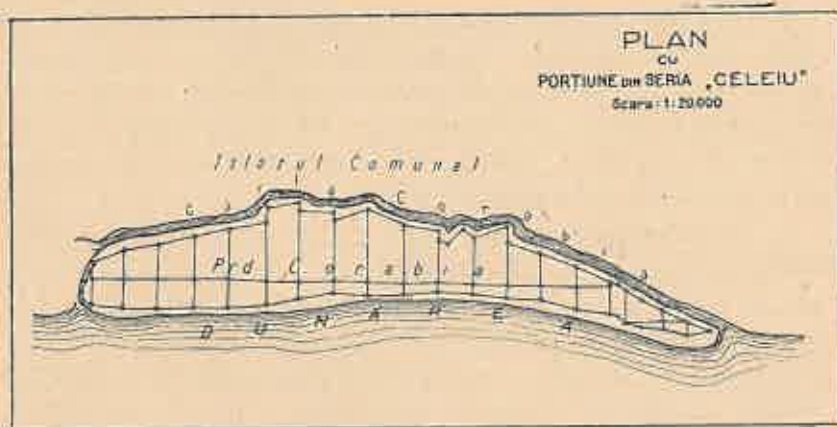
Relation et corrélation.

En se rapportant à l'article de Mr. I. Guran ayant le même titre, l'auteur apporte des précisions sur les notions de relation et corrélation.

EXECUTAREA PLANULUI ȘI PARCELARULUI
DE GESTIUNE LA PĂDURILE DE ESENȚE MOI
DIN ZĂVOAIE ȘI OSTROAVE

ȘT. DEM. OLTEANU
Ing. Insp. silvic pensionar

Zăvoaiele și ostroavele, mai ales acelea dela Dunăre, care sunt, în genere proprietăți de mari întinderi ale Statului, din cauza eroziunilor din fiecare an a malurilor, de apele provenite din desghețuri și topirea zăpezii din timpul primăverii (și chiar toamna în unii ani), nu au un hotar (perimetru) fix și stabil. Suprafața lor variază și ea dela an la an.

La asemenea proprietăți, fie ale Statului ori particulare, ridicarea în plan a perimetrelor lor, după metodele obișnuite indicate în topografie, nu va putea să atingă nici odată scopul urmărit, să aibă valoare, adică să fie de folos ca exactitate, decât pentru moment, pentru scurt timp determinat, o lună, un semestru, cel mult un an, căci în al doilea an, după înfăptuirea unui plan, din cauza măcinării malurilor, modificându-se forma perimetrului, se va modifica și suprafața, așa că pe planul în

cauză, întocmit cu muncă și cu cheltuieli, nu se va mai putea pune temei.

De aceea eu, în timpul cât am funcționat ca șef al ocolului silvic Caracal, limitat la Est de râul Olt și la Sud cu Dunărea, în care se aflau multe zăvoaie și ostroave, care trebuiau ridicate în plan pentru estimare și punerea lor în exploatare, în urma experienței căpătate, am găsit că numai prin sistemul deschiderii în masivul zăvoaielor și ostroavelor, de linii permanente longitudinale și transversale, echidistante, care să servească la parcelarul de gestiune și ca drumuri de scoatere și care să formeze o rețea de pătrate, dreptunghiuri sau trapeze în care se încadrează zăvoitul sau ostrovul, am putut să obțin un plan topografic al unor asemenea proprietăți, care să reprezinte — după o lucrare topografică pe teren — făcută o singură dată — cât mai aproape de realitate, suprafața, fie parțială, fie totală a zăvoitului sau ostrovului. Linii deschise în masiv, cum am arătat mai sus, servesc ca drumuri pentru scoaterea materialelor lemnoase rezultate din operațiuni culturale, care trebuiesc neapărat făcute la interval de 5—7 ani, în pădurile de esențe moi cu revoluțiuni de 20—25 ani, prin care se urmărește obținerea lemnului de lucru cu dimensiuni mari, foarte căutat și cerut de populațiile locale, pentru construcții rurale.

Modificările care se produc ulterior după ridicarea și întocmirea planului în modul expus mai sus, odată sau de două ori pe an, în perimetrul și suprafața zăvoaielor și ostroavelor, din cauza măcinării malurilor, se rectifică foarte ușor prin remăsurări de control, făcute de brigadierii silvici, sau pădurari chiar, a distanței după fiecare retragere a apelor, dela linia longitudinală sau transversală care ar servi ca reper, aflată mai în apropierea perimetrului unde s'a produs eroziunea. Această distanță se notează pe schița de plan a ostrovului, făcută dela început, pe hârtie sau pânză de calchiat milimetrată, la o scară de reducere convenabilă.

După ce planul inițial este completat cu toate datele adunate pe teren după retragerea apelor, se face în birou un alt plan, cel mai recent, care redă atunci, forma perimetrului și suprafața cea mai apropiată posibil de realitate, fără a mai fi

nevoie să se facă o măsurătoare nouă a întregului zăvoiu sau ostrov.

Asemenea planuri care, în cadrul proprietăților de falul celor în cauză, redau ușor și oricând, forma și întinderea cât mai apropiată de realitate, sunt după experiența mea, cele mai indicate și în măsură să poată servi pentru amenajare și pentru o exploatare rațională a pădurilor de esențe moi.

Die Ausführung der Waldvermessung in Flussinseln.

1. exécution du plan des forêts d'essences à bois tendre des îles du Danube

Les périmètres des îles de sable créées par les eaux du Danube sont continuellement modifiés par ces eaux. Aussi le plan topographique relevé à un moment donné ne correspond plus à celui d'un autre moment. D'ici résulte une série de difficultés quand à l'application des plans d'aménagement.

Dans cette situation toujours incertaine, l'auteur trouve que seulement l'ouverture d'un système de lignes longitudinales et transversales, équidistantes, dans lequel doit s'incadrer le périmètre de la dite île, peut donner une solution acceptable et définitive.

VĂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CONTRIBUȚIUNI LA MONOGRAFIA VĂNĂTOREASCĂ A JUD. PRAHOVA

de Ing. silvic REMUS OPRÎȘIU

Datorită poziției geografice pe care o are, județul Prahova prezintă în cuprinsul său un variat și pitoresc aspect la regiunilor de șes, deal și munte, întinzându-se din albia râului Ialomița (la Sud) și până în catena înaltă a Carpaților (la Nord).

Văile și râurile care brăzdează suprafața județului, o împart în mod natural în patru bazine mari, cari au o deosebită importanță din toate punctele de vedere:

1. Bazinul văii Prahova, 2. Bazinul văii Doftana, 3. Bazinul văii Teleajen, 4. Bazinul văii Cricov.

Ținând seamă de această împărțire și de așezare geografică a județului, rezultă că natura geologică a solului precum și clima sunt variate. Acestea fac ca și flora forestieră să fie variată; astfel după altitudine și expoziție, vom găsi toate zonele de vegetație forestieră, deci toată flora forestieră.

Concluzia, din punct de vedere vânătoresc, date fiind condițiunile de climă, sol și vegetație, este că și vânatul este diferit în cuprinsul județului. Vom găsi vânat caracteristic regiunilor de câmpie, deal, munte și golului stâncos de munte, după exigențele fiecărei categorii de vânat în parte.

Vom găsi *drobia*, caracteristică regiunilor de stepă și progresiv toate speciile de vânat util sau răpitor, cu păr sau pene, pe măsură ce ne apropiem de munte, pentru a încheia lista cu *capra neagră*, specifică golului stâncos de munte, dela limita altitudinală a vegetației.

Pe harta alăturată se pot vedea regiunile în care se găsesc capre negre, cerbi și căprioare, într'un număr mai mare. În afară de aceste puncte se mai găsesc ici-colo exemplare, fie izolate, fie într'un număr extrem de redus, care fără a prezenta un interes deosebit ne indică totuși regiunile unde s'ar putea cultiva cu succes acest fel de vânat.

Numărul mult inferior aceluia care ar putea exista date fiind condițiunile staționale, se poate ridica fie prin colonizări, fie prin infiltrațiuni din terenurile vecine. Astfel, ar putea fi cultivat în tot bazinul văii Teleajenului și nu numai în partea nordică unde este răspândit, ci și în toată partea superioară a celorlalte bazine menționate. În regiunea Azuga-Bușteni de pe valea Prahovei, exemplarele existente — reduse ca număr — pot servi drept „pepinieră”.

Un prim pas de ocrotire a cerbului s'a și făcut, în special de Soc. forestieră „Drajna” cu exploatarea în bazinul Teleajenului, care pe lângă acțiunea intensă de ocrotire, a făcut și colonizări reușite. Ar fi păcat să lăsăm să se prăpădească una din mândriile munților noștri.

Căpriorul (*Capreolus capreolus* L.) fiind o specie mai puțin exigentă în ceea ce privește hrana și întinderea suprafeței păduroase, îl găsim într'un număr mult mai mare decât cerbul. Il găsim în toată partea de Nord a județului, în regiunea de dealuri și munte, coborînd până la câmpie. Găsim căpriori în număr suficient de mare în bazinele nordice ale văilor Teleajen și Doftana. Cel mai mare număr însă îl găsim în partea superioară a bazinului văii Prahova, fiind ocrotiți de Casa Regală și de fabrica de hârtie din Bușteni care deține terenuri în această regiune. Tot aci găsim un teren de refugiu, anume pădurea Piscul Cănelui (Sinaia), unde vânătoarea este interzisă, deci unde se vor stabili căpriorii alungați din alte regiuni.

În general, azi stocul de căpriori este în creștere.

Capra neagră (*Rupicapra rupicapra* L.) se restrânge în regiunile alpine: în golurile de munte, dela limita vegetației. O găsim răspândită numai în masivul Bucegilor, formând un stoc de cca 80 bucăți. Păcat că zona de răspândire se limitează la masivul Bucegi, unde dealtfel numărul ar putea fi mărit. Regiuni prielnice colonizării mai sunt în masivul stâncos al Zăganului din bazinul văii Teleajen.

Iepurele (*Lepus europaeus* Pall.), specie cu o largă zonă altitudinală de răspândire, îl găsim în tot locul, însă — după cum este firesc — densitatea cea mai mare o avem la câmpie, descreșcând cu cât înaintăm spre munte.

În general, iepurele este ocrotit și prin măsurile ce s'au luat de a se permite să se vâneze numai un anumit număr de exemplare la o vânătoare; pe lângă aceasta, societățile de aci

— din proprie inițiativă — încep sezonul cu 1/2—1 lună mai târziu decât termenul stabilit prin permisul de vânătoare.

b) Vânat util cu pene.

Drophia (*Otis tarda* L.) vânat de elită, în genere atât de puțin răspândit, se găsește într'un stoc potrivit în partea de Sud-Est a județului regiunea Ciorani-Fulga-Parepa, în locuri necultivate sau puțin cultivate agricol, cu iarbă, puțin umblate de om. (Ciorani este un islaz de cca 3.000 Ha, complet situat în regiune de stepă).

Până în prezent nu s'au luat măsuri locale deosebite în vederea ocrotirii, deși ar fi necesar, deoarece *drophia* suferă mult din cauza poleiului. (În iarna 1939/40 din cauza poleiului depus pe aripi care le împiedeca să zboare, au fost omorite în masă de către locuitori).

Fazanus (*Phasianus colchicus* L.). Stocul azi existent reprezentat printr'un număr destul de mare, este provenit din crescătoriile din apropiere, deci din colonizare.

Aflând condițiuni prielnice de trai: trupuri, păduri tinere sau cu subarbuști din abundență, răspândite printre terenuri agricole, deci hrană din belșug, ei s'au înmulțit și au evadat în regiunea sudică a județului. Fazani veniți dela diversele crescătorii se găsesc în jurul comunelor: Drăgănești, Pietroșani, Buda-Palanca, Balta Doamnei, Potigrafu, Gherghița, etc. Fără a se face colonizări de către mulți dintre proprietarii fondului de vânat și fără a se face crescătorii, fazanii au venit, s'au instalat și înmulțit aci.

Trebuie numai proteguiti și îngrijiți în timpul iernii pentru a se menține stocul, ținând seamă că fazanul nu e o specie indigenă și că până în prezent nu e complet adaptată condițiilor staționale dela noi. Fazanerii sunt azi la Drăgănești și Gherghița, proprietatea Casei Regale. Aci măsurile de ocrotire sunt intensive, ceea ce a făcut ca pe lângă creșterea numărului fazanilor, să sporească și cel al iepurilor.

Potârnichea (*Ferdix perdix* L.). Cu toate că în cuprinsul județului Prahova, condițiunile de înmulțire și dezvoltare a potârnicșilor sunt foarte prielnice, azi această specie este aproape dispărută nu numai din cauza lipsei de îngrijire, cât mai ales din pricina ultimelor trei ierni excepțional de grele.

Regiunea prielnică pentru colonizarea potârnicșilor o con-

stitue zona colinelor joase, populate cu tufișuri, mărăcinișuri. Specifică și foarte proprie colonizării potârnicilor, în condițiile de mai sus, este regiunea dela Sud de Vălenii de Munte: Gura Vitioarei, Vărbilău, Podeni, Mehedința.

Păsări de pasaj

Sitarii (*Scolopax rusticola* L.) se opresc primăvara, în special în pădurile de coline ce sunt situate la Sud de o linie ce ar uni Vălenii de Munte cu Câmpina. Deasemenea într'un număr foarte mare cad în regiunea Podeni-Boldești-Mehedința. Toamna se opresc mult mai puțin în aceste locuri, rămânând pe lunci, cu excepția toamnelor ploioase când se lasă în păduri.

Prepelițele (*Coturius coturius* L.) fiind păsări de câmpie întinsă, le vom găsi în regiunea de Sud a județului. Hrană au din abundență, ceea ce face ca o parte din ele să rămână și să clocească aci.

2. VÂNATUL RĂPITOR.

Ursul (*Ursus arctos* L.) a doua mândrie a munților noștri, azi este în număr mic fiind răspândit cu deosebire acolo unde găsim în mod obișnuit cerbi. Măsuri de ocrotire vor trebui luate fără întârziere, deoarece sgomotul și civilizația pătrund spre creierii munților înăutându-și mediul lui de trai.

Mistrețul (*Sus scrofa* L.) atât de căutat de vânători se găsește răspândit în număr suficient de mare în toată zona fagului, unde găsește hrană din belșug. Mistreții de aci ating mărimi uimitoare: s'au împușcat exemplare care — pare de necrezut — cântăreau până la 400 Kg, deci de o mărime excepțională.

Este un semn de întrebare dacă în cuprinsul județului Prahova se găsește sau nu — râsul (*Felix lynx* L.).

În cele de mai sus m'am ocupat numai de speciile care în județul Prahova reprezintă importanță mai mare, fie din punct de vedere vânătorească, fie din acela al faunei. Nu lipsesc nici cocoșii de munte și iruncile; apoi pisicile sălbatice și jderii, care deși considerate răpitoare, fiind în număr mic și împușcarea lor constituind o aleasă plăcere vânătorească, nu trebuie exterminate.

După cum este și firesc, lupul cutreeră munții, iar vulpea plimbându-și silueta prin fața liniei trăgătorilor, te face să tresari aproape la orice vânătoare cu bătăiași.

Cu toată pornirea firească a majorității vânătorilor împotriva vânatului răpitor, — gândul la acel minunat echilibru biologic care trebuie să fie obiectivul oricărui vânător instruit, apoi emoția puternică prilejuită de doborârea unui lup sau a unei vulpi, te face să-ți revizuești părerile în materie de combaterea răpitoarelor. Ca și în materie de gospodărie forestieră, amestecul omului în trebile naturii trebuie să se facă numai cu multă prudență.

În teză generală, din cele expuse până aci, se poate constata că județul Prahova cuprinde o faună bogată în special ca număr de specii. Intradevăr, începând dela dropie, trecând la cerb și urs, ajungem la capra neagră din Bucegi. Densitatea, fără a fi prea mare, ne dă puțința ca prin măsuri de ocrotire să sporim contingentul în anumite nuclee, iar de aci vânatul să se răspândească prin infiltrație în terenurile vecine.

Progresul economiei vânătoarești în județul Prahova va merge mână în mână cu educarea vânătorimii localnice. Preocupările de ocrotire rațională, adoptarea unor metode de vânătoare care să nu prejudicieze gospodăria cinegetică, vor avea drept consecințe nu numai o majorare a densității vânatului, ci și menținerea calității alese pe care o are azi.

Beiträge zu einer Monographie der Jagd im Bezirk Prahova.

Contribution à la monographie cynégétique du département Prahova.

L'auteur montre les espèces et les conditions de vie du gibier existant dans le département Prahova, dont le relief est très variable: plaine, collines et grandes montagnes. Ainsi on y trouve: l'ours, le chamois, le cerf, le chevreuil, le lièvre, le sanglier et l'outarde, pour ne citer que les plus importantes espèces.

INTERNĂ

● Prevenirea efectelor marilor viituri de ape.

Omul cu toate mijloacele tehnice ce-i stau azi la dispoziție, nu este întotdeauna în măsură, în mod economic, să vindece tot rău ce-i poate sta în cale, când este vorba de folosirea bunurilor naturii și așezării lui în acest scop. Poate însă să prevină răul. De la această idee capitală a pornit desigur Ministerul de Lucrări publice când a întocmit „Instrucțiunile pentru proiectarea și executarea lucrărilor publice spre a fi ferite de efectele marilor viituri de ape”, publicate în Mon. Of. Nr. 211 din 9 Sept. 1943.

Acestea cuprind, așa cum se arată, numai expunerea considerațiilor mai importante, a precauțiilor și a măsurilor de siguranță ce trebuie avute în vedere la studierea, proiectarea și executarea lucrărilor publice supuse în mod permanent sau intermitent la acțiunea apelor, pentru ca acele lucrări să fie ferite de efectele viiturilor de importanță celor care au avut loc în anii trecuți.

Instrucțiunile se ocupă de trei mari categorii de lucrări:

- A. Proiectarea, executarea și întreținerea lucrărilor pentru regularizarea cursurilor de apă.
- B. Proiectarea, executarea și întreținerea tersamentelor căilor de comunicație expuse marilor viituri de ape.
- C. Proiectarea, executarea și întreținerea podurilor și lucrărilor accesorii.

Vom spune câte ceva din fiecare din cele trei categorii de mari lucrări, insistând mai mult asupra primei, întrucât se ocupă de lucrări în cari și noi ca tehnicieni avem un cuvânt de spus.

La prima categorie, se arată că regularizarea unui curs de apă cuprinde două naturi de măsuri:

1. Atenuarea regimului oarecum torențial al cursului de apă și reducerea debitului lichid și solid în epocile de ploaie abundente.
2. Regularizarea propriu zisă a cursului prin fixarea aceluia curs pe un traseu convenabil ales și delimitarea secțiunilor albiei pentru ca la diferite epoci de ape scurgerea acestora să fie asigurată fără revărsări peste maluri.

Măsurile de sub punctul 1 constau din:

- a) Reducerea pantei longitudinale prin barări în serie atât pentru cursul principal cât și pentru afluenții săi, spre a împiedica continua roaderă a fundului și malurilor, precum și transportarea la vale a materialului rezultat;

b) Consolidarea coastelor prin mijloace potrivite pentru ca să nu mai poată fi erodate de apele ploilor torențiale și să permită astfel dezvoltarea vegetației și a plantațiilor;

c) Plantarea masivă a suprafețelor de terenuri din bazinele superioare ale coastelor, precum și a tuturor suprafețelor din regiunea deluroasă expuse eroziunilor. În viitor pentru a se evita erodarea suprafețelor expuse acestui fenomen nu trebuie să se mai îngăduie în regiunile expuse eroziunilor, tăierea rasă a pădurilor, ci numai exploatarea lor prin extracție;

d) Reținerea apelor în lacuri artificiale...;

e) Reglementarea pășunatului.

În ce privește atribuirea executării lucrărilor, Instrucțiunile prezintă:

Cele de sub punctul a și d cad în sarcina organelor din Serviciile apelor ale Ministerului de Lucrări publice; cele de sub punctele b, c și e revin organelor Ministerului Agriculturii și Domeniilor, însărcinate cu luarea măsurilor pentru protecția terenurilor, organe care trebuie să lucreze în strânsă colaborare cu organele Serviciului Apelor și Administrației Comerciale a Porturilor și Căilor de Comunicație de apă.

Realizarea regulării cursurilor, specificat la punctul 2, se urmărește în cadrul unui program general, întocmit de Serviciul Apelor.

Să ne oprim puțin asupra măsurilor necesare pentru atenuarea regimului și în special asupra atribuirii diferitelor lucrări la diferite organe tehnice.

În ce privește măsurile de luat, nu avem nimic de obiectat. Din examinarea lor se deduce că se recunoaște pădurii nu numai rolul de piedică împotriva eroziunii, ci și un oarecare rol de atenuarea regimului apelor torențiale.

Când este vorba de organele de execuție, autorii Instrucțiunilor după ce atribuie executarea lucrărilor de sub literile b, c și e organelor Ministerului de Domenii, rezervă organelor Ministerului de Lucrări Publice, toate lucrările de sub litera a, indiferent dacă aceste lucrări se execută în râurile principale sau în afluenții lor.

Această exclusivitate ne face să luăm poziție protivnică, determinați mai ales de două puncte de vedere.

1. Lucrările de corecțiunea torenților comportă, pe de o parte o serie de lucrări zise de artă care privesc împiedicarea adâncirii albiilor, iar pe de altă parte cele de împădurire și de reînverdire. Aceste două serii de lucrări, se gândesc, se studiază și se execută unitar, ele sprijinindu-se unele pe altele. Ele pot da rezultate bune, în cât mai scurt timp, numai dacă există un singur organ care le-a proiectat și executat. Aci, nu putem stăruii mai mult asupra acestei chestiuni.

2. Pe de altă parte, trebuie să remarcăm cu toată părerea noastră de rău, că în rândurile unei părți din inginerimea română continuă să stăruie o anumită mentalitate; anume că numai această parte deține anumite secrete ale profesiei ingineresti, pe care cealaltă parte n'a avut de unde și nu a fost în măsură să le afle. Se uită că astăzi tot învățământul tehnic superior se găsește sub același acoperământ și regim al Politehnicii și deci nu mai pot fi valabile învinuirile de

inferioritate de pregătire ale unora, ca pe vremea când învățământul tehnic superior nu era concentrat în politehnici.

În ce privește învățământul superior silvic, trebuie să subliniem că are deja 20 ani de când se găsește în Politehnică, fiind încadrat, complet de toate rigorile impuse în ce privește admiterile, regimul școlar și programul de studii. Ca elevi și apoi ca absolvenți, inginerii silvici au făcut dovada că stăpânesc cunoștințele și mijloacele tehnice necesare și pentru executarea lucrărilor pe cari azi Instrucțiunile de mai sus caută să le atribuie, prin exclusivitate, numai organelor Ministerului de Lucrări Publice și al Comunicațiilor.

Mai adăogăm că, printre materiile comune pe care studenții dela Facultatea de Silvicultură le fac împreună cu cei dela celelalte Facultăți ale Politehnicei, se găsește și cursul de Ameliorațiuni Funciare.

Scotim deci că lucrările din bazinele torenților, în totalitatea lor trebuie să revie și la noi, în lotul de preocupări al inginerilor silvici.

Ne oprim aci cu aceste considerațiuni de principii, căci practic Instrucțiunile Ministerului de Lucrări Publice nu pot să anuleze dispozițiunile precise ale unor legi cari sunt încă în vigoare.

Cu aceste spuse să revenim la cuprinsul Instrucțiunilor.

Se arată datele ce trebuie strânse pentru fiecare curs de apă, în vederea întocmirii proiectelor de regularizare, apoi piesele proiectelor întocmite. Proiectul general urmează să se desvolte pe sectoare. El trebuie revăzut la anumite intervale de timp în raport cu schimbările survenite în situația inițială.

Se arată că toate lucrările de regularizare care intră în cadrul planului general, cum și orice alte lucrări cu caracter provizoriu, care se vor executa deocamdată, pentru salvarea actualei situații ori îmbunătățirea ei, trebuie urmărite și întreținute în bună stare de organele Serviciilor Apelor, care trebuie să fie inzestrate cu personalul necesar și mijloacele materiale necesare. „Neglijarea întreținerii lucrărilor ar putea atrage compromiterea lucrărilor efectuate, ceas ce ar da loc să se declare ca inutile și cheltuielile făcute cu executarea lor”. Este un fapt asupra cărui subscriitorul acestor rânduri în nenumărate rânduri a stăruit.

Partea a doua a Instrucțiunilor se ocupă de proiectarea, executarea și întreținerea terasamentelor căilor de comunicații expuse marilor viituri de ape.

În această privință reținem partea care se referă la necesitatea înierbării și împăduririi versanților, în vederea reducerii debitului solid și lichid ce se scurge pe coaste, în cazul când traseul căii trebuie să treacă prin apropierea unei astfel de coaste.

Se vorbește apoi de necesitatea asanării râpelor și reducerii pantelor vâcelelor ce străbat regiunile menționate, având grijă să se rezerve în corpul rambleelor, poduri ori podețe cu deschideri suficiente pentru asigurarea liberii scurgeri a apelor, evitând orice barare a acestora în rambleu.

La ieșirea de sub podețe se vor lua măsuri pentru o dirijare con-

venabilă a acelor ape, evitând apariția de ravinări dăunătoare atât terenurilor din aval, cât și rambleelor.

Și la acest capitol se atrage atențiunea asupra necesității întreținerii la timp a lucrărilor executate: „Nu trebuie să se uite că uneori efectele ce sunt de așteptat de la executarea măsurilor rezumate în textul de față, vor putea fi de scurtă durată și totul va reveni la situația anterioară, dacă nu se iau măsurile necesare pentru urmărirea și întreținerea la timp a lucrărilor efectuate”.

Partea a 3-a se referă la poduri.

Dintr'un început se arată că orice pod trebuie astfel așezat încât să nu turbure scurgerea naturală a apelor. Iată o dispoziție de mare importanță. Noi am putut vedea cum apele unui râu nu voiau nici în ruptul capului, atunci când veniau mari, să treacă pe sub podul construit. A trebuit să treacă mulți ani până ce organele în drept să se sesizeze și să se hotărască să prevadă un alt loc de trecere (cel indicat de atâtea ori de apele aceluși râu) pe sub rambleul căii ferate.

Se cere apoi să se prevadă podurile cu deschideri suficiente. În cazul apelor torențiale să se construiască, pe cât posibil, poduri cu o singură deschidere sau cu deschideri cât mai mari, iar înălțimea liberă a podului deasupra nivelului celor mai mari ape să fie în raport cu regimul cursului, astfel ca să permită trecerea liberă a corpurilor plutitoare.

Sunt norme care trebuie avute tot timpul în vedere. Altfel se repetă situația atâtor poduri împotmolite sau chiar rupte.

La studierea și executarea fundațiilor se atrage în mod deosebit atențiunea. Și pe bună dreptate. N'am văzut oare noi, trecând dealungul Slănicului din Buzău, picioarele a două mari poduri de beton date peste cap cu prilejul unei viituri a acestui râu?!

● Bogățiile solului românesc.

Societatea română de radio-difuziune a organizat, în ultimul timp, pentru ascultătorii posturilor noastre de radio un ciclu de conferințe intitulat: Bogățiile solului țării noastre.

În cadrul acestei serii de conferințe, a cuvântat despre păduri, d-l Ing. cons. silvic I. Florescu subdirectorul Direcției Silvice din Min. de Agric. și Domenii. Conferința a avut loc în seara zilei de 15 Septembrie a. c.

În partea I-a a conferinței, d-sa a arătat că țara noastră a avut inițial un procent mare de pădure. Acțiunea de despădurire începută de multă vreme, pentru creiere de locuri de arătură, livezi, fânețe și pășuni, dublată mai târziu de aceea a Societăților de exploatare de păduri, a dus la micșorarea îngrijorătoare a procentului de împădurire. Ne găsim azi la un punct sub care nu se mai poate coborî; altfel din țară îndestulată vom deveni țară importatoare de lemn.

Se dă apoi câteva cifre privind participarea actuală a speciilor forestiere cele mai de seamă în compunerea pădurilor noastre.

În prtea a 2-a, se arată că viitorul ne cere să ne gospodărim bine pădurile; numai așa vom mai putea face față nevoilor. În cadrul acestei bune gospodăririi, economisirea lemnului va trebui să fie pe primul plan. Lemnul ca materie primă are azi multă căutare, pentru multiple întrebuințări.

Să ținem seamă apoi că populația țării noastre este în continuă creștere. Nevoile ei, mărite, trebuie satisfăcute de pe aceeași suprafață. Numai îmbunătățind condițiile actuale de creștere, vom putea face față nevoilor crescânde.

Solul țării noastre cuprinde multe bogății, unele sunt de mare valoare, însă ajung la secătuire. Pădurile fac parte din acele bogății care nu secătuesc niciodată, dacă știm însă să le gospodărim.

Toată lumea țării noastre trebuie să ajungă să se convingă de rolul și importanța pădurilor în economia țării. Odată convinsă, ușor se poate ajunge la respectarea domeniului ei și la măsurile cerute pentru îmbunătățirea condițiilor de creștere și de exploatare.

● Pădurile, slujitorii ei, și progresul turismului.

Credem că va veni odată ziua când cineva dintre noi va găsi răgazul necesar să pună în evidență aportul Administrației Silvice la promovarea turismului românesc, aport pe care subscriitorul acestor rânduri îl apreciază a fi foarte important. Va fi atunci o punere la punct foarte necesară mai ales în vremurile de azi când mulți caută să-și extindă domeniile de activitate în dauna altora, și cât tot așa de mulți — uneori aceiași — necontribuind cu nimic pozitiv, se pot lăuda totuși cu munca altora.

Una dintre înlesnirile pe care le aduce Administrația silvică turismului românesc sunt cedările, parțiale sau integrale, de clădiri și mai ales de porțiuni de teren aparținând domeniului forestier în vederea construirii caselor turistice.

Multe sunt cazurile de această natură. Noi semnalăm aci pe cel mai recent, despre care poate oricine lua cunoștință citind Monitorul Oficial Nr. 153 din 5 Iulie 1943. Este vorba de cererea Societății cooperative de turism „Cascada Putnei” cu sediul la București, care voină să construiască în munții Vrancei o casă de turism, a vizat în acest scop o porțiune de teren din pădurea Statului Soveja. Deși Vrancea este o imensă proprietate moșnenescă, Societatea în cauză nu și-a îndreptat privirile într-acolo. A voit de la Stat. A cerut și i s'a dat 3500 m².

E bine să se știe și să se treacă pe răboj.

● Conferința D-lui Ing. Dr. Eugen Vintilă despre: Cercetări asupra contragerii și umflării furnirelor și placajelor de anin întrebuințate în construcțiile aeronautice.

În cadrul conferințelor Direcției Tehnice Aeronautice din Subsecretariatul de Stat al Aerului care se țin săptămânal în localul Direcției Aviației Comerciale din Str. Gogu Cantacuzino 63, D-l Ing. E. Vintilă a expus în ziua de 1 Oct. ora 17, rezultatele cercetărilor făcute cu fur-

nirele și placajele de anin întrebuințate în construcțiile avioanelor. Dăm mai jos un rezumat succint al conferinței:

Imprejurările deosebite ale epocii de războiu, au făcut să se pună atât economiștilor cât mai ales tehnicienilor numeroase probleme, cele mai multe legate de nevoia de materii prime. Această situație de războiu, a cerut tuturor ramurilor de industrie și printre altele și industriei aeronautice să găsească soluții practice și imediate diferitelor necesități care nu mai puteau fi acoperite ca în timpurile normale.

În această epocă lemnul a continuat să fie folosit în construcțiile aeronautice, chiar într-o măsură mai mare ca mai înainte. Explicabil prin faptul că lemnul se găsește ușor la îndemâna noastră, în timp ce metalele unele lipsesc, altele sunt greu de adus, iar ritmul construcțiilor în împrejurările de față a trebuit să fie sporit.

Așa se explică de ce o parte din industriile aeronautice dela noi ca și din alte țări s'au extins atât de mult în această epocă la tipuri de avioane de construcție combinată în care lemnul intră într-o proporție destul de mare.

Ceeace a făcut ca lemnul să fie întrebuințat în construcțiile aeronautice chiar din cele mai îndepărtate timpuri, sunt câteva din însușirile deosebite ale acestui material ca: rezistență mare, greutate mică, flexibilitate, ușurință la prelucrare, cost redus, etc. Pe lângă calitățile deosebite arătate mai înainte, lemnul are însă și defecte, defecte care s'au opus extinderii acestei întrebuințări, în decursul timpului. Aceste defecte sunt, neomogenitatea în primul rând și higroscopicitatea în al doilea, ambele strâns legate de natura organică a lemnului.

Aceste inconveniente au fost însă în parte înlăturate prin întrebuințarea în construcțiile aeronautice în locul lemnului masiv a placajelor așa denumite de aviație, cu însușiri speciale.

În adevăr, aceste placaje modifică simțitor însușirile lemnului masiv, atenuiază cele două inconveniente neomogenitatea și higroscopicitatea, amintite mai sus.

Cercetările care au făcut obiectul acestei conferințe au fost făcute cu placaje de anin folosite în construcțiile aeronautice dela noi, cu scopul de a vedea în ce măsură se produce fenomenul contragerii și umflării la acest material, în comparație cu lemnul masiv și influența pe care ar putea-o avea asupra părților componente ale unui avion. Ele constituiesc în același timp un început de cercetare a însușirilor tehnologice ale placajelor de anin de proveniență indigenă și anume acelea de stabilitate față de schimbările de umiditate.

În acest scop s'a determinat contragerea și umflarea la 10 categorii de placaje de diferite grosimi, din 3 și 5 foi, placaje înclieate cu Tego, așa cum sunt întrebuințate în construcțiile aeronautice. Paralel s'a cercetat din acest punct de vedere și furnire simple de anin, iar rezultatele s'au comparat cu lemnul masiv.

Rezultatele au arătat că placajele de anin au o contragere foarte redusă pe direcțiunile paralele cu suprafața placajului, ceea ce este foarte avantajos pentru construcția avioanelor. În grosime placajul continuă să aibă o contragere relativ mare, care însă în valoarea absolută din cauza

grosimii mici a plăcajului se reduce la zecimi de milimetri sau chiar mai puțin.

Ca punct de reper în discutarea rezultatelor s'a luat umiditatea de 15% corespunzătoare aproximativ umidității lemnului în aer liber.

Conferința a fost urmată de discuțiuni.

At. Haralamb

EXTERNĂ

● Tăerile deosebite de războiu și considerațiunile silviculturale în Germania.

După cum se știe, Germania este silită de împrejurări să taie mai mult decât posibilitatea anuală, atacând astfel capitalul lemnos — altfel enorm — al pădurilor sale admirabil gospodărite și cu grije păstrate. Cu prilejul dispozițiilor de tăeri excepționale care sunt luate anual de către autoritatea supremă în materie de politică forestieră și a lemnului, nu se pierde din vedere nici latura silviculturală a lucrului. Astfel, prin decretele din Septembrie 1942, privitor la anul forestier 1943, se prescrie, înainte de toate, evitarea tăerilor rase pe suprafețe întinse. Arboretele inferioare din punct de vedere rasial rărite din felurite pricini (de insecte, vânat, doborâturi de vânt ș. a.) și în general, puțin valoroase vor fi tăiate înaintea celor mai prețioase. Răriturile neexecutate, trebuie să se facă cu toată intensitatea, fără ca totuși să se degereze în tăeri totale. Arboretele prețioase, smestecate sau curate, cele venite din sămănături și din regenerări naturale și, în general, cele de viitor sau interesante din punctul de vedere al instrucției trebuie să se cruțate, pe socoteala celor mai puțin valoroase. Alte considerațiuni privitor la o mai bună alcătuire a viitoarelor arborete, ca specii, amestecuri (de specii și vârste) ș. a. trebuie să se avute în vedere cu prilejul tăerilor deosebite de puternice din aceste timpuri.

(După Intersylva, III/95).

(299)

● Consumul de lemn de foc crește în Suedia.

Războiul a răsturnat lucrurile și în țări atât de neutre cum este Suedia. Din pricina greutatea de aducere a cărbunelui și cocului din străinătate, a crescut consumul de lemn ca combustibil, într-o măsură aproape de necrezut. Și anume, cam de cinci până la șase ori de cât era în timpul obișnuit. Cu toate acestea, tăerile în păduri n'au depășit decât cu 10% normalul, deoarece exportul a scăzut foarte mult. Din pricina greutatea de transport, tăerile s'au concentrat în jurul locurilor de consum, dând naștere, astfel la o mare inegalitate a distribuției tăerilor în țară. Greutăți serioase în materie de exploatarea pădurilor ridică problema mâinii de lucru, ținând seamă că în iarna trecută au fost folosiți 100.000 lucrători permanenți la lucrul de pădure. Un compliment al lemnului de foc este, în Suedia turba, a cărei exploatare a crescut

dela 25.000 t, cât era în mijlociu în timpul obișnuit, la 400.000 t. în 1941, și după toate semnele la 1.000.000 t. în 1942.

(După Intersylva, III/102).

(230)

● Vechi obiceiuri finlandeze în slujba nevoilor de față.

În Finlanda era un obicei străvechi, talkoo, potrivit căruia un vecin ajuns în nevoie trebuie ajutat în lucrul său. Neajunsurile ceasului de față au reînviat acest frumos obicei și l-au pus în slujba poporului, într-o formă desăvârșit organizată, așa cum se obișnuștea a se lucra în Nord. Centrala Talkoo din Helsinki are circumscripții regionale și locale proprii. În sânul acesteia, s'a întemeiat, cu începere dela 1 Oct. 1942, o secțiune deosebită, Mottitalkoo, care se ocupă cu tăierea lemnului de foc, una dintre lucrările de căpetenie ale organizației. În anul 1942, această secțiune a tăiat, cu ajutorul lucrătorilor voluntari, circa 1.500.000 în steri lemnul de foc. Pentru lucrul săvârșit la proprietari și antreprenori de păduri, costul se varsă în favoarea unui fond de binefaceri.

(După Intersylva, III/273).

(231)

● Noi temeieri pentru impunerea pădurilor în Finlanda.

Impozitul pe venitul din pădurărie se calcula, în Finlanda, la suprafața de pădure. Și anume, pădurile țării erau împărțite în cinci clase, stabilindu-se pentru fiecare clasă anumite tabele de creștere și producțiune. Anual se fixau prețurile la m³ produs, ajungându-se, în felul acesta la suma impozabilă. Acest sistem cât și felul său de aplicare a dus la o impunere prea slabă a veniturilor din pădurărie. Se spune că numai cca 50% din venitul respectiv era într'adevăr impus. Reforma propusă prevede o impunere mixtă. Pe lângă impunerea după suprafața pădurii, care ar fi să intre cu 65% din tot impozitul forestier, se adaugă impunerea lemnului vândut, cu 35% din întregul impozit forestier. La impunerea suprafeței va fi să se țină seama de gradul tăerilor și alcătuirea speciilor.

(După Z. f. Wfw., X/75).

(232)

● Pentru foștii elevi dela École des Eaux et Forêts.

Printre hârtiile rămase de pe urma regretatului Andrei Ionescu, aflăm următoarea însemnare, făcută cu gândul de a fi publicată în Revista Pădurilor. Este vorba de traducerea decretului din 12 Februarie 1928, privind acordarea titlului de inginer de ape și păduri.

„Președintele Republicii Franceze Asupra raportului Ministerului Agriculturii.

Decretează:

Art. 1. Elevii reguțați ai Școlii Naționale de Ape și Păduri cari vor fi satisfăcuți examenele de absolvirea acestei școli, vor primi o diplomă conferind titlul de inginer de ape și păduri.

Art. 2. Elevii liberi, francezi și străini, cari vor fi satisfăcuți condițiunile de școlaritate impuse elevilor regulați și cari vor fi trecut cu succes aceleași examene și aceleași probe ca aceștia din urmă, vor primi o diplomă care le va conferi titlul de Inginer civil de ape și păduri.

Art. 3. Beneficiul dispozițiunilor art. 1 din prezentul decret este acordat și elevilor regulați cari sunt deja eșiți din Școala Națională de Ape și Păduri.

Beneficiul dispozițiunilor art. 2 va putea fi acordat, la cererea celor interesați și pe baza propunerii directorului Școlii Naționale de Ape și Păduri și a directorului general al Apelor și Pădurilor, după avizul Consiliului de Administrație al Apelor și Pădurilor, elevilor liberi francezi și străini eșiți din Școala Națională de Ape și Păduri.

Art. 4. Ministrul Agriculturii este însărcinat cu executarea prezentului decret.

Gaston Doumergue".

(233)

Mie C. Demetrescu

TEHNICĂ

● Iarăși despre gazogene.

A vorbi despre gazogene cu alți combustibili decât cu petrol, într-o țară care exportă anual 4 milioane tone produse petrolifere, cum e România, pare desigur un non-sens. Da, însă numai în vremuri normale, de pace. În timpuri de război, ca acelea pe care le trăim de mai bine de 3 ani, petrolul e rezervat necesităților militare și benzina sau motorina pentru automobilele de toate felurile sunt raționate, adesea la cantități strict limitate.

În țările lipsite de surse proprii de petrol, cum sunt majoritatea țărilor europene, a fost nevoie să se recurgă la tot felul de succedanee, care au dat rezultate mai mult sau mai puțin satisfăcătoare. Fiecare din aceste țări a căutat o resursă „națională”, de care să poată dispune în cantități nelimitate. Cele mai multe au recurs la cărbunele mineral, la cărbunele de lemn, la gazul aerian, metan etc. Experiențe foarte variate s'au făcut în acest domeniu atât de important și se pare că soluțiile ce se vor da pe viitor problemei, tind către un tip-standard de gazogen propriu fiecărei țări.

În această privință găsim în „Genie civil” No. 12 din 13 Iunie 1943 un interesant articol al D-lui L. Roux, cu privire la rezultatele obținute până în prezent în Franța, cu gazogenele de automobile utilizând diverse genuri de carburanți. Importanța carburanților în această țară a fost de mult recunoscută de organele oficiale, care de câțiva ani au creat o „comisiune tehnică a gazogenelor” funcționând pe lângă Ministerul Producției Industriale. Încă din 1941 această comisiune a hotărât „să nu mai autorize construirea de gazogene cu cărbune de lemn”. Aceasta după ce cu 3—4 ani mai înainte se acorda o deosebită preferință tocmai a acestor gazogene. Cărbunele de lemn reprezintă numai 16—25% din greu-

fatea lemnului din care provine. La carbonizarea industrială (în uzină) pe lângă cărbune, se obțin și alți produși valoroși: alcool metilic, acetonă, gudroane și alte materiale, foarte necesare industriilor chimice. Din contră, la carbonizarea în bocșe sau în cuptoare transportabile, aceste subproduse nu pot fi recuperate, decât parțial.

Franța avea nevoie în 1942 de circa 500.000 tone cărbune de lemn pentru gazogenele în funcțiune și pentru a obține această enormă cantitate, ar fi fost necesar să se carbonizeze 3 milioane tone de lemn (6 milioane steri).

Utilizând în gazogene direct lemnul, se consumă de 3 ori mai puțin, atât ca greutate, cât și ca volum (calorii), de oare ce:

1°. Un camion de 5 tone consumă la suta de km circa 100 kg lemne sau 50 kg cărbuni (rezultând din 300 kg lemne).

2°. Un kg lemne dă 3500 calorii; un kg cărbune de lemn dă 8000 cal.; însă un kg lemn transformat în cărbune dă numai 0,150 kg cărbune, astfel că degajă numai: $0,150 \times 8000 = 1200$ calorii, adică $1/3$ din ceea ce dă 1 kg lemn.

3°. Un dm^3 lemn tare cu densitatea de 0,8 produce 600 cm^3 cărbune de lemn cu dens. de 0,2 și poate da: $0,2 \times 0,600 = 8000 = 960$ cal.; același dm^3 lemn utilizat direct în gazogen dă: $0,8 \times 3500 = 2800$ cal.

Rezultă deci, că la cantități egale în greutate sau volum, randamentul în gazogen al lemnului este de trei ori cât al cărbunelui de lemn. La carbonizarea în pădure se consumă adesea 5—6 kg lemn pentru a avea 1 kg cărbune. (După experiențe de la noi, dintr'un ster de fag = 550 kg, rezultă 100 kg cărbune de bocșă).

Aceste cifre arată necesitatea generalizării gazogenelor cu lemn și a eliminării aparatelor ce utilizează cărbunele de lemn. Progresele realizate în construirea gazogenelor cu lemn, a căror funcționare este acum tot atât de sigură ca și a celor cu cărbune, au fost ținute în umbră pe de o parte, de cei ce aveau interes să vândă vechile mașini, iar pe de alta de cei ce făcuseră investiții în distilerile de lemn.

Gazogenele cu lemne pot fi considerate ca o reușită perfecționare a celor cu mangal; în ele se utilizează, pentru producerea de putere mecanică, și produsele volatile, care de regulă, la carbonizarea prealabilă, în vederea folosirii cărbunelui drept carburant, se pierdeau. În deosebi pentru exploatarea pădurilor, gazogenele cu lemn sunt chemate a juca un rol important, de oare ce prin utilizarea deșeurilor necomerciale, rezultate din tăieri, se poate apunge la o simțitoare ieftinire a transporturilor.

D. A. Sburian

CINEGETICĂ

● Pășunatul vitelor în păduri și vânatul.

Tema pășunatului în păduri este de mult timp în discuția cercurilor forestiere. Latura vânătoarească a problemei a început însă să preocupe insistent și cercurile vânătoarești; probă că le-a ajuns cutitul

la os. Este bine că o scot în relief; în felul acesta, în lupta noastră, ajutoarele din afară sunt bine venite.

În această privință reamintim o broșură mai veche a profesorului G. Nedici, care a trecut aproape neobservată. Dar nu despre ea vom să scriem, ci de ultimile ecouri — două articole — apărute în anul acesta în Nr. 3 și Nr. 7 din revista cinegetică „Carpații”. Primul articol, întrucât pornește de la un vânător din afară de corpul silvic, ne va preocupa în mod deosebit. Intitulat: „Pentru ce avem puțin vânat de munte?”, articolul se datorește d-lui Dr. S. Vulcu, arendașul unui important teren de vânătoare în basinul Cugirului. Cel de al doilea articol, provocat de primul, se datorește unui forestier, Ing. Mircea Băncilă de la Cugir; este intitulat: „Silvicultura și vânătoarea în luptă cu pășunatul în regiunea de munte”.

Să începem cu articolului d-lui Dr. Vulcu. D-sa, în afară de braconieri, vitele cu câinii, lipsa suprafețelor de refugiu și iernile grele cu haitele de lupi (semnalate de toată lumea drept cauzele care duc la împuținarea vânatului), vine să scoată în evidență o altă latură a acestei probleme, pe care o socotește de primă importanță: reforma agrară și consecințele ei.

Prin reforma agrară golurile de munți, cari până atunci erau în proprietatea Statului și administrate de organele silvice, au fost trecute în proprietatea comunelor. De unde până atunci nu se introduceau în munte decât numărul de vite corespunzător capacității de hrană a fiecărui gol, de la reforma agrară totul s'a schimbat. „Oierul se știe stăpân pe acel pășunat, de unde nu-l poate mișca nimeni, orice greșeli s'ar comite”. Depășirea posibilității atinge uneori cifre fantastice. D-l Vulcu arată că în munți cu o capacitate de 3000 oi, s'a ajuns să se trimită la pășunat 8000—12000 oi. În astfel de împrejurări se înțelege că vitele termină repede de mâncat ceea ce este în gol, rămânând ca pe urmă să fie introduse, voit, pe față sau pe furis, în pădurile înconjurătoare. „Nu le pot lăsa să moară în gol, orice s'ar întâmpla”, a răspuns oierul la întrebarea ce i s'a pus, fiind încurajat și de amnestierea contravențiilor din ultimii 10 ani. În fața acestei stări de lucruri — arată în continuare autorul articolului — „organele silvice s'au dovedit neputincioase, față de actul volnic al oierilor, care au devenit atotputernici, nu numai peste goluri, ci și peste păduri”. Urmarea acestei neputințe de sancționare sau a anulării oricărei sancțiuni, a fost că „Vitele s'au sălășluit în păduri... cu obiceiul alai al țarlei”.

După ce semnalează câteva imperfecțiuni ale unei părți din personalul silvic inferior, autorul articolului relevă un alt pericol: incendiile provocate voit de ciobani în păduri, pentru extinderea terenurilor de pășune. Incendiiile „mistuesc mari întinderi de păduri și în special de plantații”. D-sa citează cazul munților Șohodolului și Lancișul din ocolul silvic Petroșani, exploatați sub regimul maghiar și replantați de noi. „Regimul silvic românesc a plantat tot, până la ultima palmă de suprafață. Dar în al 4-a an după plantare (care era foarte reușită), în aceeași săptămână, aproape 1000 ha de plantații au fost mistuite de focul pus de mână criminală, pentrucă focul nu s'a produs incidental, ci a înce-

put să ardă simultan în 7—8 locuri. Sfortările organelor silvice au fost zadarnice. Totul a fost părjolit. În acest fel local se încearcă să se asigure golul pe seama comunelor interesate. Dar în ciuda pericolului, organele silvice s'au încăpățânat și în primăvara următoare a fost totul replantat, spre mândria silviculturii românești".

Ciobanii însă nu s'au dat bătuți. „Eșuând încercarea cu incendiul, s'a recurs la altă stratagemă, pentru cucerirea acestor suprafețe de plantații — de data aceasta reușindu-le. Azi sunt stăpâni pe aceste *joste plantații*. Iată cum. În hotărârile de expropriere, suprafețele de pășuni expropriate din munți au fost specificate în cifre pe jugăre, fără o măsurătoare prealabilă, luându-se această cifră din cărțile fonduare. Cum însă de la formarea cărților fonduare și până în prezent aceste goluri s'au împădurit pe cale naturală, în măsură mai mică sau mai mare, realitatea nu mai corespunde cu datele din cartea fonduară. Comunele improprietărite s'au legat de cifra din hotărârile de improprietărire în care se specifică cu aproximație și s'au găsit instanțe judecătorești, care au acceptat această interpretare, completând golul existent cu pădure sau chiar cu plantații tinere, până la suprafața cifrei din hotărâre. În acest fel au fost date pe gura vitelor cam 1000 ha de plantație de 5—10 ani în muntele Lăncișul și o parte din muntele Găierul". Și D-l Vulcu face în continuare tabloul acestor plantații date pe seama vitelor.

O nenorocire nu vine însă niciodată singură. Văzând că pe această cale se ajunge sigur la țintă, și alte comune s'au folosit de același mijloc. În felul acesta s'a ajuns să se exproprieze pentru pășune și plantațiile din munții Cozma, restul din Găierul și Sohodol.

Făcând constatarea că vânatul de munte este strâns legat de pădure și ca atare „nu este vânat de munte fără codrii în munți”, autorul articolului mai scoate în evidență și alte procedee ciobănești pe care le socotește foarte periculoase pentru vânat. Este vorba de scoaterea în munte a vitelor cu 1—2 luni mai de vreme decât timpul indicat. Ei știu că urcând în munte, încă mai găsesc zăpadă și că iarba nu are nici colț. Totuși pornesc, fără ca să se grăbească, pășunând cu vitele pe margini de drumuri și prin toate poienile pădurilor. Ajungând în goluri și negăsind iarbă, o pornesc de vale, pentruca abia a doua oară, urcând să se stabilească în gol. În felul acesta, spune d-l Dr. Vulcu, „prin colindarea lui olerul a încurcat oile timp de 1—2 luni fără să le dea ceva de mâncare”.

Necazurile nu se opresc aici. Dacă pășunatul vitelor s'ar limita numai la sezonul de vară, n'ar mai zice mai nimeni nimic. În regiunile despre care scrie d-l Vulcu, el ajunge însă de se perpetuiază mai tot anul. Există un pășunat de toamnă și chiar unul de iarnă. „În anul 1935 am găsit în pădurile muntelui Badea o turmă de oi la data de 10 Februarie și îmi spuneau ciobanii că au stat în munte tot timpul de la ieșirea din toamnă”.

În felul acesta, cu pășunatul vitelor în goluri tot timpul anului și cu trecerea lor pretutindeni prin pădure, este lesne de înțeles că vânatul nu poate să aibă condiții prielnice de trai și mai ales de înmulțire. „Soarta cerbului este tragică — scrie d-l Vulcu. El trebuie să

indure ca în fiecare zi, de câteva ori, să fie gonit de turma de vite sau de câinii însoțitori, de strigătul ciobanilor și al băcițelor. El nu mai găsește liniște nici în păduri seculare, nici în plantații și nici în desigur, pentru că nu rămâne nici unde niciun colțisor nestrăbătut de vite. Soarta lui este împărțită și de stocul de căprioare rămase în munți.

În fața proporțiilor dezastrului, ca încheere, d-l Vulcu scrie: „După cum pe vremuri s'au ridicat voci, când a fost vorba de pieirea caprelor negre, tot așa va trebui să ne ridicăm acum cu toții cei ce ținem la acest vânat nobil. Dezastrul nu se va putea opri atâta vreme când administrația beneficiarilor nu va fi canalizată pe un drum sănătos, prin măsuri raționale și energice. Ținând seama de situația juridică de azi, D-sa socotește că se impune de urgență reducerea numărului de vite ce se trimite în goluri la posibilitatea de hrană a acestora, iar în al doilea rând, pășuntauul să nu se practice decât vara.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor două puncte de bază, d-l Dr. S. Vulcu este de părere ca golurile de munți să fie încadrate în administrația și controlul ocoalelor silvice respective ca organe pe teren.

În cel de al doilea articol publicat de „Carpații”, d-l Ing. silv. Mircea Băncilă, provocat de articolul precedent, după ce se ocupă de consecințele dezastruoase ale pășunatului în păduri, schițează și modalitățile cele mai potrivite pentru combaterea lui. D-să dă și o diagramă a delictelor de pășunat produse în cursul anilor 1930—1940, în ocolul silvic Cugir, din cercetarea căreia se vede că delictele sunt în continuă creștere. După ce se ocupă de economia legii din 10 Martie 1943, în concluzii d-l Ing. Băncilă propune: 1) Să se retrocedeze Statului golurile comunale. 2) Organizarea și exploatarea rațională a acestor goluri să se facă prin organele silvice. 3) Să se modifice Codul Silvic prevăzându-se sancțiuni severe la delictele de pășunat. 4) Autoritățile vânătoarești și vânătorii să dea concursul organelor silvice. 5) Să se înființeze posturi de jandarmi forestieri și de vânătoare. 6) Să se desființeze inciavele.

La rândul meu trebuie să mărturisesc că cele relatate de d-nii Vulcu și Băncilă constituie adevărul și numai adevărul. Într-o conferință ținută de mine, în anul 1938, la Cercul de studii forestiere, și în urmă tipărită, am arătat că pădurea și golul alpin formează un tot inseparabil și ca atare administrarea acestui tot nu poate fi separată, urmând să se facă ca și până acum, de organele firești — cele silvice. Constatările și propunerile d-lui Dr. Vulcu — un străin de corpul silvic — vin să completeze și să întărească constatarea și propunerile mele.

S'a voit însă altfel: eliminarea organelor silvice din orice fel de preocupare pastorală. Nu știm pentru ce fel de considerațiuni. Prin legea din 19 Martie 1943 s'a ajuns acolo.

Noi știm că nu va fi bine și că se vor produce multe conflicte la limita dintre gol și pădure. Se vor produce conflicte chiar în pădure.

D-l Vulcu cere ca toți cei ce țin la vânatul nobil al pădurilor să se ridice pentru salvarea lui. Este bine că dă semnalul. Nu trebuie

Însă să se limiteze la înscriere acestor dureri în reviste. Trebuie să se meargă acolo de unde se poate hotări. În ceasul al 12-lea, încă se mai poate reveni.

At. Haralamb

CERCUL DE STUDII

● XI. I. I. Marinescu: Obștiile de păduri ale Olteniei. (14.IV.1943).

A XI-a conferință și ultima din ciclul organizat anul acesta de Cercul de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic” a fost ținută la 14 Aprilie de d-l I. I. Marinescu ing. insp. g-l silvic de la Direcția Regimului silvic.

În rezumat, d-sa a spus următoarele:

Pădurile au avut un rol hotărâtor în viața noastră dela întemeierea Principatelor și până azi. Ca bogăție națională, ele vin după cereale și țifei.

Ca întindere și volum de material lemnos, Statul deține azi cea mai mare suprafață păduroasă și apoi Obștiile sau cetele de moșneni din Vechiul Regat, cari sunt cei mai vechi proprietari de păduri.

La părăsirea Daciei de către Romani, populația orașelor înfloritoare s'a retras în sate, în mijlocul populației rurale. În locuri adăpostite de deal și la munte, între păduri unde și-a continuat viața sub conducerea unui șef zis Judex pe care convețuirea de mai târziu cu lumea slavă, la schimbat în Cnez.

În fața pericolului, satele s'au unit sub conducerea unuia dintre ei, devenit cu vremea Voevod, dintre cari s'a ales apoi Domnul. Unii dintre acești domni, tari pe voevodatele lor, au putut să realizeze unirea și contopirea Cnezatelor și Voevodatelor.

Diploma din 1247, a Regelui Bela IV-lea al Ungariei, menționează mai mulți Voevozi și Cnezi din părțile Oltenie (Liton și Seneslau), ceea ce dovedește puternica organizare a vieții românești de aici.

Dreptul Roman a fost baza vieții juridice și administrative a acestor așezări în tot cursul veacurilor. Primii întemeietori ziși „moși” au stăpânit împreună cu familiile lor, tot pământul din hotarul satului, arătura, pășunea și pădurea, muncindu-l în devălmășie. Fiecare își avea partea lui ideală nealeasă pe teren, de care putea dispune și personal (loc de casă și arătură) dar și în comun.

Transmiterea de drepturi se făcea numai prin descendență directă, iar în obște nu se putea intra decât prin protinisiere, adică cu consimțământul tuturor moșnenilor din ceata respectivă, uneori fiind necesar și consimțământul vecinilor megieși.

Înfrățirea era o cale de pătrundere în obște a celui fără moștenitor și de aci denumirea de moșul „Sterpu” pe care o întâlnim astăzi, dată unor locuri sau urmașilor unui moșnean.

Dania scutea de acest consimțământ pe acel ce vrea să-și transmită drepturile sale din obște, dar a fost calea care a adus la dispariția

treptată, a multor obștii, când această danie se făcea bisericilor sau mănăstirilor, încăpute mai târziu pe mâna călugărilor greci.

Luptând cu greutate și lipsiți de bani, moșnenii amenințați de cotopirea administrației călugărilor greci și-au pierdut drepturile, libertatea, căzând în stare de „rumânie“, devenind clăcași. Secularizarea a adus în patrimoniul Statului o cincime din pădurile țării, ceea ce dovedește cât de intensă și stăruitoare a fost cotopirea administrației călugărilor greci, iar pentru stingerea pretențiilor ridicate ulterior în câteva rânduri, Statul a trebuit să contracteze împrumuturi în țări străine și să plătească multe milioane de lei aur, celor ce au știut să profite până la sânge de dania românească, împingând abuzul de ea până la desființarea multor obștii. De aceea Statul, ca succesor al averilor mănăstirești, este un proprietar de a doua mână față de Obștii cari sunt proprietari originari și cei mai autentici, dela întemeierea Statului.

În secolul al XIX-lea viața obștiilor era puțin cunoscută și Codul Silvic din 1881 nu se ocupă de ele. A trebuit să vie tăierile distrugătoare din Vrancea și cele de pe Valea Lotrului din Vâlcea, pentru ca noul Cod Silvic din 1910 să statornicească normele de restabilirea drepturilor, moșnenilor în cuprinsul fiecărei obștii, să li se dea deci un nou extract de naștere, căci pe cel inițial l-au avut prin stăpânirea de fapt timp de aproape 2 milenii.

În Oltenia, în cele 3 județe: Mehedinți, Gorj și Vâlcea sunt 182 Obștii, cari dețin 24,4% din întinderea păduroasă a provinciei; dintre acestea 153 sunt constituite; restul se luptă cu urmașii acaparatorilor spre a-și stabili drepturile.

Aceste lupte, la adăpostul coadelor de topor, au permis societăților capitaliste (judeo-maghiare) acaparări de drepturi în obștii, tăieri abuzive, cari au dus la multe distrugerii și au făcut din ele, societăți capitaliste membre de drept în obștii.

Legea din 1921 pentru reglementarea cumpărării de păduri este una din măsurile de apărare a Statului, față de aceste societăți acaparatoare, cari nu se puteau resemna față cu marile profituri ce au realizat până în 1910.

Azi aceste obștii, intrând sub administrația directă a Statului au asigurată o viață tihnită și drepturi respectate, începând din 1936, iar în Oltenia din 1938. Au nevoie de un credit special ca să-și facă singuri exploatarea și să li se dea o îndrumare tehnică-silvică pentru a le asigura tot venitul la care au dreptul, față cu importanța lor istorică și economică în Stat.

PĂDUREA NU ESTE OGOR.
ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

R E C E N Z I I

C A R Ţ I

H. NARATH, VDI: *Holzbearbeitungsmaschinen*, Maşini pentru prelucrarea lemnului, Ediţia 2-a, Arnd, Leipzig, 1941. (105 pag., 86 fig.).

Odată cu progresele făcute în industria maşinilor-unelte pentru prelucrarea metalelor s'a dezvoltat şi industria maşinilor pentru debitarea lemnului. Prin aplicarea mai ştiinţifică a principiilor economice: producţie mare, lucru exact, şi a celor tehnice: manipulare uşoară, economie de mână de lucru şi de putere mecanică, s'a ajuns la forme de maşini care pot corespunde tuturor cerinţelor industriei. Nevoia economisirii lemnului, a dus la căutarea unui deuşeu convenabil pentru o bună parte din deşeurii. Tehnica a reuşit în această privinţă să producă maşini, care înlesnesc alipirea bucăţilor mici în piese de dimensiuni utilizabile în multe genuri de lucrări (de ex. maşini pentru asamblarea lanteţilor în scânduri); maşini pentru prelucrarea deşeurilor de furnir, etc.

Din înşirarea titlurilor principale ale lucrării va reieşi mai bine în evidenţă conţinutul ei; de aceea redam mai jos aceste titluri, cu dezvoltarea ce o au, în pagini:

Randamentul maşinilor de prelucrat lemnul (1 pag.); transmisii (1 pag.); fierăstraie: gatere, f. cu panglică; f. fine, f. circulare de refecat; f. c. cu 4 discuri; f. c. de scurtat (19 pag.); maşini de îndreptat şi rindeluit pe mai multe feţe (14 pag.); maşini de netezit cu 1 sau mai mulţi cilindri; maşini de netezit cu lame; maşini de curăţit (10 pag.); maşini

de găurit (6 pag.); maşini de frezat (14 pag.); maşini universale; speciale; combinate (12 pag.); maşini pentru economisirea lemnului (4 pag.); maşini pentru prelucrarea furnirelor (2 pag.); alte maşini speciale şi maşini de curbat lemnul (6 pag.).

Lucrarea se încheie cu o listă a fabricanţilor de maşini-unelte, a căror descriere a fost amintită în text.

D. A. Şburlean

JOSEF KOSTLER, Dr., Dr., Prof., Direktor der Internationalen Forstzentrale; *Das forstliche Kreditwesen*. (Creditul forestier). Berlin-Wannsee : C. I. S., Nr. 10 din seria *Silvae orbis*. 1943. 80 pag. 4°.

Publicaţia de faţă îmi pricinueşte o deosebită satisfacţie. Într-adevăr, prin comunicarea mea făcută cu prilejul celei de a LII-a Adunare a Societăţii „Progresul silvic” din Iunie 1938 şi cuprinsă între lucrările respective¹⁾, am deosebit în cadrul noţiunii de credit forestier cu înţeles larg două tipuri extreme, cu caracter fundamental deosebite: 1. Creditul forestier de recoltare; în general, un credit pe termen scurt şi care se potriveşte spiritului de întreprindere capitalist, cu mari riscuri, dar şi cu procentele ridicate; 2. Creditul forestier de producţiune sau propriu zis; în general, un credit pe termen lung, un credit de investiţie corespunzător ritmului potolit şi îndelungat al pro-

1) A LII-a Adunare generală a Soc. „Progresul silvic” Bucureşti: 1939, pag. 213—226.

ducțiunii forestiere, sigur, dar care nu poate funcționa decât cu procente relativ modeste.

Domnul Profesor Köstler reprezintă acelaș punct de vedere, al deosebirii mai multor feluri de credite în economia forestieră în înțeles larg, cu felurile ei tipuri și variante, așa cum ni se înfățișează în viața reală.

Pentru lămurirea lucrurilor, ni se vorbește, mai întâi, despre intervenția capitalului bănesc în economia forestieră. În cazul particular al gospodăriei forestiere așezate, cu continuitate de producțiune, capitalul de exploatare este relativ restrâns. Nu se poate susține însă acelaș lucru pentru gospodăriile forestiere în formație sau pentru cele în care predomină exploatarea unor păduri naturale. Participarea creditului în satisfacerea nevoilor de capital ale economiei forestiere a fost până acuma deosebit de modestă, ceea ce se explică atât prin natura proprietății, cât și prin anumite caracteristici ale producțiunii forestiere: termene lungi, fructificarea modestă, anumite rezerve ale instituțiilor de credit. Cu totul altfel, ni se înfățișează agricultura, care se deosebește tocmai printr-o mare nevoie de credit și care pretutindena este foarte împovărată de datorii.

În materia creditului forestier, D-] Köstler deosebeste: 1. Creditul obiectiv cu termen lung (creditul ipotecar); 2. Creditul de exploatare și 3. Creditul de ameliorare. Despre fiecare ne vorbește, sprijinit pe un interesant material documentar. Ingenioasă este prezentarea din capitolul al treilea al lucrării, care tratează despre mijloace înlocuitoare

ale creditului forestier (Ersatzrichtungen für den forstlichen Kredit); rezerva lemnoasă sau fondul bănesc, despre care se vorbește în amenajament; atacarea trecătoare a capitalului lemn; concesionarea explorației anumitor sortimente de produse; vânzarea în picioare a lemnului; premii și încurajeri din partea Statului. În cel de al patrulea capitol, ni se dau caracteristicile legilor finlandeze și suedeze privind nume creditul forestier; de altfel, singurele legi de acest gen, în vigoare. Deasemenea, se mai vorbește și despre o lege asemănătoare din Ungaria care a fost în vigoare 12 ani (1923—1935), fără ca în acest timp să se fi contractat vre-un credit pe temeiul dispozițiilor ei; apoi, despre un proiect de lege în Statele Unite ale Americii. Cu toate că acest proiect, prezentat Senatului în 1923, n'a putut deveni lege, ideea este păstrată la ordinea zilei și cultivată, în cercurile oficiale și de specialitate. În interesul unei mai bune lămuriri a aspectului de politică forestieră, autorul se oprește, pe scurt, asupra următoarelor puncte: 1. Promovarea creditului de ameliorare; 2. Sprijinirea creditului ipotecar; 3. Organizarea creditului de exploatare pentru mica proprietate; 4. Influența prețului lemnului și a impozitelor asupra capacității de creditare.

Lucrarea de față este cu atât mai interesantă, cu cât preocupările în legătură cu creditul forestier sunt atât de vii și la noi și cu cât considerațiunile, de ordin practic au fost avute în vedere, în primul rând, de autor.

Ilie C. Demotrescu

REVISTE**Forstarchiv.**

Caetul 11/12.

*E. Rohmeder:**Ergebnisse der forstlichen Saatgutforschung als Mittel zur Ertragssteigerung im Walde.*

Rezultate ale cercetărilor asupra semințelor forestiere ca mijloc de mărirea producției în pădure.

Problema mării producției forestiere în Germania, pusă în discuție în vara anului 1939, a cerut cultivarea raselor repede crescătoare, cultura ploșului, împădurirea terenurilor degradate, delimitări noi între terenurile degradate, delimitări noi între terenurile agricole și cele forestiere, mărirea suprafeței păduroase și altele.

Chestiunea procurării semințelor forestiere precum și aceea a încercărilor de cultură a raselor în regiunile respective, a preocupat în deosebi. Acestea au fost reglementate, însă starea de războiu a împiedicat o dezvoltare a prevederilor legii. Cercetările au stabilit rase și au impus măsuri precise pentru pin și molid. Cercetări au fost făcute de Prof. W. Schmidt din Eberswalde. Până azi încă nu s'a stabilit care este regiunea cea mai bună din care să se recolteze sămânță, pentru că rasele se succed pe neobservate. Recoltarea trebuie făcută cu multă atenție, îndepărtându-se comunele care au avut de suferit. În special de insecte, apoi păstrarea lor în vase închise în depozite reci și uscate. Cercetările asupra gradului de curățire, de sănătate etc. au fixat cifre pentru calitate, luteală de germina-

ție, procent de încolțire. Întârzierea în încolțire se datorește mai multor cauze: înveliș tare — care întârzie, pătrunderea apei și eșirea radicelei — proprietăți particulare de transformări chimice sub influența euzimelor, embrionul incomplet format etc. Apoi mărirea seminței dă punctului rezistență. Rol au și calitățile moștenite. Prin încrucișări se obțin bastarzi repede crescători. Încercările de cultură sunt o ocazie prielnică de colaborare între știință și practică.

Caetul 13/14.

*H. H. Hülf:**Holzerhaltung bei sommergefallten Kiefern.*

Aspectul lemnului de pin doborât vara.

Starea de războiu a redus numărul lucrătorilor de pădure așa că pentru asigurarea materialului lemnos, necesar construcțiilor, doborârea de iarnă s'a prelungit mult în vară. Molidul și bradul se cojesc și se usucă repede luând apoi greu apa. Pirul se usucă greu, de aceea e atacat de ciuperci și se albăstrește. Experiența a arătat că păstrarea lui sub apă nu duce la albăstreală. Uscarea artificială imoiedică deasemeni albăstreairea. Stivuirea buștenilor necoșiți, care se practică în Rusia, dă acelaș rezultat. Articolul cuprinde descrierea metodei în cercetările făcute pentru a răspunde la o serie de întrebări ce apar din întrebarea inițială și anume, care este momentul în care lemnul începe să se albăstrească.

Caetul 15/16.

H. H. Hilf:

Der Holztransport im europäischen Ostraum als Aufgabe der Forschung.

Transportul lemnului în spațiul răsăritean al Europei, ca temă de cercetare.

Este una din grelele probleme forestiere pentru care trebuie găsită neapărat soluția deoarece pădurile Germaniei va trebui ușurate de prea multele exploatare. În prezent însă nevoile de transport sunt cerute de trupele de ocupație și administrațiile locale. Brațele de lucru, care și așa sunt reduse, sunt îndreptate către agricultură al cărui produs e de zece ori mai valoros. În rezolvarea problemei va trebui folosite, pe lângă experiențele Rușilor și acelea ale țărilor nordice bogate în păduri. Autorul dă pe larg un program al studiului cuprinzând toate aspectele lui.

Caetul 17/18.

An die Mitarbeiter und Leser des Forstarchivs.

Către colaboratorii și cititorii revistei.

Cu intrarea revistei în al patrulea an de războiu se face o recapitulare a activității ei, reamintindu-se programul dela care ea nu s'a abătut. Deși numeroși colaboratori au fost mult ocupați cu chestiuni militare sau au fost plecați pe front, ei nu au uitat revista. Ea și-a îmbogățit programul și și-a câștigat noi colaboratori.

G. Antonoff:
Die Flösserei.
Plutitul.

Articolul este o amplă disertație

prezentată Facultății de Silvicultură din Eberswaide și cuprinde principiile și metode relative la transportul lemnului prin plutit, în special în Estul Europei. În trei mari capitole, ilustrate cu bune desene, autorul se ocupă mai întâi de chestiunile generale — definiții, căi de plutit și proprietatea de plutire a lemnului — apoi de plutitul lemnului în stare liberă — cu descrierea instalațiilor și operațiunile necesitate — și în sfârșit cu plutitul lemnului în stare legată, în diferite forme „pachete”, „butoaie”, „tăgări”.

Caetul 19/20.

Bertil Lindquist Stockholm (Traducere de A. Fr. Graf v. d. Schulenburg-Laeberose).

Die Rolle der Kiefer in der schwedischen Waldbaumeredelung.

Rolul pinului în înobilarea esențelor forestiere în Suedia.

Ideea înobilării rasei esențelor forestiere a existat în Suedia, cel puțin ca program, încă dela sfârșitul secolului trecut. Cercetări au fost începute în anul 1935. La dezvoltarea ideii a contribuit și industria cherestelei care a căutat totdeauna lemn de bună calitate. Paralel s'a studiat, în Institutul forestier al Facultății de Silvicultură din Suedia, influența inserării ramurilor asupra calității lemnului.

Se descriu rasele de pin comparându-se cel de nord, cu coronament larg și cel de sud cu coronament îngust. Urmează o serie de considerațiuni asupra creșterii raselor de pin și calităților lemnului. Se descriu apoi experimentațiunile făcute prin încrucișarea raselor, dela care se așteaptă rezultate pozitive.

Zieh-Trage- und Wendegerät nach Oberförster Schüler.

O uneltă de tras, purtat și răsturnat, după forestierul Schüler.

Se descrie o nouă uneltă pentru manipularea materialului lemnos, uneltă experimentată în Institutul pentru Știința muncii din Eberswalde. Aceasta e simplă și foarte practică înlocuind multe alte unelte.

Caetul 21/22.

Alfred Wobst:

Eine Plenterwaldstudie aus dem Riesengebirge.

Un studiu de pădure grădinarită din munții Riesengebirge.

Studiul de față nu are pretenții de a fi complet ci este mai mult o contribuție la caracteristicile pădurii grădinarite. El se sprijină pe descrierea unui arboret și analiza a doi arbori. Pădurea pură de molid din munții Sodeți germani, corespunde stațiunii și este spontană. Menținerea naturală a pădurii în locurile înalte, prin tratament grădinarit și revoluție lungă, este asigurată. Regenerarea naturală se face în buchete. Repartiția numărului de arbori poate fi făcută după clasa de locuri înalte și la vârste înaintate, în spațiul respectiv, creșteri mari în diametru și volum. Creșterile în pădurea grădinarită decurg încet însă constant și de durată. Forma de grădinarit este scutul natural contra factorilor vătămători naturali — furtuna și zăpada. Față de tabloul de producție ale lui Gutenberg, pădurea de față arată o scădere de 20%. Lemnul de construcție nu e de calitate, din cauza rumurilor.

M. Grube:

Zu: Schleppereinsatz im Forstbetrieb.

Relativ la: Intrebuințarea tractorului în gospodăria forestieră.

Referindu-se la articolul scris de Pfort în caetul 5/6, autorul e de aceeași părere că după războiu munca se va mecaniza și mai mult în gospodăria forestieră. Combate însă părerea ca Statul să aibă mașini proprii. Experiența a arătat că mai totdeauna, în asemenea ipoteză, mașinile erau deranjate și reparația lor costa mult. Dacă mașinile aparțin lucrătorilor de pădure, aceștia le cunosc mai bine și le îngrijesc astfel că randamentul e ridicat. Trebuiește însă îmbunătățită situația lucrătorilor.

M. Enc:

Intersylva (Ediția germană).

Anul III, caetul 2 (Aprilie 1943).

Cajander, Aimo Kaarlo:

Wesen und Bedeutung der Walctypen.

Natura și însemnătatea tipurilor de pădure.

Metodele de clasificare a solurilor forestiere folosite altădată nedând deplină satisfacție, s'a căutat o mai potrivită cale, ajungându-se astfel la teoria tipurilor de păduri, bazată pe asociații tipice de plante naturale. Denumirea acestor tipuri se face după o specie de plante caracteristică fiecărui tip de asociație. Cajander a imaginat un sistem de tipuri pentru pădurile finlandeze de pe soluri solide.

Echeverria Ignacio:

Schnellwüchsige ausländische Holzarten in der spanischen Forstwirtschaft.

Copaci străini cu creștere repede în economia forestieră spaniolă.

Lumea forestieră spaniolă este de părere că actuala lipsă de lemn s'ar putea înlătura, cel puțin în ceea ce privește lemnul de mici dimensiuni pentru fabricarea celulozei și a pastei mecanice, pentru pregătirea lemnului de mină, ș. a. a., prin împădurirea cu copaci străini având creștere repede. Ținutul cel mai nimerit pentru astfel de împăduriri ar fi litoralul septentrional dintre Franța și Portugalia, în suprafață cam de 700.000 ha. Autorul dă indicațiuni asupra rezultatelor lucrărilor înfăptuite.

Bornebusch, C. H.

Die dänische Durchforstung, ihr Einfluss auf die Aufgestaltung und den Wertzuwachs des Buchenwaldes.

Răritura daneză, înrăurirea ei asupra înfățișării și creșterii în valoare a pădurii de fag.

Sala Giovanni:

Die Ausbildung für den höheren Forstdienst in Italien.

Pregătirea personalului din serviciul forestier superior în Italia.

Ni se dă, mai întâi o largă orientare asupra evoluției învățământului superior silvic, multă vreme strâns legat de cel agronomic. Abia în 1937, s'a ajuns la un curat învățământ forestier, prin înființarea Academiei militare forestiere, ca urmare a legării studiilor forestiere de pregătirea militară a studenților.

Schädelin Walter:

Bodenreinertragslehre und Waldwirtschaft vom Standpunkt eines alten Waldbauers aus betrachtet.

Teoria venitului curat al pământului și silvicultura privite din punctul de vedere al unui bătrân silvicultor.

Teoria aceasta, formulată de capete necunosătoare ale pădurii, face abstracție de multele înrăuriri binefăcătoare și funcțiuni sociale pe care le îndeplinește pădurea. Practica a fost totdeauna rezervată față de o teorie născută din mentalitatea capitalistă a secolului trecut.

Forstlicher Fortschritt.

Fapte forestiere.

Cuprinde știri asupra măsurilor de natură forestieră luate în felurite țări.

Forstliches Schrifttum.

Publicația forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate articole și cărți.

Mitteilungen.

Comunicări.

Ilie C. Dem.

Journal forestier suisse.

Nr. 9—10/1943.

H. Badoux:

Fête du centenaire de la Société forestière suisse.

Sărbătoarea centenarului Societății forestiere elvețiene. (9 pag.)

A avut loc în comuna Langenthal din Cantonul Berna, localitate unde a luat ființă societatea acum 100 ani.

Se dă o scurtă dare de seamă a acestei serbări.

Hans Burger:

La végétation, le sol et la teneur en eau de ses couches supérieures, dans le bassin d'alimentation de la Baye de Montreux.

Vegetația, solul și conținutul în apă din straturile superioare, în basinul de alimentare al râului Baye de Montreux. (7 pag.)

Articolul având urmare, ne vom ocupa de el în numărul viitor.

J. de Kalbermatten:

Assainissement de la Vallée supérieure de la Gryonne.

Asanarea văii superioare a râului Gryonne. (4 pag.)

Pădurea comunei Gryon, în suprafață de 202 ha, situată pe un sol mocirlos, era de o densitate mică, tânjind în vegetație. În 1935 s'a început executarea unor drenuri deschise. Rezultatul a început să se arate favorabil: locurile goale încep să se acopere prin însămânțări naturale, iar vegetația mărunță să-și schimbe compoziția.

Sam Aubert:

A propos d'airelles.

În legătură cu afinile. (2 pag.)

În Elveția se găsesc 4 specii de afin: *Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*, *V. uliginosum* și *V. oxycoccus*. Primul indică terenurile acide. Cel de al doilea este o specie colonizatoare de terenuri goale. Al treilea mai ales în turbăriile cu pin. Cel de al patrulea în turbăriile cu *Sphagnum*.

J.-J. de Luze:

Le châtaignier, essence à propager.

Castanul, esență de răspândit. (4 pag.)

În Elveția urcă până la 800-900 m altitudine, fiind răspândit în văi-

le adăpostite și în apropierea lacurilor, arătând preferință pentru terenurile cu bază de siliciu; se adaptează totuși și pe alte soluri. În cantonul Tessin se găsește 80% din totalitatea castanului aflător în Elveția. El este în această țară în regresivitate, datorită în special extensiunii culturilor agricole.

În momentul de față în Elveția castanul este folosit ca materie primă pentru extracția taninului, vânzându-se cu 3,70-4 fr. elvețieni 100 kg.

Autorul recomandă extinderea lui, având în vedere: lemnul, fructele și înfrumusețarea peisajului.

At. Har.

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

Nr. 6, 1943.

E. Schönenberger:

Wald und Weide im Berner Jura.
Pădure și pășune în munții Jura (în Cantonul Berna).

Autorul face un studiu foarte documentat al dezvoltării și evoluției pădurilor transformate în pășune împădurită din munții Jura. Sunt arătate datele mai importante necesare în discutarea tuturor problemelor ridicate de chestiunea pășunelor împădurite și anume: suprafața împădurită, gradul de împădurire, rezervele lemnoase, raportul claselor de diametri, numărul arborilor, volumul mediu pe arbore, distribuția speciilor, creșterea la suprafața împădurită și totală, etc.

Aus der schweizerischen Forststatistik.

Din statistica forestieră elvețiană.

Punându-se în evidență importanța datelor statistice în cunoaște-

rea proceselor de transformare și evoluție a economiei forestiere în deosebi în această epocă de mari transformări, sunt redată o serie de asemenea date pentru ultimii trei ani 1939, 40 și 41.

Nr. 7/8, 1943. Număr jubiliar al revistei.

F. Fankhauser:

Das bernische Forstwesen.

Silvicultura din Berna.

Numărul jubiliar al revistei începe cu un articol foarte documentat asupra evoluției silviculturii în cantonul Berna. El cuprinde următoarele capitole mai importante: Dezvoltarea istorică, Organizarea serviciului silvic din Berna, Suprafața pădurilor și natura proprietăților, Asociațiunile naturale de vegetație ale arboretelor în Cantonul Berna ca bază la regenerarea pădurii, Formele de tratament, Amenajarea, Privire retrospectivă și de viitor.

E. Fluck:

Das Emmental.

Emmental.

Autorul face o descriere amănunțită a condițiilor topografice, geologice, meteorologice și silvico-culturale cu privire la Emmental. Este un articol documentar foarte valoros prin datele ce le prezintă asupra acestei regiuni în care pădurea este îmbinată atât de armonios cu cultura agricolă. În afară de partea descriptivă a condițiilor silvico-botanice ale speciilor ce cresc aici, articolul tratează despre pădurile statului și pădurile particulare.

J. R. Meyer:

Etwas aus der Geschichte der Festarten.

Câte ceva din istoria locului de sărbătoare.

Articolul cuprinde o monografie cu caracter istoric și economic al localității; Langenthal, înfățișând viața și așezămintele ei industriale, comerciale și culturale.

Knuchel:

Arnold-Engler-Gedenkfeier und Vortragszyklus.

Sărbătorirea memoriei lui Arnold-Engler și ciclul de conferințe.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani dela moartea profesorului Arnold-Engler s'au ținut o serie de conferințe a căror rezumate sunt redată în acest articol.

W. Ammon:

Das rechtliche Verhältnis der Kantone zu den technischen Gemeinde-Forstverwaltern.

Relațiunile de drept ale Cantonului cu administrațiile silvice regionale cu caracter tehnic.

Autorul pune în discuție întrebarea dacă Statul, recte Cantonul, este pe drept imputernicit să suspende cu dela sine putere așa denumitele administrații „tehnice” regionale silvice. Este o problemă specifică, dezbătută foarte mult încă de acum zece ani de asociația forestieră elvețiană.

R. M. Ammon:

Ergebnisse einer Zuwachskontrolle nach Stärkeklassen und Holzarten.

Rezultatele unui control al creșterilor după clasele de diametre și specii.

Sunt arătate rezultatele unor cercetări cu privire la creșterea arbo-

retelor dintr'o pădure particulară din cantonul Berna, începute în anul 1924.

Studiul este interesant pentru cunoașterea creșterilor unor arborete îngrijite și în condițiunile specifice din Elveția.

E. Vintilă

Tharandter Forstliches Jahrbuch.

Caetul 5/6.

Niklas Otto-Friedrich:

Schmarotzer und Nonne in der Rominter Heide 1933—1937.

Nonă și distrugătorii ei în Rominter Heide 1933—1937.

În acest articol autorul caută ca într'o formă cu totul generală, rezumativă a mai multor lucrări parțiale, să dea o privire generală asupra mersului biocenozelor în cazul unei supraînmulțiri a nonei. Autorul crede că paraziții nu ar putea ține pe loc o supraînmulțire a insectei.

Hartgen Viktor:

Untersuchungen über die Entwicklung der Aufforstung im nordwestsächsischen Braunkohlengebiet unter Berücksichtigung eines Waldgürtels für Leipzig.

Cercetări asupra dezvoltării împăduririlor în regiunea carboniferă din Savonia de N. W., având în vedere și o centură forestieră pentru Leipzig.

Problema împăduririlor în regiunea carboniferă N. W. a Saxoniei are 2 fețe: a face productive terenurile unde exploatarea cărbunilor au fost făcute la suprafață și de a crea o zonă forestieră în apropierea Leipzigului.

Se analizează în această lucrare, regiunea în care s'au făcut împăduriri, condițiile staționale, modificările aduse economiei forestiere și agricole prin exploatarea cărbunelui, cercetări de cultură forestieră în regiunile împădurite și cheltuielile.

Müller A.:

Beiträge zur Kenntnis des Wasserhaushaltes im Mittelgebirge.

C contribuții la cunoașterea economiei apei în regiunea mijlocie a munților.

Autorul arată necesitatea studierii condițiilor de eroziune în munți și problemele în legătură cu cercetarea și îmbunătățirea condițiilor cursurilor de apă.

Rieck W.:

Der angemessene Wildstand unserer Reviere.

Cantitatea vânatului în pădurile noastre.

Autorul pe baza datelor din literatură, caută să dea un cadru de discuție problemei: cât de numeros poate fi vânatul într'o pădure.

Caetul 7/8.

o o o

Zentralgüterdirektor Dipl. Ing. Dr. h. c. Leopold Hufnagl †.

Un necrolog pentru silvicultorul Dr. Leopold Hufnagl †.

Mitscherlich, Dr. Gerhard:

Der Einfluss des Seewindes auf das Wachstum von Kiefer, Fichte, Buche, Birke und Erle.

Influența vântului mării asupra creșterii pinului, molidului, fagului, mesteacănului și aninului.

Se dau rezultatele observațiilor biologice făcute asupra creșterii spe-

ciilor arătate în titlu, expuse furtunilor puternice ale mării. Au fost examinate creșterea în înălțime, conformațiile coronamentului, diametrului, formeii tulpinei, înrădăcinării.

Sachsse, Hans Friedrich:
Walderhaltung und Aufforungen in den Erzgebirgshochlagen.

Conservarea pădurilor și împăduririle în regiunea înaltă din Erzgebirge.

Se arată necesitatea împăduririi terenurilor defrișate în decursul timpului în Erzgebirge atât pentru motivul că terenurile sunt mai proprii pentru silvicultură decât pentru agricultură, cât și pentru o mai bună repartizare a apei.

Wobst, Dr. Alfred:

Ertrags untersuchungen an Fichtendeständen des Riesen- und Erzgebirges.

Cercetări relative la producție în reboarele de molid din Riesen și Isergebirge.

Autorul arată rezultatele cercetărilor făcute cu scopul de a stabili în ce măsură tabelele de producție generale sau regionale pot fi aplicate la o anumită regiune forestieră și care e legătura între numărul arborilor deoparte și clasa de fertilitate și altitudine de altă parte.

Lampadins G.:

Die forstlich wichtigsten Buch- und Zeitschrifteneröffentlichungen der Klimakunde und Meteorologie für die Jahre 1939—1941.

Publicațiunile (cărți și reviste) de climatologie și meteorologie importante din punct de vedere forestier între anii 1930—1941.

Se dă o listă a publicațiilor.

Caetul 9/10.

Kirwald Eduard:

Forstliche Wasserhaushaltstechnik in gefährdeten Mittelgebirgsanlagen.

Tehnica forestieră a economiei apei în regiunile mijlocii, mai primejduite, ale munților.

Se arată rezultatele cercetărilor asupra alunecărilor și combaterii acestora în regiunea Altvatergebirge. Se face descrierea regiunii, cercetările asupra cauzelor și acțiunii elementelor erodate, măsurile forestiere tehnice.

Rosenfeld W.:

Die Schädlichkeit des Streuschens.

Vătămarea adusă prin greblarea păturii moarte.

Autorul aduce un exemplu cu date numerice, despre influența rea a practicii greblării păturii moarte.

G. E.

CĂRȚI NOI

ILIE C. DEMETRESCU :

SPORIREA PRODUCȚIEI LEMNOASE SENSUL ȘI LIMITELE EI

Lucrare Ieef., Seria II, Nr. 49, 22 pagini.

I N F O R M A Ț I U N I

— Comisiunea de examinarea inginerilor șefi silvici, candidați la gradul de inginer subinspector silvic, propozabili pe data de 1 Ianuarie 1943, a fost alcătuită astfel:

1. V. N. Stinghe, profesor de Științe silvice la Școala Politehnică,
2. D. Drâmbă, profesor de științe silvice la Școala Politehnică,
3. M. Suhățeanu, ing. consilier silvic,
4. Ion Florescu, ing. cons. silvic,
5. Marin Rădulescu, ing. cons. silvic.

— In Mon. Of. 219 din 18 Sept. 1943, s'a publicat Tabloul inginerilor silvici cari urmează a fi luați in discuție pentru înaintare pe data de 1 Ianuarie 1944, de către comitetul de înaintări.

— D-l Ilie Dan ing. insp. g-l silvic a fost numit administrator al Fondului Bisericesc Ortodox Român, pe data de 14 Oct. 1943 (Mon. Of. 241/943).

— D-l Ing. insp. g-l silvic Ion Paladian a fost transferat, la cerere, pe data de 5 Oct. 1943 din Direcția regională silvică Chișinău în Adm. centrală Caps;

D-l Ing. insp. g-l silvic G. Ionescu se transferă, în interes de serviciu, pe data de 5 Oct. 1943, din Adm. Centrală Caps, ca director al Direcției regionale silvice Chișinău. (Mon. Of. Nr. 231/943).

— D-l Ing. insps. silvic Anibal Paraschivescu a fost detașat dela

Inspectoratul de regim silvic Sibiu la Inspect. de regim silvic Chișinău (Mon. Of. 234/943).

— D-l Ing. subinsp. silvic Paly Emil a fost transferat dela Ocolul silvic Sinești (Iași) la ocolul Entenlia din Dir. Silvică Constanța.

— D-l Ing. silv. stag. Dinescu St. G. a fost repartizat la ocolul silvic Tazlău din Dir. silv. Bacău.

— D-l Ing. insp. g-l silvic Stănescu Ion a fost repartizat ca inspector de control general la Dir. silvică Craiova.

— Următorii ingineri silvici din Casa Pădurilor Statului au fost repartizați în serviciu pe data de 1 Septembrie 1943 în următoarele locuri. (Mon. Of. 227/943):

1. Părvulescu N. C. la ocolul silvic Dorohoi;
2. Ștefănescu G. Victor la ocolul silvic Făstăci;
3. Popescu N. N. la ocolul silvic Pipirig;
4. Pănenco V. Petre la Fabrica Valea Ierii.

— In Administrația Casei Pădurilor Statului s'au făcut următoarele transferări (Mon. Of. 204/943):

1. Ing. silvic Cristescu Mircea din Adm. Centrală, ca ajutor al ocolului Burdujeni;
2. Ing. silvic Petcu D. Ioan dela ocolul Calafat la ocolul Rusca Montană;

3. Ing. subinsp. Gh. Dumitru de la Pucioasa la ocolul Tismana;

4. Ing. șef silvic D. Frigură dela ocolul Tismana la ocolul Pucioasa.

— D-nii Ing. subinsp. Mihalescu Marcel și Ing. șef silvic Ion Păcuraru au fost detașați din Casa Pădurilor Statului la Subdirecția regimului silvic din Chișinău (Mon. Of. 248/943).

— D-l Ing. silvic Enescu Petre a fost transferat dela fabrica Areva Caps la Centrul de exploatare C. dc Argeș.

— D-l Ing. silv. Mihail Preda a fost transferat de la ocolul silvic Telenești la ocolul silvic Florești.

— D-l Ing. silv. Dinica a fost transferat dela ocolul silvic Florești la ocolul silvic Telenești.

— D-l Ing. stagiar Eugen Pociu a fost transferat din Centrala Caps la Centrul de exploatare Săbeni-Arnota (Mon. Of. 248/943).

— D-l Ing. suinsp. silvic Corneliu Rotaru, șeful ocolului silvic Calafat a fost detașat la Direcția silvică, repartizându-se la Școala de brigadieri silvici Roznov (jud. Neamt) în calitate de director al celei școli. (Mon. Of. 248/943).

— D-l Ing. insp. g-l silvic Caraman Ștefan a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie pe data de 1.1.944 (Mon. Of. 222/943).

— D-l Ing. G. E. Petrescu ing insp. g-l silvic a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie pe data de 1 Dec. 1943.

— In Mon. Of. 198 din 25 Aug. 1943 s'a publicat tablourile cu funcționarii Casei Pădurilor (administrativi, brigadieri, conducători și pădurari) cari urmează să fie pensionați în cursul anului 1943-44 pentru limită de vârstă sau pentru 35 ani de serviciu.

— La Facultatea de Silvicultură din București este vacant un post de asistent pe lângă Laboratorul de botanică pentru ocuparea căruia se va ține un concurs. Candidații care îndeplinesc condițiunile legii referitoare la organizarea învățământului superior, vor depune cererile la Registratura Politehnicei, până la data de 7 Noembrie 1943.

— Prin Dec. Min. Nr. 178.409 publicată în Mon. Of. 198 din 25.VIII. a. c., s'a aprobat regulamentul pentru organizarea și funcționarea învățământului silvic mediu și inferior.

— In Mon. Of. 263 din 31 Aug. 1943 s'a publicat o serie de avansări de brigadieri silvici.

— Au fost numiți membri în Consiliul de administrație al Oficiului lemnului de lucru, d-nii:

a) Ing. Anastase Nedelcovici, administratorul Casei Pădurilor Statului, membru de drept;

b) Ing. Dem. Grozescu, directorul Direcției Silvice din Min. de Agric. și Dom., membru de drept;

c) Ing. Simu, reprezentantul Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, membru de drept;

d) D. Negel, administratorul Domeniului Coroanei și președinte al Asoc. proprietarilor de păduri;

e) Ing. N. Costinescu, președintele Asoc. industriilor for. din România, administrator delegat al Intreprin-

derilor Em. Costinescu și președinte al S. A. Forestieră Feltrinelli;

Ca cenzeri au fost numiți d-nii:

a) C. Țurcan directorul Cooperativei Albina din Tarcău;

b) Ing. C. Lunculescu proprietarul întreprinderilor C. Lunculescu,

c) C. Ștef. M. Ionescu expert contabil, Subdirector la Dir. Contabil. din Min. Econ. Naț.

D-1 Ing. D. Dinulescu Șeful Serv. Lemnului din Direcția Industriei, a fost numit ca reprezentant al Subsecretariatului Industriei, Comerțului și Minelor.

D-1 Ing. I. G. Dumitrescu Consilier tehnic în Subsecret. de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor a fost numit președinte al Oficiului Lemnului de lucru. (Mon. Of. 211/943).

— În Mon. Of. Nr. 211 din 9 Sept. 1943 s'a publicat „Instrucțiunile pentru proiectarea și executarea lucrărilor publice spre a fi ferite de efectele marilor viituri de apă”.

— În Mon. Of. 242/943 a apărut decretul-lege prin care se autorizează Casa Pădurilor Statului să încheie cu Soc. Uzinele de Fier ale Statului Hunedoara, un contract de vânzarea

posibilităților anuale ale pădurilor Grădiștea-Aniniș (jud. Hunedoara) și Luncani (jud. Severin).

— Prin Dec. Min. din 24.VIII.943, pusă asupra Avizului Consiliului de Avocați ai Ministerului Nr. 567/943, Jurnal Nr. 17528/943, și a Dec. Min. din 31.VIII.943, pusă asupra referatului dela Jurnal No. 24906/943, s'a dispus ca pe viitor Domnii ingineri silvici din Cadrul activ al Statului — de orice grad — să nu mai execute studii de amenajare a pădurilor, studii de transformare sau amenajamente silvico-pastorale, privitoare la pădurile particulare.

Se exectează pădurile Statului și cele administrate de Stat, pentru care aceste lucrări se vor întocmi de inginerii silvici din cadrul activ al Statului, detașați special pentru aceasta; amenajamentele pădurilor particulare se vor întocmi de către inginerii silvici particulari (pensionari) autorizați de Minister.

În consecință, până la 1 Ianuarie 1944, D-nii ingineri silvici din cadrul activ al Statului sunt ținuți a depune lucrările executate în baza delegației primite anterior, în studiul în care se vor găsi, asupra căroră se va hotări.

În cursul luni Decembrie se va deschide ciclul de conferințe al Cercului de studii.

Societatea „Progresul Silvici” roagă pe membrii săi care ar dori să fie înscriși în program, să se anunțe cât mai curând, precizând titlul conferinței și indicând aproximativ epoca (între Decembrie și Martie) când ar voi să o țină.

DECRETE - LEGI

DECRET-LEGE Nr. 418 pentru întregirea domeniului forestier (Mon. Of. 153 din 5.VII.1943)

CAPITOLUL I

Principii generale

Art. 1. — Domeniul forestier al Țării, se reintregește prin:

- a) Impădurirea și ameliorarea terenurilor degradate;
- b) Impăduririle de interes militar;
- c) Creerea de păduri comunale;
- d) Creșterea de păduri ca perdele de protecție;
- e) Creșterea de perdele contra înzăpezirilor dealungul căilor ferate și șoselelor;
- f) Impădurirea suprafețelor necesare pentru darea de forme regulate și reconstituirea perimetrelor pădurilor moșnenești din Basarabia;
- g) Impăduriri în regiunile inundabile ale: Dunării, Siretului, Prutului și Nistrului.

Art. 2. — În scopul celor de mai sus, se destină următoarele terenuri:

a) Pentru împădurirea terenurilor prevăzute la art. 1, alin. a, se vor aplica dispozițiunile legii ameliorării terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial Nr. 141 din 28 Iunie 1930, cu modificările ei;

b) Pentru împăduririle de interes militar, terenurile se vor indica de Marele Stat Major;

c) Pentru creerea de păduri comunale, în întindere de cel puțin 30 ha, pentru fiecare comună, se va destina din porțiunile neproductive: terenuri în pantă repede, terenuri mâncate de apă, nisipuri zburătoare etc. și numai în lipsa acestora, se va împăduri din suprafața mai puțin productivă a izlazurilor.

Pentru comunele unde nu există terenuri neproductive și nici suprafețe disponibile de izlaz, pădurea comună se va crea pe izlazurile comunale ale altor comune apropiate și care posedă suprafețe ce depășesc nevoile lor proprii.

În acest caz, comuna beneficiară, va plăti comunei proprietare valoarea terenului destinat împăduririi și care trece în patrimoniul comunei beneficiare prin efectul legii de față, după îndeplinirea formalităților prevăzute de aceasta.

În caz că, nici o comună apropiată nu posedă suprafețe ce depășesc nevoile lor proprii de pășune, împăduririle se vor face pe terenurile disponibile ale Statului, din cuprinsul comunelor vecine.

Terenurile destinate împăduririi în condițiunile prevăzute de alți-

neatul precedent, vor trece în patrimoniul comunelor respective, pe baza unui jurnal al Consiliului de Miniștri.

Suprafața împădurită din aceste disponibilități nu va întreci 30 la sută din suprafața totală a terenurilor disponibile ale Statului din comunele respective.

Suprafața destinată pentru împădurire, se va fixa de comisiunea prevăzută de art. 5, în raport cu nevoile comunei și cu numărul gospodăriilor, fără a se putea coborî sub minimum de 30 ha;

d) Pentru creșterea de păduri de protecție contra vânturilor, se vor împăduri fâșii de teren în lățime de 10—30 m, în regiunile lipsite de păduri, în special în județele: Tighina, Cahul, Chilia, Ismail, Cetatea-albă, Căușeni, Brăila, Râmnicu-Sărat, Ialomița, începând cu terenurile agricole intrate în patrimoniul Statului din Sudul Basarabiei și afectate colonizărilor;

e) Pentru creșterea perdelelor contra înzăpezirilor, acolo unde va fi nevoie, se va împăduri terenul, de-a-lungul șoselelor naționale și a căilor ferate, pe o lățime de 10—12 m și la distanță potrivită dela șanț, pentru a nu înzăpezi șoseaua sau calea ferată;

f) Pentru reconstituirea pădurilor moșnenești din Basarabia în suprafețele existente la data aplicării reformei agrare din 1920, se vor da forme regulate perimetrelor de azi, prin afectarea de terenuri vecine;

g) Pentru nevoile marinei militare se vor împăduri:

1. Terenurile improductive ale Statului, din regiunile inundabile ale Dunării, Siretului, Prutului și Nistrului. Se vor excepta dela împădurire părțile necesare salvării animalelor în caz de inundații, precum și terenurile arabile, pășunile și fânețele.

Suprafețele ce se vor împăduri astfel, se vor administra de Caps.

2. O fâșie de 10—50 m lățime pe ambele maluri de-a-lungul Dunării, canalelor navigabile ale cursurilor interioare ale râurilor: Siret, Prut și Nistru, cu respectarea instalațiilor, așezărilor conacelor, terenurile indiguite și arabile, a grădinilor etc.

Art. 3. — Toate împăduririle prevăzute la art. 1 și 2 în legea de față, sunt considerate lucrări de utilitate publică.

Art. 4. — Pentru procurarea brațelor de muncă și a uneltelor necesare operațiilor de împădurire, pentru supravegherea lucrărilor și paza terenurilor împădurite, se vor întrebuița pădurari recunoscuți de Stat.

Ei sunt datori să execute toate dispozițiunile Serviciului silvic județean, în ce privește aplicarea întocmai a planului de împădurire și a pazei.

Pădurarul recunoscut de Stat, este dator să ajute pe agentul silvic în executarea însărcinărilor în legătură cu pădurile înființate, conform prezentei legi. El poate cere concursul șefului postului de jandarmi.

El nu poate lua nicio măsură fără știrea agentului silvic respectiv sau a șefului Serviciului silvic județean.

CAPITOLUL II

Determinarea suprafețelor și ridicarea lor în plan

Art. 5. — Suprafețele destinate împăduririlor, se vor determina:

a) Cele prevăzute la art. 1, alin. a, după procedura specificată din legea ameliorării terenurilor degradate;

b) Cele prevăzute la celelalte alineate ale art. 1, de către o comisiune formată din inginerul-șef al Serviciului silvic județean, președintele Camerei agricole sau un agricultor, fruntaș, desemnat de Camera agricolă, pretorul plășii și primarul comunei.

Această comisiune se completează după natura lucrărilor, cu: un ofițer de Stat Major, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. b; șeful Ocolului agricol, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. c și d; inginerul-șef al Serviciului drumurilor, sau inginerul-șef al Secției C. F. R., după caz, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. c, sau delegații lor. Președintele Obștei de moșneni sau un reprezentant al Obștei, desemnat de moșneni, pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. f.

Notarul sau secretarul comunei va face serviciul de secretar al Comisiunii.

Art. 6. — Ridicarea în plan a terenurilor prevăzute la art. 1, se va face în ordinea urgenței lucrărilor, fixate de către Direcția silvică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor și Directoratele silvice ale Guvernămintelor. Lucrările se execută de inginerii silvici ai Ministerului Agriculturii și Domeniilor și Directoratele silvice ale Guvernămintelor, precum și de către delegații Direcției cadastrului din Ministerul de Justiție, care vor fi detașați în acest scop la intervenția Ministerului Agriculturii și Domeniilor sau Guvernămintelor Basarabiei și Bucovinei. Delegații acestor direcții, odată desemnați, vor fixa data începerii lucrărilor, comunicând-o prin scrisoarea recomandată Serviciului silvic județean și primăriei comunei, pe teritoriul căreia se va face ridicarea în plan, precizându-se locul, ziua și ora fixată, când primarii și locuitorii proprietari trebuiesc să fie prezenți în comuna respectivă.

Totodată delegații însărcinați cu măsurătoarea vor înainta primăriei respective o înștiințare colectivă, care va cuprinde: locul, ziua și ora începerii lucrărilor de măsurătoare.

Această înștiințare va fi afișată de secretar, la municipii și comune urbane sau notari, la comunele rurale, la ușa primăriei de care aparține suprafața destinată împăduririi, cu cel puțin 10 zile înaintea datei fixate, amintindu-se totodată locuitorilor din comunele rurale prin strigări sau batere de tobă în Dumineca ce precede ziua începerii lucrărilor.

De îndeplinirea acestor formalități, secretarul sau notarul va încheia un proces-verbal, în dublu exemplar, din care unul se va preda delegatului însărcinat cu măsurătoarea, iar altul, va rămâne la dosarul primăriei.

Notarul sau secretarul primăriei este răspunzător de îndeplinirea acestor formalități.

Art. 7. — La data fixată, Comisiunea prevăzută la art. 5, însoțită

de locuitorii interesați, vor proceda la stabilirea perimetrului, fixându-l prin moșii.

La creierea de perdele prevăzute la art. 2, alin. c, se va ține seama de orientarea bunurilor, astfel ca, perdelele să nu fie o piedică în exploatarea acestora.

Operațiunea stabilirii perimetrului va fi consemnată într'un proces-verbal în dublu exemplar, semnat de membrii comisiei. Un exemplar va rămâne la dosarul lucrării, iar altul în acel al primăriei respective.

Procesul-verbal va fi însoțit de o schiță de plan și va conține elemente de evaluarea terenului ca: felul de cultură, calitatea solului, depărtarea de căi de comunicație și centre de desfacere, prețul de rentă, prețul de vânzare, etc. El se va afișa la ușa primăriei timp de 10 zile. La expirarea acestui termen, notarul sau secretarul comunei va dresa proces-verbal. Absența persoanelor indicate nu împiedică executarea lucrărilor.

Pe baza lucrărilor de stabilire a perimetrului, delegatul însărcinat cu măsurătoarea, va proceda la ridicarea în plan a perimetrului. Planurile vizate de comisiune se vor înainta cu o copie de pe procesul-verbal al comisiei, prin Serviciul silvic județean, Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 8. — Pentru înființări de pepiniere silvice, se trec în patrimoniul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, din patrimoniul Centrului Național de Românizare, o suprafață de 5.000 ha pentru Basarabia și o suprafață de 6.000 ha pentru restul țării, arătată de organele silvice, după un tablou întocmit de Direcția silvică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru cele 6.000 ha și de Directoratul silvic pe lângă Guvernământul Basarabiei, pentru cele 5.000 ha.

CAPITOLUL III

Exproprierea. Schimb

Art. 9. — Pentru împăduririle prevăzute la art. 1, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, este autorizat a proceda la exproprierea pentru cauză de utilitate publică a terenurilor fixate, conform art. 5—8 de mai sus, pe baza legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică, din 20 Octombrie 1864, cu modificările ulterioare.

În caz de urgență învederată se va recurge la procedura de expropriere, prevăzută de art. 69—78, din legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică, modificată de legea din 5 Februarie 1937, asigurându-se exproprierea într'un termen de 10—20 zile.

Art. 10. — Despăgubirea va fi achitată, fie în bani, fie prin dare în schimb a altor terenuri de egală valoare, din proprietățile Statului, precum urmează:

a) Proprietarii particulari cu suprafețe de teren până la 20 ha, urmează să fie despăgubiți prin compensație cu orice terenuri, afară de păduri din proprietatea Statului, din regiunea respectivă.

Dacă între terenurile date în schimb din proprietatea Statului din regiunea respectivă și cele expropriate, există o diferență de valoare, care nu ar putea fi compensată în natură, expropriații vor primi în

bani diferențele de valoare între terenurile ce li s'au luat și cele ce li s'au dat.

În caz de lipsă de teren, indemnizația se va plăti în bani, conform legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

b) Proprietarii particulari cu terenuri în suprafață mai mare de 20 ha, cărora prin expropriere li se reduce proprietățile lor sub această suprafață, vor primi în completare până la suprafața de 20 ha, dacă va fi cu puțință din terenurile disponibile ale Statului, în regiunea respectivă.

În caz de lipsă de teren, precum și pentru suprafețele expropriate în plus de 20 ha, despăgubirea se va plăti în bani.

Art. 11. — Nu pot fi atribuite în schimb din proprietățile Statului, terenurile care au o destinație de folos general, pentru îmbunătățirea agriculturii, precum: școli de agricultură, silvicultură, ferme, stațiuni de experimentație agricolă și forestieră, centre agricole, pepiniere, terenuri afectate cantoanelor de brigadleri și pădurari.

De asemenea nu se pot atribui în schimb, terenurile expuse la mișcări sau eroziuni.

Suprafețele expropriate pentru împăduririle prevăzute la art. 1, alin. a, b, d, e, f, g, trec în patrimoniul Statului, iar valoarea terenului se va plăti de către C. A. P. S., care va trece obligatoriu, în primul buget, sumele convenite ca despăgubiri.

Pentru terenuri expropriate în scopul creierii de păduri comunale, despăgubirile se vor da de către Stat pe cale bugetară, comunele urmând să restituie valoarea solului la epoca exploatabilității, printr'o cotă de venituri; sumele se vor prevedea în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor și ale Guvernămintelor după caz.

Art. 12. — Proprietarii de terenuri supuse împăduririlor pot rămâne dacă vor, proprietari atât ai solului, cât și ai pădurilor create fără nici o despăgubire din partea Statului și fără a fi obligați să plătească Statului lucrările de împăduriri.

Art. 13. — Proprietarii rurali expropriați, care nu voesc a primi terenuri în schimb, conform art. 10, vor da declarații despre aceasta, urmând a li se plăti prețul exproprierii.

Art. 14. — Instanța de expropriere pentru cauză de utilitate publică este în drept a rezolva în primă și ultimă instanță orice contestație rezultată prin aplicarea prezentei legi.

Art. 15. — Proprietarii rurali din Muntenia, Moldova, Dobrogea și Bucovina, ale căror terenuri sunt supuse regimului prevăzut de art. 1, vor putea cere ca în schimbul terenului expropriat să li se atribuie loturi de colonizare în Basarabia.

CAPITOLUL IV

Executarea lucrărilor

Art. 16. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor și Guvernămintele, sunt în drept a lua măsuri pentru începerea lucrărilor prevăzute la art. 5, aducându-se acesta la cunoștința autorităților polițienesti, co-

munale și județene, prin ordonanțe date în acest scop, pentru Bucovina și Basarabia, și prin decizii ministeriale, pentru restul Țării.

Art. 17. — Proiectele tehnice ale împăduririi vor fi aprobate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu avizul conform al Consiliului Tehnic al Pădurilor.

Art. 18. — Cheltuielile cu delimitările și deplasările comisiunilor se vor suporta de către Direcția silvică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor și de către Directoratele pădurilor, ale Guvernămintelor pentru Basarabia și Bucovina, care vor înscrie în buget sumele necesare.

Art. 19. — Efectuarea lucrărilor de împădurire a terenurilor se execută de Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin organele Direcției silvice și C. A. P. S.-ului și prin organele Directoratelor pădurilor, pentru Basarabia și Bucovina.

CAPITOLUL V

Mijloace pentru executarea lucrărilor

Art. 20. — Pentru executarea lucrărilor și angajarea personalului tehnic necesar, se prevăd următoarele mijloace:

A. Fonduri.

a) Sumele înscrise în bugetele viitoare, proprii ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor și ale Directoratelor silvice, pentru Basarabia și Bucovina, care vor predea 80 la sută din valoarea anuală a sumelor de care este nevoie pentru împăduriri;

b) Sumele reprezentând valoarea lucrărilor, prevăzute în bugetul Direcției drumurilor sau al Direcției generale C. F. R., pentru lucrările arătate la art. 1, alin. e;

c) Subvențiile date de Ministerul Agriculturii și Domeniilor și de Guvernăminte, dela fondul de investiții;

d) Sumele rezultând din cotele excepționale ce se acordă de către prefecturi, în conformitate cu legea administrativă, pentru lucrări în folosul comunelor;

e) Sumele ce se prevede de către C. A. P. S. în buget, pentru împădurirea terenurilor ce intră în patrimoniul Statului.

Toate aceste sume se vor pune de către instituțiile respective la dispoziția organelor silvice, la începutul lucrărilor.

B. Procurarea brațelor de muncă și uneltelor.

a) Prestația în natură. Fiecare locuitor dela 16—20 ani din comunele rurale unde se fac lucrări de pepiniere și plantații va presta anual 8 zile de lucru cu brațele; cei cu carul sau cu plugul 2 zile de lucru.

Cei ce nu vor presta munca în natură vor plăti echivalentul prestației, după prețurile fixate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Sunt scutiți de prestație în natură: funcționarii Statului, militarii activi, invalizii, orfanii, văduvele de războiu, paznicii, argații cu contracte, infirmii incapabili de a munci;

b) Munca de folos obștească cu plată, în cadrul organizării Muncii Tineretului Român;

e) Rechiziționarea cu plată a lucrătorilor disponibili din comunele învecinate cu terenul care se plantează, prin deciziuni date de Ministerul Agriculturii și Domeniilor;

d) Intrebuințarea de detașamente militare de lucru cu plată, date de Marele Stat Major, pentru împăduririle cu scop militar;

e) Rechiziționarea de unelte, pluguri și mașini, necesare executării muncilor de împădurire a terenurilor destinate în acest scop.

Rechiziționarea se va face din ordinul pretorului în acord cu șeful Ocolului agricol respectiv prin notarii din comunele unde se execută lucrările, la intervenția Ministerului Agriculturii și Domeniilor;

f) Procurarea de către institutele prevăzute la art. 18, a uneltelor și mașinilor necesare lucrărilor de împădurire, prevăzute de legea de față din fondurile alocate în bugetele respective.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art. 21. — Constatarea infracțiunilor la prezenta lege se va face prin proces-verbal dresat de către: organele silvice ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor sau ale Guvernămintelor, de către pădurarii recunoscuți de către organele poliției judiciare.

Art. 22. — Se vor pedepsi:

Conform legii Nr. 173 din 22 Martie 1943, cu închisoare polițienească dela 1—10 zile și amendă dela 1.000—10.000 lei și vor plăti o contribuțiune de răscumpărare de două ori mai mare decât cea stabilită pentru prestatorii care execută prestație prin răscumpărare, toți cei ce nu se vor conforma dispozițiilor art. 30 B, punctul a, și în termenele prevăzute pentru executarea lucrărilor de împădurire.

Ordinea locuitorilor pentru prestarea muncii va fi fixată de primarul comunei, ținându-se seamă de muncile agricole în curs de executare.

Constatarea infracțiunii prevăzută în alineatul de mai sus se va face în conformitate cu art. 21.

Procesul-verbal se va supune spre aprobare șefului Serviciului silvic județean, care va fixa amenda.

Procesele-verbale de constatarea infracțiunii aprobate, sunt executorii și fac dovada până la înscrierea în fals.

Procesul-verbal de constatare va fi comunicat contravenientului și trimis Percepției respective spre executare.

Organele fiscale sunt obligate a urmări și încasa amenzile, potrivit Codului de procedură fiscală, vărsându-se la fondul prevăzut de art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate din 1930, cu modificările ei ulterioare.

Apelul contra proceselor-verbale de contravenție, aprobate, se va introduce la grefa judecătorei, în a cărei circumscripție s'a produs infracțiunea și în termen de 10 zile libere dela comunicare.

Apelul nu suspendă executarea.

În caz de achitare sau reducere de amendă, aceasta se pronunță cu ordin de restituire.

Contra cărții de judecată se va putea face recurs la grefa tribunalului, în termen de 30 zile libere dela pronunțare.

Art. 23. — Se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 1—6 luni, cu amendă dela 5.000—10.000 lei, toți cei care se vor opune la aplicarea dispozițiilor din prezentul decret-lege, cu ocaziunea oricărui fel de lucrări pe teren.

Acei care prin orice fel de acțiuni, vor contribui la degradarea sau distrugerea lucrărilor executate pe teren, sau în curs de executare, se vor pedepsi cu triplul amenzilor și închisoare prevăzută de codul silvic, iar în caz de recidivă, se va putea pronunța și închisoare dela 3 luni până la 1 an.

Art. 24. — Judecarea infracțiunilor prevăzute de art. 23, este de competența judecătorilor care vor judeca de urgență și cu precădere.

Amenzile se vor pronunța în folosul fondului, prevăzut de art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate din 1930, cu modificările ei.

Art. 25. — Orice alte dispozițiuni contrarii prezentului decret-lege sunt și rămân abrogate.

Dat în București la 2 Iulie 1943.

Nr. 1.846.

Raportul d-lor miniștri: al agriculturii și domeniilor, al apărării naționale, al afacerilor interne, al finanțelor, al justiției și al d-lui ministru subsecretar de Stat al românizării, colonizării și inventarului, către d-i Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareșal,

În cadrul acțiunii de reconstrucție a Țării, și în special a provinciei Basarabiei, am întocmit alăturatul proiect de decret-lege „pentru întregirea domeniului forestier” al Țării.

Această problemă de o covârșitoare importanță va satisface pe lângă nevoile de ordin economic și social și pe acelea ale apărării naționale, care au reclamat în deosebi urgente măsuri.

Programul de împăduriri — decenal — pe întreaga țară, alcătuit de specialiștii diferitelor departamente interesate, s'a supus Domniei Voastre și stă la baza alăturatului decret-lege.

Experiența a dovedit că un teritoriu are o producție agricolă regulată, numai dacă circa o cincime din întinderea sa este acoperită de pădure, uniform repartizată.

Prin dispozițiunile din proiect s'a urmărit ridicarea procentului păduros în regiunile de stepă și antestepă ale țării lipsite de păduri, prin:

- a) Ameliorarea și împădurirea terenurilor degradate;
- b) Crearea zonelor păduroase ce interesează apărarea națională;
- c) Împădurirea unui procent de 12 la sută din izlazuri pentru crearea pădurilor comunale;

d) Impăduriri în vederea creerii perdelelor de protecție, în interesul agriculturii și satisfacerea nevoilor locale ale populației cu lemn.

Din suprafețele ce se vor împăduri, Basarabia ocupă aproape jumătate. Această provincie este cea mai lipsită de păduri, procentul păduros atingând în mediu abia 4 la sută.

Azi când viața și munca constructivă românească, se afirmă cu mai multă vigoare pe acest pământ românesc, este momentul hotărâtor ca alături de celelalte ramuri ale producției, problema silvică să fie examinată în complexul cerințelor și îndrumată temeinic și rapid spre o cât mai completă deslegare, impusă de apărarea națională și economia națională.

De aceea, în conformitate cu dispozițiunile decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940.

Cu onoare, supunem Domniei-Voastră, spre aprobare și semnare, alăturatul proiect de decret-lege „pentru întregirea domeniului forestier” al țării.

Nr. 140.742

1943, Iunie 26.

DECRET-LEGE Nr. 573

pentru înființarea **Oficiului lemnului de lucru (O. L. E. M. N.)**
(Mon. Of. 204 din 1.IX.1943).

Art. 1. — În temeiul prezentei legi se constituie un **Oficiu** al lemnului de lucru, denumit „**Oficiul lemnului de lucru**” (O. L. E. M. N.). Lemn de lucru, în înțelesul legii de față, este lemnul prevăzut de art. 5.

Sedlul oficiului este în București.

Art. 2. — Din oficiu fac parte, în mod obligatoriu, întreprinderile care produc lemn de lucru, stabilite de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Art. 3. — Oficiul funcționează în forma societăților anonime, potrivit dispozițiilor prezentei legi și ale legilor în vigoare, referitoare la societățile anonime, dela care nu s'a derogat prin legea de față.

Art. 4. — Atribuțiunile Oficiului sunt:

1. Ținerea evidenței producției lemnului de lucru.
2. Distribuția lemnului de lucru.
3. Controlul livrării rămășițelor dela fabricarea cherestei și a capetelor de busteni și rășinoase, proprii fabricării celulozei, către fabricile de hârtie și celuloză.
4. Controlul aplicării prețurilor maxime stabilite de Comisariatul General al Prețurilor, pentru lemnul de lucru.
5. Românzarea exploatărilor și industriilor forestiere pe baza însărcinărilor primite din partea autorităților în drept.
6. Orice alte atribuțiuni care vor fi date Oficiului de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, în cadrul legii de față.

Art. 5. — Întreprinderile producătoare nu vor putea instrăina decât în baza dispozițiilor Oficiului: busteni, lemn de mină, bile, stâlpi și cherestea: scânduri, dulapi, grinzi, șipci și rigle, precum și

lemn de celuloză sub orice formă: lemn rotund, steri de esențe foioase și rășinoase, rămășițe și capete de bușteni de rășinoase.

Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va stabili prin decizie publicată în Monitorul Oficial, cantitățile de lemn de lucru ce vor putea fi înstrăinate în detaliu, fără autorizația ori dispoziția prealabilă a Oficiului.

Art. 6. — Ministerul Economiei Naționale poate bloca la întreprinderile productoare, pentru Oficiu, lemnul de lucru.

Biocarea se face prin decizie ministerială.

Art. 7. — Capitalul social al Oficiului va fi de 10.000.000 lei și se va subscri în întregime de către întreprinderile componente.

Lista cuprinzând cotele de participație la capitalul social se va stabili de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, prin deciziune, în raport cu capitalul și producția din ultimul an.

Acțiunile vor fi nominative și nu vor putea fi înstrăinate decât cu aprobarea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor și numai de către alți membri ai Oficiului.

În cazul intrării în Oficiu a altor întreprinderi sau în cazul ieșirii unor întreprinderi din Oficiu, Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va stabili prin deciziune, noua repartitie a cotelor de participație la capitalul social.

Art. 8. — Administrația Oficiului este încredințată unui consiliu de administrație, format din:

a) Un Președinte;

b) Trei membri de drept: administratorul Casei Pădurilor Statului, directorul Direcției silvice din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, reprezentantul Fondului Bisericesc din Bucovina;

c) Patru membri numiți, dintre care unul proprietar de pădure producător, cu exploatare proprie, recomandat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Președintele consiliului de administrație și membrii lui sunt numiți, pe termen de trei ani, de către Ministerul Economiei Naționale, la propunerea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, prin decizie publicată în Monitorul Oficial.

Consiliul va lucra valabil cu majoritate membrilor care îl compun; hotărârile se vor lua cu majoritatea voturilor celor prezenți; în caz de paritate, votul președintelui decide.

Art. 9. — Un reprezentant al Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va lua parte în mod obligatoriu la toate ședințele consiliului de administrație și ale adunărilor generale.

El va fi numit prin decizie, de către ministrul economiei naționale, la propunerea acestui subsecretariat.

Acest reprezentant este îndreptățit să suspende executarea hotărârilor care violează legea, statutele sau deciziunile ministeriale, raportând imediat Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Dacă în termen de 7 zile libere dela data suspendării, ea nu a fost aprobată de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comer-

tului și Minelor și comunicată oficial, suspendarea se consideră anulată de drept.

De hotărârile luate în absența lui, reprezentantul ministerului va putea lua cunoștință prin semnarea ulterioară a procesului-verbal de ședință.

În cazul când reprezentantul Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, absent, nu semnează procesul-verbal, hotărârile nu devin executorii decât după trecerea unui termen de 7 zile dela comunicarea lor Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, care le va putea suspenda.

Art. 10. — Vânzările de lemn de lucru pentru export se vor face numai de oficiu, ca mandatar al întreprinderilor producătoare.

Art. 11. — Oficiul nu va calcula niciun beneficiu la operațiunile sale.

Art. 12. — Oficiul este scutit de plata de taxe și impozite de orice natură către Stat, județ sau comună.

Art. 13. — Întreprinderile care produc lemn de lucru sunt obligate să execute hotărârile și măsurile luate de consiliul de administrație al oficiului, sub sancțiunile prevăzute de art. 16.

Art. 14. — Pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare ale oficiului, la toate vânzările de lemn de lucru intrând în prevederile art. 2, întreprinderile producătoare vor adăuga pe facturi sau note de plată la prețul mărfii, o cotă de maximum 1 la sută din acest preț.

Această cotă se va stabili de către consiliul de administrație al oficiului, cu aprobarea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Cotele se vor comunica și vărsa oficiului, lunar, ele vor putea fi urmărite potrivit codului de procedură fiscală. Sumele încasate de oficiu și rămase necheltuite în cursul exercițiului, vor fi raportate pe anul următor; ele vor fi ținute în seamă la stabilirea cotei pe acest an.

Art. 15. — Pentru a se putea exercita controlul prevăzut de art. 4, întreprinderile producătoare de lemn de lucru sunt obligate să pună la dispoziția oficiului și agenților desemnați, conform art. 17, toate datele privind materiile prime achiziționate, vânzările de produse și orice date necesare pentru controlul lor și al prețurilor.

Art. 16. — Contravențiunile la dispozițiunile prezentei legi, se vor pedepsi de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, cu următoarele pedepse:

1. Amendă dela 10.000—1.000.000 lei, care se va dubla, în caz de recidivă. Se consideră recidivă aceleași infracțiuni, în termen de un an dela data când a rămas definitivă o hotărîre de condamnare.

2. Incetarea temporară a exploatării sau închiderea temporară a fabricii.

3. Incetarea definitivă a exploatării sau închiderea definitivă a fabricii.

Sancțiunile pot fi aplicate, fără a se ține seamă de ordinea enunțării lor, precum și cumulativ.

Art. 17. — Persoanele îndrituite să constate contravențiunile, vor fi desemnate de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, prin decizie publicată în Monitorul Oficial.

Art. 18. — Procesele-verbale de constatare vor fi întocmite potrivit art. 138 din codul de procedură penală. Ele nu vor putea fi anulate pentru vicii de formă.

Un exemplar de pe procesul-verbal va fi lăsat contravenientului, care va semna de primire; în caz de lipsă sau de refuz de a semna, se va face mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

Procesele-verbale încheiate fac dovada despre cele constatate de către agenți, până la proba contrarie.

Art. 19. — Procesele-verbale de contravenție vor fi înaintate prin oficiu, Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, care le va aproba sau infirma, stabilind eventual sancțiunile.

Decizia de condamnare este executorie.

Ea este supusă apelului la tribunalul locului unde s'a constatat infracțiunea, în termen de 10 zile libere dela comunicarea ei.

Comunicarea deciziunilor se va face, conform normelor prevăzute în codul de procedură penală.

Hotărîrea tribunalului este supusă recursului, în termen de 10 zile dela pronunțare.

Motivele de recurs sunt cele prevăzute de art. 474 din codul de procedură penală.

Recursul se depune la grefa tribunalului, care a pronunțat sentința.

El se judecă de curtea de apel respectivă.

În caz de admiterea recursului, Curtea evocă fondul.

Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va fi citat, în Capitală, prin contenciosul său, iar în provincie prin contenciosul județean al Statului.

Art. 20. — Judecarea oricărui litigiu în care figurează oficiul, este de competență exclusivă a instanțelor judecătorești din București.

Art. 21. — Judecarea litigiilor ce s'ar naște între oficiu și întreprinderile producătoare de lemn de lucru, în legătură cu aplicarea legii de față, este de competență exclusivă a comisiei de arbitraj, prevăzută de art. 22.

Art. 22. — Comisiunea de arbitraj se compune din:

1. Un consilier al Curții de Apel din București, desemnat de Ministrul Justiției, ca președinte.

2. Un reprezentant al oficiului.

3. Un reprezentant al celeilalte părți.

Comisiunea va avea un secretar. El va fi delegat de către președintele consiliului de administrație, dintre funcționarii oficiului.

Președintele comisunii, prin scrisoare recomandată, trimisă cu cel puțin 10 zile libere înainte de termenul de judecată, va invita partea să-și desemneze reprezentantul său în comisiunea arbitrală.

În cazul când partea nu și-a desemnat reprezentantul în termen de 10 zile, el va fi desemnat, la cererea președintelui comisunii, de către primul-președinte al Curții de Apel din București, din membrii oficiului.

Dacă, fără a se justifica existența unui caz de forță majoră, unul

dintre membrii comisiei ar lipsi la termenul de judecată, comisiunea va lucra valabil și numai cu președintele și un singur membru.

În acest caz, votul președintelui va fi decisiv la pronunțarea hotărârii.

Comisiunea arbitrală va da hotărârea, întemeindu-se pe lege.

Hotărârea comisiei arbitrale nu este supusă nici unei căi de atac, ordinare sau extraordinare.

Art. 23. — Modul de funcționare al oficiului se va stabili prin statute, întocmite de consiliul de administrație și aprobate de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Art. 24. — Până la alegerea censorilor de către adunarea generală, Ministerul Economiei Naționale, la propunerea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, va numi 3 censori, prin decizie publicată în Monitorul Oficial.

Art. 25. — Prin derogare dela dispozițiunile legii Nr. 790 din 4 Septembrie 1941, pentru organizarea Basarabiei și Bucovinei, dispozițiunile legii de față vor fi aplicate de Ministerul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, pe întreg cuprinsul țării.

Art. 26. — Dispozițiunile contrare prezentei legii sunt și rămân abrogate.

Dat în București la 31 August 1943.

Nr. 2420.

Raportul d-lui ministru al înzestrării armatei și al producției de războiu ad-interim la Departamentul Economiei Naționale către d-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareșal,

Conform dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Avem onoarea a vă supune spre aprobare și semnătura Domniei-Voastre, alăturatul decret-lege pentru înființarea unui Oficiu al lemnului de lucru.

Până astăzi, repartiția lemnului de lucru, ca și întreaga activitate a întreprinderilor respective, a fost controlată și dirijată de către Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

Greutățile survenite din cauza războiului, impun luarea de noi măsuri, pentru a putea realiza aprovizionarea fabricilor de cherestea, a fabricilor de hârtie și celuloză și a minelor de cărbuni cu materii prime, pentru controlul fabricației cherestelei, pentru repartiția produselor și controlul prețurilor, în scopul de a putea asigura necesitățile armatei și ale instituțiilor de Stat, ca și pentru împlinirea nevoilor strict necesare consumului civil. În acest scop, se creiază prin noua lege un Oficiu de Stat, împrumutând — pentru funcționarea lui în actualele condițiuni economice și bugetare — reglementarea dată societăților

anonime și compus din acele întreprinderi producătoare de lemn de lucru ce vor fi stabilite de Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, Oficiu, cu ajutorul căruia, se va ajunge la o unitate de conducere și de îndrumare a întregului sector al lemnului de lucru, sub controlul permanent și direct al Statului.

Atribuțiile mai importante al acestui Oficiu sunt:

Ținerea evidenței producției, distribuția lemnului de lucru și controlul prețurilor maxime la producători.

S'a considerat numai articolele principale: lemnul rotund, chereșteaua, lemnul de mină și lemnul de celuloză, sub diversele lor forme.

Prin felul cum a fost prevăzută administrația Oficiului, Statul va avea un control direct și permanent asupra producției de lemn de lucru, atât prin președintele și membrii consiliului de administrație, numit de către Ministerul Economiei Naționale, la propunerea Subsecretariatului de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor, cât și prin reprezentantul său, care va avea dreptul de a suspenda orice hotărâre care ar călca sau ar fi protivnică intereselor țării.

Prin dispozițiunile luate prin noua lege, considerăm că vom putea organiza producția lemnului de lucru și a controla în mod cât mai eficace fabricația și prețurile, pentru a împlini cererile deosebit de importante ale armatei și ale economiei noastre naționale.

Dacă și Domnia-Voastră, sunteți de acord cu cele arătate mai sus, vă rugăm să binevoiti a semna alăturatul decret-lege.

Primiți, vă rugăm, Domnule Mareșal, încredințarea înaltei noastre considerațiuni.

Nr. 99.863.

1943, August 27.

A V I Z

Domnul Ing. insp. g-1 silvic Ilie C. Demetrescu, Conferențiar la Politehnică roagă pe cei ce au fotografii dela „Serbarea sădirii arborelui” să i le împrumute pentru eventuală reproducere într'o publicație. Fiecare fotografie va avea însemnat pe verso: subiectul, locul, data și autorul fotografiei. Se pot adăuga și alte amănunte, cum ar fi privitor la participanți. In cazul reproducerii se va indica și numele autorului fotografiei.

N E C R O L O G

† CONSTANTIN CASSAN

Inginer Șef Silvic

18 Mai 1908—30 August 1943

În ziua de 30 August 1943 s'a stins din viață, în plină tinerețe, în casa părintească din Câmpu-Lung (Mușcel), răpus de o boală care nu iartă, inginerul șef silvic Constantin Cassan.

Născut la București la 18 Mai 1908, inginerul Cassan a absolvit cu deosebită distincție Școala Politehnică în anul 1932, an în care pe data de 13 Noembrie a fost angajat ca inginer diurnist la Ocolul silvic Carol I, de unde la 15 Noembrie 1933 a fost trecut în aceeaș calitate la construcția liniei ferate forestiere del. Stâlpeni, unde solida sa pregătire tehnică, dragostea de muncă

și constinciositatea sa au fost de un real și neprețuit folos.

La 1 Decembrie 1934, fiind încadrat bugetar ca inginer stagiar, a fost repartizat la ocolul Silvic Câmpu-Lung, unde, între altele, a construit, în foarte bune condițiuni, prelungirea spre Căndești a liniei ferate.

La 1 August 1936 a fost numit șef al ocolului silvic Turnu-Măgurele, unde a depus o muncă deosebit de intensă și rodnică, dar unde, în exercitarea funcțiunii, a contractat și răceala care i-a fost fatală.

De la 1 Ianuarie 1938 a fost transferat ca șef al ocolului Câmpu-Lung, continuând a se distinge prin muncă bine organizată, necruțându-și însă puterile fizice.

Fără a bănuși cât de înaintată îi era boala, îngrijorați de debilitatea sa, colegii l-au sfătuit continuu să se îngrijească și să se odihnească. Numai după multe, repetate, stăruințe, la 1 Noembrie 1942, a acceptat a-și cere concediu medical. Era, însă, prea târziu, căci nu s'a mai putut reface și boala nemiloasă l-a ros, până ce l-a răpus.

Inginerul Cassan a căzut ca un brav, jertfind pentru serviciu și pentru pădure ultima sa licărire de putere.

În inginerul Constantin Cassan țara pierde un element de o corectitudine, conștiinciositate și pregătire tehnică, la cari superioare calități

se adăogau și acelea de bun camarad, om de suflet, suflet curat și model de modestie.

Suntem convinși că, orice altă carieră ar fi imbrățișat, tot fruntaș între frunțași ar fi fost.

A muncit camaradul Cassan de mic copil, a strălucit prin calitățile lui, a adus foloase reale Țării și serviciului, dar n'a avut vreme să simtă și să guste și partea plăcută a vieții.

În ziua de 1 Septemvrie 1943, trupul său muncit și chinuit, care n'a avut odihnă în viață, a fost condus la locul de vecinică odihnă din cimitirul Scheiu din Câmpulung, plâns de camarazii din Direcția Silvică Pitești, de foștii săi subalterni din ocolul Câmpulung, de delegații ocoalelor, de bătrânul său tată, zdrobit de durere, de rude și prieteni.

În numele Casei Pădurilor, al Societății Progresul Silvic, al camarazilor și al colaboratorilor săi, D-1 Director Regional O. Rădescu, secretarul ocolului și un pădurar și-au luat ultimul bun rămas dela acela care a fost inginerul Constantin Cassan.

Fie-ți ușoară țărâna și neștearsă amintirea, dragul nostru Cassan!

O. D. R.

ÎNȘTINȚARE

Domnii abonați ai Revistei Pădurilor: studenți, conducători silvici, brigadieri silvici și pădurari sunt rugați să achite cât mai neîntârziat, abonamentele restante și pe anul în curs.

Neachitarea acestor abonamente cel mai târziu, până la sfârșitul anului, va avea de urmare suspendarea expediției revistei, dela 1 Ianuarie 1944.

Administrația Revistei Pădurilor

Societatea «Progresul Silvic»

S T A T U T PENTRU PERSONALUL ADMINISTRATIV AL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A. Personal.

Art. 1. — Personalul administrativ al Societății se compune din:

- a) Un administrator (contabil);
- b) Un secretar (dactilograf-arhivar);
- c) Un curier;
- d) Un camerist;
- e) Una supraveghetoare cămin;
- f) 3 paznici la vlie (Govora, Carmen Sylva, Amara).

Numirea personalului și orice mutațiuni se fac de Comitetul de Direcție, cu excepția administratorului care va fi numit sau revocat de Consiliul de administrație.

Art. 2. — Pentru îndeplinirea diverselor lucrări în legătură cu activitatea Societății, Consiliul de administrație poate numi, în afară de personalul administrativ, și alte persoane cu pregătire în specialitatea respectivă. Atribuțiunile și retribuția acestui personal se vor stabili odată cu numirea.

Personalul de specialitate va lucra sub ordinele Comitetului de Direcție sau persoanei căreia i s'a încredințat de Consiliu activitatea respectivă (Biblioteca, Revista Pădurilor, Cercul de Studii, Editură, etc.).

Aceste numiri sunt valabile pe o singură perioadă bugetară, dacă la numire nu s'a precizat altfel, urmând ca la expirarea perioadei bugetare să fie reconfirmat tot de Consiliu.

Art. 3. — Întreg serviciul administrativ lucrează sub supravegherea Secretarului General al Societății, care este secondat de funcționarul administrator.

Art. 4. — Administratorul are sub ordinele sale directe întreg personalul de la Art. 1.

Art. 5. — Atribuțiunile personalului administrativ sunt cele în regulamentul special de funcționare al serviciului, iar atribuțiunile personalului de la art. 2, sunt cele fixate prin decizia de numire.

Art. 6. — Orice neînțelegeri se vor ivi între personal, vor fi supuse administratorului, care este dator a le aplană cu echitate și numai în caz de insucces, vor fi supuse Secretarului general sau Comitetului de Direcție.

Art. 7. — Plata personalului se va face la finele fiecărei luni pentru luna expirată.

Art. 8. — Licențierea se va face cu preaviz în conformitate cu legile pentru protecția salariaților patriculari și legea contractelor de muncă.

Părăsirea serviciului de către salariat se va anunța cu 15 zile înainte.

B. Salarizare.

Art. 9. — a) Administratorul care îndeplinește și funcția de contabil și gestionar, cu studii comerciale și înscris în Corpul Contabililor experți și autorizați cu gradul de cel puțin contabil autorizat, se asimilează din punct de vedere al salarizării cu un funcționar similar de la C. A. P. S.

În ce privește actualul administrator, diplomat al Școlii Superioare de Comerț din 1914, cu o vechime de 15 ani în serviciul Societății, având gradul de contabil autorizat și dreptul să semneze valabil registrele Societății în fața instanțelor judiciare, se asimilează cu gradul de subdirector de contabilitate dela C. A. P. S.

b) Secretarul arhivar (dactilograf) se asimilează cu impiegat cl. I dela C. A. P. S. cu aceeași vechime.

c) Curierul, cameristul și supraveghetoarea dela cămin, se asimilează cu cameristii dela C. A. P. S. cu aceeași vechime.

d) Paznicii vilelor vor fi salariați în raport cu localitatea și importanța averii ce păzesc, ținând seamă și de posibilitățile de trai.

Art. 10. — Pentru personalul specialist de la art. 2 condițiunile de salarizare se vor fixa prin decizia de numire.

C. Avansare.

Art. 11. — Pentru întreg personalul ed la art. 9, avansarea se face prin gradație la vechime în limita prevederilor bugetare din 2 în 2 ani cu avizul Comitetului de Direcție. În vremuri excepționale salariul se va majora odată cu majorarea salariilor la Stat și în aceeași proporție.

D. Asigurări pentru pensii și bătrânețe.

Art. 12. — Salariații Societății se vor asigura pentru pensii și bătrânețe la Casa Asigurărilor Sociale potrivit Legilor în vigoare.

În ce privește administratorul Societății, care nu poate intra în regimul asigurărilor sociale, salariul acestuia depășind salarii fixate de lege pentru a putea beneficia de asigurările sociale, se creiază, cu începere dela 1 Ianuarie 1942, un fond alimentat astfel:

10% din salariul lunar se va reține dela salariat și o cotă egală se va depune de Societate.

Suma astfel rezultată se va depune la CEC, sub denumirea „Fondul de bătrânețe N. Paia”. Acest fond se va depune în felul arătat mai sus, tot timpul cât D-l N. Paia, va fi salariatul Societății.

Administrarea fondului și folosirea lui de către beneficiar se va face potrivit unui regulament ce se va întocmi în acest scop.

Art. 13. — Prezentul statut a fost aprobat de Consiliul de Administrație în ședința din 2 Decembrie 1941 și completat în ședința din 15 Decembrie 1942 și intră în vigoare dela 1 Ianuarie 1942.

P U B L I C A Ț I I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Straja, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 19331 ha 9200 mp. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 120 aniș Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lungani, județul Iași, proprietatea Vasile Ichim, în suprafață de 13 ha 700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 22 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.
No. 136778/943.

a) Amenajamentul pădurii Sălbiș și Pietroșani, județul Muscel, proprietatea Zoe Calleya Baldovin, în suprafață de 90 ha, tratată în două serii de crâng cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Clinceanca Tinosul, județul Prahova, proprietatea Moștenit. Gh. Ionescu, în suprafață de 123 ha 8100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Data astăzi 22 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.
No. 136779/943.

a) Amenajamentul pădurilor Potopin-Bercica-Ulmet din județul Romanați, proprietatea Statului formând seria IV din ocolul silvic Caracal, în suprafață de 816 ha 8000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Dumbrava și Cluha, județul Sibiu,

proprietatea Statului, dată în folosința Episcopiei evanghelic-luterane din Sibiu, în suprafață de 345 ha 2900 mp. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Iunie 1948, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.
No. 138780/943.

a) Amenajamentul pădurii Lipoveanca-Vulpache, Runcu, județul Ilfov, proprietatea Const. Basarab-Brâncoveanu, în suprafață de 428 ha 1949 mp., tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea în anul 1955.

Data astăzi 24 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.
No. 138416/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor de pe muntele Sboina, județul Putna, proprietatea Obștei Moșnenilor Spinești, în suprafață de 3045 ha 6000 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția 90 ani; una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 24 Iunie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozescu.
No. 138417/943.

a) Amenajamentul pădurii Rușii lui Asan, județul Vlașca, proprietatea Elena Gh. Belomei, în suprafață de 153 ha 7700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Denta, județul Timiș Torontal, proprietatea Composesoratului Denta, în suprafață de 29 ha 4600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 19 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu.
No. 222845/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Falcău, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 11218 ha 300 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Baracu, județul Prahova, proprietatea Irina Sarafidi și A. Lazaris, în suprafață de 229 ha 8000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 21 Octombrie în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu.
No. 225426/943.

a) Amenajamentul pădurii Chesinț, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Chesinț, în suprafață de 629 ha 3860 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 105 ani. Revizuirea în anul 1953.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sărasca, județul Prahova, proprietatea M. Balașiu ș. a., în suprafață de 78 ha 5000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Studiul se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Săcueni, județul Dâmbovița, proprietatea Comunei Săcueni, în suprafață de 30 ha 4500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Grădișteanca ș. n., județul Ilfov, proprietatea D. Dima, în suprafață de 34 ha 4000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dragomirești jud. Muscel, proprietatea N. C. Mihalcea, în suprafață de 12 ha 5313 m². Regim și tratament, crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 214929/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Urechiul Lung, județul Brașov, proprietatea Comunei Vulcan, în suprafață de 1226 ha 8000 m. p. tratată în două serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Frumușica, județul Iași, proprietatea George Cruțescu, în suprafață de 138 ha 7200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani. Aplicarea studiului este condiționată de împădurirea până în anul 1945 a celor 17,48 ha poeni.

Data astăzi 9 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 214930/943.

Art. II. — Revizuirea amenajamenteor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. Grozeșcu.

Pentru completarea unor colecțiuni, Societatea „Progresul Silvic” are nevoie de caiete dispartate din Revista Pădurilor. Cei ce au astfel de exemplare sunt rugați să le trimită la Societate.

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.

Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.
Cenzori supleanți: Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	100 "
Numărul	40 "

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

Funicularul este mijlocul indispensabil pentru transportul materialelor Dvs., la distanțele cele mai mari, chiar și pe terenurile cele mai accidentate.

„CABLUL ROMÂNESC“ S. A. R. din Ploiești
stă la dispoziția Dvs. cu specialiști rutinați în această materie, pentru studii, proiectarea și construirea funicularilor. Adresați-vă cu încredere și veți fi mulțumiți.
NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE
CABLUL ROMÂNESC S. A. R. Fabrică de cabluri de oțel
PLOIEȘTI

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN:
**INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE**
un volum de 304 pagini

GR. ELIESCU:
PROTECȚIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
**TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ
GENERALĂ**
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA” I. E. TOROȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

NOIEMBRIE — DECEMBRIE 1943

ANUL 55, Nr. 11

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 55, Nr. 11—12

NOEMBRIE—DECEMBRIE 1943

SUMARUL:

<i>Studii:</i>	
Eliescu Gr.: Asupra uscării în masă a stejarului — — — — —	453
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
Rădulescu V. Anton: Câteva observațiuni în legătură cu regenerarea bradului	160
Bălănică Th.: Legea 418 — — — — —	470
Pavelescu I.: Observațiuni în legătură cu decizia de maximalizarea prețurilor rilor lemnelor de foc — — — — —	475
Pop Absolon: Etalonul lungimilor în măsurătorile cadastrale — — — — —	479
<i>Vânătoare și Pescuit:</i>	
Cota V.: Invățăminte dintr'o călătorie în Germania — — — — —	485
Cota V.: Un răspuns — — — — —	489
<i>Cronica internă</i> (pag. 492); <i>Cronica mercurială</i> (pag. 499); <i>Cronica cinegetică</i> (pag. 499); <i>Cărți</i> (pag. 505); <i>Reviste</i> (pag. 506); <i>Informațiuni</i> (pag. 517); <i>Necrologie</i> (pag. 520); <i>Soc. Progresul Silvic</i> (pag. 524); <i>Publicații</i> (pag. 534).	

SOMMAIRE

<i>Études:</i>	
Sur de dépérissement en masse du chêne pédonculé — — — — —	Eliescu Gr.
<i>Commentaires:</i>	
Quelques observations sur la régénération du sapin — — — — —	Rădulescu Anton
La loi No. 418 — — — — —	Bălănică Th.
Remarques sur la décision de maximiser le prix du bois de chauffage — — — — —	Pavelescu I.
L'étalon des longueurs dans les mensurations cadastrales — — — — —	Pop A.
<i>Chasse et Pisciculture:</i>	
Renseignements obtenus d'un voyage d'études en Allemagne — — — — —	Cota V.
Une réponse — — — — —	Cota V.
<i>Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic”.</i>	

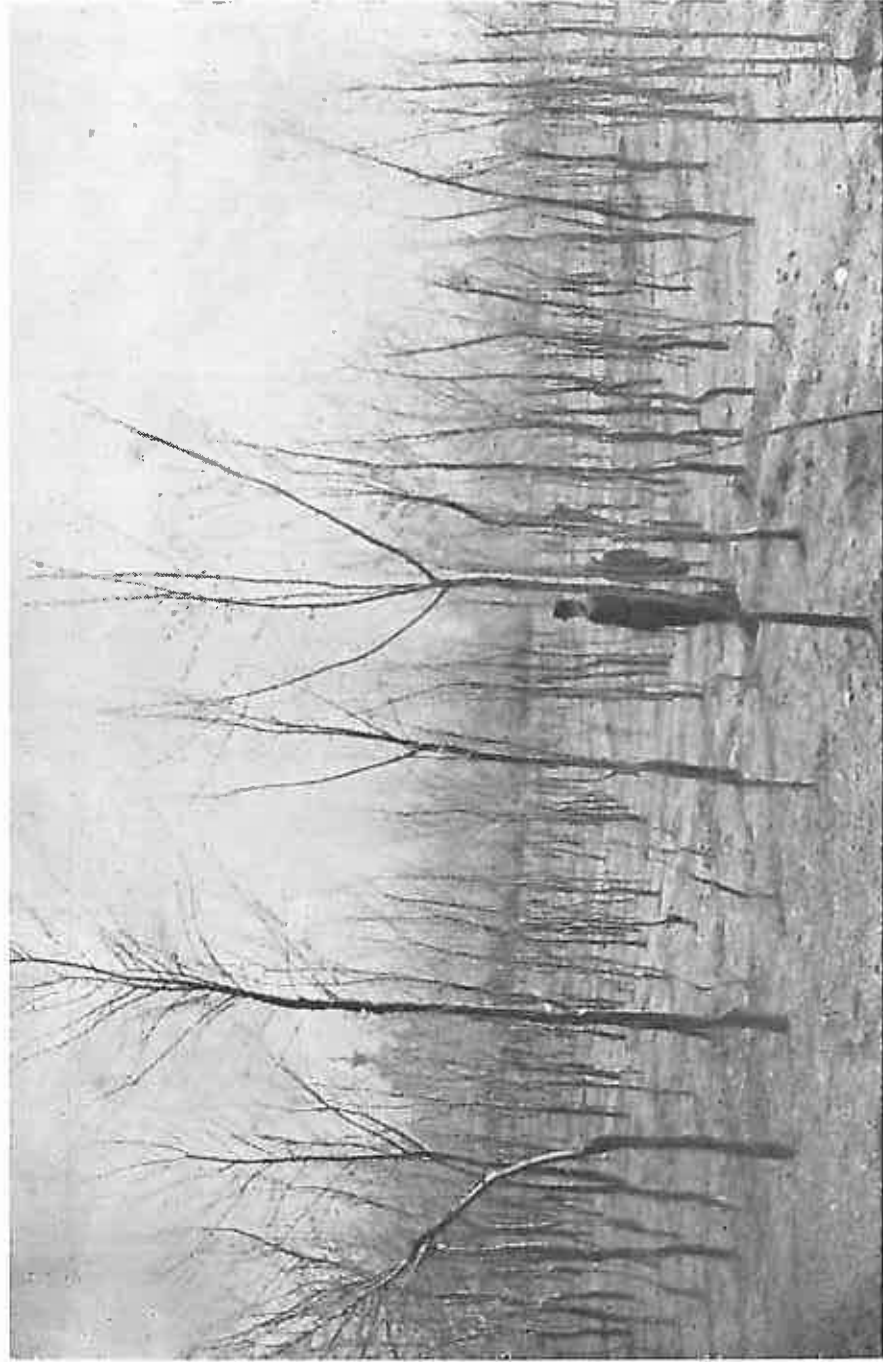
INHALT

<i>Abhandlungen:</i>	
Über das massenhafte Absterben der Eiche — — — — —	Eliescu Gr.
<i>Mitteilungen:</i>	
Einige Betrachtungen über die Tannenverjüngung — — — — —	Rădulescu Anton
Das gesetz Nr. 418 — — — — —	Bălănică Th.
Bemerkungen über den Erlass für die Höchstpreise des Brennholzes — — — — —	Pavelescu I.
Normalmass für die Länge in Katastermessungen — — — — —	Pop A.
<i>Jagd und Fischerei:</i>	
Erfahrungen aus einer Reise durch Deutschland — — — — —	Cota V.
Stellungnahme — — — — —	Cota V.
<i>Cronik, Bücherschau, Zeitschriften-schau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic”.</i>	

Clișeu Ing. N. Rucăreanu

Larice spontan pe muntele Furnica din masivul Bucegilor.
Mélèze sur la montagne Furnica dans le massif montagneux de Bucegi
(Carpathes méridionales).

Clișeu Ing. M. Vasile.
Plantație de ulm de Turchestan, în vârstă de 4 ani, făcută în anul 1935, pe teritoriul comunei Sărăria
din jud. Cetatea-Albă.

Plantation d'orme de Turckestan, à l'âge de 4 ans, exécutée en 1935, sur le territoire de la commune Sărăria
(dép. Cetatea-Albă) en Bessarabie.

S T U D I I

**Din lucrările Institutului de Cercetări
și experimentație forestieră.****ASUPRA USCĂRII ÎN MASĂ A STEJARULUI**

de GR. ELIESCU

În vara anului 1942 ni s'a semnalat că în unele păduri ale Ocolului silvic Nucet, stejarul se usucă în masă. Fenomenul din cauza importanței lui a și fost relevat atât de D-l Prof. C. Georgescu într'un articol publicat în această revistă în anul 1942, Nr. 11—12, cât și de D-l Conf. C. Chiriță într'o conferință ținută la Soc. Progresul Silvic și recenzată tot în Revista Pădurilor, 1943, Nr. 3—4.

Uscarea stejarului în masă este un fenomen extrem de interesant din punctul de vedere al Protecției pădurilor și de aceea am crezut necesar să facem unele considerațiuni rezultând din examinarea acestui fenomen ca fenomen accidental.

Pentru a vedea dacă uscarea stejarului din pădurile Ocolului silvic Nucet se integrează în această categorie de fenomene, credem că e bine dela început să lămurim ce se înțelege prin *accidental* în protecția pădurilor.

Fenomenele vătămătoare se pot împărți, după factorii ecologici vătămători, în 4 grupe: vătămări cauzate de factori biotici (ex.: insecte) de factori fizico-chimici (ex. foc-îm), de factori mecanici (ex.: curenți puternici de aer) și de factori fiziologici (ex.: epă, căldură).

Primele trei grupe de factori nu apar în viața arborilor decât ca factori *ne necesari* arborilor și, cum apariția și efectele lor în legătură cu arborii sunt uneori mai frecvente, alteleori mai rare, fenomenele vătămătoare cauzate de ei au un caracter mai mult sau mai puțin *neobișnuit, întâmplător* sau *accidental*.

Ultima grupă de factori vătămători cuprinde factorii fiziologici (ex. căldură), care, prin însăși numirea grupei, indică factori în legătură cu viața arborilor și deci prin natura lor *necesari*. Ei devin vătămători prin valorile excesive pe care le iau uneori față de normalul cu care arborii sunt obișnuiți. Ia care, mai exact, aceștia sunt adaptați. O îndepărtare mare față de valoarea normală este întotdeauna, în natură, ex-

cepțională. Deci și această grupă de factori cauzează fenomene neobișnuite, întâmplătoare și deci accidentale.

Uscarea în masă a ștejarului în pădurile Ocolului silvic Nucet credem, deci, că se integrează în această categorie de fenomene. Pentru a ne convinge este suficient a examina tabloul ce reprezintă uscările arborilor în pădurile ocolului menționat.

T A B L O U
de numărul arborilor uscați.

Pădurea	Suprafața ha.	1939	1940	1941	1942	1943
Stejeret	218	—	2715	—	28.643	2360
Siliștea	320	1049	—	—	3.293	2084
Iuda mică	161	1578	—	—	3.522	3587
Jugureni	—	1271	—	—	3.264	4250

Din examinarea tabloului se constată că în pădurile arătate numărul arborilor uscați în 1942 este mărit față de cel al anilor precedenți. Unde însă acest fenomen a fost mai evident, este în pădurea Stejeret, unde a fost uscată o cantitate de 100 de ori mai mare decât normal se usca înainte: după declarația D-lui Ing. D. Sotiriu, șeful Ocolului, se uscau circa 250 arbori anual, în toată pădurea.

În plus, uscarea a avut loc extrem de repede: începând din primăvară până în toamnă. Pe măsură ce se trecea cu marcarea arborilor uscați, alți arbori considerați vii la marcarea, se uscau.

Aceste caractere ale fenomenului sunt concludente că ceva anormal cu caracter accidental, s'a petrecut în viața arborilor. Deaceia putem conchide că uscarea în pădurea Stejeret nu poate fi luată ca o urmare a schimbării tipului de vegetație. Într'o asociație vegetală, schimbarea tipului de vegetație se face prin modificare treptată și deci înceată a factorilor ecologici. Acest fenomen cu caracter catastrofal ar putea eventual să aducă după sine o schimbare a tipului de vegetație, dar s'ar putea ca tipul de vegetație să rămână și același. Deci uscarea bruscă a ștejarului nu poate fi luată ca un fenomen normal în evoluția arboretului de care e vorba. Ea poate fi luată cel mult ca un semn că o cauză identică ar putea în timp să conlucreze cu factorii ce duc la schimbarea tipului de vegetație.

Deaceea părerea noastră este că uscarea, având caracterul unui fenomen cu totul accidental, *nu trebuie coniuudată* cu fenomenele vătămătoare, uscarea vârfurilor, crăcilor sau uscări de arbori izolați, ce au loc mai mult sau mai puțin frecvent în aceste păduri.

Această separare trebuie făcută întâi pentru că acest fenomen ar putea avea o cauzalitate diferită de aceea a celorlalte fenomene de uscare ce s'ar observa. În al doilea rând, dacă am presupune că această cauzalitate ar fi aceeași, ea apare mai ușor în analiza unui fenomen accidental rar, decât într'o serie de fenomene greu de definit. (Uscările sporadice de arbori, uscările vârfurilor rezervelor, etc. sunt fenomene vătămătoare însă cu un caracter mai puțin accentuat, și deaceea, mai greu de analizat).

Este necesară această diferențiere a fenomenelor pentru că scopul analizei noastre este de a preciza, sau a ne apropria cât mai mult de cauza principală vătămătoare ale acestei uscări și nu de a găsi toate cauzele care ar fi putut concura la uscarea stejarului și pe care Protecția pădurilor le cunoaște.

Din cele patru categorii de factori trebuie delimitat început eliminați grupa factorilor mecanici și fizico-chimici. Rămâne grupa factorilor biotici și a celor fiziologici.

Din prima grupă ar putea fi luate în cercetare insectele, ciupercile și bacteriile. Organismele vegetale vătămătoare credem că sunt mai puțin de luat în seamă, deoarece ele au un caracter mai mult secundar, asemănându-se în această privință cu unele insecte secundare ce atacă arborii slăbiți de o altă cauză.

Dar chiar dacă am presupune că uscarea s'ar datori unui asemenea organism, apariția și evoluția calamității ar fi avut un cu totul alt aspect decât acesta ce îl prezintă uscarea pădurii Stejeret. Ea ar fi apărut treptat s'ar fi întins, și în orice caz atacul ar fi fost atât de evident, așa încât nu ar fi lăsat loc unei nesigurante.

Pentru a preciza mai bine caracterul unei asemenea infestări, cred nemerit să amintesc atacul care a dus la moartea ulmilor, atac cauzat de înmulțirea gândacilor din genul *Eccoptogaster* și a răspândirii prin ei a ciupercii *Ceratostomella ulmi*. E un exemplu tipic de uscarea arborilor unei specii prin infestarea cu o ciupercă ce poate provoca o calamitate. Trebuie însă reținut faptul că ea are un agent de răspândire

— insecta — care din punct de vedere al atacului este secundară, adică preferă arborii lăncezi și că această insectă trebuie să fie ea însăși într'o puternică supraînmulțire (gradațiune). Cine a urmărit acest atac, a observat cum focarele de infestare apăreau în ochiuri, răspândindu-se treptat în aceeași pădure, sau din pădure în pădure, până când ulmii din masiv sau izolați au căzut, încetul cu încetul, an după an, pradă atacului.

În cazul uscării stejarului însă, nu este cât de puțin acest aspect, deoarece aci nu există un atac de insecte de scoarță sau lemn. E adevărat că, după două veri dela începutul atacului, (deci în toamna 1943), mulți arbori pe cale de uscare au început să fie invadați de insecte (*Platypus cylindrus* și *Xyleborus dryographus*). Dar acest fapt indică totmai că uscarea a fost atât de repede, că abia după două veri insectele de lemn și scoarță au început să se înmulțească în arborii ce au mai scăpat cu viață, dar care sunt deperisanți. De altfel, în Stejeret au avut de suferit și pueții care nu sunt niciodată atacați de asemenea insecte, nu numai arborii mari.

Deaceea, părerea noastră este că o uscare atât de bruscă prezentând, caracter de calamitate, nu se poate datori primar unei ciuperci sau bacterii. Rămâne deci a fi luate în considerație ca factori primari, dintre factorii organici, numai insectele.

Dintre insecte, nu interesează decât omizile și anume: *Tortrix viridana*, *Malacosoma neustria*, *Chermatobia brumata* și mai ales *Lymantria dispar*, care, prin apariția lor bruscă, uneori explosivă și cu o durată de 1—2—3 ani, pot provoca completa defoliere a arborilor.

Deși de cele mai multe ori atacurile acestea nu duc la uscarea arborilor, întrucât după o defoliere arborii înfrunzesc, nu trebuie subestimat faptul că defolierea, mai ales repetată, produce un foarte grav dezechilibru fiziologic, chiar la arborii perfect sănătoși. Urmărilor acestui dezechilibru este, în afară de pierderea creșterii anuale, o debilitare a arborilor și uscarea parțială a ramurilor, a vârfulor lor mai ales.

Arborii sănătoși însă cu greu cedează unui atac de omizi, deaceea nici nu se cunosc uscări în masă după atacurile de *Lymantria dispar*. Acestea apar însă dacă defolierile sunt urmate de infestațiuni ale noilor frunze cu „fâinarea stejarului“.

Sunt cunoscute uscările datorite unei asemenea succesiuni de atacuri, la stejarii din Slavonia ¹⁾.

Dacă acum examinăm legătura dintre pădurile uscate și atacurile insectelor constatăm că în toate arboretele uscate au fost anterior atacuri de *Lymantria dispar*. Astfel în Stejeret au fost atacuri în 1940 și 1941 în urma cărora s'a observat uscarea vârfurilor ramurilor pueților. Pădurea Stejeret a mai fost atacată și de cotari în 1938. La 10 Iunie când am văzut-o, era parțial reînfrunzită. În pădurea Siliștea uscarea a avut loc numai în parchetele atacate doi ani consecutiv (1940 și 1941), arboretul neatacat rămânând verde. În pădurea Iuda mică atacul a fost în 1941 și 1942, în primul an fiind mai puternic în al doilea mai slab.

Din cele arătate se observă o paralelizare între atacuri și uscările arborilor. Cum insectele acestea sunt primare, înmulțirea lor fiind independentă de starea fiziologică a arborilor, s'ar putea trage concluzia, având în vedere mai ales cazul pădurii Siliștea, dar și a pădurii Stejeret, că uscarea se datorește, aproape exclusiv, atacurilor de omizi în doi ani consecutivi.

Înainte de a trage însă o concluzie, trebuie să examinăm și influența factorilor din-ultima grupă, a factorilor fiziologici. Acest lucru este necesar fiindcă după cum vom vedea anul 1941 a fost foarte bogat în precipitațiuni.

Temperatura atmosferei în Ianuarie 1942 a ajuns la un minim absolut, la stațiunile de ordinul II cele mai învecinate între -34.8 și -28.3. Dar dacă facem comparație între minimele absolute din întreaga țară, constatăm că acestea au variat între -38.5 și -23. De unde rezultă că, dacă gerul ar fi fost o cauză primară, în primăvară am fi avut numeroase cazuri de uscare. Ceiace nu a avut loc.

O problemă de lumină nu poate fi.

Rămân doar variația factorilor fiziologici din sol: factorii chimici și cuplul aer-apă. Primii factori nu pot fi luați în considerație. Calitățile fizico-chimice ale solului variază în totalitatea lor foarte încet, solul constituind un fel de constantă în

1) Prof. Dr. Aug. Langhoffer: Der Schwammspinner und das Eingehen unserer Eichenwälder. Annales pro experimentis foresticis. 1. 1936. Zagreb.

comparație cu variația extrem de mare a factorilor ecologici atmosferici.

Rămâne de examinat cazul precipitațiilor, abundente sau sărace.

După cum am arătat mai sus, printr'o coincidență nefavorabilă pentru cercetările noastre, uscările de arbori masive au avut loc nu numai după atacuri de insecte dar și după o puternică precipitațiune.

În pădurea Stejeret ca și în multe alte păduri ale Ocolului silvic Nucet, în urma topirii zăpezilor, apa a stagnat timp îndelungat la suprafața solului. Aceasta se explică prin faptul că solul acestor păduri prezintă la o adâncime de circa 40—50 cm un orizont foarte greu permeabil.

Desigur că stagnările de apă în aceste păduri sunt un fapt comun. În anul 1942 însă, ele s'au prelungit până în Iunie. Că în iarna 1941—1942 cantitatea de zăpadă a fost mai abundentă ca în alți ani, se poate deduce din datele Institutului Meteorologic relative la stațiunea pluviometrică Tudor Vladimirescu. Această stațiune se găsește numai la circa 5 km de pădurea Stejeret, deci ne poate da aproape exact valoarea precipitațiilor căzute în pădure.

În perioada dela 1900 (de când a început să funcționeze această stațiune) până astăzi, maximul anual atins a fost în 1912 când au căzut 1088,6 mm și în anul 1941 când au căzut 994,0 mm. În timp ce media anuală este pentru această stațiune 663,8 mm.

În perioada Octomvrie 1941—Martie 1942 au căzut 333,7 mm când normala acestor 6 luni este de 256,3 mm. Aceste date arată că precipitațiunile au fost excepționale. Numai în încă două ierni reese că au mai fost în această stațiune, în perioada Octomvrie—Marie (inclusiv) precipitații atât de abundente (peste 200 mm) în 1915—16, 348 mm și în 1912—1913, 359,7 mm.

Aceste date explică prelungirea stagnării apei la suprafața solului.

Desigur că ele însă nu ne pot spune și dacă în adevăr stagnarea apei este cauza uscării. Această stagnare însă poate fi o cauză ajutătoare în fenomenul uscării. Se știe că stejarul pedunculat este o specie foarte sensibilă la apa stagnantă.

Din cele de mai sus se desprinde părerea noastră că uscarea bruscă a stejarului în pădurea Stejeret, se datorește în primul rând acțiunii atacurilor repetate ale insectelor cu ac-

țiunea, poate, mai slabă dar și mai greu de pus în evidență a apei stagnante.

Privind acum prin această concluzie, la uscările mai slabe ce se observă în pădurile Ocolului Nucet și Slăvești (unde deasemenea s'au observat uscări destul de puternice în mai mulți ani consecutivi ex.: 1934—1940) credem că și acestea se datoresc, în cea mai mare parte, tot defolierilor cauzate de insecte, la care se adaugă eventual vătămrile aduse de apa stagnantă sau de fâinarea stejarului.

Dacă nu atribuim importanța ce credem că s'ar cuveni atacurilor insectelor, este și din cauza a prea sumarelor cunoștințe pe care le avem asupra lor. Aceasta se datorește și faptului că în practica silvică nu se dă încă suficientă însemnătate observațiunii fenomenelor accidentale, decât când ele sunt catastrofale. Multe probleme de ecologie forestieră nu ne-ar părea atât de greu rezolvabile, mai ales atunci când e vorba numai de stabilirea unui diagnostic, dacă preocupările practice ar fi ceva mai mult înclinată spre problemele de cultura și protecția pădurilor. Ținerea conștiincioasă a unei cărți relative la fenomenele biologice observate pentru fiecare pădure, ar putea remedia lipsurile de azi în informație și ne-ar da astfel posibilitatea să răspundem problemelor cu mai puțină sfiială.

Sur le dépérissement en masse du chêne pédonculé.

Über das massenhafte Absterben der Eiche.

Im Laufe des Frühlings und des Sommers 1942 entstand ein katastrophales Absterben der Eiche im Walde Stejeret des Forstreviers Nucet. Auf einer Fläche von 218 ha sind über 28.000 ältere Bäume eingegangen. Verfasser erörtert die Ursachenfrage dieser Erscheinung und kommt zum Schluss, dass die massenhafte Vermehrung des Schwammspinners in den zwei vergangenen Jahren die primäre Ursache sei. Dazu sind noch die recht ungünstigen Bodenfeuchtigkeitsverhältnisse des letzten Winters mitzurechnen. Im Zusammenhang damit ist zu bemerken dass vom April bis Juni der Waldboden vom stehenden Wasser ununterbrochen vernässt war.

COMENTARII—INSEMNAȚII

CĂTEVA OBSERVAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU REGENERAREA BRADULUI

de ANTON V. RĂDULESCU

Până acum, bradului nu i s'a dat atențiunea pe care o merita calitățile sale forestiere de arbore sigur în cultură. Datorită învățămintelor ce s'au tras din cultura moliftului, bradul va fi în curând așezat la un loc mai de cinste în economia silvică, atât la noi, cât și în alte țări.

Pentru a putea da însă o extindere mai mare culturii bradului, mai avem încă nevoie să învățăm a cunoaște mai bine cerințele sale ecologice. Să învățăm mai temeinic cum crește, unde crește și cum se înmulțește bradul. Nu posedăm încă observațiuni și studii suficiente asupra bradului din țara noastră. Silvicultura noastră, după mai bine de 60 ani de existență, are acum posibilitatea să culeagă, în mare măsură, observațiuni de acest fel, pe care să le compare cu observațiunile făcute în alte țări.

O chestiune importantă, care se va pune în mod mai accentuat de aci înainte privitor la cultura bradului, va fi chestiunea regenerării lui, fie pe cale naturală, fie pe cale artificială.

Este, credem, timpul ca să se facă un bilanț al lucrărilor privind regenerarea bradului acolo unde s'a aplicat un tratament judicios potrivit acestei specii de valoare.

Acum nouă ani, Prof. P. A. Grunau într'un articol intitulat: „Problema regenerării pădurilor în România”, se exprima în această privință astfel, relativ la grădinărit, tratament atât de indicat la brad:

„Incerări de tăeri grădinărite, pe cât știu, au fost făcute pe una din văile laterale ale Tarcăului — desigur și aiurea — și ar fi interesant și instructiv a se controla cum se prezintă acele arborete astăzi, 40 ani și mai bine după exploatare, comparativ cu cele provenite din împăduriri artificiale, efectuate,

tot pe acea vreme sau mai târziu, în urma tăierilor rase. Ar fi interesant a se ști care metodă a dat rezultate mai bune și a realizat mai bine principiul enunțat, ca fiecare generațiune să lase celor viitoare pădurea cel puțin în acea stare, în care a fost primită dela străbuni”.

Multe învățăminte am putea culege și din analizarea rezultatelor la care au dus și celelalte tăieri decât cele grădinarite, chiar cele rase care sunt atât de puțin indicate pentru brad.

În cele ce urmează, vom prezenta câteva observațiuni și constatări în legătură cu regenerarea bradului făcute în pădurile din Valea Prahovei.

În procesul de regenerare a bradului, factorul care conduce dezvoltarea puștilor în primii ani (după unele păreri până la 10 ani) este lumina. Bradul fiind specia care suportă în tinerețe o umbrire puternică, este în consecință sensibil la lumina directă. Datorită acestei caracteristici, regenerarea lui trebuie să se facă numai în lumina difuză. Aceasta este condițiunea care va dicta modalitatea de regenerare a bradului, imprimându-i în același timp particularitățile ce decurg din gradarea luminii directe și difuze.

De modul cum silvicultorul va ști să dozeze lumina, prin orânduirea în timp și spațiu a tăierilor, atât lumina directă cât și cea difuză de care are nevoie semințișul, va depinde reușita regenerării bradului.

Din cele întâlnite la câteva păduri din valea Prahovei putem face unele deducții, cu caracter provizoriu, în această privință.

Exploatările făcute la cele mai multe din pădurile aflate în bazinul superior al Prahovei (fără Valea Azugei) în ultimii 60 ani, au constatat mai mult din extrageri de arbori.

La pădurile de brad cu fag se extrăgea odată numai una din specii. După un interval de timp, când coronamentele se atingeau din nou, se extrăgea cealaltă specie. Aceste extrageri, în unele părți, lua caracterul tăierilor succesive, în altele al tăierilor grădinarite și quasi-grădinarite. Totul depindea dacă specia care se scotea era în mai mare sau în mai mic număr la un loc. Aproape în fiecare din pădurile de brad cu fag se întâlnesc aspectele cele mai variate de structură, ca o consecință a acestor exploatări din trecut. Astfel găsim porțiuni de păduri în care arboretul este curat de fag cu subetaj de brad.

deși în apropiere se găsește fagul amestecat cu bradul. În alte părți, în aceeași pădure, găsim brad curat pe suprafețe ce pot ajunge până la un ha. Cercetând arboretele mai de aproape aflăm încă tulpinile pe jumătate putrede, în primul caz, ale brazilor extrași, în al doilea, ale fagilor extrași acum 20 ani.

Intr'o porțiune din acestea, tratată în ultimii 20 ani în codru cu tăieri succesive, am cules observațiunea ce o redăm mai jos privitoare la regenerarea bradului pur, în urma acestui tratament. Porțiunea despre care urmează să ne ocupăm, se află în pădurea Zamora. Arboretul, în curs de exploatare, este curat de brad, pe o suprafață de aproape un ha.

Fig. 1. — Pădurea Coștila: Subetaj de brad în arboretul principal de fag în urma extracției bradului.

Pădurea Zamora, proprietatea moștenitorilor Grigore Gh. Cantacuzino, este situată pe versantul stâng al Prahovei. Limitată la Nord de Valea Fetei (în dreptul tunelului de cale ferată dela Buzeni), iar la Sud, de Valea Zamorei (300 m mai jos de Halta Poiana Tapului). Aproximativ jumătate din pădure, partea inferioară, dela 800 m altitudine până la 1100 m este compusă din fag cu brad în proporții egale. Dela altitudinea de 1100 m și chiar 1200 m în unele locuri, până la 1400 m, pădurea este compusă numai din fag curat. Expoziția generală a pădurii este vestică. Cam la jumătatea distanței între Valea Fetei și Valea Zamorei se află cel mai însemnat vâlcet al pădurii Zamora, numit Măturarul. Pe versantul stâng al acestui vâlcet, deasupra fostei Pescării (Crescătoră de păstrăvi) în imediată apropiere a potecei de agrement ce merge dela Caste-

lul Zamora la Valea Zamorei (Captarea de apă) este situat arboretul de brad pur ce ne preocupă. Expoziția nord-vestică, altitudinea circa 1000 m. Stațiunea foarte favorabilă pentru dezvoltarea bradului.

După cum am spus, arboretului i s'a aplicat acum 14—15 ani o primă tăiere de regenerare prin scoaterea aproape a unei treimi din arborii existenți. În anii ce-au urmat tăierii, s'a făcut însămânțarea. Ea nu a cuprins suprafața întreagă, cum este de dorit la acest tratament și mai ales la o specie cu fructificație frecventă și abundentă, cum este cazul la brad. Semințișul s'a

Fig. 2. — Pădurea Zamora; Un buchet de semințiș în arboret pur de brad.

instalat în petice (buchete), de suprafețe variabile între 30-100 m² având contingente unele cu altele. La data când am văzut aceste semințișuri (1943) pueții aveau înălțimea de 50 cm, în majoritate. Unii din ei încetase să mai crească în înălțime. Coronamentul se dezvoltă lateral, luând forma tabulară. Era semnul că încă de câțiva ani în urmă nu mai primese lumină destulă.

Cum pueții dovedeau o domolire a creșterii în înălțime încă de acum 3—4 ani, deducem că tăierea următoare trebuia să se facă când pueții aveau vârsta cel mult de 10 ani. Acest interval de timp poate să fie micșorat în arboretele cu o insolație mai mică, cum sunt cele cu expoziție nordică, nord-estică și nord-vestică. Rămâne la aprecierea silvicultorului, ca după situația locală, care nu poate să fie în amănunt cuprinsă în planul de exploatare, să dirijeze operațiunile de extragere a arborilor, ținând seama de indicațiunile locale.

Datorită faptului că însămânțarea nu s'a făcut pe întreaga suprafață, ci numai în unele petice, ne întrebăm ce se va întâmpla la tăierea următoare, când masivul se va deschide și mai mult prin scoaterea altor arbori? Sigur, în părțile unde arboretul va mai rămâne încă închis, ceea ce este puțin probabil, vom mai avea o altă însămânțare complementară. La celelalte părți neînsămânțate, chiar dacă vom avea o însămânțare în anul imediat următor, foarte multe din tinerele plante vor pieri din cauza iluminării prea mari a arboretului. Și în acest caz, însămânțarea va fi mai abundentă tot pe expozițiile puțin înșorite de care am amintit mai sus.

Reiese, din cele arătate până acum, sub rezerva verificării ulterioare și în alte cazuri asemănătoare, că tăierile succesive la arboretele curate de brad, nu duc totdeauna la o completă regenerare a lor. Este aproape sigur că prin aplicarea acestei modalități arboretul își va pierde caracterul pur, prin amestecarea fagului care totdeauna se găsește în apropiere.

S'ar putea obiecta că nu avem de ce să menținem aceste arborete pure de brad, fiind neîndicate din punct de vedere biologic. Argumentele se cunosc de toată lumea pentru susținerea arboretelor de amestec. Credem că nu este locul să ne ocupăm de ele pentru a susține contrariul.

În ipoteza că arboretul pur de brad trebuie menținut, indiferent pentru care motive, fie ele biologice sau economice, este necesar a se adopta altă modalitate de tratament.

Cu totul altfel stau lucrurile în arboretele de brad cu fag, supuse tratamentului tăierilor progresive (succesive). Aci însămânțarea, mai ales în optimum de vegetație ale acestor specii, este generală pe toată suprafața. Fagul are putere de regenerare mai mare decât bradul, el nu are nevoie de adăpost în tinerețe și are în același timp și creștere mai repede decât bradul în anii critici ai primei existențe. El umple simultan toate spațiile rămase neocupate de semințișurile de brad. Foarte adesea însă, el acoperă și aceste semințișuri, ținându-le după aceea mulți ani în umbră. Se dă o luptă mare între aceste specii. Numai datorită marelui rezistențe la umbră a bradului mai poate ca ici colo, să iasă la lumină după mulți ani de luptă.

La prima vedere, când intrăm într'un asemenea arboret, după tăierea de însămânțare și prima tăiere secundară, avem impresia că regenerarea se va face numai în fag. Căutând mai atent sub etajul de fag, găsim o mulțime de puieți de brad.

Ca bradul să iasă mai repede la lumină este nevoie să intervenim cu lucrări culturale. Cu ajutorul acestor operațiuni, putem să realizăm proporția acestor specii așa cum este fixată în principiile de gospodărire ce trebuie să le avem în vedere.

Pornind dela ipoteza, că bradul trebuie menținut și chiar sporit față de fag, se pune întrebarea: când este mai indicat a se face tăierea de însămânțare, în an de sămânță la brad sau la fag?

Ținând seama de ipoteză, răspunsul este simplu. Fiindcă aproape pe întreaga arie de vegetație a bradului, fagul care-l întovărășește pretutindeni, se regenerează mai ușor, urmează ca tăierea de însămânțare trebuie făcută în an de sămânță la brad. Reușita regenerării bradului va fi mai mare dacă se va întâmpla ca în acel an fagul să nu fructifice de loc. Bradul realizează în acest mod un avans de creștere care îi va ușura mult lupta cu fagul.

La limita inferioară a bradului (sub 700 m altitudine pe valea Prahovei) regenerarea este mult îngreuiată prin aplicarea acestei modalități de tratament și dă greș de cele mai multe ori. Chiar dacă se va face tăierea de însămânțare în anii cu fructificație abundentă, bradul nu se va putea menține în primii ani, din cauza iluminării prea mari a arboretului.

La nereușită contribuie mult și căldura mai mare față de optimum, în unire cu lipsa de umiditate. Ca să menținem arnestecul nu se recomandă a aplica această modalitate de tratament. Este necesar să recurgem la tăieri grădinarite, sau în ochiuri, fiind cele mai potrivite pentru acest scop.

La alegerea modalității de regenerare a unei specii, făcând abstracție de condițiile de ordin economic și administrativ, trebuie să se pună și mai mult preț, pe faptul, așa de important: cum vegetează specia în acel loc. Nu se potrivesc la nici o specie condițiunile în care se dezvoltă și se regenerează acea specie la limita inferioară, cu cele dela limita superioară, sau dela mijlocul răspândirii sale verticale. Factorii de care trebuie să ținem seamă sunt cu totul diferiți. Pe când la limita inferioară în general, factorul decisiv (minim) este umiditatea, la limita superioară, factorul minim este căldura.

În cazul bradului, indiferent că se află la una din acele limite, intervine un factor de care depinde dezvoltarea tinerelor plante până la vârsta aproximativă de 10 ani. Acest factor este

lumina. Bradul, fiind specie de umbră prin excelență, are nevoie, în tinerețe, să crească în lumină difuză de o anumită intensitate. Din această condiționare a luminei, fie ea difuză sau directă, rezultă că pentru a da regenerarea rezultate bune, trebuie ca cel ce conduce operațiunile să știe la fața locului unde se află, la ce altitudine, ce expoziție, ce pantă are terenul, dacă în acel loc solul este bun sau mai puțin bun (se știe că pe soluri bune speciile pot suporta mai multă umbră).

Situația locală, stațională, va fi aceea care va dicta cum să se conducă și execute diferitele tăieri în vederea regenerării.

Despre modul cum situația locală poate influența regenerarea vom descrie mai jos un caz:

În pădurea Cumpătul, situată pe versantul stâng al Prahovei, în continuarea pădurii Zamora, spre Sud, am întâlnit două poienițe bine înierbate, în mijlocul unui arboret de brad cu fag. Suprafața aproximativă a fiecărei poienițe, 2000 m. p., Expoziția Nord-Vestică.

De jur împrejur, aceste poienițe erau înconjurate de o fâșie lată de câțiva metri acoperită cu pueți de brad, având înălțimea de un metru. Dela margine către mijlocul poienițelor, răspândite în grupuri mici de câte 5—6 pueți, sau izolați, se aflau o altă serie de pueți tot de brad, mai tineri. Cei mai mulți din acești pueți aveau înălțimea de 30—50 cm. Toți arătau o creștere bună în înălțime, acele aveau culoarea de un verde închis, ceea ce arăta o dezvoltare deosebit de favorabilă.

Deducem din acest caz că, dacă pueții de brad s'au putut instala într'o poieniță bine înierbată, cu diametrul de 50 m, cu atât mai mult se vor instala într'un teren imediat după tăiere, care nu a avut timp să se înierbeze, având, în consecință, solul în condițiuni mai favorabile de germinare a semințelor și dezvoltare pentru pueți.

Factorul stațional care a contribuit în mod indirect la acest început de reîmpădurire a poienițelor, a fost, expoziția.

Observațiunea de mai sus ne confirmă regula, în cazul bradului, că pe versanții cu expoziție nordică, nord-vestică și nord-estică, tăierile se pot face mai deschise. Ochiurile se pot deschide dela început mai mari, etc.

Covorul de mușchi nu este totdeauna un pat bun pentru germinarea semințelor de brad și dezvoltarea ulterioară a pue-

ților. Totul depinde de specia de mușchi din care este constituit covorul. Dintre aceste specii de mușchi, cele cu tulpini mari sunt mai nefavorabile. Astfel, pe un covor de aproximativ un metru pătrat suprafață, întâlnit în Pădurea Coștila, la Bușteni, constituit din *Hypnum triquetrum* (*Hylocomium triquetrum*) pe marginile lui se găseau câțiva pueți de brad bine dezvoltati. Numai un singur puet se afla în mijlocul covorului și acesta vegeta mai prost. Covorul de mușchi avea grosimea până la 10 cm. Cum acest mușchi poate să crească până la 25 cm¹⁾, în asemenea cazuri, rădăcina tânărului puet nu mai poate să ajungă la sol, ceea ce are drept urmare moartea puetului. Un caz asemănător a fost întâlnit în pădurea Coștila, unde pueți de un an, crescuți pe un asemenea covor, s'au uscat din cauză că rădăcinile n'au ajuns la sol²⁾.

În cazul mușchilor mici ca *Hypnum Crista castrensis*, *Mnium undulatum*, etc., pueții se pot dezvolta bine în primii ani. Adesea am întâlnit în Pădurea Coștila pe covoare din aceste specii, instalate semintșuri frumoase de brad.

Și bradul arată o deosebită ușurință de dezvoltare a puetului în pământul de curând săpat, mobilizat.

În pădurea Jepii-Mari, pe șanțul săpat pentru îngroparea conductei care alimentează cu apă Comuna Poiana-Țapului, într'un punct în care pentru facerea șanțului s'au tăiat și câțiva arbori de o parte și de alta a șanțului, deci s'a deschis puțin masivul, care este în acel loc de brad cu foarte puțin fag și molift, am întâlnit un bogat semintș de brad. Pueții erau unii, de un an, de doi și de trei ani. Ei se găseau instalați pe marginea șanțului, unde mai rămăsese din pământul scos dela săparea șanțului și chiar în alte părți în șanț, care nu fusese complet umplut după îngroparea conductei de apă. Mai departe de șanț, numai rar dacă se găsea câte un puet. Se observă că pământul de curând săpat, răscolit, a fost un bun mediu pentru germinarea semințelor și dezvoltarea ulterioară a tinerelor plante. Amintim aci, că deși am găsit multe conuri de molift în apropierea șanțului, totuși numai câțiva pueți am aflat în apropiere. Lumină era suficientă pentru a se dezvolta chiar moliftul.

1) A. Krüdener, Forstliche Standortsanzeiger, Ed. 2, 1934.

2) Comunicare făcută de d-l prof. V. N. Stinghe.

Un caz asemănător am întâlnit la Pădurea Zamora, deasupra cătunului cu același nume. Aici, pentru delimitarea proprietății, pe liziera pădurei, s'a săpat un șanț de 1 m lățime și 60 cm adâncime, între numita pădure și terenurile locuitorilor. Liziera este expusă la Vest. Pe marginea acestui șanț, mai ales pe partea expusă, la Est, s'au instalat, în ultimii ani, câțiva pueți de brad. Unii din pueți au înălțimea de 1,50 m. Marginea șanțului cu pământul de curând mișcat a constituit un mediu bun pentru germinarea semințelor și dezvoltarea ulterioară a pueților.

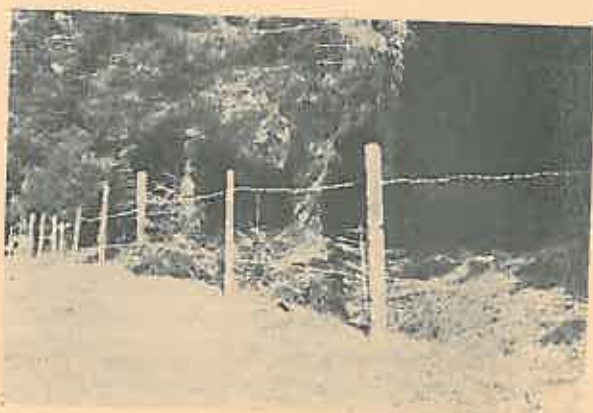

Fig. 3. — Pădurea Zamora; Pueți de brad instalați într-un șanț din marginea pădurii.

Ca urmare a acestor constatări, se impune, ca la lucrările de introducere a bradului sub masiv, prin semănătură, să se facă în părțile unde solul este bătătorit sau lipsit de litieră, cu ajutorul unei greble de fier, o mobilizare ușoară a păturei superficiale. Porțiuni lipsite de litieră se întâlnesc adesea în pădurile de brad cu fag, pe micile mameloane rezultate, cele mai multe din doboriturile de vânt (răgălii). Prin această mobilizare ușoară ajutăm să germineze și să supraviețuiască un număr cât mai mare de tinere plante.

Faptul că noi nu avem la dispoziție cantități mari de semințe ca natura, este necesar a îngriji ca orice sămânță pe care o folosim să ne dea un arbore.

În viitor, lucrările de introducere a bradului sub masiv, se vor extinde mult, dacă se va pune mai insistent problema în-

locuirii fagului prin brad. Soluția adoptată până acum, ca să se înlocuiască bradul cu molift în urma tăierii rase a fagului, indiferent dacă moliftul se mai află sau nu în aria sa de vegetație naturală, s'a dovedit a nu fi deloc bună. Principiul de silvicultură mai nouă, care cere menținerea speciilor cât mai strict în aria lor de răspândire dela natură, este în favoarea soluției substituției fagului cu bradul, aceasta, bine înțeles, păstrându-se o proporție între aceste specii, cerută de celălalt principiu de silvicultură: amestecul să mențină fertilitatea solului.

Din aceste observațiuni s'a putut vedea, că la regenerarea bradului, trebuie să se țină seama mai strict decât la alte specii, de factorii staționali locali. Au o mare importanță, factorii, de care depinde condiționarea luminei difuze și directe. Cu cât vom respecta mai mult învățămintele ce le tragem din cunoașterea situației locale, cu atât regenerarea va fi mai ușoară și mai sigură.

Urmărirea rezultatelor regenerării bradului în urma tratamentelor aplicate până acum, la noi, ne poate da indicațiuni prețioase asupra celei mai potrivite metode de regenerare.

Einige Betrachtungen über die Tannenverjüngung.

Quelques observations sur la régénération du sapin.

A la suite des coupes progressives, la régénération d'un peuplement de sapin n'arrive pas à maintenir le caractère de pureté du peuplement. Pour y aboutir, c'est plus indiqué de pratiquer des coupes jardinatoires.

Dans son optimum de végétation, le processus de la régénération du sapin est influencé, en dehors de la lumière, par les situations locales. Par exemple, un tapis de mousses peut favoriser ou défavoriser la germination des graines; tout dépend de l'espèce de mousses. De même, la terre un peu grattée constitue un bon lit pour la germination. Mais une grande influence est due à l'exposition. Les expositions Nord, Nord-ouest et Nord-Est amènent d'importantes modifications dans la manière d'appliquer les coupes.

L E G E A 418

de T. BĂLĂNICĂ

La 5 Iulie 1943 a fost publicată în Monitorul Oficial Nr. 153 „Legea pentru întregirea domeniului forestier al țării”, mai pe scurt, Legea Nr. 418. Data și numărul legii trebuiesc reținute pentru că reprezintă un moment deosebit de important în evoluția politicii noastre forestiere, pentru motivele care se vor vedea mai jos.

Nu este o lege mare, ca întindere, dar este o lege grandioasă: pentru că prin ea se hotărăște ca în 10 ani să se termine cu împăduririle în țara românească.

În fond, nu cuprinde decât 25 articole grupate în 6 capitole și anume: Cap. I: Principii generale (4 articole, 1.—4.), Cap. II: Determinarea suprafețelor și ridicarea lor în plan (4 articole, 5.—8.); Cap. III: Expropriere, schimb (7 articole, 9.—15.); Cap. IV: Executarea lucrărilor (4 articole, 16.—19.); Cap. V: Mijloace pentru executarea lucrărilor — fonduri, brațe de muncă, unelte (1 articol, 20.) și Cap. VI: Sancțiuni (5 articole, 21.—25.). Legea este însoțită de un raport (de circa 2200 litere) în care se expun motivele care au determinat nașterea ei.

Este surprinzător că până acum nu s'a manifestat nici un inginer în legătură cu prescripțiile acestei legi. Spun așa, pentru că în această lege este vorba ca în 10 ani să se facă ce nu s'a făcut de când există România independentă:

- să se amelioreze terenurile degradate,
- să se creeze păduri comunale, cel puțin 30 ha de fiecare comună, pe izlazuri neproductive,
- să se creeze în stepă și antestepă perdele de protecție pentru agricultură,
- să se creeze perdele de protecție, contra înzăpezirilor, pentru căi ferate și șosele,
- să se creeze fâșii de pădure de 10—50 m lățime de-a lungul Dunării, Nistrului, Prutului, Siretului,
- să se creeze păduri pe terenurile improductive din regiunile inundabile.

Va să zică, este vorba despre o silvicultură în condițiuni staționale dificile (pe soluri degradate, sterile, inundabile, etc.). Propriu zis, este vorba de mai multe silviculturi: de baltă, de stepă, de antestepă, de terenuri degradate, fiecare din acestea

avându-și caractere foarte bine definite. Dar mai este încă o activitate de proporții uriașe, cu tot cortegiul de probleme pe care le pune (proveniență, producere în zona de lucru, etc.) și anume: obținerea de puieți în pepinierele ce se vor instala numai pentru acest scop pe o suprafață de unsprezece mii de hectare și recoltarea semințelor necesare acestor lucrări.

Acest program național de împădurire, care este Legea 418, poate să genereze un entuziasm în tot corpul silvic, pentru că el exprimă tare și oficial „patima de plantare”, de creare, atât de caracteristică profesiei noastre. De aceea, nutresc rezonabila speranță că efortul comun, care va trebui depus de corpul silvic în 10 ani de aci încolo, va mobiliza toate energiile de care este capabil un corp tehnic instruit, cu tradiții deja în materie, mândru de înaintași, cu simțul răspunderii față de viitorime, dar și față de el însuși, pentru că este o chestiune și de demnitate națională. Pe de altă parte, Societatea „Progresul Silvic”, care a fost totdeauna „garda permanentă a politicii forestiere”, va ști și ea să folosească și acest prilej favorabil pentru propășirea silviculturii române, intervenind cu arma nebănuită de puternică a spiritului de corp în acest efort comun.

Legea 418 este o lege creatoare. Nu se mai repetă povestea de pe vremuri, când se lua 1 milion de hectare din pădurile țării pentru a le transforma în „izlazuri electorale”, ajunse nu mult după aceea „râia pământului” și „pecingine pe obrazul țării”. Acum se caută să se creieze în locul lor păduri, fie chiar comunale ele, pe izlazurile neproductive (deocamdată numai 30 ha de fiecare comună). Este câștigată o poziție bună prin aceasta, în rândurile forurilor conducătoare. Lucrul trebuie reținut.

Silvicultura este chemată să dea sprijinul său agriculturii, în stepă și antestepă, prin crearea de perdele de protecție.

Silvicultura este chemată să colaboreze la asigurarea comunicațiilor pe C. F. și drumuri, apărând de înzăpeziri aceste artere vitale ale economiei naționale.

Silvicultura este chemată și pe frontul intern în serviciul apărării naționale, pentru crearea de păduri acolo unde interesele securității naționale o vor cere, etc., etc.

De cât, un lucru: entuziasmul este de durată numai când are la bază o cunoștință deplină a condițiilor de luptă (situație, mijloace). Dacă această condițiune nu este satisfăcută, se riscă marele pericol al surprizei neplăcute, care poate

conduce la un eșec catastrofal, compromițându-se o idee generoasă, o profesiune și un Corp.

Am răsfoit colecția Revistei Pădurilor pe ultimii 10 ani și dările de seamă ale congreselor noastre. Am cercetat și publicațiile aparte, broșuri, cărți, multe puține, câte sunt. Am vrut să văd proaspăt expusă undeva doctrina noastră silvică românească în materie de păduri de baltă, stepă, antestepă, terenuri degradate, pepiniere, etc. Nu am găsit nici o carte așa cum căutam eu.

Revista Pădurilor este oglinda corpului silvic, așa cum sunt și congresele, de altfel. Nu am văzut nicăieri scrise opiniunile actuale despre problemele forestiere în chestiune, dezbătute ca atare. La capitolul „Problemele zilei“ din Rev. Păd. au fost puse în discuție terenurile degradate, împăduririle și însămânțările, etc. În conferințe s'a vorbit la Cercul de studii forestiere, la Cercul agronomilor, al Basarabenilor, etc., despre perdelele de protecție, lupta în contra șecetei, etc.

Dar din toate aceste debateri am reținut, în concluzie, atitudinea noastră oarecum de expectativă față de aceste probleme, în sensul că, luând cunoștință de ele, ne dăm seama de importanța lor, dar și de dificultățile de realizare, exprimându-ne convingerea că sunt necesare în prealabil documentări laborioase în acest domeniu și numai după aceea să purcedem la o executare a planului de lucru în proporțiile uriașe impuse de condițiunile din țara noastră.

Dacă nu am lua decât una din problemele pe care le pune Corpului silvic român Legea 418: „împăduririle în stepă“ (perdelele de protecție) și am căuta să vedem ce au făcut și alții în acest domeniu, simțim parcă un fior la întrebarea: oare vom reuși? În Rusia s'a început încă din 1696, în regiunea Mării de Azov, cu încercările de împădurire a stepelor și de atunci se experimentează mereu, periodic. S'a creat ceva, desigur, așa cum știm din literatură și cum am văzut pe teren în cursul actualului război dela Nistru și până departe în Caucaz. Germanii de asemeni, când a fost vorba de perdele de protecție în contra vântului, au experimentat mai înainte de a trece la executarea lucrărilor definitive. Dar Americanii? Să ne aducem aminte de planul de împădurire a preerilor sub formă de fâșii uriașe de pădure, începând din Dakota de Nord și până în Texas în Sud. Serviciul Silvic Federal a dat publicității o carte (de 200 pagini, format mare), în care specialiștii în soluri, den-

drologie, silvicultură, meteorologie, drept, organizarea muncii, etc. și-au exprimat opiniile, pentru ca lucrul să fie clar, pus în justă lumină, să se știe bine în ce condiții se lucrează și ce este posibil. (Un capitol din această carte a fost tradus de D-l Prof. Sburlan: „Experiențe asupra perdelelor de protecție în diverse țării“ de P. A. Rudolf și S. R. Gevorkiantz. Broșura se află în Biblioteca ICEF.).

Dificultățile de realizare ale acestui uriaș plan de împădurire reclamă și în țara noastră, pentru a fi învinse, o activitate multiplă și provoacă o serie întregă de probleme de ordin tehnic silvic, juridic, organizarea muncii, de recrutarea personalului necesar de toate gradele — deci probleme și de învățământ, nu numai în ce privește numărul, dar și specializarea — etc.

Suntem noi deja organizați în acest domeniu? Avem deja problemele mai întâi experimental rezolvate?

Două indicațiuni par a conduce la un răspuns afirmativ:

— o primă lămurire, găsim în darea de seamă a Serviciului împăduririlor din CAPS, pe deceniul 1930—1940. În paginile care preced tabelele și graficele înfățișând realizările și munca depusă în acest domeniu de către inginerii din CAPS, se expun pe scurt și învățămintele dobândite până acum în materie de cultura pădurilor în baltă, câmpie, etc.;

— iar în raportul care însoțește Legea 418 se menționează că la baza legii stă un program decenal, alcătuit de specialiștii Departamentelor interesate, pentru împăduririle proiectate.

Acest program nu-l cunosc. Probabil că el răspunde la toate chestiunile pe care le ridică Legea. Iarăși este probabil că în dosarele diferitelor servicii există referate oficiale — nedate publicității — în care se arată cum se rezolvă problemele.

Nu este mai puțin adevărat că se poate ca o silvicultură să fie mai întâi scrisă pe teren și apoi în cărți și în masive biblioteci de specialitate. Silvicultorii au fost totdeauna prea modeste. Se multumesc să înfăptuiască. Pentru obrazul profesiei și al Țării însă, și cartea de specialitate își are rostul ei mare.

În ceea ce privește experimentările, știm și din alte domenii că mai întâi a fost fapta și numai apoi a venit teoria s'o explice. Așa s'a întâmplat cu avionul: întâi a fost construit și apoi calculat. Târziu au apărut tunelurile aerodinamice, unde

se experimentează tipurile noi de avioane. Așa a fost și cu selcămul, cartoful, porumbul, tutunul. Întâi s'au introdus în Europa și abia mai târziu s'au făcut studii comparative asupra condițiilor de vegetație (sol, climă) din țara de origină și din regiunile unde au fost introduse, etc., etc.

Există însă o diferență: atunci se lucra în mic și fără responsabilitate. Era inițial faptă de amator. Cultura lor s'a extins în timp.

În revista silvicultorilor americani (*Journal of Forestry*) din anii 1935/36 se poate vedea cât de mult a preocupat pe confrății de peste ocean numai chestiunea împăduririi preerilor. Voci autorizate au relevat importanța documentării prealabile, subliniind necesitatea lor, atât pentru reușita lucrărilor, cât și pentru prestigiul corpului, care nu trebuie angajat într-o luptă neorganizată.

Iar pentru toate problemele care determinau politica forestieră a Statelor-Unite, se publicase deja în 1933, în două masive volume (în total peste 1.600 pagini a circa 2000 litere), de către Ministerul de Agricultură, ample studii de documentare și orientare, în care se arată și punctul de vedere oficial al Guvernului. Prin aceasta s'a creat o pregătire psihologică, foarte serioasă și necesară oricărei acțiuni de mare anvergură, în opera de redresare a silviculturii și de consolidare a economiei generale forestiere.

La noi, după cum am amintit mai sus, există la baza Legii 418, ca pregătire a acțiunii, un program decenal, a cărui valoare documentară, se înțelege dela sine, trebuie să fie imensă.

O examinare a lui, înăuntrul organizației noastre cu tot criticismul constructiv de care s'a dat dovadă până acum, ori de câte ori Societatea „Progresul Silvic” s'a ocupat de chestiuni asemănătoare, în lunga ei existență, o cred necesară.

Programul cuprinde în el, desigur, tot ceea ce ingineria silvică românească a putut să sintetizeze din experiența celor câteva decenii de când viaza la noi o asemenea profesiune. Pentru progresul învățământului, el nu este mai puțin necesar. Studenții vor ști în ce activitate se vor încadra, iar corpul didactic cum să-și pregătească discipolii pentru marea luptă de „reîntregire a domeniului forestier al țării”. Încât, programul decenal, cred, trebuie făcut cunoscut inginerilor silvici, adică publicat, chiar așa, ulterior Legii. Pentrucă, dacă este vorba ca economia forestieră să fie îndrumată „temeinic și rapid”

spre o colaborare cât mai eficientă cu celelalte ramuri de producție, așa cum ne impune apărarea și economia națională, corpul silvic trebuie să se angajeze conștient și total în acest imens efort, care este împădurirea terenurilor neproductive în timp de 10 ani, pentru că este în joc un interes superior național și însuși prestigiul silviculturii române.

Natural, Legea comportă ample discuțiuni pentru multiple probleme pe care le ridică. Ca bază însă, pentru aceste discuțiuni nu poate servi decât programul decenal amintit. Publicarea lui va fi punctul de plecare pentru statuarea politicii forestiere a României, cel puțin pentru 10 ani. Aici, în aceste pagini, nu am vrut decât să atragem atențiunea asupra imensei responsabilități pe care o au silvicultorii români și asupra necesității unui efort conștient și total pentru rezolvarea misiunii încredințate prin Legea Nr. 418.

La Loi No. 418.

Das Gesetz Nr. 418.

Man bespricht das am 5. Juli 1943 veröffentlichte Gesetz „für die Ergänzung der forstlichen Domänen Rumäniens“.

Da dadurch eine sehr intensive Tätigkeit auf dem Gebiet der Aufforstung entstehen soll, hebt der Verfasser die Verantwortung der rumänischen Forstleute hinsichtlich dieses Gesetzes hervor und betont die Notwendigkeit der vorgängigen Forschungs- und Versuchsarbeiten.

OBSERVAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU DECIZIA DE MAXIMALIZAREA PREȚURILOR LEMNULUI DE FOC

de Ing. ION M. PAVELESCU (Mihăești-Muscel)

În Monitorul Oficial Nr. 104 din 6 Mai 1943 s'a publicat decizia Nr. 174 a Comisariatului General al Prețurilor, cu privire la noile prețuri maxime ale lemnului de foc. În cadrul aceleiași deciziuni se reglementează și prețurile transporturilor și tăiatul lemnului în comunele urbane, cât și al transporturilor din păduri la gările de expediție.

Dar dacă această deciziune, în cele șase articole dela început, dă un tabel al prețurilor maxime din principalele orașe,

dacă stabilește aceste prețuri pe esențe, după starea de uscare, etc. și apoi indică norma de calcularea prețurilor franco vagon pentru stațiile de expediție în raport cu centrele consumatoare, eliminându-se astfel orice posibilitate de interpretare sau nedumerire din partea celor chemați să o aplice sau să o respecte, nu tot la fel se petrec lucrurile, când trecând mai departe, prin art. XIII--XV, se fixează prețul maximal loco-pădure.

Intr'adevăr, în cuprinsul art. XV, între altele se precizează: „Pentru lemnele de foc vândute loco-pădure, tăiate și fasonate, din categoria I-a a pădurilor situate în condițiile cele mai favorabile de transport și de exploatare, prefecturile vor admite prețurile maxime din art. XIII al prezentei deciziuni“.

Ori prețurile loco-pădure, care nu se pot depăși în nicio pădure din cuprinsul țării, înscrise în articolul XIII sunt următoarele:

830 lei pentru un ster de stejar, salcâm, carpen;

625 lei pentru un ster de esență tare;

415 lei pentru un ster de esență moale.

Pe de altă parte, trebuie menționat că în acest articol nu se tratează decât pădurile din două situații și anume: a) „pădurile care aprovizionează orașele, folosind tracțiune animală sau auto vehicule“ și b) „pădurile care aprovizionează satele“.

Lipsește din acest articol deci, ca de altfel și din restul deciziunii de care ne ocupăm, o precizare în cece privește modalitatea de stabilirea prețului maximal loco-pădure pentru materialele tăiate și fasonate, destinate aprovizionării orașelor și chiar satelor, dar care se transportă cu carele sau autovehiculele din pădure în gări și deci cu trenul la centrele consumatoare.

Această precizare era necesară, pentru că articolul XV, fixând prețurile maxime loco-pădure, după cum am văzut, nu mai lasă liber firul logic al stabilirii prețului în cazul acesta prin scăderea cheltuielilor dela pădure la gară (transport, chirii, încărcat, perderi, etc.) din prețul franco-vagon al stației cel mai convenabil situată.

Ori, prețurile maxime loco-pădure de care se ocupă art. XV se referă strict numai la cele două cazuri pe care le enumără articolul XIII și pe care le-am amintit mai sus?

Iată de unde dar, nedumerirea noastră și iată mai departe

și câteva din aspectele dificultăților ce se ivesc, când e vorba de vânzarea materialelor loco-pădure: Pentru aceeași esență, în aceeași pădure, în același timp, prețuri diferite.

a) Pentru o pădure din jurul Bucureștiului, situată la 30 km, din care transportul se face cu carul sau auto, prețul de vânzare al unui ster de stejar loco-pădure potrivit art. XIII este de lei 830.

În conformitate cu stipulațiile art. I, însă, „lemnele de foc transportate cu căruțele din pădure direct la domiciliul consumatorului sau la depozitele de desfacere, se vor plăti cu 2.000 lei peste prețurile maximale stabilite franco-vagon stația de destinație pentru vagonul de 10.000 kgr, adică în cazul de față, vagonul de lemne dus cu carele din pădure în București la domiciliul consumatorului se va plăti cu lei 32.000, ceea ce revine pentru un ster lei 1.777 — socotind 18 steri de stejar la vagon conform deciziei.

Dacă, respectând normele deciziei în ceea ce privește cheltuielile de transport pe 30 km ($30 \text{ km} \times 40 \text{ lei} \times \frac{10 \text{ tone}}{18 \text{ steri}} = 666$ lei), scădem aceste cheltuieli din prețul de vânzare de lei 1777, se ajunge la lei 1111 pentru un ster loco-pădure. Chiar dacă mai admitem încă 81 lei pentru alte cheltuieli ocazionate de transportul unui ster, se ajunge la 1.030 lei prețul de vânzare loco-pădure, înregistrându-se un plus de 200 lei peste prețul de vânzare loco-pădure de 830 lei fixat de articolul XIII.

b) Pentru o pădure din județul Muscel, situată la 5 km de gara de expediție Schitu Golești și 12 km de orașul C.-Lung (în gara menționată și în orașul C.-Lung prețul maximal franco vagon fiind de lei 24.000 și respectiv de lei 25.000) dacă admitem acelaș raționament, ajungem când ne referim la orașul C.-Lung ca piață de desfacere (lemnele se transportă direct cu carul) la prețul de minimum lei 1.100/sterul de stejar loco-pădure, pe când, dacă lemnele sunt destinate a pleca la București prin gara Schitu Golești, prețul revenit loco-pădure în raport cu această gară de expediție, este de lei 1.000 pentru acelaș ster de stejar. Și totuși prețul maximal loco-pădure conform articolului XIII, nu poate fi mai mare de 830 lei!?

c) În cazul unui zăvoi din lunca Dunării, la 5 km de orașul Turnu-Măgurele, până la care transportul lemnului se face cu carul, sterul de esență moale după aceeași socoteală logică, ar

trebui să se vândă cu cel puțin 700 lei loco-pădure, când acelaș articol, nu-l lasă să depășească cifra de 415 lei!

d) Pentru o pădure din lunca râului Vedea, la 3 km de orașul Roșiorii de Vede, din care deasemenea transportul se face direct cu carul, prețul unui ster de stejar nu ar trebui să fie mai mic de 1.400 lei, al unui ster esență moale mai mic de 800 lei. Cu toate acestea, respectând decizia, aceste prețuri nu pot depăși cifrele de 830 și respectiv 415 lei.

În treacăt numai, remarcăm de exemplu că în timp ce prin art. I al deciziei se stabilește acelaș preț franco vagon pentru esența tare necojită, prin articolul XIII, loco-pădure prețul maximal al stejarului, carpenului, salcâmului, se fixează la 15.000 lei și al fagului la 12.500 lei vagonul de 10 tone.

Nu mai continuăm cu asemenea exemplificări și nu mai desfășurăm mai departe nici neajunsurile ce decurg din aceste cauze.

Este doar elementar să se poată constata că toate aceste dificultăți ar fi putut lipsi, dacă nu se fixa prețul maximal loco-pădure, aceasta urmând a se stabili în mod logic și simplu din cel al pieței de desfacere, cel mai convenabil situată, prin scăderea cheltuielilor dela această piață până la pădure.

Poate că, în acest caz, era util să se legifereze, în loc de un preț maximal loco pădure, un preț minimal loco pădure, care în cadrul unei politici de economie dirijată, era îndeajuns de justificat pentru a preîntâmpina înregistrarea unor pierderi în economia noastră forestieră.

Bemerkungen über den Erlass für die Höchstpreise des Brennholzes.

Remarques sur la décision de maximiser le prix du bois de chauffage.

L'auteur fait quelques observations sur les nouveaux prix maximisés du bois de chauffage, établis dans le mois de Mai cette année, par le Commissariat général des prix. Il met surtout en évidence quelques contradictions quant aux prix fixés pour le bois en forêt.

ETALONUL LUNGIMILOR ÎN MĂSURĂTORILE CADASTRALE

de Ing. ABSOLON POP

Unitatea de lucru în măsurătoarea cadastrală se cheamă teritoriu cadastral. Teritoriul cadastral este întinderea de teren, aparținând din punct de vedere administrativ unei comune sau unui sat cu hotarul bine distinct.

Lucrările de măsurătoare cadastrală trebuind să cuprindă întreg teritoriul țării, s'au luat dela început măsurile necesare asigurării racordării planului teritoriilor vecine pentru ca planul cadastral să poată servi, în cele mai bune condiții, diferitelor lucrări de interes general.

În acest scop s'a hotărât, ca lucrările de cadastru să fie bazate pe triangulația geodezică a țării, care trebuie să precedă măsurătorile detaliate.

În consecință lucrările de măsurătoare cadastrală nu necesită triangulație locală dezvoltată pe o latură principală numită bază de triangulație. Deci nu este cazul a se stabili cu ocazia executării lucrărilor de măsurătoare — lungimea bazei de plecare. Ca atare etalonul lungimilor nu se fixează cu aparatul (firul sau panglica) cu care se execută măsurătoarea cadastrală, ci acest etalon este dat de distanța aflătoare între punctele de triangulație, care constituiesc rețeaua geodezică a regiunii respective.

Știm că lucrările de geodezie se dezvoltă din baza de triangulație geodezică, bază măsurată cu firul invar, cu cea mai mare precizie. În cazul când am putea desfășura suprafața globului pe un plan de proiecție, fără a se produce deformațiuni, am avea pe întreaga întindere a țării etalonul ideal, corespunzător aceluia dat de firul invar, cu care s'a măsurat baza.

Cum prin proiecțiuni se produc deformațiuni în scoarța globului terestru, se alege pentru geodezia fiecărei țări acea proiecțiune, care se apreciază a fi mai adecuată. Pentru țara noastră s'a ales în anul 1930 proiecțiunea stereografică în plan secant unic cu originea la cca. 30 Km Nord de orașul Brașov.

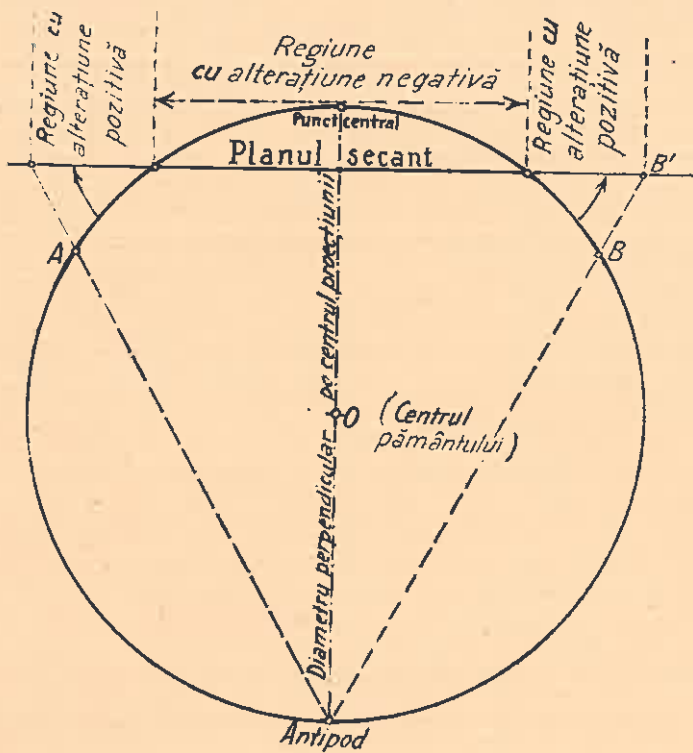
Punctul central al acestei proiecțiuni are următoarele coordonate geografice:

Longitudinea: $M = 28^{\circ} 21' 38,51''$ Est Greenwich.

Latitudinea: $\varphi = 51^{\circ} 00' 00''$ Nord.

Această proiecțiune deformează lungimile și păstrează neschimbate unghiurile.

Proiecțiunea adoptată este arătată în fig. 1, în care pe cercul ce reprezintă globul terestru, porțiunea proiectată și cuprinsă între literile A și B, s'a exagerat, pentru o mai mare claritate.

Această proiecțiune dă alterațiunile regionale în distanță, după anumite cercuri concentrice cu centrul în originea proiecțiunii. Planul secant s'a ales astfel, ca suprafețele rezultate din alterațiunea pozitivă și cea negativă să se anuleze. Acest plan taie sfera după un cerc cu raza de 232 km. Regiunea pe unde trece acest cerc nu are nici o alterațiune. Dela acest cerc spre centru, alterațiunea este negativă, iar spre periferia țării este pozitivă. De unde rezultă, că toate distanțele măsurate pe

deformațiune la lungimi, toate distanțele luate după un plan corespunzând în totul cu acelea măsurate pe teren cu lanțul etalonat precis după etalonul oficial.

Cea mai mare alterațiune negativă rezultă în regiunea punctului central al proiecțiunii (deci la 30 Km Nord de orașul Brașov), unde lungimile după plan sunt cu 33 cm mai mici decât cele corespunzătoare pe teren.

Cea mai mare alterațiune pozitivă este la extremitatea estică (Cetatea-Albă) și vestică (Macău) a țării, unde distanțele după un plan sunt cu peste 60 cm mai mari decât acele corespunzătoare de pe teren.

Pentru aflarea exactă a alterațiunii regionale se aplică formula următoare (se află în diferitele cursuri de Geodezie):

$$A = \frac{D^2}{4 Rm^2} = 0,006144 D^2, \text{ în care}$$

A = alterațiunea în milimetri.

D = distanța în Km socotită dela punctul central al proiecțiunii până la punctul dorit, distanță care se obține din coordonatele geodezice ale punctului.

Rm = raza medie a pământului în Km, care pentru latitudinea de 51 centigrade a punctului central al proiecțiunii noastre este de 6397,0275 Km.

Din cele de mai sus reese că se poate stabili din birou etalonul corespunzător fiecărei lucrări, pe bază de calcule matematice.

Exemplu:

Să se afle alterațiunea distanțelor datorită proiecțiunii la măsurătoarea cadastrală dela teritoriul Plumbuița, calculând această alterațiune în funcție de următoarele coordonate geodezice ale crucii bisericii Plumbuița:

$$Y = - 158,053,30 \text{ m.}$$

$$X = + 56,194,19 \text{ m.}$$

Formula de aplicat

$$A = \frac{D^2}{4 Rm^2} = 0,006144 D^2$$

Calculul distanței D^2 în km socotit dela punctul central cu coordonatele zero la Biserica Plumbuița:

$$D^2 = 59^2 + 158^2 = 28.445 \text{ km.}$$

$$A = 0,006144 \times 28.445 = 174 \text{ milimetri.}$$

Alterațiunea în punctul central fiind de minus 331 milimetri, avem:

$$-331 + 174 = -157 \text{ milimetri.}$$

Rezultă că datorită proiecțiunii stereografice în plan secant, pe teritoriul cadastral Plumbuita avem alterațiunea de minus 157 milimetri la un km distanță, sau de 1,6 centimetri la 100 metri. Alterațiunea având semnul minus, înseamnă că fiecare sută de metri este mai mică cu 1,6 cm decât cea măsurată riguros pe teren cu etalonul oficial (invar).

În practică lucrările sunt ceva mai complicate. Se știe că însăși punctele geodezice pot fi afectate de o eroare numită toleranță admisibilă, care la punctele de ordinul IV este de maximum 15 cm la un Km.

Cum lucrările de măsurătoare cadastrală se încadrează în geodezia locului, pentru stabilirea etalonului se poate adopta următorul procedeu practic:

Se alege o latură de triangulație geodezică situată de preferință în interiorul perimetrului teritoriului cadastral, latură care să poată fi măsurată cât mai precis pe teren. În cazul când nu avem o astfel de latură se poate face măsurătoarea între un punct de triangulație geodezică de ord. I—IV și unul de ordinul V nou creat.

Se măsoară distanța cu multă atenție între aceste puncte; se face — dacă este cazul — calculul de reducere la orizont a distanței, obținând astfel distanța redusă la orizont.

Se calculează din coordonatele punctelor această distanță. Diferența între distanța găsită la măsurătoare și cea calculată din coordonate ne dă corectivul de etalon. Acest corectiv se va deduce pentru distanța de 100 metri, fiind recomandabil să se aplice direct pe aparatul cu care măsurăm. Astfel vom obține toate distanțele chiar pe teren în valoarea corespunzătoare etalonului regional.

De ex.: Distanța măsurată între două puncte geodezice de ordinul IV și redusă la orizont este 1851,88 m. Aceași distanță calculată din coordonate este de 1851,52 m. Diferența găsită este de +36 cm. Corectivul la 100 metri lungime va fi de minus 1,94 cm, sau în cifră rotundă 2 cm. Deci firului de 100 metri lungime i se va adăuga 2 cm, sau panglica de 50 metri lungime se va lungi cu 1 cm.

Înainte de a încheia, avem de făcut următoarea remarcă cu privire la coordonate. Coordonatele geodezice sunt calculate în cele patru cadrane ale sistemului de axe rectangulare, având centrul în punctul de origină a proiecțiunii. Aceste coordonate,

când au semnul plus, când au semnul minus, în funcție de poziția punctului în cele patru cadrane ale cercului.

În scopul de a scăpa de grija cadranelor, deci a semnelor la coordonatele absolute ale punctelor, s'a convenit ca în lucrările de măsurătoare cadastrală să fie mutată originea axelor într'un punct situat în afara hotarelor țării, punct ales astfel ca întreg teritoriul României să cadă în cadranul I. Acest punct imaginar se află la Sud-Vest de țara noastră în jurul orașului Belgrad. În consecință s'a hotărît ca toate coordonatele punctelor geodezice să primească în plus o constantă de 500.000 metri atât pentru x cât și pentru y , iar coordonatele astfel transformate poartă denumirea de *coordonate cadastrale*, spre deosebire de cele ale Serviciului Geodezic, cari se numesc *coordonate geodezice*.

Publicăm cele de mai sus cu recomandarea, ca acei cari fac măsurători de păduri în vederea scopurilor silvice, să caute a lega lucrările lor de triangulația geodezică existentă în regiunea respectivă, încadrând astfel lucrările în canevasul geodezic al țării. Coordonatele punctelor geodezice necesare și descrierii punctelor se pot obține dela Serviciul Geodezic a Direcțiunii Cadastrului, care are lucrările secționare pe așa numitele foi fundamentale geodezice. În aceste foi sunt descrise toate punctele geodezice aflătoare obișnuit pe teritoriul unei comune, sau pe grupe de 2—3 comune, ele desfășurându-se pe secțiuni geodezice de câte 8000 ha, având 8 Km lungime pe axa x și 10 Km lungime pe axa y .

Normalmass für die Länge in Katastervermessungen.

L'étalon des longueurs dans les mensurations cadastrales.

Dans les relevés géodésiques, on a choisi pour notre pays, la projection stéréographique en plan sécant unique, ayant l'origine à environ 20 km Nord de Brașov, ville en Transylvanie.

Le point central de cette projection a les coordonnées géographiques suivantes:

Longitude: $M = 28^{\circ} 21' 23,511''$ Est-Greenwich.

Latitude: $\varphi = 51^{\circ} 00' 00''$ Nord.

Cette projection difforme les longueurs et maintient fixes les angles. Elle donne pour les distances, des altérations régionales, d'après certaines cercles concentriques ayant le centre dans l'origine de la projection. Le plan sécant a été choisi de telle manière que les surfaces résultées des altérations positives et négatives soient annulées. Ce plan coupe la sphère d'après un cercle à rayon de 232 Km.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

INVĂȚĂMINTE DINTR'O CĂLĂTORIE ÎN GERMANIA

de Ing. silvic VASILE COTTA

I.

Ceva despre organizarea administrativă a vânătoarei.

În vara anului 1943, am avut ocaziunea să vizitez unele regiuni ale Germaniei. Cu acest prilej am văzut care este organizarea administrativă în materie de păduri și de vânătoare. În cele ce urmează, voi împărtăși cititorilor acestei reviste, câteva din aspectele sub care se prezintă economia forestieră și cinegetică germană. Într'o țară cu o civilizație veche și cu o administrație model, vizitatorul originar dintr'o țară tânără, are totdeauna multe de învățat. Profitul poate fi și mai mare pentru cel care urmărește înfățișarea economiei forestiere și a celei vânătoarești, dat fiind că în ambele domenii Germania posedă o veche tradiție. Făcând cuvenita rezervă asupra faptului, că nu tot ceace se aplică în Germania, poate fi încetățerit la noi, unde altele sunt împrejurările economice și sociale, voi insista totuși, de data aceasta, asupra organizării administrative silvice în general și asupra celei vânătoarești în special, — în speranța că măsurile care s'au dovedit așa de bune acolo, ar putea constitui — în mare parte — izvoare de inspirație și pentru legiuitorul dela noi.

În Germania, pădurile au un minister aparte. Din cele opt Direcțiuni centrale ale acestuia, una este pentru vânătoare. O dovadă despre importanța care se acordă acolo economiei forestiere o avem în faptul, că ministru titular al pădurilor a ținut să fie însuși D-l Mareșal al Reich-ului: Hermann Göring. Subsecretar de Stat și locțiitor al Ministrului este D-l Fr. Alpers.

Așa dar, poziția vânătoarei în administrația germană este: o direcțiune în Ministerul Pădurilor.

Străinul care intră în localul Ministerului Pădurilor rămâne impresionat de liniștea care domnește aci. Lipsesc afluența publicului, așa de cunoscută la noi. Larga descentralizare administrativă, promptitudinea și conștiinciozitatea cu care se rezolvă lucrările, temeinica pregătire profesională a funcționarilor și alegerea îngrijită a celor destinați pentru funcțiunile de conducere din centrală, — au dus la o simplificare a administrației. În același timp, publicul este scutit de a cheltui timp, bani și energie cu deplasările la Minister.

Mă voi ocupa aci de administrația vânătoarească. Dar, fiindcă activitatea în această materie a organelor silvice exterioare este puternic influențată de însărcinările pe care acestea le au în ramura forestieră, voi atinge — în treacăt numai — și organizarea silvică din exterior.

După cum se știe, pădurile Statului se exploatează în regie, dar regia merge numai până la „marginea pădurii“. Ocolul nu are casierie proprie, deci nu manipulează bani. Suprafața medie a celor cinci Ocoale pe care le-am văzut, este de 5.000 Ha. La cancelarie, șeful de Ocol are 3—4 funcționari; pe teren Ocolul este împărțit în cantoane a căror suprafață variază (în Prusia) între 500—1500 Ha, după intensitatea exploatărilor. Fiecare canton este încredințat unui fôrster, a cărui pregătire este cam aceeași cu a unui conductor silvic dela noi. Drept ajutor la exploatările în regie, fôrsterul are un funcționar diurnist care nu este altceva decât un muncitor de pădure mai priceput. Pe scurt: în serviciul exterior (din Prusia) fôrsterul are răspunderea pazei pădurii și a vânatului, a lucrărilor tehnice și comerciale. Locuințele pe care le au dela Stat situate chiar în pădure, terenurile agricole pe care au dreptul să le ia în arendă dela Stat spre a-și creea gospodăria, precum și salarizarea bună fac din fôrsteri funcționari mulțumiți cu soarta, devotați serviciului, adevărați stâlpi ai administrației silvice. Ca ținută de serviciu: uniforma perfect reglementară, arma ghintuită prevăzută cu lunetă și binoclul, nu lipsesc nici elevilor fôrsteri și le dau o înfățișare impunătoare.

Limita până la care se merge cu regia (marginea pădurii), buna pregătire profesională a personalului de teren (fôrsteri) dau șefului de ocol silvic posibilitatea să acorde grija cuvenită lucrărilor de ordin tehnic. La noi însă, cu deosebire în ultimul

timp, desigur sub presiunea nevoilor de război, latura comercială s'a dezvoltat în detrimetrul celei tehnice. Echilibrul este rupt.

Atât despre administrația forestieră.

Vânatul din pădurile Statului este gospodărit exclusiv de administrația silvică. În acest scop s'a întocmit un regulament, care — cu formularele respective la un loc — are nu mai puțin de 100 pagini. Art. 21 declară gospodăria vânătorească drept obligațiune de serviciu pentru toți funcționarii ocolului silvic, cu excepția celor dela cancelarie, dacă nu au pregătire profesională silvică. Autoritatea silvică superioară însă îi poate obliga și pe aceștia să contribuie la bunul mers al gospodăriei. Articolul următor al aceluiași regulament definește noțiunea de gospodărie vânătorească astfel: ocrotirea și îngrijirea vânatului, împușcarea răpitoarelor, executarea împușcării vânatului care trebuie eliminat, urmărirea și evaluarea stocului de vânat, pregătirea vânătoarei cu bătăiași, conducerea oaspeților la vânătoarea individuală, urmărirea vânatului rănit, manipularea vânatului căzut, îngrijirea câinilor de vânătoare, hrănirea vânatului în timpul iernii, construirea de instalații vânătorești ca adăposturi, observatoare, etc. După cum se vede, toată gama de lucrări începând cu paza vânatului și terminând cu cele mai intensive forme de ocrotire și valorificare fac parte din îndatoririle de serviciu ale personalului silvic. Datorită acestei dispozițiuni, acolo, oricine intră în administrația silvică trebuie să devină bun cunoscător al treburilor vânătorești, fiindcă este pus la muncă. Faptul că silvicultorii germani (cel puțin cei din Nordul țării) 95% sunt vânători, nu se datorește atât pregătirii pe care le-o dă școala, cât tradiției din administrație și mijloacelor pe care le oferă serviciul.

Ca organe de execuție în serviciul exterior, Direcțiunea Vânătoare are: inspectorate de circumscripție, care au aproximativ aceleași atribuțiuni ca și inspectorul județean dela noi. Mai multe inspectorate de circumscripție formează un inspectorat regional (pe ținut), a căror limită trebuie să se suprapună — pe cât este posibil — limitelor provinciilor, sau țărilor. În fine, în provinciile istorice cu o suprafață mai mare, care ar cuprinde mai multe inspectorate de ținuturi, se poate înființa și un inspectorat pe țară.

Demn de semnalat este art. 55 din Legea de vânatoare germană care prevede următoarele: la pădurile Statului atribuțiunile inspectoratelor de vânatoare de circumscripție și a inspectoratelor regionale trec asupra autorităților silvice respective. Practic, aceasta însemnează că în raza ocolului său inginerul silvic șef de ocol are atribuțiuni de inspector de vânatoare județean, iar în cuprinsul direcțiunii regionale, directorul este inspector de vânatoare regional. Iată o dispozițiune pe cât de logică pe atât de folositoare. Intr'adevăr, cine oare mai bine decât șeful de ocol, poate să știe ce stoc de vânat este în pădure, deci pentru câți capriori, cerbi sau urși se poate acorda autorizație de împușcare. Este oare mai competent să se pronunțe inspectorul județean care poate nici odată n'a văzut acea pădure, sau șeful de ocol care are nu numai organe de informație proprii, ci se și deplasează pe teren aproape săptămânal?

Sunt scutiți de plata taxelor la permisele de vânatoare toți funcționarii silvici din serviciul activ, care au pregătire vânătorească. Acesta este cazul tuturor inginerilor, conductorilor și brigadierilor silvici. Această dispozițiune a art. 27 din legea germană este deasemenea perfect logică, deoarece dacă ai declarat gospodăria vânătorească drept o obligațiune de serviciu, dacă, deci, funcționarul silvic trebuie să fie vânător profesionist, normal este să nu i se pună nici o piedecă în exercitarea acestei atribuțiuni, așa cum ar fi cazul dacă l-ai obliga să suporte costul permisului de vânatoare. La noi, nu numai că funcționarii silvici nu au nici un fel de reducere, necum scutire de taxe, dar nici cu bani inginerul silvic nu poate ține permis de port-armă (deci nici permis de vânatoare) fără avizul favorabil al inspectorului de vânatoare județean. Acest din urmă-inspector trebuie să se pronunțe asupra corectitudinii vânătorești a directorului regiunii silvice sau chiar a administratorului Casei Pădurilor Statului. Nu este oare prea mult?

Erfahrungen aus einer Reise durch Deutschland.

Renseignements obtenus d'un voyage d'études en Allemagne.

L'auteur du présent article, qui cette été a entrepris un voyage d'études en Allemagne, décrit l'organisation administrative de la chasse dans le pays visité.

Quoique les conditions économiques et sociales d'Allemagne diffèrent des nôtres, l'auteur croit que l'état de choses de ce pays peut nous servir de source d'inspiration.

Pratiquer la chasse en Allemagne, constitue pour le personnel forestier, une obligation de service.

Dans les forêts appartenant à l'Etat, les attributions des inspecteurs de chasse (Kreis- und Gaujägermeister) sont passées aux autorités forestières.

Les forestiers ne payent pas de taxes pour obtenir le permis de chasse.

UN RĂSPUNS

de Ing. silvic VASILE COTTA

Revista „Carpații” No. 11/1943, pag. 303 îmi face onoarea de a se ocupa de articolul publicat de mine în numărul 7—8/1943 al „Revistei Pădurilor” sub titlul: „Asupra ocrotirii și valorificării în regie a vânatului”. Autorul acestei recenzii nu este de acord cu mine asupra faptului că regia în materie de valorificarea vânatului ar fi avantajoasă pentru proprietar. Aceasta, din motivul, că vânătorul fiind obligat a plăti prețul de tarif numai în cazul când vânătoarea a reușit (cerbul, căprioara, cocoșul de munte a fost împușcat, — ar putea să tragă nenumărate focuri de armă în terenul de vânătoare, dar să nu împuște nimic, ba să rănească vânatul, fără însă a-l găsi și totuș să nu plătească nimic, fiindcă... vânatul n'a căzut.

La aceasta aș răspunde onoratului recensent, că nici un proprietar de teren în regie nu va fi așa de lipsit de grijă față de avutul său, încât să permită abuzuri ca cele presupuse în recenzie. Doar terenul nu este fără supraveghere. Cerbul, căprioara nu sunt panouri, iar terenul nu este poligon de tragere. Nimic mai simplu decât să impui oaspelui conduită compatibilă cu etica vânătoarească, dacă — din nenorocire — n'ar avea-o. Eu nu m'am ocupat în articolul menționat de aceste amănunte și nu mă ocup nici aici. Eu discut principiul, nu detaliile.

Recensentul mai afirmă, că tema regiei la vânătoare ar fi arhidiscutată, pusă la punct. În această privință fac apel la memoria onoraților mei cititori, să răspundă Domniile lor dacă într'adevăr este arhidiscutată, și — mai ales — lămurită.

Asupra faptului dacă sistemul regiei este bun sau nu, lasă să răspundă alții în locul meu:

1. Un funcționar modest dela oraș: N'am unde împușca un căprior, deoarece punga nu-mi permite să țin teren propriu de vânatoare, iar societatea de vânatoare din care fac parte nu are decât terenuri de iepuri. Bucuros aș da câteva mii de lei, să pot avea plăcerea împușcării unui căprior într'un teren bine ocrotit și amenajat.

2. Un intelectual cu importante venituri lunare îmi spunea de vre-o lună: Vin decepționat dela mugetul de cerbi din această toamnă. Deși nu mai în acest an am investit peste 200.000 lei în terenul meu, totuș n'am reușit să împușc nimic. Stau în București la 300 Km de teren; nu-l pot administra bine; paznicii nu sunt totdeauna buni; cheltuială multă, iar enervare și mai multă. Prefer să renunț la teren și să dau 100.000 lei pentru un cerb, dar să scap de aceste griji.

3. D-l Emil Witting, distinsul scriitor cinegetic ne spune la pag. 283 a revistei „Carpații“ No. 11/1943: „Vânarea la sălbătăciunile mari să fie facilitată pentru vânătorii de munte prin aceea, că toate terenurile de Stat să fie administrate în regie proprie, adică nemijlocit de organele silvice“.

4. Sunt șapte ani de când la pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina, vânatul se valorifică în regie și nici gând nu are administrația Fondului să treacă la arendare.

5. Regulamentul pentru valorificarea vânatului din pădurile Statului German, prevede la art. 3: Vânatul se va valorifica de regulă prin regie; arendarea se va aplica numai atunci când regia nu va fi posibilă.

Ce-î pasă vânătorimii dacă proprietarul ar încerca pierderi prin regie? Ea nu are decât de câștigat de pe urma unui tarif scăzut și a vânătoarei după bunul ei plac. De ce atunci această pornire împotriva regiei? Probabil, onoratul recensent, când ia o poziție așa de hotărâtă împotriva regiei, a exprimat punctul de vedere al acelor arendași, cari au norocul să dețină azi mari suprafețe de terenuri cu arenze minime și cari, prin regie, își văd amenințate interesele. Teama nu le este întemeiată, deoarece regia nu va progresa decât încet. Totuși, aceștia trebuie să se împace cu gândul, că an de an răsar noi generații de vânători, și vor răsări cu deosebire după terminarea răs-

boiului. Spațiul se îngustează, de aceea cei ce au mult vor trebui să cedeze o parte pentru noii veniți. Așa cer vremurile.

Sunt de acord să încercăm timp de 10—15 ani regia la păduri de ale Statului. Dar nu la una singură, căci vânătorul dela Beiuș nu va merge să vâneze la Botoșani și nici cel dela Cetatea Albă la Gorj, ci la 20—30 păduri de ale Statului plus câteva fonduri de pescuit, și apoi să stăm de vorbă.

Stellungnahme. . . .

Une réponse.

Une réplique à la revue de chasse „Carpații”, qui dans son No. 11/1943 a commenté les opinions de Mr. V. Cotta publiées dans notre revue (No. 7—8/1943) sur l'opportunité de l'extension du système de récolter le gibier en régie.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Probleme la ordinea zilei.

O problemă care a preocupat în acest an în mod deosebit diferite cercuri ingineresti a fost și aceea a îmbunătățirilor funciare, pusă sub diferite aspecte.

Ea a apărut la început de an (22.1.1943) în referatele Societății inginerilor agronomi, unde a vorbit d-l ing. Ghiorghiu, la ședință fiind prezenți și d-nii Aurelian Pară ministrul Agriculturii și Domeniilor și C. Bușilă ministrul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor.

Concluziunile puse în această problemă de referent au fost:

1. Intocmirea unui plan general de lucrări pe toată țara, specificându-se lucrările de urgență;
2. Asistența satului, gratuitatea proiectelor și planurilor speciale;
3. Lucrările de interes general să fie făcute și suportate de Stat;
4. Lucrările de interes local să fie încurajate de Stat;
5. Amortizarea lucrărilor în cel puțin 20 ani;
6. Instituțiile particulare de îmbunătățiri funciare (obștii, sindicate) să fie subvenționate.

D-l Bușilă, luând cuvântul, a arătat că lucrările de îmbunătățiri funciare intră în atribuțiunile Ministerului de Agricultură și Domenii. Problema apei, care interesează în mod deosebit, prezentând multe aspecte, ea nu poate fi însă rezolvată decât integral. Deaceia apare nevoia coordonării lucrărilor Ministerului de Agricultură și Domenii, cu acelea ale Ministerului de Lucrări Publice: coordonare de soluții, de inițiativă și de realizări. Sunt multe organe care se ocupă de problema apelor. Activitatea și mijloacele lor trebuie coordonate. Și particularii trebuie încurajați și angrenați în rezolvarea acestei probleme. În acest scop este nevoie de mijloace.

D-l Aurelian Pantă a arătat că îmbunătățirile funciare, în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii cădeau în atribuțiunile P. A. R. I. D.-ului. Socotește însă această instituție, cu caracter comercial, în imposibilitate legală de a face astfel de lucrări și de a da asistență esor interesați. Deaceia arată că a hotărât să la Serviciul respectiv de la Parid și să-l treacă Serviciului de îmbunătățiri funciare din Minister, fapt care s'a desăvârșit prin legea publicată în Mon. Of. 399 din 22.XII.1942.

A doua conferință, a fost ținută de d-l Ing. I. Andriescu-Căile, Secretar general la Ministerul Lucrărilor Publice, tratând despre: "Probleme hidraulice care se cer grabnic rezolvate". Conferința a avut loc la 7 Februarie, sub auspiciile A. G. I. R.-ului.

D-sa începe prin a arăta câte binefaceri putem avea de la ape când sunt bine utilizate și câte rele nu pot pricinui dacă forțele ei nu pot fi stăpânite.

Problemele hidraulice capătă o importanță foarte mare în statele cu caracter agrar, unde se resimte lipsa de pământ și unde presiunea demografică este foarte mare. Trebuie reținută deci lozinca hidraulicienilor germani: nici-o picătură de apă să nu treacă frontierele țării, până nu l' s'a extras și ultima picătură de folos.

A arătat ce au făcut alte țări în această privință: Italia, Polonia, Iugoslavia, stăruint asupra lucrărilor din Bulgaria.

Trecând la situația din țara noastră, constatăm că dezastrele inundațiilor au adus pe primul plan nevoia stabilirii unui cod general al apelor, care să cuprindă întreaga legislație a apelor, gândită să aducă o simplificare a formalismului ce paralizează orice inițiativă particulară.

Terenurile noastre agricole suferă din cauza defectuoasei circulații a apei. Arată că din circa 19 milioane ha terenuri arabile, 3 milioane ha sunt permanent necultivabile, fiind acoperite de ape sau suferind de exces de umezeală.

Din examinarea posibilităților din țara noastră de a se folosi energia hidroelectrică a râurilor, s'a constatat că până acum, din întreaga cantitate de energie pe care o folosim în toate întreprinderile noastre, nici 2% nu este de origine hidroelectrică. Totuși am putea dispune de o putere de 6 milioane Kw. cu o producție anuală de 26 miliarde Kwh., cu care s'ar acoperi 45% din consumul nostru total de energie.

Problema navigabilității râurilor noastre importante este deosebit de mare importanță. Ea trebuie studiată serios.

Relevă că la baza oricărui studiu serios trebuie să stea o serie de date topografice, pluviometrice, hidrografice, hidrologice și geologice, a căror culegere, ordonare și interpretare trebuie să constituie prima etapă a unui plan general de lucrări hidraulice. La această primă etapă de lucrări de bază, urmează să porceadă organele Ministerului de Lucrări Publice timp de 3—4 ani de zile, pentru ca după aceea să se poată păși sigur la întocmirea proiectelor de lucrări diverse.

Lucrările hidraulice cele mai urgente de executat ar fi: cele ale sindicatelor hidraulice din Banat, Crișana, Buzău, Focșani. Apoi cele ale asociațiilor de îmbunătățiri funciare din lunca Dunării și a celorlalte râuri. Vin apoi lucrările ce se întreprind pentru evitarea inundațiilor.

Conferința d-lui Căile a fost publicată în întregime în Bul. Agr. Nr. 5—6/943.

A urmat apoi, la 25 Februarie, comunicarea d-lui A. Nasta, făcută în cadrul Academiei de Agricultură, fiind intitulată: Un program de îmbunătățiri funciare.

Și aici s'a arătat mai întâiu starea în care ne găsim pentru că apoi să stabilească după cum titlul conferinței indică, un program de îmbunătățiri.

La 31 Martie, sub auspiciile Soc. Progresul Silvic a vorbit subsemnatul.

Subiectul a fost: „Pădurea și fenomenul torențial“, în tratarea căruia s'a venit cu rezultatele experiențelor întreprinse în alte țări în vederea stabilirii rolului pădurii în stabilirea regimului apelor. O dare de seamă asupra aceste conferințe, s'a publicat la timp în aceasă revistă

O altă conferință a fost ținută de d-l Ing. Cristea Mateescu, în cadrul ciclului de conferințe organizat de Institutul Român de Energie. Intitulată: „Problemele hidrotehnice ale României“, conferința a avut loc în ziua de 6 Mai a. c. în sala Soc. Politehnica.

D-sa a arătat, în prealabil, că de folosința apelor este strâns legată viața economică, sănătatea și într-o largă măsură civilizația însăși a popoarelor. Folosința apelor pune în față numeroase probleme, precum: prevenirea efectelor distructive ale apelor, folosirea energiei hidraulice, navigația și plutirea, îmbunătățirea culturilor agricole, alimentarea cu apă de băut, tratarea apelor menajere și menținerea purității apei, piscicultura, amenajarea peisajului și dezvoltarea turismului.

Rezolvarea neenumăratelor probleme hidrotehnice locale se face cu folos prin metode și organizații aplicate pe regiuni mai mari și chiar pe cuprinsul întregii țări. Astfel se impune: organizarea studiilor hidrologice, întocmirea de planuri de amenajare pe bazine sau chiar pe regiuni mai mari; întocmirea de programe de realizarea lucrărilor; întemeierea și susținerea de organizații și metode de execuție folosind mijloacele cele mai potrivite pentru reducerea prețului de cost; a legislației care să stimuleze și să coordoneze eforturile.

Când, în tratarea subiectului, conferințierul s'a ocupat de lucrările contra torenților, recunoscând influența pădurilor asupra regimului apelor, a preconizat și împăduririle. Si-a exprimat însă părerea că ar fi bine ca lucrările de artă din cuprinsul bazinelor de recepție ale torenților să fie executate de inginerii de la Lucrări Publice.

O altă manifestare, pe linia preocupărilor de această natură, s'a produs în cadrul Adunării generale a Societății Progresul Silvic, din acest an, când la 31 Mai a. c. s'a arătat „Opera instituțiilor forestiere la păstrarea, ameliorarea și consolidarea solului țării“. Raport al acestei probleme a fost tot subsemnatul, la tratarea căreia am avut colaborarea mai multor membri ai Societății.

Lucrările Adunării generale sunt în curs de tipărire, așa că în curând, cei interesați vor putea lua cunoștință integral de comunicările și raportul prezentate în această problemă.

În sfârșit, ultima manifestare, privind problema amintită, se desfășoară în momentul de față la Congresul jubiliar al Agrului, care între 19 și 22 Decembrie are a se ocupa de toate problemele ce se vor

pune României de mâine considerată în cadrul Europei. În acest congres, chestiunile pădurărești sunt tratate de 4 raportori. Una din acestea ia în considerare rolul pe care trebuie să-l aibă pădurea în problemele ridicate de fenomenul distrugerii pământului românesc. Lucrările sunt publicate în Bul. Agir. No. 10 și 11/1943.

● Problemele de viitor ale Bărăganului.

Primăria orașului Călărași a organizat de curând, la București, în sala Dalles, un ciclu de conferințe, tratând despre oameni și stările din Bărăgan. Ultima conferință a fost ținută la 7 Decembrie a. c. de d-l Aurelian Benteoiu, fiu al Ialomiței, avocat de marcă al Baroului Capitalei, fost deputat și fost subsecretar de Stat la Justiție.

Subiectul tratat a fost: „Formele de viitor pentru valorificarea Bărăganului”.

D-sa a început prin a face constatarea că populația județului Ialomița este agricolă în covârșitoare majoritate, iar proprietatea se găsește, tot în mare majoritate, în mâinile micilor plugari. Felul cum se face însă exploatarea de către mică proprietate și recoltele slabe obținute, lasă foarte mult de dorit. Starea aceasta este cu atât mai îngrijorătoare cu cât populația județului crește impresionant, față de creșterea celorlalte județe agricole.

Cum sacrificarea restului de mare proprietate, care deține un procent foarte mic, nu ar soluționa problema, d-sa a căutat să ia în considerare alte mijace care să ducă la remedierea răului.

Printre căile de urmat, d-l A. Benteoiu a preconizat, cu multă căldură, și creșterea perdelelor de protecție. De altfel, a spus D-sa, câtă deosebire este între peisajul Bărăganului descris de Odobescu, așa cum i-am cunoscut și noi cu zeci de ani în urmă, și cel de azi! Pe atunci, cât privea în lungul întinsei câmpii, privirea nu era oprită de nici-un fel de obstacol. Astăzi, oriunde rotești ochii, dai de nenumărate plantații de salcâm. D-sa a adus în susținerea afirmațiilor pe care le-a făcut, opiațiunile fosului ministru Garoflid, precum și constatări personale. D-l Aurelian Benteoiu a putut să constate deosebirea între recoltele agricole pe care le-a obținut de la moșia sa de la Făcăeni, înainte de a fi avut perdele de protecție și după aceea. Deasemenea, a relevat experiența inversă făcută de un vecin de moșie, care socotind prea mare suprafața ocupată de perdele, le-a tăiat, pentru ca să constate imediat că recolta a scăzut.

Că urmare a celor susținute, a recomandat să se împânzească Bărăganul cu perdele de salcâm, creindu-le dealungul tuturor drumurilor și șoselelor din județ, precum și pe moșii unde ar urma să ocupe un anumit procent.

Prezentarea binefacerilor perdelelor de protecție în stepă, de o personalitate atât de mare, ca aceea a d-lui A. Benteoiu, în fața unui public din cel mai slect, în bună parte altul decât cel de specialitate, este un mare câștig în această cauză. Ideia în care inițial au crezut puțin — aceștia fiind forestierii — începe să prindă din ce în ce mai mult teren.

Câtă mulțumire trebuie să aibă înaintașul nostru coleg, d-l D.

Rusescu, care cu 40 ani în urmă, cercetând cauzele nesiguranței recoltelor agricole din Bărăgan, indică drept remedii plantațiile de arbori.

● Comunicarea d-lui Ing. Vintilă despre: Incercări asupra durabilității materialelor lemnoase pe cale mycologică.

În cadrul Asociației române de poduri, șarpante și încercarea materialelor — Grupul Român de încercări de materiale — Dl. Ing. Dr. Eugen Vintilă a prezentat, în ședința dela 10 Dec. 1943, în sala „Ion Ionescu” dela Politehnica din București, o comunicare asupra încercării durabilității materialelor lemnoase pe cale mycologică.

O însușire deosebită a materialelor lemnoase (în afara celor fizico-

Dăm mai jos un rezumat succint al conferinței:

mecanice cunoscute) care se cere a fi deasemenea determinată și măsurată, este durabilitatea sau trăinicia față de acțiunea distructivă a agenților vegetali sau animali.

Această problemă se poate pune atât la lemnul natural, adică netratat, cât și la lemnul impregnat cu diferite substanțe care îi măresc durabilitatea.

În acest scop a luat ființă în ultima vreme o metodă de laborator, cu ajutorul ciupercilor distrugătoare de lemn, metodă care în Germania a fost normalizată.

Cu ajutorul acestor încercări se pot compara și substanțele preservante între ele din punct de vedere al eficacității lor asupra durabilității, și se poate stabili în același scop concentrațiunea necesară pentru fiecare din aceste substanțe.

Pentru aceste încercări servesc probe de lemn de 1,5×2,5×5,0 cm, cari se impregnează cu substanțele respective și se supun acțiunii ciupercilor.

Metoda americană nu folosește probe de lemn, ci numai medii de cultură din agar și malț, tratate cu substanțele de impregnat în diferite concentrațiuni. S'a constatat însă că rezultatele obținute pe aceeași cale nu sunt totdeauna valabile în practică, deoarece unele substanțe chimice pot opri complet dezvoltarea ciupercilor când sunt cuprinse în gelatină sau agar și nu au sprospe nici o influență asupra ciupercilor în cazul că sunt pe lemn. Deaceia metoda normalizată de germani este superioară, încercările făcându-se direct pe lemn.

O problemă care a fost pusă în discuție a fost scurtarea timpului încercărilor domeniu în care au fost făcute deja cercetări.

Comunicarea de față a prezentat această metodă de laborator, conform normelor germane DIN, DVM 2176, din August 1939 și rezultatele unor încercări preliminare asupra durabilității comparative a două specii lemnoase indigene: salcâmul și stejarul, în stare naturală, efectuate cu culturi de *Polystictus versicolor*. Rezultatele obținute pe această cale pun în evidență durabilitatea excepțional de mare a duramenului de salcâm, care poate sta, din acest punct de vedere, alături de lemnul de stejar. Incercările, cu un număr mare de probe și cu alte ciuperci distrugătoare de lemn, sunt în curs.

At. Haralamb

● Expoziția agricolă și silvică din Alba-Iulia.

În ziua de 24 Octombrie a. c. s'a inaugurat, în localul Camerei de Agricultură din Alba-Iulia, o expoziție agricolă și silvică.

Partea silvică a expoziției a fost aranjată de Direcția Silvică Cluj și Moșilor din Alba-Iulia care a expus: hărți, diagrame, diorame, fotografii, tablouri comparative și miniaturi în legătură cu: cultura pădurilor, exploatarea, comercializarea și industrializarea lemnului, precum și diferite obiecte de lemn întrebuințate în agricultura și industria casnică, specifice regiunii Moșilor.

Separat a expus și Serv. Silvii Județean local Nucări în legătură cu împădurirea terenurilor degradate și corecția torenților, precum și material de împădurit.

Deși localul nu a fost corespunzător pentru această expoziție, fiind neînzăpător pentru materialul adunat, totuși în general expoziția a putut fi aranjată în mod satisfăcător.

În cele ce urmează vom arăta în mod succint numai părțile mai importante care se referă la expoziția silvică.

Materialul s'a grupat în mod sistematic în standuri pe diferite ramuri de activitate forestieră. Frumos aranjate, artistic executate și etichetate, standurile silvice au făcut să fie cele mai vizitate și admirate de public.

În deosebi atenția vizitatorilor a fost atrasă de raacheta exploatării parchetelor din pădurea Văltorj (Oc. Zlatna) în regie proprie, care arată exploatarea dela lemnul în picioare până la depozitul de încărcare, cuprinzând exploatarea și transportul lemnului pe ulucuri uscate, pe jilipuri cu ape ale căror debite sunt reglate de un opus, plutitul liber, colectarea lemnului printr'o greblă opritoare și stivuirea lui în depozit.

Deasemenă, miniatura unui ferăstrău venețian în funcțiune și a unui opus, precum și diferitele obiecte de lemn provenite din industria casnică locală, au fost admirate în mod special.

Au produs un efect deosebit graficele relativ la producția pădurilor, variația prețurilor unitare, puterea calorifică a esențelor, greutatea specifică, regenerarea pădurilor și câștigurile diferitelor categorii de lucrători de pădure.

Presa le-a scos în relief ca fiind cele mai artistic aranjate, precum și ca cele mai instructive și interesante, evidențind muzica ordonată și productivă a Caps-ului.

Comitetul de organizare al expoziției a acordat Direcției Silvice, *Diploma cu Medalia de Aur*.

Expoziția a rămas deschisă până în ziua de 31 Octombrie a. c.

MERCURIALĂ

● Călea ferată nu mai comandă traverse speciale de fag.

Începând cu anul 1942, printre sortimentele de materiale lemnoase cerute de comenziile Căilor Ferate Române, se află și „traversele speciale” de fag. Nu știm dacă apariția acestui nou sortiment se datorește inițiativei, sugestiilor și stăruințelor proprietarilor de păduri (ceea ce de bună seamă le-ar reveni toată cinstea acestora) sau Administrației CFR., care căuta împlinirea nevoilor ei. Credem însă, că preocupări trebuie să fi fost și de o parte și de alta și rezultanta acestor preocupări trebuia să cadă peste o soluție, care să împacă interesele și nevoile și ale unora și ale celuilalt.

Acest fapt, de o importanță capitală într-o politică de economie generală, se precizează și se conturează în mod cu totul fericit, când Administrația căii ferate, dela 1500 mc. de traverse speciale de fag, cât a comandat CAPS-ului în anul 1942, vine în anul 1943 și cere să i se fasoneze 19.410 mc. traverse speciale de fag. Se vedeau astfel deschise fagului din pădurile noastre porți noi de valorificare; și, ceea ce interesa direct pe proprietarul de pădure, era că această valorificare se dovedea oarecum mai rentabilă, dat fiind că pentru un mc. de fag în picioare, se putea realiza între 2.000 și 2.500 lei, pentru un lemn de aceeași calitate, care transformat în traverse ordinare, nu ar fi căpătat mai mult de 1.000—1.300 lei. Iată cum, în timp ce interesul proprietarului de lemn de fag era stimulat, nevoile CFR găseau posibilitatea să fie satisfăcute din plin și cu mult mai puține dificultăți. Pentru economia pădurilor noastre, se ivea fericita cale de a se începe economisirea stejarului, care până aci era singurul din care se fasonau traversele speciale de fag pentru macaze. A fost un moment pe care trebuia să-l prindem și să-l folosim, reducând la minimum fasonarea stejarului în traverse speciale. Acest lucru mai era indicat, mai ales când se știa că acest sortiment se fasonază în general din lemn de calitate superioară și foarte adesea provenit din arbori cari pot încă trăi multă vreme; și când deasemenea se cunoștea câtă pierdere înseamnă o prelucrare în traverse speciale de lungimi până la 6 m când aceasta are loc loco-pădure cu mijloace manuale de care se dispune în cele mai multe cazuri.

Ce s'a întâmplat între timp, nu știm! Cert este însă că nici nu s'a scurs anul 1943 și în preajma nouilor exploatați, Căile Ferate s'au

hotărît să nu mai comande pentru 1944 traverse speciale de fag și ca atare nimeni nu mai poate face așa acest sortiment!

Sunt de presupus două motive:

Ori Calea Ferată și-a văzut împlinite nevoile mai repede decât credea, datorită împrejurării că i s'au oferit și i se oferă traverse speciale de stejar și deci nu mai are nevoie de cele de fag;

Ori Calea Ferată nu-și găsește rentabilitatea propusă cu folosirea traverselor speciale de fag, fie din cauza greutateilor de manipulare și impregnare, fie din cauza prețului contractat.

Nici un motiv nici celălalt nu este de natură să se îngăduie soluția adoptată de CFR. Stejarul trebuie să înceteze de a se mai face în traverse, atât vreme cât avem iag suficient pentru acest lucru! Într-o politică înțeleaptă, atât timp cât avem încă fag în păduri exploata-bile destul de accesibile, am vedea făcându-se traverse de fag ordi-nare și speciale oricât de multe, din care căile ferate să-și constituie depozite pentru timpurile foarte apropiate, când nu le vor mai găsi așa ușor.

Crearea încă a câteva uzine de creuzotat în regiuni cu păduri de fag, fie de către Administrația CFR, fie de CAPS și marii proprie-tari de păduri, ar simplifica problema manipulatăului și a depozitării stocurilor.

În tot cazul, o poziție hotărîtă din partea conducătorilor desti-nelor pădurii și lemnului românesc, se impune!

I. M. Pavelescu

A APĂRUT:

**A 56-a ADUNARE GENERALĂ A SOCIETĂȚII
INGINERILOR SILVICI „PROGRESUL SILVIC”**

Ținută în zilele de 24—25 Mai 1942.

Un volum de 136 pagini.

CINEGETICĂ

● Secția vânătorească și piscicolă la expoziția „Bucovina reîntregită, 1942“.

În cadrul expoziției deschise la Cernăuți în ziua de 1 Nov. 1942 sub titlul: „Un an de muncă românească în Bucovina reîntregită 5 Iulie 1941—5 Iulie 1942“, Secția de vânătoare și piscicultură a ocupat nu numai un loc de cinste, ci a fost una din cele mai atractive părți ale expoziției. Așa ne spune D-l ing. S. Gârbu în „Bucovina Forestieră“ No. 2/1943.

„Ideea fundamentală ce a fost în baza organizării acestui stand, a fost reprezentarea întregului vânat al Provinciei Bucovina, așa cum sălășluiește el în natura liberă. Ca atare, s'a realizat peisajul reprezentativ al diferitelor locuri de predilecție a vânatului: pădure cu hățis, regiuni stâncoase cu vizium și peșteri“.

„Harta vânatului așezată în acest decorație de vânat în mijlocul naturii libere ne dă explicațiile necesare asupra repartizării vânatului în cuprinsul Guvernământului Bucovinei și zonele sale de răspândire“.

„Este locul să relevăm aci, că în Bucovina destinele vânătoarei sunt încredințate în mod complet în mâna Corpului silvic, care are în seamă să și ocrotirea lui“.

„O deosebită atenție se dă în gospodăria Fondului culturii și creșterii păstrăvului în apele de munte“.

„Deasupra acestui bazin (e vorba de un mare bazin pentru crapezi N. A.) este adaptată păstrăvăria în miniatură din ocolul silvic Marginea, cantonul Soarec, complet amenajată și în plină funcțiune cu apă curgătoare“.

Mai departe, autorul ne spune că Fondul are 6 păstrăvării cu o capacitate de 300.000 icre.

● Terenurile de vânătoare în regie și vânătorimea.

D-l T. Dory publică în „Revista Vânătorilor No. 8/943, câteva „Sugestii în noua lege a vânătoarei“. Din numeroasele propuneri extragem câteva:

1. „Prin noua lege trebuie să dispară și să se desființeze „Marii arendași” de terenuri de vânătoare. Motivele: orice vânător să aibă posibilitatea și să nu fie împiedecat, prin acapararea de către unii cu dare de mână, a enorme suprafețe împădurite și munți întregi, — de a putea vâna un urs, un cerb, un mistreț, un căprior, un cocoș de munte”.

2. „Numai Domeniile Regale să rămână în ființă cu vânatul de pe ele, iar la celelalte terenuri care sunt arendate la particulari să fie anulată arenda și luată înapoi de Stat și să se dea drepturi „individual” contra unei taxe pentru împușcare cutărui fel de vânat. Printr’un Serviciu special anexat la Direcția Vânătoarei se va ști din vreme proprietarul, terenul și numărul pieselor spre împușcare. Taxa se va fixa pentru fiecare specie de către Direcția Vânătoarei potrivit regiunii și speciei de vânat”.

Iată cum privește chestiunea regiei la vânat, unul din numerozii vânători, care nu are posibilitatea de a întreține pe cont propriu un teren de vânat mare. (Numai despre acesta tratează articolul amintit). După cum am arătat și în articolul: „Asupra ocrotirii și valorificării în regie a vânatului”, publicat în Revista Pădurilor No. 7—8/1943, înființarea de terenuri regie corespunde unei reale necesități. Voci tot mai dese se ridică din rândurile vânătorimii și solicită dreptul de a se putea împărtăși de plăcerea împușcării de vânat mare. Știm că nu este ușor să treci la asemenea înfăptuiri. De aceea, dacă nu se poate face mai mult, cel puțin să nu se strice ceea ce este făcut gata și să nu se pună piedeci aceluia care vor să realizeze ceva în acest domeniu, de aci înainte.

● Rezultatele obținute în materie de paza vânatului din pădurile Statului cu dreptul de vânătoare nearendat.

La 1 Martie 1943, aproximativ o treime din pădurile Statului nu erau arendate din punctul de vedere al dreptului de vânătoare. Cifra aceasta este de cca 600.000 Ha.

Știm care este soarta acestor terenuri fără stăpân. Direcțiunea Economiei Vânatului nu are și nu va putea avea organe în întreaga țară, care să facă paza și administrarea acestor terenuri. Casa Pădurilor Statului, care administrează pădurile din punct de vedere silvic, a fost despuistă de dreptul firesc de a administra și vânatul din păduri: nu ea arendează dreptul de vânătoare, nu ea încasează arenda, nu ea acordă autorizație de împușcare. Personalul ei nu este obligat să păzească vânatul decât când poate și cum poate, dar nu are răspundere decât în măsura în care este făcut responsabil și jandarmul, primarul comunal, etc. Lucrurile mergeau rău, încât mulți ingineri silvici dintre cei cu multă tragere de inimă pentru fauna noastră vânătoarească vedeau cum

se macină, și uneori dispar cu totul unele specii de vânat din anumite regiuni.

Văzând această stare de lucruri, deși nu avea vre-o obligație, Casa Pădurilor a dat ordinul circular No. 21605/942 din luna Aprilie, tuturor organelor sale exterioare, ca să intensifice paza și ocrotirea vânatului din pădurile cu dreptul de vânatoare nearendat. Prin același ordin s'a cerut, ca după trecerea unui an, ocoalele silvice să întocmească o dare de seamă asupra măsurilor luate și a rezultatelor obținute. S'au primit astfel dări de seamă, din care rezultă pe deoparte interesul general manifestat de personalul nostru pentru nobila îndeletnicire de ocrotitor al vânatului, iar pe de altă parte o acțiune hotărâtă de a pune stavilă unui rău. Din numeroasele dări de seamă extragem ceva din lucrarea întocmită de Ocolul silvic Peșteana.

„Măsurile care s'ar fi impus în mod normal pentru ocrotirea vânatului”:

- A. Reprimarea braconajului;
- B. Stărpirea răpitoarelor;
- C. Amenajarea terenurilor de hrană;
- D. Construirea de adăposturi pentru iarnă;
- E. Colonizarea vânatului (a căprioarelor).

„Ocolul s'a ocupat anul acesta numai de primele două măsuri, în felul următor:

A. Reprimarea braconajului.

Clasificarea braconierilor:

- a) Braconieri cu arme, dar fără permise legale de port-armă și vânatoare;
- b) Vânători cu permise legale, dar vânănd în timpul oprit și pentru specii aparate de lege;
- c) Braconieri cu copoi și cu câini de orice fel;
- d) Braconieri cu capcane, sau cu alte mijloace mecanice”.

Măsuri de ocrotire.

„a) Prima categorie o formează vânătorii cu permisele legale, care vânaș în pădurile Statului, fără ca acestea să fie arendate de societatea din care făceau parte. Unii din aceștia vânaș anumite specii, chiar și în timpul oprit a se vâna. Această categorie de braconieri a fost cu desăvârșire desființată de Ocol cu ajutorul personalului de pază și control”.

„c) Cea mai periculoasă categorie de braconieri, în prezent, este categoria cu copoi sau cu câini obișnuiți. Cu această categorie se luptă Ocolul în prezent”.

„Măsurile care s'au luat în această privință au constatat în paza terenului, dar mai ales în intervenții la inspectorul de vânatoare județean, de a limita numărul de autorizații pentru copoi. Pentru ceilalți câini s'a dat o ordonanță de către Prefectură pentru a se impușca câinii

vagabonzi și pentru ținerea câinilor în lanț, însă nu s'a ajuns încă la rezultatul dorit".

„d) Braconierii cu capcane acționează în general contra răpitoarelor și deși ei fac un serviciu indirect prin stărpirea răpitoarelor, totuși ei sustrag un bun al Statului pe care nu l-au cumpărat, astfel că a fost oprit complet și acest sistem de a braconă".

B. Stărpirea răpitoarelor.

„Ca răpitoare foarte dăunătoare vânatului din această regiune avem: lupii, vulpile și ciorile".

„Contra lupilor, Ocrotul organizează și a organizat bătăi cel puțin pentru a-i îndepărta din anumite păduri, unde au început să facă ouă și unde au distrus vânatul cu desăvârșire. În iarnă viitoare, se va așeza otravă pe porțiuni întinse".

„Contra vulpilor s'a așezat pe alocurea hăpuri cu stricinină cu rezultate mulțumitoare, apoi capcane, iar o mică parte au fost împușcate".

„Contra ciorilor, însuși Ministerul Agriculturii a luat anumite măsuri mulțumitoare.

„Continuând câțiva ani cu aceste măsuri de ocrotire a vânatului, se va putea trece apoi treptat și la celelalte măsuri menționate la punctele C. D. E., dar aceasta numai după ce se va da liniștea necesară vânatului existent".

„Trebuie menționat și faptul că în celelalte terenuri particulare vânatul suferă încă de lipsă de îngrijire, astfel că în bună parte se va refugia în pădurile administrate de noi".

„Numărul aproximativ de azi al vânatului pe specii și starea lui fizică:

La întinderea totală a pădurilor de 3120 Ha se semnalează următorul vânt:

a) Iepuri	800
b) Vulpi	250
c) Lupi	20
d) Jderi	50
e) Pisici salbatice	50
f) Vieziuri	100

Nu avem căprioare.

„Mai avem în trecere păsări de pasaj".

„Imbunătățirea situației.

„Urmărind măsurile luate, cu efect, în special contra braconajului și contra ciorilor, care omoară puii de iepure, se observă că liniștea ce se oferă tot mai mult vânatului atrage după sine mărirea numărului acestuia.

„Când procentul răpitoarelor va fi micșorat la strictul necesar, iar câinilor vagabonzi li se va pune capăt, atunci vom putea trece și la alte măsuri mai intensive de ocrotirea vânatului.

„In tot cazul, măsurile luate până în prezent într'un timp scurt

și cu mijloace modeste au adus o îmbunătățire multumitoare în viața vânatului din aceste păduri”.

● Organ comun de pază în Delta Dunării.

Tot cu ocaziunea întocmirii dării de seamă asupra rezultatelor obținute în cursul anului precedent, în materie de paza vânatului pe terenurile nearendate, Ocolul silvic Tulcea face o propunere foarte interesantă. Este vorba anume de crearea unui organ de pază (poliție) înzestrat cu șalupe rapide și bărci, care să aibă, în Delta, atribuțiuni de: paza pădurilor, paza pescuitului, paza vânatului și paza contra contra-banșștilor. Azi lucrează independent organele a trei direcțiuni ale aceluiaș Minister: C. A. P. S., P. A. R. I. D. și Direcțiunea Economiei Vânatului, dar fiecare în parte dă un randament insuficient. Nu cunoaștem în amănunt situația din Delta, dar suntem siguri că propunerea făcută de Ocolul silvic Tulcea izvorăște dintr'o dintr'o necesitate bine simțită, și ar fi util ca organele competente să o ia în studiu.

Vasile Cotta

ANALELE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ Anul 1942

CUPRINSUL:

- Eugen Vintilă:** Cercetări cu privire la umiditatea relativă a lemnului în întrebuințările lui curente.
- Ion Vlad:** Regenerarea naturală în margine de masiv.
- S. Pașcovschi:** Asupra cerințelor staționale ale câtorva plante lemnoase în raport cu condițiunile climaterice generale.
- S. Pașcovschi:** Studii asupra vegetației pădurilor din împrejurimile Gurghului.
- C. D. Chiriță:** Stațiuni limită pentru gorun, determinate de factorul sol.
- Gr. Eliescu și Sp. Mihăilescu:** Experimentări cu hylarsol pentru combaterea gândacului *Hyllobius abietis*.
- C. C. Georgescu, I. Lupe și P. Cretzoiu:** Răspândirea stejarului brumăriu (*Quercus pedunculiflora* C. Koch).
- C. C. Georgescu și I. Morariu:** Contribuțiuni la cunoașterea ulmilor din flora României.
- Al. Beldie și P. Cretzoiu:** Un hibrid nou între *Alnus glutinosa* și *Alnus incana*.
- I. Lupe:** Semănarea ulmului.
- I. Lupe:** Considerațiuni asupra calității semințelor forestiere.
- At. Haralamb și P. Cretzoiu:** Date floristice din basinul superior al Teleaenului.
-

R E C E N Z I I

CĂRȚI

GEIGER, RUDOLF: *Das Klima der bodennahen Luftschicht — ein Lehrbuch der Mikroklimatologie.* (Clima stratului de aer din apropierea solului — un tratat de microclimatologie). Ediția II complet revăzută și adăugită. Braunschweig. Editura Fried. Vieweg & Sohn; 1942, XVI+453 pagini. Prețul 20 RM.

Numele profesorului Geiger, autorul cărții de care ne ocupăm, nu este necunoscut camarazilor noștri. Despre cercetările întreprinse de d-sa în domeniul meteorologiei forestiere, singur sau în colaborare, începute încă de acum 20 ani, mai ales în pădurile Bavariei, iar în timpul din urmă continuate în nordul Germaniei, reluate și de alții în alte regiuni, am putut lua cunoștință din revistele germane, la îndemâna noastră și recenzate în Revista Pădurilor. De asemeni, d-sa este cunoscut prin cartea atât de des consultată, despre „Clima în stratul de aer din apropierea solului”, apărută în 1927 (prima ediție a cărții de față). Pe atunci, noutatea subiectului, prin felul cum se punea problema relațiilor dintre vegetație și factorii climatici și prin rezultatele surprinzătoare obținute din primele cercetări au făcut pe profesorul Geiger să prezinte ansamblul chestiunilor sub forma unei cărți, care deja

atunci număra circa 260 pagini cu 60 figuri.

Noutatea constă în aceea că meteorologia forestieră nu mai era considerată ca o armă în mână poliției forestiere ci ca o auxiliară de mare preț la dispoziția silviculturii însăși (culturile pădurilor și amenajamentului). Cât de fericit a fost acest nou fel de a pune problema, cât de fertil a fost acest nou câmp de activitate se vede și din foarte numeroase lucrări apărute de atunci încolo și despre care ne facem o idee, consultând bogata bibliografie citată de autor. Un al ecou al cercetărilor dirijate în acest sens îl găsim în cărțile de silvicultură apărute după 1939 (Dengler, Wagner, etc.). Prima ediție a cărții s'a bucurat de o primire plină de interes atât în Europa cât și în America, Rusia, India, Japonia, încât în scurt timp s'a epuizat.

Sistematic privind lucrările de acest gen, ele se integrează în disciplina mai veche a meteorologiei, de la care — în fond — a plecat și ale cărei metode și aparate — cel puțin inițial — le-a folosit. Este firesc dar, ca de rezultatele cercetărilor se interesau deopotrivă și meteorologii ca și botaniștii, entomologii, horticultorii, agronomii, silvicultorii, medicii, etc., pentrucă acestea se efectuau într'un spațiu în care biologia — în accepția generală

a cuvântului — era direct interesată. Această colaborare a condus la o adâncire a problemelor, la o lărgire a sferei cercetărilor, la perfecționări de metode de cercetări, la o dezvoltare a instrumentației necesare lucrului în teren. Concluziile obținute au permis o privire de ansamblu și astfel s'a ajuns a se crea chiar o nouă disciplină: microclimatologia.

Ce este această nouă disciplină, care este metoda ei de lucru, ce rezultate au fost obținute până acum cu aceste cercetări pline de atât de promițător succes, sunt chestiuni care constituie scopul și cuprinsul cărții. Cât de reușită este realizarea ei se poate vedea de oricine o cercetează. Critica germană o taxează cu titlu de „Standardwerk”, ceea ce s'ar putea traduce liber așa: operă model, exprimând stadiul actual al cunoștințelor noastre în acest domeniu.

Nimeni altul nu ar fi putut s'o scrie mai bine decât profesorul Geiger. Nu numai pentru că mai ales în Germania s'au dezvoltat în gradul cel mai înalt aceste cercetări (ceea ce se vede și din faptul că peste 80% din lucrările publicate sunt în limba germană), dar d-se este cel care printre cei dintâi a promovat acest gen de lucrări și le-a continuat, aducând ca dovadă de importanța lor, rezultatele cercetărilor rigurose științifice, întreprinse, arătându-se (cu o ceru de mare preț!) ce se măsoară și cum se măsoară o mărime (temperatură, radiație, vânt, etc.) făcând astfel ca tot ce afirmă să fie controlabil și comparabil.

Nu este de mirare dar, că înarmat cu disciplina-metodelor de lucru din fizică, cu claritatea de a vedea în ansamblu a meteorologiei și climatologiei, introdus în silvicultură și în biologie în general, dispunând

de posibilități de informare despre ce se lucrează în toate țările de cultură de pe suprafața globului, îndemnat și susținut de silvicultorii (mai ales!) din Germania, a putut să înfățișeze în cartea sa tot ceea ce se știe astăzi despre meteorologia forestieră și despre micrometeorologie în general. De altfel, însăși subtitlul cărții exprimă acest lucru: un tratat de microclimatologie. Că citare e greu de rezumat. Este ca și o carte de școală: numeroasele subiecte considerate se cer citite fiecare în parte, cu creionul în mână, la masa de lucru.

Totuși, vom arăta, în general, ce cuprinde această minunată operă, fructul unei laborioase activități de 20 de ani pe teren, în laborator și în bibliotecă.

În raport cu prima ediție se constată o punere în punct a vechilor subiecte tratate (o completare), ca urmare a bogatei literaturi apărută în urmă, și câteva capitole noi (relațiile dintre om și microclimă, relații dintre microclimă și animale, stratul de aer din apropierea zăpezii și apei). Capitolul despre pagubele cauzate de ger a fost micșorat, pentru că între timp (1940) a fost publicată cartea lui Kessler și Kaempfert „Protecția împotriva pagubelor cauzate de ger”, carte care epuizează și din punctul de vedere al cercetărilor și a bibliografiei acest subiect.

Ediția II, pe care o semnalăm acum, are două mari părți: I. microclima din stratul de aer din apropierea solului și II. microclima în raport cu forma terenului, cu plantele, cu animalele și cu omul.

În total subiectele sunt tratate în 43 capitole, grupate în 7 secțiuni din care 4 sunt în partea I, iar 3 în partea II. Care sunt aceste subiecte? În partea I: schimbul de căldură la suprafața solului, în timpul zilei și

noaptea, propagarea căldurii în sol și în aer, variația temperaturii la suprafața solului, schimbul maselor de aer și importanța acestui fenomen, regimul radiației în stratul de aer dela suprafața solului, condițiile de umiditate, vânt, fenomene optice, acustice, temperatura suprafeței solului, influența naturii și stării solului asupra variației temperaturii, stratul de aer din apropierea zăpezii, apei, unui covor vegetal. În partea II se vorbește despre curenți și stagnări de aer rece, condițiile de temperatură noaptea în văi, vânturi de aer rece (versanți, văi, ghețari), insolația, versanților de diferite orientări, valabilitatea stațiilor meteorologice din rețeaua de cercetări macroclimatologice, microclima în peșteri, regimul de căldură și temperatura plantelor, condițiile de temperatură și radiație, umiditate, vânt într-o pătură vegetală de mică înălțime, meteorologia forestieră, clima pădurii, radiația, temperatura, umiditatea, precipitațiile, vântul într-un arboret bătrân, influența constituției arboretului asupra climatului, microclima în ochiuri, poieni, drumuri de pădure, climatele dela marginea masivului și în sfârșit relațiile dintre microclimă și animale, influența omului asupra microclimei, clima orașului, pagubele cauzate de ger.

S'ar părea din această enumerare că avem de a face cu o carte aridă, în care nu e vorba decât despre temperatură, vânt, umiditate, precipitații, insolații, etc. Măestria autorului e însă mare și risipește dela început această teamă, pentru că precizează din capul locului noțiunile pe care le întrebuințează (reimprospătând, scurt și clar cunoștințe sitădată mai curențe), pune problemele totdeauna în termeni clari nu numai ai științei ei și în cadrul viu al interesului

practic, exemplifică afirmațiile cu tabele, grafice și fotografii (181 grafice și fotografii la 435 pagini), relatează observațiuni de detaliu, despre fenomene pe lângă care trecem cu toții indiferenți, făcute în grădini, culturi și păduri, în cursul excursiilor de studii, ori cercetărilor în teren sau al plimbărilor pur și simplu, încât fără să vrei te gândești la vânătorul care căutând urma vânatului, se documentează cel mai bine despre gradul de regenerare al pădurii, de starea semănșitului, a solului etc. De aceea, stilul cărții este atrăgător și ține mereu trează atenția cititorului. Pentru că, în fond, se vorbește despre viață, mai bine zis despre condițiile de viață.

Cartea se adresează și meteorologilor de sigur, dar mai ales tuturor acelor care studiază natura în stratul de aer din apropierea solului, așa dar: silviculturilor, botaniștilor, agronomilor, horticulturilor, pedologilor, medicilor, biologilor în general.

S'ar putea pune întrebarea de cineva, dacă în adevăr îl interesează pe silvicultor această carte. Pentru a răspunde să ne amintim că arborii ca și pădurea tăește în trei microclimate distincte: ai rădăcinilor, ai trunchiurilor, și ai coronamentelor. În ce privește puezimea, condițiile staționale din punct de vedere climatic, sunt cu totul speciale și mult diferite de ale pădurii constituite. Cartea se ocupă cu toate aceste chestiuni. Cel care are în adevăr un interes să o citească este în primul rând tocmai silvicultorul de teren. Pentru că regenerările pe suprafețe rase, în margine de masiv, la adăpostul arboretului bătrân, în ochiuri etc., plantațiile în plină stepă pe suprafețe întinse sau sub forma benzilor de protecție, așezarea tăcărilor în arboretele exploatabile, în

funcție de versanți, vânt, insolație, etc., nu sunt toate decât variatele aspecte ale problemelor de mare importanță pe care are a le rezolva silvicultorul de teren și asupra cărora profesorul Geiger dă foarte prețioase considerațiuni.

Desigur, silvicultorul a ținut seamă de microclimate și mai înainte de nașterea microclimatologiei, de când există profesiunea de silvicultor. În pepiniere când folosește umbrarele, când mobilizează solul din tarlale între șirurile de pueți abia răsăriți, când acoperă solul în pepinieră cu paie, mușchi, pietre, etc., nu face altceva decât creează microclimate (un exemplu de modificarea acestora prin intervenția omului): în combaterea insectelor, atunci când destină anumii arbori-cursă în piciorare sau doborâți într-o anumită orientare „convenabilă”, ține seamă tocmai de microclima în legătură cu viața insectelor pe care vrea să le prindă, respectiv să le combată; clasificarea însăși a speciilor după „temperament” de umbră, lumină, etc., nu este decât o recunoaștere a dependenței speciilor respective de microclimatele care le asigură dezvoltarea și însăși viața; în interesantele dar delicatele metode de regenerare în ochiuri sau în margine de masiv silvicultorul lucrează tocmai cu microclimate în primul rând, etc., etc. Exemplele s'ar putea cita la nesfârșit. Ar fi să se menționeze tabla de materii a unui curs de silvicultură și de protecția pădurii.

Cartea profesorului Geiger ne dă lămuririle necesare, ca fizician și meteorolog, la procedeele folosite de silvicultori în regenerări și conducerea arboretelor. Pentrucă radiația solară, temperatura, vântul, precipitațiile, etc., sunt luate desigur în considerație de silvicultori, dar fără a se avea la bază măsurători, ci em-

pirism și intuiție, în legătură cu stațiunile în care activează. De aceea a fost posibil să se adopte, mai înainte vreme, metode de regenerare și tratamente din apusul Europei; la noi, fără a exista premizele necesare.

Silvicultorul român va găsi în cartea profesorului Geiger o sursă bogată de învățăminte pentru pădurea pe care o administrează. Să dau un exemplu de valoare practică a unor cercetări în legătură cu gerul: pe o suprafață unde regenerarea era stânjenită enorm din cauza gerurilor care se localizau acolo, se reușește printr'o prelucrare adâncă a solului să se ridice temperatura minimă cu 4° , să se reducă numărul zilelor cu ger la $1/3$, iar durata gerului la $1/5$ (Vezi Rev. Păd., pag. 625, 1930, Nr. 9).

Studiul meteorologiei forestiere în special sunt dedicate mai mult de 60 pagini, în partea a II-a a cărții (de cea 200 pag.). Pentru înțelegerea ei, partea I (178 pag.) trebuie neapărat citită.

Dacă acest tratat de microclimatologie și meteorologie forestieră reprezintă standardul cunoștințelor noastre câștigate până acum în acest domeniu, este o ocaziune să constatăm și ceea ce nu știm încă. Ceea ce înseamnă că este încă de mult de lucru. Între alte chestiuni încă necercetate, prof. Geiger citează și următoarele:

— Cantitatea precipitațiilor medii în diferite margini de masiv, (cum se repartizează ploaia și zăpada).

— Roua, repartiziția ei în funcție de marginea de masiv, folosirea ei de către plante.

— Dacă în toate anotimpurile aceeași margine de masiv este totdeauna cea mai caldă, sau se produce o decalare.

— Dacă marginea de masiv cea mai caldă este și cea mai uscată,

respectiv, dacă cea mai rece este și cea mai umedă.

— Temperatura și umiditatea solului variază paralel cu temperatura stratului de aer din apropierea solului?

— Cum variază elementele meteorologice în marginea interioară și cea exterioară a masivului, etc.

Cu toate aceste necunoscute încă, sau tocmai din această cauză, cartea este deosebit de prețioasă: ne spune ce știm și cum trebuie să lucrăm pentru a rezolva și alte probleme. Pentru că prof. Geiger nu omite să arate și care este metoda de lucru — în general — în materie de microclimatologie. În legătură cu aceasta, dacă ne-ar fi permis, ne-am exprima o dorință care ar fi și o urare, anume: prof. Geiger să scrie încă o carte, cu talentul său pedagogic și bazat pe imensa sa experiență, arătând în mod special aparatul și metodele de lucru în domeniul microclimatologiei și meteorologiei forestiere. Răsunosc că indicațiunile se găsesc deja

în această privință și în cartea de care ne ocupăm. Așa cum a adunat din materialul risipit în cele peste 1.000 de lucrări în diferite limbi, consultate, cuprinsul cărții, va reuși să strângă într-o broșură, ca un pendent al tratatului de microclimatologie, metode și aparate întrebuintate în microclimatologie.

În concluzie, tratatul de microclimatologie al prof. Geiger este o carte de cel mai mare folos pentru silvicultori. A o recomanda atenției camarazilor, înseamnă a le face un deosebit serviciu. Fiecare va găsi în această carte răspunsuri la multe întrebări pe care și le va fi pus în cursul practicei efectuate și va învăța cum se poate pune o problemă și cum se procedează pentru a o rezolva. Cei 533 de autori consultați cu cele 564 de lucrări ale lor, sunt o cheazăie că tratatul se prezintă, în adevăr, ca o expresie a cunoștințelor actuale omenești în materie de micrometeorologie.

Ing. T. Bălănică

REVISTE

Forstarchiv.

1943. Caetul 1/2.

Wittich Prof. Dr.:

Untersuchungen über den Verlauf der Streuzersetzung auf einem Boden mit Mullzustand II.

Cercetări asupra procesului de decompunere a litierei pe un sol cu strat de gunoi.

Articolul este o urmare a lucrării apărute în aceeași revistă în 1939 (Nr. 5/6). Cercetările de față se ex-

tind asupra litierei unui număr de specii de foioase. Procesul de descompunere a fost urmărit și fotografiat la diferite perioade. În general s'a observat că descompunerea începe accentuat primăvara prin distrugerea țesuturilor de către microorganismele și animale, diferit la diferitele specii forestiere. S'au făcut observațiuni și asupra litierei de la rice. Se dă un tablou al analizelor substanțelor minerale ale litierei pentru diferitele specii, precum și un tablou de schimbarea compoziției litierei în raport cu timpul. Din cer-

cetări rezultă că schimbările substanțelor, care au loc cu descompunerea literei, nu sunt simple și unire cum în general se crede.

Aun H.:

Ergänzende Bemerkungen über das Schüler'sche Zieh. — Trage — und Wendegerät.

Observațiuni suplimentare asupra unelei de tras, purtat și răsturnat a lui Schüler.

Această uneltă a fost descrisă în cnețul din 1942 de către Baak. Autorul arată aci, după un timp de experiență, inconvenientele ce prezintă unelta în unele condiții, la unele operațiuni.

Caetul 3/8.

Sonderheft „Wald und Holz im Osten“.

Număr special „Pădure și lemn în Răsărit“.

Barth J.:

Die Forst- und Holzwirtschaft in den besetzten Ostgebieten.

Economia forestieră și a lemnului în regiunile ocupate din Răsărit.

Articolul este o dare de seamă asupra administrației forestiere în regiunile ocupate și se preocupă de mersul organizării și a lucrărilor forestiere. Se arată suprafețele ocupate de pădure, condițiile de împădurire, problemele transportului, industria și prelucrarea lemnului, exportul lemnului din Răsărit și teme pentru viitor.

Schlabit W.:

Die forst- und holzwirtschaftlichen Verhältnisse im Reichskommissariat Ostland.

Condițiile economiei forestiere și

economiei lemnului în comisarariatul Reich-ului din Răsărit.

Asemănător celui precedent, articolul de față descrie condițiile în care s'au dezvoltat economia și administrația forestieră în cei 25 ani de autonomie în țările Baltice și schimbările produse radical într'un an de stăpânire bolșevică. Vanatul a avut deasemenea de suferit. Economia lemnului era în mâna evreilor. O imediată raționalizare a industriilor a fost necesară mai ales pentru o mai ușoară și rapidă aprovizionare cu lemne a armatei, populației și export către Germania.

Hocheisel A.:

Grundlagen und Möglichkeiten der Rationalisierung der Waldarbeit im Generalbezirk Lettland.

Bazele și posibilitățile raționalizării muncii forestiere în districtul Letoniei.

Articolul este o schiță de program pentru sporirea producției forestiere după metodele moderne și experiențele germane și ale țărilor de nord. Se dau la început date statistice asupra întinderii pădurilor și speciilor forestiere, condițiile de muncă, structurii economiei forestiere și a lemnului, trecându-se apoi la dezvoltarea posibilităților de raționalizare și organizare a muncii și transportului.

Wachholtz R.:

Die forstlichen Verhältnisse und die Voraussetzungen einer Holzwirtschaft in der Ukraine.

Condițiile forestiere și propunerile pentru o economie a lemnului în Ucraina.

Se face un mic istoric al schimbărilor suferite de granițe în urma evenimentelor precum și o descriere

geografică a Ucrainei. Se vorbește de sol și climă, de procente de împădurire pentru diferitele regiuni arătându-se tipurile de pădure. Urmează date statistice asupra exploa-
tărilor dinainte de războiu, asupra întrebuirii lemnului și îngrijirii pădurii, în special a combaterii insectelor, a transportului și industria-
lizării lemnului.

Gama H.:

Die Wälder Südrussland und ihre Geschichte.

Pădurile din Sudul Rusiei și istoricul lor.

Regiunea a suferit, în decursul vremurilor, influența multor factori: printre care clima, mările (Neagră și Caspică) inundațiile, pășunatul. Se împarte regiunea în zone și sectoare numeroase, după speciile forestiere. Se face o împărțire a pădurii naturale după asociațiile vegetale. Urmează un istoric al pădurilor, din timpurile preistorice, arătându-se schimbările prin care au trecut.

Schedl K. E.:

Der forstliche Pflanzenschutz in der Ukraine.

Protecția esențelor forestiere în Ucraina.

Se indică insectele și ciupercile vătămătoare esențelor forestiere principale, rășinoase și foioase, arătându-se cronologic, pe cât posibil, anii în care au avut loc calamități. Se descrie apoi fauna vătămătoare perdelor de protecție, faună provenită din esențele infectate întrebuintate la creierea lor. Acțiunea combaterilor a lăsat mult de dorit. Lipsesc o statistică a vătămărilor, lipsesc centre de informare. Un serviciu al combaterilor nu a fost. Abia

în ultimii ani s'au întrebuintat metode de combatere, după model german, printre care și prăfuirile cu aninul.

Mayer-Wegelin H.:

Die geschichtliche Entwicklung der Aufforstungen in der ukrainischen Steppe.

Desvoltarea istorică a împăduririlor în stepa ucrainiană.

Se deosebesc 5 perioade în activitatea de împădurire a stepei, care a început în anul 1243. Se arată condițiile, în special greutatea, întâmpinate și se numesc marii silvicultori care au activat.

Thurn Graf:

Forstpflanzmaschinen im Osten.

Mașini pentru plantațiuni forestiere în Răsărit.

Se redă o fotografie a unei mașini și o descriere pe scurt a ei.

Buchholz E.:

Die forstlichen Sondernutzungen in der besetzten Ortgebieten und im Sowjetraum.

Produse forestiere speciale în regiunea răsăriteană ocupată și în spațiul sovietic.

Se enumără: rășina, substanțe de distilare, cărbuni din lemn, cauciuc și gutapercă, tei, tanin, mătase, esență de mesteacăn și corn, turbă, semințe forestiere și altele.

Se face istoricul lor și se descriu metodele de obținere.

Freiherr von Kruedener Arthur:
Russische Waldungen und Waldwirtschaft bis zur Bolschewistenherrschaft im Oktober 1917.

Pădurile și economia forestieră a

Rusiei până la stăpânirea bolșevică din Octombrie 1917.

După așezare, climă și sol și după desimea populației, posibilitatea de transport și condiții social-politice, se împarte spațiul în patru zone care sunt descrise și în parte ilustrate prin fotografii. Date statistice însoțesc descrierile.

N. Esc

Intersylva (Ediția germană).

Vol. III, Cactu 3 (Iulie 1943).

Werner Rothmaler:

Die Waldverhältnisse im Peloponnes.

Imprejurările forestiere din Peloponez.

În stare naturală, ținutul acesta a fost — cu excepția zonei alpine (peste 1.500—2.000 m) — acoperit de pădure. Tăerile, pășunările, incendiile și neglijența la care au fost supuse, au transformat Peloponezul într-un ținut despădurit. Cu toate acestea, în părțile mai îndepărtate de căile de comunicație, se mai află resturi de păduri și arbori, care să ne îngăduiască o refacere a tabloului de răspândire naturală a felurilor speci. În felul acesta, cultura forestieră poate fi așezată pe temelii serioase. Greutățile rezultă, însă, din anumite împrejurări administrative: lipsuri ale organelor de impunerea legilor forestiere, alfel bune.

Otto Mahler:

Planung und Durchführung der Mehrfällungen im Grossdeutschen Reich.

Plănuirea și executarea tăerilor excepționale în Marele Reich german.

Imprejurările politice și economice ale timpului au impus tăeri deosebit de ridicate față de obișnuitele tăeri cumpănite de altădată din pădurea germană. Preocupările de căpetanie ale economiei forestiere germane au fost și sunt de a nu se aduce, prin aceasta, vătămări deosebite pădurii și tot de-o dată de a păstra — cel puțin — cultura pe temelii naturale. Măsurile luate spre acest sfârșit au variat, între timp. Astfel, s'au interzis, mai întâi, tăerile rase, apoi, s'a pretins o plănuire silviculturală. În ultimul timp, s'a dat o mare extindere acestei ultime întrebări.

Lukas Leiber:

Der Königswald als Beispiel für standorts- und zeitgemäße Betriebsführung im Kieferengebiet Norddeutschlands.

Pădurea „Königswald” drept pildă de exploatare corespunzătoare stațiunii și timpului, în zona pinului din Germania de Nord.

Este vorba de o pădure în mare măsură deșădăată în clipa primirii și angrenării ei în Ocolul Königswald. Prin fixarea unui potrivit plan de ameliorare și prin conducerea sa hotărâtă, se tinde către o pădure sănătoasă și productivă.

Josef Köstler:

Die Kapitalerhaltung in der Forstwirtschaft bei Mehrfällungen.

Păstrarea capitalului forestier în cazul tăerilor suplimentare.

Prin tăerile suplimentare impuse de împrejurările grele ale timpului, se scoate din gospodărie o parte a capitalului de producție. Această parte poate fi utilizată din două puncte de vedere, în interesul gospodăriei respective: bănesc și al capitalului forestier natural. În pri-

mul caz, e vorba de: achitarea eventualelor datorii; constituirea de fonduri de rezervă, de investiții, împăduriri ș. a. a. Sub raportul capitalului natural sunt arătate: o mărită grijă la alegerea tăerilor și aducerea lor la îndeplinire; regenerări mai depline și lucrări de întreținere mai intensive; mărirea suprafeței păduroase prin împăduriri. Politica forestieră trebuie să împingă proprietarul de pădure a folosi partea de capital lemnos lichidată tot în producțiunea forestieră.

Hermann Leonhard:

Umgestaltung der Waldungen im Berliner Erholungsgebiet.

Adaptarea pădurilor din ținutul de recreare al Berlinului.

În planul vast de transformare al Berlinului, a fost rezervat un loc de frunte pădurilor din împrejurimi ca locuri de recreare a populației orășenești. Autorul arată care sunt condițiunile de vegetație și alcătuirea pădurilor respective și către care țeluri se îndreaptă lucrarea de adaptarea lor pentru a servi cât mai bine ca locuri de recreare.

Forstlicher Fortschritt.

Fapte forestiere.

Cuprinde știri asupra măsurilor de natură forestieră luate în felurite țări.

Forstliches Schrifttum.

Publicația forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate articole și cărți

Mitteilungen.

Comunicări.

Ilse C. Dem.

Journal forestier Suisse.

Nr. 11/1943.

H. Leibundgut:

Contributions à l'étude de la question du rajeunissement du mélèze. (2 pag.)

Contribuțiuni la studiul problemei regenerării laricelui.

Cercetările întreprinse la Löt-schenal (Valais) confirmă susținerile făcute anterior de E. Hess privind la regenerarea ușoară a laricelui atunci când se mobilizează solul ridicându-se pătura vegetală și eventual stratul de humus acid.

H. Burger:

La végétation, le sol et la teneur en eau de ses couches supérieures, dans le bassin d'alimentation de la Baye de Montreux. (3 pag.)

Vegetația, solul și conținutul în apă al straturilor superioare în basinul de alimentare al râului Baye de Montreux.

Se dă urmarea unui studiu al cărui început s'a tipărit în Nr. #—10/43 al aceleiași reviste. Se dovedește că stratul superior al solului împădurit este de 7 ori mai permeabil decât al solului tipic pășunabil.

Urmarea în numărul următor.

* * *

Est-il possible d'augmenter la production de nos forêts? (1 pag.)

Este posibil să se mărească producția pădurilor noastre?

Se răspunde afirmativ, cu condiția ca să se poată sub administrația Serviciului Forestier toate pădurile țării. Azi din 650.000 ha păduri publice, 520.000 ha nu sunt încă girate tehnic de inginerii silvici. La această

cifra se mai adaugă 280.000 ha păduri particulare.

J.-L. By.

Visite des téléphériques forestiers de Brienz et de Lengau. (4 pag.)

Vizita funicularelor forestiere de la Brienz și Lengau.

A. Andreai.

Un bel effort. (2 pag.)

Un efort frumos.

Se evidențiază printr-o fotografie efortarea făcută de o mică regiune din Alpii Elveției pentru acoperirea nevoilor de lemn, tot mai mari, în timpul actualului război.

At. Har.

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

1943, Septembrie Nr. 9.

Foul Larsen.

Die Bedeutung der Winterkälte für die Kernbildung der Buche.

Importanța gerurilor din timpul iernii asupra formării inimii fagului.

Articolul înfățișează modul de formare a inimii roșii și de ger la fag în diferitele păduri daneze.

În special se arată că în districtele locale silvice daneze s-a semnalat cu prilejul tăierilor anuale din anul 1943—42 foarte numeroase cazuri de inimă roșie la fag, cauzată de gerurile excepționale din anii 1939—40 și 1943—44.

G. Viglerio.

Sistematica dei cedui semplici II. cinesi.

Sistematica crângurilor tessiniens.

Sunt cercetate formele sub care se prezintă acest tratament în funcție

de speciile ce compun arboretele (de lumină sau umbră) și de natură materialului ce urmează să se obțină. Articolul este publicat în limba italiană și germană.

Ruedi K.

Aus der Praxis des Waldbauers.

Din practica culturii pădurii.

Autorul înfățișează, pe baza unei activități de 43 de ani, rezultatele practice obținute pe baza de experiență în domeniul culturii pădurilor. Sunt examinate diferite probleme în legătură cu amestecul speciilor de lumină și umbră, cu regenerarea pădurilor, cu combaterea atacurilor de insecte etc. Articolul prezintă deasemenea interesante observațiuni asupra modului de comportare a speciilor lemnoase în diferite cazuri a maladiilor suferite, etc.

1943, Oktober No. 10.

H. Leibundgut und Louise Frick:
Eine Buchenkrankheit im schweizerischen Mittelland.

O maladie a fagului în regiunea centrală elvețiană.

Începând din anul 1940, s'a constatat o uscăre din ce în ce mai mare a fagului în diferite regiuni ale Elveției. Pastule roșii apar pe coșii prborilor, iar o parte din coronament începe să se usuce în Iulie, din lipsă de apă. Unii din arbori se usuă încă din vară, alții durează mai mult. Cauza primară este gerul excepțional de mare din anul 1939/40. Autorul studiază ciuperca găsită în scoarța arborelui și împrejurările care au determinat apariția acestei maladii.

H. Oberli.

Der St. Galler Wald an der O.L. 14. Ostschweizerische Land- und milchwirtschaftliche Ausstellung in St. Gallen, 7—17. Oktober 1943.

Pădurea St. Gallen la expoziția economiei agricole și a laptelui din Elveția răsăriteană în St. Gallen, 7--17 Octombrie 1943.

Scurtă dare de seamă asupra sectorului forestier din expoziția anuală dela St. Gallen. Articolul are deosebită valoare prin datele pe care le cuprinde asupra economiei forestiere în epoca de războiu și în deosebi prin indicațiile și sugestiile pe care le oferă pentru organizarea în general a unei expoziții documentare.

1943, November No. 11.

Jahrhundertfeier des Schweizerischen Forstvereins in Langenthal und Wasen, 28-30 August 1943.

Sărbătorirea de o sută de ani a uniunii forestiere elvețiene în Langenthal și Wasen, 28-30 August 1943.

Articolul cuprinde o dare de seamă a sărbătoririi de o sută de ani a uniunii forestierilor elvețieni, protocolul adunării anuale și o dare de seamă anuală a comitetelor de conducere.

Knuchel H.

Vor hundert Jahren.

Acum o sută de ani.

Articolul face parte dintr-o serie de articole cu caracter istoric-documentar asupra trecutului silviculturii elvețiene, care au fost publicate în acest an în revistă, cu prilejul sărbătorii a 100 ani dela înființarea asociației silvicultorilor elvețieni.

E. Vintilă

Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.

Caietul 2-3: Februarie-Martie 1943.

Rudolf Heybey:

Die Bärenfeiser. Wirtschaft im

Lichte der Hauptrevision 1941.

Gospodăria silvică dela Bärenfels în lumina revizuirii principale din 1941.

Cu prilejul revizuirii amenajamentului din 1941, autorul face o serie de constatări cu privire la mărimea capitalului-lemn, a creșterilor, a claselor de producție, a claselor de vârstă, a rezultatelor gospodăriei de până acum, constatări pe care le expune în studiul de față.

Krahl-Urban:

Winterfrostschäden an Eichen.

Vătămări pricinuite de ger la stejar.

Se arată pagubele cauzate de ger la stejar în ocolul silvic Freinwalde în iernile 1939/40, 1940/41 și 1941/42 și împrejurările cari au favorizat aceste vătămări.

Köhler:

Die Waldentwässerung im Generalbezirk Lettland und ihre Bedeutung für die Forst- und Wasserwirtschaft.

Drenajele din pădurile Letoniei și însemnătatea lor pentru economia forestieră și economia apei.

În urma măsurilor luate în Germania pentru ducerea războiului total, s'a hotărît ca începând din Aprilie 1943 revistele „Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen“ (Eberswalde) și „Centralblatt für das gesamte Forstwesen“ (Wien) să apară împreună sub titlul de „Zeitschrift für das gesamte Forstwesen“ în caiete trimestriale.

Zeitschrift für das gesamte Forstwesen.

Caietul 4-6: Aprilie-Iunie 1943.

Ing. Anton Kurir:

Einflüsse abiotischer Umweltsfak-

toren auf den Schwammspinner (*Lymantria dispar L.*) im *Eistadium* während der Winterdiapause.

Influența factorilor abiotici din mediul ambiant asupra lui *Lymantria dispar* în stadiu de ou în timpul iernii.

Dr. F. Heinrich — Eberswalde:

Ein neuer Weg zur Verbesserung der Wasserführung unkrantwüchsiger sandiger diluvialer Waldböden.

O cale nouă pentru îmbunătățirea conductibilității apei în solurile forestiere nisipoase diluviale.

Este vorba de soluri nisipoase fără apă freatică, acoperite cu buruleni (*Calamagrostis epigeios*). Autorul a ucis aceste buruleni prin mijloace chimice (anforstan) pe o anumită suprafață, lăsând această pătură moartă de buruleni pe sol. Făcând apoi cercetări asupra conținutului de apă al solului până în adâncimea de 1 m, a constatat o sporire a cantității de apă (în timp de un an și jumătate) cu 17% față de solul descoperit și cu 64% față de solul acoperit de buruleni vii.

Dr. Penschuk — Hohenstein O/Vr.

Ein Beitrag zum Thema Kiefernwertholzerziehung.

O contribuție la tema: producerea lemnului de valoare de pin.

Julius Fröhlich:

*Über den Befall der Fichte in den Ostkarpaten durch *Trametes pini* Fr.*

Despre atacul molidului din Carpații Răsăriteni de către *Trametes pini* Fr.

Autorul remarcă că în Carpații Răsăriteni, în zona cuprinsă între altitudinea de 600 și 1200 m, în pădurile de brad, fag și molid, se întâlnesc un număr însemnat de moliți bătrâni, având uneori grosimea

de peste 1 m, atacați de ciuperca *Trametes pini*. Măsuri eficiente de combatere nu există. Se recomandă doar o măsură de ordin preventiv. Aceasta constă în a se evita introducerea molidului pe cale artificială în această zonă și a se lăsa locul arboretelor de brad în amestec cu fagul, cari se regenerează lesne pe cale naturală și asupra cărora ciuperca *Trametes pini* nu produce vătămări. Acestea sunt speciile indicate de natură în zona respectivă.

Cafetul 7—9: Iulie-Septembrie 1943.

Prof. Ing. Koloman Kosljar, Pressburg:

Die Produktion und der Absatz des Holzes in der Slowakei vom Gesichtspunkte der Versorgung der europäischen Staaten.

Producția și desfacerea lemnului în Slovacia din punctul de vedere al aprovizionării statelor europene.

Dr. F. Heinrich — Eberswalde:

Untersuchungen über den Einfluss der Basalt- und Geschiebemergeldüngung auf den Wasserhaushalt und Bodenzustand sandiger diluvialer Waldböden Ostdeutschlands

Cercetări asupra influenței îngrășămintelor de bazalt și marnă în ce privește economia apei și starea solurilor forestiere nisipoase de origine diluvială în Germania Răsăriteană.

Dr. F. Heinrich — Eberswalde:

Zur Wirkung oberflächlicher Bodenverdichtung auf den Wasserhaushalt diluvialer Waldböden.

Despre influența tasării superficiale a solului pe cale artificială asupra economiei apei în pământurile forestiere nisipoase de origine diluvială.

G. T. T.

I N F O R M A Ț I U N I

— Domnul inginer inspector general silvic Vasile Cotta a fost numit, pe data de 1 Octombrie 1943, conferențiar definitiv la Conferința de vânatoare și pescuit dela Facultatea de Silvicultură a Politehnicii din București. (Mon. Of. 162 din 14 Iulie 1943).

— In Mon. Of. Nr. 277 din 26.IX. a. c., s'au publicat următoarele avansări in corpul silvic:

La vechime.

La gradul de ing. silvic:

Petcu D. Ion; Popescu St. Stelian; Budiu E. Emil; Bozac I. Aurel; Ionescu T. Gh.; Vasile Rusu;

La gradul de ing. subinspector silvic:

Negoită C. Vasile; Munteanu Dumitru.

La gradul de ing. inspector silvic: Zehan Eugen și Guran Iulian;

— In Casa Pădurilor Statului s'au făcut următoarele transferări. (Mon. Of. 275 din 24.XI.1943):

1. D-1 Ing. insp. g-1 silvic O. D. Rădescu dela conducerea Direcției silvice Pitești, in Administrația Centrală Caps;

2. D-1 Ing. cons. silvic N. Caragea dela conducerea Direcției Constanța ca director al Direcției silvice Pitești;

3. D-1 Ing. insp. g-1 silvic Vencu Georgescu din Adm. Centrală Caps ca director al Direcției silvice Constanța;

4. D-1 Ing. silvic V. Țuțuianu dela Ocolul silvic Turnu Măgurele la Ocolul silvic Pucioasa;

5. D-1 Ing. șef silvic Traian Belcea dela Ocolul silvic Bârzava (Arad) la Ocolul silvic Ianăuți;

6. D-1 Ing. șef silvic Radu Munteanu dela Ocolul silvic Ianăuți la Ocolul silvic Tr.-Măgurele;

7. D-1 Ing. subinsp. silvic Dumitru Gheorghe dela Pucioasa la Ocolul Bârzava;

8. D-1 Ing. șef silvic D. Frigură rămâne la conducerea Ocolului Tismana.

— D-1 Ștefănescu Mihai ing. șef silvic, șeful Serviciului silvic al județului Alba, a fost transferat pe data de I.XI.1943 la Școala de brigadieri silvici din Sebeș (Alba), cu delegație de director al Școlii. (Mon. Of. 251/943). *

— D-1 Cimoca Alex. ing. subinsp. silvic, șeful ocolului silvic Aiud jud. Alba, se delegă pe data de 15 Sept. 1943 și cu conducerea Serviciului județean Alba, până la numirea unui titular. (Mon. Of. 251/943).

— D-l Dămăceanu Enache inginer insp. silvic din Centrul Inspectoratului silvic Focșani a fost delegat și cu conducerea Ocolului silvic Vidra din jud. Putna până la numirea unui titular. (Mon. Of. 251/943).

— D-l Ing. șef silvic Kerschmig Wilfried de la Ocolul silvic Intorsura Buzăului a fost detașat pe ziua de 15.XI.943 la Guvernământul Transnistriei, Direcția Pădurilor. (Mon. Of. 265 din 13.XI.943).

— În Mon. Of. 279/943 s'a publicat decizia prin care se revine asupra transferării D-lui Ing. Titus Cerschi la Inspectoratul Iași, d-sa continuând să funcționeze ca șef al Serviciului silvic județean Fălcu.

— Au fost primiți în Corpul silvic superior următorii ingineri silvici cu gradul de Ing. silv. stagiar. (Mon. Of. 262/943):

1. Bardan I. Nic., pe data de 25. VI.1942;
2. Encescu G. Dincă, pe data de 8. VI.942.

— D-l prof. C. C. Georgescu de la Facultatea de Silvicultură din București a ținut în zilele de 28 și 29 Oct. a. c. în sălile Politehnicei din Cernăuți două conferințe intitulate:

1. Uscarea în masă a stejarului (o nouă calamitate în pădurile țării);
2. Specii și tipuri de arborete de *Quercus* în România.

Conferințele au fost ținute sub auspiciile Cercului Inginerilor silvici din Bucovina și a revistei „Bucovina Forestieră”.

— D-l Ing. Cezar Cristea a ținut în ziua de 11 Noembrie a. c., o conferință la Cercul tinerilor din București, tratând despre: Codrul în lirica lui Mihail Eminescu.

— În cadrul Ministerului de Economie națională a fost instituită o Comisie pentru alcătuirea proiectului de lege pentru organizarea Fondului Religionar Ortodox din Bucovina. Această comisie se compune din d-nii: V. P. Pastia consilier la Curtea de Apel din București ca președinte, Al. Ispescu Șeful Serviciului contencios al Fondului Religionar, Ing. Dem. Grozescu din Ministerul de Domenii, Aurel Popa Secretar general la Ministerul Culturii Naționale și al Culetelor.

— În Mon. Of. 261 din 6.XI. a. c. s'a publicat decizia Comisariatului general al prețurilor Nr. 315 prin care se fixează noi prețuri pentru: lemnul rotund de rășinoase și al cherestelei și al foioaselor destinate fabricației celulozei.

— În ziua de 12 Noembrie a. c. Capirul și-a reluat activitatea întreruptă câțva timp. A prezidat d-l Arhitect I. D. Enescu Subsecretar de Stat la Ministerul Muncii, care a făcut un expozeu referitor la viitoarea organizare și programul de activitate al Confederației.

Din partea Inginerilor silvici au participat d-nii C. Emanoil, Ilie Demetrescu și Cezar Cristea. — ultimul făcând parte și din Biroul Permanent nou constituit al Consiliului general C. A. P. I. R.

Sediul viitor al C. A. P. I. R. va fi la A. G. I. B., ședințele săptămânale având loc Joi.

— Cu ocazia inaugurării satului model Antonești din județul Argeș, printre cei decorați pentru activitatea depusă întru ridicarea acestui sat, se găsește și camaradul nostru d-l Ing. silvic C. Fedorovici Șeful Centrului de exploatare C. Argeș.

— În Mon. Of. Nr. 257 din 2-XI. 1943 pag. 10078 s'a publicat un tabelu de noi perimetre de terenuri degradate constituite între 13.VII și 21.X. a. c., însumând 3376 ha.

— Cu prilejul inaugurării liniei ferate București-Urziceni-Făurei, a cărei lungime totală este de 138 km, s'a afirmat că la construirea ei s'au folosit și 25.000 m³ lemnărie de tot felul.

— La Tr. Severin, Administrația Căilor Ferate a început construirea unei uzine pentru impregnarea traverselor și altor materiale lemnoase, și cărei cost va fi de 700.000.000 lei.

— D-nii Vânători, deținători de terenuri de vânătoare, pot cumpăra dela Direcțiunea Economiei Vânătorului, str. Polonă 8, București, pe bază de cerere, numai personal sau prin trimiși, strichnina necesară combaterii lupilor și vulpilor.

A V I Z

Cabinetul de Administrație, Economie și Politică forestieră al Facultății de Silvicultură caută următoarele publicațiuni:

1. Buletinul C. A. P. S.: anul III (1933) în întregime; anul IV (1934), caetele 10—12; anul VI (1936), caetele 5—12; anul VII și următorii;
2. Codrii Bucovinei: anul I (c. 6, 10—12); anul II (c. 1—12); an. VIII și următorii;
3. Curierul silvic (Brig. Sulea): anul II (1937), c. I;
4. Ocolul silvic (Bucovina): anul I și II în întregime; anul III (c. 1—6, 10—12); an. IV și următorii;
5. Pădurea (Crăciunescu-Stoicescu): anul I 1912/13) c. 12; an. II (1913/14) c. 2, 4, 5, 9—11; an. III (1914/15) c. 5—7, 11—17; an. IV și următorii;

Plata se face în bani sau prin schimb cu alte reviste sau publicațiuni.

Ofertele rugăm a se îndrepta la D-l Ing. Insp. general silvic Ilie C. Demetrescu, Conferențiar la Politehnica București, str. Polizu Nr. 1, etaj III.

N E C R O L O G

† INGINER VORONEANU ION

În dimineața zilei de 31 August a. c. când soarele încă nu se ridicase, vegheat la căpătâiu de soția sa, Inginerul Ion Voroneanu, închide ochii pentru totdeauna.

Din căsuța sa din Dealul Copoului -- locul de strajă al Voevozilor Moldoveni — pe dealul unde se prindeau focurile vestindu-se intrarea dușmanilor în țară, a fost pornit în ziua de 2 Septembrie a. c., către locașul de veci, pe un car tras de 6 boi, împodobit de covoare țărănești, frunze de stejar și flori.

A fost condus de personalul inferior dela Ocoalele Silvice Ciurea și Tornești și aproape întreg personalul Direcției și Inspectoratului Iași, de rude, prieteni și cunoștințe.

Înainte de înbumare, din partea Societății Progresul Silvic, D-I Al. Ștefănescu, Director Regional Silvic la Iași, a evidențiat calitățile defunctului. A fost un om de o capacitate rară de muncă, de o cinste și modestie exemplară. A murit sărac. Era un om de caracter. N'a lovit pe nimeni — deși a fost lovit, n'a persecutat, deși a suferit. Era un optimist în viață și un naționalist integral.

Casa lui a fost deschisă tuturor celor mari, cari întâlneau un adevărat prieten și celor mici care găseau o primire părintească, un sfat, o mângâiere și de cele mai adeseori un ajutor.

Moartea Inginerului Voroneanu a lăsat regrete în sufletul tuturor ce l-au cunoscut, fiind o fire blândă și conștiincios până la sacrificiu.

Nu a lăsat opere scrise, n'a ținut discursuri, a înlocuit toate acestea în mod practic, dând sfaturi și instrucțiuni.

Ion Gr. Voroneanu s'a născut în anul 1864, Decembrie 25 în satul Dolhasca județul Baia.

Fiu de țaran, dela poartele pădurii Dölheștilor — pe unde alergau odată bourii și zimbrii lui Dragoș-Vodă, nestingheriți de nimic, copilul gospodarului Gr. Voroneanu îmbrăcat cu cămașă albă de pânză aurată, țărni de lână — cu suman și cu opinci — după ce a absolvit școala primară sâtească, a plecat în învățătură mai departe cu cărțile în trăsuta de lână, la Iași. Acolo în școala Vasiliană a scânteiat printre toți prin cumintenie, muncă și caracter, calitățile Neamului Românesc.

Obține diploma de absolvire a școlii Superioare de Silvicultură Brănești Nr. 11 din 27.III.1894 și certificatul de Inginer hotarnic Nr. 4.171 din 7.III.1907.

Este primit în Corpul Silvic la 21.IV.1894 cu gradul de Guard ajutor și transferat la 28.IV.1894 la Circ. IV Silvică Bârlad. Apoi transferat în Administrația Centrală Secția Silvică la 4.V.1894. Pe data de 17.VI.1895 este numit Șef al Ocolului Silvic Soveja (Putna). În Decembrie 1899 este transferat la Ocolul Borlești (jud. Neamț). În 1901 12 Februarie este transferat din nou la Ocolul Silvic Soveja (Putna). Pe data de 1.III.1906 este numit titularul Ocolului Silvic Dolhasca (jud. Baia). În anul 1909 trece agent de control în Reg. Silvică Buzău. Este apoi numit Subdirector al Școlii Superioare de Silvicultură Brănești pe data de 2.VIII.1913, până la 1.VIII.1919 când trece la conducerea Ocolului Silvic Comana (Vlașca). Transferat Șef al Reg. I Silvice Iași pe data de 15.I.1920, este numit Director Reg. Iași pe 15.VI.1924.

Iese la pensie în Mai 1926.

A fost un om de prestigiu, așa cum l-a apreciat veneratul profesor A. C. Cuza, căci prin meritele sale ajunsese cunoscut și stimat, în Iași când administra o impunătoare avere a Statului: 2 provincii, Moldova și Basarabia.

Fie-i țărâna ușoară!

Ing. V. Spiridon

† PAVEL ZEGREANU

Inginer inspector silvic

10.XII.1893—19.XII.1943

S'a născut în comuna Năsăud, în anul 1893 la 10 Decembrie, fiu de țaran grănicer. Școala primară și liceul le-a terminat în centrul românesc al Năsăudului, la liceul grăniceresc, unde a primit educația în spirit național, adevărat românească. De aici și-a continuat studiile la Inalta Academie de Silvicultură din Chemnitz până la anul 1914, când fiind student în anul IV, a fost luat în armata austro-ungară.

Luptând pe frontul rusesc, este luat prizonier, rănit grav la umăr. În anul 1918 a fugit însă din captivitate. Reîntorcându-se în armată primește gradul de locotenent.

După scurt timp dela reînțoarcere, s'a făcut revoluția ungară din 1918, la care a luat parte, înființând cu alte personalități marcante din acele vremuri. Consiliul

Național din Cluj și apoi Gărzile Naționale. A fost unul dintre cei mai înflăcărați ofițeri ai Gărzilor Naționale din Cluj, care căutau pe toate văile, împreună cu alți camarazi, să apere interesele naționale și poporul românesc, maltratată de noroadele ungurești și mai târziu de bandele bolșevice ale lui Bela Kuhn, care au condamnat și au executat în mod barbar mulți români pe rugul de tristă memorie dela Călățele.

În aceste momente grele se caută un ofițer curajos, demn de încredere, ca să plece cu o companie de gardiști la Călățele, să salveze Românii din acea regiune. Pentru această misiune se prezintă voluntar locotenentul Pavel Zegreanu, care ocupând castelul lui Urmanczy din Călățele, a stăpânit întreaga regiune, ocrotind mii de suflete românești în fața furiei barbare.

După intrarea trupelor românești în Ardeal, a fost chemat la Cluj de către Consiliul Național, în cadrul căruia a contribuit la înființarea administrației românești împreună cu alți camarazi.

După introducerea administrației românești, și-a luat diploma de inginer silvic la Politehnica din București.

În anul 1919 a fost numit ca șef de ocol la ocoalele silvice: Anies și Ilva Mare, unde a muncit plin de însuflețire cu cele mai curate sentimente românești, ajungându-și scopul: să-și servească țara sa, el, mlađița de grănicer, care s'a văzut fericit în mândria de a ajunge inginer pe acele plaiuri unde s'a născut. La aceste ocoale a lucrat cu râvna lui de totdeauna, peste 4 ani, după care a fost însărcinat cu preluarea și reorganizarea fabricilor de cherestea Ilva Mică și Valea Mare, unde a lucrat timp de 2 ani, dobândind încrederea superiorilor săi, care l-au chemat încredințându-i postul de subdirector la Direcțiunea Silvică din Bistrița. Acest post l-a ocupat timp de 6 ani.

După aceasta a fost transferat ca Director al Fabricilor de Cherestea din Ierbus, unde a lucrat 2 ani, după care timp a fost readus la Bistrița în calitate de Director al Direcției Silvice Bistrița-Năsăud. Aici rămâne timp de 6 ani, când din cauza eforturilor făcute în carieră, s'a ales cu sănătatea alăbită. Din această pricină și-a cerut transferarea la Inspectoratul de Regim Silvic din Cluj, unde a îndeplinit funcția de Inspector silvic de control până în anul 1940, când a fost supus unei operații grele. Aceasta se petrecea în momentele cele mai vitrege, adică pe timpul cedării Ardealului.

Suferințele sufletești i-au fost poate mai grele ca cele fizice, deși operația a fost foarte grea. Din cauza ei a fost reținut până în luna Ianuarie 1941 în Cluj, când luându-și copilul de mână, a trecut cu toiagul pribegiei frontiera dureroasă a Feleacului, venind în România, unde, convalescent a așteptat ceasul când s'a eliberat Bucovina.

El a fost printre primii care și-a depus toată energia, priceperea și pregătirea sa în serviciul Statului pentru a fi în folosul Neamului său. „Merg în Bucovina, să fiu aproape de munții mei dragi Bărgău, Bistrița și Rodna — unde am umblat atâta, și pe care nu-i pot uita niciodată”. Acestea au fost vorbele lui, când a plecat la Cernăuți.

În Cernăuți a funcționat la Inspectoratul Regimului Silvic, apoi a fost transferat la Guvernământul Bucovinei, la Direcția Românizării, ca

șef al Serviciului Forestier. Acolo fiind supraincârcat cu lucrări, i se slăbește din nou sănătatea. Totuși continuă serviciul până ce boala i se agravează într'atât, încât e obligat să nu mai părăsească patul dela data de 22 Ianuarie 1943.

Simținându-se slăbit a cerut tovarășei sale de viață să fie dus pe pământul Ardealului, ca după sfârșitul vieții, să fie așezat în acel pământ. Soția și copilul lui au căutat să-i satisfacă această dorință, transportându-l grav bolnav, la 5 Noembrie, dela Cernăuți la Arad, unde după 14 zile de cumplită suferință și-a dat obyescu sfârșit pe pământul Ardealului, așa precum a dorit-o, înconjurat de soția, copilul său și rude apropiate.

A dispărut cu el un suflet nobil de Român, model al modestiei. A muncit o viață întreagă pentru propășirea Patriei și a Neamului său.

† **ALEX. ANGELIN**

Inginer inspector general, pensionar
Decedat în București

† **CONST. V. APOSTOLESCU**

Inginer inspector general silvic
Decedat la Buzău, în ziua de 28.IX.1943

† **VASILE TEOFĂNESCU**

Inginer inspector general silvic
Decedat la Iași, în ziua de 1.XI.1943

† **ION MIRCEA**

Inginer inspector silvic
Decedat la Focșani, în ziua de 4.XII.1943

Societatea «Progresul Silvic»

PROCES-VERBAL Nr. 1.

Sedința din 19 Ianuarie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Chiriță C., Dăscălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Popescu D. I., Rădulescu Marin, Stinghe V. N., Suhățeanu M., Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Constituirea birourilor societății pe anul 1943.
2. Numirea Comisiunilor și delegațiilor permanente.
3. Diverse-Administrative.
4. Comunicări.

Sedința se deschide la ora 19 și 45, sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, președinte.

Înainte de-a se intra în ordinea de zi, Domnul Președinte anunță căderea pe front, a inginerului Niculescu Petre și decedarea inginerilor silvici: Carpov N., Drăgan Mihail, Murgu Vizante, Novac Gheorghe și Popica Eugen.

În memoria lor Consiliul păstrează un minut de reculegere.

Domnul Președinte salută intrarea în Consiliul de Administrație a noilor membrii d-nii: I. Dăscălescu, și Gh. Ionescu și a membrilor reueși, urându-le deosebită realizări, în activitatea pe care o vor depune în interesul societății.

Domnul Președinte urează întregului Consiliu spor la lucru în noul an și cât mai multe și mai mari înfăptuiri, spre binele economiei noastre forestiere și a corpului silvic.

Se citește procesul verbal al ședinței Comitetului de Direcție, din 15 Decembrie 1942 și se ratifică.

Se constată că d-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea și D. Grozescu îndeplinesc condițiunile statutare de a fi membrii de drept în Consiliul societății noastre. Întrucât d-nii: C. P. Georgescu și D. Grozescu au fost ratificați de adunarea generală din 1942 ca membrii de drept în Consiliu, la adunarea generală din anul acesta urmează a fi ratificați numai domnul M. Drăcea.

1. Se procedează la constituirea biroului societății pe anul 1943.

Consiliul în unanimitate alege același birou ca și în anul trecut și anume:

Vice-Președinți d-nii: V. N. Stunghe și At. Nedelcovici.

Secretar General C. Emanoil.

Casier d-l Marin Rădulescu.

Secretari d-nii: At. Haralamb și N. Ghelmeziu.

2. *Numirea comisiunilor și delegațiilor. Se formează următoarele comisii, delegațiuni și secții de lucru:*

Comisia Gocora din d-nii: D. Grozescu, M. P. Florescu, D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, I. Chirvăsuță dela Serviciul județean Vâlcea și Virgil Dănculescu, șeful Ocolului silvic Băbeni jud. Vâlcea.

Comisia Carmen Sylva, din d-nii: Al. Butoiu, N. N. Caragea. Tr. Heroiu și Al. Chirătescu.

Comisia Amara din d-nii: Marin Rădulescu, Emanoil C., At. Haralamb și Constantin Călinescu șeful ocolului silvic Slobozia-Ialomița.

Comisia Căminului din d-nii: C. Emanoil și N. Ghelmeziu.

Delegația C.A.P.I.R. din d-nii: C. Chiriță, Ilie C. Demetrescu, C. Emanoil, V. Sabău și D. A. Sburlan.

Secția I-a, social-culturală:

Președinte: Ilie C. Demetrescu.

Secretar: At. Haralamb.

Membri: Gh. Ionescu.

Secția II-a, profesională:

Președinte: D. Grozescu.

Secretar: C. Chiriță.

Membri: Al. Butoiu.

Secția III-a, economică:

Președinte: I. Dăscălescu.

Secretar: N. Ghelmeziu.

Membrii: C. Emanoil, V. Sabău, I. D. Popescu.

3. *Diverse-Administrative.* Domnul Președinte citește telegramele de răspuns la felicitările societății de nouă ani, a M. S. Regelui, a D-lui Mareșal Ioan Antonescu și a d-lui Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri Mihail Antonescu.

— Se hotărăște înerea unui ciclu de conferințe. El se va deschide Miercuri 3 Februarie 1943, prin conferința d-lui profesor Marin Drăcea.

— Se primesc noi membri d-nii D. Cărpov și M. Arsenescu.

— Se aprobă abonamentul la Revista „Viața Basarabiei“.

— Se aprobă în urmă referatului d-lui casier Marin Rădulescu să se dea gratificații, de Anul Nou, celor 4 factori poștali care aduc corespondența, factorului care aduce mandatele poștale și celor 4 gardieni publici, din raza elidării societății.

— Se citește adresă C. A. P. I. R.-ului, prin care se cere răspuns la câteva întrebări, în vederea întocmirii unui memoriu, în chestiunea: „Situația profesiunilor intelectuale, prin scumpetea crescândă a vieții, prin activitatea redusă și netolosirea rodnică a profesiuniștilor intelectuali“.

Se hotărăște ca delegația la C. A. P. I. R. să întocmească un referat asupra activității acestei asociațiuni și a raporturilor cu societatea noastră.

La comunicări, D-l Zeicu protestează contra atitudinii pe care a avut-o D-l Ing. Ion Dumitrescu în cursul discuțiilor urmate pentru fixarea prețurilor maxime la lemn. La protest se asociază și D-nii: D. Grozescu și M. Suhățeanu.

D-l At. Haralamb, în legătură cu tendința de încălcare a domeniului de activitate a inginerilor silvici, de către inginerii de altă specialitate, semnaleză manifestările recente ale acestora, în problema terenurilor degradate.

D-l V. N. Stinghe propune ca Direcția silvică din M. A. Domenii să publice un volum cu realizările sale în domeniul ameliorării terenurilor degradate.

D-l N. Ghelmeziu propune să se țină o serie de conferințe cu subiecte numai din această problemă ceea ce se va căuta să se facă în cadrul conferințelor din anul curent.

D-l D. Grozescu arată impresia frumoasă pe care au făcut-o lucrările noastre, în acest domeniu, delegației de specialiști italieni, cari ne-au vizitat țara. Explicații mai ample va da într-o ședință viitoare.

Ședința se închide la ora 22 și 10.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 6.

Ședința dela 9 Martie 1943.

Prezenți d-nii: Chiriță C-tin, Comșia Aurel, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Ionescu G., Lazăr Horja, Năstăsescu G., Nedelcovici At., Popescu Ioan, Rădulescu M., Sburilan D. A., Stinghe V. N., Suhățeanu M. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Probleme de discutat la Adunarea generală, pe 1943.
2. Diverse-Administrative.
3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 45' sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, președinte.

D-sa aduce la cunoștința Consiliului moartea camaradului Inginer Armand Gheorghiu, fost în ultimul timp, șef de ocol la Brăila. În memoria lui se păstrează un moment de reculegere.

D-l președinte M. Drăcea cere apoi intervetirea ordinei de zi, pentru a face o comunicare, în legătură cu Academia de Agricultură.

După ce face în prealabil un istoric al înființării acestei Academii, în compunerea căreia Silviculturii i s'a rezervat un loc foarte comprimat, fapt care a făcut ca membrii ingineri silvici, numiți dela Minister, d-nii profesori M. Drăcea și V. N. Stinghe să nu participe la lucrările acestei Academii, d-l președinte arată că în urma întrevederilor pe care le-a avut cu factorii legali, ar rezulta că există azi o conjunctură bună pentru o formulă spre a fi satisfăcuți. Precizează că potrivit legii, Aca-

demia de Agricultură urmează a fi compusă din 2/3 agricultori practici și numai restul de 1/3 teoreticieni. Face excepție doar secția de naturale, în care n'a fost numit nici un forestier.

D-l Profesor V. N. Stînghe, la rîndul d-sale, aduce o serie de precizii în legătură cu înființarea Academiei de Agricultură. Arată că atât d-l profesor M. Drăcea, cât și d-ș-a, au fost numiți, fără să fi fost întrebați. Au mai fost numiți d-nii: Stelian Popescu, D. Alimănișteanu și Anton Mocsoni, două locuri rămânând libere, pentru a se completa ulterior. D-l Stelian Popescu a fost ales președintele secției silvice.

Față de felul cum au decurs lucrurile și față de hotărîrea anterioară a Consiliului de Administrație al Societății, d-ș-a, după ce expune o serie de soluții, cere să se găsească una care ar putea să fie acceptată.

D-l președinte M. Drăcea aduce alte precizări. Arată între altele că a avut întrevederi cu ceilalți membri ai secțiunii, cărora le-a arătat motivele neparticipării noastre. D-lor au replicat că prin participare se poate ajunge la o modificare în favoarea silviculturii.

D-l Ilie C. Demetrescu arată că participarea sau neparticiparea noastră în Academia de Agricultură depinde de caracterul acestei instituții. Are aceasta un caracter oarecum profesional limitat, sau este reprezentanța oficială și generală a ramurilor din Minister? În primul caz, nu putem avea pretențiuni: invitarea noastră corespunde unei nevoi a agricultorilor, noi am apărea ca informatori ai acestora asupra problemelor forestiere. În al doilea caz, nu putem fi mulțumiți, fapt care trebuie să se facă să cerem să fim puși într'un raport favorabil față de celelalte ramuri. D-ș-a nu se poate pronunța asupra caracterului acestei Academii: rămâne de văzut cum evoluează.

D-l profesor M. Drăcea arată că Academia este transformarea vechii Societăți de Agricultură, în care problemele silvice se discutau ca probleme de limită.

Din factura legii Academiei de Agricultură rezultă că ea se ocupă și de silvicultură.

D-l C. Chiriță arată că acceptând situația ce ni s'a creiat, acceptăm și punctul de vedere străin de vederile noastre că silvicultura este o ramură a agriculturii. Acceptarea noastră ar fi un început de renunțare la ideea emancipării silviculturii. Este momentul să ne definim categoric. Să refuzăm participarea.

D-l M. Suhășteanu. Legea ne minimalizează. Consiliul într'o ședință precedentă a hotărît neparticiparea. Rostul Academiei este să exercite o absorbție. Este vorba de un procedeu spre a se dovedi că suntem ramură a agriculturii? Câștigăm ceva cu atitudinea de resemnare?

Nu putem accepta situația actuală și nici una din soluțiile enunțate de d-l profesor V. N. Stînghe. Să cerem desființarea Secției silvice. Dacă nu se acceptă, inginerii silvici numiți acolo să demisioneze.

D-l An. Nedelcovici. Cunoaștem activitatea desfășurată de d-l Președinte în legătură cu problema Academiei de Agricultură. Pasivitatea însă nu este bună. Să cerem Ministerului să se facă în Academie 3 secții, potrivit cu cele 3 mari ramuri ale Ministerului: agricolă, zotech-

nică, silvică, iar Academia să se numească Academia de Agricultură și Silvicultură. Altfel să cerem desființarea secției silvice.

D-l M. Drăcea arată lupta dusă de d-sa pe tărâm internațional la Centrul Internațional de silvicultură, pentru emanciparea silviculturii. Într'acolo se merge. Centru internațional de silvicultură dela Berlin, despărțit de Institutul internațional de Agricultură de la Roma, trebuie socotit ca un stadiu de tranziție.

D-l Dem. Grozescu. Din discuțiile de până acum s'a degajat ideea modificării titulaturii Academiei. Academia are un scop de susținere agrară. Este vorba de stabilirea condițiilor de viitor privind dezvoltarea agriculturii. Un agricultor poate avea pădure, deci nu-l putem obliga de a nu avea o secție silvică. Să căutăm să asigurăm o isbândă a susținerii noastre. Contactul cu ceilalți membri ai secției silvice este necesar. Altfel s'ar putea socoti lezați. Să le arătăm situația minoră în care suntem puși și cu ei împreună să cerem Ministerului modificarea structurei legii. Dacă nu ni se dă satisfacție să nu se ceară să activăm. Dacă ceilalți membri ai secției nu ne înțeleg, atunci să ne retragem.

D-l G. Năstăsescu reamintește o situație asemănătoare când a fost cazul să se înființeze în România o publicație a Institutului Internațional Agricol dela Roma, când punctul de vedere forestier exprimat de d-l profesor M. Drăcea, a fost acceptat, numele publicației urmând să fie: Presa agricolă, silvică și zootehnică.

În subsidiar crede că ar trebui să dispară din Academie secția silvică, urmând să se prevadă în lege ca în cazul problemelor forestiere să se ceară colaborarea Societății „Progresul Silvic”.

Mai iau cuvântul în această chestiune d-nii: Lazăr Horia, Aurel Comșia, C. Emanoil, G. Ionescu, At. Haralamb, N. Ghelmeziu.

În urma dezbaterilor, Consiliul hotărăște să dea mandat d-lui M. Drăcea și V. N. Stînghe de a trata cu factorii legali pentru satisfacerea revendicărilor noastre.

Diverse Administrative. Salariile Inginerilor.

D-l Președinte M. Drăcea informează Consiliul că s'a convocat la Colegiul Inginerilor o ședință în chestiunea salarizării inginerilor. În memoriul pe care-l va face Colegiul, chestiunea angajării prin contract este lăsată pe plan secundar. În primul plan fiind mărirea salariilor, cel puțin la nivelul magistraților și militarilor precum și acordarea de gradații și prime de activitate. D-l Ministru C. Busilă ne-a promis tot concursul.

Comisiunea Amara. Se înlocuiește din comisia Amara d-l Inginer C. Călinescu, cu d-l Inginer I. Vlad, noul șef al ocolului Slobozia.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei ședința se ridică.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 15.

Ședința din 13 Iulie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Comșia Aurel, Dăscălescu Ioan, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At. și Rădulescu Marin.

Ordinea de zi:

1. Legea pentru organizarea și administrarea pășunilor comunale.
2. Diverse-Administrative.
3. Comunicări.

Neprezentându-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) C. Emanoil.

PROCES-VERBAL Nr. 16.

Ședința din ziua de 13 Iulie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Comșia Aurel, Dăscălescu Ioan, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb At., Nedelcovici At. și Rădulescu Marin.

Ordinea de zi:

1. Legea pentru organizarea și administrarea pășunilor comunale.
2. Diverse-Administrative.
3. Comunicări.

Sedința se deschide la orele 19 și 45 sub președinția d-lui profesor Marin Drăcea, președinte.

Se citește și se aprobă procesul-verbal al ședinței Consiliului de Administrație, din 22 Iunie 1943.

Se intră în ordinea de zi, luându-se în discuție, chestiunile de la punctul II, în urma aprobării intervertirii ordinii de zi.

2. Diverse-Administrative.

D-I Președinte citește telegrama de răspuns a d-lui Mareșal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului, la felicitarea ce i s'a făcut de Societatea noastră, cu ocazia împlinirii a 61 ani.

Se dă în studiu Comisiei pentru clădirea dela Amara, ofertele pentru lucrările de tencuială și pentru dușumele.

Se admit ca membrii noi, d-nii ingineri silvici: Gavrilescu Gh. și Bardan Nicoalaie, pe 1 Ianuarie 1943.

Se citește scrisoarea de mulțumire a Societății Naționale de Cruce Roșie a României, pentru suma de 10.000 lei ce i s'a acordat ca ajutor de Societatea noastră.

Se citește cererea d-lui Apostol Culea de a i se edita de Societatea noastră broșura: „Dragă mi-e pădurea verde“ — pădurea în istoria și tradițiile poporului român.

D-I At. Haralamb dă informații asupra condițiilor în care s'ar putea edita broșura.

Lucrarea se dă d-lui At. Haralamb, pentru a referi în ședința viitoare.

Discutarea chestiunii: „Legea pentru organizarea și administrarea pășunilor rurale”, se amână pentru o ședință viitoare.

Ședința se ridică la roele 20 și 30.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 17.

Ședința din ziua de 5 Octombrie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Dăscăleșcu Ioan, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Haralamb Al., Lazăr Horia, Manoilescu Mircea, Nedelcovici A., Rădulescu Marin, Stinghe V. N., Suhățeanu M.

Ordinea de zi:

1. Inchirierea vilei din Govora la B. N. R. pentru iarna 1943-1944.
2. Impunerea vilei din Govora pe 1943.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 15, sub președinția d-lui Profesor Marin Drăcea, președinte.

D-1 Președinte anunță decedarea camarazilor ingineri: C. Apostolescu și Constantin Casan. Se păstrează un moment de reculegere în amintirea lor. La inmormântare, Societatea noastră a fost reprezentată prin colegi delegați în acest scop și s'au depus coroane.

Se citește și se ratifică procesele verbale Nr. 15 din 13 Iulie și Nr. 18 din 27 Septembrie a. c.

1. Intrându-se în ordinea de zi D-1 Președinte expune demersurile făcute în vederea închirierii vilei Sylva dela Govora, de către Banca Națională a României, pentru 26 Octombrie 1943—23 Aprilie 1944.

D-1 Secretar General citește corespondența în această chestiune cu Banca Națională. Se ratifică măsurile luate până acum în această chestiune de Comitetul de Direcție și Comisia Govora.

Se hotărăște să se instaleze sobe în cele circa 20 camere rezervate pentru membrii societății.

2. Asupra celui de al II-lea punct la ordinea de zi D-1 C. Emanoil Secretarul General dă relațiuni asupra impunerii vilei din Govora. S'a făcut apel pentru revizuirea impunerii. Se va căuta un avocat care să se ocupe cu această chestiune. Se delegă Comisia Govora cu lucrările acestui apel.

3. La Diverse și administrative, se aprobă ca membrii ai societății următorii ingineri: Constantin N. Ienăchescu, Temelie Lucia Maria și Moțescu Gheorghe.

Se aprobă un abonament la Revista scriitorilor militari români.

Se aprobă 15.000 lei ca subvenție Societății de Vânătoare A. V. I. S. din Cernăuți.

În urma propunerii d-lui Profesor V. N. Stinghe, Consiliul aprobă publicarea în broșuri a conferințelor ținute la Cercul de Studii, în ciclul 1942—1943, în ordinea prezentării manuscriselor.

Se aprobă un ajutor de 15.000 lei d-nei Margareta M. Mateescu văduvă cu 3 copii minori, a inginerului silvic M. M. Mateescu.

4. Comunicări.

Se citește referatul d-lui At. Haralamb în chestiunea publicării broșurei: „Dragă mi-e pădurea verde” a d-lui Apostol D. Culea, arătându-se costul eventualei publicări.

Se citește memoriul d-lui Inginer Ștefan Gârbu, relativ la lezarea D-sale în profesiunea de inginer silvic. D-l C. Emanoil dă referințe suplimentare la acest memoriu. D-sa este însărcinat de Consiliu să se ocupe de rezolvarea doleanțelor colegului St. Gârbu.

Se la act de adresa Asociației proprietarilor de păduri și se aprobă să se dea pentru biblioteca Asociației, volumele în cari s'au tipărit lucrările adunărilor generale ale Societății noastre, începând dela 1932.

D-l C. Emanoil, Secretar General, referă asupra situației salariizării funcționarilor societății. D-să este rugat să prezinte chestiunea în ședința următoare.

Ședința se încheie la ora 21 și 15.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL, No. 18.

Ședința din 2 Noembrie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Dăscălescu Ioan, Demetrescu I., Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Rădulescu Marin, Rodotestu. Stere.

Ordinea de zi:

1. Delegații în Consiliul Consultativ al Muncii.
2. Salariile funcționarilor societății.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la ora 19 și 15 sub președinția d-lui profesor Marin Drăcea, Președinte.

Se citește procesul-verbal al Adunării generale din anul acesta. Se aprobă și se va trimite un extras, tribunalului Ilfov, conform legii Societăților persoane morale și juridice.

Cu ocazia citirii procesului-verbal al Adunării generale, d-l Ilie C. Demetrescu amintește că s'a constituit, cu acea ocazie, o comisiune pentru redactarea unor norme pentru evitarea nemulțumirilor ce iau naștere, cu prilejul avansărilor.

Se hotărăște a se invita comisiunea să prezinte aceste norme în termen de 10 zile, sau să-și depute mandatul.

Se citește procesul-verbal Nr. 6 din 9 Martie 1943 și se aprobă

În legătură cu acest preces-verbal, d-l profesor M. Drăcea, președinte, dă lămuriri asupra conținutului regulamentului legii Academiei de Agricultură, din care reiese individualizarea silviculturii. Au mai intrat, ca membru titular la secția silvică, d-l At. Nedelcovici și ca membrii corespondenți, d-nii: D. A. Șturlan și Ilie C. Demetrescu.

D-l C. Emanoil, secretar general, dă deasemenea unele lămuriri asupra redactării regulamentului, la al cărui proiect a lucrat și D-sa.

Se intră în ordinea de zi:

1. Se hotărăște să se delege în Consiliul Consultativ al Muncii d-nii: Ilie Demetrescu, ca salariat silvicultor. Pentru delegarea unui proprietar, d-l Președinte va lua contact cu d-l Ministru I. Enescu spre a vedea mai amănunțit ce condițiuni trebuie să îndeplinească aceest delegat.

2. Se aprobă referatul d-lui Secretar General C. Emanoil în chestiunea majorării salariilor funcționarilor societății.

3. și 4. D-l C. Emanoil, secretar general, informează consiliul că vila din Govora nu se mai închiriază Băncii Naționale, care a renunțat, având nevoie de clădiri în alte localități.

D-l D. Grozescu informează Consiliul, că în ultimul timp Casa Asigurărilor Sociale s'a arătat dispusă a cumpăra vila Sylva.

Înainte de-a se începe tratative, în această chestiune, trebuie să se ia o hotărîre principială, dacă vindem sau nu vila.

La discuții iau parte d-nii: C. Emanoil, I. Demetrescu, Al. Butoiu, D. Grozescu, N. Ghelmeziu, At. Haralamb și M. Rădulescu.

Se hotărăște ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a unei ședințe viitoare. Se delegă d-l C. Emanoil, secretarul general, a trafa cu Casa Asigurărilor Sociale.

Se trimit comisiunii Căminului cererile d-lor: Clonaru Alexandru, Oleinic R. Nicolaie și Savitchi Alexandru, reușiți la Facultatea de Silvicultură, în anul I-ii.

Se aprobă un ajutor de 10.000 lei d-lui Inginer Ivănescu Al., care este bolnav.

Se aprobă un ajutor de 10.000 lei d-nei Ec. Gereze, soția inginerului silvic Gereze.

Se aprobă piata desenurilor, notelor muzicale și zincurilor respective, a publicației d-lui Apostol Culea, privind cătecele depuse despre pădure și se vor tipări 1000 exemplare extrase, pentru societate. În acest scop se va păstra zațul.

Se distribuie membrilor Consiliului proiectul de lege a vânătărei, pentru a se studia până la discutarea lui în ședința viitoare.

D-l At. Haralamb informează Consiliul asupra următoarelor chestiuni:

1. În Monitorul Oficial Nr. 211 din 9.IX.1943, s'a publicat Instrucțiunile întocmite de Ministerul de Lucrări Publice, privitoare la „Proiectarea și executarea lucrărilor publice, spre a fi ferite de marile viituri de ape”. Tendința manifestată cu prilejul diferitelor conferințe publice ținute de inginerii din M. L. P., de a se substitui în domeniul de activitate al Inginerilor silvici, de data aceasta a devenit dispozițiune, deși împotriva legilor în vigoare. În Instrucțiuni se arată că lucrările de artă din bazinele de recepție ale torrentilor să fie făcute de Inginerii Ministerului de Lucrări Publice.

2. Într-una din ședințele sale Consiliul A. G. I. R. a fost informat asupra principiilor înscrise în proiectul întocmit de d-l C. Bușilă, fost ministru la Lucrări Publice, privind noua lege a Corpului Technic. În

acest proiect se stabilea creșterea mai multor corpuri tehnice, pe Minister, care să lucreze după norme comune. Inginerii silvici și ing. agronomi ar fi format un corp tehnic în cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Se creta două cadre: unul de Stat și altul particular, fără ca să se ocupe de organizarea cadrului particular, organizare care întâmpina opoziție în rândurile inginerescii. Proiectul nu trata problema salarizării, care urma să se rezolve în cadrul fiecărui Minister.

3. D-l At. Haralamb arată apoi că deși destul de numeros, Consiliul Soc. „Progresul Silvic” nu se poate întruni la diferitele convocări ce se fac, din cauză că unii din membri sunt uneori plecați din București, în interes de serviciu, alții sunt demisionați, sau lipsesc continuu. Întrucât unele din lucrările Consiliului nu suportă amânări fără ca să dăuneze, iar pe de altă parte unii dintre membrii cari vin la ședințe se văd în situația de-a pierde timpul zadarnic, crede că este cazul să se ia anumite hotărâri în acest scop.

Cere ca, în prealabil să se prezinte Consiliului spre rezolvare demisiile unora dintre membrii Consiliului. În al doilea rând, să se solicite, pentru ultima oară, participarea celor cari lipsesc sistematic, iar în caz de refuz, să se aplice dispozițiunile statutare.

Sedința se încheie la orele 21 și 15.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 19.

Ședința din 16 Noembrie 1943.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Comșia Aurel, Dascălescu Ioan, Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Florescu M. P., Ghetmeziu N., Haralamb Al., Nedelcovici An., Rădulescu Marin și Stinghe V. N.

Sedința se deschide la ora 19 și 15 sub presidenția d-lui profesor Marin Drăcea, Președinte.

Înainte de-a se intra în ordinea de zi, d-l Președinte anunță încheierea din viață a camarazilor: Inginer inspector pensionar Voroneanu Ioan, Inginer inspector Teofănescu I. Vasile, Ing. inspector silvic Zegreanu Pavel. În memoria lor se păstrează un moment de reculegere.

Se citește procesul-verbal Nr. 1 din 19 Ianuarie 1943 și se hotărăște ca publicarea lui să se facă în rezumatul aprobat de Consiliu.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Comșia Aurel expune în rezumat economia noului proiect de lege a vânătoarei.

La discuțiuni iau parte d-nii: An. Nedelcovici, V. N. Stinghe, Al. Haralamb, Al. Butoiu, Ilie C. Demetrescu.

Discuția rămâne în continuare pentru ședința viitoare.

Sedința se ridică la orele 21.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) C. Emanoil

PUBLICAȚII

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Nisipuri-Serbănești, județul Tecuci, proprietatea moștenitorilor G. Georgiade, în suprafață de 611 ha 4000 m. p., tratată în 5 serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani pentru primele patru serii și 2 ani pentru seria de zăvoiu. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii proprietatea Composesoratului Oileac de Beiuș, județul Bihor, în suprafață de 34 ha 300 m. p. Regim și tratament codru cu tineri succesive. Revoluția 20 ani. Revizuirea în anul 1931.

c) Amenajamentul pădurii Câmpul Dumbrăviței, județul Hunedoara, proprietatea Școlii primare și Bisericii Ortodoxe române din comuna Federi, în suprafață de 43 ha 8000 m. p. Regim și tratament codru cu tineri rase. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Udeni, județul Vlașca, proprietatea Coleta Maxim, în suprafață de 123 ha, 8000 m. p. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) Dr. Radulovic.

No. 214929/843.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Stânga Trebes, formând Seria III din Ocolul silvic Fântânele, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1019 ha 7100 m. p. Regim și tratament codru cu tineri succesive. Revoluția 26 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Seacă, formând Seria I-a din ocolul silvic Răcăciuni, județul Bacău, proprietatea Statului, în

suprafață de 742 ha, 866 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea după 8 ani.

Data astăzi 30 Octombrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulesci,
No. 231141/943.

a) Amenajamentul pădurilor proprietatea Obștei Moșnenilor Geme-neni, din județul Dâmbovița, în suprafață de 1085 ha 1112 m. p., tratată în o serie de codru cu tăieri progresive și revoluția 100 ani și una serie de crând cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Crețulești, județul Ilfov, proprietatea Dem. și Gh. Lupu, în suprafață de 2.9ha 500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 4 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu,
No. 235146/943.

a) Amenajamentul pădurii Câmpul Bulzului și Poeni, județul Hu-nedoara, proprietatea Composesoratului urbanial Petros, în suprafață de 2982 ha 4400 m. p., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 150 ani, două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 105 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Rașova, județul Gorj, proprietatea Ana Petrescu, în suprafață de 28 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Rașova, județul Gorj, proprietatea Elena A. Poenaru, în suprafață de 28 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Rașova, județul Gorj, proprietatea Margareta V. Schileru, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 4 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu,
No. 235147/943.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Putna, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață ed 10.950 ha 8500 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Petrosani-Arsache, județul Vlașca, proprietatea Asociației de ameliorațiuni Punciare Petrosani-Arsache din București, în suprafață de 628 ha 4700 m. p., tratată în 2 serii de crâng simplu. Revoluția 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

c) Amenajamentul pădurii Geormanele, județul Dolj, proprietatea Fundației Culturale I. C. Mihail, în suprafață de 112 ha 449 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurilor Beci și Joseni, județul Buzău, proprietatea Moștenit, Virginia Angelescu, în suprafață de 171 ha 3100 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoalele Domnești Prisăceni, județul Ilfov, proprietatea Fundației Culturale I. C. Mihail, în suprafață de 18 ha 7552 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Data stăzi 11 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Călniceanu,
No. 240977/943.

a) Amenajamentul pădurilor Rața Vaida ș. a. din ocolul silvic Pecica, județele Timiș-Torontal și Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 3323 ha 500 m. p., tratată în două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Făgetel Isovoarele, județul Dâmbovița, proprietatea Statului, formând Seria VII-a din ocolul silvic Luciani, în suprafață de 1483 ha 1400 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 8 ani.

Data astăzi 15 Noembrie 1943, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) C. Călniceanu.

No. 243163/643.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) C. Călniceanu.

**PĂDUREA NU ESTE OGOR
SILVICULTURA NU ESTE AGRICULTURĂ.**

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Președinți: **Stinghe N. V.**
Nedelcovici Anastase

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Dăscălescu I.
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu Gh.

Popescu D. I.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.**
Cenzori supleanți: **Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conducători și brigadierii	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

**Dece industriașii încercați cumpără cabluri
VERIFORM SIL?**

Pentru că un cablu VERIFORM SIL este un cablu nedesrăsucibil, deci poate rezista tensiunii de îndoire pe roți și pe tobe.

Cablul VERIFORM SIL este fabricat numai de CABLUL ROMÂNESC, S. A. R., Fabrică de cabluri de Oțel din Ploiești. Telefon 1429 și 1430.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

Nu faceți experiență cu banii și instalația Dvs.

Profitați de experiențele S. A. R. CABLUL ROMÂNESC, Fabrică de Cabluri de Oțel din Ploiești, care vă poate furniza cablul cel mai potrivit scopului Dvs.

Telefon 1429 și 1430.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVĂRATA ECONOMIE.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Au apărut:

III, Seria C. — Tratate și Manuale.

**Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR**

un volum de 255 pagini

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943)

Vol. II: Căi ferate înguste, funiculare
301 pag. cu 204 fig. (1940)

**GR. ELIESCU:
PROTECȚIA PĂDURILOR**

un volum de 275 pagini

**ILIE C. DEMETRESCU:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ
GENERALĂ**

un volum de 338 pagini

**EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI**

Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

„BUCOVINA” I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

